

PESÄPALLO 1959 OSA I

Suomen Pesäpalloliiton liittohallitus 30.10.1959. Istumassa vasemmalta: voimistelunopettaja Erkki Heikkilä Parkano, keskusvaraston esimies Tahvo Lehtonen Helsinki, majuri Erik Haru Helsinki, toim. johtaja Erkki Kivelä Helsinki, rautatievirkamies Topias Pohjonen Seinäjoki, insinööri Heikki Viljanen Jyväskylä, opettaja Eino Halonen Jännevirta. Seisomassa vasemmalta: toiminnanjohtaja Kaarlo Kovero Oulu, konttoristi Aarne Weisell Kuopio, D.I. Kauko Olavi Salminen Joensuu, varatuomari Pentti Paavola Helsinki, opettaja Risto Haapakoski Hyvinkää ja toiminnan johtaja Esko Nenonen Helsinki.

**MIESTEN MESTARUUSSARJA, ARVO-OTTELUT,
MAAKUNTACUP, IKÄMIEHET, NAISTEN MESTA-
RUUSSARJA, NUORET SEKÄ OPPIKOULUJENCUP.**

Pesäpallosääntöjen muutokset saattavat kanuunalyönnit taas oikeaan arvoonsa

Pesäpallolua on viime vuosina arvosteltu siitä, että se on muodostunut "kuokkimiseksi", jossa yleisön kannalta tapahtuu aivan liian vähän kiinnostavaa. Lyötiin "räkäpiikkejä" ja "sammakoita" joiden laillisuudesta pidettiin koptiirissä "turpakäräjiä". Pesäpallolomme johto seurasi tarkoin pelin kehitystä ja oli yksimielinen siitä, että epäkohdat on poistettava. Monien neuvottelujen ja kokeilujen jälkeen tehtiin pelikenttään nämä muutokset:

Syöttölaudatan siirretään 80 cm kotirajasta kotipesään.

Etukentän sivurajoja jatketaan polttoviivasta 4 metriä, josta viisitorajat vedetään kotirajaan saakka siten, että niiden oletetut jatkeet sivuavat syöttölaudasta.

Kotipesä piirretään 5 metrin ja kenttäpesät 2,5 metrin säteellä entisille paikoilleen (lähtöpolku on 20 m, poikkipolun etäisyys kotirajasta on 36 m ja takapesien keskipiste 1 metri poikkipolusta takakentän suuntaan).

Pesäpallokausi on jälleen ovella, mutta kukaan ei tiedä millaiseksi peli tulee nyt muodostumaan. Aktiivit ovat melkein poikkeuksetta sitä mieltä, että nyt saadaan enemmän vauhtia ja liikettä melkein joka vaiheeseen. Sisämielisiä sakotettiin vaikeuttamalla pompupujen lyöntiä, mutta heitä myös hyvitetiin etukentän leventämisen muodossa. Oletettavaa on se, että kovat lyönnit astuvat jälleen kunniaan. Nurkasta ulos ja rajasta läpi-termit ovat pian taas valttia ja peli saa ihan uudet kasvot. Asioihin lienee parhaiten syventynyt PPL:n pääkouluttaja Tauno Luomi, joka monilla kursseilla on jo puhunut pelin tulevasta luonteesta sekä sen taktiikasta ja hän vastasi kysymyksiimme näin.

Tauno Luomi

1. Millaiseen suuntaan pesäpalloa halutaan tehtyjen pelikenttä- ja sääntömuutosten avulla johtaa?

— Pelikenttään tehdyn muutoksen tarkoituksena on ohjata lyöntipeli terveemmille linjoille. Syöttölaudatan siirto 80 sm kotipesän sisään poistaa kentän ulkopuolelle lyötyjen piikkien ja pompupujen käyttömahdollisuuden. Vastapainoksi etukenttää on levennetty, joten vaihtolyönnille tulee enemmän tilaa kentällä. Etukentänäpirtelystä siirtyä lyöntien painopiste takakentälle, joten toivotavasti jo alkavana sarjakautena nähdään entistä vaihtelevampaa lyöntipeliä.

Kun lautasen viereen "kuokkiminen" loppuu, helpottaa se myös pelin valvontaa, ennen kaikkea syötönvalvojan tehtäviä. Ainakin viime syksyn kokeiluotteluissa todettiin, että lähilaittomat jäivät pois melkein kokonaan, joten "torikokouksia" tuskin enää nähdään kotipesän tuntumassa.

Ei muutoksia juoksulukuihin

2. Pesäväliä ovat lyhentyneet ja kenttää levennetty. Onko juoksujen teko nyt helpompaa kuin esimerkiksi vuosi sitten?

— Juoksuaipeista on ainoastaan kakkos- ja kolmospesien väli lyhentynyt metrillä, sillä kenttäpesien sädettä on lisätty puolella metrillä, joten juoksulukuihin tämä tuskin käytännössä vaikuttaa.

3. Minkälaisia muotoja ulkopelitaktiikka tulee nyt saamaan. Yleistykö neljän miehen polttolinja vai keksitäänkö vieläkin pitävämpiä muureja?

— Vaikka ulkopelitaktiikassa pyritäänkin saamaan ylite vastustajasta pakottamalla tai houkuttelemalla lyöjä suuntaamaan lyöntinsä määrättyihin aukkoihin, on levennetyn etukentän vuoksi tarkasti otettava huomioon vastustajan lyöntipelin kovuus. Mikäli lyöjä ei pysty käyttämään kumureita ja kovia laakoja, on luonnollista, että ulkopeli tiivistää etukenttää vetämällä esim. 4:n miehen polttolinjaan ja jättäen takakentän kahden miehen varaan.

Taktiikkatauluilla on tänä keväänä pelattu paljon erilaisia sijoitustapoja käyttäen, joita tullaan ahkerasti kokeilemaan käytännössä kevään kokeiluotteluissa. Lopullinen taktiikkahan on riippuvainen siitä, minkä tyyppinen pelaaja saadaan kullekin pelipaikalle. Olipa sijoittuminen millainen tahansa, entistä suurempi merkitys tulee olemaan ulkopelaajien nopeudella ja liikkuvuudella.

4. Lyöntipeli oli viime vuosina melkempä yksinomaan pompupujen ja piikkien takomista. Minkälaiset lyönnit nyt ovat valttia kun nämä on julistettu melkein täydellisesti pannaan?

— Ratkaiseva osuus on kovilla lyönneillä. Takakentälle ja rajoille suunnattuina avaavat ne mahdollisuuksia muiden lyöntien käytölle. Varavahdit saadaan niillä pysymään tarpeeksi kaukana ja takapesävaahdit lähempänä sivurajoja. Näin saadaan syntymään tilaa sekä kentän pituus- että poikisuunnassa, jolloin on mahdollisuus käyttää jopa hidastettuja polttolinjan läpi.

Mikäli kovat lyönnit puuttuvat, joka johtuu virheellisestä perus-

lyönnin (= kova laaka) tekniikasta, ei esim. 4:n miehen polttolinjaa vastaan taistellessa etukenttänpertelyllä pitkälle potkia.

Piikkien ja pompupujen tilalle tulevat ainakin parhaiden pelaajien käyttöön taitolyönnit, kuten siepparin yli nosto, metrin tarkkuudella sijoitetut näpäkset ja harhauttaen lyödyt hidastetut. Nämä vaativat kuitenkin enemmän tekniikkaan syventymistä kuin helpommin opitut piikki ja pomppu.

Nopeusharjoittelu on unohtunut

5. Mitä puutteita lähinnä mestaruussarjaseuroilla on harjoittelussaan? Mitä vielä voitaisi tehdä kunnan kohottamiseksi ennen pääsarjojen alkua?

— Jos harjoittelulla tarkoitamme koko joukkueen kuntoutumista, on suurin heikkous talvikauden yleiskuntoharjoittelussa. Tulokset rupeavat näkymään vastasta, kun taito- ja kestävyysharjoitusten lisäksi otetaan ohjelmaan myös voima- ja nopeusharjoitukset. Eihän voida puhua joukkueen, johon kuuluu 12 pelaajaa, valmentautumisesta, jos vain muutama pelaaja kuntoutuu ja loput ovat harrastelijoita.

Vajavainen kunto asettaa rajoituksensa ensinnäkin tekniikan taitamiselle ja ennen kaikkea taktiikka pysähty sille tasolle, mitä pelaajien kunto edellyttää.

Kun kovimmat harjoittelukaudet ovat jo takanapäin, ei näin viimeistelykautena aikana voida tehdä muuta kuin tekniikan hiomisen ohella taktiikkaharjoituksissa saada mahdollisimman hyvä tuntuma yhteisessä. Startti- ja nopeusharjoitukset kuuluvat välttämättä kunnostaa huolehtivan pelaajan ohjelmaan ei ainoastaan näin keväällä vaan myös sarjakauden aikana.

Näin kommentoi kenttäuudistusta viime vuoden lukkarikuningas Palo-Toverien Rauno Mäntynen: Lukkarin näkökulmasta katsoen kenttämuutoksesta on sanottava vain hyvää. Se on suonut entistä enemmän lukkareille mahdollisuuden kieroilemiseen, koska ei enää tarvitse pelätä lyöjien sivaltelevan palloja piikkilyönneillä katsomoon. Nyt saattaa monessakin tilanteessa olla edullista antaa syöttö etulautaan varsinkin lyöjän ottaessa vauhtia. Viime vuosinahan on ollut pyrittävä syöttämään "suihin", että lyöjä joutuisi sivaltamaan kädet koukussa ja näin saataisiin lyönnistä suurin teho ja suuntaus pois. Nyt voi lukkari myöskin paremmin ohjata lyöjän suorituksia.

*

Kyllä uudistuksella piikit saatiin pois, ellei lukkari oikein ulkovaarää anna. Pomput kyllä säilyivät kunhan lyöntitekniikkaa vähän muutettiin, joten Sotkamossakin tarvitaan vielä lapiomiehiä ei ne kaikki aivan jouda TVL:n leipiin. Iskulauseena oli kuitenkin lyöntivoima sekä nopeus oikeuksinsa.

MESTARUUSSARJA 1958.

Jyväskylän Kiri	23 (Kiri)
Ilmajoen Kisailijat	20 (I K)
Vimpelin Veto	19 (ViVe)
Lahden Mailaveikot	19 (LMV)
Kouvolan Pallonlyöjät	18 (KPL)
Nurmon Jymy	18 (N J)
Työväen Mailapojat	17 (TMP)
Sotkamon Jymy	16 (SoJy)
Puna-Mustat	14 (PuMu)
Jyväskylän Pesä-Veikot ...	12 (PeVe)
Pallo-Toverit	11 (P T)
Haminan Palloilijat	9 (H P)
Katajanokan Haukat	8 (K H)
Seinäjoen Maila-Jussit	4 (SMJ)
Keuruun Kisailijat	2 (K K)

Mestaruussarjaan nousivat Imatran Pallo-Veikot (IPV), Hongikon Nuorisoseuran Urheilijat (HoNsU), Rauman Fera (Fera) sekä Oulun Lippo (Lippo).

Joukkueista:

JYVÄSKYLÄN KIRI voitti viime kesänä neljännen Suomen mestaruutensa, joista kolme viimeistä tulivat putkeen. Nyt joukkueessa tapahtui merkittäviä muutoksia kun "kolmekymppisten kerhosta" lähti kaksi kovaa peluria pois. Vuodesta 1947 Kirin lukkarintonttia hallinnut Eino Kaakkolahti 30 v. siirtyi Hongikon Nuorisoseuran Urheilijoihin ja vuoden 1958 pesäpalloilijaksi valittu Antti Elomaa 30 v. siirtyi kavattajaseuraansa Lahden Mailaveikkoihin. Vanhoista jatkoivat: Pentti Harju, Matti Hautamaa, Pertti Jaakkola, Erkki Korhonen, Pentti Paavola, Risto Parviainen, Paavo Pollari, Erkki Rautiainen, Reijo Salo ja Seppo Suuronen. Uusina nuoret Seppo Helkala ja Reino Karjalainen. Kiri voitti viime kesänä nuorten Suomen mestaruuden ja poikia on peluutettu pitemmän aikaa Kirin reservissä maakuntasarjassa, jotta saataisiin kovuutta miesten peleihin. Tietysti tulee määrätynlainen paine saada pojille paikkoja ykkösjoukkueessa ja hyödyntää juniorityötä. Nyt puolet joukkueesta on nuoria ja näitä kaitsemassa konkarit "Pate" Pollari 31 v., "Pete" Jaakkola 30 v. sekä "Penna" Paavola. Kokeneen keskikastin muodostavat Hautamaa 21 vuotta, Parviainen 25 vuotta sekä Suuronen 23 vuotta. Baseball-puku on vaalean beesvärinen, jossa aluspaita, raidat ja Kiri rinnassa siniset.

ILMAJOEN KISAILIJAT sai todeta, että pari vanhaa runkomiestä Jussi Ala-Nikkola ja Jaakko Haavisto olivat poissa. Jussi taisi jo siirtyä Hämeenlinnan suuntaan ja Haavisto työn perässä Kouvolaan. Leppäniemen perhe muutti Laihialle ja Jussi edustaakin Liittoa. Velipoika "Eetu" käy vielä koulua Ilmajoella ja pelaa Kisailijoissa. Myöskin Paavo Mäntylä ilmoitti lopettavansa ja katkaisi mailansa. "Pinski" toimi pelinjohtajana, mutta joutui vielä tulemaan syksyllä kentälle muutamaan otte luun. Kai hänelle jokin keppi löytyi. Uusia miehiä ei tullut, joten kiilassa olivat: Jussi Kiikeri, Mikko Kivistö, Aatto Koivu, Unto Lammi, Erkki Leppäniemi, Lauri Lintala, Väinö Lintala, Matti Lähdesmäki, Paavo Mäntylä ja Pentti Yli-Torala. Vihreä baseball-puku, aluspaita punainen.

VIMPELIN VETO ei paljon kokoonpanoan muutellut. Vanhoista jatkoivat: Kalervo Havinen, Markus Lakaniemi, Rauno Latvala, Veikko Latvala, Paavo Mäkelä, Viljo Niemi, Jaakko Nygård, Martti Södervik ja Ero Vilevaara. Näistä Södervik pelasi vain yhden ottelun. Voitto Mäkinen lopetti ja Erkki Luoma-aho siirtyi Pesä-Vetoon, josta tuli tilalle Väinö Lillstrang ikää 29 v. Vaihto-miehenä Kyösti Latvala. Baseball-puvun pusero valkoinen, aluspaita sekä housut olivat väriltään siniset.

LAHDEN MAILAVEIKOT jäi viime kesänä ilman mitalia juoksuerolla Vimpeliin. Pertti "Pepe" Ahonen lopetti sodan jälkeen alkaneen pitkän uransa, johon mahtui 4 mestaruutta ja pari hopeasijaa. Viime kesän miehistä nähtiin kentällä: Armas

Hahl, Olli Hanski, Esa Hauta-aho, Matti Kuusela, Leevi Nyman, Pauno Paavola, Eero Parkkonen, Pauli Vuori ja nyt paikkansa lunastanut Mikko Kajander. Mailaveikot täyttää 30 vuotta ja sen kunniaksi on jo aikaisemmin sovittu, että Kirissä pelannut seitsenkertainen Suomen mestari Antti Elomaa edustaa tämän kauden kasvattajaseuraansa. Hän vietti kesän Lahdessa, mutta toimi edelleen voimistelunopettajana Laukaalla. Uusina nähtiin myös lopettaneesta Lahden Pesä-Tovereista tullut Veikko Kokko ja Tervakosken Padosta siirtynyt Aarre Ventola, joka lukkaroi kevätkierroksen ja lähti sitten takaisin Patoon. Baseball-puku sininen kuten aluspaitakin.

KOUVOLAN PALLONLYÖJÄT ei ole paljon joukkuettaan muuttanut viime kesästä. Mukana heiluvat Erkki Arponen, Jorma Harlin, Ahti Eteläpää, Paavo Jaakkola, Oiva Kiuru, Pauli Larimo, Oiva Sutinen, Antero Viherkenttä ja Pasi Vuorinen. Veikko Lehdon polvi leikattiin, eikä se kuntoutunut kesäksi. Oiva Kiuru aikoo lopettaa, mutta pelasi yhden ottelun kuten uusi tuttavuus Jorma Juutilainenkin. Ennenkin mukana ollut Ossi Nuuttila pelasi nyt kaikki ottelut (14). Baseball-puku kelta-ruskea, aluspaita oli musta.

NURMON JYMY rankattiin lehdistössä putoajaehdokkaiden kerhoon. Nurmoalaiset ovat itse kyllä vankasti toista mieltä. Martti Yli-Jaskari siirtyi Hongikkoon, mutta muuten runkomiestistö on ruodussa: Veikko Hemminki, Jussi Kitinoja, Veikko Lahti, Armas Latikka, Sakari Mannila, Veikko Martikkala, Kustaa Rasku, Esa Risku sekä Arvo Paski. Uusina nähtiin Ylihärmän Junkkareista tullut Mikko Hietakangas ja Seppo Saarikoski. Varamiehenä oli Ilmari Ylä-Autio. Tosin joukkue oli talvella vähän hajallaan. Latikka ja Rasku olivat Jyväskylän kasvatusopillisessa korkeakoulussa ja Risku sotaväessä, josta vapautuu toukuu-kuussa. Nurmon kenttä uusitaan nyt keväällä kokonaan ja ottelut voidaan pelata hyvällä tiilimurskakentällä. Baseball-puku on sininen ja aluspaidan väri on vaaleanharmaa.

*Työväen Maila-Poikien palaveri vuonna 1959.
Oikealta Onni Sallinen, Tauno Hintikainen, Jaakko Pesonen ja Anssi Jokinen*

TYÖVÄEN MAILAPOJAT on nyt ainoa joukkue, kun Haminan Palloilijat viime vuonna putosi, joka on pelannut sotien jälkeen vuodesta 1945 yhtäjaksoisesti mestaruussarjassa. Alkava kausi on Kunnianarvoisalle TMP:lle viidestoista perättäinen. Vain vuotta vähemmän on mestiskausia Paul Vainiolla 32 v. ja seuran toinen ikoni Raimo Lindholm 28 v. on ollut mukana vuodesta 1948. Tänä vuonna "Spike" ilmoitti olevansa sivussa, mutta tavan mukaan hän ilmestyi syyskierroksella harjoittelemattomana kentälle pelaten neljä ottelua, joten tusina pelikausia tuli täten täyteen. Ei se mikään ihme ole, että Lindholm ei joka kesä jaksa oikein pesäpallosta innostua, sillä kun sarja loppuu niin heti alkaa koripalloilun mestaruussarja, joka loppuu silloin kuin pesäpallotarjat alkavat. Lisäksi keväällä pelataan vielä EM-kilpailut. TMP on saanut juniorityönkin nyt vauhtiin ja tuloksena oli viime vuodelta hopeasija Kirin jälkeen. Miesten joukkuetta on alettu nuorentaa ja 50-luvun kantajajoukkoon kuuluvat lukkari Pauli "Pappi" Alhonen lopetti, eikä Jussi Lehtostakaan näkynyt kentällä. Viime kesän miehistöstä olivat mukana: Tauno Hintikainen, Anssi Jokinen, Osmo Junto, Pentti Katainen, Taisto Kekkonen, Raimo Lindholm, Reijo Manner, Jaakko Pesonen ja Paul Vainio. Uusina nähtiin: Jorma Kyntölä, ikää 17 vuotta, Kauko Laakkonen, ikää 16 vuotta sekä Simo Lytsy. Pelinjohtajana toimii itsekin pitkään pelannut Onni Sallinen. Mailapoikien paras vuosi oli 1956, jolloin se voitti Kirin 3 - 0 ja pelasi kolme tasapeliä, ollen vahva mestariehdokas. Sitten tuli onneton tappio 8 - 7 sarjasta pudonneelle Lahden Mailaveikoille ja vieläpä Hesperiaassa. Se teki Kiristä mestarin yhden pisteen erolla. Seuraavanakin vuonna saatiin hopeaa, mutta piste-ero Kiriin oli selvempi. Viime kesänä alkua sujui sen verran vaatimattomasti, että ihan mitalijoukkoon ei yletty. Kaksi pinnaa ja kovempi juoksuero olisi riittänyt pronssiin. Ennen ottelet pelattiin Haapaniemessä, mutta jo useamman vuoden kotiottelut on suoritettu Hesperiaassa. Baseball-puku on punainen ja aluspaita harmaa.

SOTKAMON JYMY yllätti asiantuntijat ja piti sarjapaikkansa. Vähän joukkue menetti kalustoaan, kun Martti Keskitalo siirtyi Oulun Lippoon ja Kalevi Rantakangas palasi Muhokselle. Vanhoista pelaajista jatkoivat: Jarmo Hakkarainen, Paavo Hietanen, Yrjö Huusko, Erkki Kemppainen, Veikko Keskitalo, Matti Korhonen, Martti J. Korhonen, Tauno Korhonen, Seppo Mustonen ja Lauri Reinikainen. Vahvistukseksi saatiin Haminan Palloilijoista kokenut Antero Niemelä. Baseball-puvun pusero oli valkoinen, aluspaita ja housut väriltään siniset. Jymy ei harjoitusotteluissaan esittänyt vakuuttavaa kuntoa. Sotkamossa Nurmeksens Sepot voittivat 5 - 3 ja Mailaotteluissa Nurmeksenssa tuli takkiin 2 - 1. Jymy jätettiin kisan "jumboksi" kun se pelasi tasapelin 4 - 4 Kelta-Mustien kanssa.

PUNA-MUSTAT ei ollut nähtävästi tyytyväinen viime kesän saavutuksiin, koska uusia pelaajia haettiin kiivaasti. Vanhoista mukana olivat: Eljas Alikoski, Ossi Halonen, Toivo Ilola, Paavo Kimpimäki, Matti Kouku, Reijo Linden, Väinö Liukkonen, Paavo Olasmaa sekä Yrjö Pauloff. Pauli Puusaari meni Kuopion Kelta-Mustiin, Topi Ilolan kausi katkesi munuaisleikkaukseen ja Pauloffin Ykän vanha vika, lautaskammo tuli pintaan. Uusina Myllykoskelta Timo Ahlgren, Ylihärman Junkkareista Helsingissä opiskeleva Heikki Kujala ja Pallo-Tovereista Toijalan poika nopea Pekka Rauko, jonka toinen postimies Liukkosen Väiski värväsi seuraan. Muukalaislegioona tulee mieleen jos katsoo pelaajien lähtöseuroja nimijärjestyksessä: Siilinjärvi, Kuopio, Vimpeli, Nurmo, Järvenpää, Myllykoski, Luumäki, Kerava, Kouvola, Myllykoski, Ylihärma ja Toijala. Yhtään, edes Helsingistä lähtöisin olevaa pelaajaa ei ole porukassa. Hankintalistalla oli vielä Seinäjoki, mutta Taisto Tikkanen teki "oharit". Baseball-puku oli punainen ja aluspaita väriltään musta.

PESÄ-VEIKOT nuoreni taas jonkin verran kun Olavi Kaplas lopetti ja Ero Ritvanen siirtyi vetämään Veikkojen TUL:n Suomensarjassa pelaavaa joukkuetta. Viime kesän porukasta jatkoivat: Olavi Dufva, Erkki Kovanen, Olli Laukkanen, Raimo Lahtinen, Erkki Lehto, Pentti Leminen, Aimo Paavola, Voitto Pohjolainen, Matti Pollari, Paavo Reiju, Keijo Salo ja Olli Talvisto. Uutena Veikoista siirtynyt Pertti Pulkkinen 22-vuotta. Joukkue oli melko kaksijakoinen. Toisaalla jo 40-luvulla aloittaneet Veikkojen Laukkanen, Paavola, Reiju ja Kirin Pollari sekä Talvisto, toisaalla Veikkojen juniorikasvatit ja "Johtaja" Kovanen siinä välissä. Baseball-puku on punainen ja aluspaita on väriltään valkoinen.

PALLO-TOVERIT tuskaili viime suvena putoamispeikon kanssa, mutta säilytti paikkansa. Vanhoista olivat mukana: Pekka Hakala, Esko Halonen, Unto Harden, Martti Jokinen, Olavi Kuismanen, Esko Lignell, Seppo Lignell, Rauno Mäntynen, Esko Salminen. Kallari Ihalainen siirtyi jo kentän laidalle, mutta toinen veteraani Eko Salminen pelasi vielä 5-ottelua. Joukkue sai kovan vahvistuksen kun Haukoista siirtyi Uuri Ståhlhammar joukkueeseen. Seinäjoen Maila-Jusseista tuli vähän kiertoteitse Taisto Tikkanen jonka siirrosta syntyikin melkoinen haloo! Baseball-puku oli väriltään oranssi, aluspaita ja raidat vihreät.

TAPAUS TIKKANEN:

Nähtävästi Taisto Tikkanen oli sopinut siirtyvänsä Seinäjoen Maila-Jusseista Puna-Mustien joukkueeseen, mutta perui "kontrahdin" ja menikin Pallo-Tovereihin, mikä aiheutti seuraavaa:

Sen johdosta, että Puna-Mustat ry. on Suomen Pesäpalloliitolle kirjelmässään 16.3.1959 selittänyt:

1. että Puna-Mustien jäsen Taisto Tikkanen, joka on äskettäin muuttanut Helsinkiin on joutunut Pallo-Toverit ry:n eräiden johtomiesten kanssa neuvotteluun, jossa hänelle on luvattu suorittaa siirtymisestä Pallo-Toverit-seuraan 50.000 mk ja on hänelle jo suoritettukin 25.000 mk, joka summa tarkoittaa palkkiota osallistumisesta pesäpalloliiton Suomen mestaruuskilpailuihin kevätkauden aikana edustaen PT:ta.

2. että mainittu 25.000 mk palkkio on suoritettu shekkinä, jonka asettaja on Pallo-Toveriden puheenjohtaja Jorma Jokinen.

3. että Tikkanen on työtovereilleen itse näyttänyt kyseistä shekkiä mainiten saaneensa Pallo-Tovereilta sen edellä mainituksi palkkioksi sekä, että hän myöhemmin saa saman summan palkkioksi osallistumisesta syyskauden otteluihin.

Suomen Pesäpalloliiton työvaliokunnan siirrettyä asian tutkimisen sekä siitä johtuvien päätösten tekemisen kurinpitolautakunnalle, joka on sen tutkinut todeten seuraavaa:

Jorma Jokinen on antanut Taisto Tikkaselle 25.000 mk, mutta molemmat selittävät, että kysymys ei ole palkkiosta vaan yksityisestä lainasta. Lainan vakuudeksi on Jokinen saanut Tikkaselta samansuuruisen vekselin. Antamalla Tikkaselle lainan on Jokinen antanut hänelle taloudellisen edun, mutta ei ole käynyt ilmi, että lainan saaminen olisi ratkaisevasti vaikuttanut Tikkasen seuran valintaan. Kurinpitolautakunta ei ole voinut todeta, että Pallo-Toverit olisi luvannut taikka antanut Tikkaselle väitettyä palkkiota. Ilmoitus Tikkasen menettelystä, jossa mainittiin hänen näytäneen shekkiä työtovereilleen ja sanoneen saaneensa sen palkkioksi määrätyn urheiluseuran edustamisesta on oikea. Kuitenkin on Tikkanen häntä kuultaessa ilmoittanut puhuneensa shekin saamisen ai-

heesta leikillään, kun hän itse asiassa oli saanut shekin summan lainaksi Jokiselta.

Edellisen johdosta on kurinpitolautakunta todennut, että Taisto Tikkanen on näyttävänsä hallussaan olevaa shekkiä ja mainitessaan saaneensa sen palkkioksi määrätyn urheiluseuran edustamisesta kilpailuissa syyllistynyt amatöörurheilun halventamiseen. Vaikkakin teko on ilmeisesti tehty ajattelematomuudessa, on kurinpitolautakunta päättänyt määrätä Tikkasen olemaan vailla kilpailu- ja edustuskelppoisuutta, ottaen huomioon hänen nuoruutensa 21.6.1959 saakka. Kurinpitolautakunnan päätös on ollut yksimielinen.

Helsingissä 21.4.1959. K. Lehtonen, Osmo Kupiainen ja Valto Järvi.

Lii-tojohtokunta:

Kurinpitolautakunnan päätös Taisto Tikasta ym. koskevasta asiasta oheistetaan.

Kuten päätöksestä ilmenee, on kurinpitolautakunta katsonut voivansa tehdä langettavan päätöksen ainoastaan Taisto Tikkasen kohdalla. Lautakunta haluaa kuitenkin saattaa liittohallituksen tietoon, että se ei ole voinut välttää asiaa tutkiesaan siltä vaikutelmalta, että maisteri Jorma Jokisen Taisto Tikkaselle myöntämä laina on ainakin jossain määrin vaikuttanut Tikkasen päätökseen edustaa tällä kaudella Pallo-Toverit-seuraa. Lautakunta ei ole kuitenkaan voinut todeta, onko laina annettu tarkoituksella vaikuttaa seuran valintaan, vai onko sen tarkoituksena ollut auttaa taloudellisissa vaikeuksissa olevaa pesäpalloliijaa. Viimeksi mainittua tarkoitusta eivät lautakunnan jäsenet halua arvostella. Edellä mainitun vaihtelun on lautakunta saanut lähinnä siitä syystä, että asianomaisia kuultaessa maisteri Jokinen toisaalta sekä Taisto ja Niilo Tikkanen toisaalta kertoivat useissa kohdin äsken tapahtuneet asiat eri tavoin. Lautakunta jättää liittohallituksen ratkaistavaksi sen, onko edellä esitetty lautakunnan näkemys annettava asianomaisten tiedoksi.

Lautakunta kiinnittää edelleen liittojohtokunnan huomiota siihen, että koko Tikkasen "juttu" näyttää johtuvan kahden helsinkiläisen pesäpalloseuran huonoista keskinäisistä suhteista, joita tämän asian esille tuleminen ja käsittely ei liene parantanut. Kun molemmissa seuroissa on jäseninä ja johtohenkilöinäkin pesäpallopiireissä arvontoa nauttavia henkilöitä, olisi välttämätöntä käyttää näiden vaikutusvaltaa nykyisen asiantilan korjaamiseksi. Ellei asiaa voida hoitaa, on täysin mahdollista, että tällaisia tapauksia esitetään käsiteltäväksi enemmänkin. Liittohallitus käsittänee, mikä "arvo" pesäpalloliulle tällaisista asioista on, ovatpa ne sitten julkisella tahi kuiskutteluasteella.

Tämä jupakka lienee todistaa sen, että raha alkoi liikkua pesäpalloliitossa. Kurinpitolautakunnan tutkimuk-

set tuntuvat vähän huvittavalta, sillä ei maailma yksipuolista hyvää tunne. Ei PT jokaiselle rahapulassa olevalle pesäpalloliijalle ala lainoja jakamaan. Kun asia tuli ilmi Tikkasen retostelun takia, muuttuivatkin saatavat velaksi. En tiedä kuinka tiukasti amatöörisääntöjä siihen aikaan valvottiin, mutta en tiedä yhtään ammattilaiseksi julistettua pesäpallon pelaajaa, vaikka rahaa, työpaikkoja ja asuntoja jaettiin.

IMATRAN PALLO-VEIKOT pääsevät nyt koettamaan siipiensä kantavuutta pääsarjassa. Kautteen valmistauduttiin pelaamalla runsaasti harjoitus vo. otteita. Joukkueen voimaksi voi laskea, että kaikki ovat oman kylän poikia. Nousijoista on kentällä: Esko Heino, Reijo Karstema, Erkki Korhonen, Heikki Lappalainen, Lauri Oinonen, Pentti Oinonen, Veijo Mölsä, Ensio Purovaara, Lauri Tyyskä ja Pekka Virelä varamiehenä. Uutena Tainionkosken Tähdestä siirtynyt Allan Oinonen. Baseball-puku on väriltään vihreä, aluspaita sekä sukat ovat ruskeat.

RAUMAN FERA nousi liian aikaisin. Sitä mieltä ovat raumalaiset itse. Vanhoista ovat kiilassa: Seppo Haukkala, Aarne Heino, Esa Härkölä, Jouni Jokela, Patri Jyräkoski, Matti Kuortti, Keijo Lehtonen, Simo Lehtonen, Jouni Liesmäki ja Hannu Petrell. Uusina: Hannu Törmä, Juhha Vikatmaa ja välillä pelinjohtajana ja valmentajana toiminut Ilmo Vuorinen. Baseball-puku oli väriltään sinikeltainen, aluspaita musta.

HONGIKON NS. URHEILLJAT nousivat vuoden tauon jälkeen uudelleen mestaruussarjaan. Edellinen visiitti osoitti, että vaikka joukkue on nuori ja kokemustakin on karttunut tarvitaan muutaman kunnan pelimies sarjapaikan varmistamiseksi. Tammisen Pekan hankinnat täyttivät nämä kriteerit, kun Kiristä tuli Eino Kaakkolahti hukkaroiimaan ja Nurmon Jymystä nuori Martti Yli-Jaskari polttolinjalle. Vanhoista olivat mukana: Reino Hakkarainen, Tauno Hovila, Harri Jussilainen, Matti Kaakkolahti, Ismo Maanola, Osmo Oksala, Matti Pulli, Pentti Puttonen, Veikko Puttonen, Kari Rautiainen sekä Seppo Stendahl. Baseball-puku oli väriltään musta.

OULUN LIPPO edusti pohjoisinta pesäpallouosaamista sarjassa. Vanhoista mukana olivat: Kaino Aho, Seppo Alatalo, Erkki Hedman, Paavo Junttila, Antti Keränen, Olavi Maaninen, Aimo Miilumäki, Kauko Okkonen, Jorma Ollanketo ja Aaro Sallinen. Alatalo ja Hedman hoitivat varamiehen vakanssia. Nousijoista Lipolla oli selvästi korkein keski-ikä. Aho ja Keränen 36 vuotta ja Okkonen 32 vuotta olivat vanhinta ikäluokkaa. Sarjan kovuus tiedettiin ja hankintoja suoritettiin: Ylihärman Junkkareista tuli Erkki Hietämäki, Sotkamon Jymystä Martti Keskitalo ja Nurmeksen Sepoista Ilmari Tykkyläinen. Baseball-puku on sininen.

Haukat 30-v. juhlakilpailut

HESPERIASSA

LMV
TMP
PuMu
Haukat

Lauantaina 15.00.
Sunnuntaina 9.00 ja 15.00.

Hesperia 18 - 19. 4. 1959

Pääkaupungin pp-kauden avauksesta ei muodostunut sellainen kuin mitä odotettiin. Voimakas vastatuuli ja lento-ominaisuuksiltaan heikko pelipallo vaikuttivat otteluihin. Etenkin helsinkiläisjoukkueet jättivät kalpean kuvan itsestään, kun sen sijaan LMV osoittivat olevansa edellä muita kilpakumppaneitaan. Tosin sillä oli vastassakin Katajanokan Haukkojen isäntäjoukkue, jonka otteet olivat aika haparoivat.

Kokoonpanoja:

LMV: — Ventola, Kokko, Bamberg, Hanski, Parkkonen, Hahl, Kajander, Nyman ja Hauta-aho. Sunnuntaina mukana ovat Paavola ja Vuori, mutta poissa Olli Hanski ja Esa Hauta-aho.

TMP: — Alhonen, Vainio, Katainen, Hintikainen, Jokinen, Pesonen, Manner, Kyntölä ja Juntto. Sunnuntain viimeisestä ottelusta Haukkoja vastaan olivat poissa Alhonen sekä Katainen.

PuMu: — Pauloff, Liukkonen, Alikoski, Linden, Koukku, Kimpimäki, Halonen, Rauko, Ilola ja vm. Olasmaa.

Haukat: — Toikka, Lehto, Hätälä, Nikander, Tanskanen, Onnela, Salmi, Huttunen, Rainila sekä vm. Saarinen.

Sunnuntaiset ottelut saatiin suorittaa suorastaan myrskysään valitessa. Töölönlahdelta puhaltanut voimakas vastatuuli heikensi lyöntipeliä melkoisesti, mutta nyt saatiin jo väläyksittäin nähdä aukoitetun polttolinjan antamat mahdollisuudet. Muutamat onnistuneet rajasivallukset osoittivat, että sormi ei mene alkaneena pelikautena lyöjiltä suuhun, vaikka muutamana viime kesänä sivalletut pomput ja piikit eivät enää olekaan mahdollisia juoksijoita eteenpäin ajattaessa.

TMP - PuMu	2 - 0
LMV - Haukat	5 - 0
TMP - LMV	2 - 0
PuMu - Haukat	7 - 1
Haukat - TMP	2 - 1
PuMu - LMV	7 - 1

PuMu	3	2	0	1	14	4	4
TMP	3	2	0	1	5	2	4
LMV	3	1	0	2	6	9	2
Haukat	3	1	0	2	3	13	2

Haukat yllätti Mailapojat ja PuMu vei "Hiirihaukan"

Haukat yllätti Mailapojat jolta oli ottelusta poissa Alhonen ja Katainen. Näin PuMu voitti juoksuerolla. Myös LMV hiipui toisena päivänä kun siltä puuttuivat "puruhampaat" Hanski ja vähän sairaan tuntuinen Hauta-aho.

*

Helsingin Mailakilpailut pelataan 25 - 26. 4. 1959 ja niihin helsinkiläisistä pääsee suoraan mukaan viime vuoden voittaja Puna-Mustat. Helsinkiläisistä karsivat kahdesta paikasta: Pallo-Toverit - TMP 3 - 3, Haukat - TMP 2 - 1 sekä Pallo-Toverit - Haukat 7 - 4. Yllättäen Työväen Mailapojat jäi rannalle. Kutsuvieraana nähdään hallitseva Suomen mestari Jyväskylän Kiri.

Kahden kunnarin ja yllätysten avaus Helsingin Mailakisoissa

XXVIII Mailakilpailujen avaus Hesperiaassa eilen muodostui yllätykselliseksi. Heti avajaisottelussa viime vuotinen Mailan voittaja Puna-Mustat sai tunnustaa Suomen sarjaan pudotetun Katajanokan Haukkojen yhdeksikön paremmakseen vieläpä sellaisilla murskaluvuilla kuin 9-1. Toisessa ottelussa pahasti varamiehinen Kiri kärsi tappion Pallo-Toverille tasaisessa ottelussa juoksuin 2-4. — Yllätykselliseksi muodostui avaus myös sikäli, että Puna-Mustien riveissä todettiin pääkaupungin pesäpallokermaan siirtyneen jälleen uuden maamme tähtipelaajista — vuoden 1957 Lehdistön löydön Heikki Kujalan.

Nuoruuden innolla

Innokkaalle Haukka-yhdeksikölle ei tuottanut suurtakaan tuskaa ottaa suurinumeroista voittoa halutonta ja heikkoa peliä esittäneestä Puna-Mustista, joka marssitti kentälle jälleen yhden uuden löytönsä. Täksi osoittautui Pauloffin lukkarin kurimuksesta vapauttanut ja ennen Ylibärmän Junkkarien paitaa kantanut Heikki Kujala, joka ei täysin harjoittelemattomana ainakaan vielä ollut vahvistus uudel-

le seuralleen. Ottelu osoitti, että PuMu olisi kipeimmin kaivannut apuvoimia kentän toiseen päähän, sillä siellä eivät eilen liitokset pitäneet. Ilola on vielä liian heikkokuntoinen kopparin vaativalle tonille ja Raukonkin pallovarmuus ontui eilen pahanlaisesti.

Vihreäpaitaisten ei ole syytä innostua liikaa voitostaan, sillä heikon vastuksen lisäksi oli nyt Onnetarkin suosiolinen. Toikka lukkarina osoittautui kuuluisaa kolleegaansa paremmaksi, mutta hänen on syytä muistaa, että kaavoihin kangistuminen ei ole hyvästä. Lyöjänäkin hän eilen oli joukkueensa parhaita. Nikander oli itse varmuus ulkopelissä ja tunnustus on annettava Onnelankin siepparitoimille. Salmen on aika jo oppia lyömään oikein eikä liiaksi taiteilien. Rainila paransi hieman otettaan, mutta antoi kuitenkin huolimattomuuttaan PuMu:lle sen ainoan juoksun. PuMu:n yhdeksiköstä ei pidä ketään asettaa ketään toisia edelle. Koko touhu oli alusta asti veltoa ja halutonta. Nimivahva joukkue eittämättä on, mutta sen esitykset tuntuvat tänäkin vuonna olevan hyvin vaihtelevia.

Haukkojen juoksuista löi Onnela 1+2, Rainila, Savolainen ja Salmi 1 ja 3 syntyi Raukon harhaheitolla.

Päivän parhaista yksilösuorituksista vastasi jälleen kerran Kirin 2-pesä Pete Jaakkola, jonka liikkuvaisuus ja pallovarmuus oli ihailtavaa. Myös polttajana pelannut Hautamaa, 1-pesä Pollari, koppari Karjalainen sekä Kaakkolahden vakanssin perinyt Salo kuuluivat joukkueen varmimpiin. Sieppari Helkala näytteli ratkaisevaa molempien juoksujen syntyyn.

Vaikka Pallo-Toveritkaan eivät pelanneet täysin parhaassa kokoonpanossa odotti siltä kuitenkin parempia suorituksia. Ulkopeli on kyllä riittävän tiivistä, mutta sisävuorot ovat tehottomia ja tulosta tuottamattomia. "Ahneet" varavahdit Stahlhammar ja E. Lignell pitivät hallussaan laajat alueet ja koppari Harden saa palauttaa vain suoraan käsiin tulevat pallot. Halonen on liikkuva polttaja, mutta heitot vaativat liiaksi aikaa. Tikkasen ja Hakalan sijoittaminen samalle linjalle tuntui uhkarohkealta, mutta vastustajan heikot lyönit eivät kuitenkaan päässeet sitä läpäisemään. Jokisen hanskassa oli eilen vieteri.

Pallo-Toverien juoksut syntyivät E. Lignellin ja Stahlhammarin lyönneillä.

Jaakkola jälleen loistovireessä

Mielenkiinnolla odotettiin Jyväskylän Kirin ensiesiintymistä, sillä viestit Jyväskylästä ovat tienneet kertoa, että mestaruutta puolustavassa joukkueessa tulee tapahtumaan merkittäviä muutoksia. Poissa on lukkari Kaakkolahti ja poissa myös viime vuoden paras pesäpallolijja Antti Elomaa. Kun työsteiden vuoksi eivät Paavola, Parvainen ja Rautiainenkaan vielä eilen päässeet matkaan, oli joukkue hyvin junioripitoinen ja vailla riittävää pelikokemusta. Mutta ottelu osoitti, mitä saadaan aikaan hyvällä juniorikasvatuksella. Viidellä tulokkaalla pelannut Kiri antoi täysin tasaväkeisen vastuksen Pallo-Toverille ja hyvin voidaan sanoa, että ilman kakkosvara Korhoselle sattunutta lipsahdusta olisi voittoakin saattanut olla jyväskyläläisten.

PALLO-TOVERIT TARTTUI MAILAAN

Pääkaupungin Maila-kilpailut perustettiin vuonna 1926, ja kaksi kiertopalkintoa on sen jälkeen jo löytänyt tiensä lopullisesti seurojen palkintokaappiin. Nyt kilpailtavana olevaan kolmanteen Mailaan sai jälleen uusi seura ensimmäisen kiinnityksen, sillä eilen päättyneissä Mailakilpailuissa osoittautui Pallo-Toverien yhdeksikkö vahvimmaksi voittaen kaikki vastustajansa. Maila pysyi siis edelleen pääkaupungissa, josta se viimeksi on ollut poissa 1956, jolloin Nurmon Jymy sen voitti.

Eiliset ottelut saatiin suorittaa suorastaan ihanteellisissa olosuhteissa, ja lämmin sää oli houkuttellut Hesperian katsomoihinkin ilahduttavan runsaasti yleisöä. Arviolta noin parituhatta katselijaa seurasi sunnuntaina kamppailuja.

Kaakkolahden kopio

Jyväskylän Kiri, joka oli saanut yön aikana yhdeksikkönsä vahvistukseksi Penna Paavolan kakkosvaralle ja Risto Parviaisen kolmosesälle, selvisi Puna-Mustista yhtä helposti kuin Haukat lauautaina. Loppunumerot 8-1 puhuvat synkkää kieltä PuMu:n nykykunnosta. Joukkue on täysin tarmoton ja takakenttä vuotaa kuin seula. Mikäli joukkue aikoo vakavasti taistella paikastaan mestaruussarjassa on sen nopeasti ryhdyttävä edes tosissaan yrittämään. Seisoskelemalla ei pisteitä heru. Kiri sitävastoin teki läpi koko ottelun tarkkaa työtä ja usein suorastaan herkutteli helsinkiläisten avuttomuudella. Jaakkola on vahvan ulkopelinsä lisäksi myös ottelun paras lyöjä, tehden mm. kaksi kunnaria tarkoilla ja vastustamattomilla läpilyönneillään. Nuoresta Karjalaisesta kasvaa Kirille mitat täyttävä yleispelaaja, jonka lyönneissä on jo nyt vaarallisuutta. Ykkösosalla pelanneella Harjulla ei vielä ole Pollarin taitoa, mutta Salo lukkarina on Kaakkolahden kopio, josta vielä kuullaan enemmänkin. Kirin juoksuista löi Jaakkola 2+1, Karjalainen 1+1 sekä kukin 1. Rauko rikkoi PuMu:n kuorihonon, Paavola ja Parviainen parisen. Ottelussa jakoivat oikeutta varmantuntuisesti Suominen ja Seppälä.

Avointa ulkopeliä

Pallo-Toverien ja Haukkojen ottelussa oli enemmän jännitystä kuin sitä edeltäneessä yhteenotossa, mutta tasollisesti ei sekään korkealle noussut. Molempien joukkueitten ulkopeli oli kovin avointa ja monet juoksuista syntyivät ihmeteltävän helposti. Pallo-Toverit näytti pääsevän jo alkuvuoroissa karuun, mutta kun Haukat sai kolmannella lyönti-

vuorollaan 4 juoksua, oli se jo johdossa. Pian katajanokkalaiset menettivät kakkosvara Salmen, joka reisirevähymän vuoksi joutui jättämään kentän, ja E. Lignellin helpponäköinen lyönti läpäisi kakkosvaraksi siirtyneen Savolaisen, jolloin P-T sinetöi loppunumeroksi 7-5. Neliapilasta Mäntynen, Halonen, Ståhlhammar, E. Lignell löytyy joukkueen parhaat voimat. Jokinen on vielä keskenkuntoinen eikä Salmisen Ekon veroista siepparia vielä ole esiintuot.

Haukat pelasi ilman Huttusta ja Rainilaa ja tämä oli luonnollisesti heikennys. Omaisivatpa Onnela ja Tanskanen Nikanderin varmuuden maapalloissa niin siinä näppäräliikkeinen polttolinja. Hätälällä oli otteissaan varmuutta, mutta Toikka takerteli pahanlaisesti syöttötouhussaan.

Pallo-Toverien juoksuista löi Esko Lignell 1+2, Mäntynen ja Kuismannan 1, harhaheitolla syntyi 1 ja ensimmäisen Toikka antoi kahdella vääryllä. Haukkojen juoksut merkittiin Hätälän, Tanskanen, Salmen ja Savolaisen tilille. Takamäen ja Auvisen pelinjohdossa oli yhteistyön puutetta.

Viisi juoksua harhaheitoilla

Mailakilpailujen ratkaisuoitteluksi muodostui Pallo-Toverien ja Puna-Mustien keskeinen väliselvittely, johon oranssipaidat lähtivät raisusti yrittään. Heti ensimmäisellä sisävuorolla, joka kesti 18 minuuttia, tekivät he selvää jälkeä "rakkaimmasta vihollisestaan". Kolme miestä selvisi kotipiiriin hyvien lyöntien turvin ja kolmen taipaleen turvasi PuMu:n Kimpmäki, joka vetäisi tappoheiton lukkari Kujalan tavoittamattomiin.

Lukkari Mäntynen väläytteli tässä ottelussa jälleen viimekeisästä kuntoaan syöttölauteson molemmin puolin. Myös P-T kärkipelaajat, ennenkaikkea Harden, etenivät mainiosti tarkoin peliä seurailleen Puna-Mustat oli jättänyt Pauloffin jo vaihtomieheksi ja vetänyt Ilolan varavahdiksi, mutta siirroista ei näyttänyt olevan suurtaakaan apua. Rauko on varmin mies koppariksi, mutta Ilolan paikka ei voi olla varalla, sillä hänen heitokätensä on täysin rikki. Linden oli yritteliäin ja muutenkin tuloksellisin. Kujalalla on suuria teknillisiä virheitä syöttötyöskentelyssään. P-T:n juoksuista löi Mäntynen 2, E. Lignell, Halonen ja Hakala 1 ja kokonaista 5 syntyi harhaheitoilla.

Kirin kunnonnäyte

Kirin ja Haukkojen yhteenotosta odotettiin tasaväkistä, mutta itse peli näytti aivan toista. Kiri osoittautui alkukankeudesta selvitteään täysin ylivoimaiseksi ja se esitti tässä ottelussa mailakilpailujen parasta lyöntipeliä. Jokainen pelaaja veti kovaa taakse ja hallitsi myös taitolyönnit rajolille. Haukat oli täysin jyväskyläläisten armoilla eikä se pystynyt estämään tappionumeroitteen nousemista niin suuriksi kuin 2-11. Kiri pelasi tässä ottelussa parhaassa kokoonpanossaan, joka oli seuraava: Salo, Pollari, Helkala, Jaakkola, Hautamaa, Parviainen, Paavola, Suuronen ja Karjalainen. Kun

yhdeksikköön tulee vielä mukaan viime vuoden mestarijoukkueen koppari Rautiainen (sieppariksi-ko?) niin siinä on jälleen puremista joukkueelle kuin joukkueelle.

Haukkojen hento joukkue oli jo täysin voimaton ja sen ulkopeli varsinkin polttolinjan osalta rakoi pahanlaisesti. Salmi ja Lehto oli loukkaantuneina jätetty sivuun.

Kirin juoksuista löi Salo 1+2, Parviainen, Helkala ja Paavola 2 ja Jaakkola sekä Pollari 1. Haukkojen juoksuista vastasivat Rainila ja Toikka.

Pelaajat palkittiin

Piirin pesäpallojaosto oli saanut runsaasti palkintolahjoituksia ja niiden jako suoritettiin vasta viimeisen ottelun päätyttyä. Voittaneen joukkueen pelaajat kuitettiin ja jokaiselle jaettiin myös täytekyä. Kilpailujen parhaana pelaajana palkittiin Kirin kakkoskesä Pertti Jaakkola ja voittaneen joukkueen parhaan palkinnon sai yhtä vakuuttavasti Esko Lignell. Kilpailujen parhaaksi lukkariksi arvosteltiin P-T:n Rauno Mäntynen ja eniten juoksuja lyöneenä palkittiin Esko Lignell. Etukentän parhaan palkinto oli taas Jaakkolan heiniä ja takakentällä teki tuloksellisinta työtä P-T:n Uuri Ståhlhammar. Yllätyksellisimmistä pelisuorituksista palkittiin Kirin nuori sieppari Helkala.

Lisäksi arvosteltiin kunkin joukkueen parhaiksi yleis-, ulko- ja sisäpelaajiksi, kaikki ottelut huomioonottaen, seuraavat: P-T: Esko Lignell, Esko Halonen ja Uuri Ståhlhammar. Kiri: Pertti Jaakkola, Paavo Pollari ja Reino Karjalainen. Haukat: Pekka Toikka, Nils Nikander ja Aarno Onnela. PuMu: Reijo Linden, Reijo Linden ja Pekka Rauko.

Maamme toiseksi vanhin pesäpalloilun erikoisseura Pallo-Toverit, on ollut mukana niin perustamassa kuin kehittämässä pääkaupungin Mailakilpailuista erästä maamme arvokkainta seurojen välistä kilpailua. Sen sijaan seuralla itsellään ei ole ollut sanottavammin menestystä näissä kilpailuissa. Ensimmäisenä vuonna 1926 jolloin Mailasta oteltiin sekä keväällä että syksyllä PT vei sen palkintokaappinsa syksyllä lyömällä HPL:n loppuottelussa 5-2. Seuraavan kerran PT sai palkintoon kiinnityksen 1931, jolloin vupurilaiset hävisivät loppuottelussa 3-0. Tämän jälkeen seura on ollut useasti mukana Mailasta kamppailemassa, mutta onni ei ole ollut myötä ja näinpä vasta nyt koitit se päivä, jolloin seuran onnistui kolmannen kerran saada kiertopalkinto vuodeksi haltuunsa.

Haukat - PuMu	9-1
PT - Kiri	4-2
Kiri - PuMu	8-1
PT - Haukat	7-5
PT - PuMu	11-0
Kiri - Haukat	11-2

Pallo-Toverit	3 0 0	22-7 6
Kiri	3 2 1	21-7 4
Haukat	3 1 2	16-19 2
PuMu	3 0 3	2-28 0

Isännät jätettiin viimeisiksi

Hämeenmalja meni Kouvolaan

Eilen avattiin pesäpallokausi virallisesti Lahdessa. Kisapuiston hyväkuntoisella tiilimurskalla kamppailivat Lahden Mailaveikot, Kouvolaan Pallonyöjät ja Kuusankosken Pallo-Puhti Hämeenmaljasta, joka kolmen ottelun jälkeen siirtyi vuodeksi KPL:n haltuun. Voitot menivät täysin ristiin ja Kouvolaasta leivottiinkin mestari parhaan juoksuuhteen perusteella. Otteluissa oli havaittavissa selvää kevätkuntoisuutta eivätkä ne tasoltaan kohonneet kuin ajoittain nautittaviksi. Jo aamun pelissä, jossa vieraspaikkakuntalaiset KPL ja KPP ottivat mittaa toisistaan, oli katsojia melkoisesti. Eniten yleisöä keräsivät kuitenkin päivän pääottelu LMV—KPL, jossa samalla ratkaistiin Hämeenmaljan kohtalo. Vaikka pelien pituus olikin supistettu 7 vuoroparin, venyi ratkaisuoottelu lähes 2½ tuntia kestäväksi. Lienee syytä vastaisen varalle harkita vuoroparin supistamista 5:een, sillä sellainenkin vaara on olemassa, että markkinatouhulla tehdään pitkävetelisyysensä takia vain huonoa mainosta koko pesäpalloilulle. Sellaisiksi näitä kevään katselmuksia ei suinkaan ole tarkoitettu!

KPL—Pallo-Puhti 7—1

KPL: P. Vuorinen, P. Larimo, O. Sutinen, A. Viherkenttä, E. Arponen, O. Nuuttila, E. Harlin, P. Jaakkola ja A. Eteläpää.

Pallo-Puhti: P. Koironen, P. Levänen, J. Vatto, T. Parolahti, O. Nöjd, E. Vitikainen, R. Lehtonen, T. Vanhalakka ja E. Hussi.

Ottelu alkoi verraten tasaväkisenä kummankaan joukkueen saamatta kahdessa ensimmäisessä vrp:ssa juoksua aikaan. Varsinkin Pallo-Puhdin terhakka ulkopeli oli myönteinen yllätys. Kuusankoskelaiset avasivat juoksuutilinsäkin ennen KPL:ää Vatton ollessa mailanvarressa. 4. vrp:ssa oli Kouvolaalla mainio tasoitusmahdollisuus, jossa joko lyöjä olisi saanut kunnarin tai 3-pesällä ollut mies juoksuun — mikäli rohkeutta olisi ollut tarpeeksi! Juoksuuttomaksi ei KPL:n vuoropari kuitenkaan jäänyt, sillä tasoitus syntyi Arposen lyödessä Sutisen kotiin.

Ottelun yllättävä ratkaisu tapahtui kuudennessa vrp:ssa, jossa kouvolaalaiset sisävuorollaan äityivät tekaisemaan kerrassaan 6 juoksua. Parhaana sisäpelajana palkittu Sutinen sivalsi ensin Eteläpään ja Vuorisen kotipesään. 4—1:ksi muuttui tilanne Larimon järjestellessä Arposen

kotiin. Sutinen selviytyi viimeisestä taipaleesta ylläheiton turvin. Vielä Arposen kunniajuoksun jälkeen Pallo-Puhdin ulkokenttä päästi Nuuttilan lyönnin lävitseen ja Viherkenttä ampaisi kotiin: 7—1!

Viimeinen vuoropari ei tarjonnut paljoakaan nähtävää ja varsinkin Pallo-Puhdilta se sujui aivan kehnosti. Kouvolaan voitto-numeroiksi jäivät luvut 7—1.

KPL 0—0—0—1—0—6—0=7
KPP 0—0—1—0—0—0—0=1

Hyvänä tuomarina nähtiin J. Broman. Parhaan pelaajan lusikat jaettiin seuraavasti: sisäpeli: Sutinen (KPL) ja Vatto (KPP) sekä ulkopeli: Viherkenttä (KPL) ja Levänen (KPP).

KPP—LMV 5—0

LMV: M. Kajander, E. Hautaaho, M. Kuusela, P. Paavola, L. Nyman, A. Ventola, V. Parkkonen, P. Vuori ja V. Kokko.

KPP:n joukkueessa oli aamun ottelun jälkeen tapahtunut pari muutosta ja nyt nähtiin uusina miehinä kentällä U. Kääpä ja S. Lupunen.

Aamuisesta tappiostaan sisuuntuneena asettui KPP Mailaveikkoja vastaan voitto tähtäimessään. Mailaveikkojen peli ei onnistunut läheskään odotetulla tavalla ja se lienee johtunut siitä, että yhdeksikkö nähtiin kentällä kovasti varamiehisenä.

Kuusankoski käytti hyväkseen LMV:n ontuvaa 3-rajaa ja sinne pommittamalla se hankki tasaiseen tahtiin itselleen etumatkan, joka pelin päättyessä kirjoitettiin numeroin 5—0. Mailaveikkojen suorituksissa nähtiin haluttomuutta, sillä epäonnistuneen ulkopelin takia ei sisäpelinkään keskitytty tarpeellisella ponnekuudella.

Pallo-Puhdin juokset syntyivät seuraavasti: 1. vrp:ssa löi T. Parolahti U. Kääpän kotiin, 4. vrp:ssa Levänen Vanhalakan, 5. vrp:ssa Vanhalakka Nöjd'in ja 7. vrp:ssa Vitikainen Kääpän samaten kotipesään. 6. vrp:ssa pääsi Parolahti harhaheitosta kotiin.

KPP 1—0—0—1—1—1—1=5
LMV 0—0—0—0—0—0—0=0

Ulkopelipalkinnon saivat LMV:n Ventola ja KPP:n Hussi sekä sisäpelistä vastaavan tunnustuksen LMV:n Vuori ja KPP:n Levänen.

LMV—KPL 16—12

Hämeenmaljan ratkaisuootteluun oli LMV saanut parhaimmistonsa mukaan kokonaisuudessaan. Hanski nähtiin jälleen 2-pesällä, ketterä Eero Parkkonen polttolinjalta ja nopea sekä varmanäpinen Armas Hahl siepparina.

Kouvola pelasi aluksi entisessä kokoonpanossaan, mutta kesken peliä vaihdettiin P. Jaakkolan tilalle Juutilainen.

Mailavienkijien peli lähti alusta alkaen luistamaan aivan eritavalla kuin Pallo-Puhtia vastaan. Nyman avasi juoksuutilaston rävyttämällä kahdesti 2-rajalta läpi Paavolan ja Hautaahon pinkoessa kotiin. Hahlin vuoro oli hieman myöhemmin tarjota kotitaival 3-pesälle selviytyneelle Nymanille: 3—0.

Toisessa vrp:ssa tasotti KPL sisävuorollaan tilanteen 3—3:ksi, mutta omalla sisävuorollaan Lahti kiiruhti vastaamaan 6 juoksulla. Olli Hanski aloitti kunnarilla, joka takasi Hahlille ja Hautaaholle kotitaipaleen. Pauno Paavola, joka muuten molemmat ottelet huomioiden kohosi Mailaveikkojen parhaaksi sisäpelajaksi, sivalsi lyöntivuorollaan myös kunniajuoksuun ja tilanne oli 7—3. Kajander ja Hahl toimittivat kärkenä edenneen Vuoren ja Hanskin kotiin ja niin oli tilanne vrp:n päättyessä LMV:n hyväksi 9—3.

Kouvola ei kuitenkaan hevillä lannistunut, vaan aloitti lujan kirin. Hyvän juoksuuhteen turvin sillä oli kaikki mahdollisuudet Hämeenmaljaan. 3. vrp:ssa se saikin 3 juoksua lahtelaisten kahta vastaan ja numerot olivat nyt 11—6.

Kahdessa seuraavassa vrp:ssa sai Lahti jälleen pitävämmän otteen pelin ja sen tuloksena voitiinkin viidennen vrp:n jälkeen todeta LMV:n johtavan 14—7.

Isäntäjoukkueen peli ei kyennyt kuitenkaan estämään kouvolaalaisten tasoitusyritystä, jotka 6. vuorossa olivat tuoneet sen yllättävän lähelle: 12—14! Kun viimeisessä vuorossa kumpikin joukkue sai kaksi juoksua, säilyi suhde ennallaan ja samalla todettiin Hämeenmaljan menneen Kouvolaan. Arvo-kashan voitto Kouvolaasta Mailaveikoille oli, mutta sen olisi pitänyt päättyä hieman suuremmalla marginaalilla. Nyt tapahtui putoaminen läheltä markkinoiden mestaruutta tyven asti, sillä Pallo-Puhdilla oli sama juoksuuhteen kuin Lahdellakin. Kun se kaiken lisäksi oli voittanut keskinäisen kamppailun, sijoittui se toiseksi.

Pelin kehitys:

LMV 3—6—2—1—2—0—2=16
KPL 0—3—3—1—0—3—2=12

Parhaina ulkopelajaina palkittiin LMV:n Eero Parkkonen ja KPL:n O. Sutinen ja sisäpelajina LMV:n Pauno Paavola ja KPL:n A. Viherkenttä.

KPL 2 1 0 1 19—17 2
PaPu 2 1 0 1 6—7 2
LMV 2 1 0 1 16—17 2

Yllättäjä, Lohen Maila-Pojat vasemmalta: Erkki Hytönen, Olavi Noronen, Juhani Oikarinen, Ismo Hämäläinen, Alpo Viinikainen, Olavi Tuukkanen, Kauko Huisman, Jouko Jouhiaho sekä Heikki Hämäläinen.

Lohen Maila-Pojat löi Kirin Jyväsmalja-otteluissa eilen HoNsU oli Pesä-Veikkoja parempi

Jyväsmalja-otteluiden alkaessa eilen Puistokadun koulun kentällä noteerattiin heti ensimmäisessä ottelussa melkoinen yllätys, sillä tasainen Lohen Maila-Pojat löi varmiehisen ja lyöntitaidottoman Kirin keskinkertaisen kappailun jälkeen ansaitusti 7—5.

Kumpikaan joukkue ei ihmeitä esittänyt, mutta LM-P oli sen veran tasaisempi ja yritteliäämpi, että ansaitsi voittonsa. Pelin alkuvuoroissa viimevuotisen TUL:n mestarin — silloin Lohen nimellä pelanneen — ulkokenttä, nimenomaan sen kakkospuoli, tosin vuoti pahasti, mutta loppua kohti ote tiivistyi, vaikkakaan ei millään lailla vakuuttavaksi. Näkyvimmat olivat lukkari Huisman, joka touhusi terävästi ja kakkosvahti Noronen, joka sieppasi loistavasti kiinni muutaman ilmalyönnin, mutta vastapainoksi päästi pahoin läpi pari maanuoilaista. Sisäpeli oli lyöntien osalta melkoisen kesy, mutta lyönneille pyrittiin sentään etsimään aukkoja ja silloin tällöin niitä löytyikin.

Kirin esitys oli jokseenkin keho. Ensimmäisessä vuoroparissa joukkue, josta puuttui isänsä hautajaisissa ollut Jaakkola, tosin väläytteli entisiä otteitaan, mutta hukkasi sitten konseptinsa kokonaan. Nuori kakkospuoli ei vielä täysin kestänyt pelin painetta ja Hautamaa so-

peutui aluksi heikonlaisesti polttajan paikalleen, mutta esitti loppupuolella pari mainiotakin oivallusta. Kokonaisuudessaan ansaitsi joukkue uhkapelistään sentään huomattavasti paremman arvostuksen kuin sisäpelistä, joka oli hämmästyttävän kesy. Pelin loppupuolella oli ilmalyönti taakse miltei ainoa mitä yritettiin. Luottamus omaan lyöntivarmuuteen puuttui pahasti. Pollari, Parviainen ja Paavola olivat varimmat.

Kiri aloitti sisällä — ja aloitti hyvin. Pate Pollari saatiin kolmoselle, Paavola vetäisi läpi kakkospuolelta ja peli oli 1—0. Hetkistä myöhemmin löi Suuronen Salon kotiin ja Matti Hautamaa puolestaan Paavolan. Pollarille tuli ajo ja hän sivalsi läpi polttaja Oikarisen käsin 4—0. Lohen Maila-Pojat kavensi sisävuorollaan yhdellä — tai oikeastaan kaventaja oli Rautiainen. Hän juoksi tavoittamaan viitisentoista metriä laittomaksi menevää koppiä, pudotti sen ja juoksu oli valmis.

Toisessa vuorossa kykeni Kiri vielä kasvattamaan tiliaan yhdellä, sillä Rautiaisen lyödessä Pollari juoksi 5—1. Mutta sitten olikin jo vastustajan vuoro. 3. vrp:ssa, joka Kiriltä kuivui alkuunsa, Hautamaa pudotti Oikarisen lyönnin ja Hämäläinen pinkoi 5—2. Hämäläisen hyvällä sivalluksella juoksi Noronen 5—3 ja Viinikaisen lyönnillä Oikarinen 5—4.

4 vrp katkesi lyhyeen, mutta viidennessä heitti Karjalainen törkeästi yli kotipesän ja Hämäläinen juoksi 5—5. LM-P yritti sinnikkäästi, mutta vasta viimeisellä sisävuorollaan se jälleen onnistui. Se sai jatkuvan ajon ja Salon pudottaessa Hämäläisen lyönnin palautuksen menivät yllättäjät ensin juoksulla johtoon ja varmistivat voittonsa vielä toisella, yliheiton jälkeen syntyneellä.

Mainittakoon vielä, että ratkaisujuoksut tulivat Heikki Hämäläisen lyödessä Tuukkanen alas ja harhaheitolla toi Kauko Huisman viimeisen juoksun. Parhaina palkittiin Lohen Mailapojista Tuukkanen ja Kiristä Seppo Suuronen.

HoNsU—Pesä-Veikot 2—1

Myöskin toisessa ottelussa jatkuu sama »tulokkaiden tahti». Mestaruussarjaan noussut HoNsU oli Pesä-Veikkoja vetreämpi ja voitti ansaitusti juoksuin 2—1. Veikkojen kentässä oli muutoksia sikäli, että aikaisemmin polttajana pelannut »Johtaja» Kovanen oli siirretty sieppariksi ja polttajan paikan täytti vasuri Leminen erinomaisella tavalla. Kopparina oli puolestaan Pulkkinen ja ykköspesää pelasi viime kesältä tuttu Dufva muun kenttämiehityksen ollessa sama kuin kauden avausottelussa. Lehto ja Laukkanen varoina, Salo ja M. Pollari takapesävahteina ja Ami Paavola lukkarina. HoNsU:lla

oli vakiokokoonpanonsa M. Pulli kopparina, varavahteina Maanola ja Oksala, polttajana Yli-Jaskari, Slepärinä Hovila, ykköspesällä M. Kaakkolahti ja E. Kaakkolahti lukkarina.

Tässä ottelussa lyöntipeli kohosi selvästi edellistä ottelua paremmaksi, ja myöskin ulkokenttätölminta sujui suuremmitta ylläköittä molemmin puolin. Itse ottelu oli kahden toisensa hyvin tunnevan tasaväkisen joukkueen tiivistä yhteenottoa. Molemmat lukkarit pitivät etenijät tiiviisti pesillä ja kenttää löytyi vain silloin tällöin aukkoja. Mieleen jäivät useampaan

otteeseen nähdyt Yli-Jaskarin kunnit polttolinjan yli suuntautuneet hidastetut, jotka olivat erinomaisia vaihtelyöntejä sekä Eikka Kaakkolahden ja Puttosen hyvä yhteisymmärrys kotiinjuoksuutilanteissa. Sekä 2. että 6. vuoropareissa Eikan kakkospuolelle sijoitetut hienonhienot sijoitukset turvasivat nopealle Puttoselle kotiutumismahdollisuuden, ja Veikkojen juoksusta vastasivat nopeajalkainen Lehto ja lyöjänä ollut Ami Paavola. Kumpikin joukkue on »viittä vaille valmis» astumaan pääsarjan pistekamppailuihin, mutta lyöntipelissä kaivataan vielä monen miehen koh-

dalla terävyyttä. Puistokoulun ahdas kenttä ei tosin tässä suhteessa tarjoa täysiä mahdollisuuksia.

Kentän parhaina yleispelaajina palkittiin HoNsU:n Osmo Oksala ja PeVen Matti Pollari. Mainittakoon, että otteiluissa pelattiin seitsemän vuoriparia. Kiri saa huomenna Pete Jaakkolan mukaan. Hänen läsnäolonsa tuntuu niin sisä- kuin ulkopelissäkin joukkueensa selkärankana. Huomenna ottelut aloitetaan Puistokoulun kentällä klo 9.00 ja jatketaan klo 16.00 lähtien Harjulla. —

HoNsU:lle kiinnitys Jyvä-Maljaan vaikka Kiri voittikin juoksuin 3-2

Eikka Kaakkolahti kurkottaa onnistuneesti ja Rautiainen kuolee kotipesän kynnyksellä Kirin ja HoNsU:n ottelussa.

Kirin Jyvä-Malja-kilpailuja jatkettiin eilen ja ohjelmassa oli kaikkiaan neljä ottelua. Aamulla kohtasivat toisensa Puistokoulun kentällä ensin HoNsU ja Lohen MP, joista ensinmainittu oli täysin ylivoimainen voittaen 12-3. Toisessa ottelussa Kiri runnoi PeVen 7-0. Harjulla klo 16 alkaneessa ottelussa olivat vastakkain PeVe ja LMP, joista ensinmainittu puolestaan kohteli lohikoskelaisia jokseenkin samoin kuin HoNsU aamulla voittamalla juoksuin 12-2. Ratkaisuoitteluksi muodostui HoNsU:n ja Kirin välinen ti-

mellys ja se päättyi Kirin niukkaan, mutta ansaittuun voittoon juoksuin 3-2. HoNsU:n juoksuuhde oli kuitenkin niin paljon parempi, että se sai kiinnityksen Jyvä-Maljaan. Kirin olisi pitänyt voittaa ottelu neljällä juoksulla, ennenkuin sen juoksuuhde olisi muodostunut paremmaksi.

Viimeksimainittu peli oli erittäin jännittävä. Kummankin joukkueen ulkokentät olivat hyviä varsinkin alkuvuoropareissa ja vielä Kirin aloittaessa viidettä vuoroaan oli tilanne 0-0. Salon oivallinen takakenttäsiivalus meni kuitenkin Pullin käsien lävitse ja tämä ratkaisi ot-

telun, sillä perään Jaakkola, joka nousi kentän näkyvimmäksi hahmoksi, sinetöi hienolla rajalyönnillään Kirin voiton. HoNsU ei kuitenkaan lannistunut ja aloitti viimeisessä vuorossa ankaran rynnistyksen, jonka tuloksena oli kaksi juoksua kahden kuolleen tilanteessa. P. Puttonen ja Eikka Kaakkolahti olivat juoksujen lyöjinä.

Kokonaisuutena olivat joukkueet jokseenkin tasaveroisia, mutta Kiri oli ehkä sen verran parempi, että se ansaitsi voittonsa tällä kertaa. Ihmeellistä muutoin oli, ettei Hon-gikko peluuttanut lainkaan Oksalaa, joka nykykunnossaan on eittämättä joukkueen tehokkain pelaaja. Miksi "Osku" oli katsomossa?

HoNsU löi Lohen MP:n kirkkaasti juoksuin 12—3

Päivän ottelut alkoivat HoNsU:n ja Lohen Maila-Poikien välisellä yhteentollalla klo 9. LMP voitti teikkauksen ja HoNsU aloitti ja tekaisi heti Rautiaisen lyönnillä juoksun Maanolan tuomana. Tasoittavallaan Lohen MP meni johtoon Oksan lyötyä läpi. Tuloksena oli kaksi juoksua ja Oksa oli vähällä saada kunnarin. Toisessa vuoroparissa HoNsU meni johtoon. Pulli löi Maanolan kotiin ja heti perään Oksala E. Kaakkolahden ja tilanne oli 3—2. LMP ei tasoittavallaan saanut mitään aikaan. Kolmas vuoro meni kummaltakin joukkueelta juoksuista, mutta neljännessä HoNsU lisäsi johtoaan ratkaisevasti. Oksala löi alkajaisiksi E. Kaakkolahden kotiin ja sitten alkoikin »ruletti» pyöriä. Rautiainen veti Pullin kotiin ja tilanne oli jo 5—2. Sitten Maanola löi Rautiaisen kotipiiriin turviin ja perään Oksala Maanolan ja tilanne oli jo 7—2. Lohen MP:n tasoittava meni puskasta poikki. Viidennessä vuorossa HoNsU jatkoi juoksuutehtailuaan. Ajoitilanteesta Oksala löi 8—2, Matti Kaakkolahti löi Oskun kotiin ja päätteeksi E. Kaakkolahti vetäisi komeasti läpi kakkoselta. Lohen MP:n tasoittava kuivui nolnaan. Kuudennessa vuorossa P. Puttonen toi juoksun E. Kaakkolahden näpäyksellä ja Oksala vetäisi Matti Kaakkolahden kotiin suoraan kakkoselta. Tasoittavallaan LMP sai myös juoksun. Hytönen saatiin kolmoselle ja Viinikaisen takakenttälyönti tuotti juoksun ja peli oli 12—3, mikä jäi myös lopputulokseksi, sillä viimeiset vuorot menivät nopeasti kummankaan enää yrittämättä tosissaan.

Parhaina palkittiin Lohen MP:sta lukkari Huisman, joskaan hänkään ei mitään erinomaisia otteluita esittänyt. Eikka Kaakkolahti katsottiin HoNsU:n parhaaksi, mutta Oksala olisi loistavan pelinsä ansiosta sen ansainnut, olkoonkin, että hän jo lauantaina sai luisikan.

Lyöntijärjestykset: HoNsU: Pentti Puttonen, Matti Kaakkolahti, Ismo Maanola, Eino Kaakkolahti, Matti Pulli, Osmo Oksala, Martti Yli-Jaskari, Kari Rautiainen, Veikko Puttonen ja vaihtomiehinä S. Stendahl, E. Toikkanen ja T. Hovila. LMP: Erkki Hytönen, Olavi Noronen, Juhani Oikarinen, Ismo Hämäläinen, Alpo Viinikainen, Raimo Oksa, Kauko Huisman, Jouko Jouhiaho, Kalevi Huisman ja vaihtomiehinä olivat Heikki Hämäläinen, S. Kaponen ja J. Heikkilä. Hongikon juoksuista lävivät Oksala 5, Rautiainen 2, Eino Kaakkolahti 2, Matti Kaakkolahti 1, Pulli 1 ja Maanola 1. LMP: Oksa löi 2 sekä Viinikainen 1.

Kiri jätti Pesä-Veikot kupariselle: tulos 7—0

Pienen tauon jälkeen asettuivat vanhat kiistakumppanit Pesä-Veikot ja Kiri kiilaan. Ami Paavola voitti hutunkelton ja Kiri aloitti. Jaakkola sivalsi heti mainiosti lävitse ja Reiju Salo kipitti suoraan kakkoselta kotiin. Jatkossa Par-

vialinen vetäisi hyvin kolmosnurkkaan ja Pete sai kävellä kotiin kolmoselta. Tilanne 2—0. PeVe paloi puskasta Lehdon, Paavolan ja Reijun kuollessa ykköselle. Tosin Paten polttaminen oli väärin, sillä hän ennätti aivan selvästi. Toisessa vuorossa saatiin Pete Pollari kolmoselle, minne hän happani, kun Salo nukkui ykkösellä. PeVe:n pojat eivät päässeet alkuunkaan toisessa vuorossa, sillä M. Pollari kuoli ykköselle ja Laukkanen ja Salo perään kakkoselle. Kolmannessa vuorossa Suuronen saatiin kolmoselle ja Parviaisen hieno sijoitus kakkosen taakse takasi tilanteen 3—0. PeVe:n »uutuuri» jatkui. Leminen kuoli hutiin ykköselle ja Kovanen kuoli kakkoselle. Lehto saatiin kolmoselle, mutta kuoli näpäykseen kotinjuoksu yrittäessään. Kirin neljäs vuoro tuotti jälleen juoksun. Jaakkola toimitti Rautiaisen 3:lle ja Pennan takakenttälyönti muutti numerot 4—0:ksi. PeVe:n neljäs vuoro alkoi sillä, että Dufva kuoli laittomaan. Paavolalle saatiin ajo, mutta tuloista ei syntynyt, sillä Ami kuoli itse ykköselle.

Kirin viides tuotti peräti kolme juoksua. P. Pollari poltti itsensä alkajaisiksi hutiin, mutta sitten Jaakkola löi jälleen hienosti ja Salo tuli suoraan kakkoselta kotiin. Tilanne 5—0. Rautiainen pääsi ylläheittolalla kolmoselle. Sitten saatiin Suuroselle ajo. Pate Reiju ei saanut maalyöntiä kiinni ja niin tuli juoksu ja tilanne 6—0. Päätteeksi Parviainen vetäisi komeasti Peten kotiin ja tilanne oli 7—0. PeVe ei päässyt jenkoihinsa. Reiju kuoli aloitusmiehenä ykköselle ja Leminen kuoli hutiin. Kuudes ja seitsemäs vuoro menivät kummaltakin tuloksetta, joten lopputulokseksi jäi yllämainittu 7—0.

Parhaina palkittiin Kiristä Pete Jaakkola, jonka työskentely niin ulkona kuin sisällä oli todella korkealuokkaista. PeVe:n paras oli eittämättä Keijo Salo, joka hoiteli samaa vakanssia ulkona kuin Jaakkolakin.

Kirin peli kokonaisuudessaan oli toista luokkaa kuin lauantaina, jolloin se kärsi yllätyksellisen häviön Lohen MP:lle. Jaakkolan mukanaolo antoi joukkueelle aivan toisen hengen ja nimenomaan ulkokenttätyöskentely oli tiivistä. Kiri keiili muutoin uutta taktiikkaa ulkopelissään silloin, kun kentällä ei ollut ketään ja ainakin tässä otelussa tämä taktiikka osoittautui onnistuneeksi. PeVe ei tahtonut todellakaan saada miehiään edes ykköselle. PeVe oli sijoittanut Kovasen sieppariksi ja Reiju hoiteli polttolinjaa.

Lyöntijärjestykset: Kiri: Paavo Pollari, Reiju Salo, Erkki Rautiainen, Pertti Jaakkola, Pentti Paavola, Seppo Suuronen, Matti Hautamaa, Erkki Korhonen, Risto Parviainen ja varalla Pertti Harju. Pesä-veikot: Erkki Lehto, Aimo Paavola, Paavo Reiju, Matti Pollari, Olli Laukkanen, Keijo Salo, Olavi Dufva, Pentti Leminen, Erkki Kovanen sekä varalla Voitto Pohjolainen ja Pertti Pulkkinen.

PeVe kypsynyt LMP:n

Pesä-Veikkojen ja Lohen MP:n peli oli ensimmäisenä. PeVe oli muuttanut hieman kokoonpanoan ja lyöntijärjestystäankin. Kovanen oli siepparina, Pohjolainen 3-pesäillä ja Laukkanen kopparina. M. Pollari pelasi 3-varaa. Lohen MP oli myös muuttanut meikoisista joukkueestaan aamuiseen verrattuna. Tuukkanen oli nyt mukana 2-varan tontilla, 3-pesäillä oli O. Noronen ja 1-pesäillä Jouhiaho.

Pelituomari Antero Ristonmaan vihellyttä joukkueet kiilaan voitti PeVe teikkauksen ja LMP aloitti. Jouhiaho oli viimeisenä miehenä lyömässä, Reiju »vuoti» ja Kauko Hämäläinen toi juoksun. Tasoittavallaan PeVe sai käyttäjä kaikkii miehensä mailan varressa, mutta tuloista ei syntynyt. Toinen vrp. meni LMP:itä nolnaan, vaikka Oksa saatiinkin kolmoselle. PeVe sai vuorollaan tasoitusjuoksun Lehdon pinkaistua kotiin ylläheiton turvin. Jatkossa saatiin Ami Paavolalle ajo Reijun ollessa kolmosella. Ensimmäinen kotinjuoksu yritys epäonnistui, mutta sitten Ami sai voimalyönnin takakentälle ja se meni lävitse ja tuloksena oli, että Pollari ja Laukkanen toivat juokset ja Paavola teki itse kunnarin. Tilanne oli 4—1. Kolmannessa vrp. LMP sai yhden juoksun. I. Hämäläinen veti kakkosrajalta lävitse ja Jouhiaho toi juoksun. Viinikaiselle saatiin vielä ajo, mutta Lehdon koppi puhdisti kentän. PeVe ei tasoittavallaan saanut mitään aikaan. LMP:n neljäs vuoro meni nopeasti, mutta PeVe jatkoi juoksuutehtailuaan. Pollari vetäisi hyvin keskeltä ja Lehto pinkoi 5—2. Jatkuvasta ajosta löi sitten Kovanen Ami Paavolan kotiin. LMP:n viides vuoro ei kestänyt kauaa, mutta PeVe sen kuin vain lisäsi vauhtia. Pollarille saatiin ajo ja hyvä sijoitus kolmosen taakse toi Kovasen kotiin. Perään Reiju tuli Laukkanen lyönnillä suoraan kakkoselta kotipiiriin ja tilanne oli jo 8—2. LMP:n kuudes vuoro kuivui lyhyeen, mutta PeVe:n pojat sitävastoin vilpyivät kauan aikaa sisällä. Kovanen muutti ensin numerot 9—2:ksi liivistämällä Laukkanen lyönnillä kotiin. Sitten Salo vetäisi takaa lävitse ja Laukkanen pinkoi 10—2. Laukkanen vetäisi sitten Salon kotiin ja tilanne oli jo peräti 11—2. Lohen MP:n viimeinen sisävuoro jäi tuloksettomaksi, vaikka Oikarinen olikin vähällä ennättää Tuukkanen lyönnillä kotiin. PeVe sen sijaan tekaisi vielä yhden juoksun, joten loppunumeroiksi saatiin 12—2.

Parhaina yleispelaajina palkittiin 2-vara Lehto PeVe:stä ja koppari I. Hämäläinen LMP:sta. Parhaina polttolinjan miehinä palkittiin 2-pesävahdit Salo PeVe:sta ja Oksa LMP:sta.

Lyöntijärjestykset: Pesä-Veikot: Kovanen, Lehto, Reiju, Pollari, Laukkanen, Paavola, Salo, Dufva sekä Pohjolainen. LMP: Hytönen, Ismo Hämäläinen, Oikarinen, Oksa, Viinikainen, Tuukkanen, Kauko Huisman, Noronen, Jouhiaho ja vaihtomies Heikki Hämäläinen.

Kiri oli lujilla HoNsU:a vastaan

Jännityksellä odotettu Kirin ja HoNsU:n välinen ottelu alkoi pienen kentänkunnostustauon jälkeen. Kiri pelautti kolme ensimmäistä vuoroparia Helkalan siepparin paikalla mutta sitten Korhonen astui remmiin. Muutoin oli Kiri samassa kokoonpanossa kuin aamullakin. HoNsU oli jättänyt Osku Oksalan pois ja Pulli pelasi 3-varan paikalla ja Stendahl kopparina. Hovilla oli siepparina. Simo Ristonmaa oli tässä ottelussa tuomarina.

Hutunkeiton voitto Kiri ja HoNsU aloitti. Kaikki miehet kävivät lyömässä, mutta kolmoselle saatua Pullia ei vain saatu kotiin. Kiri puolestaan meni »puskasta poikki» Pollarin kuoltua ykköselle. Salon kakkoselle ja Rautiaisen takalaittoomaan. HoNsU:n seuraava vuoro oli jokseenkin Kirin esityksen toisto eikä Kirikään saanut muuta aikaan kuin Jaakkolan kakkoselle. HoNsU sai kolmannessa vuorossa Eino Kaakkolahden kolmoselle, mutta sinne mies jäikin, kunnes kolmas kuollut tuli, Kiri ei tasoittavallaan saanut miestä kolmosellekaan. HoNsU:n neljäs vuoro alkoi surkeasti, kun Rautiainen kärysi kärkeänsäan koti-piiristä liikaa ja Yli-Jaskari kuoli ykköselle näpäyksestään. Puttonen saatiin kuitenkin kolmoselle. Hän lähti aavistaen ja Parviainen sähläsi hieman, mutta vetäisi sitten loistavan palautuksen, jonka Reijo Salo yhtä hienosti kurkoitti tuhoten Puttosen nipin napin. Kirin neljäs vrp meni myös nolllaan. Pate Pollari tosin saatiin kolmoselle, mutta eivät Paavolan eivätkä Suurosen lyönnit onnistuneet.

Vilides vuoropari toi ratkaisun. HoNsU:lta loppuivat lyöjät, mutta Kiri aloitti lujan painostuksen. Takapesät saatiin täyteen ja lyömässä oli nuori Salo. Luja takakenttälyönti tuli Pullin eteen eikä tämä tavoittanut palloa ja niin tuli kaksi juoksua. Salo itse pinkaisi kakkoselle. Pete toimitti hänet sitten hienolla rajalyönnillä suoraan sieltä kotipiiriin turviin. Pelä oli 3-0. HoNsU:n kuudes vuoro meni nolllaan ja samoin kävi Kirillekin tasoittavallaan.

Viimeisessä vuorossa HoNsU aloitti ankan takaa-ajon. Matti Kaakkolahti pääsi näpäyksellään, jota seurasi yliheitto, suoraan kakkoselle, mutta Jaakkola tuhosi hänet kolmostaipaleella. Heti perään Rautiainen kuoli ykköselle ja luultiin jo vuoron päättävän, mutta sitten Salo erehtyi antamaan kaksi väärää ja näin Stendahl pääsi kentälle ja edelleen kolmoselle P. Puttosen ollessa mailan varressa viimeisenä lyöjänä. Jaakkolalle suuntautunutta palloa tämä ei saanut heti haltuunsa ja niin nopea Stendahl pinkoi juoksun, kun Pete vetäisi karkeasti yli. Puttonen joutui sitten kentälle ja Kaakkolahdelle tuli ajo. Hyvä kakkosvaralle suuntautunut maalyönti tuotti toisen juoksun ja jännitys oli huipussaan, kun tilanne oli 3-2. Koppilyönti pilasi sitten kuitenkin jatkomahdollisuudet. Kirin täytyi saadak-

seen kiinnityksen Jyvä-Maljaan, tekalsta viimeisessä vuorossa neljä juoksua, mutta toiveet valuivat hukkaan, vaikka voitto olikin jo sinetöity. Paavolalle saatiin ajo, mutta Salo paloi.

Pelin jälkeen Kirin puheenjohtaja Ismo Parviainen ojensi HoNsUn kapteenille Jyvä-Maljan ja sitten alkoi palkintosade. Parhaina yleispelaajina palkittiin HoNsU:sta Eikka Kaakkolahti ja Kiristä myöskin syöttäjä, Reijo Salo. Urheilumyynnin lahjoittamat ulkopelipalkinnot menivät HoNsU:n Yli-Jaskarille ja Kirin Pate Pollarille. Parhaina sisäpelaajina palkittiin Kari Rautiainen HoNsU:sta ja Pete Jaakkola Kiristä. Ratkaisevimasta pelisuorituksesta sai Reijo Salo vielä erikoispalkinnon.

Lyöntijärjestykset: HoNsU: Pentti Puttonen, Matti Kaakkolahti, Ismo Maanola, Eino Kaakkolahti, Matti Pulli, Kari Rautiainen, Martti Yli-Jaskari, Seppo Stendahl sekä Tauno Hovilla. Kiri: Paavo Pollari, Reijo Salo, Erkki Rautiainen, Pertti Jaakkola, Pentti Paavola, Seppo Suuronen, Matti Hautamaa, Seppo Helkala, Risto Parviainen ja vaihtomiehenä Erkki Korhonen, joka tuli 4. vuoroparissa Helkalan tilalle.

Jyvä-Malja-ottelut

HoNsU—PeVe	2—1
LMP—Kiri	7—5
HoNsU—LMP	12—3
Kiri—PeVe	7—0
PeVe—LMP	12—2
Kiri—HoNsU	3—2

Lopputilanne

HoNsU	3	2	0	1	16—7	4
Kiri	3	2	0	1	15—9	4
PeVe	3	1	0	2	13—11	2
LMP	3	1	0	2	12—29	2

Kaupunkijoukkue Helsinkiä vastaan

Pesäpallon kaupunkiotteluun Helsinki—Jyväskylä on valittu seuraavat pelaajat: HoNsU: E. Kaakkolahti, M. Yli-Jaskari, K. Rautiainen, Maanola, Kiri: Hautamaa, Pollari, Paavola, Suuronen, Lohen Mallapojat: Noronen, Viinikainen. Ottelu pelataan helatorstaina Helsingissä.

Pesäpallomarkkinoita sunnuntaina useita

Imatralla suoritettiin sunnuntaina pesäpallomarkkinat, joille IPV:n lisäksi osallistuivat Palo-Puhti Kuusankoskelta ja Lauritsalan Kisa. Imatran Pallo-Veikot voitti PaPu:n 14—3 ja LaKin:n 12—6. Kolmannessa ottelussa PaPu voitti LaKin:n 12—3.

Ilmajoella jatkuivat sunnuntaina maljaottelut. Aamulla Nurmon Jymy voitti Oulun Lipon ylivoimaisesti 10—2 ja iltapäivällä IK puolestaan Nurmon Jymyn niukasti 8—7. Ilmajoen Kisailijat sai näin ollen ensimmäisen kiinnityksen kilpailtavana olleeseen »Säästömaljaan».

Porissa kamppailtiin sunnuntaina »Veksan kiulusta». Mestaruussarjaan nousut Rauman Fera sai tunnustaa Ulvilan Pesä-Veikot paremmikseen juoksuin 18—8. Kun UPV voitti myös Porin Vedon 10—7 sai se toisen perättäisen kiinnityksen kiertopalkintoon. Fera ja Porin Veto pelasivat tasan 5—5.

Kouvolassa oteltiin Kouvolan maljasta sunnuntaina. Maljan voitti vuodeksi haltuunsa Kouvolan Pallonlyöjät voittamalla Puna-Mustat (Helsinki) 3—2 ja Lahden Mailaveikot 9—1. Lahti ja PuMu pelasivat tasan 8—8.

Vimpelissä suoritettiin suoranaisen myrskysään vallitessa Vimpelin maljaottelut. Maljan sai vuodeksi haltuunsa Vaasan Maila voittettuaan Vimpelin Pesä-Vedon 5—2 ja pelattuaan Vimpelin Vedon kanssa tasan 1—1. Veto ja Pesä-Veto pelasivat niinikään tasan 1—1.

SAVISEUDUN KISAT LOIMAA

Ottelut alkoivat klo 12 jolloin kilaan juoksivat Pallo-Toverit Helsingistä ja Nokian Urheilijat. PT tekausi heti ensimmäisellä sisävuorolla kaksi juoksua, tosin molemmat yliheitosta nokialaisten onnistuessa kaventamaan yhdellä. Neljännessä sai Nokia peliohjat käsiinsä ja teki kolmen viimeisen vuoron aikana 5 juoksua. PT osoittautui kumman tehottomaksi. Lopputulos Nokian hyväksi 6—3.

Seuraavassa ottelussa ei Loimaan Palloilijat antanut Nokialle mitään mahdollisuuksia ja hallitsi ottelua kaikki vuoroparit. Voitto meni Loimalle 8—3. Loimaalaisista olivat sisäpelissä parhaimmat S. Koivula ja M. Repo, joka palkittiin myöskin parhaana ulkopelaajana.

Loimaa ja Pallo-Toverit suorittivat sitten ratkaisuottelun. Yleisön riemuksi LP toisessa vuorossa hankkiutui 1—0 johtoon Koivulan lyötyä Ojalan kotiin, mikä johto vielä lisääntyi juoksulla neljännessä vuorossa. Viidennessä PT kavensi tilanteeksi 2—1. Kuudennessa Loimaan ulkokentän tyriessä pahoin PT tekausi 4 juoksua. Viimeisessä ei tullut lisäpinnoja. PT voitti 5—2.

Saviseudun kisat pelattiin 3. 5. ja niiden suurimmaksi yllätykseksi muodostui nimivahvan mestaruussarjajyhdeksikön Pallo-Toverien häviö suomalaisarjalaiselle Nokian Urheilijoille. Kiertopalkinnon korjasi kaappiinsa kuitenkin Loimaan Palloilijat paremman juoksu suhteensa ansiosta voittojen mentyä ristiin. Tasoltaan jäivät ottelut keskinkertaisiksi ja ennen kaikkea ihmetytti viime sunnuntaina Helsingin Mailakilpailun voittajan Pallo-Toverien heikko kunto. Olihan siellä vastassa Jyväskylän Kiri, Katajanokan Haukat ja Puna-Mustat. Yleisöä oli ottelija seuraamassa runsaasti.

LP	2	1	0	1	10—8	2
PT	2	1	0	1	8—8	2
NoU	2	1	0	1	9—11	2

Hongikko ja Imatra sekoittavat vanhat kaavat SM-pesänväleillä?

Keltaisen kuulan kumahdukset alkavat todellisten sarjakamppailujen osaita kuulua sunnuntaina, jolloin mestaruussarjan 105 otelua käsittävä mylly alkaa täysillä pyörintänsä. Joukkueet ovat kaikki Puna-Mustia lukuun ottamatta tulossa ja otelujärjestys on vahvistettu seuraavaksi: TMP - Nurmo, Lahti - Fera, Ilmajoki - Vimpeli, Sotkamo - Pesä-Veikot, Lippo kohtaa Kirin Oulun ensimmäisessä mestaruussarjaottelussa, Imatra-Kouvola ja HoNsU - Pallo-Toverit. Tuntuu siltä, että yksi tai useampi vanha mestaruussarjalainen saa tänä kesänä alennuksen. HoNsU, joka toissa vuonna jo esitti valmistusta peliä ja melkein säilyi sarjassa on nyt hyvien vahvistuksienkin takia huomattavasti kovempi. Myös Imatran Pallo-Veikot on vaarallinen. Nuoresta joukkueesta alkaa löytyä sellaisia tähtiä kun "Lake" Oinonen, "Enska" Purovaara sekä muut, jotka pitävät huolen ettei Maneesilta lähde pisteet helpolla.

Mailapoikien mailat heiluivat Nurmo kärsi kirvelevän 22-3 tappion

Nurmon Jymyn huoltaja mainitsi muutama päivä sitten lehtemme edustajalle, että hänen nykyinen joukkueensa on nyt voimakkaampi kuin viime vuotinen, joka sijoittui sarjassa lopullisesti kuudennelle sijalle. Pohjalaisten sunnuntainen esitys Hesperiaassa kertoo kuitenkin täysin päinvastaista, sillä yhdeksikkö oli täysin ala-arvoisessa kunnossa eikä pystynyt asettamaan minikäänlaista estettä reipasta ottelumieltä osoittaneille TMP-läisille, jotka 9 vuorota nuijittuaan asettivat loppukiilaa 22 - 3 voitto tililleen merkittynä. Vaikka helsinkiläisiä pidettiin voittajaedhokkaina ei heiltä uskallettu odottaa tämän laatuista sarja-avausta, sillä joukkueella oli takanaan luvottoman vähän täysitehoisia harjoitusotteluja. Kaikki kulki kuitenkin kuin taktiikkataululla ja varsinkin sisäpeli vietti riemukulkuun. Jokaisen pelaajan yleiskunto vaikutti hyvältä, jota kuvaa sekin, että joukkue jaksoi suuresta tasoerosta huolimatta painostaa loppuun saakka. Viidesti ovat TMP ja Jymy kohdanneet SM-sarjassa. Nurmolla ei ole tiilillään yhtään voittoa. Kaksi tasapeliä ja TMP on voittanut kolmasti.

Opetusministeri Heikki Hosia suoritti mallikelpoisesti osansa avausheiton suorittaja ja yhtä varmaa teki työtä ottelun tuomari K. H. Lahti Vuoksenniskalta. Sen sijaan syöttötuomari Takamäki, joka vuosi sitten kiipesi pääkaupungin luotetuimpien tuomareiden eturiviin, ei nyt selvinnyt tehtävistään täysin miinuksitta. Yleisöä oli Hesperiaassa noin puolitoistatuhatta. Juoksulista

TMP : 0 5 0 4 2 3 2 3 3 = 22
NJ : 1 0 0 0 2 0 0 0 0 = 3

Tämä osoittaa todellakin murskaavaa ylivoimaisuutta ja helposti erehtyy arvostelussaan viljelemään liiaksi superlatiiveja. Vaikka pysykin varovaisella linjalla on kuitenkin kiitettävä TMP:a erikoisesti joukkueena. Peli oli saumatonta ja ripeää sen kaikissa vaiheissa. Nopeus ja tarkat sijoitukset tekivät pahaa jälkeä ja ulkopelissä luotettiin rohkeasti liikkuviin takamiehiin, joista Junto kohosi eittämättä kentän varimmaksi ulkopelaajaksi. Hänet palkittiinkin työstään ansaitusti. Uusittu lyöntijärjestys, joka perustuu kahden kärjen käyttöön, osoittautui kerta kaikkiaan onnistuneeksi. Avainasemassa olevat lyöjät, Kekkonen ja Jokinen, tekivät varmaa työtä ja varsinkin Alhosen syrjäyttäneen Kekkonen sijoituslyönnit olivat kerta kaikkiaan vastustamattomia. Jokinen kiersi kaksi kunnaria ja löi neljä tavallista juoksua ja palkittiin parhaana sisäpelaajana ja Pyttykerhokin ojensi hänelle haarikkansa. Edellämä-

nittujen lisäksi on lyöjinä mainittava Hintikainen ja Katainen, joiden kummankin tiliin merkittiin 4 lyötyä juoksua. Junton ohella olivat näkyvimmit ulkopelaajat 3-pesä Pesonen, varavahdit Manner ja Kyntölä sekä ajoittain myös polttaja Jokinen.

Nurmo täysi pettymys

Nurmon pelissä petyttiin pahansuonisesti eikä joukkuetta tultane näkään vuonna näkemään mitalsijoilla. Pahimmat puutteet ovat hitaus, suorastaan surkeat heitot ja maapallojen heikko vangitsemistaito. Rasku - Kitinoja linja on aikansa elänyt ja sopii enään vain mainosplakaatteihin. Kitinojan käsi on niin rikki, ettei hänen heittonsa kannata edes polttoviivalta kotipiiriin ja Raskun touhu on täysin konemaista ja aina samanlaista. Koko kakkospuoli ja koppari joutuivat eilen voimakkaan painostuksen alle, jota ne eivät kestäneet. Hemminkin heikkoutena on liiallinen pallojen vastaantulo, joka eilen maksoi vähintään viisi juoksua. Joukkueesta palkittiin Latikka ulko-, Martikkala sisä- ja Kitinoja yleispelistä. Juoksut löivät Kitinoja. Lahti ja Martikkala.

LMV avasi SM-sarjan komeasti

Rauman Fera kukistui peräti 14—3 juoksuin

Kaunuis aurinkoinen sää loi hyvät puitteet vuoden 1959 pesäpalloilun SM-sarjan avajaisottelulle Lahdessa eilen. Kisapuiston tiilimurskalla kohtasivat toisensa Lahden Mailaveikkojen ja Rauman Feran yhdeksiköt, joista ensimmäinen nujersi sarjaluokkaan selvin numeroin 14—3. Yleisö, jota kasomoon oli kertynyt kohtalaisen runsaasti, näki kotijoukkueen esittämänä hyvää pesäpallotilua vain ensimmäisessä vuoroparissa. Lahtelaisten repäisemä 8—0 johto laimensi pelirytmää tuntuvasti ja se näkyi etenkin saamattomana sisäpelinä. Vanterista pelaajista koostunut Fera tuotti esityksillään pienen pettymyksen ja joukkueen pahimmat puutteet olivat havaittavissa taktiikan puolella.

Joukkueet pelijärjestyksessä: LMV; lukkari Aarre Ventola, sieppari Armas Hahl, 1-pesä Matti Kuusela, 2-pesä Olli Hanski, 3-pesä Paavo Paavola, polttaja Eero Parkkonen, 2-vara Pauli Vuori, koppari Esa Hauta-aho ja 3-vara Leevi Nyman.

Rauman Fera: lukkari Keijo Lehtonen, sieppari Patri Jyräkoski, 1-pesä Hannu Petrell, 2-pesä Simo Lehtonen, 3-pesä Jouni Liesmäki, polttaja Jouni Jokela, 2-vara Seppo Haukkala, koppari Aarne Heino ja 3-vara Esa Härkälä.

Ratkaiseva aloitus

Hutunkeiton voitti Fera ja valitsi ensimmäiseksi ulkopelin. Kauden avausta ja samalla Mailaveikkojen 30-vuotisen toiminnan juhluvuotta komisti pankinjohtaja Paavo Laineen suorittama avausheitto, minkä jälkeen ottelu päästiin alkamaan.

Mailaveikot kehitti voimakkaan painostuksen, joka pani raumalaisten ulkokentän kovalle koe-tukselle — ja rakoilemaan. Niinpä samassa vrp:ssa sekä Paavola että Vuori sivalsivat kunnarin, joista juoksuja kertyi tukuttain. Kun vieraat eivät tasoittavalla sisävuorollaan saaneet mitään aikaan, alettiin aavistella ottelun ratkennan melkein päätelyssä.

Pari seuraavaa vrp:tä sujui kummankin joukkueen osalta tuloksettomina. Melko liikkuvan ja kohtalaisen varmankin ulkopelityöskentelyn vastapainoksi esitti LMV sisävuorollaan haparoivia otteita, jotka eivät johtaneet tulokseen. IV vrp:ssa pommitti Hahl vieraiden ulkokenttää ja sen verran aukkoa löytyikin, että Nyman ehti kiertä kotipesään: 9—0.

Raumalaiset aloittivat tasoittavan vuoronsa lupaavasti ja saivatkin kehittämään ajotilanteen kuolleita. Sitä purkamaan asetui Liesmäki, jonka onnistui täy-

destä »pajatsosta» saada K. Lehtonen kotiin. Saman ajotilanteen rippeistä hankkivat vieraat toisenkin juoksunsa Jouni Jokelan oltua mailan varressa.

Lahtelaisilla oli jälleen pari tuloksetonta vuoroa ja vasta VII vrp:ssa lisäytyivät joukkueen juoksuluvut. Parkkonen, joka lyöjänä tuntuu tällä haava alavireiseltä, löi heikon sivalluksen, mutta sen jälkitilanteesta syntynyt harhaheitto pelasti Hauta-ahon helposti kotiin. Vastavuoroisesti auttoi viimeainittu Parkkonen kotitapaleelle ja tilanne tuon juoksun jälkeen oli LMV:n hyväksi 11—2.

Viimeistä edellisessä vuorossa kartuttivat molemmat joukkueet tillejään yhdellä juoksulla. LMV:n juoksun löi Paavola ja Feran Aarne Heino. Tilanne 12—3.

IX vuoroparissa kaunistivat lahtelaiset juoksusuhdettaan vielä parilla pinnalla, Feran pääsemättä irti kolmen juoksun »lumoista». Lopputulos täten Mailaveikkojen hyväksi 14—3 ja samalla jäivät SM-sarjan ensimmäiset pisteet radiomastojen kaupunkiin.

LMV: 8-0-0-1-0-0-2-1-2=14.

Fera: 0-0-0-2-0-0-0-1-0=3.

Mailaveikkojen juoksuista vastasivat Vuori 1+2, Paavola 1+1, Nyman 2, Hanski 2, Hauta-aho 2, Hahl ja Kuusela kumpikin yksi ja yksi syntyi harhaheitolla. Rauman lyöjät: Liesmäki, Jokela ja Heino. Laisktempoinen peli kesti yli kaksi tuntia. Yleisöarvio oli n. 400-700.

Armas Hahl, 31-vuotias pakkaaja. Siirtyi viime kesänä Lahden Pesä-Tovereista Mailaveikkoihin.

LMV on kokonaisuutena ottaen nousukunnossa. Eilen nähtiin vielä kosolti »pukkeja», jotka olisivat saattaneet muodostua kohtalokkaammiksi, mikäli vastassa olisi ollut voimakkaampi joukkue kuin Fera. Parhaina palkittiin sisäpelistä Armas Hahl,

ulkopelistä »liimanäppi»-Parkkonen sekä yleissuorituksista tasaisen varma Pauli Vuori. Erikoispalkintona olleen pesäpallokäsineen sai Parkkonen.

Feran parhaiksi kohosi ulkopelissä 2-pesä Simo Lehtonen, mutta hyvää jälkeä hänen vara-vaihtinaan häärinyt Seppo Haukkalakin teki. Viimeainittulle annettiin tunnustukseksi palkinto parhaasta yleispelistä, sisäpalkinnon mennessä 3-pesä Jouni Liesmäelle.

Raumalaisten suureen tappioon oli suurempana syyllisenä huono pelipallo, joka ei kestänyt kuin Lahden ensimmäisen sisävuoron. Sen jälkeen se oli aivan peliin kelpaamaton ja niinpä juoksu olivatkin tämän jälkeen »kiven takana» puolin ja toisin. Lahtihan voitti loppuvuorot vain 6—3.

Ilmajoki iski hyvin

Vimpeli hävisi 7—1

Ilmajoki, sunnuntaina Ihanteellisissa olosuhteissa saatiin täällä tänään aloittaa pesäpalloilun mestaruussarja vuoden 1959 osalta. Vastakkain asettuivat kaksi monivuotista kiistakumppania, Ilmajoki ja Vimpeli, joista ensimmäinen osoitti läpi koko ottelun parempaa kuntoa ja se merkitytti voiton tililleen juoksuin 7—1. 1276 maksanutta katselijaa oli todistamassa kotijoukkueen voittoa.

Ottelu kulki alusta alkaen Ilmajoen merkeissä. Ensimmäinen juoksu tuli toisella lyöntivuorolla, jolloin lujaa lyöntikuntoa esittänyt Leppäniemi sivalsi V. Lintalan kotipesään. Viimeksimainittu löi vielä lyöntivuorollaan kolmosnurkasta läpi, jolla Yli-Torala toi juoksun kotiin.

4. vuorossa IK lisäsi juoksu-tilään kahdella Kivistön lyödessä Kiikerin ja L. Lintalan Leppäniemen kotiin. Vasta 6. vuorossa pääsi Veto kaventamaan juoksueroa Mäkelän lyödessä Vilevaaran kotipesään. Ilmajoen Lammi vaihtokopilla tuhosi Vimpelin jatkotilanteen. Ilmajoki lyöntivuorollaan jatkoi lujaa painostusta ja jälleen oli tuloksena kaksi juoksua, ensin Lammim luoja laakalyönti toi Leppäniemen kotiin ja V. Lintala tuli jat koti-

lanteessa ykköspesän yli menneellä harhaheitolla. Tämän jälkeen Vimpelin lyöntipeli loptahti pahan kerran, eikä miestä saatu enää kakkosta pitemmälle. Ilmajoki sensijaan lisäsi 8. vuorossa vielä juoksuutiliään yhdellä Leppäniemen ollessa jälleen lyöjänä ja Yli-Toralan juostessa kotiin. Pelin 9. vuoro ei tuottanut kummallekaan tulosta, päättyen ottelu IK:n kyväksi 7—1.

Ilmajoen otteluesitys oli valmiimpaa ja tuloksellisempaa kuin Vimpelin niin ulkona kuin sisäpelissäkin ja koko pelin aikana ei Vimpelille annettu minkäänlaista mahdollisuutta ottelun tasottamiseen. Vimpelin ulkopelissä oli ajoittain paljonkin toivomisen varaa. Heidän lyöntipeleitä oli alkuvuorossa lujaa ja tehokasta, mutta loppuvuoroissa ja pelin vanhetessa kaatuivat Vimpelin yritykset Ilmajoen neljän miehen polttolinjaan.

Ottelussa palkittiin voittaneen joukkueen parhaana yleispelaajana polttaja Lauri Lintala. Vimpelin yleispelaajana palkittiin Eero Vilevaara. Ulkopelaajina palkittiin IK:n Kiiikeri ja Vedon Lakaniemi ja sisäpelaajina IK:n Leppäniemi ja Vadon R. Latvala. Hyvänä vaihtolyöjänä palkittiin Ilmajoen Yli-Torala.

Vimpelin juoksun löi 1-pesä Mäkelä ja Ilmajoen vastaavat miehet olivat Leppäniemi 2, Lammi, Väinö Lintala, Kivistö ja Lauri Lintala 1 ja 1 syntyi harhaheitolla. Antti Helin tuomitsi varmaan tapan.

Ilmajoen Kisailijat on voittanut avauksessa Vimpelin Vedon 7—1. Takana vasemmalta: pelinjohtaja Paavo Mäntylä, Väinö Lintala, Matti Lähdesmäki, Jussi Kiiikeri. Keskellä vasemmalta: Mikko Kivistö, Lauri Lintala, Pentti Yli-Torala. Edessä vasemmalta: Aatto Koivu, Erkki Leppäniemi ja Unto Lammi.

MESTARUUSSARJAN AVAUS SOTKAMOSSA

ENSI SUNNUNTAINA 10. 5. KLO 18

Jyväskylän Pesä-Veikot—Sotkamon Jymy

Sotkamon Jymy voitti Pesä-Veikot 5—3

Riemukkaana kiiri huuto yli pellityvenen Sapsonselän sunnuntai-iltana. Se ei kantanut yksinomaan siksi, että Sotkamon keskus kentällä oli kesän merkinä jälleen pesäpallolun mestaruussarja alkanut, vaan että kotijoukkue avasi sarjakautensa arvokkaalla voitolla. Sotkamon Jymy vei tiukan työn jälkeen molemmat pisteet Jyväskylän Pesä-Veikoilta juoksuin 5—3.

Toistatuhatta katsojaa oli toteamassa Jymyn voiton. Se tuli loistavissa ulkoisissa puitteissa ja erinomaisella, vielä taivannukaista kimmoisuuttaan vailla olevalla peliareenalla.

Ottelu ei noussut erikoisen korkeatasoiseksi. Viimeisteleättömyys kuului molemmissa joukkueissa yhteispelin hapa-rointina ja jäykkyytenä. Uusi kenttä on eliminoinut pomput ja piikit (ainakin sunnuntain pelistä) lähes tyystin. On odotettu tilalle kovia takakenttälyöntejä, mitä todettiin: yksi kolmasosa kaikista lyönneistä oli koppeja; vain kaksi puoli-laakaa nähtiin. Toinen Jyväskylän Salon, toinen Jymyn Reinikaisen esittämänä. — Ulkopeli oli molemmilla joukkueilla lyöntipeliä parempaa.

Jymyn joukkue: syöttäjä Hietanen, sieppari Keskitalo (5. vp:ssa Kempainen), 1-pesä T. Korhonen, 2-pesä Hakkarainen, polttaja Niemelä, 3-pesä M. Korhonen, 3-vara Huusko, koppari Reinikainen, 2-vara M. J. Korhonen.

Yhdeksikkö ei ollut vielä saumoiltaan läheskään valmis; muutamia pahoja sähläyksiä sattui, lyöntipeli oli epävarmaa, varsinkin alkupuolella. Ulkopeli oli jo kehumisen ansaitsevaa,

ja varsinkin heitot suorastaan erinomaisia — huomattavasti parempia kuin P-V:lla. Kukaan pojista ei tyystin ”muninut”. Parhainta jälkeä teki yleispelaajana palkittu Reinikainen, joka alkupuolen pari epäonnistumista korvasi jatkossa hyvillä kiinnitöillä ja lyönneillä. Hän sai myös erään lehden järjestämän yleisöäänestyksen parhaan kotijoukkueen pelaajan palkinnon. Sisäpelistä palkittiin Huusko, joka Reinikaisen ohessa oli mailanvarressa parhain. Ulkopelistä palkittiin Hietanen. Alkuvuoroparien muutama epäonnistuminen korvautui jatkossa hienolla taktikoinnilla. T. Korhonen esiintyi tasaisen varmasti sekä sisällä että ulkona. Hakkarainen oli tontillaan erehtymätön. Myös tulokkailla M. J. Korhosella ja Antero Niemelällä oli hyvä päivä. M. Korhonen kaipa enemmän liikkuvuutta kolmospesälleen. Molemmat siepparit Keskitalo ja Kempainen onnistuivat täysin.

Pesä-Veikkojen kokoonpano: syöttäjä Paavola, sieppari Kovanen 1-pesä Dufva, 2-pesä Salo, polttaja Reiju, 3-pesä Pohjolainen, 3-vara Pollari, koppari Laukkanen, 2-vara Lehto.

Ratkaisevasti jäi joukkue Jymystä jälkeen lyöntipelinsä epätasaisuudella. Pallo nousi heillä liian usein ilmaan. Niinpä miespula olikin edessä useassa vuorossa. Muuten joukkue oli samaa luokkaa. Paremmalla onnella P-V olisi pystynyt tasapisteisiin. Joukkueen parhain oli jäntevä Salo, joka löi lujaa ja oli nopea kiinnitöissään. Hänet palkittiin sisäpelistä. Yleispelipalkinto meni Laukkaselle, joka ei kuitenkaan ulkona esittänyt juuri mitään; palloja ei ollut mahdollisuuksiaan. Ulkopelistä palkittiin Kovanen.

Pesä-Veikot sai valita aloituksen, ja niin Jymy joutui ensimmäiseksi mailanvarteen. Tuotapikaa saatiinkin syntymään ajo. »Pörhölä» Korhonen yritti purkaa, mutta vetäisi siepparille, ja niin kotiinyrittänyt Hietanen paloi kolmantena. — Tasoituksessa P-V sai myös miehen kolmoselle. Toiseksi viimeisenä lyöjänä Dufva onnistui ja Reiju avasi ottelun pistepussin. — Jyväskylä johti 1—0.

Seuraavassa vuoroparissa ei kumpikaan saanut ihmeitä aikaan. 3. vp:ssa sen sijaan oli aihetta huutoon. Jymy sai Reinikaisen kolmoselle. Huusko asettui lyömään. Hieman pystyasennossa oleva maila antaa pallolle suunnan kohti kakkosrajan kalkkiviivaa, joka pöllähtää, ja Reinikainen pinkoo kotiin. 1—1. — Tasoitavassa vuorossa Jymyn ulkokenttä oli tarkkana. Niinpä jyväskyläläiset eivät ehjin nahoin tavoittaneet kolmospesää.

4 vp:ssa kumpikin joukkue pääsi kolmoselle, mutta tulosta ei syntynyt. Reinikainen viimeisenä lyöjänä epäonnistui. Pesä-Veikoille kävi tavallaan vielä hankalammin. Viimeisen lyöjän ollessa vuorossaan ja miehen kolmosella Hietanen syötti takaväärän, johon kotiinyrittäjä sortui.

Huusko oli jälleen asialla seuraavassa vuorossa. Kakkosrajalyönti vieri alas monttuun. Niemelä pääsi kotiin. Taululla tilanne 2—1. Mutta vielä Huuskokin kiersi kentän Hietasen saattelmana.

Kuudennessa kuitenkin tahiti muuttui. Jymy sai kyllä ajon, mutta Reinikainen ei saanut sitä purettua. Jyväskyläläisillä oli monta vaarallista tilannetta, mutta juoksua ei syntynyt. Paavolakin paloi aivan kotipesän kynnykselle. Kolmas kuoluttui Hietasen poltettua kakkospesältä kärkejään kolmoselle.

Tilannekuva Sotkamosta. "Pave" Hietanen on nostanut ja PeVen mies lyö.

Pesä-Veikot suoritti ennen sarjan alkua visiitin Varkauteen, jossa isäntäjoukkue Puurtilan Kisa-Pojat oli parempi 3 — 1. Alla olevat kuvat sieltä.

Takana vas. Olli Laukkanen ja Erkki Lehto. Kyykyssä vas. Ami Paavola, Voitto Pohjolainen, Olavi Dufva, Erkki Kovanen, Keijo Salo ja Pate Reiju.

Kiilassa vasemmalta: Pertti Pulkkinen, Voitto Pohjolainen, Olavi Dufva, Erkki Kovanen, Keijo Salo, Olli Laukkanen Ami Paavola, Erkki Lehto ja edessä kuuntelee tuomarin ohjeita joukkueen pelipäällikkö Pate Reiju.

Reinikainen joutui seitsemännessäkin vuorossa viimeisenä lyöjänä ratkaisemaan tilanteen. Tällä kertaa hän onnistui. Kopparin paikalla pelannut Pollari epäonnistui arvioinnissaan, ja pallo meni ylitse. Hietanen muutti numeroiksi 4-1. — Tasoittavassa Salo löi kolmosnurkkaan, jonne Reinikainen kyllä ennätti, mutta pallo ponnahti ylitse, ja Lehto toi juoksun. — 4-2.

Ottelun viimeiset juoksut tulivat kahdeksansessa. Taas oli taktikoitu niin, että miehet hupenivat. Reinikainen jäi nytkin viimeiseksi. Ja hän pystyi jälleen venymään tehtävänsä mukaan. Kova kolmosrajalyönti kolmospesän taakse tuotatti M. J. Korhosen kotiin. — Loppunumeroiksi tulivat kuitenkin 5-3, sillä tasoituksessa onnistui Laukkasen kolmospuolelta läpi lyöty pallo antamaan tekijäl-

leen kunniajuoksun. — Yhdeksäs vuoropari meni nopeasti ja ilman suurempia mahdollisuuksia. — Jymy oli aloittanut kauden toivehikkaasti.

Pelin tuomaristo selvisi hyvin. Pelinjohtaja Lampun tuomioihin voi yhtyä lukuunottamatta tapausta, jossa hän muutti kakkospesätuomion.

Jymy: 0 0 1 0 2 0 1 1 0 = 5
PeVe: 1 0 0 0 0 0 1 1 0 = 3

Oulun Lipon joukkue historiansa ensimmäisen mestaruussarjaottelun jälkeen. Pelaajat vasemmalta: Kauko Okkonen, Erkki Hietamäki, Aimo Miilumäki, Jorma Ollanketo, Antti Keränen, Paavo Junntila, Olavi Maaninen, Martti Keskitalo, Kaino Aho ja Aaro Sallinen, joka sittemmin vaihdettiin Keskitaloon.

Lippo riemastutti kotiyleisön: Kiri sai tyytyä 4-4 tasapeliin

Keskuskentän ruohomatolla tehtiin eilen Oulun pesäpallohistoriaa, sillä ensimmäisen kerran asetettiin oululainen pesäpalloyhdeksikkö kiilaan kamppailukseen mestaruussarjassa. Vastustaja oli myös ottelun arvoa vastaava Suomen pesäpallomestari Jyväskylän Kiri. Ottelusta muodostui sängen mielenkiintoinen ja äärimmäisen tasainen, jossa myös yli 2.000 katselijaa (1.925 maksanutta) käsittävän katsomon mielenkiinto pysyi huipussaan viimeiseen vuoropariin saakka. Tasatulos 4-4 on erinomainen alku Lipolle ja antaa uskoa tulevia »heikompia» vastustajia ajatellen. Pelin lopputulos vastaa suurinpiirtein ottelunkulkua, molemmilla oli omat hyvät vuoronsa. Lipon alkupuolisko oli oululaisten parasta, kun taas Kiri kiristi viimeisessä pelivuorossa.

Kiri kiilassa: Paavo Pollari, Reijo Salo, Erkki Rautiainen, Pertti Jaakkola, Pentti Paavola, Seppo Suuronen, Matti Hautamaa, Seppo Helkala, Risto Parviainen sekä vaihtomiehinä olivat Erkki Korhonen ja Pentti Harju.

Näin syntyi 4-4

1. vuoro: Lippo alkoi sisällä ja hermoili aivan silmin nähdessä, mm. Hautamaella olisi ollut mahdollisuus kunnariin, ellei olisi viivytelty kakkosella liian pitkään. Vuoro päättyi ilman juoksua ainoastaan kolmen miehen päästessä kentälle. Kiri sai sisävuorollaan aikaan tuloksettoman ajon.

2. vuoro: Lipolla ajo, jonka Aho purki sivaltamalla yli polttolinjan ja Junntila toi juoksun. Tilanne 1-0. — Kirillä vuoro on tuloksetton.

3. vuoro: Kummallakin joukkueella heikot sisävuorot.

4. vuoro: Lipon sisävuorossa löi Ollanketo sisään ja tilanne muuttui 2-0. Kiri kaventaa Parviaisen kotiuttaessa Salon 2-1.

5. vuoro: Lippo saa kaksi juoksua. Maanisen sivallus menee läpi polttolinjasta ja Keränen lisää juoksua yhdellä. Aho sijoittaa pelivälineen yli polttolinjan ja Junntila irtaantuu pesältä hyvin ja muuttaa taululla numerot 4-1. Kiri tekee myös kaksi juoksua. Ensin Parviainen lyö kolmosrajalle ja Helkala tulee sisään ja tekee itse myöhemmin saman tempun ollessaan mailanvarressa, jolloin Salo ehtii turvaan. Tilanne 4-3 Lipon hyväksi.

6. vuoro oli juoksuton. Lipolla kävi 7 ja Kirillä 8 miestä mailanvarressa.

7. vuoro: Lipon yhtä heikko kuin edellinenkin. Kirin tasoittavalla liruttaa Helkala hidastetun taakse vetä-

tyneen Lipon etukentälle ja Salo juoksee ottelun tasatulokseen 4 - 4.

8. ja 9. vuoro. Molemmilla lujaa yrittämistä, mutta yleensä tilanteet pilattiin heikoilla lyönneillä tai hätäilyllä.

Kirillä kävi ottelussa miehiä lyömässä 78 kun niitä oli kotijoukkueella 58.

Lippo alkoi mestaruussarjansa varsin hyvissä merkeissä. Sisäpelissä oli oululaisilla paras aikajakso sen viidessä ensimmäisessä vuorossa. Ajottain oululaisten lyöntipeli luisti oikeasuuntaisesti, myöskin vaihdot pesillä kävivät mallikkaasti. Loppuvuoroissa peli lopahhti, eikä miestä tahdottu saada kunnon edes ykköspesälle. Koppilyönneillä pilattiin melkein kaikki vaihtoyritykset. Parhaita lyöntipellä esittivät eilen Aho, Ollanketo ja Maaninen. Ulkona oli koko kenttä sangen pitävä jokaista osaa myöten. Ulkopelissä onkin Lipon voima, millä se ilmeisesti taistelee

sarjapisteistä myös tulevissa otteiluissa. Etukentällä oli A. Keräselä hyvä päivä. Polttolinjan kakkosiipi Hietamäki—Aho oli erittäin pitävä. Takakentällä »Lorpe» Ollanketo väläytteli muutaman keran otteitaan erinomaisesti.

Kirin joukkuetta on nuorennettu kolmella pelaajalla, jotka eivät ilmeisestikään vielä ole täysin sopeutuneet ympäristöönsä. Sisällä lyötiin kyllä hyvänlaisesti, mutta se ei kuitenkaan ollut tarpeeksi tehokasta Lipon ulkokentän nujertamiseksi. Muutamia lujia rajalyönnejä nähtiin samoin kuin »näpäksiäkin», jotka olivatkin jyväs-kyläisten parhaita esityksiä sisäpelissä. Vaihtolyöjinä olivat näppärimmät R. Salo ja E. Rautiainen, kun taas P. Jaakkolan lyönneissä oli ruutiä eniten. Ulkokentällä paljon mainostettu nuori syöttäjä R. Salo ei saanut mitään ihmeitä aikaan. 1-pesä P. Pollari on pirteä

ja hän olikin etukentän tehokkain. Polttolinjan molemmat sivut Jaakkola ja Parviaisen olivat pitävät, mutta keskusta — polttaja — vuoti alusta loppuun saakka. Takakentällä erittäin liikkuva P. Paavola oli paras.

Molempien joukkueitten heikkoutena oli heikko sisäpeli, johon on osasyllisenä myös pehmeä nurmikenttä. Kirin monet kokeet pelaajat vaikuttivat ihmeen saamattomilta ja ilman nuoren Helkalan ja Parviaisen onnistuneita lyönnejä olisivat molemmat pisteet jääneet Ouluun. Kiristä palkittiin sekä ulko- että yleispeleistä 2-pesä Jaakkola ja parhaaksi sisäpelaajaksi arvosteltiin Rautiainen. Kotijoukkueen 2-vahdi Aho löi 2 juoksua, mutta palkittiin parhaana ulkopelaajana. Sisäpelipalkinto meni Maaniselle ja parhain yleispelaaja oli 2-vara Ollanketo. Leppilampi oli varma pelinjohtaja.

KPL raajarikkoisena Imatralle Viherkenttä ja Jaakkola eivät pelaa

Kouvolan Pallonlyöjien ensimmäinen vastustaja alkavassa mestaruussarjassa on Imatran Pallo-Veikot, sarjatulokas, joka on osoittanut mainiota kuntoa kevään harjoitusotteluissaan. KPL joutuu tähän otteluun pahoin runneltuna, sillä joukkueen lukkari Antero Viherkenttä on reväyttänyt jalkansa. Silloin kun onnettomuuksia alkaa tulla, niitä tulee jatkuvasti. Viherkentän varamiehenä tällä tontilla on esiintynyt Paavo Jaakkola, joka

esitti Kuusankoskella helatorstaina hyvää työskentelyä, mutta loukkasi ottelussa jalkansa eikä voi myöskään pelata Imatralle. Nuori Jorma Juutilainen joutuu nyt todelliseen tuliko-keeseen hoitaessa vaativaa lukkarin tonttia. Oiva Kiuru, joka on vetäytynyt ansaittuun »vanhuuden» lepoon, joutuu jälleen vetämään tutun KPL:n peliasun päällensä. Joukkueen huoltaja Paavo Kalla mainitsi ottelun aattotunnelmista: Mieliala ei ole pa-

ras mahdollinen. Viherkentän puuttuminen on suuri juttu. Kukaan muu pelaaja ei ole niin avainasemassa kuin »Vipunen», joten hänen poissaolonsa tulee vaikuttamaan. Ottelusta saattaa sukeutua kuuma, sillä Imatralle on meitä vastaan nostettu parjaukskampanja, joka johtuu siitä, että emme ole pelanneet heitä vastaan ystävyysottelua tänä keväänä. Yksinkertaisesti emme ole ehtineet. Ottelu aloitetaan Maneesilla klo 18.00.

Hermostunut Imatra lahjoitti sarjapisteet Kouvolalle 6 - 8

Tainionkosken Maneesin katsomot olivat sunnuntaina ääriään myöten kansoitetut, kun kauppalan mestaruussarjatulokas IPV juoksi kiilaan. Maneesin kentän yleisöennätys, joka oli vähän yli tuhat henkeä liitto-ottelun ajoilta, tuli nyt roimasti lyödyksi, sillä pääsylipun oli lunastaneita katsojia oli 1.664. Kun tähän vielä lisätään kauppalan vapaalippulaiset, oli kentällä reilusti yli kaksituhatta silmäparia. Ottelu oli kuuma ja yleisö sekaantui siihen täysin äänivaroin sekä muutentkin, kun se pääsee Imatralle joka paikassa aivan pelialueen reunoil-le. Kansaa oli niin runsaasti, että puoletkaan istumapaikkansa lunastaneista ei loppujen lopuksi mahtunut istumaan. IPV ei kestänyt hermopainetta, jonka ensimmäinen ottelu mestaruussarjassa toi mukanaan, vaan antoi suorastaan lahjaksi kahdeksan juoksua ja voiton vastapelurille runsaan kahden tunnin ottelun jälkeen.

Joukkueet:

IPV: Heino, Mölsä, Oinonen L, Tyyskä, Lappalainen, Purovaara, Karstemäki, Korhonen, P. Oinonen
KPL: Juutilainen, Larimo, Sutinen, Vuorinen, Harlin, Arponen, Kiuru, Nuutila, Eteläpää.

Kouvola voitti hutunkeiton ja IPV aloitti sisällä. Ottelun alku oli molemmien puolin erittäin hermostunut. Jännitettiin niin, että IPV:n puolella sattui heti alkuun 4 hutilyöntiä. Yleisön riemuksi sai IPV kuitenkin pelinsä kulkemaan ja avasi juokсутilinsä ensimmäisessä vuorossa, jossa Korhosen hyvä takakenttälyönti toi Tyyskän kotiin. Kouvolan sisäaskeleet päättyivät viiden lyöjän jälkeen vaihtoon. Toisessa jatkui IPV:n hyvä alkusähinä ja tuota pikaa olivat takapesät täyttyneet kärkimiehistä Heinosta ja Mölsästä. Tyyskän komean keskikenttälyönnin tuloksena kiirehti Heino sisään ehtiäkseen turvaamaan kolmoselle juosseen Mölsän

kotiintulon. Näin IPV johti jo 3 - 0. Se ei kuitenkaan vapauttanut poikia hermoilusta ja niin KPL alkoi hivuttaa rakoa umpeen tasoitavallaan. Sutinen tönäisi ajolähdöstä näpäkseen, jonka Purovaara ehti reilusti palauttamaan lukkari Lappalaiselle kotipiiriin, mutta pallo ei pysynyt hänen hallussaan ja Harlin pinkaisi luvuiksi 3 - 1. Kolmannessa KPL:n ulkokenttä esitti tiivistä peliä. IPV:n lyönnit suuntautuivat kolmospuolelle ja siepparille, mutta kukaan ei selvinnyt edes kakkoselle. Kouvola lämpeni. Kiuru löi ykkösestä läpi, mutta yleisön suosiollisella avustuksella joutui jäämään kakkoselle. Larimo selvisi kolmoselle ja Arponen löi hänet alas. Kotipiirin takana seis-syt yleisömuuri esti yleihiton tuhoisat seuraukset ja tilanne 3 - 2. Neljännessä IPV sai ajolähdön aikaan, mutta lyöjänä ollut Purovaara pilasi sen kopilla ja laittomalla. Juutilainen tekaisi kärpäsen. KPL sai ajolähdön, mutta ei tulosta.

Viidennessä IPV ehti vain käväistä kotipiirissä, sillä kolme kuollutta tuli heti kättelyssä. Kiuru selvisi kolmoselle ja tuli sieltä yliheitolla kotiin. Peli tasan 3 - 3. Kuudennessa IPV meni johtoon 4 - 3 Purovaaran lyönnin ja Mölsän syöksen ansiosta. Kyseenalainen juoksu sanoi Kouvolan. Seitsemännessä Imatran ulkokenttä taas hassasi. Ajolähtötilanteessa pudotti Lappalainen palautusheiton ja Larimo ehti tuoda Nuuttilan lyönnillä tasoituksen 4 - 4. IPV järjesti ajon Juuttilaiselle pudottamalla kopin. Juuttilainen löi polttaja L. Oinosen hanksan alta ja Nuuttila kirmaisi vieraat johtoon 5 - 4. Kahdeksas vuoro oli IPV:lle kaikkein onnettomin. Takapesät täynnä tilanteessa Eteläpää löi polttajan taakse, taittoheitto jäi lyhyeksi ja lukkari ei saanut sitä kiinni. Sutinen ja Harlin tulivat alas ja kun Lappalainen heitti vielä kotipesään tulleen siepparin yli teki Eteläpää kunnarin. Kouvolan oli repäissyt johdon 8 - 4.

Viimeisessä vuorossa Imatra yritti vimmatusti saada juoksua syntymään, mutta onnistui siinä yleisön harmiksi kaventamaan vain kahdella. Heino löi ensin Allan Oinosen, joka tuli 8. vuorossa jalkansa venäyttäneen "Lake" Oinosen tilalle polttajaksi, kotipiiriin. Tyyskä juoksutti Mölsän ensin kakkoselta kolmoselle ja sieltä varmalla sijoituksella sisään. Kun KPL löi viimeisen kerran tuloksettomasti, oli Pallo-Veikkojen ensimmäiseen mestaruussarjaotteluun saatu tappiolukemat 8 - 6 selviksi.

Imatran häviöön oli suurimpana syyllisenä syöttäjä Lappalainen, jolla oli tosiaan musta päivä. Hänen epäonnistuneet kiinniottonsa aiheuttivat ratkaisevasti Kouvolan saamaan kuuteen juoksuun. Kaksi juoksuun saa ottaa tililleen polttaja L. Oinonen, jonka räpylän alta pallo kaksi kertaa karkasi. Joukkueen hyvistä suorituksista vastasivat sieppari Purovaara, Heino 2-varana ja Tyyskä 2-pesällä. Sisä-

pelistä löytyi ottelun paras lyöjä, sillä Tyyskä teki mailan varressa erinomaista työtä. Myös kovalyöntinen Korhonen, Purovaara sekä Heino olivat vaarallisia sivaltajia ja Mölsä teki tulosta etenijänä.

Kouvolan parasta työtä tekivät ulkokentällä erinomainen 1-pesä Sutinen, liikkuva 3-pesä Nuuttila ja juniorilukkari Juuttilainen. Kiuru siepparina ja Eteläpää kopparina olivat onnistuneita. Sisäpelissä oli Sutinen mainio vaihtolyöjä ja myös Harlin vaarallinen järjestelijä Heidän edessään nopeat Vuorinen ja Larimo täyttivät ahkerasti pesiä. Joukkueen kovalyöntisemmät olivat Nuuttila ja Eteläpää.

Parhaina yleispelaajina palkittiin KPL:n Oiva Sutinen ja IPV:n Ensio Purovaara. KPL:n Jorma Juuttilainen ja IPV:n Esko Heino palkittiin yllätyksellisimmistä pelisuorituksista. Pesäpalloliitto oli lahjoittanut räpylän parhaalle ulkopelajalle ja sen sai IPV:n Purovaara.

Pallo-Toverit osoitti voimansa HoNsU sortui Harjulla peräti 3-14

Jyväskylän kohdalla tapahtui pesäpallon mestaruussarjan avaus Harjulla, jossa Hongikon Nuorisoseuran Urheilijat ja Pallo-Toverit kohtasivat toisensa. Loistavien ulkonaisten olosuhteiden vallitessa ottelua oli saapunut seuraamaan 2.316 maksanutta katsojaa, jotka saivat pettymykseen havaita HoNsU:n olevan aivan hongikossa. PT oli luokkaa ylempänä isäntäjoukkoa, joka ei päässyt juonesta kiinni alkuunsa sortuen yliheittoihin ja näpertelyyn. Vain kolme ensimmäistä vuoroa olivat katsomisen arvoisia - sen jälkeen kentällä olikin vain yksi joukkue.

On valitettavaa todeta, että HoNsU, johon suuria toiveita kilnitetiin, heti alkajaisottelussaan osoitti olevansa melko epäyhtenäinen joukkue. Kolmea ensimmäistä vuoroparia lukuunottamatta se ei lunastanut alkuunsa niitä toiveita, joita sen ystävät olivat siihen kilnittäneet. Ei niinkään ulkokenttä pettänyt, vaan lyöntipeli oli kerrassaan avutonta. Tähän on tietenkin suurin syyllinen PT:n loistava lukkari Mäntynen, joka osasi vetää oikeasta narusta. Häntä saa PT kiittää suurinumeroisesta voitostaan.

Hongikko voitti hutunkeiton ja PT aloitti, mutta ei saanut miestä kakkoselta pidemmälle Yli-Jaskarin, Maanolan ja Rautiaisen esiintyessä "polttajina". HoNsU puolestaan aloitti hyvin ja teki kaksi juoksuun. Maanola järjesti Eikka Kaakkolahdelle ajon, jonka hän purki viimeisellä lyönnillään ja Puttonen juoksi 1 - 0. Ajo jatkui, mutta Pulli ja Oksala kävivät tekemässä kak-

si kuollutta. Yli-Jaskari löi vuorollaan mainiosti ja taululla oli numerot 2 - 0.

PT kavensi toisessa vrp:ssa. Stålhammar pääsi hyvällä sijoituslyönnillä kolmoselle ja Kuismanen vetäisi hänet sieltä kotiin, sillä Rautiaisen heikohko palautus ei ennättänyt Kaakkolahdelle tarpeeksi ajoissa. HoNsU:n tasoittava meni nolnaan.

Kolmannen vuoroparin »mistasivat» molemmat joukkueet, mutta neljännessä tapahtui ratkaisu. PT sai tasoituksen Pullin heitettyä palautuspallon sivuun ja perään Rautiaisen päästi helpon pallon lävitse ja niin slirtily PT johtoon 3-2. Lyöjänä oli Harden. Esko Lignell veti sitten kakkospuolelta läpi ja tuloksena oli kaksi juoksu osittain sähläyksen ansiosta. HoNsU oli saada tasoittavallaan joutui aikaan, mutta harhaheitto osui kohdalokkaasti HoNsU:lle radanvierustolppaan ja kakkoselta kotiin yritänyt Kaakkolahti kärsyi nuikin naukin.

5. vrp. meni PT:lta nolnaan ja siitä kannattaa mainita Eikan kärpänen kakkoselle. HoNsU ei puolestaan saanut miestä kolmosellekaan.

6 vrp vahvisti PT:n voiton. Kaakkolahti päästi ensin kahdella väärällä Kuismanen kolmoselle ja Stålhammar löi hänet sieltä kotiin Yli-Jaskarin palautettua heikohkosti. Perään Esko Lignell vetäisi kolmoselta lävitse ja Hakala sivalsi perään pelin 8-2:ksi. HoNsU sai tasoittavallaan yhden juoksun. Oksala saatiin kolmoselle ja Pulli oli viimeisenä lyöjänä mailan varressa. Hyvä takakenttälyönti toi Oskun kotiin, mutta siihen yritykset jäivät.

7. vrp:ssa PT lisäsi johtoaan kahdella HoNsU:n ulkokentän toheloidessa ja heitellässä minne sattui. HoNsU puolestaan paloi melkein puskaista tasoittavallaan.

8 vrp:ssa PT sai kaksi juoksuun yliheitolla ja tilanne oli 12-3 vieraiden hyväksi. HoNsU sai tavoitavallaan ajon Kaakkolahdelle, mutta hyvä yritys päättyi täpärään paloon.

Viimeisessä vuorossa PT sai jälleen yliheitolla kaksi juoksuun ja HoNsU:lla oli luonnollisestikin jo uskon puute.

Pallo-Toverien juoksuista löi Esko Lignell 5, Kuismanen 2, Hakala, Harden, Mäntynen ja Stålhammar kukin yhden sekä harhaheitoilla tuli 3. HoNsU: Kaakkolahti, Yli-Jaskari, Pulli.

PT: 0-1-0-4-0-3-2-2-2 = 14
Ho: 2-0-0-0-0-1-0-0-0 = 3

PT:n parhaana sisäpelaajana palkittiin 2-vara Esko Lignell ja HoNsU:sta vastaavasti Eino Kaakkolahti. Ulkopelistä sai vieraiden parhaan palkinnon erinomainen polttaja Halonen ja HoNsU:sta myös saman tontin haltija Yli-Jaskari. Parhaana yleispelaajana palkittiin PT:sta 1-pesä Kuismanen ja Urheilutarvikkeiden lahjoittaman räpylän vel PT:n polttaja Halonen. Erinomaisen työn teki myös lukkari Mäntynen ja Stålhammar, jolla tosin ei paljon töitä ollutkaan, väläytti pariin otteeseen kykyjään 3-varan tontilla.

Hietasen 3-rajalyönti toi Jymylle neljä juoksua – PuMu sai »tyytyä» 5-5:een

Paavo Hietasen hirmulyönti yli kolmospesän sen taakse takasi Jymylle tasapelin I helluntaipäivänä Sotkamossa Puna-Mustia vastaan. Kauden ensimmäistä otteluaan sunnuntaina käyneet helsinkiläiset olivat kamppailussa, hermopaineestaan selviytyttyään, selvästi niskan päällä. Heidän takaa-ajonsa onnistui tasapeliin saakka, pisteet jaettiin numeroin 5-5.

Tuulisessa ja koleassa säässä suoritettua ottelua seurasi noin 1.700 katsojaa. Pelin tuomitsi S. V. J. Vakkuri Joensuusta, syötönvalvojana V. Junkkari Ristijärveltä.

Ottelun kulkua hieman häiritsti voimakas tuuli. Tämä toinenkaan Sotkamon peli ei vielä noussut mitenkään loistavaksi, mutta useita jännittäviä tilanteita nähtiin. Peli oli korkeatasoinen nimenomaan taktikkamielessä – parhain Sotkamossa näkemistäni.

Jymyn joukkue: P. Hietanen, T. Korhonen, E. Kemppainen, J. Hakkarainen, A. Niemelä, M. Korhonen, Y. Huusko, L. Reinikainen, M. J. Korhonen.

Joukkue ei jaksanut pitää täyttä vauhtia päällä. Rajalyönneissä oltiin vastustajaa tehokkaampia, mutta itse kenttäsiotukset eivät kestä vertailua PuMu:n kanssa. Merkkipeli ei ilmeisesti vielääkään lähtenyt pyörimään tai sitten eivät pesien vaihdot ottaneet muuten sujuakseen. Joukkue on myös epätasainen ja lyöntijärjestys epäonnistunut; se on syytä muuttaa entiselleen. Ehdottaisiin myös kokeiltavaksi Erkki Kemppaista kolmospesällä ja Veikko Keskitalo hänen tilalleen sieppariksi.

HIETANEN PARHAIN SISÄLLÄ JA ULKONA

Jymystä parhaana yleispelilääjänä palkittiin Hietanen. Hänen lukkarityöskentelynsä on

parhaimmillaan ollessa älykämpää mitä syöttölautasen takana nähdään. Sunnuntaina hän oli parhaimmillaan. Hän sai myös parhaan lyöjän palkinnon, nimenomaan yhden läpilyöntinsä ansiosta. Ulkona palkittiin M. J. Korhonen. Jarmo Hakkarainen kakkospesällä olisi ollut palkinnon arvoisen.

Puna-Mustien joukkue: Kujala, Pauloff, Liukkonen, Lindén, Koukku, Kimpimäki, Halonen, Rauko, Ilola.

Yhdistelmä teki jopa yllättävän positiivisen vaikutuksen. Se meni Jymystä selvästi edelle nopeudessa ja päättävyydessä. Liikehtely oli parempaa ja ulkokenttä erittäin pallovarma. Rajalyönnit eivät ole esillä Jymyn tapaan, mutta tarkat maanuolaiset tai la'at polttolinjan välistä hyvine pesänvaihtoiheen tekivät terää.

Yleispeleistä palkittiin ykköspesä Pauloff, sisällä sieppari Liukkonen ja ulkona polttaja Koukku. Kakkospesä Lindén olisi PuMu:llakin ollut oikeutettu ulkopelin palkintoon. Kakkosvara Topi Ilola otti muuttaman hyvän kopin. Lyöjistä mainittakoon Ossi Halosen kovat takakenttäpallot.

Peli alkoi Jymylle epäonnekaasti; se hävisi tämänkin ottelun arvonnän. Mutta heti kärkeen se täytti pesät. Niemelä yritti purkaa. Kaksi kertaa irtosi mies kolmoselta – molemmilla kerroilla tuli koppilyönti! Olisi tarvittu vain puoli metriä alemmaksi. – Tasoituksessa PuMu sai nopean Raukon kolmoselle, josta Liukkonen toimitti hänet kotiin. 1-0.

JYMYN RATKAISUERÄ

Seuraava vuoro ratkaisi Jymyn kohdalta pelin. M. J. Korhonen oli saatu kolmoselle, Kemppainen kakkoselle ja Huusko pääsi itse ykköselle. Hietanen asettuu purkamaan. Kova puolilaaka lennähtää melkein silmissä näkymättömästi kolmospesän taakse niin, etteivät Kimpimäki ja Halonen ennätä liikahtaakaan. Pallo vierij ulos, ja Rauko kiirehtii juoksuradalle pallon tielle. Hän tavoittaa palloa, mutta se kieri kuitenkin lähelle pukukoppia. Sillä alkaa kenttä kiertää yleisön huudon kannattelemana.

Hietasen taktikoinnin ja yliheiton ansiosta koko kenttä tyhjenee ja lyöjä saa kunniajuoksun. Tilanne 4-1 Jymylle. – Tasoitavassa ei PuMu saa juuri mitään aikaan ja neljä miestä kävi mallan varressa.

Kolmas meni Jymyltä heikosti. PuMu oli saada juoksun, mutta M. J. Korhosen hieno palautus tappoi Lindénin aivan kalkkiviivalla.

Neljännessä Hakkarainen juoksi M. J. Korhosen kolmosrajalyönnillä, kun Pauloff sähläili pallon kanssa. – Neljäs meni PuMu:lta juoksuilla.

Jymyn seuraava vuoro oli heikko. Ei kakkosellekaan ehtin nahoja pääsyt kukaan. Helsinkiläiset sitä vastain painostivat. Viimeisenä lyöjänä Halosen toinen lyönti pomppasi Reinikaisen kintaasta, ja Pauloff juoksi kotiin. 5-2.

Kuudennessakin Jymy oli tehoton. Kaksi palloa tuli kakkospesälle, ja Hietanen kärehti laittomaan. – PuMu:lla Pauloff viimeisenä lyöjänä yritti Halosen kotiin, mutta palo tuli. Takaväärällä Hietanen sai Raukon irti kolmoselta ja vaarallinen tilanne oli näin selvitetty.

Ei kakkosellekaan Jymy päässyt seuraavassakaan. Polttaja Koukku esitti muutaman hienon kiinnioton. – Tasoituksessa Liukkonen korkea painui tuulen ansiosta nopeasti alas ja pomppasi yli Reinikaisen – Pauloff juoksi 5-3.

Kahdeksannessa Hakkarainen paloi kotiin yrityksessä. PuMu sai Raukon kolmoselle. Liukkonen oli taas asialla. Takarajalyönti toi Raukon kotipiiriin. Jymy johti vain 5-4. PuMu sai jatkuvan ajon. Pauloff oli nyt kolmosella. Kimpimäki löi hänet kotiin. Tilanne 5-5.

Viimeisessä vuorossa ei Jymy saanut itsestään mitään irti. Ei juoksuihin saakka myös PuMu:kaan. Helsinkiläisten voitto oli kuitenkin tipalla. Koukku asettui purkamaan ajoa. Polttolinjan taakse lennähtänyt pallo näytti tavoittamattomalta ja mies oli matkalla kotiin. Huusko juoksi palloa vastaan. Kun näytti, ettei hän tavoita sitä muuten kuin uhrautuvasti heittäytymällä, hän teki sen ja voimakkaasta kurouksesta huolimatta sai pidettyä pallon hypsissään. Se ratkaisi pelin tasatulokseen.

Juoksulistat:

Jymy:
0-4-0-1-0-0-0-0-0-5
PuMu:
1-0-0-0-1-0-1-2-0-5

Huokea, kestävä!

Kestopallos

KPL – Kiri

10 – 2

Jyväskylän Kirin mahdollisuudet mestaruuden uusimiseen on enemmän kuin kyseenalainen. Kiri on kahtena edellisenä vuotena, kunnossaankin ollessa, saanut tunnustaa KPL:n paremmakseen ja poikkeusta ei tapahtunut tälläkään kertaa. Kotikatsomon 1.500 henkeä näkivät Kouvolan Pallonlyöjien selvän voiton 10 – 2, sillä Kirin esitykset jäivät selvästi huonommiksi niin sisä- kuin ulkopolilissään ja sen lisäksi joukkueelta puuttui yritteliäisyys ja terävyys.

Lyöntijärjestyksessä: KPL: Vuorinen, Larimo, Sutinen, Viherkenttä, Arponen, Nuutila, Harlin, Jaakkola, Eteläpää sekä vaihtomiehinä Juutilainen, E. Näkki ja H. Kiuru. Kiri: P. Pollari, Salo, Rautiainen, Pertti Jaakkola, Paavola, Suuronen, Hautamaa, Korhonen, Parviainen ja varalla Helkala & Harju.

Kiri voitti hutunkeiton ja Kouvola aloitti. Nuutilan pomppo täytti takapesät ja Jaakkolan maalyönti toi Sutisen kotiin. Kiri sai myös Salon kolmoselle ja Larimon epäonnistussa kiinniotossa sai Parviainen lyödyksi tasoituksen 1 – 1. Toinen vuoro oli lyhyt. Kouvolalla 4 lyöjää ja Kirillä 5. Kolmannessa Eteläpää toi harhaheittojuoksun, Sutinen löi näpöksen, joka riitti Vuoriselle ja Pasi paukutteli takkentälle ja Larimo kotiutui 4 – 1. Kirillä kuusi miestä löi turhaan. Kaksi seuraavaa vuoroparia olivat juoksuuttomia, mutta kuudennessa alkoi tapahtua. Vuorinen löi läpi-lyönnin jolla takapesät täyttyivät. Sutinen tempaisi kopparin ja kolmosvaran väliin ja Eteläpää sekä Vuorinen juoksivat kotiin. Arponen löi puolestaan kakkosvarasta läpi ja Sutinen tuli sisään ja Arponen teki kunnarin. KPL johti 8 – 1. Seitsemännessä Larimo järjesteli ajon ja Sutinen oli asialla toimittamatta Eteläpään turvaan. Viherkenttä löi 2-pesän takaa läpi ja Vuorinen toi taululle 10 – 1. Tasoitavassa Parviainen iski kunnarin tyhjiin kenttään 10 – 2, mikä jäikin lopputulokseksi vaikka parissa viimeisessä vuoroparissa oli kummallakin hyviä tilanteita, mutta juoksuja ei kuitenkaan enempää herunut. Kouvolalla oli lyöjiä 78, Kirillä 64.

KPL : 1 0 3 0 0 4 2 0 0 = 10
Kiri : 1 0 0 0 0 0 1 0 0 = 2

Kouvolan Pallonlyöjät pääsi nyt pelaamaan vakiokokoonpanossaan joskin Viherkenttä oli vieläkin jalkainvaliidina pelaten siitä huolimatta aivan täysipainoisesti. Ulkopolilissä ei voi liiaksi korostaa hänen tolppiensa osuutta Kirin lyöntipelin eliminoimisessa. Sutinen ja Jaakkola hoitelivat etukentän en-

tiseen tapaansa. Jaakkola siepparina pelaa melko kaukana, mutta Kiri ei käyttänyt paljoakaan näpöyksiä. Polttolinjan paras oli Harlin, joka ei juuri ehtinyt. Takakenttä pelasi varmasti kautta linjan.

Sisäpelissä Sutinen on nastakunnossa. Erikoisen ilahduttavaa oli nähdä Pasi Vuorisen hyvä lyöntikunto, jollaista hän ei ole esittänyt aikoihin. Larimo kunnostautui hyvänä vaihtolyöjänä. KPL:n parhaana yleispelaajana palkittiin Vuorinen, sisäpelaajana Sutinen ja ulkopelaajana Viherkenttä.

Kiri esitti kaunista ja varmanmaakuista työskentelyä, mutta joukkueelta puuttuu se iskuvoima, jol-

la Kiri takavuosina on runnonut itselleen voitot. Entiset tekijät Pollari, Paavola, Hautamaa ja Parviainen erottuivat selvästi uusista tulokkaista. Kirin näyttävien ulkopelaaja oli Hautamaa, joka hoitelikin polttajan tehtävät todella mallikkaasti. Kirin takakenttä "vuoti", sillä ennen kaikkea koppari Rautiaisella oli huono päivä eikä myöskään kumpikaan varavahti saane päänsilitystä. Jaakkola palkittiin yleispelaajana, sisäpelistä Parviainen ja ulkopelistä Hautamaa.

KPL:n juoksuista löi Sutinen 4, Arponen 1+1, Jaakkola, Vuorinen ja Viherkenttä 1 ja yksi yliheitolla. Kirin juoksuista vastasi Parviainen.

Pallo-Tovereille toinen suurvoitto

Sekä Pallo-Toverit, että Lahden Mailaveikot voittivat vastustajansa avauskierroksella samalla tuloksella 14 – 3 ja kun vastassa oli molemmilla sarjatulokas, voitiin joukkueita pitää ennakkoltakin samanarvoisina. Kun nämä joukkueet iskivät yhteen Hesperiaassa todettiin kuitenkin ettei Lahden hidaslukkeinen miehistö pystynyt estämään Pallo-Toverien lujaa lyövää ja nopeasti liikkuvaa yhdeksikköä, vaan joutui jo ottelun alkuvuoroissa antautumaan. Sää oli mitä parhain ja kenttä hyvässä kunnossa. Lahti nauttii pääkaupungin pesäpalloyleisön silmissä vielä huomattavaa arvontaa ja kireän pistekamppailun toivossa olikin lähes 1.500 henkeä saapunut seuraamaan näiden vanhojen kiistakumppanien taistelua.

PT: lukkari R. Mäntynen, sieppari P. Hakala, 1-pesä O. Kuismen, 2-pesä S. Lignell, polttaja E. Halonen, 3-pesä M. Jokinen, 2-vara E. Lignell, 3-vara U. Ståhlhammar, koppari U. Har-

den.
LMV: lukkari A. Ventola, sieppari A. Hahl, 1-pesä M. Kuusela, 2-pesä O. Hanski, polttaja E. Parkkonen, 3-pesä P. Paavola, 2-vara P. Vuori, 3-vara L. Nyman, koppari E. Hauta-aho.

Ottelun kulku:

Hutunkeiton voitti isäntäjoukkue ja valitsi ensiksi ulkopelin. Mailaveikot aloitti ottelun lupavasti ja ajotilanne saatiin syntymään yhden kuolleen kustannuksella. Ensimmäinen purkamisyrittäys epäonnistui hiuksenhienosti ja ainoastaan kolmoselta kotiin juossut Paavola haavoitettiin. Uusi ajo ei ratkennut enää yhtä kivuttomasti, sillä Hanski paloi Hauta-ahon lyönnillä ja viimeisenä lyöjänä mailaa hellutettu Vuori koki saman kohtalon.

PT aloitti oman sisävuoronsa voimakkaasti ja työnsi korkeaa rohkeasti eteenpäin. Uhkarohkea eteneminen tuotti kaksi kuollutta, mutta sitten saivat helsinkiläiset

kerän pään auki: Kuismasen sivallus suuntautui kohti LMV:n polttajaa Parkkosta, joka palautti pelivälineen lukkari Ventolalle maanuolalaisena. Viimemainittu ei tarpeeksi nopeasti saanut palloa räpylänsä, ja niin Uuri Ståhlhammar toi ensimmäisen juoksun. PT:n toinen juoksu syntyi myös helpokonnaköisestä tilanteesta. Hauta-aho arvioi pallon radan väärin, juoksi alle, ja niin oli tilanne isäntien hyväksi 2–0. PT:n Mäntynenkin yritti vielä samassa vuorossa kotiin, mutta Parkkonen huolitteli nyt heittonsa tarkemmin ja päästi LMV:n yrittämään sisälle.

Tasoitusta eivät lahtelaiset saaneet syntymään, vaikka kärkimies olikin kolmosella hyvissä asemissa. PT sitävastoin lisäsi tasoitavallaan eron 3–0:ksi Hakalan tuikattua yllättävän näpöksen etukentälle. 3. vrp sujui mitänsanomattomana. PT joutui ulos Mäntynen yrittettyä turhaa viimeisenä lyöjänä kiertää tyhjää ulkokenttää.

Neljäs vuoropari lupasi jo paljon parempaa. LMV kyhäsi Hanskin kolmoselle ja PT päästi vielä etupesätkin täyteen: ajo kuolleita! Kävi vain niin surkeasti, että purkamislyönti suuntautui kopiksi, joka taas aiheutti koko kentän tyhjenemisen. Seuraavana lyöjänä ollut Paavola oli samalla viimeinen »mailanheiluttaja». Koppilyönti haavoitti hänet ja teki siten mahdolliseksi vuoron vaihtumisen ilman ainuttakaan kuollutta. Ulkopelin LMV aloitti näpsän tuntuisesti Parkkosen haamukauhaisun tuottaessa ensimmäisen kuolleen. Sama rengas klikkasi hetkistä myöhemmin ja muukin ulkokenttä onnahteli kolmen juoksun verran. Tilanne taululla 6 – 0.

Synkäksi ja lopullista tappiota ennustelevaksi muodostui tilanne LMV:n seuraavassa sisävuorossa, jossa miehet kuolivat todellisessa »paraatijärjestyksessä». Hanski ja Ventola kakkoselle ja Hauta-aho ykköselle. PT ei hellittänyt kovaa painostustaan, jota kuvaa hyvin sekin, että kaikki sen kuolleet tehtiin kotipesään. Kuudennessa sai LMV lohdutukseksi yhden pinnan. Ajotilanteen päästi PT syntymään tahallaan ja Hanski saikin Hahlin

helsinkiäisten ulkokenttäsähläyk- sen myötäilemään turvallisesti kotiin. Saman vuoron tasoitavassa PT tekaisi vielä kolme juoksua ja tilanne 9 - 1 jäi lopulliseksi.

Pallo-Toverien juoksuista löi Halonen 3, Kuismanen, Mäntynen, Ståhlhammar, E. Lignell ja Hakala kukin yhden, harhaheitolla tuli 1. Lahden kuparisen rikkoi Hanski.

Kentän parhaana yleispelaajana palkittiin tuohivirsuparilla PT:n Ståhlhammar, joka sai myös parhaan sisäpelaajan lusikan. Ulkopelista palkittiin polttaja Halonen. Mailaveikkojen parhaina lusikoitiin sisällä Pauno Paavola ja ulkona polttaja Eero Parkkonen.

Mailaveikoilta odotettiin hieman enemmän, vaikka voittoon ei sen uskottukaan yltävän. Sisäpelissä sattui lukuisia sähläyksiä ja kun merkkipeli ei pidä, on turha toivoa riittävästi juoksua. Joukkueessa ei ole tarpeeksi nopeutta ja lyönteistäkin puuttuu varmuus. Vain Hauta-aho, Hanski ja Hahl voivat olla tyytyväisiä lyöntipeliinsä. Palkittu Paavola ei juuri ihmeitä esittänyt. Ajoittain joukkue käytti hyväkseen PT:n etukentän hitautta ja täytyi pesiä näpäyksillä. Ulkopenlin voima on loistavasti liikkuvassa polttaja Parkkosessa. Kakkosvara Vuori liikkuu myös erinomaisesti ja hakee ilmalyönnit laajalla säteellä. Naapurissa Nyman ei tahdo päästä riittävän nopeasti irti pallosta. Paavolan pitäisi jättää pois liika "neuvominen" Lukkari Ventolan lahjoja on kovasti ylistetty, mutta pääkaupungissa hän ei mitään erikoista vielä ole esittänyt.

Vimpeli - HoNSU 7 - 1

Vimpelin Veto sai kotikentälleen vastaanansa Hongikon nousijajoukkueen. Koleasta säästä huolimatta oli kentälle saapunut 860 maksanutta katselijaa, jotka saivat nähdä varsin korkeatasoisen ja siistin ottelun. Vimpelin kaunis tiilimurskakenttä oli loistavassa kunnossa ja sitä paransi vielä ennen ottelua vesisade ja raekuurot. Koko pelin ajan oli kyllä hyvä ilma.

Hongikko voitti arvonnin ja meni ulos. Vedon sisäpeli lähti lupaavasti matkaan. Takapesät täytyivät helposti ja Mäkelän luja laaka selvitti Lakaniemen kotiin. Hyvästä alusta huolimatta Veto ei saanut jatkossa mitään aikaa. Kaakkolahti syöttäjänä vei Vedon lyöneiltä tehon ja osoitteen. HoNSU ei myöskään menestynyt sen paremmin sisäpelissään. Vedon tiivis ulkokenttä vangitsi pallot tarkkaan. Kolmannessa Yli-Jaskari saatiin kolmoselle. HoNSU uhrasi kaikki muut pelaajat saadakseen tasoitettavan juoksun. Viimeisenä lyöjänä Maanola onnistuikin. Hänen sivaliksensa keskikentällä auttoi Yli-Jaskarin kotipiiriin 1 - 1. Kuudennessa vasta Vimpeli virkistyi ja Veikko Latvalan onnistunut kakkosrajalyönti toi luvut 2 - 1. Jat-

koa seurasi ajotilanteesta tuplati ja niin oli päästy turvalliseseen 4 - 1 tilanteeseen. Hongikolla oli kyllä hyviä yrityksiä, mutta sen sisävuorot jäivät Vedon tiiviin ulkokentän ansiosta lyhyiksi. Kaakkolahtikin löi kaikki lyöntinsä kopiksi. Seitsemännessä Veto vielä kasvatti johtoaan Lakaniemen hyvän hidaste- tuan ansiosta 5 - 1. Vielä viimeisessä vuorossa Nygård sivalsi läpi ja turvasi Mäkelän kotimatkan selvit- ten hetkeä myöhemmin Mäkelän

Imatra voitti Nurmon 8 - 5 tasaisessa hermo-ottelussa

Kovasti hermojännitteisiksi tuntu- vat muodostuvan SM-sarjan pe- säpallo-ottelut Tainionkoskella. Sitä oli sarjan avausottelu Imat- ran Pallo-Veikkojen osalta Kou- volaa vastaan ja ainakin yhtä paljon eli hermoja repivää jänni- tystä ja tasaväkisyyttä II:na hel- luntaipäivänä maneesin kentällä, jossa Pallo-Veikot ja Nurmon Jymy taistelivat pisteistä. Ottelu saatiin suorittaa muuten hyvissä olosuhteissa, joskin miltei kentän pituussuuntaa puhaltava vastai- nen tuuli taisi hieman haitata. Yleisöä oli nytkin kentän laita- milla lähes 2000 henkeä joka sai huutamisen ja hurraamisen aihetta, sillä Pallo-Veikkojen on- nistui avata pistetilinsä, joskin ottelu oli tasaväkisempi mitä juoksunumerot 8-5 osoittavat.

Pallo-Veikot oli ottanut oppia hä- viöstään Kouvolalle ja sen ote var- sinkin heittojen osalta oli nyt huomattavasti varmempaa ja myöskin lyöntipeli luisti paremmin. Ulkopenlin osalta ei ote sen sijaan ollut niin varmaa kuin joskus aikaisemmin, sillä "vuotoja" sattui varsinkin kak- kos-laidalla yllättävän paljon. Lap- palainen syöttäjänä onnistui nyt pa- remmin kuin Kouvolaa vastaan, mut- ta Karstemäeltä tuntuu puuttuvan vielä kovien ottelujen kokemusta ja myös Tyyskä haparoi sekä lyöntipe- lin että varsinkin ulkopenlin osalta. Parasta työtä tekivät Purovaara, jo- ka tuntuu olevan elämänsä kunnossa, 3-pesä Korhonen ja 2-vara Heino. Lyöjänä kunnostautui varsinkin Lappalainen.

Nurmo esitti oikeastaan odotettua parempaa peliä ottaen huomioon murskaavan häviön Työvään Mailla- pojille Helsingissä. Lyöntipeli oli vaihtelevaa ja rajoja pommitettiin kovasti. Joskus syyllistyiin lyönti- pelissä näpertelyyn ja koppilyönnit tahtoivat muodostua tavaksi. Ulko- pelissä varsinkin koppari ja vara- vahdit kunnostautuivat. Lukkari Raskun työskentely oli hämäävää ja tarpeeksi kiero. Kitinoja pelasi ki- peän kätensä johdosta siepparina ja ei esittänyt mitään erikoisempaa. Risku ja Paski olivat varminpia lyöntipelissä.

lyönnillä kotiin, joten loppunume- rot jäivät Vimpelin hyväksi 7 - 1.

Vimpelin parhaina palkittiin sisä- pelistä Rauno Latvala, ulkopelistä Jaakko Nygård ja yleispelaajana Veikko Latvala. Hongikon vastaa- vat Oksala, Maanola ja Yli-Jaskari. Parhaasta pelisuorituksesta pal- kittiin Nygård. Yleisöäänestykses- sä parhaasta pelaajasta sai Mar- kus Lakaniemi taakseen 128 ään- tä ja Nygård 107 ääntä. Tuomari- na oli Erkki Heikkilä Parkanosta.

Pallo-Veikot hankkiutui johtoon 1. sisävuorollaan Lappalaisen ansiota. 3. sisävuorollaan siirtyi Nurmo puo- lestaan johtoon Riskun lyödessä en- sin tasoitettavan ja sitten Martikkalan ajolähtö tilanteesta sivaltaessa johdon. P-V sai tasoitettavan 4. vuo- rossa Lappalaisen lyödessä kunnarin, mutta perät olivat tyhjät. 5. vuo- rossa P-V pääsi taas johtoon P. Oinosen lyönnillä, mutta seuraavassa Hemminki löi Nurmolle tasoituksen, Heino kuitenkin vastaavalla lyönti- vuorolla lyödessä taas P-V johtoon 7. vuorossa tekaisi Nurmo tasoitai- van ja kun yleisö tuomarin pyyn- nöstä huolimatta esti pallon kulkua antoi tuomari Nurmolle juoksun ja tilanne oli Nurmon hyväksi 5-4. P-V:n sisävuorolla tuli ratkaisu. P. Oinosen lyönnin palautti Nurmon ta- kakenttä räikeästi kakkospesän yli ja syntyi juoksu sekä lyöjälle kun- nari. Tyyskä lisäsi vielä juoksuutiliä ja niin P-V johti viimeisen vuoro- parin alkaessa 7-5. Nurmon lyönti- vuoro supistui lyhyeen ja kun P-V vastaavalla vielä tekaisi juoksun Lappalaisen ansiosta, päättyi ottelu P-V voittoon 8-5, ei kansan rie- mulla ollut rajoja.

Esko Heino

Erkki Korhonen

Pallo-Veikkojen parhaana ulkopen- laajana palkittiin 2-vara Heino ja sisä- pelaajana Korhonen, Nurmon vastaa- vasti lukkari Rasku ja 3-pesä Risku.

Lopputuloksen P-V voi olla hyvin tyytyväinen. Nyt lahjoittivat nurmo- laiset yliheiton avustamana P-V:lle kaksi juoksua, tämän tapahtuessa hyvin ratkaisevassa tilanteessa, jol- loin juoksuutili taululla osoitti 5-4 Nurmon hyväksi. Kolmosvara Mannila suoritti polttoheittoa kakkospesälle, mut- ta pallo liiteli korkealla yli pesän.

☆

Jännitystä riitti Lipon lyödessä Puna-Mustat 5-4

Kireässä hermo-ottelussa, jossa tapahtui tukuttain «tunaroiteja», oli erittäin tilannerikas ja viimeiseen saakka jännitystä tein. Lipon 5-4 voittoa on pidettävä oikeana, sillä oululaiset saivat juoksut paremmin pelaamalla kuin Puna-Mustat, joiden pisteet tulivat harhaheittojen avustamina. Koleassa ja tuulisessa säässä oli ottelua seuraamassa 2159 maksanutta katselijaa.

Lippo pelasi eilen sekä hyvin että huonosti. Sisällä sattui lyhyt-sulkuja aivan liian paljon, eikä lyöntipelikään luistanut kuin ajoittain oikeasuuntaisesti. Parhainta lyöntipeliä esittivät eilen A. Miilumäki ja O. Maaninen. Ulkona oli syöttäjä Okkosella heikko päivä, hän saakin ottaa tililleen kolme helsinkiläisjuoksua, mm. yhden vääriällä annetun. Polttolinja pelasi pitävästi Ahon ollessa varmanäppisimmän. Takakentällä oli Miilumäellä töitä kovasti, mutta hän selvisi urakastaan erinomaisesti. Kokonaisuutena Lipon pelistä todettakoon, että sisällä pudottavat arvosanaa yhteisymmärryksen puute sekä heikot vaihtolyönit, ulkona sattui ihmellisiä pudotuksia ehkä hermolun takia ja muutamia karkeita harhaheittoja ratkaisevissa tilanteissa.

Puna-Mustat oli suurinpiirtein odotetun mukainen. Sisällä eivät lyönit olleet vastustajan lyönnejä parempia. Topi Iolan lyömä kunnariyönti yliheiton myötäilemään oli ainoa helsinkiläisten esittämä

voimalyönti. Vaihtolyönit sitä vastoin onnistuivat paremmin. Ulkona syöttäjä H. Kujala oli maineensa veroinen. 1-pesällä pelannut Y. Pauloff oli venyvä ja liukas pesävahti. Polttolinja kakkospuoli R. Linden—M. Koukku piti parhaiten. Yleensä teki koko joukko nopean vaikutuksen sekä sisällä että ulkona.

Näin juostiin 5-4

Kaksi ensimmäistä vuoroa olivat tuloksettomia. Kolmannessa sisävuorossa avasi Lippo pistetilinsä Ahon lyötyä yli polttolinjan, jota seurasi yliheitto kolmospesän yli ja kakkoselta lähtenyt Keränen toi juoksun. Tätä seurasi kolme juoksutonta vuoroparia. Vasta 7. vuorossa sisällä alkanut PuMu teki neljä juoksua. Ensin Pauloff löi Kujalan kotiin lukkari Okkosen pudottaessa pallon. Seuraava juoksu tuli Iolan sivaltamana ja Raukon tuomana ja kun palautus taas pomppasi Okkosen yli niin samassa sähinässä ehti Iola kiertää kunnarin. Neljäs tuli Okkosen antaman kahden vääran ansiosta ja Pauloff sai kävellä sisään. Tasoitavalta Lipon Keränen tuli suojaan yliheiton ansiosta. Tilanne PuMun hyväksi 4-2. Kahdeksannessa Lippo kavensi yhdellä Maanisen ollessa mailanvarressa ja Ollankedon juoksijana 4-3.

Viimeinen vuoropari on parhaillaan menossa. Puna-Mustat ovat jo ennättäneet käyttää kaikki sisävuoronsa ja juoksujia on helsinkiläisillä kasassa 4. Lipon nimen alla on sitä vastoin numero 3, joka osoittaa yhden pinnan tappiolla olemista. Tähän viimeiseen si-

sävuoroon pääsevät oululaiset nopealla ykköskärjellä, ennen pitkään ovat kaikki pesät miehitetty ja tilanne ajolähdössä. Okkonen kuolee kotitapaleellaan, mutta Hietämäki ehtii puolestaan kolmoselle ja pääsee yrittämään tasoitavaa juoksua. Hän tapaa myös kohtalonsa kotipesän äärellä kaksi kuollutta. Nyt on kaikki yhden kortin varassa ja «Aikka» Miilumäki vuorossa 3-pesällä. «Pate» Junttila asettuu lyömään, hän sivaltaa pallon polttolinjan paikalle, jonka aikana Miilumäki irtaantuu pesältä ja kaikkensa yrittäen kiihi kohti kotipiiriä. Puna-Mustain polttajan Koukun palautuspallo jää hieman lyhyeksi, eivätkä vastaan kurottaneen syöttäjä Kujalan jalat yllä kotipesään. Syötönvalvojalla ei ole muuta mahdollisuutta kuin näyttää valkoista juoksun syntymisen merkiksi. Tilanne on tasan 4-4.

Antti Keränen oli tänä aikana ehtinyt kolmoselle. Muutamien kopylyöntien jälkeen on jälleen ajo ja lyöntivuorossa «Kake» Okkonen. Heti ensimmäisellä on merkki päällä. Okkonen suuntaa lyöntinsä kakkosrajalle, josta palloa ei heti tavoiteta ja Keränen ehtiikin juuri ja juuri ennen kuin pallo on Kujalan räpylässä. Voittojuoksun nostattaman huutomyrskyn aikana muuttuvat tulos-
taululla numerot Lippo 5 - PuMu 4.

Palkitut: Liposta yleispeli Aimo Miilumäki, sisäpeli Olavi Maaninen sekä ulkopeli Kaino Aho. Puna-Mustista palkittiin yleis- ja ulkopelistä Reijo Linden ja sisäpelistä Topi Iola.

Pesä-Veikot - Ilmajoki tasan 3-3

Parituhatta henkeä oli illalla kiivennyt Harjun katsomoon koleasta säästä huolimatta, kun Pohjanmaan kuuluisa yhdeksikkö Ilmajoen Kisailijat asettui kiilaan punamekkoisia Pesä-Veikkoja vastaan. Pelistä muodostui viimeiseen lyöntiin saakka jännittävä ja tasaväkinen, vaikka se tasoltaan jäikin heikoksi, voisi sanoa kahden hermoilevan ja heikkolyöntisen joukkueen otteluksi. Pesä-Veikkojen lyöntipeli oli tosiaan surkeaa, kuten osoittaa sekin esimerkki, että takapesien ollessa täynnä Salo, Reiju ja Paavola palovait ykköselle!
1 vp: Ilmajoelta löi 8 pääsemättä kakkoselle. PeVe sai kaksi ajotilannetta, jotka päättyivät täpäriin paloihin.

2 vp: Ilmajoelta löi 7 miestä, eikä kukaan päässyt kolmoselle. PeVe:n Lehto yritti Laukkasen näpäyksellä kotiin, mutta täpärä palo tuli. Reiju pääsi kolmoselle, mutta Laukkanen löi viimeisenä lyöjänä kopin ja haava tuli.

3 vp: IK yritti lujasti. Lintala purki ajoa ja kolmosvaralle lyönti toi Leppäniemen kotiin. Jatkossa Leppäniemi

syöksyi Lammin näpäyksellä kotipiiriin, mutta tulkinnanvarainen palo tuli. Tasoitavalla Kovanen löi miehen kotiin ja kun palautusheitto meni ohi lukkarin pinkoi Dufva lukemat 2-1.

4 vp: Ilmajoella oli yksi juoksuyritys ja sitten miehet loppuivat. PeVe:n Olli Laukkanen löi hienosti läpi ykkösrjasta yleisön joukkoon, kun taululla oli jo kaksi palloa. Pollari pinkoi ykköseltä suoraan kotia kohti ja Laukkanen yritti samaan aikaan kunnaria. Pallo palautettiin kotipesään 2 metriä ennen Pollaria ja samanaikaisesti Laukkanen oli 2 m päässä kolmospesästä. Siinä oli kaksi juoksua kahden metrin päässä.

5 vp: oli molemmille juoksuton.

6 vp: Yli-Torala löi ja pallo heitettiin kolmoselle, jossa Pohjolainen kurkotti mahallaan matalaa palloa, joka sujahti hänen ylitseen. Lammi pinkaisi kotiin ja peli oli tasan 2-2. Sitten Kiikeri tei mailan varressa takapesät täyteen ja viimeisenä lyöjänä hän rävytti kolmospesän yli Lintalan pinkaistessa kotiin. Ilmajoki johti 3-2.

7 vp: Kiikeri pääsi kolmoselle ja kärkyi niin, että hänet poltettiin hiukan kyseenalaisesti äkkiheitolla kakkoselta.

8 vp: Ilmajoella oli kaksi pahaa ajotilannetta Kiikerin ja Leppäniemen purkaessa, mutta PeVe selvisi. PeVe:n sisävuorossa tuli ensin kaksi palloa, mutta sitten Reiju keinotteli itsensä kolmoselle ja Pohjolaisen onnistuneella sivalluksella kotiin saakka. Peli oli 3-3 huippujännittävästi.

Viimeisessä vuorossa Ilmajoelle tuli pian kaksi palloa, mutta sitten Lähdesmäki saatiin kolmoselle. Kiikeri oli viimeinen lyöjä ja viimeinen lyönti oli näpäys korkeasta tolpasti. Lähdesmäki pinkoi lujaa, mutta Kovanen oli nopeampi palautuksessaan ja PeVe:n tasapeli oli sillä turvattu. PeVe:n viimeisessä sisävuorossa syntyi hermojakoeteleva ajo kahdella kuolleella. Pohjolainen sivalsi hyvin, mutta Laukkanen hitaana juoksijana paloi täpärästi kotipesään. Peli oli päättynyt tasan 3-3.

Parhaina palkittiin Pesä-Veikoista sisällä Pohjolainen, ulkona Ami Paavola ja yleispelistä Laukkanen. Ilmajoen Yleis- ja ulkopelistä Jussi Kiikeri sekä sisäpelistä Yli-Torala.

Fera jäi nollakerholaiseksi: TMP voitti 9-4

Mestaruusarjan ensimmäiseen kotiotteluunsa oli Rauman Fera saannut vastaansa Työväen Mailapojat. Pallokentän pinta on tuskin koskaan ollut paremmissa kunnossa kuin mitä se oli nyt. Kentän pituussuuntaan puhaltanut voimakas tuuli häittoi kuitenkin joukkueiden lyöntipeliä huomattavasti. TMP ansaitsi voittonsa lähinnä paremmalla sisäpelillään, vaikka sekään ei mitään kehuttavaa ollut. Ja lisäksi melkein kaikki juoksut syntyivät raumalaisten kömmähdyksistä. Yleisöä kentän laidalla noin 400.

I: Haukkala voitti hutunkeiton ja valitsi ulkopelin. TMP sai heti ajon toimeksi, mutta kottiinryittäjä kuoli aivan kynnyksellä. Ajo jatkui ja Anssi Jokinen toimitti Jaska Pesosen sisään. Jatkossa Paul Vainio löi onnistuneesti ja nopea Tauno Hintikainen ehti kotiin 2 - 0. Fera sai myöskin ajon aikaan, mutta onni ei ollut myötä. Ensikertalainen Hannu Törmä löi mainiosti, mutta juoksija myöhästyi vähän lähdössä ja juoksu jäi saamatta.

II: oli molemmilla tulokseton, vaikka ajoja oli kummallakin.

III: TMP teki juoksun. Mailan varressa oli Vainio ja juoksijana Pesonen. Fera sai sisävuorollaan ajon kuolleita. Nyt Törmälä onnistui lyönnissään ja Petrell ehti helposti kotiin. Ajon jatkuessa Jokela löi hienosti ja Härkälä toi tilanteeksi numerot 3 - 2.

IV: oli tulokseton. TMP:llä kävi vain neljä miestä lyömässä.

V: tuli Feran pojille hetkellinen lopahdus ulkopelissä. TMP sai kaksi harmittavan helppoa juoksua. Ensinnäkin Jokinen löi löysän pallon etukentälle ja Hintikainen ehti kotiin. Perään löi Vainio yhtä helpolla Pentti Kattaisen alas. Tilanne oli nyt 5 - 2.

VI: jatkui Feran huono tuuri ulkopelissä. "Repa" Manner löi kakkosrajasta helposti ulos ja Hintikainen juoksi kolmannen kerran kotiin. Pesonen löi kunnosti yli polttajan ja Jokinen toi 7 - 2. Se oli TMP:n ensimmäinen tekojuoksu. Feran sisävuoro oli tulokseton, vaikka sillä oli ajolähtökin kuolleita.

VII: TMP ei saanut miestä kakkosta pidemmälle. Fera teki ajon kuolleita ja Haukkalan hidastettu toi Härkälän turvaan.

VIII: tehtiin ottelun viimeiset juoksut. Katainen löi takakentälle ja sieltä 2-pesälle suunnattu heitto meni yli ja Hintikainen pinkoi kotiin ja Katainen kiersi kunnarin. Feran viimeisestä vastasi Liesmäki, joka löi Lehtosen kotiin ja samalla loppunumerot 9 - 4, sillä ajoista huolimatta ei viimeisessä enää tullut juoksua.

TMP:n parhaina palkittiin sisäpelistä Katainen ja ulkopelistä Pesonen. Myös Hintikainen 4 juokun tuojana on mainittava. Feran pytyt menivät vastaavasti Härkälälle sekä Heinolle.

Mestaruussarja:

TMP - Nurmo	22 - 3
Lahti - Fera	14 - 3
Ilmajoki - Vimpeli	7 - 1
Sotkamo - PeVe	5 - 3
Lippo - Kiri	4 - 4
Imatra - Kouvola	6 - 8
HoNsU - Pallo-Toverit	3 - 14
Sotkamo - PuMu	5 - 5
Kouvola - Kiri	10 - 2
Pallo-Toverit - Lahti	9 - 1
Vimpeli - HoNsU	7 - 1
Imatra - Nurmo	8 - 5
Lippo - PuMu	5 - 4
PeVe - Ilmajoki	3 - 3
Fera - TMP	4 - 9

sarjatilanne 18.5.1959

TMP	2	2	0	0	31	-	7	4
Pallo-Toverit	2	2	0	0	23	-	4	4
Kouvola	2	2	0	0	18	-	8	4
Ilmajoki	2	1	1	0	10	-	4	3
Sotkamo	2	1	1	0	10	-	8	3
Lippo	2	1	1	0	9	-	8	3
Lahti	2	1	0	1	15	-	12	2
Imatra	2	1	0	1	14	-	13	2
Vimpeli	2	1	0	1	8	-	8	2
Puna-Mustat	2	0	1	1	9	-	10	1
Pesä-Veikot	2	0	1	0	6	-	8	1
Kiri	2	0	1	1	6	-	14	1
Fera	2	0	0	2	7	-	23	0
Hongikko	2	0	0	2	4	-	21	0
Nurmo	2	0	0	2	8	-	30	0

Kaksi kierrosta on pelattu ja tuntuu siltä, että voimasuhteissa on tapahtunut selviä muutoksia. Mestaruutta on tässä vaiheessa turha povata, mutta siitä aletaan olla yksimielisiä, että Kiri ei sitä tänä vuonna korjaa. Liiton toivomus, että takakentät pölyisivät kovista lyönneistä ei oikein toteutunut. Laajennettu etukenttä oli tehnyt sen taktiikkamuutoksen, että kotiuslyönneiksi olivat tulleet näpäys ja hidastettu. Vaihtolyöntinä pomppu onnistui edelleen. Valopiikkuna on, että katsojamäärät ovat olleet hyvät, etenkin uusilla paikkakunnilla Imatralla ja Oulussa, joissa parituhatta nuppia on ollut seuraamassa koitoksia. Samoihin ovat yltäneet perinteisesti Jyväskylän joukkueet kuten Kouvolakin.

KPL pudotti TMP:n

KPL pelasi eilen elämänsä ottelun Kouvolan urheilukentällä TMP:n tunnetusti lujaa joukkueita vastaan. KPL:n peli kulki niin täydellisesti ja saumattomasti, että tällä kerralla oli virhe, ettei sen jokainen pelaaja voinut saada parhaan yleispelaajan palkintoa. Jokainen olisi ansainnut tunnustuksen tästä ottelusta, joka varmasti kuuluu KPL:n historian parhaimpiin. KPL olisi voittanut ottelun joka tapauksessa, mutta

loistavan peliesityksensä lisäksi KPL:llä oli onnetar täydellisesti selkensä takana kuin taas TMP:lle ei onnistunut mikään. Tätä rouva Fortunan suosiota KPL olisi tarvinnut joskus toisella kerralla, eilen olisi voitto tullut pelillään kotiin. Ottelun lopputulos, KPL:n voitto 14-2, sanoo jo kaiken itse pelin kulusta, joka oli täydellisesti KPL:n hallinnassa. Kentällä oli yleisöä 2400, mikä on tämän kesän ennätys sekkin.

KPL huippuvireessä

KPL:n joukkue esitti sekä ulkona että sisällä peliä, jota ei ole sen nähty aikaisemmin esittävän. Jokainen pelaaja täytti ulkokentällä paikkansa lähes erehtymättömästi ja sisällä taas vaihtolyönnit, joina käytettiin varsin paljon näpäyksiä, veivät kärkejuoksijaa hyvin eteenpäin. Ratkaisevissa juoksulyönneissä taas yhtyivät hyvä lyönti, onni ja vastustajan ratkaiseva haparointi tulosta tuottavalla tavalla.

KPL:n ulkokentän parhaista hyvistä pelaajista on mainittava lukkarit Viherkenttä, joka lienee

tällä hetkellä maan paras lukkari ja kakkospesä Harlin, joka hoiteli oman tonttinsa erehtymättömästi. Takakentän peli ei ole erikoisen näyttävää, mutta se on varsin varmaa, mikä riittääkin.

Sisäpelissä kunnostautuvat Vuorinen, Larimo ja Sutinen järjestämällä "mestat" takana oleville lyöjille, Viherkentälle, Arposelle, Jaakkolalle ja Eteläpäälle. Erikoisesti Jaakkola kunnostautui ottelun ratkaisuvaiheessa hyvillä lyönneillään.

TMP ei tule monesti häviämään

TMP menetti uskonsa KPL:n hankkiuduttua selvään johtoasemaan ottelun alkuvaiheissa. Ottelun tärkeys painoi TMP-pelaajia, joiden käsistä helpotkin pallot kirpoilivat ratkaisevissa tilanteissa. TMP:n joukkueessa oli monia hyviä heittäjiä. TMP:n polttaja Ansä Jokinen huolehti harvinaisen laajasta alueesta puuttuen peliin lähes kalkissa tilanteissa. Jokinen otti kaksi loistavaa kiinniottoa, jotka osoittavat miehen parhaimmillaan pystyvän tällä paikalla todella korkealuokkaiseen peliin. Jokisen välähdysten jatkoksi ei ole paljon muuta kerrottavaa TMP:stä. Sisäpeli ei kulkenut lainkaan. Suurtappiostaan huolimatta on sanottava, että TMP on parempi kuin Kiri ja tulee kipuaamaan SM-sarjassa korkealle.

TMP aloitti sisällä ja heti alkuun Pauli Vainio iski Pesosen kotiin 1-0. KPL tuli sisälle ja kärki järjestettiin taitavasti kolmoselle. TMP veti päälle pakkajon, Viherkenttä löi, mutta käry tuli. Arponen löi kakkosvaran tontille 1-1. Heti perään Arponen tempaisi keskelle ja 2-1. Jaakkola mailanvarressa, lyönti meni läpi keskikentältä ja tuloksena oli kaksi juoksua sekä kunnari 5-1. Vuoro kesti 27 minuuttia.

2 vuorosta kannattaa mainita Larimon täpärä kuoleminen koti-piirissä. 3 vuorossa TMP:n polttaja Jokinen otti ilmiömäisen kiinnioton ja poltti kotiin etenevän KPL:n juoksijan. 4 vuorossa KPL painosti ankarasti ja Viherkenttä onnistui lyödä Vuorinen kotiin 6-1.

5:ssä vuorossa KPL kehitti ajon ilman kuolleita. Eteläpää iski 7-1, ajo jatkui, Vuorinen löi 8-1. Eteläpää löi ja yliheitto auttoi lisää 10-1. Nuutila löi ja yliheitto kolmoselta 12-1. Vielä Vuorinen ja 13-1. TMP oli lyöty.

Ottelu muuttui tämän jälkeen ikäväksi. TMP oli menettänyt täydellisesti uskonsa ja KPL otti hukan löysin rantein. TMP:n Manner löi juoksun 13-2 ja Eteläpää iski vielä yhden Kouvolalle 14-2.

KPL:n parhaana sisäpelaajana palkittiin Jaakkola, ulkopelaajana Viherkenttä, yleispelaajana Arponen. TMP:n sisäpelaajana Vainio, ulkona Jokinen ja yleispelistä Juntto.

Fera kukisti Lipon 9 - 2

Rauman Fera, joka kahdessa ensimmäisessä ottelussaan sai tililleen tappiot, asettui tänään kotikentällään toista sarjatulokasta, Oulun Lippoa, vastaan päättäneenä myydä nahkansa mahdollisimman kalliista. Nahkaa ei tarvinnutkaan tällä kerralla myydä, sillä monien mielestä ehkä hieman yllättäen kotijoukue vei ottelusta molemmat pisteet vieläpä niin selvällä juoksuerolla kuin 9-2. Ottelua oli seuraamassa ennätysmääräinen yleisöjoukko 916 maksanutta.

Haukkala voitti hutunkeiton ja Lippo sai aloittaa sisällä. Miestä ei saatu kakkosta pitemmälle. Sisään päästyään Fera esitti hienoa lyöntipeliä. Liesmäki pamautti 2-rajasta läpi ja pääsi kakkoselle. Petrell iski voimalla 3-rajasta ulos ja Liesmäki kiri kakkoselta 1-0.

II: Lippokin sai miehen kolmoselle, mutta näpäyksellä yritetty kotiutus oli tuomittu epäonnistumaan. Fera kehitti heti ajon kuolleita. Jokelan purkaminen onnistui ja Heino laukkas 2-0.

III: Lipon viidestä lyöjästä kolme paloi ykköselle. Fera kehitti jälleen ajon, mutta tällä kertaa ei ollut onni myötä. IV ja V vuoropari olivat juoksuuttomia.

VI: Lippo teki molemmat juoksunsa. Ajotilanteesta lyönti suuntautui Petrellin käsiin. Hän heitti yli lukkarin ja juoksu oli selviö. Toinenkin juoksu tuli Feran ulkokentän sähläyksestä lyöjänä Maaninen. Peli 2-2. Fera yritti väkisin saada johtajuoksua, mutta kaksi kertaa mies paloi kotitaiपालेella.

VII: Nyt alkoi sitten ropista juoksua. "Simppe" Lehtonen aloitti kolmospuolen läpilyönillä, josta Jokela tuli kakkoselta kotiin. Mutta se oli vasta alkua. Nyt oli Simo Lehtonen kolmosella ja Liesmäki kakkosella ja mailan varressa Petrell. Hieno ykkösrajapiikki, jota on sanottu melkein mahdottomaksi, onnistui. Lehtonen ja Liesmäki tulivat kotiin ja lippolaisten kuumeisesti etsiessä palloa Pete itse kiersi kunnarin. Mutta tämä ei vielä riittänyt Feralle. Härkälä pamautti seuraavana lyöjänä tyhjiin kenttään voimalyönin, joka meni 3-rajasta läpi ja kunnari tuli. Harvinaista on, että kaksi kunnarijuoksua tehdään peräkkäin. Tilanne 7-2 ja ottelu periaatteessa ratkennut.

VIII: Heino löi takakentälle suureen aukkoon ja Petrellillä ei ollut suurempia kiireitä tuoda taululle luvut 8-2.

Viimeisessä vuorossa Petrell näytti, että hän on loistokunnossa. Kakkosraja pölysi, mutta vara sai kuitenkin pysäytettyä pallon niin, että ei tullut kuin yksi juoksu, jonka Haukkala toi. Näin oli saatu Fera selvä voitto 9-2.

Pyttykerho palkitsi Ferasta parhaana sisäpelaajana Hannu Petrellin ja ulkopelaajana Jouni Jokela. Lipon vastavat olivat Hietamäki sekä Maaninen.

Oulun Lippo oli pettymys raumalaiselle yleisölle. Joukkueen hyvät ottelut kotikentällään panivat onnastelemaan tasapäistä kamppailua, mutta tosin kävi. Varsinkin sisäpeli oli oululaisilla heikkoa ja ulkopelissä syyllistyiin hermolluun ja pilattiin monia mahdollisuuksia heikoilla heitoilla. Polttaja Hietamäki oli ainoa, joka selvisi moitteitta. Sisäpelin voimakkain oli tänään Jorma Ollanketo muun joukkueen epäonnistuessa.

Fera: 1 1 0 0 0 0 5 1 1 - 9

Oulu: 0 0 0 0 0 2 0 0 0 - 2

Feran juoksuista löi Petrell 5 (1 kunnari), Härkälä kunnarin sekä Lehtonen, Heino ja Jokela kukin yhden. Lipon juoksuista syntyi toinen harhaheitolla ja toinen Maanisen lyönneillä.

PuMu - PeVe 8 - 0

Asiantuntijat ovat väittäneet, että pesäpallokenttään ja sääntöihin tehdyt muutokset ovat tuoneet peliin lisää vauhtia ja kovat lyönnit saaneet jälleen oikean arvon. Helsinkiläisjoukkueet ovatkin esittäneet tehokasta sisäpeliä, mutta samaa ei voida sanoa täällä käyneistä vieraspaikkakuntalaisista, jotka poikkeuksetta ovat pettäneet odotukset. Viimeisin "petturi" oli Jyväskylän Pesä-veikot, jonka kevät-kunnosta on keritty jo antamaan kiitettäviä lausuntoja. Yhdeksikkö osoittautui "aikansa eläneeksi" ja täytyy todella ihmeen tapahtua, jos joukkue vielä ensi vuonna nähdään maan pääsarjassa.

Puna-Mustien kunnossa ei ollut edistystä ole tapahtunut, mutta nyt jokainen ainakin yrittää parastaan. PuMu oli eilistä vierastaan pari luokkaa parempi ja juoksuero olisi pitänyt olla kaksinkeräinen. Ottelu paljasti myös, ettei tuomaritulkinnat ole yhtenäiset edes mestaruussarjatasolla. Syöttötuomari Veikkasen ratkaisuja muutteli "Pepe" Hannula mielensä mukaan ja osoitti tällöin olevansa huomattavasti "vapaammalla linjalla" kuin helsinkiläinen kollegansa. Lukkarit vispaavat nykyisin taas siihen tapaan, että sääntöjä olisi heidän osaltaan syytä kiristää. Sirkusklovni tulee väkisin mieleen eräitä "vaikempia tapauksia" seuraillessa. Vähin toivomus lienee se, että kaikille tuomareille selvitetäisiin, millainen on oikea syöttöliike. Eilistä Kujan ja Ami Paavolan vatkasta katseli noin 700 maksanutta katselijaa.

Juoksulista:

PeVe: 0-0-0-0-0-0-0-0-0-0=0

PuMu: 0-0-2-4-0-0-0-1-1=8

Päätöntä taktiikkaa

Kun Pesä-veikot asettui ensimmäiseen ulkovuoroonsa, havaittiin heti, ettei heidän takakenttäänsä

tule kestämaan helsinkiläisten pommitusta. Joukkue oli vetänyt nykyisen tavan mukaisesti neljännen miehen polttoinjalle, mutta kun takakentälle ei ole sijoittanut liikkuvia ja hyväheittoisia miehiä, on taktiikka tuomittu epäonnistumaan. Lehto ja Laukkanen saivatkin kantaa suurimman helteen ja takakenttälyönneillä kaikki PuMu:n juoksut syntyivät. Varminkin ulkopelaaja oli eittämättä kakkospesä Keijo Salo, joka pystyi ottamaan suurella varmuudella kaikki maapallotkin haltuunsa. Palkituksi tuli kuitenkin Pollari, joka keräili muutamia kauniita koppeja, mutta ei esittänyt muuten kummempaa kuin muutkaan. Etukenttä kokonaisuudessaan epäonnistui eikä pystynyt lainkaan heikentämään PuMu:n näpäysten tehoa. Sisäpelistä löytyy kuitenkin joukkueen suurin heikkous. Vasta kahdeksannessa vuorossa saivat jyväskyläläiset ensimmäistä kertaa miehen kolmoselle ja tapaus taisi jäädäkin ainoaksi. Kuinkahan kävisi viestikilvassa Nurmmon kanssa? Selviäisi ainakin kumpi joukkue on mestaruussarjan hitain. Parhaaksi sisäpelaajaksi arvosteltiin Reiju.

Näpäyksillä tehoa

Puna-Mustat lähti peliin ilman Polaa ja Alikoskea, jotka molemmat ovat sairastuneita. Näiden miesten poissaolo ei eilen mitään merkinnyt, sillä voittajasta ei ollut hetkeäkään epäselvyyttä. Joukkueen vahvimman osan muodostivat 1-pesä Pauloff, joka kantoi pe-

lin jälkeen kylki väärälläan saamaan palkintoja, lukkari Kujala, harvinaisen pirteästi pelannut 2-vara Halonen ja "Taistelija-Linden" 2-pesällä. Viimemainitun palkitsi Pyttykerho haarikallaan. Joukkueen sisäpelissä sotkivat koppilyönnit tukuttain tilanteita kun taas näpäysten käyttö osoitautui eilen hyvin onnistuneeksi. Parhaan yleis. ja sisäpelaajan palkinnot menivät Pauloffille ja tässä ei pitäisi kenelläkään olla nokan koputtamista. Myös yleisö äänesti hänet voitaneen joukkueen parhaaksi. Ulkopelistä palkittiin lukkari Kujala, jonka korkeat syötöt ja "hidastetut" tekivät tehtävänsä. Juoksuista löi Pauloff 3, Liukkonen, Linden, Koukku ja Kujala kukin yhden ja Pauloff kiersi vielä harhaheittokunnarin.

Yrjö Pauloff

Kirin tappiot jatkuvat Imatra voitti Harjulla 4-1

Kiri oli saanut eiliseen mestaruussarjaotteluunsa, joka oli sen ensimmäinen kotikentällä, vastustajakseen Imatran Pallo-Veikot, mestaruussarjatulokkaan, joka osoittautui lujalyöntiseksi ja varmaksi joukkueeksi. Tasaväksinä aina 7:nteen vuoropariin asti jatkunut ottelu ratkesi täällä Imatran saatua takakenttälyönneillä kaksi juoksua menen johtoon 3-1. Kirin epätoivoiset tasoitusyritykset eivät tuottaneet tulosta ja kun IPV vielä viimeisessä vuorossa tekaisi yhden juoksun, päättyi ottelu ansaitusti vierailijoiden voittoon juoksuin 4-1.

Lyöntijärjestyksessä: Kiri: Pollari, Salo, Helkala, Jaakkola, Paavola, Suuronen, Hautamaa, Korhonen, Parviainen ja penkillä Harju sekä Karjalainen. IPV: Heino, Mölsä, Lauri Oinonen, Tyyskä, Lappalainen, Purovaara, Karstenmäki, Korhonen, Pentti Oinonen ja vaihtomiehet Allan Oinonen ja Virelä. Ottelu kesti 1 tunti 40 minuuttia ja Imatra oli ottelussa selvästi aktiivisempi, sillä kävi mailan varressa 77 miestä, kun niitä Kirillä oli vain 57.

Imatra ansaitsi voittonsa kiistatta, sillä se oli parempi joukkue, nimenomaan lyöntipelissä. Ulkokennät olivat kummallakin jokseenkin

tasaveroiset, 7. vrp:ssa tapahtunut läpilyönti oli tavallaan tuurilyönti, joskin Paavola saa ottaa sen läpimenosta suurimman vastuun. Ilmeistä on, että tämä ratkaisi pelin, sillä Kiri ei saanut enää kehityksi vaarallisia tilanteita, joskin yrityshalua oli, mutta hyvät mahdollisuudet pilattiin täydellisiin möhläyksiin. Kiri joutui otteluun ilman koppari Rautiaista, jonka paikalla pelasi Korhonen ja täytti paikkansa kunnialla.

Kiri joutui aloittamaan ja tekiikin ainoan juoksunsa tässä ensimmäisessä vuorossa. Penna Paavolalle saatiin ajo yhdellä kuolleella, mutta Salo kuoli kotilyöntiyrityksensä. Suuronen veti sitten perään hyvän maalyönin ja Helkala pinkaisi kotiin ja tilanne oli 1-0. Imatra ei suinkaan säikähtänyt, vaan yritti lujasti ja saikin tasoituksen aikaan. Kahdeksantena lyönyt Korhonen sivalsi pompun, joka kimposi Jaakkolan ylitse ja juoksu oli selviö. IPV:n miehet löivät vielä toista lyöntikierrosta kuudenteen mieheen asti kahdella kuolleella, mutta lisää juoksua ei enää tullut.

2. vrp:ssa Kirin miehet kuolivat kakkoselle, mutta Imatra painosti lujasti. Vuoroparista kannattaa mainita Paavolan loistopelastus kakkosrajalta. IPV sai Mölsän kolmoselle, mutta Parviaisen palautus tappoi hänet aivan koti-piirin rajalle.

Kirin kolmas vuoro ei tuottanut tuloksia viiden miehen käydessä yrittäessä. Imatralla kävi 6 miestä lyömässä, mutta kukaan ei päässyt kakkosellekaan. Neljäntellään Kiri sai heti kaksi kuollutta Parviaisen ja Pollarin käytyä ykköselle ja perään Salo kuoli kolmoselle. Imatran 5 miestä löi tuloksetta. Mainita kannattaa Hautamaan hyvä polttajapeli tässä vuorossa.

Viidennessä vuorossa Parviainen yritti väen väkisin kolmoselle. Kakkoselle hän ennätti syöksymällä, mutta kolmoselle syöksyessään hän täpärästi paloi ja vuoro vaihtui. Imatralaiset palolivat peräkanaa kakkoselle.

Kuudennessa vuorossa Kiriltä loppuivat lyöjät yhden kuolleen tilanteessa ja Imatran vuoro päättyi nopeasti.

Seitsemännessä vuorossa tapahtui ratkaisu. Kiri ei saanut mitään aikaan; mainita kannattaa, että Pollari kuoli jälleen ykköselle. Imatra sai L. Oinosen kolmoselle ja perään Kiri teetti ajon yhdellä kuolleella. Purovaara oli purkamassa ja hän veteli voimalla taakse. Ensimmäisen lyönin Korhonen sai nipin napin pelastetuksi kopiksi, mutta toinen sivallus meni takaa keskeltä lävitse ja tuloksena oli kaksi juoksua ja tilanne Imatran hyväksi 3-1.

Kiri meni puskasta poikki kahdeksannella, mutta Imatra sai sentään miehen kolmoselle, mutta koti-juoksuyritys ei tuottanut tulosta.

Viimeiseen sisävuoroon Kiri kävi jo henkisesti lyötynä. Paavola ja Suuronen kuolivat heti keulaan, mutta sitten saatiin aikaan ajotilanne Pollarille, mutta tulosta ei vaan tullut. Imatra tekaisi viimeisellä sisävuorollaan vielä voittonsa varmistukseksi yhden juoksun L. Oinosen kiskaistessa Parviaisen käsien välistä 4-1.

Ensio Purovaara

Parhaina sisäpelaajina palkittiin vieraista sieppari Purovaara (6) ja Kiristä Risto Parviainen. Ulkopelipalkinnot menivät IPV:n polttaja L. Oinosen ja Kiristä Matti Hautamaalle. Yleispelaajapalkinnot menivät IPV:n mainiolle kakkosvaralle Heinolle ja Kiristä erinomaisen pelin suorittaneelle sieppari Helkalalle.

Vimpeli ruhjoi Nurmon Jymyn juoksuin 16 - 3

Eilinen peli Haalilla oli surullista katseltavaa. Vaikka vastakkain oli kaksi mestaruussarjan joukkuetta, Nurmo ja Vimpeli, mutta vain toisen joukkueen peliesitykset olivat pääsarjan luokkaa. Se oli Vimpeli. Nurmon Jymy on viime vuosina tunnettu kovana lyöntijoukkueena, mutta nyt on tästä komeasta lyöntipelistä vain muistot jäljellä. Kun joukkue on vielä hidas ja kankealiikkeinen, se vaatii tavallista mahtavamman lyöntivoiman taakseen, että voidaan pelaajia siirtää pesiltä pesille. Tässä pelissä ne jäivät siirtämättä. Nurmon pelaajista ei juuri kannata mainita ketään muita kuin nuoren Saarikosken, joka vaihdettiin viidennessä pelivuorossa Kitinojan Jussin tilalle. Ainakin Nurmon sisäpeliin tuli pirteyttä. Saarikoski nopeana miehenä ehti huonollakin lyönnillä takapesille. Kitinojan Jussin käsi oli pahasti rikki. Hän ei jaksanut heittää kunnolla kolmoselle asti ja tätä Vimpeli käytti hyväkseen lyömällä näpöyksen Jussille ja tällä konstilla täyttivät helposti takapesät. Neljä ensimmäistä juoksua saa Jussi ottaa kontolleen, sillä jos hänen kätensä olisi ollut kunnossa, niin hän olisi polttanut eteni-jät kolmoselle. Vaikka ei Nurmon häviö tästä johtunut. Vimpeli oli selvästi parempi koko ottelun ajan niin ulko- kuin sisäpelissäänkin.

Vimpelin joukkue esitti mallikasta peliä. Polttolinja Nygård—Niemi—Vilevaara ja Rauno Latvala on parhaimpia polttolinjoja, mitä on pitkiin aikoihin Pohjanmaalla nähty, eikä muunkaan joukkueen peliesityksiä tarvitse hävetä. Joukkue on nopea ja melkein joka mies pystyy lyömään hyvän vaihtolyönnin.

Nurmon uusittu kenttä oli käytössä nyt ensimmäisen kerran tänä kesänä ja punainen hiilimurskakenttä tuntui olevan paljon kotoisampi vimpeliläisille kuin nurmolaisille. Yleisöä tuhatkunta.

Vimpelin juoksuista löi Vilevaara 1+5, Veikko Latvala 3, Nygård 3 ja Havinen, Rauno Latvala, Lillstrang ja Mäkelä 1. Tuojat: Lakaniemi 3, Niemi 3, Nygård 3, Vilevaara 2, R. Latvala, V. Latvala, Lillstran, Mäkelä sekä Havinen kukin yhden. Nurmon juoksujen lyöjinä olivat Kitinoja, Latikka ja Risku sekä toi Latikka, Saarikoski ja Hemminki.

Parhaina palkittiin sisäpelistä Vimpelin Nygård, vaikka se ei olisi väärin mennyt, jos sen olisi saanut Vilevaara, ja Nurmon Mannila. Ulkopelin perusteella palkittiin Vimpelin polttaja Niemi ja Nurmon kakkosvara Latikka. Lisäksi ojennettiin tässä tilaisuudessa Nurmon Lyöttäjälle Kustaa Raskulle Lakeus urheilemitali, joka hänelle myönnettiin EP:n parhaana pesäpaloilijana vuonna 1958.

Vimpeli : 2 2 1 1 4 0 0 6 0 = 16
Nurmo : 0 0 0 1 0 1 0 1 0 = 3

LMV ei saanut lainkaan vastusta Oulun Liposta

Lahti, maanantaina

Tiikusateisella Kisapuiston pesäpallokentällä nähtiin tänä iltana täydellinen LMV:n sooloesitys joukkueen kohdatessa Oulun Lipon mestaruussarjassa. Kun pelituomari, Riihimäen E. Niemi klo 20.15 vihelsi ottelun päätyneeksi, osoittivat numerot LMV:n murskaavaa 32—3 voittoa. Eipä näin ollen ole ihme, vaikka melkoinen osa katsojista lähtikin kotinsa kesken pelin. Mitään kamppailua ei missään vaiheessa syntynyt. Jo ensi vuorossa Lahti repäisi 12—0 johdon ja viidennen sisävuoronsa jälkeen LMV:n juoksu-tili oli noussut peräti 26:een. Nyt Lippo sai vihdoin kuparisen rikki ja kuudennessa vuoroparissa kartutti pinnansa kolmeen, mutta siihen loru loppui. Lahti teki lopussa jälleen mitä tahtoi.

Veisi liian paljon tilaa ryhtyä selostamaan juoksu juoksuilta ottelun kulkua. Todettakoon, että LMV aloitti sisällä. Kärki katkesi, mutta sitten Nyman »tyhjensi pajatson» — tekaisi kunnarin ja häntä ennen ehtivät kotiin Hahl ja Kuusela. LMV:n sisäpeli päättyi komeasti ja joukkue johti peräti 12—0 ja kunnareita neljä, joiden isäntinä Nyman 2, ja Ventola ja Hanski.

Seuraavassa vuoroparissa LMV lisäsi johtoaan viidellä juoksulla ja Hahl teki kunnarin. 3. vuoroparissa oli sama tahti ja LMV johti jo 20—0. Viiden juoksun tyyli jatkui seuraavassakin vuoroparissa ja kunnareita syntyi kaksi tekijöinä Hauta-aho ja Hahl. 5. vuoroparissa Lipon lukkari antoi kaksi vääriä ja Nyman ajoi »vapaalla» kotiin ja juoksu jo LMV:n hyväksi 26—0!

Sisäpelivuorollaan Lipon onnistui rikkoa kuparinen. Keränen löi ja Okkonen pinkoi kotiin.

Seuraavassa vuoroparissa kummankin joukkueen onnistui tehdä kaksi juoksua ja tilanne oli tässä vaiheessa 28—3. 7. vuoroparissa LMV tekaisi juoksun ja seuraavassa Nyman pakautti rakollevalle takakentälle, joten Hauta-aholle ja Kuuselalle ei tuottanut vaikeuksia juosta kotiin. Tilanne 31—3. Viimeisessä vuoroparissa LMV kruunasi loppunumeroksi 32—3 Nymanin ollessa mallan varressa ja Hanskin pinkoessa kotiin.

LMV:llä tuntui onnistuvan kaikki. Joukkue käytti hyväksi Lipon aukkollemaa takakenttää, jossa ei tahtonut löytyä räpylää pallon eteen. Tätä keinoa on syytä käyttää tulevaisakin otteluissa. Nymanin mainio lyöntipeli ansaitsee erikoismaininnan. Lipon peliesitys ei luonnollisesti ollut parasta, sillä joukkue joutui pelaamaan varamiehisenä ja pitkä matkakin verotti osansa.

Ottelun lyöjätilasto muodostui seuraavaksi: LMV: Nyman 2+9=11, Hahl 3+2=5, Hanski 1+3=4, Hauta-aho 1+2=3, Ventola 1+1=2, Kajander 2, Kuusela, Parkkonen ja Vuori kukin 1, harhaheitolla 1 ja vapaalla 1. — Lippo: Okkonen, Alatalo ja Keränen kukin 1.

Ottelusta muodostui yksipuolinen LMV:n hallitessa kaikki käänteet. Isäntäjoukkue pelasi muuten vakiokokoonpanossaan, paitsi Kajander oli astunut Paavolan tilalle 3-pesälle. Hyvin varamies paikkansa täytti ja hänet palkittiin joukkueen parhaana ulkopelaajana. Parhaan yleispelaajan palkinto annettiin oikeutetusti sieppari Hahlille ja loistavaa lyöntipeliä esittäneelle 3-vara Nymanille kuului parhaan sisäpelaajan palkinto. Vai mitä sanotaan: Hän löi kaksi kunnaria ja 9 juoksua! Liposta palkittiin parhaana yleis- ja ulkopelaajana 2-pesä Keränen ja sisäpelaajana 3-pesä Okkonen.

Leevi Nyman

Jos vilkaisee sarjataulukkoa voi sanoa, että nyt on maailmankirjat sekaisin. Kolme Jyväskylän joukkuetta putoamisviivan alla. Kyllähän Kiri menetti kaksi maan parhaisiin lukeutuvaa pelaajaa kun

Antti Elomaa ja Eikka Kaakkolahti vaihtoivat jäsenkirjaa, mutta muuten mestaruusmiehistö on tallella. Nuorilla täydennettynä sen kyllä pitäisi pystyä parempaan. Pesä-veikot menetti samoin kaksi vanhaa työmyyrää eikä sen vierastapioita voi niin suurena yllätyksenä pitää, tulihan yllätystasapeli kotona kovaksi rankatusta Ilmajosta. Hongikko on ollut aivan omassa paikassaan, nimittäin metsässä. Ellei niillä eväillä pärjää mitä Hongikolla on niin joku pelaa väärin, talonmieheltä on viety ässä hihasta. Tosin vastuskin on ollut kova, PT ja Vimpeli, mutta kun ne ovat voittaneet aivan kevyesti niin se kielii jotakin joukkueen tehosta. Yllättävän hyvin aloittanut Lippo oli etelänkiertueensa jälkeen kuin tikkaparven raiskaama vaivaiskoi-vu, tulee tässä aivan nuoruusmieheen sanoivat vanhat lahtelaiset.

Mestaruussarja:

Kouvola - TMP	14 - 2
Fera - Lippo	9 - 2
PuMu - PeVe	8 - 0
Kiri - Imatra	1 - 4
Nurmo - Vimpeli	3 - 16
Lahti - Lippo	32 - 3

sarjatilanne 25.5.1959

Kouvola	3	3	0	0	32-10	6
Lahti	3	2	0	1	47-15	4
Pallo-Toverit	2	2	0	0	23-4	4
Vimpeli	3	2	0	1	24-11	4
TMP	3	2	0	1	33-21	4
Imatra	3	2	0	1	18-14	4
PuMu	3	1	1	1	17-10	3
Ilmajoki	2	1	1	0	10-4	3
Sotkamo	2	1	1	0	10-8	3
Lippo	3	1	1	2	14-49	3
Fera	3	1	0	2	16-25	2
Pesä-Veikot	3	0	1	2	6-16	1
Kiri	3	0	1	1	7-18	1
HoNsU	2	0	0	2	4-21	0
Nurmo	3	0	0	3	11-46	0

Lahden Nyman

lyöjätilaston kärkeen

Eilen Lahdessa 11 juoksua lyönyt Leevi Nyman nousi hieman yllättäen lyöjätilaston kärkeen. Kolme muutakin lahtelaista nähdään 10 parhaan listalla. Kärki on seuraava:

Nyman, Lahti	2+11=13
Jokinen, TMP	2+6=8
Hanski, Lahti	1+6=7
Vilevaara, Vimpeli	1+5=6
E. Lignell, P-T	0+6=6
Hahl, Lahti	2+3=5
Hauta-aho, Lahti	1+4=5
Petrell, Fera	1+4=5
Sutinen, Kouvola	0+5=5
Katainen, TMP	0+5=5

Lauantaina avasi Nurmon Jymykin pistetilinsä vihdoinkin voittamalla Lahden Mailaveikot 3 - 2 Haalilla. Pelaajat vasemmalta: Veikko Hemminki, Sakari Mannila, Armas Latikka, Jussi Kitinoja, Veikko Martikkala, Esa Risku, Kustaa Rasku, Mikko Hietakangas sekä Veikko Lahti.

Nurmo löi Lahden 3 - 2

Vaikka ilma oli pilvinen ja kylmä, niin lämpimän ja tyytyväisen näköisenä polstuivat pesäpallon ystävät Haalilta lauantai-iltana Lahden—Nurmon-ottelun jälkeen. Moni oli tähän otteluun varmastikin tullut vain toteamaan paljon lahtelaiset voittavat Nurmon. Sillä Nurmon kolme viimeistä peliä eivät ole olleet vähääkään nurmolaisia mallittavia. Eikä nytkään pelin alku mitenkään lupaavalta näyttänyt, mutta onneksi nurmolaiset ryhtyivät pelaamaan entiseen malliin vapautuneesti ja peliote oli aivan toisenlainen. Tärkein syy Nurmon poikien pelin luistamiseen oli kuitenkin pikku järjestelyt joukkueessa. Martikkala oli vedetty ykköselle,

Kitinoja kolmoselle ja Risku kakkoselle. Lisäksi joukkueen lyöntijärjestys oli nyt onnistunut. Nopeat miehet saatiin mukavasti kentälle ja he toivatkin sähinää sinne kiertäessään pesien välejä. Vielä olisi Nurmon saatava joukkueeseen pari nopeata miestä.

Lahti, joka voitti Oulun viikko sitten, murskaluvuin, ei nyt esittänyt mitään erikoista, vaikka joukkue oli saanut vahvistukseksi viime vuoden parhaan pesäpallolijan Antti Elomaan. Joukkue esitti pikkunäppärää peliä, millä muutamissa pelivuoroissa täytettiin takapesät helpolla, mutta juoksun lyöjää ei vain ollut, sillä Lahden molemmat juoksut syntyivät yliheitoil-

la. Mutta oli lahtelaisilla vastuskin toisenlainen kuin viikko sitten. Sillä Nurmon poikien peli myös kulki aivan eri tavalla kuin esim. Vimpeliä vastaan. Joka mies yritti ukona tosissaan ja sisäpelissä syöksyttiin jopa ykkösellekin, kuten Rasku eräässä pelivuorossa. Ja Nurmon juoksut tulivat kaikki lyönneistä neljännessä, kuudennessa ja seitsemännessä pelivuorossa. Lyöjinä olivat Martikkala ja Risku. Varsinkin Martikkalan lyönti oli komea, oikein malli esimerkki siitä, miten pitää laaka lyödä, kun merkki on päällä. Lahden juoksut syntyivät ensimmäisessä ja viimeisessä pelivuorossa harhaheiton turvin, kuten jo aikaisemmin tuli mainituksi. Nurmon pojat voivat olla tyytyväisiä eiliseen peliesitykseen, sillä joukkue voi olla tälläkin kokoonpanolla vieläkin parempi, kun muistaa pelata vapautuneesti ilman turhia jännittämissä.

Pelin kulusta mainittakoon, että vieraiden voitettua arvonnun Nurmo aloitti sisällä. Alku ei ollut lupaava. LMV puolestaan pelasi tehokkaasti. Parkkonen ensimmäisenä lyöjänä eteni kolmoselle ja Nyman löi hänet kotiin harhaheiton avustamana. Neljännessä tasoiitti Nurmo pelin. Martikkala selviitti Latikan kotiin ajotilanteesta lujalla keskikenttällyönnillä. Lahti painosti viidennessä, mutta kolme kotiin pyrkijää poltettiin armotta. Kuudes toi Jymyille kallisarvoisen

juoksun. Riskun taidokas hidastettu toi Saarikosken kotipiiriin. Jatkoa seurasi 7:ssä. Juoksun isä lujalla kolmossivalluksella oli taas Risku, juoksijan Hemminki, 3 - 1. Viimeisessä Lahti pisti pelin jännäksi saamalla kavennuksen, joka syntyi Ventolan polttoyrityksestä kolmoselle aiheutuneesta yliheitosta. Ventola jatkoi kotipesään ja peli päättyi Jymyn voittoon 3 - 2. Lahden kokoonpanosta oliossa Pauli Vuori. Maksaneita katsojia kentällä seuraamassa 652 henkeä.

Parhaan yleispelaajan palkinnon, jonka oli lahjoittanut Uumajan Suomi-seura, sai Jymyn syöttäjä Kustaa Rasku. Lahden parhaan sisäpelaajan palkinnon sai Kuusela ja ulkopelaajan palkinnon 3-vara Nyman. Nurmon vastaavat palkintomiehet olivat Risku ja polttaja Paski. Viime pyhäisen Jymy - Vimpeli-ottelun parhaana nurmolaisena sai palkinnon yleisön äänestyksen perusteella sieppari Saarikoski.

*

IP-V:N MAINIO LOPPUKIRI TOI 13-10 VOITON PUNA-MUSTISTA

Oikea yleisöottelu - katsojia kolmatta tuhatta

Hutunkeitto Maneesilla. Vasemmalla Imatran pelipäällikkö Hessa Lappalainen ja oikealla Puna-Mustien Väiski Liukkonen, jonka takana kiilassa vasemmalta Ossi Halonen, Yrjö Pauloff ja Heikki Kujala.

Harvoinpa pesäpallokentällä nähdään niin mielenkiintoista, yllätyksellistä ja »yleisöön menevää» ottelua kuin nähtiin sunnuntaina Maneesin kentällä. IP-V oli saanut mestaruussarjan neljännessä kierroksella vieraakseen Helsingin Puna-Mustat, ja jo ennakkoon saattoi arvata, että mielenkiinto ei tästä ottelusta lopu kesken. Myös yleisö oli tämän huomionut ja niinpä katsojamäärässä lyötiin Kouvola-ottelussa tullut ennätys, sillä maksaneita oli 1885 ja kun tähän lisätään vapaalippulaiset, oli kentällä pitkälti kolmattuhatta henkeä.

Kun ottelua oli kahdeksanteen vuoroon saakka käyty todella vaiherikkaassa ja jännittävässä tempossa, olivat taululla numerot 10-8 näyttämässä Puna-Mustien johtoa. Luultiin tämän riittävän voittoon, mutta toisin kuitenkin kävi. IP-V sai takapesät täyteen ja »Hessa» Lappalainen asettui mailan varteen. Voimakas sivallus kakkosnurkkaan vei peliväliseen maisemiin ja tuloksena oli kaksi juoksua ja lyöjälle ansaittu kunnari. Tämä tempu oli niin masentava vastustajalle ja samalla voiton uhkuu antava IP-V:lle, että ottelu käytännöllisesti katsoen ratkesi. Viimeisellä

lyöntivuorollaan IP-V teki vielä kaksi juoksua ja niin merkittiin sarjatulokkaan kolmas voitto pape-reihin numeroin 13-10.

Sää ei tätä todellista yleisöottelua suosinut. Juuri ottelun alkaessa vihmoi kylmän tuulen mukana vettä. Välillä oli auringon paistetta, mutta jälleen ottelun loppuvuoroissa satoi. Yleisöä sade ei kuitenkaan pelotellut, vaan se jaksoi seurata pelin loppuun saakka. Kenttä ja itse ottelu kärsi kuitenkin saateesta melkoisesti ja lisäksi loppuvaiheissa näkyvyys heikkeni.

Puna-Mustien pelipäällikkö Liukkonen voitti hutunkeiton ja IPV alitti sisällä. Mölsä saatiin kolmoselle, josta Lappalainen kovalla kakkospuolen sivalluksella toimitti hänet kotiin, 1 - 0. PuMu ehti vuorollaan lyöttää vain viittä miestä, mutta sai kuitenkin juoksuutilinsä auki. Nopea kärki Halonen saatiin näpäyksillä kolmoselle ja sieltä Liukkosen tarkalla sijoituksella sisään. Toinen vuoro oli lyhyt sekä juoksuton. Kolmannessa pääsi yleisö jo lämpenemään. IPV järjesti ajon L. Oinoselle, joka hidastetulla juoksutti Heinin alas. Jatkossa Lappalaisen vaaralliset lyönnit jatkuivat ja L. Oinonen juoksi mukavan johdon 3 - 1. Neljäs oli molemmille juoksuton, mutta viidennessä alkoivat myös Puna-Mustien vaaralliset lyönnit näkyä. Takapesät olivat täynnä ja Halonen sivalsi Kimpimäen sisään. Rauko löi välillä tuloksettomasti, mutta sitten oli vuorossa vaarallinen mies, Rauloff. Hän vetäisi mainiosti takakenttään jossa sählättiin ja niin ehtivät Ahlgren sekä Halonen turvaan. PuMu johti 4 - 3. Kuudennessa tapahtui jälleen paljon. IPV sai kärkensä Heinin ja Mölsän takapesille, josta L. Oinonen järjesti Heinin ja Karstemäki Mölsän kotipiiriin. IPV johti vuorostaan 5 - 4. Kauan ei kotijoukkue kuitenkaan saanut johdosta nauttia, sillä PuMu teki tasoittavallaan määrätietoista työtä ja IPV saikin olla 18-lyöjän ajan ulkona. Kentän paras sisäpelaaja Pauloff löi ensin Lindenin kotiin. Jatkossa Halonen toimitti Pauloffin ja Liukkonen Raukon sisään. Näin PuMu johti 7 - 5.

IPV:n seitsemäs vuoro oli mainio ja hetkessä luvut taululla näyttivät paljon kirkaammilta. Karstemäki tempaisi 1-rajasta läpi ja Jenkki Korhonen edellä juoksi kunnarin. Kun vielä Lake Oinonen sijoitti lyöntinsä oikeaan uomaan, millä Mölsä tuli alas, oli yleisön mieli ja ääni korkealla. IPV johti 8 - 7.

Puna-Mustien seitsemännen lyöntivuoron alkaessa kääntyi sää saateen johdosta synkemmäksi ja sitä se oli lyöntivuoron päätyttyä myös IP-V:lle. Kujala löi ensin kolmospuolelta läpi pallon mennessä yleisömuurin taakse. Täällä viivyteltiin sitä hakiessa liikaa ja niin ehti Kujala juosta tyhjän kenttään kunnarin. 3-pesä Ahlgrenin loukkaannuttua kotiin juostessa, tuli hänen tilalleen varamies Alikoski, joka vastasi Puna-Mustien yhdeksänmestä juoksusta. Pitkän sisävuoron päätteeksi sivalsi Liukkonen lujaa takakentälle, jossa melkoinen myötätuuli teki kovasti haittaa ja niin ehti nopea Halonen tuomaan kymmenennen juoksun. IP-V:n miellala oli melkoisella varmuudella synkkä kahdeksannen sisävuoron alkaessa. Vähitellen se kuitenkin kirkastui, kun saatiin takapesät täytetyksi Karstemäellä ja Korhosella. Vuorossa olikin sitten Lappalaisen edellä kerrottu mainio lyönti, joka vei IP-V:n 11—10 johtoon. Puna-Mustilla oli vielä kahdella sisävuorollaan tilaisuus, mutta IP-V:n ulkokenttä piti mainiosti. IP-V:n viimeisellä lyöntivuorolla saatiin ajolähtö aikaan. P. Oinonen löi ensimmäisellä lyönnillä Karstemäen sisään ja kun toinenkin lyönti löysi kakkospuolelta aukon, ehti sillä Korhonen kotipäihin.

Imatran juoksuista vastasivat: Heikki Lappalainen 1+4, Karstemäki 1+2, Lake Oinonen 3 sekä Pentti Oinonen 2. PuMu: Väinö Liukkonen 3, Yrjö Pauloff 3, Ossi Halonen 2, Heikki Kujala kunnari sekä Eljas Alikoski 1.

Imatra : 1 0 2 0 0 2 3 3 2 = 13
PuMu : 1 0 0 0 3 3 3 0 0 = 10

IP-V hivenen parempi

Verrattaessa joukkueitten sisä- ja ulkopeliä ei niissä suuria eroja löydy. Sisäpelissä oli IPV vastustajaansa tasaisempi, jolla kaikki tekijät olivat sijoitettu alkupäähän. Toinen puoli miehistä löikin melkein yksinomaan koppeja ja oli täten tehoton. Pallo-Veikoilla sen sijaan koko joukkue löi vaihtelevasti rajoja ja peräkenttää, ja näin tuli tulosta. Ulkokentällä myötätuuli teki arvioinnissa haittaa ja niinpä molemmille joukkueille sattui kömmähdyksiä. Puna-Mustilla polttolinja pudotteli palloja liian usein kun taas Pallo-Veikoilla kolmospuoli vuoti muutaman kerran.

Puna-Mustien ja koko kentän paras sisäpelaaja oli 1-pesä Pauloff, jonka työ mailan varressa oli todella tehokasta. Hän aiheutti monipuolisilla lyönneillään paljon vaivaa imatralaisen ulkokentälle. Pauloffin lisäksi oli Halonen vaarallinen etenijänä sekä lyöjänä. Liukkonen ei tehnyt mitään ihmeitä mailan varressa, mutta oli kuitenkin sisäpelin parhaimmistoa Lindenin kanssa. Ulkona oli ulottuva ja hyvin sijottuva 2-vara Halonen toisia päätä pitempi.

Myös Reijo Linden 2-pesällä ja Pekka Rauko 3-varana tekivät hyvän päivän. Sen sijaan lukkari Heikki Kujala oli tempuissaan melkoisen kesy.

Imatran sisäpelissä Lappalainen oli selvästi ykkönen. Hän lyö voimalla takakentälle, josta väkisin löytyy aukkoja. L. Oinonen on etevä vaihtelyöjä ja tarkka sijoittelija. Karstemäki löi hyvin rajoille ja Tyyskä takakentälle. Ulkona teki parasta työtä polttaja L. Oinonen. Myös Tyyskä kakkosella sekä Mölsä kopparina onnistuivat hyvin. Tänä kesänä erinomaisesti pelanneille Heinolle ja Purovaaralle sattui ulkopelissä muu-

tamia rikkeitä, jotka alensivat jonkin verran muuten hyvää suoritusta.

IPV:n parhaina palkittiin sisäpelistä Heikki Lappalainen, ulkopelistä Pentti Oinonen ja yleispelistä Lauri Oinonen. Puna-Mustien Yrjö Pauloff vei niin sisäpeli- kuin yleispelipalkinnonkin ja ulkopelistä palkittiin Ossi Halonen. Lisäksi palkittiin myönteisimmistä pelisuorituksista Imatran Veijo Mölsä ja Puna-Mustien Pekka Rauko.

Yleisön käyttäytymisen tuomaria ja vierailuvaa joukkuetta kohtaan toivotaisiin parempaa. Eivät pahanilliset huudot ole kentällä kaunista kuuluttavaa.

Pallo-Toverien peli kulkee Sotkamo hävisi kirkkaasti 19 - 5

Hesperia on vieraan joukkueen vaikea pelata. Sen sai eilen Pallo-Toverien vieraaksi saapunut Sotkamon Jymykin todeta lyöntien ponnahdellussa odottamattomasti saavuttamattomiin. Lopputulos muodostui sen mukaiseksi, sillä numerot 19—5 jäivät kertomaan kotijoukkueen voittamattomuudesta — toistaiseksi. Kauti, joskin tuulisessa, säässä suoritettua ottelua oli seuraamassa lähes 2000 katselijaa, jotka saivat nähdä perin yksipuolisen esityksen kotiyhdeksikön hallitessa pelitapahtumia alusta alkaen. Viime vuotinen tasapeli Sotkamossa tuli näin korkojen kanssa kuitatuksi.

Pallo-Toverit on tällä hetkellä todella erinomaisessa kunnossa. Nykyisellään se muodostaa vaarallisen vastustajan mille joukkueelle tahansa ja mikäli tahti säilyy samanlaisena niin tekisi jo tässä vaiheessa ennustella yhdeksikköä mitaleille. Siksi vakuuttava oli eilenkin esitys.

Mitalihaaveita

Heikkoa rengasta ei oranssipaisista eilen löytänyt enempää sisä- kuin ulkopelissäkään. Tosin vastustajalla oli "heikko päivä" ja isännille näinollen luonnistui kaikki, mutta tämä ei vähennä voiton arvoa. Lujaa takakenttäpommitus tuotti tulosta tuon tuostakin ja siihen taas pystyi jokainen joukkueen jäsen. Erityisesti ilahdutti kaikkien vähäisimpienkin tilanteiden hyväksikäyttö sekä iskut juuri niihin kohtiin, joissa sitä vastapuolella kaikkein vähiten osattiin odottaa. Viuhuvia takakenttäkumureita ja millimetrin tarkkuudella suoritettuja näpäyksiä vaihdeltiin sopivasti vastustajan ulkokentän ollessa voimaton vastavetoihin. Ulkopelissä päästiin helpolla, mutta siinäkin pyrittiin — ja onnistuttiin — mahdollisimman varmaan työskenteleeseen tappiojuoksujen pitämiseksi niin vähäisinä kuin suinkin.

"Vanhus" Eko Salminen oli jälleen vedetty sieppariksi ja erinomaisesti hän työnsä tekikin ollen eräs joukkueen vaarallisimmista lyöjistä. Ansioista Pyttykerho katsoi hänet haarikkansa 826 arvoiseksi. Pekka Hakala oli toinen vaarallinen mies mailan varressa ja lusikkakerho huomioi hänen saavutuksensa. Kun kakkospesätyöskentelekin sujui kiitettävästi, löysi toinen virsupari Hakalan palkintokaappiin. Lukkari Mäntysen tolpat

arvosteltiin ulkopelin parhaksi suorituksiksi. Muistiin jäivät myös koppari Hardenin erinomaiset klinniotot vaikeistakin tilanteista.

Kesy Sotkamo

Sotkamo petti pahasti helsinkiläiskatsomon, jonka sympatiat olivat kokonaan kaukaisten vieraitten puolella. Lyöntipeli oli aivan surkeata ainoastaan Paavo Hietasen pystyessä jonkinlaisiin suorituksiin. Hänen ohella kannattaa mainita vain Lauri Reinikainen, joka ajoittain väläytteli jonkinlaista osaamista. Ulkopelissä sorruttiin ennenkaikkea takakolmikron epävarmuuteen. Onneksi jo muutaman vuoron jälkeen kopparina ollut Seppo Mustonen vaihdettiin Reinikaiseen. Muuten olisi juoksuo ollut vieläkin murskaavampi. Tosin kolmosvaralle siirtynyt Yrjö Huusko ei sanottavia esittänyt tontillaan etenkin heittojen ollessa voimattomia.

Etukenttä Tauno Korhonen — Veikko Keskitalo oli voimaton näpäyksiä vastaan ja polttolinjalla Antero Niemelä esitti vain "passi-poliisin" osaa. Jarmo Hakkarainen kakkospesällä polttolinjan näkyvin Lukkari Hietanen ei täyttänyt ulkopelissä niitä toiveltia, joita hänen kotipuolella on kiinnitetty. Parhaana sisäpelaajana palkittiin Paavo Hietanen ja ulkopelaajana Lauri Reinikainen.

PT : 2 0 4 4 3 2 3 0 1 = 19.
SJ : 0 1 2 0 0 0 0 0 2 = 5.

Voittaneen joukkueen juoksuista löi Eko Salminen 1+4, Pekka Hakala 1+3, Esko Lignell 3, Martti Jokinen 2, Esko Halonen 2 Uuri Ståhlhammar 1 sekä harhaheitolla ja vapaataipaleella yksi. Sotkamon juoksuista vastasivat Lauri Reinikainen 1+1, Paavo Hietanen 2 ja Tauno Korhosen lyödessä yhden.

Myy Skoha

Vimpeli - Fera 14 - 6

Vimpelin Veto jatkoi voittojensa sarjaa lyömällä Rauman Feran kotonaan kovan loppuvetonsa ansiosta. Yleisöä oli n. 1000 henkeä.

Rauma oli mieluisa tuttavuus. Pelaajat olivat voimakkaita lyöjiä, mutta ehkä liian suoravii-
vaisia.

Kun Vimpeli ensi vuorossa sai helpomaisesta 3 juoksua, niin moni arveli Rauman sortuvan kitkattomasti. Toisin kuitenkin kävi. Rauma vastasi sisävuorol-
laan kahdella juoksulla, jotka tosin tulivat parin harhaheiton ansiosta pallon pyöriessä hiljaa katsomon alle. Vimpelin lisättyä toisessa vuorossa juoksuutilansa neljään sai Rauma tasoitettua Liesmäen maannuolaisen kieriessä peräkentältä läpi koskeen ja sillä Lehtoset riensivät kotia. Tilanne toisen vuoron jälkeen 4-4.

Viidennessä vuorossa Vimpelin taitolyöjä Nygård löysi kent-
tstä aukon ja Niemi toi Vimpelille 5-4 johdon. Tämänkin vielä Rauma tasoitti 6. vuorossa, jolloin numerot olivat 5-5.

Seitsemäs vuoro alkoi Vimpelille jo lupaavasti. Havisen kevyt lyönti meni ulos kolmosra-
jasta ja sillä Nygård ja Lillstrang juoksivat kotiin.

Kun tasoittava vuoro päättyi juoksuilta, sai Vimpeli peliinsä varmuutta ja lujuu-
tta. 8. vuoro muodostui ratkaisevaksi. Veikko Latvalan lyönti meni ulos perä-
kentästä ja sillä kakkosella ol-
lut Mäkelä kotia ja Veikko teki kunnarin. Tässä vuorossa kun-
nostautui lyöjänä erikoisesti Nygård, saaden tililleen 3 juok-
sua ja kun alkuvuoroissa oli samoin tullut 3 juoksua, niin Ny-
gårdin juoksuutila kasvoi 6 juok-
sulla. Veikko Latvala löi yhta-
teensä 3 juoksua, lujalyöntinen Rauno-
veli kaksi, Havinen kaksi ja Vilevaara yhden.

Rauman Haukkala yksinäisenä "sutena" teki viimeisessä vuorossa loistavalla lyönnillään juoksun.

Jaska Nygårdin äänimäärällä olisi päässyt vaikka kunnanvaltuustoon.

Oli helppo arvata, että yleisö äänesti tällä kertaa Nygårdin parhaaksi pelaajaksi. Hän sai myös joukkueensa sisäpelaajan palkinnon. Ulkopelaajista palkittiin ykköspesä Mäkelä. Feras-
ta palkittiin sisäpelistä Simo Lehtonen ja ulkopelistä kakkos-
vara Haukkala.

ILMAJOKI LÖI LAHDEN 9 - 0

Lahden Mailaveikot suoritti Pohjanmaan kiertueensa toisen ottelun tänään Ilmajoella. Joukkueelta odotettiin tasapäästä vastusta Kisailijoille, mutta tosin kävi, sillä kotijoukkue nappasi molemmat pisteet selvällä juoksueroilla 9-0. Ottelua, joka saatiin suorittaa erinomaisissa olo-
suhteissa, oli seuraamassa 1.197 maksanutta katselijaa.

Ilmajoen ensimmäinen lyöjä Lammi sivalsi heti kakkosrajalta läpi. Yli-Torala järjesti takape-
sät täyteen, mutta kotiinyritys tyrehtyi koppiin. Kiikerin kak-
kospesään sijoitettu kova lyönti toi V. Lintalan kakkoselta suo-
raan kotiin. Maila-Veikot lyönti-
vuorollaan sai myöskin miehen kolmoselle, mutta kotiintulolyö-
jää joukkueesta ei löytynyt. Hei-
dän neljä ensimmäistä vuoroaan sujui samoissa merkeissä ja 5. vuorossa kävi heiltä lyömässä vain neljä miestä.

Ilmajoen painostus jokaisessa vuorossa oli kova ja tilanteet käytettiin tarkasti hyväksi, mut-
ta Lahden ulkopeli oli tiivistä, vaikka rajoilta Ilmajoen joukkue saikin pelissä ihmeteltävän pal-
jon lävitse. Myöskin pompoilla järjesteli Ilmajoki hyvin vaihto-
tilanteita Koivun ja Yli-Toralan ansiosta. 6. vuorossa Ilmajoki li-
säsi juoksuutiliaan. Lukkari Ven-
tola erehtyi syöttämään korkean, jolla Yli-Torala lähti juokse-
maan kotiin. Kivistön sivaltaessa maalyönnin, tulikin juoksu hel-
polla. Mutta jatkotilanne ei tuonut enää juoksua.

Lahden joukkueen tehokkain sisäpelaaja Hanski löi vuoros-
taan läpi kakkospesältä, jolla pääsi suoraan kakkoselle ja Elo-
maan näpäyksellä kolmoselle, mutta mies kuivui sinne. 7. vuoro toi IK:lle jälleen juoksun. Lammi löi kovan kakkosrajaläpi-
lyönnin, jolla Koivu juoksi suo-
raan kakkoselta kotiin.

8. vuorossa tapahtui lopulta pelin ratkaisu. Ensin Kivistö jär-
jesti takapesät täyteen ja Lah-
den pelatessa tässä tilanteessa kovin kaukana Kivistö löi nä-
päyksen, jolloin merkillä lähte-
nyt Kiikeri tuli kotiin. Lähdes-
mäen laaka toi vuorostaan kotiin Leppäniemen ja näpäysspeciali-
sti Lauri Lintala löi kolmosrajalle näpäyksen, jolla Kivistö toi vuoro-
staan juoksun. Nyt oli Lahden peli sekaisin. He eivät tienneet, missä olisivat pelanneet. Tässä tilanteessa Kiikeri löi kovan kol-
mosrajalyönnin, joka poukahti ulkomiehen jalasta katsomoon. Tällöin kotiin tulivat Lähdesmä-
ki ja Lammi. Leppäniemi sivalsi vielä kakkosrajalta läpi ja tällä lyönnillä toi Kiikeri pelin vii-
meisen juoksun. Lahti sai vielä lyöntivuorollaan miehen kolmo-
selle, mutta kotiintulolyöjää ei nytäkään löytynyt. 9. vuoro meni molemmilta juoksuilta.

Erikoisesti pisti ottelussa sil-
mään Lahden tehoton sisäpeli, johon tietenkään oli osaltaan vai-
kuttamassa Ilmajoen tiivis ulko-
kenttäpeli, joka ei tähän men-
nessä ole antanut vieraille kuin neljä juoksua. Ottelussa palkit-
tiin vierailevista ulkona Parkko-
nen, sisällä Hanski ja yleispelaaja Nyman. Ilmajoen vastaavat Lintala, Koivu, Leppäniemi.

KPL "pahoinpiteli" PeVe:a Voitti Harjulla peräti 12-1

Kouvolan Pallonlyöjät aloitti Jyväskylän turneensa tänään Harjulla pelaamalla Pesä-Veikkoja vastaan. Vierailijat osoitti-
vat otteelta, jotka panevat on-
nastelemaan erinomaista sarja-
sijoitusta. PeVe:llä ei ollut otte-
lun voittajaan mitään sanomista, vaan ylivoimaisella 12-1 tu-
loksella vei KPL molemmat pis-
teet. Ottelua oli seuraamassa 1.369 maksanutta katselijaa.

PeVe voitti hutunkeiton ja KPL alkoi. Sutinen saatiin kolmoselle ja Nuutila vetäisi hänet sieltä koti-
in sijoituslyönnillä, joka kantau-
tui Laukkasen eteen. PeVe:n mie-
het kuolivat kaikki kakkoselle. Toi-
sessa vuorossa KPL ei saanut mitään aikaan, mutta PeVe:n miehet yrittivät lujasti. Laukkasen lyönti meni kakkospuolelta lävitse ja Pol-
lari lähti yrittämään kakkoselta kotiin, mutta aikaili kolmospesän vaiheilla ja kuoli kotipiirin ääreen. Samoin kuoli täpärästi kunnaria yrittänyt Laukkanen kolmospesän rajalle. Jatkossa saatiin vielä Ami Paavola kolmoselle, mutta hän jäi happanemaan sinne.

Pelin ratkaisu tapahtui kolman-
nessa vuorossa. KPL sai ensim-
mäisen juoksun Pohjolaisen huono-
nosta palautusheitosta, jota Paa-
vola turhaan heittäytyi tavoitta-
maan. Heti perään Kovanen päästi Sutisen lyömän helpon pallon lävitse ja tilanne oli 3-0. Salo vetäisi sitten kakkoselta ylitse ja pe-
rään toinen yliheitto ja näin pin-
kaksi kolmoselle päässyt mies koti-
in. Sitten PeVe täytti tahallaan ajotilanteeksi ja Vuorinen vetäisi 5-0. PeVe:n tasoittava toi sen ai-
noan juoksun. Olli Talviston lyönti onnistui ja se meni kakkosvara Arposen taakse. Kovanen toi 5-1.

KPL sai 4. vrp:ssa juoksun ja kunnarin. Harlin pääsi kahdella väärällä kentälle ja Eteläpään luja takakenttälyönti Lehdon taakse muutti numerot 7-1:ksi. Osasyllinen tähän oli Paavola, joka syötti aivan liian aikaisin, kun takakenttä ei vielä ollut ehtinyt ryhmittyä. PeVe yritti lu-
jasti tasoittavallaan, mutta jat-
kuvassa ajossa eivät Pohjalai-
nen ja Kovanen onnistuneet.

KPL:n viides vuoro kuivi nollaan ja niin kävi PeVe:llekin. Kuudennessa KPL sai ajon Eteläpäälle ja jälleen Laukkasen eteen suuntautunut lyönti tuotti tuloksen. Taas seurasi ajo ja Kovasen huono palautus selvästi tappiutilanteesta muutti numerot 9—1:ksi. Kahden kuolleen tilanteessa täytettiin Viherkentälle ajo ja tämä tekaisi 10—1 erinomaisella sijoituksellaan maihin. Arposelle saatiin vielä ajo, mutta Salo poltti etenijän kotiin. PeVe:n tasottava vuoro oli täynnä möhläyksiä.

KPL:n 7:s vuoro meni juoksuita, vaikka Vuoriselle saatiinkin ajo yhdellä kuolleella ja heti perään Larimolle ajo kahdella

kuolleella. PeVe:n tasottavasta ei kannata mainita muuta kuin »vaihtelyöjä» Talviston palo ykköselle, jolloin vuoro todella vaihtui. — KPL sai kahdeksannelaan Harlinin kahden kuolleen tilanteessa kolmoselle ja Larimo viimeisenä lyöjänä vetäisi hänet sieltä kotipiiriin. Tilanne 11—1. PeVe:n vastaava vuoro oli surkea. Pollari kuoli 1:lle, Laukkanen kakkoselle heti perään ja Dufva kuoli hutiin.

Viimeisellä sisävuorolla KPL teki vielä yhden juoksun. Ajo täytettiin Harlinille, joka hyvällä sijoituksellaan muutti numerot 12—1:ksi. Ajot saatiin vielä Eteläpäälle ja Vuoriselle, mutta lisää juoksua ei tullut. PeVe

puolestaan esitti viimeisellä sisävuorollaan seuraavaa: Salo kuoli ykköselle, Pohjalainen perään teki samoin eikä Talvistokaan enempään pystynyt, vaan päätti pelin paloon ykköselle.

KPL : 1 0 4 2 0 3 0 1 1 = 12.
PeVe : 0 0 1 0 0 0 0 0 0 = 1.

Parhaina palkittiin yleispelajana KPL:sta heidän mainio lukkarinsa Viherkenttä ja PeVe:sta loistavasti ulkona pelannut Keijo Salo. Ulkopelipalkinnot menivät KPL:n varmalle polttaja Larimolle ja PeVe:n kakkospesä Salolle. Sisäpelipalkinnot menivät KPL:n Eteläpäälle (kunnarin lyöjä) ja PeVe:n Pollarille.

Jumbojoukkue kukisti sarjajohtajan HoNsU peittosi KPL:n Harjulla 12—3

Jyväskylään tulivat eilen ensimmäiset täydet pisteet pesäpallolleen tämänvuotisessa mestaruussarjassa ja se tuli — niinkuin monet onnastelivatkin — ottelussa HoNsU—KPL. Peränpitäjänä sarjassa ollut HoNsU esitti hyvää peliä ja peittosi sarjaa johtaneen KPL:n selvästi numeroin 12—3. Joukkue oli kuin uudestisyntynyt verrattaessa nyt sen peliä PT-otteluun. Lyönneissä oli voimaa ja osoitetta ja ulkokenttäpeli oli mainiota. Kotijoukkue pääsi johtoon 3—0 kolmessa ensimmäisessä vuorossa, mutta KPL kavensi tasottavallaan tilanteen 3—2:ksi. Ratkaisevaksi muodostui vasta viides vuoro, jolloin HoNsU:n nykäsämä 7—2 johto toi joukkueelle voittoon tarvittavan vapautuneisuuden ja kun HoNsU rynnisti vielä seitsemännessä voimallisesti tehden peräti viisi juoksua, oli peli pelattu.

Kuin taikuri savusta nousi Eikka Kaakkolahti pelastamaan HoNsU:n.

Hongikon voiton avain oli Kaakkolahdessa ja Yli-Jaskarissa, jotka suorittivat loistavan pelin. Kaakkolahti lukkarina eliminoi kouvolalaisten lyöntivoiman ja Yli-Jaskari oli todellinen pyromaani polttolinjallaan. Kun sitten vielä yrityshalua oli riittämiin, oli tulos selvä. KPL ei esittänyt mitenkään huonoa peliä, mutta HoNsU:n päästyä »niskan päälle» kouvolalaiset alkoivat hermolla ja muutamia karkeitakin virheitä syntyi tämän vuoksi. Kentän paras hahmo oli eittämättä Eikka Kaakkolahti, joka löi kolme ensimmäistä juoksua ja pelasi lukkaripelin kuin parhaina päivinään. Hänet palkittiin parhaana sisäpelajana, mutta hänelle olisi kuulunut myös kentän parhaan palkinto, joka nyt annettiin Maanolalle. Maanola ansaitsee kyllä palkinnon, mutta se olisi pitänyt antaa hänelle hienosta pelisuorituksesta, eikä suinkaan yleispelajaan ominaisuudessa. Ulkopelipalkinto meni luonnollisestikin Yli-Jaskarille. Kouvolasta palkittiin parhaana sisäpelajana Harlin ja ulkopelista sai lukkarin Viherkenttä ansaitusti lusikan.

KPL pelasi samassa kokoonpanossa kuin sunnuntaina PeVe:a vastaan. HoNsU pelasi myös vakiokokoonpanossaan. Ottelun alussa ryöpsähtänyt sadekuuro siirsi pelin aloitusta viitisen minuuttia, mutta sitten ilma kirkastui ja peli saatiin suorittaa melko hyvissä olosuhteissa, vaikka kenttä luonnollisestikin oli liukas. Yleisöä oli ainakin parituhatta ottelua seuraamassa.

KPL voitti teikkauksen ja niin HoNsU aloitti. Matti Kaakkolahti saatiin kakkoselle ja Eikka vetäisi hänet sieltä suoraan kotiin erinomaisella maanoliisella.

Maanola pääsi kolmoselle ja pian syntyi Oksalalle ajo, mutta Maanola irtosi väärällä ja Osku paloi itse ykköselle. KPL ei saanut tasottavallaan mitään aikaan.

Toisessa vuorossa Kiril lisäsi johtoaan. Eikka Kaakkolahti vetäisi

jälleen kakkoselta lävitse ja Maanola tuli suoraan kakkoselta kotiin. Jatkossa tuli hieman sähläystä laittoman lyönnin vuoksi; peltuomari Olli Kurikan olisi pitänyt viheltää peli välillä poikki. KPL:n vuoro kuivui nollaan. Harlin kuoli ykköselle, Yli-Jaskari poltti perään Sutisen ykköselle ja Vuorinen kuoli laittomaan.

Kolmannessa HoNsU lisäsi johtoaan. Puttonen saatiin kolmoselle ja jälleen Eikka Kaakkolahti oli asialla ja maanoliainen muutti numerot 3—0:ksi. Eikka pääsi vielä kerran mailan varteen, mutta tulosta ei enää syntynyt. KPL aloitti tasottavallaan lujan takaa-ajon. Nuuttilalle saatiin ajo ilman kuolleita ja Yli-Jaskarin palautus ei oikein onnistunut, vaan meni Eikan »läp» ja tilanne oli 3—1. Jatkossa Arponen viimeisenä lyöjänä löi heikon maapallon Puttoselle, joka sähli sen verran, että juoksu tuli. Tilanne 3—2.

Neljäs meni kummaltakin nollaan, mutta viidennessä tapahtui ratkaisu. Puttonen saatiin kakkoselle ja Maanolan hurja maalyönti meni kolmoselta lävitse ja tilanne oli tuota pikaa 5—2. Puttonen ja Matti Kaakkolahti toivat juoksut. Jatkossa Rautiainen löi 6—2 ja Maanola sivalsi ajotilanteesta vielä Pullin kotiin ja peli 7—2. KPL:n sisävuoro ei tuottanut tulosta. Kuudes vuoropari meni molemmilta nopeasti ja mitään ei saatu taululle.

Seitsemäs vuoro sinetöi HoNsU:n voiton. Rautiainen löi kopparille, joka pudotti ja kolmosella ollut Eikka Kaakkolahti livahti kotiin. Puttoselle saatiin sitten ajo ja KPL:n ulkokentän lyhytsulun ansiosta Oksala ehti kotiin. Matti Kaakkolahti purki jatkuvaa ajoa ja peruslyönti tuotti 10—2. Kolmoselle suuntautunut aiheitto muuttanut numerot sitten 11—2:ksi ja Oksala vetäisi vielä polttajan ylitse ja tilanne oli 12—2. KPL:n tasottava meni nollaan. Kahdeksas vuoro meni kummaltakin ilman tulosta ja niin meni vielä HoNsU:n viimeinenkin sisävuoro, mutta KPL

sai vielä yhden juoksun viimeisellä sisävuorollaan. Jaakkola vetäisi viimeisenä lyöjänä Viherkentän kotiin kolmoselta, mutta kuoli itse kahden kuolleeseen tilanteessa laittomaan ja niin oli HoNsU voittanut ottelun 12-3.

Hongikon voiton avaimena oli ennen kaikkea lujempi lyöntipeli, joka mursi yllättävän helposti Kouvolan vahvana pidetyn ulkokentän. Osuutensa suu-

relle juoksuerolle oli myös kuraisella ja määrällä Harjun kentällä, joka sellaisenaan on vieraille vaikea "otettava".

Hongikon juoksut: Ismo Maanola 3, Eino Kaakkolahti 3, Kari Rautiainen 2, Pentti Puttonen, Matti Kaakkolahti ja Osmo Oksala 1 ja harhaheitolla yksi. Kouvolan juoksunlyöjät: Erkki Arponen, Paavo Jaakkola ja Ossi Nuuttila.

Hongikko: 1 1 1 0 4 0 5 0 0 = 12
Kouvola: 0 0 2 0 0 0 0 0 1 = 3

Sotkamo toholoi ulkopelissä Mailapojille vaivaton voitto

Vähintään kuusi niistä kahdeksasta juoksusta, jotka TMP eilisessä mestaruussarjaottelussaan sai, syntyi enemmän tai vähemmän epäonnistuneilla lyönneillä ja Sotkamon pelaajien räikeästi töherrellessä. TMP vastasi kyllä lahjoituksiin samalla mitalla, pitäen kuitenkin huolen siitä, etteivät tavoitteina olleet kaksi sarjapistettä matkanneet pääkaupungista pois. Ottelu oli hyvin laimea ja syy siihen löytyy kummankin joukkueen heikosta sisäpelistä, johon kova vastatuuli osittain vaikutti. Järjestävän seuran kassaa kartutti noin 600 maksanutta katsojaa, jotka tuon tuosta puuttuivat pelituomari Niemelän ja syötönvalvoja Jokisen ratkaisuihin. Tuomarien työskentelyyn voidaan kaikesta huolimatta olla tyytyväisiä, varsinkin kun verrataan heitä aikaisemmin tänä vuonna Hesperiaissa toimineisiin oikeudenjakaajiin.

Haluton TMP

Mailapojista oli eilen veto pois ja jokainen oli kuin väkisin kentällä. Varsinkin sisäpelissä, jossa viljeltiin luvattomasti koppilyöntejä, ei syntynyt näkyvää tulosta. Suurena heikkoutena tuntuu olevan korkeat syötöt, joita Sotkamon lukkari Hietanen viljeli aivan liian vähän. Viherkenttä paljasti tämän puutteen jo Kouvolassa ja nyt saatiin siihen vakuuttava todistus. Vain Kekkonen ja Katainen merkittivät tililleen muutamia onnistuneita sijoituksia. Ratkaisulyönneissä oli sensijaan harvinaisen paljon onnea mukana. Juntolle tuotti vaikeuksia kentälle pääsy eikä Vainiokaan päässyt ker-

taakaan ampumaan "koko laidalla". Ulkopelissä haparoiitiin myös, mutta kun vastustaja ei pystynyt lainkaan painostamaan, säästettiin tällä kertaa tappiota. Pesonen ja Hintikainen olivat vaihtaneet paikkoja, mutta mitään hyötyä tästä ei tuntunut olevan. Anssi Jokinen pelasi aluksi kaukana polttolinjan takana ja oli täysin tehoton, mutta siirryttyään lähemmäksi tuli touhuun tehoa. Vieläkin varmemmaksi hän saisi pelinsä, jos jättäisi pois turhat tehosteet. Joukkueen jouksuista löi Katainen ja Manner 2, Jokinen, Kyntölä ja Pesonen 1 ja vapaataipaleella yksi.

Sotkamo pelaa ilman taktiikkaa

Sotkamo ei yltänyt eilen yhtään parempiin suorituksiin kuin sunnuntainakaan, joskin yrityshalua tuntui olevan nyt hieman enemmän. Joukkueen sisäpeli paljasti, että taktiikassa on suuria puutteita. Lukuisia turhia kuolemia syntyi lyöjän ja juoksijan yhteistyön puuttuessa eikä tilanteita osattu viedä oikealla tavalla loppuun saakka. Kun TMP:lla oli vielä Sotkamon merkkikin selvillä meni valtaosa sisävuoroista aivan penkin alle. Reinikainen oli ainoa, jonka pelistä voidaan antaa kiitävä arvosana. Hän hallitsi laajan säteen ulkopelissä ja oli ehdottomasti hyödyllisin myös mailanvarressa. Lukkari Hietasen sormipeli tuottaa tukuttain vääriä ja korkeita syöttöjä hänen pitäisi viljellä huomattavasti enemmän. Hakkarainen 2-pesällä ei ole löytänyt viime vuotista kuntoaan, jopa heittopallotkin putoilivat nyt

sinne tänne. Martti J. Korhonen teki Reinikaisen ohella tuloksellista työtä.

TMP: 2-2-0-0-0-1-2-0-1=8
SoJy: 1-2-0-0-0-0-1-0-0=4

Parhaiden palkitsemisessa ei onnistuttu juuri sen paremmin kuin pelaajat itse ottelussa. Sotkamon parhaaksi sisäpelaajaksi arvosteltiin I-pesä Tauno Korhonen, joka ontui koko ottelun eikä käynyt kertaakaan kakkosta pitemmällä. Katainen sai ansaitusti TMP:n parhaan sisäpelaajan palkinnon. Ulkopelistä saivat lusiikan TMP:n Jokinen ja Sotkamon Hakkarainen. Reinikainen oli vieraillevan joukkueen paras yleispelaaja ja vastaavaksi mieheksi arvosteltiin Mailapojista koppari Osmo Junto.

Mestaruussarja:

Nurmo - Lahti	3 - 2
Imatra - PuMu	13 - 10
P T - Sotkamo	19 - 5
Vimpeli - Fera	14 - 6
Ilmajoki - Lahti	9 - 0
PeVe - Kouvola	1 - 12
HoNsU - Kouvola	12 - 3
TMP - Sotkamo	8 - 4

Sarjatilanne 1.6.1959

Kouvola	5	4	0	1	47 - 23	8
Pallo-Toverit	3	3	0	0	42 - 9	6
Vimpeli	4	3	0	1	38 - 17	6
TMP	4	3	0	1	41 - 25	6
Imatra	4	3	0	1	31 - 24	6
Ilmajoki	3	2	1	0	19 - 4	5
Lahti	5	2	0	3	49 - 27	4
Puna-Mustat	4	1	1	2	27 - 23	3
Sotkamo	4	1	1	2	19 - 35	3
Lippo	4	1	1	2	14 - 49	3
Hongikko	3	1	0	2	16 - 24	2
Fera	4	1	0	3	22 - 39	2
Nurmo	4	1	0	3	14 - 48	2
Kiri	3	0	1	2	7 - 18	1
Pesä-Veikot	4	0	1	3	7 - 28	1

Kaksoisottelut ovat vaikeita sen saivat havaita Lahti, Sotkamo ja Kouvola. Lahti kävi lakeuksilla ja Sotkamo isolla kirkolla hakemassa tappiot. Kouvola voitti Jyväskylässä ilman Pate Reijua pelanneen Pesä-Veikot ylivoimaisesti, mutta HoNsU käänsi lehden melkein samoihin lukemiin maanantai-iltana. Nyt saatiin vähän vipinää sarjan häntäpäähän ja 0-kerholaiset pois.

Kotijoukkueottelussa Harjulla HoNsU löi Kirin selvästi 5-1

Tämän pelikauden ennätykskatsomo — arviolta kolmisentuhatta henkeä — oli saapunut eilen Harjulle seuraamaan jännityksellä odotettua pistekamppailua HoNsU:n ja Kirin välillä. Tiukka ottelu päättyi ensinmainitun voittoon 5-1.

Lyöntijärjestykset: Kiri: M. Hautamaa, P. Pollari, R. Salo, S. Helkala, P. Jaakkola, P. Paavola, S. Suuronen, R. Karjalainen, R. Parviainen sekä vaihtopelaajina olivat E. Korhonen ja P. Harju. HoNsU: P. Puttonen, Matti Kaakkolahti, I. Maanola, Eino Kaakkolahti, M. Yli-Jaskari, O. Oksala, M. Pulli, K. Rautiainen, T. Hovila sekä vaihtopelaajina olivat R. Hakkarainen, V. Puttonen, S. Stendahl. Hongikolla kävi miehiä mailan varressa 75, Kirillä vain 60. HoNsU voitti hutunkeiton ja peli kesti 2 tuntia.

Etenkin 3. vuorossa oli HoNsU hätää kärsimässä Kirin saadessa alkaen jatkuvan ajan, joka kuitenkin tuotti vain yhden juoksun. Tämä jäikin ex-mestareiden alnoaksi. Molemmat joukkueet esittivät kauttaaltaan hyvää peliä, joskin Hongikon lyöntipelin voidaan sanoa olleen hivenen parempaa kuin vastustajan esittämä. Voitollaan Hongikko paransi sijoitustaan huomattavasti ja sijoittuu nyt kahdeksanneksi Lahden jälkeen. Kirin eilisen peliesityksen perusteel-

Vastakkain Kirin vanha ja uusi lukkari. Kirin "Hepeli" Salo on syöttänyt ja HoNsU:n "Eikka" Kaakkolahti lyö.

la voidaan luottavaisesti odottaa tulevia kamppailuja, sillä ulkopeli oli täsmällistä ja tarkkaa ja myöskin sisällä monet osasivat ajoitain käyttää maukkaasti hyväksi vastustajien ulkokentän tarjoamia aukkoja.

Kiri joutui asettumaan kiilaan varamiehisenä, sillä Rautiainen ei taaskaan ollut saanut lomaa RUK:sta ja hänen tilalleen oli asetettu Reino Karjalainen. Kiri aloitti sisällä, mutta pystyi tässä vuorossa esittämään vain yhden kunnollisen kotiintuloyrityksen Jaakkolan sivalluttua kakkosrajasta läpi. Salo yritti kakkoselta suoraan kotiin, mutta paloi täpärästi. HoNsU sensijaan avasi pistetilinsä heti ensimmäisellä sisävuoroliansa Yli-Jaskarin saatellessa Maanolan kolmoselle, josta hänet kotiutettiin Oksalan toimesta.

Toisessa sisävuorossa ei Kiri saanut miestä kolmoselle. »Honsunkaan» sisäpeli ei tuottanut sen parempaa tulosta. Ainut mainittava tapaus tässä vuorossa oli Eikka Kaakkolahden palo ykköselle Hautamaan loistokopin ansiosta. Seuraavan kerran sisälle päästessään aloitti Kiri mainiosti. Parviainen, joka ottelussa esitti erinomaista lyöntipeliä, sivalsi läpi takakentänsä ja Karjalainen pinkoi ykköseltä kolmoselle. Pollari sai myöhemmin ajon kuolleelta ja löi Karjalaisen kotiin. Salo asettui sitten purkamaan uutta ajoa, mutta tulosta ei syntynyt. Helkala ei onnistunut sen paremmin. Sama toistui Jaakkolan ollessa lyöjänä Pollarin palaessa täpärästi kotipesän äärelle. Hongikon tasoittavassa nähtiin yksi kotiintuloyritys, joka päättyi Matti Kaakkolahden palamiseen.

4. vuorossa Kiri piti takapesiä pitkän aikaa täynnä, mutta kaikki kotiutusyritykset päättyivät palloon. Tasoittavallaan pääsi »Hon-

su» johtoon Maanolan saatellessa Hovilan kotiin kauniilla lyönnillä. Salon ensin tehtyä karpäsen Maanolasta kyyditsi Pulli Yli-Jaskarin kolmoselle. Myöhemmin Rautiainen sai ajon purkaakseen kahden kuolleen tilanteessa, mutta Kirin ulkokenttä pelasi tarkasti eikä päästänyt Hongikkoa lisäämään johtoaan.

Viides vuoro sujui Kiriltä heikosti eikä yksikään mies päässyt kolmoselle. Hongikon sisävuorolla Matti Kaakkolahti esitti taas hyviä vaihtelyöntejään ja nopea Puttonen nähtiin pian kolmosella. Maanola yritti saada hänet kotiin mutta tuloksetta. Seuraavassa vuorossa Kiri sai jälleen aikaan ajon yhdellä kuolleella, mutta Suuronen ei onnistunut lyönneissään ja niinpä tuloksena olikin kaksi paloa ja vuoron vaihto. Hongikko lisäsi johtoaan tasoittavallaan Maanolan lyödessä Pullin kotiin.

7. vuorossa Kiri ei saanut miestä edes kakkoselle ja Hongikonkin lyöntipeli näytti menettäneen voimansa. Seuraavassa vuorossa Kiri esitti jälleen samanlaisia otteita kun taas »Honsu» näytti saaneen uutta uskoa vastustajan saamattomuudesta ja lisäsi johtoaan M. Kaakkolahden lyödessä velipoikansa kotipesän turviin. Puttonen eteni samalla kolmoselle, josta Maanola saatteli hänet tuota pikaa kotiin. Peli oli 5-1 eikä viimeinen vuoropari enää tilannetta muuttanut Kirin näyttäessä olevan jo alistunut väistämättömään tappioon. Hongikkokaan ei suuria yrittänyt tasoittavallaan, joten pillin soidessa nähtiin taululla e.m. loppunumerot.

HoNsU pelasi seuraavassa ulkopelijärjestyksessä. Lukkari E. Kaakkolahti, sieppari T. Hovila, 1-pesä M. Kaakkolahti, 2-pesä P. Puttonen, polt. M. Yli-Jaskari, 3-pesä K. Rautiainen, 2-vara I. Maanola, 3-vara O. Oksala sekä kopparina M. Pulli.

Ismo Maanola

Hongikon parhaana sisäpelaajana palkittiin kolme juoksua lyönyt Ismo Maanola. Kiristä sai vastaavan palkinnon Risto Parviainen. Ulkopelipalkinnot menivät Hongikon Osmo Oksalalle ja Kirin Reijo Salolle. Parhaina yleispelaajina palkittiin Hongikon Eino Kaakkolahti ja Kirin Seppo Suuronen. Yllättävimmistä pelisuorituksesta palkittiin Hongikon Matti Kaakkolahti ja Kirin Suuronen. Urheilumyyntin lahjoittamat piikkarit yritteliäimmistä pelistä sovittiin Kirin Matti Hautamaan jalkoihin. Tarkkana pelituomarina toimi J. P. Pennanen Tampereelta ja sytöt valvoi Pentti Sahi Pesä-Veikoista.

Pesäpallistin
piristävä
Kiri-pastilli

KIRI•

Pallo-Toverit SM-sarjan johtoon lyötyään Puna-Mustat onnekkaisesti

Myllykosken pojat vastakkain. Pallo-Tovereita edustava Rauno Mäntynen pinkoo kolmospesulle, jossa Puna-Mustien paidassa esiintyvä Timo Ahlgren on saamisillaan pallon haltuunsa ja "Mäntsä" palaa.

Mailanvartta puristettiin Hesperiaassa eilen tavallista kovemmin eikä Puna-Mustien ja Pallo-Toverien välistä sarjataistelusta syntynyt sellaista juoksujuhlaa mitä ennakkoon ounasteltiin. Kun vielä molemmat joukkueet tuntevat toisensa pienintä piirtoa myöten oli miehen kierrättämisessä kentän ympäri tehtävä toista työtä. Siinä Pallo-Toverit onnistui hivenen paremmin ja sen tiliin merkittiin melkein hieman ansaitsettomasti 4—3 voitto.

Kuten aina palkallisottelussa riitti nytkin jännitystä aina viimeiseen vuoropariin saakka ja ratkaisu tapahtui kuin varkein. Yleisö oli jo vakuuttunut Puna-Mustien voitosta, mutta kun Kuismasen vihainen laaka läpäisi sen takakentän, muuttui tilanne monen suureksi pettymykseksi, sillä Mäntynen kerkisi ykköseltä suoraan kotiin eikä lyöjälläkään ollut kiirettä kunnarinteossa. Noin 900 katselijaa oli saapunut seuraamaan tätä kauden toistaiseksi odotetuinta ottelua.

Pelin kulku

Pallo-Toverit painosti selvästi neljä ensimmäistä vuoroa ja se avasi juoksutilinsä jo toisella lyöntikierröksellä Kuismasen ja Hakalan ansiosta. Viidennessä vuoroparissa löysi PuMu jo oikean tyylin sisäpeliinsä ja se aloittikin vimmatun painostuksen, jota kesti sitten pelin loppuun saakka. Kavennusjuoksu syntyi Alikosken lyönnillä seitsemännessä vuorossa ja kahdeksannessa PuMu siirtyi

johtoon Halosen vedettyä komeasti ulos kakkospesästä ja Kimpimäen onnistuneella sijoituksella. Kaikki pitivät PuMua jo voittajana, mutta oranssipaidat eivät antautuneet. Yhdellä kuolleella saatiin Mäntynen kärkeen ja Kuismasen alkoi tukea häntä eteenpäin. Heti ensimmäinen vinkuva takakenttälyönti laskee jyrkästi aivan koppari Kimpimäen jalkoihin ja menee kauaksi maisemaan. Lyönti oli tosin vaarattoman näköinen, mutta sittenkin olisi odottanut tilanteen huomioimatta varavahtien varmistusta. Sitä ei kuitenkaan tullut ja jatko sujui edelläkerron seurauksin.

Näin Uusi Suomi pari tuntisen ottelun ratkaisusta, jossa yleisökin istui kuin "kuumilla hiilillä": Viimeisen vuoroparin tasoittava sisävuoro. Numerotaulu osoittaa ulkona olevan PuMu:n johtavan 3 - 2. Näkyvissä oleva risti osoittaa myös ottelun päättymiseen tarvittavan enää kaksi kuollutta. Kärki - Rauno Mäntynen ykkösellä ja viiden vuoden takainen lyöjäkuningas Olavi Kuismasen mailan varressa. Syöttö nousee ja kimmahdaen lähtee viuhuva laaka kohti takakenttää, jossa koppari huomaa lyönnin vaarallisuuden, epäröi vastaantulossa, mutta varavahtien kehoittaessa "alle alle" ryntää eteenpäin, kurottua räpylänsä, mutta pallo tapaakin kentän pinnan muutamaa senttiä aikaisemmin. Varavahtit ihailevat suoritusta ja sitten vasta tilanteen vakavuus paljastuu heille. Pallo kiirii jo iloisesti Hesperian nurmikolla ja voitto luiskahtaa Pallo-Tovereille.

Voimaton P-T

Pallo-Toverit joutui odotettua lujemmalle, josta se oli selvästi ylättynyt Varsinkin joukkueen kapteeni ja avainasemassa lyövä "Eso" Lignell ei saanut sisäpeliään luistamaan normaaliin tapaan ja pelotavan kärjen teho kärsi tästä. Eivätpä tosin muutkaan lyöneet yhtä tehokkaasti kuin sunnuntaina, ja Kujalan korkeat syötöt taisivat olla pääsyy tähän. Ulkopelissä kangerteli etukentän peli pahanlaisesti ja näpäyksillä vaihteli PuMu helposti nopeimmat miehensä pesältä toiselle. Ståhlhammar arvosteltiin joukkueen parhaaksi yleis- ja ulkopelaajaksi ja Kuismanen arvosteltiin koko kentän parhaaksi ja P-T:n varmimmaksi sisäpelaajaksi. Vielä kiintyi huomio Halosen varmaan polttajapeliin ja Jokisen hienoihin sijoituksiin, mutta ulkopelissä hän ei vakuuttanut.

PuMu taisteli

Puna-Mustat oli hyvin lähellä voittoa, jonka se painostuskaudet huomioonottaen olisi ansainnutkin. Rauko puuttui nyt Iolan lisäksi ja "jokapaikan Yrjö" Pauloff sai nyt astua 3-varan tontin vartijaksi. Lukuunottamatta toisessa vuorossa sattunutta lipsahdusta hän hoiteli tehtävänsä täysin moitteitta, osoittautuen jälleen kerran myös vaaralliseksi etenijäksi. Liukkonen oli eittämättä joukkueen paras lyöjä, sillä hän teki sataprosenttista työtä vaihtolyöjänä. Kimpimäelle annettiin kuitenkin lusikka, Halonen varmistuu kerta kerralta ja oli nyt varmin ulkopelaaja. Myös Kuokku tuntuu ilahduttavasti kuntoutuvan. Kujala arvosteltiin parhaaksi yleispelaajaksi. Makuasia,

Tarttuu lyönti sekä heitto, kädessä kun on

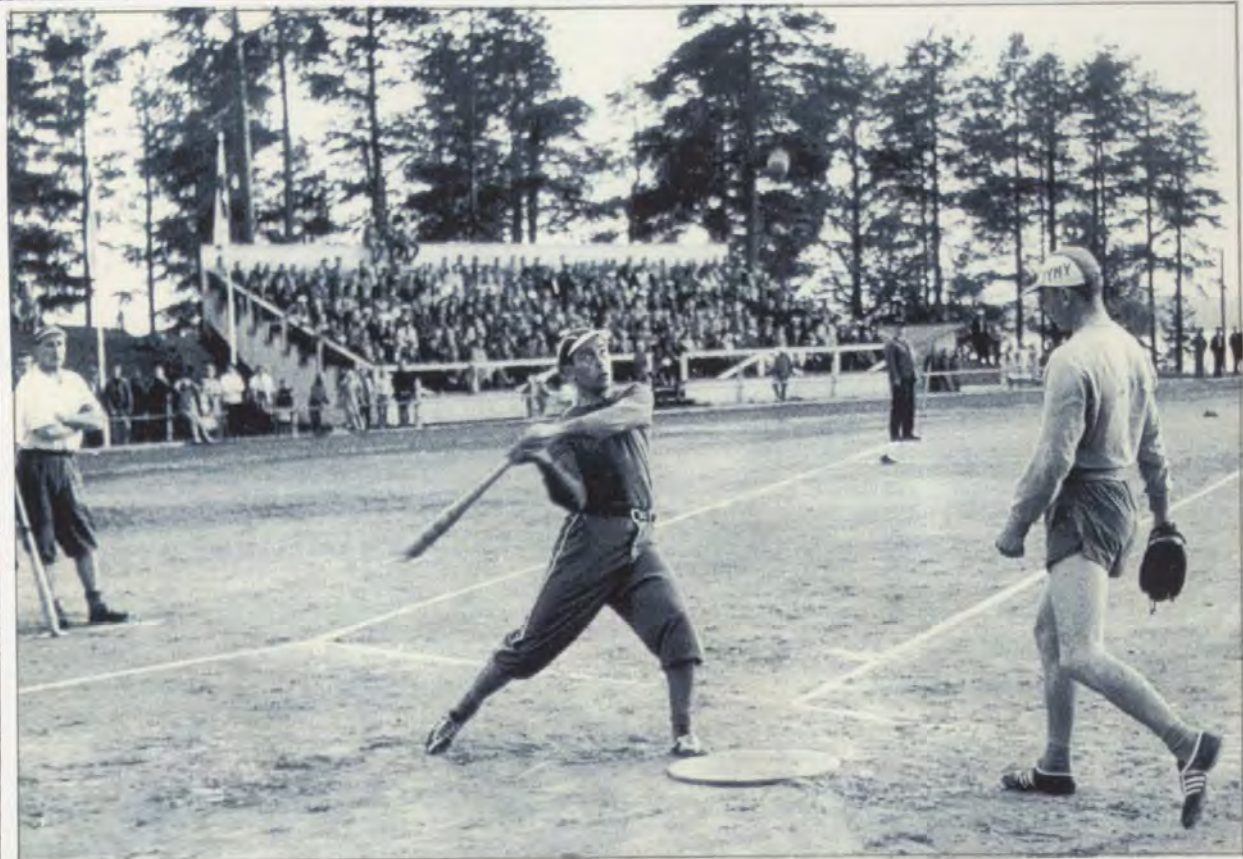
Pikineikko

Pellit kiinni Pikipeikolla

KARHU
-pallo

lentää tasaisesti ja kauas

Sotkamon Lauri Reinikainen antaa pallolle kyytiä Nurmon lukkarin Kustaa Raskun syötöstä.

Nurmo johti 7-0, Sotkamo voitti 12-7 HERMOILUA JA HUUTOA EILEN SOTKAMOSSA

Sotkamo, lauantaina (Rami). Kesäillan peilityni rauha häirintyi valtavaan meteliin tänään Sotkamon kirkonkylän kentällä. Pallonlyönnin paremmuudesta jälleen kiisteltiin. Ja yleisö ei suinkaan ollut äänessä omilleen, omalle Jymylle, vaan sotkamolaisten kaimalle, Nurmolle. Tunteitten ristiaallokon purkautumisen syynä olivat taulun numerot 7-0 Pohjanmaan pojille. Mutta pallo on pyöreä... Huutomyrsky suuntautui kohti omia, jotka alottivat tuiman takaa-ajon ja — ihme tapahtui: Sotkamo voitti 12-7!

Se oli ansaittu tämä voitto. Kotijoukkue oli tällä kertaa kaikessa vastustajaansa edellä. Ja että se oli, sen tavallaan ratkaisi Nurmon polttaja Risku heittämillä lukkarin Raskun yli neljännessä vuorossa. Siinä tuli kaksi juoksuja ja vastaavasti menivät nurmolaisten hermot. Sotkamo puolestaan tällöin kokosi hajanaisen laumansa, jonka vierailijat olivat tyrmänneet alkuhermoilun takia ja 918 maksanutta katsojaa sai aihetta aloittaa huutomyrskynsä.

Peli oli tasoltaan keskinkertainen: ei loistelias, eikä runsaammin hienouksia sisältävä. Yleisöottelu se kuitenkin oli. Jymyn ulkokenttä osoitti nyt hyvää pitävyyttä. Vaihtolyönnit ovat kehittyneet ja kokonaisuudessaankin näyttää ote mailanvarressa tiivistyneen. Nurmokin löi terävästi, mutta Sotkamon ulkokenttä oli vielä terävämpi. Ja vieraat olivat ehkä vieläkin epätasaisempi yhdeksikkö kuin kotijoukkue.

Matti Korhosen ottelu

Sen sankariksi kohosi kolmospesä Matti Korhonen. Tähän saakka ollako vai eikö olla olotila oli kuin pois pyyhitty, ja Matti pelasi elämänsä ottelun. Suotta ei hän saanut niin yleispelaajan kuin sisä- ja ulkopelaajankaan palkintoja. Myös Reinikainen oli hyvä kautta linjan, samoin sieppariksi siirtynyt Hakkarainen.

Kakkoselle siirtyneen Niemelän tilalla polttajana Kemppainen ei ole hassumpi, kunhan saa terävämmän ponnistuksen ilmapalloon.

Nurmon parhaana yleispelaajana palkittiin kakkosvara Latikka. Hän sai myös sisäpelipalkinnon ja ulkona kolmosvara Mannila. Ulkopelissä joukkue oli tasainen, mutta sisällä voidaan vielä todeta Kitinojan vaaralliset kolmosrajalöyönit.

Ihanteellisessa pelissä suoritetun ottelun avajaisseremoniat voitti Sotkamo, joka siis painui ulos. Nurmo asettuu löymään. Kolmantena miehenä on Kitinoja. Ykkösrajalöyönti onnistui, ja Saarikoski pinkoo kakkoselta kotiin Kitinojan kiertäessä kentän. Seuraavana mailanvarressa Nurmon paras lyöjä Latikka. Jymyn polttoheitto menee yli syöttäjä Hietasen, Mannila ja Saarikoski tuovat juoksut lyöjän holkatesä Kitinojan jälkeä. Tyrmäysaluku 5-0! Sotkamo ei tasoitukessa pääse edes ykköselle.

Sotkamo herää...

Toisessa vuorossa ei kumpikaan saa miestä kakkoselle saakka.

Kolmannessa Nurmolla kaksi kotiinyritystä, mutta ne katkeavat. — Jymyllä menee hermoilun ja jäykkyyden merkeissä. Ei kakkosta pitemmälle.

Nurmo lisää johtonsa jo monen mielestä toivottomaan 7—0:aan. Latikka on taas asialla. Kakkosrajasta läpilyönti, jonka edellä Saarikoski pinkoo kotiin ja Latikka jälleen kunniaa juoksemassa. Nyt kotijoukkue herää. Saadaan ajo. M. Korhonen purkaa. Hakkarainen pääsee kotiin — 7—1. Ajo kuitenkin jatkuu M. J. Korhonen lyö. Risku heittää polttopallon kotikentän taustamaisemaan, ja Huusko sekä Kemppälän punnertavat sisään. Mutta tilanne ei vielä kukaan katkea. T. Korhonen saattelee voimalyönnillä M. Korhosen kotipiiriin. Vähällä on tulla viideskin, mutta niukin naukin Hietanen palaa M. J. Korhosen hidastetulla.

Viidennessä Kitinoja pääsee yrittämään lisäjohtoa, mutta palaa aivan kotiportilla. — Jymy saa ajon, jonka Reinikainen selvittää. Ottelujen jännimmässä tilannesarjassa. Reinikaisen lyönneillä pääsevät M. J. Korhonen ja Hietanen kotipesään vain sekunnin murto-osien erottaessa heidät kuolemasta. Nyt jo toivorikkaat 7—6.

Heikosti menee Nurmolta seuraavakin. Latikka pääsee kolmoselle, mutta ei pitemmälle. — Jymy järjestää ajon kahdella kuolleella. Huusko irtoaa kuitenkin Raskun matalaan, jota M. J. Korhonen ei lyö. — Vuoronvaihto

... ja tavoittaa Nurmon

Pula lyöjistä tulee Nurmolla seitsemännessä. — Kotijoukkue järjestää taas sydämentykytystä. M. Korhonen on ainoa toivo viimeisenä lyöjänä. Hän onnistuu, ja Huusko pääsee elävänä. Tämä ei riitä: perään Korhonen loikkii kunnarin Nurmon kakkosvaran ja kopparin sählätessä pomppivan pallon kanssa kakkosnurkalla. Jymy johtaa 8—7. Mutta vielä vuoro jatkuu. Reinikainen saattelee M. J. Korhosen kotiin, ja Hakkarainen tekee saman palveluksen Reinikaiselle.

Kahdeksannessa ei kumpikaan saa ihmeitä aikaan, mutta kotijoukkueen pistelden omistusta pidetään jo lähes varmana.

Sotkamon voiton tavallaan varmistaa Matti Korhonen, joka heittäytyy hienoon koppiin kolmosrajalla. Tulee vuoronvaihto ja Jymyn viimeinen sisävuoro. Jussi Kitinojan huolimattomuus kolmosella kostautuu. Niemelä pamauttaa läpi rajan. Reinikainen tuo yhdennentoista juoksun, ja kotijoukkueen loistavan takaa-ajon kruunaa Niemelän pitkä askel kunniajuoksun kaaroksissa.

Sotkamon juoksut: Matti Korhonen 2+1, Lauri Reinikainen 3, Antero Niemelä 1+1 ja Jamo Hakkarainen, Martti J. Korhonen sekä Tauno Korhonen 1. Yksi yliheitolla Nurmo: Armas Latikka 3, Jussi Kitinoja 1+1 ja yksi harhaheitolla.

SJ: 0-0-0-4-2-0-4-0-2=12.

NJ: 5-0-0-2-0-0-0-0=7.

TMP veryytteli 11—1 voiton saamattomista Pesä-Veikoista

Kun joukkueella ei ole ainuttakaan vakavaa juoksuntekoyritystä yhdeksän vuoroparin aikana ei silloin voida toivoa kovinkaan hyvää menestystä mestaruussarjassa. Jyväskylän Pesä-Veikkojen toinen vierailu pääkaupungissa oli toisinto ensimmäisestä, mitä tulee joukkueen menestykseen ja pelitehoon. Vieraat ovat tehneet useita pelaaja- ja pelipaikkamuutoksia, mutta niistä ei tunnu olevan mitään apua.

Ottelun ensimmäistä puoliskoa hallitsi kotijoukkue TMP selvästi ja vasta viidennellä lyöntivuorollaan saivat vieraat ensimmäistä kertaa miehen 3-pesälle. Ottelun loppuvaiheissa, kun voittajasta ei ollut enää epäilystä, saivat jyväskyläläisetkin joitakin tilanteita, mutta kertaakaan eivät he onnistuneet lyömään miestä kotipiiriin turvaan. Ainoa juoksu syntyi TMP:n kapteeni Pesosen harhaheitolla. Haapaniemeläiset olivat ottelussa juuri niin ylivoimaisia mitä numerotkin osoittavat. Kuitenkaan ei joukkue esittänyt mitään erikoista ja tiiviimmän ulkopelin edessä olisi valtaosa juoksuista jäänyt syntyväksi, Tuomaripari Tammivaara—Lalin teki kaiken aikaa tarkkaa työtä. Tuomarikunnan häpeäksi on kuitenkin merkittävä se, että kotijoukkue sai kaksi juoksuja selvällä laittomalla. Yleisöä oli sateisessa Hesperiaassa noin 880.

Hidastetut valttia

TMP ei saanut tosi vastusta vierasta ja siksi sen kunnosta ei saatu selvää kuvaa. Joukkue on oppinut erinomaisesti käyttämään hyväkseen vastustajan taakse vetäytyneitä polttolinjaa, joka tuo tilaa hidastetuille vaihtolyönneille. Näiden käyttäjistä varsinkin Hintikainen onnistui eilen melkein pä 100-prosenttisesti. Voimalyöjiä taas

erottautuivat Kekkonen, joka palkittiin parhaana sisäpelaajana, sekä Katainen. Viimeksimainitulle annettiin kaikissa tapauksissa mahdollisuus nostaa itseään yhä lähemmäksi lyöjätilaston kärkeä, mutta oltiin huomaavinaan, että tämä hieinan sekoitti joukkueen sisäpeliä. Hän pelasi nyt yhden varmimmista otteluistaan ja palkittiin joukkueensa parhaana ulko- ja yleispelaajana Myös Kyntölä toi itseään esiin muutamalla pitkältä haetulla kopilla.

Juoksuista löi Kekkonen 4, Katainen 3, Pesonen 2 ja Manner sekä Kyntölä 1

Hyvästi Pesä-Veikot

Tuntuu jo siltä, että Pesä-Veikot alistuvat hymyssä suin kohtaloonsa eli sarjasta lähtöön. Niin valtavaa muutosta joukkueen pelissä tuskin tapahtuu, että sillä olisi mahdollisuus sarjapaikkansa säilyttämiseen. Kun sisäpeli on niin avuntonta mitä kahden Helsingin vierailun aikana on voitu todeta, niin juoksuja on joukkueen mahdollisuus saada vain vastustajan lahjoituksilla Uudet miehet — koppari Pulkkinen ja sieppari Leminen — kuuluivat joukkueen ehdottomasti parhaimpiin yleispelaajiin, joskaan heidänkään panoksensa ei mitään ratkaisevaa tule saamaan aikaan. Leminen piti hyvin kiinni kakkosrajan ja tästä ansiosta hänet palkittiin joukkueen parhaana ulkopelaajana. Sisäpelissä erottautui Olli Laukkanen, joka oli ainoa mies koko yhdeksiköstä, jonka lyönneissä oli vaarallisuutta. Hänet palkittiin sekä sisä- että yleispelaajana. Reiju Talvisto ja Kovanen puuttuivat.

Juoksulista

TMP: 0-1-3-0-2-0-0-5-0=11
Pe-Ve: 0-0-0-0-0-0-0-1-0=1

Imatra voitti Ilmajoen ennätysyleisön edessä 12—9

Ennätysmäärä yleisöä eli noin 2500 henkeä oli saapunut sunnuntaina Tainionkosken Maneesin kentällä seuraamaan Imatran Pallo-Veikkojen ja Ilmajoen Kisailijain taistelua pesäpallomestaruussarjan pisteistä. Se saikin taas nähtävää, sillä ottelu ei jännittäväisyydessään jäänyt jälkeen aikaisemmista tämän kesän aikana k.o. kentällä pelatuista. Nytkin sai kotyleisö riemukseen todeta omiensa perivän voiton juoksunumeroin 12—9 ja kohoavan SM-sarjan kärkeen yhdessä kolmen muun joukkueen kanssa. Kenttä oli mainiossa kunnossa, mutta helteinen sää tuntui veroittavan ainakin matkan rasittamia ilmajokelaisia.

IPV: 3-0-0-2-3-1-1-0-2=12

IK: 3-2-1-0-1-1-1-0-0=9

Imatra aloitti sisällä ja tekaisi heti alkajaisiksi helponlaisella tavalla kolme juoksuja. Purovaaran, Pentti Oinosen ja Mölsän lyönneillä. Mutta yleisön riemulle tuli heti kylmä suihku, sillä Ilmajoki ei halunnut olla "pekkaa pahempi" ja tasoittavalla sisävuorolla sai tasoituksen. Kun Ilmajoki sitten toisessa teki 2 juoksuja sekä kolmannessa yhden, Pallo-Veikkojen sisävuorojen mennessä melkein puskaista poikki alkoi kansa pelätä pahinta, sillä johtihan Kisailijat neljännen alkaessa 6—3. IPV sai kuitenkin taas otteen peliin ja Lappalainen ja Karstemäki muuttivat tilanteen 6—5. Ilmajoen peli tuntui vähän lopahtavan, kun IPV viidennessä Heinon, Purovaaran ja L. Oinosen ansiosta muutti tilanteen edukseen 8—6, mihin Ilmajoki pystyi vastaamaan vain yhdellä juoksulla. Kuudennessa IPV lisäsi johtoaan Lappalaisen kunnarilla, mutta pahaksi onneksi olivat

pesät tyhjat. Tasoittavallaan Ilmajoki kavensi 9 - 8 Lappalaisen antaessa kaksi väärää. 7. vuorossa syntyi molemmille juoksu. IPV:n juoksun isänä oli Purovaara ja Koivun lyödessä Ilmajokele kunnarin. Pallo-Veikkojen tullessa viimeiselle lyöntivuorolle oli tilanne 10 - 9 sen hyväksi ja kun Ilmajoki oli viimeksi sisällä toivoi kansa kovasti lisäjuoksuja, joita syntyikin kaksi. Purovaara löi kunnarin ja Tyyskätavallisen. Ilmajokele oli kuitenkin jo veto pois, eikä se pystynyt enää kaventamaan, joten IPV vei täydet

pisteet yleisön suureksi riemuksi.

Joukkueen kantavat voimat olivat lyöntipelissä Heikki Lappalainen ja Ensio Purovaara. Myös nuori Karstemäki ja Mölsä ovat kehittyneet, joten joukkue lyöntipelin osalta on tasoittunut huomattavasti. Heinolta, Tyyskältä ja Korhoselta tosin odotti lyöntipelin osalta enemmän. Ulkopelissä kunnostautuivat Lake Oinonen, Heino ja Mölsä. Heikoin rengas oli Korhonen kolmosella.

Imatran juoksuista löi Purovaara 1+3, Lappalainen 1+1, Karstemäki 2 ja Heino, Lauri Oinonen, Pentti

Oinonen sekä Tyyskä kukin yhden. Ilmajoki: Leppäniemi 2, Yli-Torala 2 ja Kiikeri, Kivistö sekä Lammi kukin yhden. Koivu tehdessä lisäksi kunnarin. Yksi vapaataipaleella.

Purovaara palkittiin Imatran parhaana sisäpelajana, ulkopelistä Lauri Oinonen ja yllättävimmistä pelisuorituksesta Reijo Karstemäki. Ilmajoen sisäpelajana palkittiin Pentti Yli-Torala sekä ulkopelistä Lauri Lintala. Yleispelistä palkittiin Jussi Kiikeri, joka ei kuitenkaan ollut maineensa veroinen.

HoNsU:n kunto kestää yhä LMV menetti pisteet Harjulla

Harjun kentän yli 2.000-päinen katsomo kiemurteli elillisiltä jännityksestä LMV:n tullessa viimeisellä sisävuorolle ja saadessa sen melko mukavasti alkamaan. Sisäpelin tehotrio Nyman—Hanski—Elomaa käytiin kuitenkin läpi, eikä miestä saatu autetuksi yli poikkitaipaleen. Silloin näytti HoNsU:n voitto jo sineidilyttä ja niin se myös oli, sillä pian kajahti vuoronvaihtoa merkitsevä vihellys ja pisteet olivat jääneet Jyväskylään. Viimeisellä sisävuorolla pystyi vapautunut HoNsU tekemään vielä juoksun ja niin tuli pelin lopputulokseksi puna-musta-valkeiden 4-2 voitto.

HoNsU ansaitsi voittonsa täysin, sen verran parempi se oli tässä tiukassa ja kohtalaisen hyvätasoisessakin kamppailussa. Tosin sillä oli apunaan hyvää onneakin, mutta varsinkin pelin alkuvuorot se painosti selvästi, vaikka LMV kuroikin hongikkolaisten alussa saamaa etumatkaa uhkaavasti umpeen. Sisäpeli sujui melkoisen mukavasti, vaikka vaihtolyönnit eivät osuneetkaan niin paikalleen kuin esim. Kouvola-ottelussa. Tasaisinta töytä tekivät tavan mukaan Eikka Kaakkolahti, Maanola ja Yli-Jaskari, mutta palkinnon vei Oksala kahdella läpilyönnillään, joista toinen tuotti juoksun ja kunnarin ja toinen juoksun. Mainita kannattaa myös muutamissa aikaisemmissa otteluissa hieman epävarman Rautiaisen hyvä esitys. Ulkopelissä oli koko joukkue jokseenkin tasainen, jolle oteta lukuun Matti Pullin paria haksahdusta. Palkinnon vei Yli-Jaskari, joka ei nyt kuitenkaan pelannut yhtä hyvin kuin joskus aikaisemmin. Sen sijaan Eikka Kaakkolahti teki tuhoisaa työtä eliminoiden muutamien lyöjien yritykset miltei pöytä nollaan. Nähdäkseni hän oli

vaarallinen kentän parhaan yleispelaajan palkinnon tavoittelija, mutta Yli-Jaskari sen sai — eikä hänkään suinkaan syyttä.

Varsin monet luottivat ennen ottelua siihen, että Antti Elomaa keittäisi LMV:lle sellaisen taktiikkasopun, joka panisi koti-joukkueen polvilleen. Niin ei kuitenkaan käynyt, vaikkei lahelaistenkaan otteita sovi moittia. Sisäpelissä tosin tuli pari pahaa lyhytsulkua. Esim. Parkkonen aikoi jatkaa kakkoselta matkaansa tyhjäin kolmospöytä, palasi toisten huudosta takaisin, yritti uudelleen — ja paloi. Hahl puolestaan selvisi kunnialla kolmoselle ja lähti sitten jostakin käsittämättömästä syystä kävelemään kohti kotipesää tuhoutuakseen »ilmaiseksi». Parhaana palkittiin nopeajalkainen 2-vara Vuori, mutta koko kakkospuoli pelasi hyvin, vaikkei Hanski enempää kuin Elomaakaan — ollut entisensä. Sisäpeli pyöri pääasiassa jo alussa mainittujen miesten ympärillä.

Eikan voitettua hutunkeiton katkesi LMV:n ensimmäinen sisävuoro lyhyeen, kun taas Maa-

nola järjesti M. Kaakkolahden kolmoselle ja Yli-Jaskari sieltä kotiin. Jatkoa seurasi 3. vrp:ssa. Eikka kuljetti Maanolan koti-taipaleen päähän ja sitten paukahti; Oksala veti kolmospuolelta voimalla läpi ja peli oli hetkessä 3-0. HoNsU yritti edelleen lujasti, mutta tulosta ei syntynyt ja vähitellen peli tasaantui. 4. vrp:ssa löi Nyman komeasti läpi ja pinkoi kunnarin. HoNsU:n vuoro kuivui lyhyeen.

Lahti pääsi nyt juonesta kiinni ja yritti yhtä hyvin kuin Hongikkokin Kuudennessa täytti Hanski takapesät ja yhden kuolleen tilanteessa sivalsi Elomaa kauniisti taakse. Juoksun tuloa ei estänyt mikään. Hermot olivat kireällä niin kentällä kuin katsomossakin, mutta pitävät kummallakin joukkueella kumminkin hyvin. Lahden viimeisellä sisävuorolla oltiin kerrotussa tilanteessa ja kun tulosta ei syntynyt, pelasi HoNsU viimeisellä vapautuneesti. Seurauksena oli, että Oksalan lyönti läpäisi Hanskin ja Maanola juoksi numeroiksi 4 - 2.

LMV: 0-0-0-1-0-1-0-0-0=2
HoNsU: 1-2-0-0-0-0-0-1=4

Nurmo vei pinnat Lipolta - voitti kirkkaasti 12 - 4

Nousukunnossa oleva kovalyöntinen Nurmon Jymy ei eilen antanut yllättää itseään, vaan kukisti Oulun keskus kentällä selvästi haluttoman Lipon 12 - 4. Nurmon voitto oli täysin ansaittu niin sisäkuin ulkopelikin huomioiden. Lipon ensimmäistä kotikenttähyviötä oli todistamassa 1.648 maksanutta katselijaa. Ulkonaiset olosuhteet ottelun aikana olivat lähes parhaat mahdolliset, ainoastaan sivulaitainen tuuli hiukan kuljetti palloa. Ottelun tuomitsi Töhönen Ylivieskasta moitteitta.

Joukkueiden kokoonpanot: - Lippo: Okkonen, Keränen, Sallinen, Aho, Hietämäki, Maaninen, Ollanketo, Junttila ja Mülumäki. - Nurmo: Rasku, Saarikoski, Martikkala, Risku, Paski, Kitinoja, Latikka, Mannila sekä Hemminki.

Nurmo oli täysin maineensa veroinen koviin lyöntiensä suhteen. Viuhuvat rajalyönnit olivat liukaa oululaisille. Myöskin hidastettuja ja näpäyksiä viljeltiin hyvällä menestyksellä vaihtolyönteinä. Erikoisesti kannattaa mainita lyöjinä E. Risku, V. Martikkala ja J. Kitinoja. Ulkona eivät linjat joutuneet erikoisen kovalle koetukselle. Lukkari

Kustaa Rasku "vispasi" ja tolppasyötöt sotkivat pahemman kerran Lipon muutenkin heikon lyöntipelin. Etukenttä Seppo Saarikoski - Veikko Martikkala ei antanut yllättää itseään. Polttolinjan pitävimmän osan muodostivat kakkospesä Esa Risku ja polttolinjaan laskeutunut kakkosvara Armas Latikka. Takakentän miehet Sakari Mannila sekä Veikko Hemminki ottivat helposti räpylänsä lippolaisten heikot maapallot ja runsaan koppilyöntisaldon.

Lippo lähti peliin hermostuneesti eikä oikeaa tuntumaa löytynyt sitten koko pelin aikana. Sisäpeli oli kerrassaan surkeaa katseltavaa. Lyönneistä puutui kaikki se mitä olisi tarvittu pesien täyttämiseen ja vielä enemmän juoksujen tekoon. Koska joukkue on lisäksi melkoisen hidas, täytyisi lyöntitukea olla sitä enemmän. Maaninen ja Sallinen olivat ainoat, jotka selvisivät mailanvarressa tyydyttävästi. Ulkona oli haparointia tilanteissa, jotka normaalisti

selviävät aivan toisella tavalla. Okkosella lautasen takana ei ollut parhaita päiviään ja vääriä tuli tavallista enemmän. Etukenttä ja polttolinjat vuotivat varsinkin rajojen tuntumassa. Ainoastaan polttaja Hietamäki selvisi puhtain paperein. Varavahdit Junnila ja Ollanketo olivat epävarmoja. Kopparin tontin täytti Miilumäki "munauksista".

1. vuoro: Nurmon Risku 2-rajasta läpi ja Latikka juoksi 1 - 0.

3.vuoro: Mannila sivalsi keskeltä, jossa Ollanketo ei heti onnistunut kiinniotossa ja Latikka ehti jälleen kotiin. Lipon paras vuoro. Ensimmäinen Miilumäki pääsi harhaheiton turvin alas ja Ollanketon lyödessä etukentälle ehti herkästi lähtenyt Okkonen tuomaan 2 - 2.

4. vuoro: Nurmon Hemminki löi ja Rasku juoksi. Okkosen vääriällä käveli Hemminki kotiin. Ollanketo toimitti juoksijan turvaa. Nurmo johti 4 - 3.

5. vuoro: Nurmo lisäsi tiliään. Kitinoja löi Saarikosken, Risku Latikan sekä Rasku Paskin. Kaikki juoksut lyötiin tarkasti rajojen kautta. 7 - 3.

6. Pari Risku lyöjänä ja Latikka juoksijana lisäsi pistetiliä kahdella, ensin 3-rajalyönneillä ja myöhemmin 1-rajana kautta. Tilaanne Nurmon johto 9 - 3.

8. vuoro: Nurmon Martikkala löi voimalla ulos 3-pesän kohdalta ja Kitinoja sekä Risku juoksivat sisään sekä lyöjä itse kiersi kunnarin. Lipon Ollanketo löi takakentälle ja Hietamäki toi 12 - 4, joka jäikin lopputulokseksi, sillä viimeisessä vuorossa ei tullut juoksujakaan.

Nurmon joukkueesta palkittiin parhaana yleispelaajana lukkari Kustaa Rasku, jonka tolppasyötöt sekoittivat kotijoukkueen konseptit täysin. Sisäpelistä palkittiin Jussi Kitinoja, mutta hänen veroisekseen kohosi nuori Esa Risku. Kolmosvara Sakari Mannila kohosi parhaaksi ulkopelaajaksi. Oulun vastaavat Olavi Maaninen, Jorma Ollanketo sekä polttaja Erkki Hietamäki.

Nurmon juoksuista löi Risku 5, Martikkala 1+2, Kitinoja, Hemminki sekä Rasku kukin yhden. Yksi tuli vääriällä. Lipon juoksuista löi "Lorpe" Ollanketo kolme, yhden tullessa harhaheitolla.

KPL voitti Ilmajoen viime hetkellä

KPL:n tullessa viimeiselle sisävuorolle oli tilanne 3-3 Ilmajoen saatua 8:nnessa vuoroparissa tasoittavan juoksun. Silloin aloitti yli 2000-päinen yleisö tuentansa ja huutomyrsky seurasi jokaista lyöntiä. Joppe Harlin järjesti ajon ilman kuolleita, Jaakkola purki, mutta epäonnistui. Eteläpää tuli lyömään uutta ajoa. Hänen kolmas lyöntinsä meni kohti kolmosvahti Kivistöä, joka haparoi ja Nuuttila ehti. Tilanne oli 4-3 ja siitä se muuttui muutamassa hetkessä 8-3:ksi Ilmajoen hermoillessa ja KPL:n intoutuessa parhaimpaansa.

Jos loppu on hyvin niin kaikki on hyvin ja niin kävi tässä ottelussa KPL:lle. Yleisölle tarjottiin kihelmöivän jännittäviä hetkiä aina pelin viimeiseen vuoroon saakka ja sitten repäistiin ratkaiseva ero. Koko ottelun huomioiden KPL ansaitsi voittonsa, mutta ehkä 5-3 olisi paremmin vastannut voimasuhteita.

Viherkenttä oli loistava

KPL aloitti ottelun mainiosti ja pystyi sisäpelissä kaikilla "erikoisnarutuksillaan" täyttämään takepesät vaihtomaisesti. Ilmajoki opiskeli näitä kikkoja kolme vuoroa ja keksi sitten torjuntakeinot.

Tämän jälkeen KPL:n oli vuoro olla kameelina, joka yrittää neulansilmän läpi, sillä Ilmajoen ulkokenttä piti ratkaisuvaiheissa hyvin. Loppuruhtaus tuotti uskottoman hyvän tuloksen.

Ei voinut välttyä ajatukselta, että yleisöllä oli voimakkaasti suggeroiva vaikutus Ilmajoen kokeneisiin pelaajiin ottelun ratkaisuvaiheissa, sillä Eteläpään ratkaisulyönti ei ollut ylivoimainen kiinniotettavaksi.

KPL pelasi alussa älykäästä ja tehokasta sisäpeliä, joka tuotti tulostakin. Ulkopeli oli niin tiivistä, että vasta viidennessä vuorossa nähtiin ensi kerran Ilmajoen pelaaja kolmosella. Suurimpana "syntipukkina" Ilmajoen sisäpelin särkemisessä oli KPL:n lukkari Viherkenttä, joka ei osaa ihmisiä syöttöjä enää antaaakaan ja hänen johtamansa, usein liiallisuiksiinkin viety heittely kolmoslinjalla, estää kärkeä lähes minimiin, mikä taas tekee taipaleet juuri sen ratkaisevan askeleen pidemmiksi, mitä ulkokenttä tarvitsee käryjen tekoon.

Sodan jälkeen on nähty jos mikä käläistä ukkoa syöttölaudatessa ääressä, mutta sellainen mielipide tässä alkaa vähitellen hahmoitua, että Viherkenttä nykyisellään on paras lukkari mitä milloinkaan on nähty. Väitteen voisi perustella.

KPL:n ulkokenttä pelasi jälleen varmasti. Kakkospesä Joppe Harlin ei pyri kauhomaan, ellei ole pakko ja jos on pakko, niin sitten se on pettämättömän varmaa. Mikäli Harlin aloittaisi "filmauksen", olisi vaikea olla antamatta hänelle ulkopelipalkintoja. Eräs KPL:n avuista ulkona on juuri näyttelemättömyys. Sieppari Jaakkola pelasi tarkasti ja kakkosvara Arponen hypäsi ottelun ratkaisevimmalla hetkellä niin korkealle kopin tavoittelussaan, että hän sai anteeksi ne maalitkin, joka jätti tekemättä viime tammikuussa jääpallon mestaruussarjassa. Muista KPL:n pelaajista voi sanoa, että he pelasivat hyvin tunnettuun tapaansa, mikä on hyvä lausunto.

Ulkona ei virheitä tehty. Sisäpeli meni aluksi ja lopuksi hyvin, mutta ottelun keskivaiheilla kainosteltiin takakenttälyönnejä, jotka näyttävät olevan ainoa lääke, silloin kun vastustaja pääsee jokaisesta lyöjästä selville. Esimerkiksi LMV:tä vastaan ei tule autamaan kikat, he tietävät, että Larimo lyö "semmoisen" ja Sutin "tämmöisen". Larimo onnistui vaihtolyönneissään erinomaisesti. Erkki Arponen näytti parissa viime vuoroissa oikein takalaaan mallia, jälkeä tulee niillä laakeilla ennemmin tai myöhemmin.

Ilmajoki veti "pelin jännäksi"

Ilmajoki oli alussa aivan täydellisen junan alla. Sisävuorot menivät aina 6 vuoroon saakka täysin läskiksi mutta sitten intouduttiin vetelemään taakse, jossa tilaa on ja tahti parani. Ihmetellä täytyy vain joukkueen taktiikka muutamissa tilanteissa. Esimerkiksi 6 vuorossa Kiikerillä oli väärä, kuolleita yksi ja hän meni toisella kentälle tehden ajon. Saman tapaisia pikkurikkeitä huomasi useita ja ne tekevät tasavakisessä ottelussa paljon asiaa.

Leppäniemi kunnostautui lyöjänä ja Lähdesmäki hyvänä eteniänä. IK:n ulkokenttä piti loppu-tohelointia lukuunottamatta mainiosti. Joukkueen suuri tähti Jussi Kiikeri huolehti suuresta tonnistista ja tämä kostautui muuttaman kerran. Vastapainoksi Kiikeri teki mm. kaksi kuollutta loistohetkellä ykköselle. Tiiviin ulkopelin avainpelaajina ovat liikkuvat varat ja ne IK:lla totisesti on. Kolmosvara Väinö Lintala oli erinomainen ja koppari Lähdesmäenkään tilille ei miinuksia tullut. Kuulu kakkosvahti Yli-Torala oli helkoimpia lenkkejä.

Ilmajoki ei saanut pisteen pistettä reisuksellaan, mutta se tulee kyllä kotonaan juottamaan tappion kalkkia monelle porukalle, siksi voimakas joukkue se on.

Ottelun tuomari A. Viskari halitsi asiat, mutta ei voinut välttyä siltä vaikutelmalta, että hänellä oli taipumus tuomita epävarmat tapaukset ulkokentän eduksi, vaikka juoksijan pitäisi voittaa sellaisissa tapauksissa.

KPL aloitti ja lopetti hyvin

Ottelun vaiheista mainittakoon, että KPL aloitti hyvin. Vuorinen pelattiin kolmoselle ja Viherkenttä löi hänet kotiin 1—0. Toisessa vuorossa Harlin tempaisi kunnarin 2—0, kolmananassa vuorossa taas Viherkenttä löi 3—0. IK:n ulkokenttä ei tässä tilanteessa hoksannut tehdä kolmoselle kolmatta kuollutta, vaan mies ehti kotiin aikaisemmin. Siinä se sitten olikin aina viimeiseen vuoroon saakka. Ilmajoki oli aivan kesy 6 vuoroon saakka. Lintala löi tässä vuorossa lurituksen keskelle ja Lähdesmäki pinkoi kotiin 3—1. Heti perään Kiikeri löi laittoman, miehet palasivat laiskasti lähtöpesilleen ja Kiikeri tempaisi läpi kakkosvaran taakse. Ajo tuli, mutta jos lähtöasemat olisivat olleet toiset, olisi pari juoksua ollut selviä. Tilanteessa oli nim. juoksijan juostava ensin kolmoselta kakkoselle ja sieltä takaisin kolmoselle. Ajosta ei tullut tulosta. Seuraavassa vuorossa Ilmajoki teki ajon kuolleita. Koivu löi 3—2. Takapesät täytyivät ja Lähdesmäki irtosi Arposen haamukopin aikana, kolmas kääkkä.

8 vuorossa Ilmajoki jälleen ponnisti, Kiikeri järjesti ajon ja Leppäniemi pamautti 3—3.

KPL tuli viimeisen kerran sisälle ja silloin alkoi tapahtumaan. Eteläpää 4—3, Vuorinen 5—3, Larimo 6—3. Arponen löi läpi 7—3. Vuorinen yritti myös kotiin, kärkehti niukasti mutta auttoi samalla Arposen kunnariin 8—3.

Ilmajoki oli lyöty ja se ei viimeisessä vuorossa saanut mitään aikaa.

Palkintoja luettiin alussa pitkä rupeama ja ne tulivat seuraaville. KPL:n Erkki Arponen sai yleispelistä, yllätyksellisimmistä pelisuorituksista ja Avun palkinnon, siis kolme. Ulkopelistä palkittiin Väinö Lintala ja Viherkenttä. Sisäpelistä Harlin ja Erkki Leppäniemi. KPL:n paras vaihtolyöjä oli Larimo ja IK:n paras yleispelaaja Matti Lähdesmäki. Saivat myös palkinnot.

Täpääriä tilanteita

KPL—IK ottelussa sattui muutamia vaikeasti tuomittavia tilanteita, joiden oikein tai väärinmenosta ovat monet eri mieltä. 8. vuorossa oli IK:lla takapesät täynnä, tilanne 3—2. Kolmosella ollut Lintala uskoi, että pallo menee yli Arposen ja kallistui voimakkaasti eteenpäin. Arponen otti kopin ja Lintalan varvas irtosi hetkeksi kalkkiviivasta. Kolmospesätuomari näytti kuollutta. Katsomosta näytti siltä, että Lintalan jalka irtosi vasta kopinottohetken jälkeen. Jos kolmospesätuomari katsoi Arposen koppia, hän ei voinut nähdä Lintalan jalan liikettä ja jos hän taas katsoi Lintalan jalan liikettä, niin "läpsäys" Arposen kopista tuli hänen korviinsa n. 0,2 sek. myöhemmin kuin itse koppi oli otettu (ääni kulkee n. 340 m sek). Kiinalainen juttu, jossa pesätuomari kentties teki aivan omantuntonsa mukaan.

Viimeisessä vuorossa mielestämme sorrettiin Ilmajoen eteniää kakkosella, sillä pallo ei ollut kolmospesän räpylässä vielä silloin kun kärkkyvän pelaajan jalka oli jo takaisin. Tuomarien tehtävät ovat vaikeita, mutta tekisi hyvän vaikutuksen, jos vieraillevan joukkueen pelaajaa ei silloin poltettaisi, ellei tapaus ole todella aivan varma.

Jokaisella kotikentällä tapahtuu runsaasti kiistanalaisia tapauksia, muistakaamme kuuluisat Sotkamon oikeat, Ilmajoen varamies oli uhkaillut, että "vartokaahan kun tulette sinnepäin", joten potut tulee maksettaviksi joka tapauksessa, vaikka niitä ei olisi ollutkaan.

Mestaruussarja:

HoNsU - Kiri	5 - 1
PT - PuMu	4 - 3
Sotkamo - Nurmo	12 - 7
TMP - PeVe	11 - 1
Imatra - Ilmajoki	12 - 9
HoNsU - Lahti	4 - 2
Lippo - Nurmo	4 - 12
Kouvola - Ilmajoki	8 - 3

Sarjatilanne 8.6.1959

Kouvola	6	5	0	1	55—26	10
PT	4	4	0	0	46—12	8
TMP	5	4	0	1	52—26	8
Imatra	5	4	0	1	43—33	8
Vimpeli	4	3	0	1	38—17	6
Hongikko	5	3	0	2	25—27	6
Ilmajoki	5	2	1	2	31—24	5
Sotkamo	5	2	1	2	31—42	5
Lahti	6	2	0	4	51—31	4
Nurmo	6	2	0	4	33—64	4
PuMu	5	1	1	3	30—27	3
Oulu	5	1	1	3	18—61	3
Fera	4	1	0	3	22—39	2
Kiri	4	0	1	3	8—23	1
PeVe	5	0	1	4	8—39	1

Hongikko innostui kun sai pään auki ja otti kaksi voittoa, mikä jo helpotti sen asemaa. Nurmo menetti 7 - 0 johtonsa Sotkamossa, mutta sai lohtua Oulussa kahden pisteen verran. Ilmajoki yritti pistää rautaa rajalle, mutta idästä ei tullut tuomisiksi kuin lämmintä kättä. PT voitti nipin napin Puna-Mustat ja säilytti ainoana puhtaana pelinsä. Kiri ja Pesä-Veikot jatkaivat tehottomia esityksiään. Lahti sai Elomaankin mukaan, mutta oikein ei ole peli auennut. Imatra on kova ainakin kotonaan ja siellä aletaan jo puhua mitalikannasta.

IMATRAN 1350 KM "RENGASMATKA". Melkoisella tarkkuudella 1350 km joutuu kevään yllätysjoukkue IPV matkustamaan viikon vaihteessa. Tämä pitkä matka tapahtuu IPV:n pyynnöstä päästä samalla matkalla Vimpeliin ja Sotkamoon. Epäilemme kuitenkin etteikö 450 km pikkuautolla ajo ennen Vimpeli otelua vaikutta osaltaan lopputulokseen "saarella". Lauantaina on sitten ottelun jälkeen samanlainen huikonen sunnuntaiseen otteluun Sotkamoon. Jos IPV tällä matkalla ottaa täydet pisteet, niin silloin voi puheet mitalista ottaa tosissaan.

Feran pojat viettävät viikonlopun Jyväskylässä. Sunnuntaina kohdataan HoNsU sekä maanantaina Kiri, joten häntäpäässä joku saa pisteitä. Näitä ennen nähdään viikolla "klassikko" Pesä-Veikot - Kiri, jossa kumpikin himoitsee pinnoja laihaan pussiinsa. Ilmajoki kohtaa kotonaan Puna-Mustat ja tietysti panee parastaan, vaikka tuntuu siltä, että Kisailijat ei tänä vuonna mitalista taistele, sen verran on jo pistemenetyksiä tullut. Tosin se oli viime kaudella syksyn joukkue voittaen kaikki syyskierroksen 8 otteluaan, joten ei kannata vielä heittää lusikkaa kuppiin. Kivelällä on päänsärkyä. PuMun pitäisi jostain jo pisteitä saada, mutten kohta alkaa II-divisioona hämmöittää. PT on lienee liian kova pala Lipolle.

Paavo Reiju, ikää 29 vuotta, esiintyi Veikkojen juniorijoukkueessa 16-vuotiaana vuonna 1946. Siitä lähtien hän on ollut Veikkojen ja olosuhteiden pakosta 1957 perustetun Pesä-Veikkojen tukipylväitä. Meriittilistastaan mahtuu 2 Itä-Länsi ottelua, 6 liitto-ottelua sekä 3 TUL:n mestaruutta. TUL:n lyöjäkuningas hän oli vuonna 1953. "Pate" oli jostakin syystä pari ottelua poissa, mutta on taas palannut Pesä-Veikkojen vahvuuteen ja ottikin heti yleispelipalkinnon.

Onnetar Pesä-Veikkojen mukana Yliheitto sinetöi Kirin tappion 10-4

Mikään ei tässä maailmassa näytä olevan aivan varmaa. Kuka olsi uskonut, että Helsingissä kerrassaan keinoa peliä esittänyt Pesä-Veikot pystyisi lyömään Kirin, joka puolestaan oli HoNsU-ottelussa antanut lupauksia päivistä paremmista. PeVen ilmoituksissa komeillut lause: »Puhutaanko liikas ja ennen- aikaisesti» osoittautui enteelliseksi, sillä Kirin voittoa odottaneet näkivät taulun loppunumeroina 10—4 PeVen hyväksi. Pelin ratkaisi Kirin oma mies, Paavo Pollari, jonka räikeän ylihelton tuloksena PeVe sai peräti kolme juoksua ja kunnarin. Silhen asti tiukkana pysynyt peli ratkesi lopullisesti ja loppuvuorot menivät molemmilta tasaisen tunaroinnin merkeissä.

Kirin ulkopelistä ei juuri kannata ottaa puhua. Miesten miellet tuntuivat olevan sekaisin ja liima räpylöistä kokonaan kuivunut. Ei PeVenkään ulkopelissä hurraamista ole. Kirin lyöntipeli oli kuitenkin punapukuisten onneksi ihmeen haparoivaa ja säyseäntuntuista, joten todella vaarallisia tilanteita ei PeVen kentän selvitettäväksi tullut. Kokonaisuudessaan voidaan sanoa, että molempien joukkueiden esitykset eivät alkuunkaan tyydyttäneet vaatimaa Jyväskyläläisyleisöä (n. puoli-toistatuhatta henkeä). Haparoointia siellä ja tunarointia täällä —

Kiri johtoon

Kiri aloitti sisällä ja sai aikaan ajon, jonka Parviainen purki onnistuneesti ja Jaakkola ravasi kotiin 1 - 0. Toinenkin ajo saatiin, nyt Hautamalle, mutta se ei tuottanut tulosta. PeVe ei saanut sisällä ollessaan miestä kolmoselle.

Toisessa vuorossa kävi Kirillä mailan varressa vain neljä miestä, mutta PeVe tasoittavallaan esitti toisia otteita. Ami Paavola veti rajusti kakkosrajasta läpi ja Kovanen pinkoi kakkoselta suoraan kotiin. 1—1. Vielä yksi vaarallinen kotiintuloyritys, jonka jälkeen vuoro vaihtui.

3. vuorossa Kiri otti taas johdon käsinsä. Salo kyyditettiin kolmoselle, josta Pete Jaakkola saatteli hänet kotiin ja muutti numeroiksi 2—1. Tasoittavallaan PeVe maksoi potut pottuina. Reiju saatiin kolmoselle, josta Leminen saatteli hänet tuotapikaa kotipesän turviin. Peli jälleen tasan. Tästähän tulee tasaväkinen, henkäisi katsomo — liian aikaisin.

Pelin ratkaisuvuoroksi muodostui neljäs. Kiri sai Karjalaisen kolmoselle, mutta Parviaisen lyönti meni kopiksi ja yritykset loppuivat siihen. PeVen mukana sisälle tuli Onnetar. Ensinnä Olli Laukkanen kajautti Pate Reijun kakkoselta suoraan kotiin Pete Jaakkolan kauhaistessa tyhjää ilmaa. 3 - 2.

Myöhemmin saatiin Salolle ajo. Voimakas lyönti, mutta maila vain hipaisi palloa, joka joutui etukentällä Pollarille. Tämä veti lujaa mutta — yli. Kuhina käveli kentällä kun kolme miestä, M. Pollari, Laukkanen ja Leminen pinkoivat kotiin ja Salo juoksi kunnarin. Pallo oleskeli tällä aikaa aidan toisella puolella. Peli oli hetkessä 7—2 ja numeroita kaunisteli Dufva, joka löi Lehdon kotiin. 8—2.

5. vuorossa Kiri yritti Paavolaa kotiin, mutta turhaan ja PeVe innostui lyömään koppeja. Tapahtumaköyhä vuoro. Seuraavassa vuorossa Pollari ja Paavola paloivat kolmoselle, mutta Salo sensijaan pääsi yliheitolla kakkoselta kotiin. 8—3. Myöhemmin Helkala sai ajon ja Parviainen livisti kotiin, tosin täpärästi. 8—4. Jaakkola kuoli ykkösellä kärkeäyessään ja hyvä tilanne meni hukkaan. PeVe sai tasoittavallaan miehen kolmoselle muttei kotiin.

7. vuoro meni Kiriltä penkin alle. Helkala paloi ykköselle, Paavola saatiin toki kakkoselle, mutta Karjalainen ja Salo eivät päässeet edes ykkösosan suojiin. PeVe sai tasoittavallaan pari miestä yhtä pesävällä kauemmas, siinä kaikki. 8. vuorossa ei tapahtunut mitään. Viimeisen kerran sisälle tullessaan sai Kiri jo jotakin onnistumaan. Par-

viainen pääsi omalla lyönnillään kakkoselle ja toisen saattamana syöksyen kolmoselle. Pate Pollarin lyhytsuiku koitui hänelle kuolemaksi. Parviainen yritti vielä kotiin, mutta Jaakkola löi suoraan polttajalle ja tulos oli selvä. Vapautunut PeVe tekaisi vielä viimeisellä Kovasen ja Reijun lyömänä ja Pollarin ja Lehdon juoksemina kaksi juoksua, jotka siirsivät numeroiksi 10—4, mikä jäikin lopputulokseksi.

Tämän laimean pelin päätteeksi jaettiin palkintoja tukuttain. Kirin parhaaksi sisämieheksi katsottiin ansaitusti Parviainen ja ulkopelajaksi lukkari Salo, joka olikin mies paikallaan. PeVen vastaavat palkinnot menivät Laukkaselle ja kakkospesä Salolle, joka hoitell tonttinsa erinomaisesti. Kentän parhaan yleispelaajan palkinto ojenettiin Pate Reijulle ja Kirin parhaaksi yleispelajaksi katsottiin Parviainen, ja jälleen ansaitusti. Hän sai myös joukkueensa yritteliäimmän miehen pyty. Vastaava arvo annettiin PeVessä Ami Paavolalle. PeVen Kovanen sai palkinnon, »koska hänelle ei vielä oltu annettu palkintoa», kuten kuulutaja mainitsi. Eiköhän tätä palkintoinflaatiota voitaisi jotenkin estää? Kohta palkintojenjakoseremonia kestää yhtä kauan kuin peli.

Vimpeli kova kotonaan Imatra kukistui 14-1

Vimpelin Vedon vieraaksi saapunut Imatran Pallo-Veikot oli melkoinen pettymys saarikentälle tululle 707 maksaneelle katsojalle. »Mustalta hevoselta» odotettiin tasapäästä vastusta, mutta toisin kävi, sillä kotijoukkue nuiji peräti ylivoimaisen voiton 14 - 1 kaukaisista vieraista. Ottelun, joka suoritettiin osittain sateen, osittain auringonpaisteen vallitessa, tuomitsi kiitettävästi Ismo Parviainen Jyväskylästä.

Kun Vimpelin ulkopeli oli samaa luokkaa, jossa erikoisesti monissa vaikeissa tilanteissa Vilevaara ja Mäkelä nopeudellaan ratkaisivat tapaukset. Samaa on sanottava myöskin syöttäjä Lakaniemestä, joka pelasi yhden parhaimmista lukkaripeleistään ja kilpaili tasapäästä muitten kanssa pyttykerhon palkinnoista. Havinen ja Lillstrang varoina pelasivat myöskin varmasti ja osasivat tällä kertaa sijoittumisen taidon.

Kun Vimpelin sisä- ja ulkopeli sujui kitkattomasti, niin Imatra sai poistua kentältä 1—14 hävinneenä.

Imatran lyöntipeli sortui Lakaniemen korkeisiin ja taktillisiin vääriin jopa niinkin, että Lakaniemi sai »kärpäsen» kolmoselle. Imatra esitti varsin yritteliästä ulkopeliä. Sisäpelissäkin oli ajoittain hyvin kehitettyjä tilanteita, jotka kuitenkin raukesivat Vimpelin varmaan

ulkopeliin. Imatran joukkueen voimakkaita lyöjiä olivat Purovaara ja Lappalainen, mutta usein he saivat lyödä, kun ketään ei ollut juoksemassa. Pientä epäonneakin siis.

Ottelu alkoi heti vauhdikkaasti Vimpelin saadessa heti ensivuorossa kahden palon aikana neljä juoksua, joista kaksi ensimmäistä tuli Veikko Latvalan lyödessä kolmosnurkasta ulos. Mäkelä puolestaan löi Latvalan kotia ja tekaisi itse ylihelton ansiosta kunniajuoksun. Vimpelin ensimmäinen sisävuoro kesti 18 min. ja miehet löivät kaksi kierrosta.

Imatra vuorollaan sai myöskin pesät täyteen, mutta Lakaniemi narrasi kolmoselta kärpäsen. Toinen vuoro meni juoksuitta, mutta kolmannessa Veto sai ajotilanteen. Mäkelän purkaessa tuli Vilevaara yliheitolla kotiin. Nygård löi läpi kolmoselta ja Lakaniemi pinkaisi alas Jaskan lyödessä vielä toisenkin juoksun ja tilanne oli jo 7 - 0. Imatran sisävuoro oli juoksuton.

4. vuorossa Nygård jatkoi pommitustaan ja Lakaniemi pääsi kotiin. Lillstrang löi ja Niemen Ville muutti numerot taululla 9 - 0.

5. vuorossa Vimpeli jatkoi painostustaan, Vilevaara sivalsi keskeltä läpi ja Lillstrang juoksi. Tasoittavalla Imatran Mölsä löi näpäyksen ja kakkoselta Purovaara juoksi Vilevaaran päälle, jossa rytkäkässä Eero sai piikarin haavoja, joutuen hetkeksi paikattavaksi Kyösti Lat-

valan pelatessa hänen tilallaan, mutta sidonnan jälkeen Vilevaara palasi paikalleen. Tässä vuorossa imatralaiset onnistuivat viimein saamaan nollansa rikki. Ajotilanteessa Korhonen löi Mölsän kotiin, mutta paloi itse kotipesälle.

7. vuorossa Vilevaara löi Havisen turvaan ja juoksi itse kunnarin.

8. vuorossa Lakaniemi toimitti Nygårdin kotiin ja Niemi Havisen. Kun viimeinen vuoro oli juoksuton loppunumerot olivat 14 - 1.

ViVe: 4-0-3-2-1-0-2-2-0=14
IPV: 0-0-0-0-1-0-0-0-0=1

Vimpelin juoksuista löivät Vilevaara 3, Nygård 3, Veikko Latvala 2 sekä Lakaniemi, Lillstrang, Mäkelä ja Niemi kukin yhden. Kaksi syntyi lisäksi harhaheitolla. Imatran ainokaisen löi Erkki Korhonen.

Eero Vilevaara

Parhaina palkittiin Vimpelin ulkopelaajana Eero Vilevaara ja sisällä Jaakko Nygård. Imatran vastaavat Lauri Oinonen sekä Lauri Tyyskä. Yleisö äänesti kentän parhaaksi pelaajaksi 246 äänellä Nygårdin.

HoNsU - Fera 18 - 7

HoNsU saavutti eilen neljännen perättäisen kotivoittonsa lyödessään Rauman Feran Harjulla selvästi 18-7. HoNsUn voitto oli ehdottomasti ansaittu, eikä selvä juoksuerokaan anna väärää kuvaa joukkueiden voimasuhteista. Ottelu jäi tasoltaan varsin heikoksi, sillä varsinkin Fera esitti täysin Suomi-sarjan luokkaa olevaa peliä eikä HoNsUn pelissäkään ollut sitä tehoa, mitä aikaisemmissa otteluissa on totuttu näkemään.

Hongikko asettui kiilaan muuten tavanomaisessa kokoonpanossaan, mutta polttajan paikalla nähtiinkin tällä kertaa »Retse» Hakkarainen Yli-Jaskarin ollessa sairaana. Hutunkeitossa selvisi »Eikka» tapansa mukaan voittajana ja Fera aloitti sisällä. Ensimmäinen vuoro meni vierailta puskasta poikki. HoNsU sensijaan tekaisi heti juoksun Oksalan lyödessä Maanolan kotiin. Toisessa vuorossa Feran onnistuikin päästä johtoon S. Lehtosen lyödessä hienosti kakkoslaidasta läpi, jolloin Jokela juoksi suoraan kakkoselta kotiin ja löyjä itse teki kunnarin. Vuoro päättyi Feran osalta, kun »Eikka» teki väärällä Haukkalasta »kärpäsen». HoNsUn vastaava meni juoksuilta Feran polttajan hyvän työskentelyn ansiosta.

Kolmas vuoro muodostui pelin ratkaisevaksi vuoropariksi. Kun Fera oli ensin käväissyt sisällä, alkoi HoNsUn juoksuohjelma, joka tuottiinkin kotijoukkueelle kuusi juoksuja. Ensimmäinen löi Hovilan kotiin, jolloin tilanne oli tasan 2-2. Sen jälkeen Rautiainen näpäysi nopean Puttosen kotiin ja siepparin heitettyä törkeästi lukkarin ohji pääsi »Retsekin» kotipiiriin suojiin. Puttonen ja Kaakkolahti kunnistivat sitten taulun numerot 6-2:ksi. HoNsUn seuraavat kaksi juoksuja voidaankin sitten laskea Feran polttajan tilille, joka hermostui pahasti ja niinpä saivatkin Hakkarainen ja Rautiainen huo-

noilla lyönneillä juoksuun Puttosen ja Kaakkolahden turvaan. Vuoro vaihtui viimein Matti Kaakkolahden palaessa ykköselle.

Feran seuraavastakaan sisävuorosta ei ole muuta sanottavaa kuin että raumalaiset saivat ajon, joka kuivui tyhjiin. HoNsU sai vastaavallaankin aikaan kolme juoksuja. Oksalan lyödessä komeasti kolmoslaidasta läpi juoksi »Retse» ykköseltä kotiin saakka ja »Osku» itse kunnarin. Maanolan hankittua vielä Puttosen kotiin olikin tilanne 11-2. Seuraavassa vuorossa sai Ferakin jälleen pisteen Petrellin lyömänä. Tässä vuorossa sattui Feran Leismäelle paha oikosulku, sillä hän luuli olleensa irti ykköseltä vaikkei ollut ja kun M. Kaakkolahti yritti koskettaa häntä pallolla, lähti Liesmäki juoksemaan kohti kakkosta ja tietenkin paloi. HoNsUn sisävuoro jäi tuloksettomaksi.

Kuudennessa vuorossa saivat molemmat joukkueet juoksun. Haukkala vastasi Feran juoksuista ja Matti Kaakkolahden kaunis peruslyönti HoNsUn. Seuraavassa vuorossa Fera sai taas juoksun, kun pallo ei pysynyt »Karpon» räpylässä. HoNsU sai sisävuorollaan neljä juoksuja aikaan »Eikan» toisessa kahden isänä ja yhden löi »Retse» yhden tullessa Maanolan puolittaisella hutilla. Kahdeksannessa vuorossa Fera sai viimeiset juoksunsa K. Lehtosen ja Liesmäen lyönneillä, mutta hyvä vuoro vaihtui sitten Vuorisen hutiin. Feran polttajan tunaroidessa jälleen sai HoNsUkin vuorollaan juoksun.

Viimeinen vuoro meni Feralta aivan nolliin ja Puttosen loistava läpilyönti toi Hovilan juostessa ottelun viimeisen juoksun. Viimeisessä vuorossa sattui ihmeellinen tilanne. Oksala purkaessaan ajoi esti syöttäjää ja tuomari rankaisi häntä polttamalla hänet. Tällöin syöttäjä heitti pallon ykköselle, jolloin ykköspesällä ollut jäi turvattomaksi, mutta pesävahti ei koskettanut häntä pallollaan eikä laittanut palloa kiertämään, vaan

Rautiainen astui seuraavana mailan varteen ja peli jatkui. Yleisö protestoi tuomarin toimenpidettä vastaan, vaikka se oli aivan oikea, sillä virheen tekivät ulkopelaajat eikä tuomari. Tuomarihan ei suinkaan voi käydä neuvomaan ulkopelaajia.

Fera Suomi-sarjaan

Feran peli oli tänään kertakäikään avutonta. Kolmoslaita vuoti jatkuvasti - erikoisesti kolmospesä Liesmäki pelasi heikosti, eikä kolmosvarakaan paljoa paremmin. Samoin siepparin ja polttajan työskentely oli epävarmaa. Lyöntipeliä pystyi esittämään sisäpelipalkinnon saanut S. Lehtonen ja ulkopelipalkintokin, jonka sai 2-vara Haukkala meni oikealle miehelle.

Osmo Oksala

HoNsU joukkue pelasi eilen melko tasaisesti ja melkein parituhantisen yleisön suosikiksi nousi »Osku» Oksala, jolla oli hyvä päivänsä. Myös veteraanit Kaakkolahti ja Hakkarainen pelasivat mainiosti ja heille olisi yhtä hyvin voitu antaa ulkopelaajapalkinto kuin Maanolallekin. »Karpo» Rautiainen epäonnistui sensijaan ulkopelissä.

Karpo ottaa limsahuikat murheeseen

Kiri - Fera Harjulla tänään klo 18

Nouseeko Kiri jumbopaikaltaan vai jatkuuko alaspäin meno vielä tänäänkin. Kirin tunnuksena on: nyt tai ei koskaan. Se taistelee tänään. Jos vastustaja on parempi, se myönnetään avoimesti. Ainakin Kiri yrittää ja se nousee tai kaatuu - mutta taistellen.

SOTKAMON JYMY TIIVISTÄÄ YHÄ OTETTAAN YLLÄTTÄJÄTULOKAS IMATRA HÄVISI 10-2

Sotkamo ei antanut yllättää itseään kotikenttälään viime sunnuntaina ja otti kaksi pistettä vieraaksi saapuneelta nousukkaalta, Imatran Pallo-Veikoilta varmistaen näin asemaansa. Lopputulos 10 - 2 isäntien hyväksi kuvaa varsin sopivasti pelin kulkua, sillä vieraitten huonomuus oli ilmeinen. Tuhatkunta katsojaa oli toteamassa koti-joukkueen selvää voittoa.

Imatralaisten kahden ottelun vieraskierros jäi tulokseltaan laihaksi, sillä lauantainahan tuli Vimpelissä vielä suurempi tappio. IPV, joka on menestynyt erinomaisesti kauden alkuaotteluissaan, oli nyt täysin alamaissa. Mikään ei tuntunut heiltä sujuvan. Sisäpelissä oli miehen saaminen kakkos- tai kolmospesälle ylivoimaista, ja ulkopeli, joka on ollut joukkueen ylpeytenä aikaisemmissa otteluissa, oli nyt haparoivaa ja erittäin epävarmaa. Pitkän matkan aiheuttama väsymys oli tietysti osasyynä, mutta muutinkin joukkue pelasi kankeasti ja yrityshalu tuntui olevan tiesään.

ISÄNTÄJOUKKUEEN

otteissa kuvastui sama varma voitonahjo, joka viikkoa aikaisemmin lähetti Nurmon pisteittä kentältä. Vaihtelyönnit tuntuivat onnistuvan mieheltä kuin mieheltä, ja voimakkaat sijoitukset toivat yhdeksän juoksua ja yhden kunnarin — eikä useampienkaan tulo ollut kaukana. Ulkokentällä oli isännillä helponlainen päivä, sillä vastustajien tehoton lyöntipeli ei aiheuttanut liikaa työtä.

Pelin kulku on lyhyesti selostettu. Imatra voitti hutunkieiton, ja ensimmäinen vuoro meni kummaltakin tuloksetta. Sen sijaan toisessa isännät jo väläyttivät tehoaan. T. Korhonen löi läpi kakkospesäältä, jossa jalkavaivainen, lehdistön joukkueeseen valittu varavahti Heino ei ollut kyllin nopea. Hietanen ehti kotiin ja lyöjä kiersi kentän. Hetkistä myöhemmin T. Korhonen oli jälleen asialla ja juoksutti kesynpuoleisella polttolinjaljällynnillä Hietasen turvaan.

KOLMAS VUORO

oli kummallekin tulokseton, mutta neljännessä repesi. Ensin löi Reinikainen Matti Korhosen kotiin, sitten Huusko juoksutti Hietasen, Martti Korhonen Reinikaisen ja Reinikainen taas Kempvaisen sekä lopuksi Matti Korhonen vielä Martti Korhosen. Kun imatralaiset eivät ta-soittavalla saaneet mitään aikaan, oli tilanne jo 8-0.

Sotkamolaisten tahti jatkui seuraavassa vuorossa. Tauno Korhonen sivalsi hienosti läpi kakkospesän takaa, jolloin Martti Korhonen ja Hietanen ehtivät kotipiiriin. IPV sai samassa vuorossa ensimmäisenä Lauri Oinosen lyötyä Purovaaran kotiin.

Pelin loppuvaiheet olivat tuloksettomat, lukuunottamatta imatralaisten viimeisellä sisävuorollaan saamaa lohdutusjuoksua, jonka Veijo Mölsä toi Heikki Lappalaisen lyönnistä.

PYTTYKERHO HARKITSI

parhaiksi sisäpelaaajiksi IPV:n siepparin Ensio Purovaaran ja Jymyn 1-pesän Tauno Korhosen. Ulkopelin palkinnot menivät vieraitten kopparille Veijo Mölsälle ja sieppari Jarmo Hakkaraiselle sekä yleispelaajien palkinnot IPV:n polttajalle Lauri Oinosen ja isäntien kopparille Lauri Reinikaiselle.

SoJy : 0 3 0 5 2 0 0 0 0 = 10
IPV : 0 0 0 0 1 0 0 0 1 = 2

Ilmajoki löi Puna-Mustat hermo-ottelussa 5 - 4

Ilmajoella sai pesäpallolyeisö nähdä eilen todella hermoille käyvän koitoksen mestaruussarjassa, jossa koti-joukkue Ilmajoki voitti niukasti Puna-Mustien yhdeksikön juoksuin 5-4.

Ilmajoki hallitsi ottelua neljä ensimmäistä vuoroa melkein päin tahtoa. Vastustaja tuhottiin viimeistään kakkoselle pyrkiessä, mutta peliote herpaantui ottelun keskivaiheilla ja Puna-Mustat käyttivät tätä tilaisuutta hyväkseen ja alkoi lyöntipainotuksen ja näin peli tasaantui.

Ilmajoki avasi juoksuutilinsä ensimmäisessä vuorossa. Kiikeri löi kakkoselta läpi, jolloin takapesät täyttyivät ja Kivistö toimitti Lauri Lintalan kotipesään. Myöskin toisessa vuorossa kehittivät he kulleikka ajon, mutta kenttä tyhjeni koppilyönnillä. Kolmannessa vuorossa lisäsi IK juoksuutiliään kahdella, saatiin jälleen kulleikka ajo ja L. Lintalan näpäyksellä juoksi kotiin Koivu ja Yli-Toralan kauniilla laakalyönnillä tuli kotiin V. Lintala. Ajotilanteessa Kiikerin viimeinen lyönti meni laittomaksi ja kenttä tyhjensi. Jatkossa saatiin uudestaan ajotilanne, jolloin Yli-Toralala löi Kivistön kotiin. Ilmajoki johti peliä 4-0. Myöskin neljäs vuoro jatkui Ilmajoen ankarasti painostaessa, mutta koppilyönnillä pilattiin hyvät tilanteet. Viidennessä vuorossa Puna-Mustat avasi juoksuutilinsä. Liukkosen polttolinjalle mennyt lyönti palautettiin heikosti ja Halonen juoksi kotiin. Myös kuudennessa vuorossa pari Liukkosen—Halonen tekivät Puna-Mustille toisen juoksun. Viidennessä sisävuorolla IK lisäsi juoksuutiliään yhdellä Kivistön lyödessä Yli-Toralan kotipesään.

Seitsemännessä vuorossa Puna-Mustien tehokasta lyöntikuntoa esittänyt Liukkonen löi takakentältä läpi, jolla tuli joukkueelle kaksi juoksua ja näin oli tilanne Ilmajoen hyväksi 5-4. Kaksi viimeistä vuoroa ei tuonut kummallekaan joukkueelle lisäjuoksua. Puna-Mustien joukkueesta pisti erikoisesti silmään syöttäjä Kujalan tehokas työskentely syöttölaudatan ääressä ja hänet palkittiinkin ulkopelistä. Tämän pelin parhain pelaaja oli Puna-Mustien Liukkonen, löihän hän joukkueensa kaikki juoksut ja pelasi tehokkaan siepparipelin. Hänet palkittiinkin yleispelistä ja sisäpelistä. Ilmajoen joukkueen tehokkaimpana sisäpelaa-jana esiintyi tälläkertaa Koivu ja hänet palkittiinkin. Yli-Toralala palkittiin onnistuneesta pelistä joukkueen yleispelaajana ja ulkopelaajapalkinnon sai polttaja Lintala. Ottelun tuomitsi tasapuolisesti Torsti Rautalin Nokialta ja syöttötuomarina Tuomikoski Ilmajoelta.

Mainittakoon vielä ottelusta, että 700 päinen yleisöjoukko sai jännittää loppuun asti. Viimeisen vuoropariin astui PuMu ensin sisälle ja täytti takapesät. Ottelun "tykki" Väiski Liukkonen viimeisenä lyöjänä tarttui mailaan. Reijo Linden kolmoselta lähti heti syötöstä yrittämään kotiin, mutta Yli-Toralan koppi kentän ulkopuolelta tyhjensi pesät, jolloin tämä jännittävä tilanne laukesi isäntäseuralle onnellisesti. Voittonsa varmistanut Kisailijat ei enää viimeisellä sisävuorollaan saanut mitään manit-tavaa aikaan. Puna-Mustien juoksuista toi Ossi Halonen kaksi ensimmäistä ja seuraavat pinkoivat Yrjö Pauloff sekä Pekka Rauko.

Nurmikolle torkahtanut katsoja pelasti pisteen Pallo-Tovereille

"Pelasta Eko P-T", huutaa polven korkuinen pikku poika Hesperlassa, kun Salminen asetuu viimeisessä vuorossa viimeisenä miehenä lyömään, Eko löikin kauniisti, mutta Oulun Lipon kolmospesä Maaninen kauhaisee ja palauttaa varmasti lukkarille ja näin syntyy kolmas kuollut. Peli on tasan 5—5 ja Lipolla vielä sisävuoro, Tilanteita syntyy useitakin, mutta yleisön voimakkaasta tuesta huolimatta ei kukaan pysty ratkaisevaan lyöntisuoritukseen. Tämänkin tulos sai eräät oululaiset riemusta hyppimään, vaikka heille olisikin kuulunut selvä työvoitto. Lipon ensimmäinen vierailu pääkaupungissa ei kerännyt Hesperiaan kuin vajaat 700 katsojaa, sillä sen uskottiin olevan vain suupala Pallo-Tovereille, joiden tilillä ei ole vielä ainutakaan miinusmerkintää. Kun oranssipaitojen peli pistemenetyksen lisäksi on selvästi laskusuunnassa, on vieläkin parempia takaiskuja valmistauduttava lähitulevaisuudessa vastaanottamaan. Pentti Kiuru Kouvolasta oli tilanteita tarkoin seuraava pelituomari ja yhtä varmaotteisesti hoiti tehtävänsä myös syötönvalvoja Raimo Lelno Heltingistä.

Lipolla lyöntivoimaa

Lipon peli oli todellakin suuri yllätys. Lyöntivoimaa oli joukkueella selvästi enemmän kuin P-T:llä ja taktillisestikin se pystyi täysin tasapäisiin suorituksiin kokeneemman vastustajansa kanssa. Vieraat pommittivat erittäin vaarallisesti molempia rajoja ja useita läpilyöntejä merkittiin Maanisen, Ollankendon, Miilumäen ja Keränen toimista. Ellei eräissä niistä olisi pallo osunut nurmikolle torkahtaneeseen katsojaan, olisi Lipon tili nyt pistettä rikkaampi. Yksityisistä pelaajista kohosivat 2-vara "Lorppu" Ollanketo, sieppari Keränen ja polttaja Hietamäki hieman muiden yläpuolelle. Joukkueen käytämä pelaajajointelu ajolähtötilanteissa oli uhkarohkea, sillä takakentän kolmospuoli jäi siinä liian huonosti varmistettua. Koppari Miilumäki säilytteli alkupeleissä muutamalla liiallisella vastaantulolla, mutta paransi peliään ottelun vanhetessa. Lukkari Okkonen noukki myös näppärästi muutaman kärpäsen, mutta antoi luvattoman paljon vapaatapeleitä ykköspesälle. Mikäli tämänlaatuiset esitykset jatkossa uusiutuvat, voidaan odottaa Lipon pystyvän säilyttämään sarjapaikkansa.

Joukkueen juoksuisista löi Keränen 2, Maaninen, Junttila ja Aho 1.

P-T on menettänyt täysin keväisen teräkkönsä ja sen otteet tuntuvat kerta kerralta heikkenevän. Useat miehistä vaikuttavat haluttomilta, ja liikaa pelannelta. Uusittu lyöntijärjestys heikensi entisestäänkin sisäpeläilyä ja taktiikkassakin oli yllättäviä virheellisyksiä. Nopeat miehet kopitettiin pois usein jopa kakkoseläkin eikä sellaisia etenijöitä kuin Salmista ja Halosta käytetty lainkaan hyväksi. Esko Lignellin lyöntivarmuus on tipotiessään ja Harden pääsee nykyisin kentälle vain vastustajan munauksilla. Ulkopelissä hän hoiteli tehtävänsä kiitettävästi ja oli selvästi takakolmikoon käyttävät varsinkin alkuvuoroissa erittäin tehokkaasti hyväkseen näpkyksiä ja täyttelivät pesiä melkein puolivauhtiin. Huomioonotetaan joukkueen erittäin vaikean ras. Myös Halosen ulkopelille voi antaa tunnustusta, mutta sitävastoin etukolmikkoa on tukistettava laiskasta toiminnasta. Oululaiset

sarjaohjelman tuntuu siltä, ettei joukkue selviä tappioita edes kevätkierroksesta. Juoksuja löivät Stahlhammar, Hakala, Mäntynen, Lignell ja Salminen, kukin 1.

Farssi loppukillassa

Ainoasta yllätyksestä ei eilisessä ottelussa vastannut Oulun Lippo, vaan myös järjestelypuolella noteerattiin toinen yhtä ainutlaatuisen tapaus. Kun peli oli pelattu ja tavanomaisten palkintoseremonioiden piti alkaa, todettiin, ettei kukaan tiennyt, kenelle lusikat pitäisi luovuttaa. Palkintojen jakaja piti lämminhenkisen puheen ja valitti tapahtunutta, johon syy-päätä ei tahtonut mistään löytyä. Esko Salminen tosin oli arvosteltu kentän parhaaksi ja hän sai tehdä kotimatansa upeilla tuohivirsuilla. Myöhemmin saatiin tietää, että parhaiksi sisäpeläajiksi oli arvosteltu Liposta Keränen ja P-T:stä Salminen ja ulkopelien vastaavat miehet olivat Ollanketo ja Harden. Jako suoritettiin ilman lyeisöä pukukopissa. Tapaus, joka oli varsin valitettava, on merkittävä täysin väärinkäsitysten tiliin.

»Pyttykerho» katosi

Epätavallinen tilanne koettiin sunnuntaina ottelun PT - Lippo päätyttyä Hesperiaassa. Palkintoja ei nimittäin jaettu ollenkaan. Pelaajat olivat hetkisen kiilassa, jonka jälkeen kuuluttajana toiminut Tauno Rautiainen lyhyesti totesi, että pyttykerho on häipynyt johonkin.

Ilmeisesti huippujännittävä ottelu ja PT:n pistemenetykset olivat saaneet seuran johtohenkilöt, joiden piti jakaa palkinnot, niin hermostuneiksi, että tärkeä seremonia unohtui tykkään. Pelaajien painuttua pukukoppiin kuljeskeli pitkin kenttää orvon näköinen mies lusikat kourassa ja hoki jotain. Ei ihme, että kentältä poistuva yleisö naureskeli sekä huuteli moitteita järjestäjille.

Nuorennettu Kiri murskasi heikon Feran Harjulla ylivoimaisesti 24-1

Vain noin neljäsosa Jyväskylän mestaruussarjaottelujen tavallisesta katsojamäärästä oli eilisiltana uskaltanut vesisateessa seuraamaan Kirin ja Feran välistä kamppailua, mutta nämä 600-700 uskollista saivat riemullista nähtävää, sillä rohkeasti nuorennettu kotijoukkue kävi taisteluun reippain ja yritteliäin ottein, eikä antanut heikolle raimalaisjoukkueelle minkäänlaista mahdollisuuksia.

Fera lyöntijärjestyksessä: Keijo Lehtonen, Simo Lehtonen, Haukkala, Liesmäki, Petrell, Vuorinen, Heino, Jokela, Kuortti ja vaihtomies Törmä. Esa Härkälä puuttuu kokoonpanosta. Kirillä oli lyöjiä 109 ja Feralla vain 52. Ottelu keto oli 2 tuntia 40 minuuttia.

Kirin aikaisemmasta rungosta oli tässä ottelussa jäljellä vain puolet ja ulkokenttä pelasi seuraavassa kokoonpanossa: lukkari Salo, 1-pesä Harju, sieppari Korhonen, 2-pesä Hautamaa, polttaja Parviainen, 3-pesä Helkala, 2-vara Jaakkola, 3-vara Paavola, koppari Karjalainen. Myös lyöntijärjestykseen oli tehty muutoksia, sillä mm. Parviainen löi paikalla, jolla hänen olisi pitänyt olla koko kesän, nimitäin neljäntenä.

ONNISTUNUT LEIKKAUS

Vastus oli tosin heikko ja ilma kurja, joten aivan täyttää kuvan uudistetun Kirin tehosta ei saatu, mutta kaikista päätellen nuorennusleikkaus oli onnistunut ja olisi pitänyt suorittaa jo aikaisemmin. Nuoret Harju, Helkala ja Korhonen täyttivät paikkansa erinomai-

sesti niin sisällä kuin ennen kalkkeja ulkona, jopa niin, että Helkala palkittiin parhaana ulkopelaajana. Myös lyöntivoimaa näytti poikien mukana tulleen joukkueelle lisää, mistä todistuksena oli tosin jo aikaisemminkin mukana olleen Karjalaisen palkitseminen sisäpelin parhaana. Myös muut nuoret löivät mainiosti ja etenkin Korhonen kunnostautui ripeillä, joskin joskus uhkarohkeilla otteillaan. Joukkueensa parhaasta peliteosta annetun palkinnon hän vei »karattuaan» kolmoselta kotiin sillä välin, kun syöttäjä läksi tavoittelemaan näpäystä tappaakseen Matti Hautamaan ykköselle. Kentän parhaan yleispelaajan palkinnon vei Pete Jaakkola, joka väläytti varavahdinlahjojaan — vaikka heittotarkkuudessa olikin toivomisen varaa — ja löi Kirin juoksuisia peräti seitsemän. Paavola pelasi kolmosvaraa miltei paremmin

kuin vakioaikaansa, joten takakentän tämänkertainen kokoonpano tuntui todella onnistuneelta. Jos jotakin muutoksia voidaan ajatella, tulee ehkä kysymykseen Parviaisen ja Hautamaan palkanvaihto, vaikka kumpikin olikin mies nykyisillään paikoillaan.

Ferasta ei kannata paljon puhua. Ulkokenttä vuoti pahanlaisesti, sillä takakenttä tuntui hitaanlaiselta ja jäykältä, eivätkä takapesät pitäneet niinkuin olisi ollut tarpeen. Tähän vaikutti ehkä sekin, että kenttä oli tavattoman liukas ja että miehiltä meni sisu kaulaan Kirin nykäistyä heti alkajaisiksi 7 juoksun etumatkan, jota se tasaisesti kasvatti. Sisällä ei takakenttälyöntejä, jotka määrällä kentällä olisivat tuottaneet parhaan tuloksen, viljelty kuin nimeksi, lukuunottamatta turhaa Pete Jaakkolan pommittamista. Joukkueesta, joka on ilmeisen kypsä Suomen sarjaan, palkittiin parhaana sisäpelaajana 3-pesä Liesmäki, ulkopelaajana 2-vara Haukkala ja hyvän pelisuorituksen tekijänä 3-vara Kuortti.

MURSKALUKUJEN SYNTY

Pelin kulkua on turha käydä vuoro vuorolta selvittämään. Fera voitti hutunkeiton ja sen jälkeinen syntyi juoksuja seuraavasti:

Kiri: 7-3-2-5-4-1-1-1-0 = 24
Fera: 0-0-1-0-0-0-0-0-0 = 1

Kirin juoksuista löi Jaakkola 7, Paavola 4, Karjalainen 3. Parviainen 3, Hautamaa ja Helkala 2 ja Korhonen yhden. Feran ainoan juoksun löi varsin kauniisti S. Lehtonen.

Mestaruussarja 15.6.1959

PeVe - Kiri	10 - 4
Vimpeli - Imatra	14 - 1
HoNsU - Fera	18 - 7
Sotkamo - Imatra	10 - 2
Ilmajoki - PuMu	5 - 4
PT - Lippo	5 - 5
Kiri - Fera	24 - 1

Kouvola	6 5 0 1	55-26	10
PT	5 4 1 0	51-17	9
Vimpeli	5 4 0 1	52-18	8
TMP	5 4 0 1	52-26	8
HoNsU	6 4 0 2	43-34	8
Imatra	7 4 0 3	46-57	8
Ilmajoki	6 3 1 2	36-28	7
Sotkamo	6 3 1 2	41-44	7
LMV	6 2 0 4	51-31	4
Nurmo	6 2 0 4	33-64	4
Lippo	6 1 2 3	23-66	4
PuMu	6 1 1 4	34-32	3
Kiri	6 1 1 4	36-34	3
PeVe	6 1 1 4	18-43	3
Fera	6 1 0 4	30-81	2

Kyllä kotikentällä tuntuu olevan mahtava vaikutus. Paljon kehuja saanut Imatrakin oli kuin toinen joukkue heti kun Gutzeitin piiput häipyi näkyvistä. Tosin se voitti Kirin vieraissa, mutta silloin joukkue oli aivan kuralla. Sama ilmiö näkyy olevan Sotkamollakin. Vieraskenttien suurtappioita ei kannata pitää veikkauspohjana, sillä kotiareenalla pelataan eri tahtiin. Vierasvoittoja kuitenkin tarvitaan, jos mitaleista aletaan haaveilla.

Kevätkierron viimeistä edellinen sarjakierron tuotti kauden toistaiseksi suurimman yllätyksen. Kovassa myötätuulessa purjehtinut helsinkiläinen oranssiyhdeksikkö Pallo-Toverit joutui luovuttamaan toisen sarjapisteen huonona vierailijana tunnetulle Oulun Lipolle, joka pelin kulun huomioonottaen olisi ansainnut jopa voitonkin. Näin syntyi ensimmäinen miinusmerkintä Pallo-Toverien tiliin eikä se päässyt sarjajohtoon ohi Kouvolan, jolla nyt oli lepokierron.

Kauden kahdella tappiolla aloittanut HoNsU on pelannut viime aikoina erinomaisesti ja se on noussut kahdeksalla pisteellä viidenneksi. Sunnuntaina oli sen uhrina Rauman Fera, joka ei voinut estää suurien tappionumeroitien syntymistä. Imatran paluu maanpinnalle tapahtui lauantaina Vimpelissä ja sunnuntaina antoi sille pahan muistutuksen Sotkamo, jonka peli alkaa muistuttaa vuoden takaisia suorituksia. Vimpeli ja TMP ovat molemmat erittäin hyvissä asemissa ja tulevat vielä asettamaan Kouvolan ja Pallo-Toverien aseman uhanalaiseksi.

Puna-Mustat ei osaa voittaa. Tällaiseen johtopäätökseen tulee väkisinkin sen niukkoja tappionumeroita tarkastellessa. Ilmajoki on kotikentällään paha pala, mutta PuMu vastasi kuitenkin ottelun parhaista suorituksista, saamatta ankarasta painostuksesta huolimatta kurottua umpeen Ilmajoen alkupelissä hankkimaa etumatkaa.

Pallo-Tovereilla on edessään vielä ennen kesätoukua paha matka Pohjanmaalle. Lauantaina vastassa on Ilmajoki ja sunnuntaina Nurmo. Yleisesti povataan, että turpiin tulee. Lehdistö ei ota oikein tosissaan Pallo-Tovereita ja odotetaan vain koska romahdus tulee. Ehkä se johtuu siitäkin, että PT on useana vuonna kärvistellyt aivan putoamisviivan tuntumassa. Tosin Ståhlhammar on oiva vahvistus ja varmaan Tikkanenkin, joka nyt pääsee ensimmäistä kertaa kehiin. Myöskin muut kärkijoukkueet pelaavat vieraissa. Vastassa on häntäpään joukkueet, Fera Kouvolalla ja Pesä-Veikot Vimpelillä. Lisäksi Veto pelaa kotona vielä Lipon kanssa. TMP saa matkustaa Lahteen.

PeVe - Vimpeli 6 - 10

Pesä-Veikot oli saanut Harjulle vieraaksi sarjassa kovaa lyöntikuntoa esittäneen Vimpelin, joka vei molemmat sarjapisteen. PeVe pystyi alkuvuoroissa antamaan tasaväkisen vastuksen, mutta 6. vuorossa sai Vimpeli aikaan jatkuvan ajon, mikä antoi tulokseksi kolme juoksua ja ratkaisi ottelun. Yleisöä oli n. 1300 henkeä.

Vimpeli aloitti ensin sisällä ja sai ajon kuolleita. Mäkelä purki sen onnistuneesti ja tilanne oli 1-0. Tasoittavallaan sai PeVeikin ajon ja Dufvan lyömänä sekä Vimpelin lukkarin haparoinnin tuloksena tasoitettiin peli heti. Toinen vuoro sujui samaan tahtiin. Vimpeli sai toisen juoksunsa Mäkelän lyönnillä Reijun avustaessa Niemen kotiintuloa laskemalla helpon pallon lävitse. Enempää eivät vieraat yrityksistään huolimatta saaneet aikaan, mutta PeVe pääsi johtoon Reijun päästessä ensin kotiin yliheiton turvin ja Lemisen sitten saatellessa Pollarin kotiin. Seuraavassa vuorossa Vimpeli sai taas yhden juoksun Niemen lyönnillä, mutta PeVen sisälläkäynti muodostui ranskalaisviiliksi.

4. vuorossa Vimpeli pääsi johtoon saamalla yhden juoksun Latvaloitten tekemänä, mutta PeVe ei tästä hermostunut, vaan tasoitti pelin Reijun pinkaistessa kotiin Laukkasen lyönnillä. Yleisön aavistukset tasatuloksesta 5-5 alkoivat varmistua Vimpelin jälleen saadessa

viidennessä vuorossa yhden juoksun ja PeVen vastatessa tähän samalla mitalla. Laukkasen lyönti onnistui hyvin ja Ami Paavola juoksi kakkoselta kotiin.

Peli ratkeaa

Kuudes vuoro muodostui ratkaisevaksi, sillä Vimpeli sai aikaan jatkuvan ajon, joka tuotti kolme juoksua ja vei vieraat turvallisuudentuiseen johtoon 8-5. Salo toholoi ensin helpon maapallon kanssa ja Niemi sai taas tililleen yhden lyödyn juoksun. R. Latvala yritti siten purkaa uutta ajoa, mutta epäonnistui Mäkelän sensijaan saatellessa seuraverinsa kolmoselta kotiin Pollarin myötävaikutuksella. V. Latvala löi kolmannen pinnan PeVen kolmospuolen hermoillessa ja siihen Vimpelin juoksutehtailu loppuikin. PeVen vastaavassa ei muuta mainittavaa tapahtunut kuin Ami Paavolan epäonnistuminen lyönneissään — tuloksena kaksi kuollutta ja vuoron vaihto tuota pikaa.

7. vuorossa ei Vimpeli saanut miestä edes kakkoselle PeVen ulkokentän pelatessa varmasti, mutta isäntienkin sisäpeli onnahteli eikä miestä saatu kakkospesää edemmäs. 8. vuorossa Vimpelillä oli kaksi ajoa, jotka molemmat epäonnistuivat. PeVe yritti pinnaa Paavolan juoksemana, mutta pallo ehti ennen. Vimpelin viimeinen sisävuoro sujui onnekaasti, sillä ajotilanteessa PeVen polttaja Kovanen toholoi ja palautti lopuksi

kehnosti kotiin. Pallo pyörähteli pääportin luokse ja kaksi miestä pinkoi Vimpelille lisäpisteitä. Vierailulla oli lisäksi kolme kotiintuloyritystä, jotka kuitenkin epäonnistuivat ja PeVe pääsi viimeiselle sisävuorolle. Peli alkoi rullata hyvin ja kun polttaja Niemi lisäksi kajautti pallon kakkospesän ohitse, pääsi Salo kotiin. Laukkaselle saatiin lisäksi ajo ja PeVen odotettiin vielä kaventavan, mutta toisin kävi. Laukkasen lyönnit epäonnistuivat, Kovasen kotiintulo päättyi ristinmerkin näyttöön ja Laukkanen kruunasi lopun palamalla ykköselle.

Lopputulokset vastaa kutakuinkin pelin kulkua, Pesä-veikoilla oli aika ajojen haparoivia otteita ulkokenkällä ja nämä muodostuivatkin ratkaiseviksi. Laukkasen epävarmuus ulkona päästi monta miestä turhaan kolmoselle, josta nämä sitten kiikutettiin onnellisesti kotipesän suojiin. Parhaana sisäpelaajana palkittiin Dufva, joka ei kuitenkaan mailan varressa ihmeitä esittänyt. Sieppari Leminen sai ulkopelipalkinnon ja Olli Laukkanen parhaan vaihtopelaajan tittelin palkintoineen — minkähän vuoksi?

Veikko Latvala

Vimpelin parhaaksi sisäpelaajaksi katsottiin V. Latvala, vaikka Niemi esitti vähintään yhtä hyviä otteita. Ulkopelipalkinto annettiin Vimpelin ykköspesä Mäkelälle, mutta tätäkin lusikkaa oli haparoimassa kouransa pari muuta miestä. Kentän parhaaksi yleispelaajaksi katsottiin PeVen Salo. PeVen paras yleispelaaja hän kyläkin oli, mutta kentän...

Pelituomarina nähtiin »Pulla» Heikkilä, joka tuomitsi luotettavalla tavalla ehtien välillä antaa ohjeita yleisöllekin — eikä suotta.

Vimpeli nitisti Lipon 28 - 2

Urheilujuhlan tuntua oli kauniilla saarikentällä, kun joukkueet sinivalkoisissa puvuissaan tuomari V. Leppilämmän Ylivieskasta pillin vihellyksellä juoksivat kiilaan. Syötön valvojana Alpo Koski Lapualta jakoi oikeutta kotipiirin puolesta. Yleisöä oli noin 1.200 henkeä, joista lippunsa lunastaneita 880. On huomattavaa, että alle 12 vuotiaat pääsevät Vimpelissä ilmaiseksi kentälle ja näitä tulevia pelaajia oli 500.

Vimpelin "kanuunat" olivat todella hyvin asemassa. Myötäistä tuulta hyväksikäyttäen voimakkaat lyönnit menivät varsin usein vastustamattomasti läpi rajoista ja peräkentältä. Kun otelussa ei sovittu mitään rajoituksia pallon mennessä jokeen, niin juoksujakin tuli yhtenä.

Rauno Latvala

Erikoisesti kunnostautui Vedosta lyöjänä Rauno Latvala. Hän sai tililleen yhdeksän juoksua, joista kaksi kunniajuoksua. Väinö Lillstrangilla oli myöskin hyvä päivä, sillä hän löi kunnarin ja viisi tavallista juoksua. Vilevaara myöskin paukutteli nasevia laakoja ja niistä tuli neljä juoksua, joista puolet kunnareita. Nygårdin ja Havisen tilille merkittiin molemmille kolme juoksua. Veikko Latvalalle kaksi, joista toinen kunnari ja Mäkelä löi yhden juoksuista. Nopeimpana etenijänä voisi mainita Mäkelän, joka juoksi kuusi juoksua, Veikko Latvala viisi ja Lakaniemi neljä.

Lippo, vaikka se yritti kovasti, oli kokonaan isäntien armoilla. Kahdessa viimeisessä vuorossa ulkopelaajien ote hetkeksi herpaantui, onnistui vaihdot ja sitä seurasi Maanisen lyönneillä yhteensä kaksi juoksua.

Näin komeasti mestaruussarjan kevätkierroksen päättänyt Vedon joukkue sai tukijaostoltaan palkinnoksi piikkarit tai räpylän. Lisäksi palkittiin kentän parhaana pelaajana Rauno Latvala, saaden myöskin sisäpelaajapalkinnon. Ulkopelistä palkittiin loistavasti pelannut syöttäjä Markus Lakaniemi. Lipon sisäpelipalkinnon sai molemmat juoksut lyönyt Maanola ja ulkopelissä sieppari Keränen.

ViVe: 6 6 0 0 3 8 0 1 4 = 28
Lippo: 0 0 0 0 0 0 0 1 1 = 2

Pallo-Toverit löi Ilmajoen

Ilmajoki, lauantaina.

Viime aikoina keuhko kuntoa osoittanut Pallo-Toverit voitti täällä tänään voimakkaana kotijoukkueena pidetyn Ilmajoen Kisailijat ja nousi jälleen mestaruussarjan johtoon. Loistavissa olosuhteissa suoritettua ottelua oli seuraamassa 1.050 maksanutta katsojaa, ja sen tuomitsi erittäin varmaotteisesti Erkki Heikkilä Parkanosta.

Pallo Toverit avasi juoksutilinnsä heti ensivuorossa. Kuismanen polttolinjalle menneitä hiljaista lyöntiä ei saatu heti haltuun ja juoksu tuli. PT:n toinen ja kolmas vuoro päättyivät hyvin lyhyeen. Miestä ei saatu kunnialla kakkoselle. Sensijaan IK sai tasoittavan juoksunsa toisessa sisävuorossaan Lammin lyödessä V. Lintalan kotipesään. Neljäs sisävuoro oli PT:llä onnekas. Harden löi polttajan sivu ja kun takakenttään vielä tunaroi, juoksi Jokinen kakkoselta suoraa kotiin. Tikkanen sivalsi heti perään samaa linjaa, jolla Halonen juoksi kotiin. IK:n neljäs sisävuoro alkoi erittäin lupaavasti. Saatiin heti kärkeen syntymään kuolleita ajo, mutta PT:n ulkokenkää piti ainakin kotiintulolyöntien ollessa kyseessä ja niin kaikki kolme kuolemaa tulivat kotipiiriin läheisyydessä.

Viidennessä vuorossa PT lisäsi vielä etumatkaansa yhdellä juoksulla. Ilmajoki vastaavassa sisävuorossaan pääsi jälleen myöskin juoksujen makuun. Ensimmäinen V. Lintala löi Kiikerin kotiin ja Yli-Toralan läpilyönti keskeltä toi kotiin Leppäniemen ja Ki-

vistön ja Yli-Toralan kunnarikin tuli samassa sähinässä. Nyt johdi vuorostaan Ilmajoki 5-4. Kuudes vuoro päättyi PT:ltä lyhyeen. IK sensijaan sai jälleen syntymään jatkuvan ajotilanteen, mutta kotiintulolyönneissä ei tälläkään kertaa ollut suuntaa. PT teki kolme kuolemaa kotiviivoilla. Seitsemännessä sisävuorossa PT pääsi tasoittamaan hiukan kyseenalaisella juoksulla. Pallo meni heitosta kolmospuolen katsomoon, jossa se pysähtyi erään katsojan jalkaan ja vierei siitä kaltevaa katsomopintaa pitkin kentälle päin. Tuomari Heikkilä antoi kuitenkin kotiin pyrkivälle juoksijalle, joka olisi muuten kuollut, vapaataipaleen. Ilmajoki ei saanut enää kolmessa viimeisessä vuorossa syntymään juoksua, vaikka hyviä tilanteita oli useitakin. PT tasoi seitsemännessä Hardenin toimesta ja voittojuoksun löi kahdeksannessa Uuri Ståhlhammar. PT voitti 6-5.

P-T: 1-0-0-2-1-0-1-1-0=6
IK: 0-1-0-0-4-0-0-0-0=5

Juoksujen lyöjät. P-T: Ståhlhammar 2, Harden, Tikkanen ja Kuismanen 1 ja 1 syntyi harhaheitolla. IK: Yli-Torala 1+2, Lammi ja Väinö Lintala kumpikin 1.

Pallo-Toverit pelasi seuraavassa ulkokenttäjärjestyksessä: Lukkari Mäntynen, ykköspesällä Kuismanen, sieppari Halonen, kakkospesällä Hakala, polttajana Tikkanen, kolmospesällä Jokinen, kakkosvarana Esko Lignell, kolmosvarana Ståhlhammar sekä kopparina Harden, joka pelasi loistavan ottelun.

Ottelussa palkittiin vierailijoiden sisäpelistä Kuismanen, ulkopelistä Mäntynen ja yleispelistä Harden. IK:n vastaavat olivat Yli-Torala, Kiikeri ja Kivistö.

Lahden Mailaveikot voiton makuun Työvään Mailapojat nujertui 10—0

Tuntia ennen eillisen pesäpalloilun mestaruussarjaotteen alkua puhjennut ukkos sade lakkasi parahiksi, kun TMP:n ja LMV:n joukkueet juokisivat kiilaan. Ottelu saatiin suoritettua täysin tyydyttävissä olosuhteissa. Sade tosin vähensi katsojamäärää, joka nyt oli noin 700.

Lahden Mailaveikoille on tullut tavaksi venyä TMP:tä vastaan käymisissä sarjaotteluissa. Eillinen pistetaistelu ei tehnyt poikkeusta tähän traditioon, sillä LMV:n voitonnumeroiksi muodostuivat komeat 10—0.

Alkukesän Mailaveikoissa lukkaroinut Aarre Ventola lähti takaisin isiensä maille Tervakoskelle, mutta ei LMV pulaan joutunut. Vähän joka paikan höylänä häärännyt Eero Parkkonen siirtyi syöttölautasen äärelle. "Kyyllällä" on kokemusta tästä pelipaikasta.

Parhaiden pelaajien palkintokusikat osuivat kerrankin oikeille miehille. Yleispelissä katsottiin ansioituneimmaksi Eero Parkkonen, sisäpelissä Leevi Nyman ja ulkopelissä Antti Elomaa.

TMP:llä sattui ellen olemaan heikko päivänään, jolloin mikään ei ottanut luonnistaakseen. Etenkin sisäpelissä sattui monia epäonnistumisia ja ulkopelissä heittopelin lipsahdukset antoivat vastustajalle mahdollisuuden juoksentilinsä kartuttamiseen. Joukkueen tehokkaimmaksi pelaajaksi niin sisällä kuin ulkonakin kohosi pelipäällikkö Jaakko Pesonen. Hänelle ojennettiin loppukillassa parhaan yleis- ja sisäpelaajan palkinto. Anssi Jokisen palkintokaappiin lyösi tiensä parhaan ulkopelaajan Jusikka.

TMP voitti hutunkeiton ja valitsi ulkovuoron. LMV aloitti sisällä ja kehitti heti alkuun ajolähdön, josta Nymanin onnistui sivaltaa kärkijuoksija Armas Hahl kotipiiriin turvaan. Parkkonen lyönnillä lisäsi Elomaa LMV:n johdon 2—0:ksi. Sitten kotiutti Paavola Hanskin ja vuoron vaihtuessa oli LMV:n etumatka 3—0. Toisessa vuoroparissa iski Leevi Nyman voimalyönnin läpi kolmosnurkasta ja Elomaa eteni ykköseltä kotipesään saakka lyöjän itsensä kiertäessä kunnarin. Tämän jälkeen peli sujui tuloksettomana seitsemänteen vuoropariin saakka. Parkkonen edetessä kakoselle intoutui Anssi Jokinen paikkaamaan ohi pesävahdista ja Parkkonen jatkoivat etenemistään kotipiiriin asti. Lyöjänä ollut Kajander kiersi puolestaan kunnarin. Elomaan lyönnin kimmoissa ulkopelaajan kädestä toi Vuori LMV:n kahdeksannen juoksun. Seuraavassa vuorossa sinkosi Jokinen jälleen harhaheiton, tällä kertaa ykköspesän yli. Kajander pinkoi palloa noudettaessa LMV:n yhdeksannen juoksun ja samanaikaisesti Nyman kiersi kentän

tuloksena kunniajuoksu ja loppunumerot 10—0 LMV:n hyväksi.

LMV:n positiivisina suorituksina on tuotava esiin erikoisesti Eero Parkkonen ja Esa Hautaahon komeat nostot ja hidastetut lyönnit, joille yleisökin antoi niille kuuluvat suosionosoitukset. Myös Pansa Paavola kunnostautui tällä kertaa vaihtolyöjänä viljellen onnistuneesti kääntö- ja ohitusnäpäksiä. Leevi Nymanin valttina olivat voimasivallukset, joiden avulla hän kartutti lyöntitiliään kolmella juoksulla.

Ulkopelissä LMV esitti koko ottelun ajan hyviä otteita. Etukäteen tehdyt taktiikkasuunnitelmat onnistuivat lähes täydellisesti. TMP:n voimaton sisäpeli tosin loi tälle hyvät edellytykset. Suurin syyllinen helsinkiläisten aioiden eliminoimiseen lienee LMV:n lukkari Parkkonen, jonka puolikorkeat syötöt putoilivat melkoisella varmuudella syöttölautaselle, jatkuva heittäly piti etenijät kurissa ja taktilliset väärät saivat aikaan ainakin pari »kärpää». Lisäksi näppärä »pallotuskuolema» kireässä kotipesäkilvassa kohottaa hänen arvonsa. Antti Elomaa hallitsi polttajan tontin laajalla säteellä ja kylvi tuhoa TMP:n etenijöiden riveihin. Muutamat haamukopit ottelun ratkaisuhetkillä olivat malliesimerkkejä hänen ulkopelitetostaan. Mikko Kajander pelasi jälleen ulkona luotettavasti ja muutamat erinomaiset kurotukset kolmospesällä jäivät erikoisesti mieleen. Olli Hanski oli alkupelissä varsinkin heitoissa epävarma, mutta lämmentyään hän esitti jo loistavaa kauhonpeliä tuhoamalla monia juoksijoita ykkös- ja kolmospesille.

Suoritettu ottelu antoi LMV:lle lupauksia syyskierroksen varalle, mutta kesälomatauko on käytettävä tiiviini harjoittelun merkeissä. Varsinkin lyöntipeli kaipaa lisätehoa.

Kiri selvitti Sotkamon 10—1

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: Kiri: Hautamaa, Salo, Rautiainen, Jaakkola, Parviainen, Karjalainen, Paavola, Korhonen, Helkala ja vm. Harju & Pollari. Sotkamo: Martti J. Korhonen, Hietanen, Tauno Korhonen, Reinikainen, Hakkarainen, Matti Korhonen, Huusko, Niemelä, Kemppainen ja vaihtopelaajina Mustonen sekä V. Keskitalo. Kirillä oli lyöjiä 94 ja Sotkamolla 58. Kentällä viihdyttiin tasan 2 tuntia.

Parituhatpäisen katsomon ensimmäiseksi ilonaiheeksi Pete Jaakkola voitti hutunkeiton ja Kiri pääsi alkamaan ulkopelillä. Sotkamon kärki: Korhonen ja Hietanen pääsivät kentälle, mutta Korhonen II lyöntivuorolla kärki kuoli ykkös-

le, jonka jälkeen syntyi ajo, jonka purkaminen tyrehtyi laittomaan ja koppelihin. Kahdeksan lyöjän käytyä mailanvarressa tuli vaihto. Kirin vastaavalla ei sisäpeli luistanut yhtä hyvin. Hautamaa iski kopin, Salo läksi kentälle ja Rautiainen yritti saattaa hänet kakkoselle, mutta kuolema seurauksena. Jaakkola ja Parviainen läksivät etenemään, mutta Pete kuoli kakkoselle ja Karjalaisen koppi siepparille tappoi Ripankin samaan pesään.

Kiri kiskalsi juoksija

Sotkamon Niemelä kärkenä ennätti ykköselle suuntautuneen yliheiton turvin kakkoselle ja Hietanen lyöntivuorolla saatiin takape-

sät täyteen ja edelleen ajo kuolleita. Korhonen II:n Petelle suuntautunut lyönti tappoi kotiinpyrkijän ja toinen samanlainen Ripalle aiheutti toisen kotitaipelekuolle. Reinikainen sivalsi Parvaiselle tämän saamatta palloa haltuunsa. Juoksu syntyi, takapesät täyttyivät ja Korhonen III:lle tuli ajo. Hautamaa palautti hyvin kakkospuolelle suuntautuneen lyönnin, ja jälleen tuli käry kotitaipelella. Kiriltä Karjalainen ensimmäisenä lyöjänä löi kopin, Paavola eteni ykköselle ja Korhonen kopillaan tyhjensi kentän. Helkala saatiin kärkeen ja Rautiainen purettavaksi syntyi ajo. Helkala kuoli kotitaipelelle, mutta seuraavalla lyönnillä kolmoselle ennättänyt Rautiainen kotiutui ja peli oli tasan 1—1. Pete aiheutti haavoja, mutta Salo oli edennyt kolmoselle ja kotiutui sieltä Ripan kakkosvaralle suuntautuneella lyönnillä. 2—1. Karja-

lainen kolmosvaralle suuntautua Helkalan kakkoselle, kotiutti kolmoselle kerenneen Karjalaisen. Peli oli 3—1. Hautamaa eteni osin väärienkin turvin kakkoselle useiden haavoitumisten jälkeen Karjalaisen polttajan ohi suuntautuneella luritukseella kotiin. Peli jo 4—1. Loppuvuoro meni tuloksettomana.

Sotkamon kolmas vuoro sisällä meni penkin alle eikä Kirikään hyvistä yrityksistä huolimatta saanut näkyvää aikaan. Sotkamo yritti neljännessään vaihtelevalla menestyksellä, sai aikaan ajonkin, mutta Parviaille suunnattu lyönti aiheutti kolmannen palon. Kiri käytti 8 miestä mailanvarressa, mutta tulosta ei syntynyt tässä vuorossa. Viidennessä jo toinen lyöjä kuoli Sotkamolta ja ajokin saatiin Hietaselle, mutta kotiayrittäjä tuhottiin ja Parviainen teki kolmannen kuolleen tuossa tuokiossa. Kiri aloitti kopitteluin, mutta Parviainen lähti kentälle, mutta onni ei ollut myötä enempää kuin seuraavillakaan, ei, vaikka Salo oli liikkeellä kahden väärien turvin. Viimeisenä lyöjänä Jaakkola yritti selvittää tilannetta seurauksella, että Salo kuoli kolmoselle.

Kuudenteen vuoroon eteni Reinikainen kärkenä kentälle, mutta seuraava lyöjä kuoli ykköselle, jonka jälkeen seurasi kopittelua ja kovaa yritystä, mutta tulosta ei syntynyt. Kirin sisävuorolla Parviainen auttoi Jaakkolan näpykällä kakkoselle, mutta Karjalaisen lyönnillä tämä kuoli kolmosyritykseen. Koppeja ja haavoittumisia Parviaisen etenemisen turvaamiseksi, ja Hautamaan lyönnillä tämä kotiutettiin lyöjän pinkeossa suoraan kakkoselle. Jatkossa ei onni enää ollut myötä ja vaihtoon mentiin juoksuin 5—1. Sotkamo yritti painostaa seitsemännessään ja kentälle päästiin melko mukavasti, mutta eteneminen takapesäväleillä oli liian vaikeata. Kirin 4 ensimmäistä lyöjää kopitteli ja vasta Parviainen läksi kentälle edeten Karjalaisen tuella kakkoselle. Paavola veti hirmuluujan lyönnin kakkosvaralta läpi Parviaisen ennättäessä suoraan kakkoselta kotiin ja Karjalaisen kolmoselle sekä lyöjän kakkoselle. Peli oli 6—1. Hautamaa sivalsi kakkosnurkkaan ja Karjalainen kotiutui Paavolan pinkeossa kolmoselle ja Hautamaan itse kakkoselle. Rautiainen kotiutti kakkoselle suuntautuneella lyönnillä Hautamaan ja kolmoselle edennyt Paavola pääsi kahdella vääriellä suomaan lönnkkäjuoksun. Peli jo 8—1. Takapesiä pidettiin edelleen täysin ja Karjalaisen Reinikaisen alueelle suuntaama sivallus vei pallon ulos kakkosnurkan puolelta ja Korhonen pelasti syöksymällä 9:nneen juoksun. Palautus-taitto oli lajissaan mallisuoritus. Lopussa ei jaksettu enää painaa samalla voimalla.

Tulokseen 10—1

Sotkamon toinen lyöjä kuoli kahdeksannessa ensimmäisen kopittelun jälkeen, ja vaikka mailan varressa yritettiin kaikki niisit ja kentällä edettiin häikäilemättä, Kirin kenttä piti. Vastaavallaan Kiri ensin kopitteli, mutta kolman-

tena lyöjänä Salo sivalsi Reinikaisen jalkojen juuresta kauas takakaarteeseen ja kiersi tyhjällä kentällä kunnarin. Siinä sitten olivatkin ottelun juoksut, 10—1. Vuoron loppuvaiheessa ei enää onnistuttu.

Sotkamon yhdeksäs vuoro oli jo haparoimista ja vähän samaan malliin meni Kiriltäkin, mutta olihan voitto jo varmistettu.

Sotkamo 0 1 0 0 0 0 0 0 = 1
Kiri 0 4 0 0 0 1 4 1 0 = 10

Kirin joukkue oli tänään hyvin tasainen. Kaikki pitivät hyvin paikkansa. 2-pesän Matti Hautamaa oli hyvässä vireessä, mutta jäi yllättäen ilman minkäänlaista palkintoa. Niitä saivat P. Jaakkola, R. Karjalainen ja R. Salo. Sotkamon huonoin rengas oli tänään lukkari P. Hietanen. Tolpat eivät tahtoneet pysyä kohdallaan ja useita kertoja kiriläiset saivat vapaita taipaleita, kerran jopa kolmoselta kotiin, 4 miehen polttolinjatakatiikkakaan ei onnistunut oikein hyvin ja takakentällä oli paljon töitä. Palkitut olivat A. Niemelä, M. J. Korhonen ja L. Reinikainen.

Reijo "Hepeli" Salo, ikää 18 vuotta joutui astumaan suuriin saappaisiin, kun hänestä levotettiin Kirin ykköslukkari Kaakkolahden Eikan siirrettyä Hongikon leipäin. Hyvinhän se on mennyt tähän saakka. Salo on viime vuoden nuorten Suomen mestari. Keski-Suomalainen muistaa mainita jutuihinsa joka kerran nuorennetusta Kiristä, vaikka leikkaus tehtiinkin jo keväällä.

KAKKOLAHTI loistopäiviensä veroinen PuMu ja HoNsU jakoivat pisteet 4-4

Neljä kertaa HoNsU johti Hesperiaassa, mutta yhtä monasti Puna-Mustat tasoiitti ja vielä samassa pelivuorossa, joten todellisesta tasaväkisyydestä voitaneen silloin puhua. Tasollisesti ottelu oli yksi kauden parhaista ja varsinkin lukkareitten erinomainen työskentely väritti sitä mielenkiintoisella tavalla. PuMu oli hienokseltaan, tilanteet huomioonottaen, niskan päällä, mutta yhä uudestaan ja uudestaan tuli Eino Kaakkolahti ja sotki sen suunnitelmat. Ennätysmäärä kärpäsiä, huteja, ja laittomia aiheutti hän pistepulaan joutuneelle kotijoukkueelle, joka viimeisellä lyöntivuorolla sai vielä erinomaiset mahdollisuudet voittojuoksun tekoon. Pauloff ja Liukkonen, kaksi PuMun varminpana pidettyä lyöjää, saivat vastuun kannettavakseen, mutta he eivät onnistuneet. Kolmospuolelle suunnatut lyönit kauhoivat Rautiainen ja Puttonen varmasti haltuunsa ja pisteet tassaatiin tuloksen ollessa 4—4. Viitisensataa katsojaa oli todistamassa, ettei vieraiden onnistunut vieläkkään «valloittaa» Hesperiaa.

Kaakkolahti suvereeni

HoNsU:n pelistä sai sellaisen kuvan, että sen menestys on täysin riippuvainen Eino Kaakkolahden kunnosta. «Eikka» pelasi todellakin parhaiten päiviensä tapaan ja vielä paremmin kuin puolitoista viikkoa sitten PPL-Lehdistä otteissa, jolloin hänet palkittiin ottelun parhaana. Hänen varmuutensa ei perustu yksipuolisesti vain ulkopeliin, vaan myöskin lyöjänä hän oli ottelun tarkin ja taitavin. Hän sai joukkueensa parhaan sisä- ja yleispelaajan palkinnon sekä Pyttykerhon haarikan. Joukkueen käyttämä «nopea sisäpelitaktiikka» ei täysin onnistunut ja kakkospesästä muodostui todellinen joukkohauta. Yksityisistä pelaajista kiintyi huomio Eino Kaakkolahden lisäksi polttaja Yli-Jas-

kariin, jonka ulkopeli oli kaiken aikaa hyvin varmaa. Voimakasheittoiset varavahdit Maanola ja Oksala sekä 2-pesä Puttonen voidaan vielä mainita hyvin hitaan tuntuisesta yhdeksiköstä, jonka nousu kohti sarjan kärkeä tulee kaikesta päättään syyskierroksella yhä jatkumaan.

Kujala kuntoutuu

Myös Puna-Mustat saa iloita siitä, että sillä on syöttölautasen äärellä mies, joka tuntee pelin metkut. Kujala pelasi kauden parhaan pelinsä ja oli ratkaisevasti vaikuttamassa siihen, että toinen piste pystyttiin vierailta pidättämään. Hänen syöttönsä ovat teknillisesti paljon parantuneet eikä vääriä synny enää niin runsaasti kuin vielä muutama kierros sitten. PuMu sortui nyt sisäpelinsä etenkin karkimiesten osalta. Pauloff näpytteli jatkuvasti laittomia, vaikka hänen vahvin aseensa on aina ollut voimakkaat välilyönit. Halonen ei ollut tällä kertaa oikealla pelipäällä ja etenkin hän kärsi Kaakkolahden hännäilystä. Liukkonen arvosteltiin parhaaksi sisäpelaajaksi ja Kujala nappasi ulko- ja yleispelipalkinnon.

HoNsU 1 1 0 0 1 1 0 0 0 = 4
PuMu 1 0 1 0 1 1 0 0 0 = 4

Juoksujen lyöjät. HoNsU: Oksala ja Eino Kaakkolahti 2. PuMu: Kujala, Liukkonen, Kimpimäki ja Alikoski kukin 1.

Fera - KPL 0 - 3

Sunnuntaina pelattiin Rauman pallokentällä kevätkierroksen viimainen ottelu Fera ja Kouvolan Pallonlyöjien välillä. Kummankin joukkueen lyöntipeli oli heikointa mitä Raumalla on tänä kesänä nähty. Juoksuvähytyksen oli myös osallisena pehmeä kenttä öisen saateen jälkeen. Maalyönneillä ei juuri saatu mitään aikaan. Yleisöä ottelua seuraamassa oli n. 500 henkeä.

Kouvola sai aloittaa sisällä, mutta kakkosta pitemmälle ei mies ehtinyt. Fera sai heti miehen kolmoselle, mutta kakkoselle tuli kolmas palo ja kotiin yritys jäi sikseen. Toisessa Kouvola kehitti heti ajon kuolleita. Ensimmäinen yrittäjä kuoli, mutta ajon jatkuessa sivalsi Sutinen Eteläpään kotiin ja heti perään Arponen Vuorisin. Molemmat juoksut tulivat Fera'n ulkokentän sähläyksistä. 2 - 0 lukemissa pelattiinkin sitten seitsemänteen vuoroon saakka, jossa Viherkenttä löi ajosta Eteläpään sisään, Fera'n ulkokentän tunaroidessa. Tilanne 3 - 0, mikä jäikin lopputulokseksi, vaikka Fera yritti kahdessa viimeisessä epätoivoisesti tasoitusta.

Kouvolan parhaina palkittiin yleispelistä Viherkenttä, sisäpelistä Arponen ja ulkopelistä sieppari Jaakkola. Fera'n vastaavat Heino, Jokela ja kakkosvara Haukkala.

PT yhä lyömätön Nurmo sortui 7-18

Niin tärkeää kuin Pohjanmaan pesäpallolulle olisi ollut eikä vähiten nurmolaisille, että PT olisi menettänyt edes jonkun pisteen Pohjanmaan turneella, se tällä kertaa oli toiveajattellua. PT on edelleen kovassa kunnossa. Joukkue on vahva mestaruuden tavoittelija tänä vuonna, joten PT:n voitto edellisessä ottelussa oli täysin ansaittu.

Ottelu Nurmon Haalilla saatiin suorittaa kauniin mutta vähän tuulisen sään vallitessa. Vajaat tuhat katselijaa yritti huudoillaan auttaa nurmolaisia mahdollisuuksiensa mukaan, mutta minkäs paremmalleen voi. Ottelun tuomarina toimi M. P e n n a n e n Toijalasta ja sijoittui joskus omituiseen paikkaan, mistä varmaan senhetkinen tilanne näkyi heikosti. Syöttötuomarina toimi Piirto Ilmajoelta. Hän antoi PT:n pelaajien pulinan joskus vaikuttaa tuomioihinsa.

Pelin kulusta mainittakoon, että Nurmo hävisi hutunkeiton ja sai alkaa sisällä. Jymyn peli alkoi luistaa poistieheensä ja Martikkalan komea laaka toimitti Mannilan kotiin. Tämä olikin ainut kerta, kun Nurmo johti ottelua. PT:n sisävuoroa odotettiin mielenkiinnolla ja mielenkiintoinen se olikin. Takapesät täytettiin kevyesti ja juoksujen teon aloitti Ståhlhammarin laaka, millä nopea Hardén ehti leikiten

kotiin. Neljä juoksijaa ehti tulla ennen vuoroparinvaihtoa. Tämän jälkeen PT hallitsi ottelua loppuun asti. Sisäpeli oli parempaa ja ulkopeli varmempaa. Varsinkin PT:n polttaja Halonen esitti mainiota ulkopeliä. Kait jonkinlainen etukäteissopimus oli nurmolaisilla, että Haloselle ei lyödä, mutta kovin usein oli Halosen hanska edessä nurmolaisien lyödessä.

PT: 4-0-3-2-1-0-2-0-6=18

NJ: 1-1-0-0-1-1-2-0-1=7

Pallo-Toverien juoksuista vastasivat Kuismanen 4, Ståhlhammar 4, Halonen 3, Hakala 2, Harden 2, Lignell, Mäntynen ja Tikkanen 1. Nurmo: Martikkala löi 5, Kitiinoja ja Mannila kumpikin yhden.

Ottelun jälkeen palkittiin parhaina ulkopelaajina PT:n polttaja Halonen ja Nurmon koppari Hemminki sekä sisäpelistä vastaavasti Ståhlhammar ja Martikkala.

Näin lyötiin

PeVe—ViVe	6—10
Ilmajoki—PT	5—6
Vimpeli—Lippo	28—2
Lahti—TMP	10—0
Kiri—Sotkamo	10—1
PuMu—HoNsU	4—4
Fera—Kouvola	0—3
Nurmo—P-T	7—18

SM-sarja 28. 6.

PT	7	6	1	0	75—29	13
ViVe	7	6	0	1	90—26	12
KPL	7	6	0	1	58—26	12
HoNsU	7	4	1	2	47—38	9
TMP	6	4	0	2	52—36	8
IPV	7	4	0	3	46—57	8
Ilmajoki	7	3	1	3	41—34	7
Sotkamo	7	3	1	3	42—54	7
Lahti	7	3	0	4	61—31	6
Kiri	7	2	1	4	46—35	5
PuMu	7	1	2	4	38—36	4
Nurmo	7	2	0	5	40—32	4
Lippo	7	1	2	4	25—94	4
PeVe	7	1	1	5	24—53	3
Fera	7	1	0	6	30—84	2

Kesätauko 28.6 - 2.8.1959

Pallo-Toverit näytti, että puheet sen kunnan menetyksestä olivat liioiteltuja. Ehkä heillä on jonkin sortin asennevaikeuksia, jos vastassa on heikompi joukkue, mutta Pohjanmaalta haetut 4 pinnaa on jo kovan luokan suoritus ja osoittaa, että PT on vakavasti otettava mestariehdokas. Samaan kastiin voidaan lukea Vimpeli ja vähän Raumalla löysästi pelannut Kouvola. Yhteistä tälle kolmikolle on se, että kaikilla on pitkään yhdessä pelannut runkomiehistö, johon on sitten helppo ympätä uusiakin miehiä. Hongikolle kesti jonkin aikaa ennen kuin isovaihe löytyi, mutta nyt tuntuu peli kulkevan. TMP on nuorentunut ja suoritus on suurin piirtein odotettu. Imatra on kotonaan ainakin sen verran kova, että sarjapaikka pitäisi olla selvä. Ilmajoen peli ei ole luistanut aivan odotusten mukaisesti. Sotkamo on ollut kotikenttävetoinen. Kun vedetään juustoleipää poskeen kun rappari munakasta ja mennään kotiareenalle niin peli

luistaa, mutta matkaottelut ovat myrkkyyä. Lahdelta olisi voinut odottaa enemmänkin, jos huomioi joukkueen materiaalin. Kiri on tosin nuorentunut melkoisesti, mutta vasta viime otteluissa se sai jotakin aikaan. Puna-Mustat on kovan onnen joukkue. Jos vilkkaase käytyjen ottelujen tuloksia: 5 - 5, 4 - 5, 8 - 0, 10 - 13, 3 - 4, 4 - 5 ja 4 - 4, niin voi todeta, että muutama juoksu lisää olisi antanut jo rutkasti pisteitä. Nurmon joukkue oli talven pahasti hajallaan, mikä tietysti haittasi valmistautumista kauteen. Vain hetkittäin on nähty vanhaa kunnan meininkiä. Kitiin- ojallegin on löydetty pelipaikka kolmoselta, missä kipeästä kädestä ei ole niin paljon haittaa, sillä sisäpelissä Jussi on tärkeä tekijä. Lippo pelaa kuinka sattuu ja on saanut kaksi sarjan suurinta tappiota vieraisa. Vastapainoksi tasapeli PT:n kanssa Hesperiaassa, missä voittokin oli lähellä. Pesä- Veikot saa tehdä töitä syksyllä, jos aikoo vakanssinsa uusia. Fera'n pitäisi tehdä ihmeitä syyskierroksella, jos aikoo sarjassa säilyä. Toisin Kouvola ottelu näytti, että kotikentällä se pystyy pelaamaan tasapaisesti koviakin porukoita vastaan. Kuitenkin pitäisi saada viisi voittoa, mikä tuntuu utopistiselta.

Leevi Nyman johtaa "kuninkuuskilpaa"

Lyöjäkuninkuuskilpailussa Lahti-Oulun Lippo ottelussa karannut Leevi Nyman säilytti johtoasemansa kevätkierroksen loppuun asti, vaikka ruuti viimeisissä otteluissa oli jo perin märkää. Kolme viime sunnuntaina Vimpelin lyöntijuhlassa kunnostautunutta vetolaista kipusi jo aivan lahtelaisen kannoille. Viime vuoden kuningas Ilmajoen Jussi Kükeri puuttuu nyt tilastosta kokonaan ja edellisen vuoden "kanuuna" Pertti Jaakkolakin mahtuu niukasti "aateliston" joukkoon.

1. Leevi Nyman, LMV	17
2. Jaakko Nygård, ViVe	16
3. Eero Vilevaara, ViVe	14
4. Veikko Latvala, ViVe	14
5. Rauno Latvala, ViVe	12
6. Osmo Oksala, HoNsU	12
7. Väinö Liukkonen, PuMu	12
8. Heikki Lappalainen, IPV	11
9. Olavi Kuismanen, PT	11
10. Veikko Martikkala, NJ	11
11. Lauri Reinikainen, SoJy	10
12. Pekka Hakala, PT	10
13. Esko Lignell, PT	10
14. Ismo Maanola, HoNsU	10
15. Esa Risku, NJ	10
16. Uuri Ståhlhammar, PT	10
17. Pentti Katainen, TMP	10
18. Anssi Jokinen, TMP	9
19. Väinö Lillstrang, ViVe	9
20. Paavo Mäkelä, ViVe	9
21. Eino Kaakkolahti, HoNsU	9
22. Erkki Arponen, KPL	8
23. Risto Parviainen, Kiri	8
24. Tauno Korhonen, SoJy	8
25. Pertti Jaakkola, Kiri	8

Pesäpalloliitto-Lehdistö

Riihimäen urheilukentällä keskiviikkona,
kesäkuun 17. p:nä 1959 klo 18

Järj. RPL

Ennen ottelun alkua Riihimäen Pallonlyöjien puheenjohtaja, johtaja Tapani Hätti, lausui kutsuvieraat ja yleisön tervehdyksiksi kiittäen samalla Pesäpalloliittoa siitä, että Riihimäen Pallonlyöjät oli 35-vuotisen toimintansa etappipalkintona saanut tämän tunnustuksen toiminnastaan. Monivuotinen itä-länsipelaaja Ilmari "Jammii" Salosen esiteltyä pelaajat suoritti Riihimäen Lasi Oy:n pääjohtaja V. E. Kolehmainen avausheiton ja ottelu alkoi Lehdistön voitettua hutunkeiton ja otettua ulkokentän.

Liitto löi Lehdistön 10 - 5

Pesäpalloliitto ja Lehdistö suorittivat vuotuisen yhteentonnensa tänään Riihimäen Urheilupuiston keskuskentällä. Vastoin parin aikaisemman vuoden tulosta ei Lehdistö tällä kertaa päässyt yllättämään, vaan ottelu päättyi liiton joukkueen ansaittuun voittoon 10-5.

Sää oli ottelun aikana aurinkoinen. Koleus ei pelaajia haitannut ja vain takakentän miehet kärsivät kentän pehmeästä pinnasta. Yleisöä oli katsomossa kolmattatuhatta. Tuomari-pari Topias Pohjonen—Risto Haapakoski selviytyi tehtävästään moitteetta.

Peli tarjosi nähtäväksi pesäpalloilun parhaita hienouksia. PPL:n voiton avaimena oli joukkueen tasaisuus ja erityisesti polttolinjan varmat otteet. Lehdistön kompastuksena oli takakentän ja polttajan heikko pelisuoritus.

PESÄPALLOLIITTO:

Lukkari	Antero Viherkenttä	KPL
1-pesä	Oiva Sutinen	KPL
sieppari	Veikko Latvala	ViVe
2-pesä	Pertti Jaakkola	Kiri
polttaja	Lauri Oinonen	IPV
3-pesä	Risto Parviainen	Kiri
2-vara	Jussi Kiikeri	IK
3-vara	Uuri Ståhlhammar	PT
koppari	Lauri Reinikainen	SoJy

LEHDISTÖ:

Lukkari	Eino Kaakkolahti	HoNsU
1-pesä	Yrjö Pauloff	PuMu
sieppari	Anssi Jokinen	TMP
2-pesä	Pentti Yli-Torala	IK
polttaja	Helge Kokko	UPV
3-pesä	Jaakko Nygård	ViVe
2-vara	Ismo Maanola	HoNsU
3-vara	Pasi Vuorinen	KPL
koppari	Osmo Juntto	TMP

Vuoro vuorolta

Liitto kehitti ajon, josta Kiikeri purki Viherkentän kotipiiriin ja Reinikainen ravasi puolestaan harhaheitolla. Ne olivat helppoja pinoja. Kahden kuolleen tilanteessa Latvala vielä sijoitti keskeltä läpi mäkeen ja Ståhlhammar juoksi 3-0.

Lehdistö järjesti kakkosen taakse sijoitetulla Jokisen lyönnillä Yli-Toralan puolestaan sisään.

Toisessa vuorossa merkittäköön Uuri Ståhlhammarin loistokaappaus muistiin: juoksua ei tullut.

Kolmannessa Kaakkolahti teki Kiikeristä hienon karpäsen ja perään Latvala kuoli kolmoselle. Lehdistö sai kuitenkin juoksua kaksikin. Kaakkolahti löi polttajan jalkoihin, tämä palautti, Viherkenttä kompastui mallaan ja

pallo meni yli. Nygård kiersi kentän ja Kaakko itse teki kunnarin. Peli oli 3-3.

Neljännessä vuorossa Viherkenttä löi kakkoselta hyvin läpi varavahdin vuodettua. Tilanteesta syntyi 2 juoksua Jaakkolan ja Sutisen tuomana. Tilanteen 5-3 kavensi Lehdistön Jokinen vuorollaan 5-4:ksi.

Viidennessä järjesti Oinonen Ståhlhammarin kotiin sijoituslyönnillä. Lehdistö kehitti ajon yhdellä kuolleella. Sitä yritti kukin vuorollaan purkaa, mutta juoksut eivät karttuneet — kuolleet kyllä. Maanola viimein onnistui ja Yli-Torala juoksi. Tilanne 6-5.

Kuudennessa PPL:n Latvala sijoitti kauniisti ja Viherkentän oli helppo juosta.

Seitsemäs vuoro pantiin puolin ja toisin "puskasta poikki".

Kahdeksannesta ajosta Parviainen purki miehen sisään ja Sutinen toisen polttolinjan taakse sijoitetulla hidastetulla. Lehdistön yritys kuivui 3 kuolleeseen.

Päätösvuorossa PPL kruunasi voittonsa Oinosen läpilyöntiin ja Ståhlhammarin juoksuun.

Tilastoja

Juoksulista:

PPL: 3-0-0-2-1-1-0-2-1.

Leh: 1-0-2-1-1-0-0-0-0.

Pesäpalloliiton juoksulista löivät Oinonen 2, Viherkenttä 2, Latvala 2, Kiikeri, Parviainen, Sutinen kukin yhden ja 1 syntyi harhaheitolla.

Lehdistön joukkueesta puolestaan löivät Jokinen 2, Kaakkolahti 1 + kunnarin ja Maanola 1.

Pesäpalloliitosta juoksivat Ståhlhammar 4, Viherkenttä 2, Reinikainen, Jaakkola, Sutinen ja Latvala kukin 1.

Lehdistöstä juoksivat Yli-Torala 2, Pauloff, Nygård ja Kaakkolahti kukin 1.

Lauri Oinonen paras

Kentän ylivoimaisesti parhaaksi pelaajaksi kohosi liiton joukkueen polttaja, Imatran Lauri Oinonen. Hänen työskentelynsä oli erehdyttömäntä niin sisällä kuin ulkona. Hän liikkui laajalla säteellä ja pallot pysyivät hyvin räpylässä. Lyöjänä hän selviytyi moitteetta.

Molempien joukkueiden lukkarit suorittivat hyvän päivätyön. Eino Kaakkolahti oli ulkopelinsä ansioista hieman edellä Antero Viherkenttää. Sisäpelissä molemmat pelasivat hyvin ja lyönneissä oli voimaa. 1-pesällä oli Liiton joukkueessa Oiva Sutinen, joka piti

yllä kovaa "myllyä" onnistuenkin usein harhauttamaan vastustajan sisämiehiä. Yrjö Pauloff pelasi samalla paikalla Lehdistön puolella, täytti sen hyvin ulkona ja vaihtolyöjänä hän oli pettämätön.

Liiton sieppari, Veikko Latvala, pelasi ulkona kankeasti, mutta sisällä normaalisti. Anssi Jokinen aloitti hyvin Lehdistön siepparina, mutta joutui sitten siirtymään polttajaksi Kokon epäonnistuttua tällä paikalla. Jokisen otteissa oli tällä kertaa hieman epävarmuutta ulkona. Lyönnit sensijaan osasivat tiensä oikeaan paikkaan.

Helge Kokko, joka oli Lehdistön yllättävin veto, oli pettymys. Hänen taitonsa ei riittänyt näin vaativaan tehtävään. Suuri osa siitä on asetettava miehen kokemattomuuden tiliin, sillä lyöjät saivat usein harhautetuksi hänet kokonaan, myös liikkumattomuus häitätti.

Takakentällä oli Lehdistön toinen suuri heikkous. Maanola oli laiskanlainen ja Vuorinen ajoittain epävarma. Lisäksi molemmat varavahdit sijoittuivat virheellisesti. He pelasivat liian takana, jolloin polttajan yli suuntautuneet lyönit löysivät helposti aukon. Juntto kopparina pelasi normaalisti.

PPL:n takakenttä piti hyvin. Parhaaksi kohosi Jussi Kiikeri. Pitkälle hänestä ei jäänyt myöskään koppari Reinikainen. Ståhlhammar osasi 3-varatontilla "kerätä pisteitä" ja sai jopa palkintolautakunnankin lumoihinsa. Ulkopelilusikka olisi kuulunut Oinonelle.

PPL:n polttolinja pelasi kokonaisuudessaan hyvin. Pete Jaakkola kakkosella ja Risto Parviainen kolmosella eivät turhia palloja päästäneet läpi ja se muodostuikin osaltaan voiton avaimeksi. Lehdistön pesävahteja Pentti Yli-Toralaa ja Jaakko Nygårdia ei voi moittia. He pelasivat tuttuun tapaan.

Palkitut:

Parhaana yleispelaajana Eino Kaakkolahti. Pesäpalloliitosta sisäpelistä Antero Viherkenttä, ulkopelistä Ståhlhammar. Lehdistön sisäpelistä Anssi Jokinen, ulkopelistä Eino Kaakkolahti.

Yllätyksellisemmästä pelisuorituksesta PPL:n polttaja Lauri Oinonen. Parhaina vaihtolyöjinä PPL:sta Jussi Kiikeri, Lehdistöstä Anssi Jokinen.

Pelin henkeen on kuulunutkin, että lehdistö tuo esiin uusia ennennäkemättömiä kykyjä, eikä yksin vaan sekoiteta vanhoja Itä-Länsi jyräi kahden joukkueen kesken. Nyt oli vuorossa Helge Kokko, jonka seura Ulvilan Pesä-Veikot pelaa toista kauttaan Suomen sarjan länsilohkossa hyvällä menestyksellä. Maapallot olivat Kokon ongelma, sisällä hän pelasi aivan mukavasti.

Kotijoukkueet suosikkeina maakunta-cupin avauksessa

Keski-Suomi kieltäytyi sarjasta

Pesäpalloilun kolmanteen Maakunta-cup kilpailuun, johon Helsingin Sanomat on lahjoittanut kiertopalkinnon, osallistuu tänä vuonna 12 piirijoukkuetta. PPL:n kilpailuvaliokunta suoritti tiistaina pitämässään kokouksessa ensimmäisen ottelukierroksen arvonnän, jonka tuloksena kohtaavat seuraavat joukkueet toisensa:

Helsinki—Satakunta Lahti—Kainuu
Kymenlaakso—Länsi-Pohja Oulu—Varsinais-Suomi
Etelä-Pohjanmaa—Keski-Pohjanmaa Häme—Etelä-Karjala

Helsingin Sanomain lahjoittama maakunta-cupin kiertopalkinto, jonka tähän mennessä ovat voittaneet Etelä-Pohjanmaa ja Helsinki.

Kun ottelut järjestetään ensimmäisen piirin alueella, ovat koti-

joukkueet viimeistä ottelua lukuunottamatta suosikkeja. Helsinki, joka puolustaa kiertopalkintoa, selvinnee helposti satakuntalaisista, joskin on muistettava, että vieraat pudottivat viime vuonna heti ensimmäisellä kierroksella Keski-Suomen voimakkaan yhdeksikön.

Mutta miksi eivät keski-suomalaiset nyt ole mukana? Esitimme tämän kysymyksen piirijaoston puheenjohtaja Simo Ristonmaalle, jolla olikin paljon kerrottavaa: — Piirijaostomme oli täysin yksimielinen siitä, että peruutamme määräämäänsä mennessä jätetyn osanottoilmoituksen. Parhaat pelaajamme eivät ole kiinnostuneita "piirin tehtävistä", vaan pitävät mieluummin lomaa silloin kun siihen on tilaisuus. Lisäksi liitto on eräissä asioissa sivuuttanut piirin ja osoittanut muutenkin, ettei mielipiteillemme anneta mitään arvoa. Näin ollen katsoimme ettei meillä ole muuta mahdollisuutta kuin kieltäytyä kitkaa tuottavasta yhteistyöstä. Asioita emme voi kuitenkaan jättää tähän, vaan ne tullaan ensimmäisessä sopivassa tilaisuudessa selvittämään ja lopullisesti puimaan. Ihmettelemme myös sitä, että liitto on valinnut joukkueeseensa Lehdistöä vastaan miehen, joka ei koskaan asetu piiriin käyttöön.

I - KIERROS 5.7.1959

Ottelut saatiin suorittaa loistavan, suorastaan helteisen sään vallitessa, mikä osaltaan vaikutti vähän laiskaan pelitempoon ja piti katsojatkin enempi uimarannalla.

Kymenlaakso - Länsi-Pohja 30 - 2

Kouvolassa suoritettussa ottelussa Kymenlaakso selvytyi helposti jatkoon, sillä Länsi-Pohjan maakuntasarjan pelaajista koottu yhdistelmä ei pystynyt antamaan juurikaan minkäänlaista vastusta Kouvolan mestaruussarjalaisille. Voittajien juoksuista vastasivat: Arponen 6, Sutinen 1+4, Eteläpää 2+1, Vuorinen 1+2, Larimo 3, Viherkenttä 2, Harlin, Jaakkola ja Nuuttila kukin yksi ja harhaheitoilla tuli 5. Länsi-Pohja: Lievonen tavallinen ja Pekkonen kunnari. Kymenlaakson parhaana sisäpelaajana palkittiin Sutinen ja ulkona Viherkenttä. Vieraista vastasivat Pekkonen sekä Mäntynen. Yleisöä oli vain 370 maksanutta.

Helsinki - Satakunta 8 - 1

Hesperiaassa Helsinki selvisi jatkoon laiskatahtisessa ottelussa. Katsomossa hikoili 500 katselijaa. Satakunta joutui otteluun ilman polttajaksi valittua Helge Kokkoa ja tämä tietysti vaikutti heikentävästi joukkueen tehoon. Suurimmat puutteet löytyivät kuitenkin takakentästä, jossa varsinkin Pulla Heikkilä püppuun juoksetettuna antoi helppojenkin pallojen puutoilla maahan. Neljän miehen polttolinja näytti alkuvuoroissa pitävän, mutta pääkaupunkilaisten intouduttua se läpäistiin helposti. Kumpikin joukkue esitti surkeaa lyöntipeliä ja ottelu oli neljän vuoron jälkeen 2 - 1. Vasta kahdeksannessa ja viimeisessä vuorossa Helsinki vähän piristyi ja teki niissä kummassakin kolme juoksuja. Helsingin juoksuista vastasivat Väinö Liukkonen 1+1, Ossi Halonen, Anssi Jokinen, Esko Lignell, Rauno Mäntynen, Yrjö Pauloff ja Jaakko Pesonen löi kukin yhden.

Satakunnan lohdutusjuoksun löi Jouni Liesmäki. Helsingin parhaina palkittiin yleispeli Mäntynen, sisäpeli Pauloff ja ulkopeli Nisse Nikander. Varsinais-Suomen vastaavat olivat lukkari Jukka Tuomi, Jouni Liesmäki ja Jouni Jokela.

Lahti - Kainuu 7 - 5

Molempia piirejä edusti puhtaasti seurajoukkueet, Lahtea LMV ja Kainuuta Sotkamon Jymy. Vieraat hallitsivat hienokseltaan ottelua ja viimeiseen vuoroon mentäessä oli peli Kainuun hyväksi 5 - 3. Lahti sai onnekaasti tasoitettua ja jouduttiin jatkovuorolle, jossa ottelu ratkesi Kajanderin lyönnin palautusheiton mennessä yli lukkarin ja kahden miehen ehtiessä kotiin.

Lahden juoksut: Kajander 1+2, Elomaa, Parkkonen ja Vuori yksi sekä harhaheitolla yksi. Kainuu: Hietanen 1+1, Reinikainen 2 sekä Mustonen 1. Palkinnoilla muistettiin Lahden joukkueesta yleispeli Vuori, sisäpeli Kajander ja ulkona Elomaa. Kainuun vastaavat Reinikainen, Hietanen ja Tauno Korhonen. Yleisöä n. 500 maksanutta.

Oulu - Varsinais-Suomi 2 - 3

Oulussa pelatussa ottelussa puotettiin kotijoukkue vähän yllättäen jatkosta. Varsinais-Suomen piirijoukkue (Loimaan Palloilijat) voitti kamppailun niukasti 3 - 2. Yleisöä 350 maksanutta katsojaa. Voittajien juoksut löivät Koivula, Kytö ja Nurminen. Hietämäki sekä Ollanketo iskivät Oulun juoksut. Varsinais-Suomen parhaina palkittiin yleispeli Seppo Laine, sisällä Antti Nurminen ja ulkona Pekka Kytö. Oulun vastaavat palkitut Erkki Hietämäki, Jorma Ollanketo sekä Antti Keränen.

Häme - Etelä-Karjala 6 - 7

Hämeen pesäpalloyhdeksikkö oli aikaansaada melkoisen yllätyksen Tampereella johtamalla kamppailua Etelä-Karjalaa vastaan viimeisen vuoron alkaessa 6 - 4. Vierailijoiden sisävuoro oli kuitenkin tuloksetkas, sillä yhdeksän vuoroparin jälkeen olivat taululla numerot 6 - 6. Pelattu jatkovuoro toi sitten Etelä-Karjalalle juoksun Tyyskän sivallettua kakkospuolelta läpi ja se riitti voittoon. Etelä-Karjalaa edusti puhtaasti IPV:n seurajoukkue ja sen juoksuista löi P. Oinonen 2, Tyyskä 2, Korhonen, Mölsä ja Purovaara 1. Häme: Hallberg, Helen ja Heula löivät jokainen 2. Etelä-Karjalan parhaina palkittiin yleispelaajana L. Oinonen, sisällä L. Tyyskä ja ulkona E. Korhonen. Hämeen vastaavat olivat U. Salonen, T. Heula sekä P. Helen. Ottelua seuraamassa n. 500 katsojaa.

Etelä-Pohjanmaa selvisi ottelutta jatkoon. Keski-Pohjanmaa luopui.

Ensi sunnuntaina suoritetaan:
Varsinais-Suomi—Helsinki
Etelä-Karjala—Etelä-Pohjanmaa
Lahti ja Kymenlaakso lepäivät.

**VARSINAIS-SUOMI - HELSINKI
LOIMAALLA 3 - 10**

Maakuntacuppyöittöään puolestavan Helsingin piirin esitys tänään Loimaalla ei vastannut noin 400 katselijan odotuksia, sillä Varsinais-Suomea edustava, länsisarjassa pelaava, Loimaan Palloilijoiden seurajoukkue pystyi täysin tasaveroisiin suorituksiin ja vasta viimeisen vuoroparin tasoittavallaan vieraat salvat repäistyksi selväjuoksuisen eron. Loppunumerot 10—3 Helsingin hyväksi eivät tee isännille oikeutta, sillä tasatulostakaan ei voitaisi tämänpäiväisen esityksen perusteella pitää vääränä.

Sisäpelin voimattomuus oli luonteenomaista molempien pelille. Tilanteita kyllä luotiin, mutta kotiintuloissa ei ollut riittävää tarkkuutta. Erityisesti tämä pisti näkyviin Varsinais-Suomen pelissä, sillä tappiostaan huolimatta isäntäjoukkueella oli enemmän juoksijoita kolmosella. Tämä siittäkin huolimatta, että Helsingin parhaaksi ulkopelaajaksi arvosteltiin sieppari Esko Halonen. V-Suomen vastaavan paikan pelaaja Jokinen pystyi nimittäin paremmin "ottamaan" näpdykset ja katkaisemaan juoksijoitten etenemisen. Jokinen palkittiinkin joukkueensa parhaana yleispelaajana. Lyöntipelin heikkoudesta johtuen muodostui molempien osapuolten ulkopelistä tiivistä ja juoksujahteko oli vaikeaa. Vasta viimeisessä vuorossa Helsinki ollessaan jo ottelun voittaja pystyi kaunistamaan loppunumeroita helpohkosti kuudella juoksulla isäntien menettäessä ymmärrettävästi otteensa peliin.

Voittaneen joukkueen parhaimmat olivat tänään kakkospesä Nisse Nikander ja kolmosvara Uuri Ståhlhammar, jälkimmäinen kunnostautui erityisesti voimalyöjänä, kun taas Nikander teki tasaista työtä koko ottelun ajan. Varsinkin hänen lyöntipelissä oli yllätys samoin kuin polttaja Jokisenkin. Viidennessä vuoroparissa kolmosella aloittanut Jaakko Pesonen joutui olkapäänsä loukattuun jättämään pelikentän Taisto Tikkasen tullessa hänen tilalleen.

V-Suomen parhaaksi arvosteltiin sieppari Jokinen, kun taas sisäpeli-palkinnon vei Salonen. Ulkopelin parhaat olivat lukkarit Kytö ja kakkospesä Koivula, joista edellinen palkittiin.

Hki : 3 0 0 0 0 1 0 0 6 = 10
V-S : 0 1 0 0 1 1 0 0 0 = 3

Helsingin juoksuista löi Ståhlhammar 4, Nikander ja Jokinen 2, Juntto ja Halonen yhden. V-Suomen juoksuista taas vastasivat Häyry, Ojala ja Salonen.

**E-KARJALA - E-POHJANMAA
HIEMAN YLLÄTTÄEN 8 - 14
TAINIONKOSKELLA**

Viisi kunnaria juostiin tänään Tainionkosken kentällä Etelä-Karjalan ja Etelä-Pohjanmaan selvitellessä välejään pesäpallottuun Maakuntacupissa. Lyöntipeli oli siis molemmilla voimakasta, mutta ulkokentät keuhkoman ja helteisen sään raukkaemina eivät kummallakaan pitäneet odotetusti. Etelä-Pohjanmaan ote oli sen verran tiiviimpi, että se voittonsa ansaitsi, joskin juoksuluvut 14—8 ovat sille mairittelevat.

1.010 maksanutta katselijaa oli ottelua seuraamassa ja vielä 5. vuoroparin jälkeen eläteltiin toiveita kotivoitosta. Etelä-Pohjanmaa oli tosin jo silloin 5—4 johdossa, mutta 6. sisävuoro tuotti kotijoukkueelle kaksi juoksua ja samalla se siirtyi johtoon. Etelä-Pohjanmaan tasoittava murskasi kuitenkin toiveet, sillä kuudesti vieraat kierrättivät miehensä kotipesään ja 11—6 johto takasi turvallisen aseman. Loppuvuoroissa ei juoksueroa saatukaan kurotuksi yhtään pienemmäksi, vaan päinvastoin eteläpohjalaiset sitä vielä juoksulla suurensivat.

Etelä-Karjalan tavallisesti pitvimmat valitit olivat tällä kerralla heikoimmat renkaat. Ainoastaan lukkarit Lappalainen pystyi sarjapeliensä esityksiin ja niinpä hänet palkittiinkin yleispelistä. Sensijaan molemmat varavahdit yhdessä polttaja Lauri Oinosen kanssa pelasivat alle kuntasensa. Myöskään etukenttä Lappalaista lukuunottamatta ei ollut entisessä vireessään. Parhaaksi ulkopelaajaksi kohosikin koppari Mölsä, jolla oliikin helteinen työpäivä vieraitten lujan lyöntipommituksen alaisena. Sisäpelilusikan taas vei Reijo Karstemäki. Juoksuista löivät Lappalainen ja Karstemäki kaksi, Korhonen yhden sekä Mölsä kunnarin tyhjälle kentälle.

Kentän parhaaksi pelaajaksi kohosi vieraitten kakkosvara Jussi Kiikeri, joka näyttää jälleän olevan kuntoutumassa. Turhaan ei hän loppukillassa vienyt niin kentän parhaan kuin joukkueensakin parhaan yleis- ja ulkopelaajan lusiokelta. Sisäpelissä hänen veroisekseen kohosi nuori lukkarit Markus Lakanieni, joka sivalsi kunnarin lisäksi kolme tavallista juoksua. Kiikerin tilille tuli kunnari ja kaksi tavallista. Samaan määrään pääsi myös Matti Lähdesmäki loppujen jakaantuessa Mäkelän (2), Niemmen (1) ja Nygårdin (1) tilille.

E-P 3—0—1—0—1—6—1—2—0 = 14
E-K 0—1—1—2—0—2—1—0—1 = 8

VÄLIERÄT 19.7.1959

**HELSINKI - KYMENLAAKSO
HESPERIASSA 9 - 2**

459 maksanutta katselijaa oli saapunut Hesperian katsomoihin seuraamaan Helsingin ja Kymenlaakson keskeistä Maakuntacupin semifinaalioittelua. Helteinen heinäkuun sunnuntai oli turrutunut heidät kuten peliajatkin, joiden kesälomatuntuiset suoritukset eivät ketään piristäneet. Suolana olivat tosin ottelussa tapahtuneet lukuisat pikkufinessit, joihin riitti hauskaa niin katsojille kuin pelaajillekin. — Hieman odotuksen vastaisesti Helsinki pystyi ratvaamaan tiensä loppuotteluun, sillä pelin päätyessä todettiin taululta numerot 9—2 isäntien hyväksi.

Hesperian voittamattomuus säilyi siis edelleen. Kymenlaakso oli suuri pettymys yleisölle, sillä odotettua lujaa lyönti- ja tiivistä ulkopeliä ei nähty alkuunkaan. Jos ei Helsinkiäkään jaksanut alusta alkaen yltää huippusuorituksiin, niin niihin eivät vastustajatkään pystyneet koko ottelun aikana.

Ansaittu voitto

Viimeisten vuoroparien aikana sensijaan Helsingin peli luisti sangen mallikkaasti. Ulkopeli oli vastustajan heikkojen lyöntien johdosta alusta loppuun tiivistä, mutta sisäpelissä päästiin oikeisiin uomiin vasta loppupuolella ottelua.

Tilanteita luotiin huomattavasti helpommin kuin Kymenlaakso ja kun Onnetarkin hymyillä, muodostuivat loppunumerot todellisia voimasuhteita liian suuriksi. Mäntynen lukkarina "jalitti" lyöjiä pahanlaisesti ja etukenttä Jokinen —Pauloff selviytyi pelätystä näpertelymyllystä pelkällä säikkädyksellä. Polttolinjalta Nikander ja Katainen koko ottelun ajan varmantuntuista, mutta Halonen aloitti pompotellen. Ote parani kuitenkin pelin vanhetessa. Takakentän miehet eivät joutuneet pahemman "tulituksen" kohteiksi ja jokainen selviytyikin tehtävästään puhtain paperein. Lyöntipuolella oli tällä kerralla ehdoton ykkönen Pentti Katainen, jonka voimakkailla työnneillä oli myös osoitetta. Muista kannattaa mainita Nikanderin varma vaihtolyöntipeli sekä eräät Ståhlhammarin sivalukset. Halonen ja Lignell väläyttelivät myös ajoittain hyviä suorituksia. Parhaana yleispelaajana palkittiin Pentti Katainen, sillä samoin Katainen ja ulkona Mäntynen, joka myös sai kentän parhaana haarikan.

Kymenlaakso oli todella pettymys. Ehkäpä heikkoon peliin osaltaan vaikuttanut vastustajan saama reipas etumatka puhtaiden tuurijuoksujuen turvin. Ulkopelissä ainoastaan ykköspesä Sutinen ja kolmosvara Vuorinen selviytyivät puhtain paperein toisten muina enemmän tai vähemmän. Viherkenttä lukkarina on muuttanut sitten Riihimäen päivien nykyaikaiseksi sätkynukeksi, joka työskentelyssään on mieluummin sääntökirjaimen väärällä kuin oikealla puolella. Paljon keuhutu Jaakkola siepparina ei esittänyt mitään. Polttolinjan varmin oli polttaja Larimo, mutta takapesien vartijat Vatto ja Harlin pompotelivat odottamattoman paljon. Takakentältä tuli jo mainittua Vuorinen. Martomaa kopparina ei työttömänä päässyt esittämään todellisia taitojaan ja kakkosvaran tontilla esiintyneet Parolahti ja Arponen olivat joukkueensa heikoimpia. Sisäpelissä pelasivat kaikki odotettua heikommin. Viherkenttä ainoa, joka kannattaa mainita. Parhaina palkittiin yleispelistä Vuorinen, sisäpelistä Viherkenttä ja ulkopelistä Sutinen.

Näin juostiin

Ståhlhammarin tuotua Kataisen lyönnillä Helsingille 1—0-johdon lisäksi piiri johtoaan vielä samassa vuorossa onnekaasti kahdella juoksulla. Ståhlhammar vetosi erään syötön vääräksi, mutta pallopa osuikin syöttölautasen reunaan, josta kimahti siepparikatson mon alle. Jokinen pinkoi ykköselä suoraan kotiin ja Ståhlhammarin ennättä kiertää kunnarin ennenkuin pallo löytyi. Tasoittavallaan Kymenlaakso kavensi Vaton juostessa Larimon lyönnillä 3—1. Seuraavassa vuoroparissa Jokinen sivalsi kauniisti väliin ja Mäntynen toi 4—1. Kymenlaakson tasoittava muutti numerot 4—2:ksi Vuorisen juostessa Viherkentän lyönnillä. Jaakkolan heitto tyhjään kakkospesään lisäsi Helsingin juoksuilijä 6. vuorossa kahdella Jokisen ja Ståhlhammarin tulleensa sisään. Tilanne jo 6—2. Kahdeksannessa vuorossa sinetöitiin loppunumeroiksi 9—2 Pauloffin juostessa ensin Arposen leikkiessä teatteria Kataisen lyönnillä 7—2, Kataisen potistaan kotiutuessa Jokisen lyönnillä ja sitten vielä Jokisen tuodessa yhdeksän juoksun Ståhlhammarin ollessa mailanvarressa.

Tuomaripari Esko Kulmala — Viljo Kokkonen Lahdesta ei selviytynyt tehtävästään kunnialla.

ETELÄ-POHJANMAA VOITTI LAHDEN VIMPELISSÄ 5-2

Etelä-Pohjanmaa meni kolmannen kerran Maakuntacupin loppuotteluun voittamalla Vimpelissä pelatussa ottelussa Lahden 5-2. Piirijoukkue siis puolusti kunnialla perinteitään tässä kilpailussa, sillä vuonna 1957 jäi kiertopalkinto Etelä-Pohjanmaalle ja viime vuonna piiri oli toisena osapuolena loppuottelussa. Vimpelin saarikelillä oli 833 maksanutta katseilijaa seuraamassa kamppailua.

Helteinen sää vei pelaajista parhaat "mehut" ja niin ottelusta ei muodostunutkaan mitään korkeatasoista. Varsinkin sisäpelissä suoritukset jäivät molemmin puolin odotettua heikommiksi, kun sensijaan ulkopelissä nähtiin parempaa. Heittopeli oli kuitenkin tavallista epätarkempaa, josta todistuksena kolme harhaheittojuoksuja, joista kaksi isäntien tilille.

Kotijoukkueen parhaimman osan muodosti parivaljakko Markus Lakaniemi—Paavo Mäkelä. Lahden vastaava Eero Parkkonen—Pauno Paavola jäi selvästi jälkeen, vaikka erityisesti Paavola onnistuikin hyvin hänelle oudolla pelipaikalla. Polttolinjan paras oli tällä kerralla kakkospesä Pentti Yli-Torala, kun sensijaan Viljo

Niemi pyromaania on suorittanut parempiakin otteluja. Kolmospesä Jaakko Nygård varma, kuten ennenkin. Takakentältä löytyi ulkokentän paras — kolmosvara Eero Vilevaara. Kakkosvara Jussi Kiikeri puolestaan oli sisäpelin vaarallisin. — Lahtelaisista vain Pauli Vuori pystyi sisäpelissä odotettuihin suorituksiin toisten pettäessä enemmän tai vähemmän. Ulkopelissä kiinnittyi huomio ennenkaikkea polttolinjan haparoiiviin esityksiin. Polttaja Antti Elomaa on vielä kaukana viimekesäisestä kunnostaan. Parhaana palkittiinkin Pauno Paavola.

E-Poh: 2-0-1-0-1-0-1-0-0=5
Lahti: 0-0-0-0-0-0-2-0-0=2

Viljo Niemi, Jussi Kiikeri ja Matti Lähdesmäki löivät kukin yhden Etelä-Pohjanmaan juoksuista kahden tulleessa harhaheitoilla. Lahtelaisjuoksuista löi yhden Pauli Vuori toisen syntyessä jokeen heitettyä palloa noudettaessa.

Helsingin piiri

Hesperiaa suoritettua harjoituksen jälkeen lukkoon lyötiin Helsingin piirin joukkue. Kymenlaakson kukistaneeseen yhdeksikköön tehtiin kaksi muutosta, tarkoituksella saada sisäpeleihin lisää voimaa. Koppari Junto sekä polttaja Halonen jäivät sivuun ja heidän tilalleen Katajanokan Haukkojen Matti Huttunen koppariksi ja Punamustien Väinö Liukkonen sieppariksi. Suoritettua viimeistelytreeneissä, jo-

ka otettiin melko kevyesti, otettiin myös aikoa matkalla 3-pesältä kotipiiriin. Nopeimmaksi osoittautui TMP:n Anssi Jokinen, joka pinkaisi matkan ajassa 5,1 sekuntia. Lähinnä häntä olivat Mäntynen 5,3, Katainen 5,4 ja vaihtomies Halonen 5,5. Harjoituksen jälkeen pidetyssä neuvottelussa keskusteltiin taktiikasta sekä määrättiin lyöntijärjestys, joka on varsin yllättävä: 1) Ståhlhammar, 2) Jokinen, 3) Nikander, 4) Mäntynen, 5) Katainen, 6) Pauloff, 7) Liukkonen, 8) Huttunen ja 9) Lignell. Vaihtomiehinä ovat Esko Halonen, Olavi Kuusmanen ja Matti Koukku.

Hesperia on tuttu pelipaikka etelä-pohjalaisillekin, joten suurtakaan etua eivät helsinkiläiset kotikentästään saa. Vieraiden joukkue on täysin sama kuin viime sunnuntaina Vimpelissä, jolloin se pudotti jatkosta Lahden juoksuin 5-2; lukkari Markus Lakaniemi, Vimpeli, sieppari Aatto Koivu, Ilmajoki, 1-pesä Paavo Mäkelä, Vimpeli, 2-pesä Pentti Yli-Torala, Ilmajoki, polttaja Ville Niemi, Vimpeli, 3-pesä Jaakko Nygård, Vimpeli, 2-vara Jussi Kiikeri, Ilmajoki, 3-vara Eero Vilevaara, Vimpeli ja koppari Matti Lähdesmäki, Ilmajoki. Lännen valitsemiskomitealle tarjottu erinomainen tilaisuus pelaajien tarkkailuun.

*

MAAKUNTACUPIN LOPPUOTTELU PELATAAN SUNNUNTAINA 26.7.1959 HESPERIASSA ALKAEN KLO 18.

Helsinki vei jälleen pesäpalloilun maakuntacupin — voitti EP:n 4-2

Maakuntacupin loppuottelussa eilen Hesperiaassa kohtasivat toisensa vanhat kiistakumppanit Etelä-Pohjanmaa ja Helsinki. Viime vuonna samat joukkueet selvittelivät välejänsä Seinäjoella, jolloin pääkaupunki voitti. Niin kävi eilenkin. Varsin tasaväkisen mutta yksipuolisen ottelun voitti Helsingin piiri juoksuin 4-2. Ennen ottelun alkua esiteltiin pelaajat yleisölle ja molempien joukkueitten pelipäälliköt vaihtoivat muistolahtjat. Helsinkiläiset ojensivat Etelä-Pohjanmaan joukkueen pelaajille muistolautasen. Hutunkeiton voitti Helsinki ja aloitti ulkona.

Hesperiaassa istui 1.034 maksanutta katsojaa paitahissillaan.

Etelä-Pohjanmaa yritti heti kovasti ja sai kärkeen Lakaniemen. Lyöjänä oli Mäkelä ja hyvä sijoitus kakkosen taa toi nopean Lakaniemen kotiin ja tilanne oli 1-0. Peli jatkui edelleen herkullisena tilanteena. Niemi oli ehtinyt kolmoselle ja Koivu asettui samanaikaisesti syntyneitä ajo-tilannetta purkamaan. Niemi lähti kuitenkin liian myöhään ja paloi täpärästi kotipesän nurkalle. Muuta tässä vuoropuoliskossa ei saatukaan aikaan ja Helsinki pääsi yrittämään. Sille tasoittava

vuoropari oli kuitenkin tulokseton ja yritykset tyrehtyivät poikkaimme vahvaan ulkokenttään.

Toinen vuoropari meni molemmilta kovassa yrityksessä. Etelä-Pohjanmaan pojat näyttivät pari mainiota esimerkkiä siitä, kuinka karpäsiä tehdään. Kolmannessa vuoroparissa sai Etelä-Pohjanmaa kärkeen Mäkelän. Koivun erinomaisilla näpäyksillä mies eteni kolmoselle. Ottelun vakavuus kuitenkin painoi liiaksi Mäkelää, joka tuli astuneeksi yli kalkkiviivan, kun pallo oli kotona, ja herkullinen tilanne koki vesiperän. Lyöjät loppuivat ja Helsinki pääsi sisälle. Se ei saanut kuitenkaan mitään näkyvää aikaan. Lyöntipeli oli miltei maakuntasarjoittelun veroista.

Vilevaara oli kärjessä Etelä-Pohjanmaan 4. vuoroparissa. Lakaniemi löi komean sammakon ja varmisti sillä Vilevaaran pääsyn kolmoselle. Kiikeri oli lyömässä, kun syöttäjä Mäntynen antoi taktillisen vääran. Vilevaara irtosi ja poltti itsensä. Tasoittavassa vuorossa Helsinki sai miehen kakkoselle, mutta ote kuivui siihen.

5. vuorossa uhkasivat lyöjät loppua kesken Etelä-Pohjanmaalta. Niemi oli ykkösellä ja Kiikeri viimeisenä miehenä lyömässä. Erinomainen laaka kol-

moselta meni ulos ja Niemi pääsi kolmospesälle. Kiikeri löi jälleen seuraavan lyöntinsä mainiosti, mutta Niemi paloi täpärästi.

Tasoittavassa vuoroparissa sai Helsinki kuparisensa rikki. Jokinen oli juoksemassa kolmoselle, jolloin Vilevaara heitti yli. Jokinen jatkoi kotiin ja toi ensimmäisen juoksun. Helsinki kehitti ajon jatkotilanteessa, mutta hyvin pelannut Niemi tyrähdytti juoksutoiveet.

Kuudennessa vuorossa Kiikeri oli ensimmäisenä lyömässä ja pääsi kärkeen. Koivu järjesti erinomaisella piikillä Kiikerin kolmoselle. Miehiä vaihdettiin lyömään. Odotettiin, kuka onnistuisi. Sellaiseksi ilmaantui Lakaniemi, joka löi erinomaisesti läpi kakkospesä Nikanderin räpylöistä ja Kiikeri juoksi kotiin. Tilanne 2-1 Etelä-Pohjanmaan hyväksi.

Samassa tasoittavassa vuoroparissa Helsinki sai miehen kolmoselle, mutta kotitaipeleella hän paloi.

7. vuoron alussa Pauloff poltti poikkamme kakkospesälle. Helsinki yritti kovasti tasoitusta, jolloin Jokinen oli juoksemassa. Niemi otti kuitenkin kiinni erinomaisesti ja hyvä heitto tappoi etenijän.

8. vuorossa Etelä-Pohjanmaa sai miehiä kakkoselle, mutta siihen tilanteet päättyivätkin. Helsingin tasoi tavassa vuoroparis tapahtui ratkaisu. Helsingillä oli ajo ja mailan varressa Pentti Katainen. EP:n lukkari Markus Lakaniemi antaa viimeisen syötön ja vasuri Katainen vetää viihaisesti, mutta suoraan polttaja Ville Niemen hanksaan. Kokeneena pelaajana Ville palauttaa pallon ykköspesän kautta, saadakseen kaksi kuollutta ja vuoronvaihdon. Katainen kuoleekin, mutta EP:n hyvin pelannut ykkösvahti Mäkelä vetää hätäpäissään pallon korkealta ylitse Lakaniemen ja "ruletti pyörii". Ståhlhammar tuo tasoituksen ja Anssi Jokinen pinkoo suoraan kakkoselta johtajuuksun. Vielä jatkossa Mäntynen lyö ja Vilevaara taiteilee kiinniotossaan, mutta räpylä ei pitänyt ja Uuri Ståhlhammar tuo taululle 4-2.

Viimeisessä vuorossa E-P yritti kovasti, mutta peliote oli lopahnut ja voitto saman tien mennyt. Tasoi tavassa vuorossa Helsinki ei enää yrittänytään vaan polttivat itsensä.

Ottelun parhaina pelaajina palokittiin Helsingin voittaneesta joukkueesta sisäpelin ansiosta R. Mäntynen ja ulkopelistä Y. Pauloff. Etelä-Pohjanmaan parhaina vastaavasti A. Koivu ja J. Kiikeri. Parhaasta peliteosta palkittiin Helsingin A. Jokinen ja EP:n J. Kiikeri. Parhaan yleispelaajan palkinnon sai H:gin R. Mäntynen.

HELSINGIN SANOMAT:

Helsinki saavutti voittonsa lähinnä ulkopelinsä ansiosta, sillä lyöntipeli ei sujunut. Sisäpeli pelattiin lähinnä 7 miehellä, sillä Hutunen sekä Lignell saivat käskyn mennä "kopilla pois". Ainoa tähti joka loisti niin sisä- kuin ulkopelissä oli Rauno Mäntynen. Taiteilijoiden tapaan hän keksi aina joutain erikoista eikä sotkeutunut pitkään leukapartaansa kertaakaan.

Etukentällä pelasi myös Pauloff erinomaisesti noukkien hyvin näpäksiä. Polttolinjalla Jokinen ja Nikander täytyivät hyvin tonttinsa, mutta Katainen ei saanut pysyvää otetta palloon. Hän on liian seisova pelaaja polttolinjaan. Takakenttä joutui poimimaan vain helppoja ilmapalloja. Näkyvin oli Ståhlhammar hyppykoppeineen ja vihaisine heittoineen.

Sisäpeli oli jo aivan toista. Katainen, Liukkonen ja Nikander takoiivat laittomia ja Pauloff oli ihastunut näpäyksiin, joista 25% oli kuitenkin huteja. Lyöntitilasto olikin Mäntystä lukuun ottamatta joka miehellä miinusvoittoinen. Miksi ei vaihdeta, kun varaa on? Tuskin huonommin olisivat Kuismanen ja Halonen mailaansa heiluttaneet. Tähän osaa vastata vain Helsingin joukkueen huoltaja Onni Sallinen.

Pystytukkainen Jussi Kiikeri oli Etelä-Pohjanmaan Herra ja Hidalgo niin sisä- kuin ulkopelissäkin. Hän piti Matti Lähdesmäen kanssa kahteen mieheen tukossa takakentän, sillä Vilevaara ei koko pelin aikana käynyt polttolinjaa pitteillä. Tämä taktillinen siirto tuottikin helsinkiläisille harmaita hiuksia ja runsaasti kuolleita. Tämän "seinän" tehomieheksi nousi 3-pesä Jaakko Nygård, joka maapalloissa oli erehtymätön. Vilevaara sen sijaan "teki" joka pallosta vaikean ja antoi Helsingille tämän vuoksi kaksi juoksua. Paljon ylistystä osakseen saanut lukkari Markus Lakaniemi on hyvin kehityskelpoinen pelaaja, mutta hänen juonittelunsa perustuu melkein yksinomaan runsaaseen heitteilyyn, jossa hänellä on hyvä aisapari Paavo Mäkelässä. Mäntyselästä saa Lakaniemi vielä ottaa oppia ja sen hän varmasti tekikin.

Sieppari Aatto Koivu teki näkyvintä työtä lyöjänä ja erikoisesti pomputtelijana. Ilmajoen 2-pesä Yli-Torala oli menettänyt paikkansa Vimpeliin Rauno Latvalle, joka ei nyt pystynyt kovaan lyöntipeliin.

EI SURRA SITTEKÄÄN

"EI PIDÄ NUOLAISTA ennenkuin tipahtaa", sanoo vanha eteläpohjalainen sananlasku. Eilen tuli jo kuitenkin nuolaistua ennenkuin tipahti. Ehdittiinhän jo elää hetkinen eteläpohjalaisten voiton huumassa, mutta kuinka kävikään. Tappion karvas kalkki oli jälleen nieltävä Hesperian pesäpallonyhdyksessä. Helsingin ja Etelä-Pohjanmaan valitot kohtasivat titaanien ottelussa. Ennakkoivekkaukset kävivät pahoin ristiin. Yleisenä suosikkina pidettiin Helsinkiä. Tosin Etelä-Pohjanmaan joukkue oli huomattavasti viimevuotista parempi ja saatettiin odottaa tasaista koitosta. Sellainen saatiinkin. Ikävä on sanoa, että paremmaksi siinä osoittautui kuitenkin Helsinki.

ENNEN OTTELUN ALKUA jutustin piirimme puheenjohtaja Olavi Kurikkaa ja joukkueen huoltajaa Erkki Kurikkaa sekä piirimme pesäpallon päätä Topu Pohjosta. He totesivat, että se voittaa, joka saa ensiksi hengen päälle. Sen sai Helsinki, vaikka kaikki seikat näyttivätkin omiemme voittoa. Etelä-Pohjanmaan joukkue oli huomattavasti parempi vastustajansa, jos taito punnitaan osaamisessa. Joukkue oli erinomainen ulkona ja lujalyöntinen sisällä, mutta juoksua ei osattu tehdä. Helsinki osasi ja voitti. Hyvin yksinkertaista.

POIKAMME HALLITSIVAT peliä aina 8. vuoroon saakka. Sitten tuli se, mitä ei olisi saanut tulla. Yliheitto. Ajattele hyvä lukija, että vain yksi vaivainen heitto saattoi ratkaista koko ottelun kulun ja viedä voiton pesäpallomaakunnaltamme, jolle voitto olisi kaiken todennäköisyyden mukaan kuulunut.

JOS, NIIN JOS! Ainahan saa jossitella ja varsinkin nyt näkisin siihen aiheen. Jos kaikki olisi mennyt niin kuin olisi pitänyt, niin Katainen paloi kuin pitikin ja Mäkelän hyvä heitto olisi polttanut kotiin juoksevan Ståhlhammarin. Näin olisi vuoro vaihtunut, tilanteen ollessa edullisen 2-1. Viimeisessä vuorossa toivottavasti poikiemme hermot olisivat pitäneet.

ULKONAISET OLOSUHTEET olivat jokseenkin hyvät. Vain liiallinen kuumuus oli vaikuttamassa pelaajien herkkyyteen. Hesperian kuulu kenttä on aina ollut hyvä ja niin eilenkin. Tosin kenttä viettää pahasti kakkosentaa, mutta sieltä oli vastustajien turha yrittää, siitä piti Kiikerin Jussi huolen. Ottelua oli seuraamassa miltei 99-prosenttisesti kaikki oman maakuntamme muuttolinnut, t.s. entiset eteläpohjalaiset. Väkevät huudot kertoivat pohjalaisuudesta. Harvoin näkee, että vierailevaa porukkaa kannustetaan niin voimakkaasti kuin eilen tapahtui. Yleisö oli täysin rinnoin mukana ottelun vaiheissa.

Koitos oli varsin tasainen, joskin selvästi havaitsin, että poikamme olivat porrasta ylempänä osaamisessa. Ulkokenttä oli ja lujat lyönnit saivat oikean osoitteen. Hyvät juoksumahdollisuudet pilattiin hutiloimisella. Peräti kaksi kertaa mies oli huolimattomasti irti kolmoselta.

NELJÄN MIEHEN polttolinja Rauno Latvala — Ville Niemi — Eikka Vilevaara — Nygård oli tehokas. Erikoisesti sen viimeinen lenkki Nygård. Mies teki sellaisia tekoja, joita harvoin nähdään. Hän tahtoi jopa joskus jättää polttaja Niemen varjoon. Mielikuvitukselliset kiinniotot ja hirmuiset heitot tekivät selvää etenijöistä.

EI PETTANYT polttaja Niemikään. Polttolinjan heikoin lenkki oli Vilevaara. Hänellä oli eilen huono päivä. Pallot tahtoivat mennä läpi ja vangitsemiset olivat hyvin haparovia. Ei onnistunut mies sen paremmin sisälläkään.

Kiikerin Jussi seuratoverinsa Lähdesmäen kanssa huolehti siitä, että takaa ei löytynyt tyhjää kenttää. Varsinkin Jussin haamukopit olivat erinomaisia.

Kaunista työtä teki syöttölinja Lakaniemi — Mäkelä — Nygård. Sen seurauksena tehtiin monta karpästä ja hyvät yritykset raukesivat vesiperään.

SISÄLLÄ oli ehdottomasti paras Antti Koivu. Hän ei varsin suuria urotöitä tehnyt, mutta oli sitäkin parempi järjestelijä. Perin harvinaisiksi jäivät eilisessä ottelussa piikit ja sammakot. Niitä käytti vain yksi herra ja se oli Antti Koivu. Monella piikillä ja sammakolla vaihtoivat miehet turvallisesti pesiä. Lyöjinä kunnostautuivat eilen Jussi Kiikeri ja lukkari Lakaniemi.

EI SURRA, vaikka tappion orjantappurat nyt onkin pureksittava. Eivät poikamme olleet huonompia, vaikka sen eteläpohjalaisena sanonkin. Onnetarko oli kääntänyt heille selkensä vai oliko tuo voittamaton Hesperia-paholainen jälleen asialla.

Nurmo sähläsi HoNsU:lle helpon voiton juoksuin 20—5 Harjulla

HoNsU oli jyväskyläläisjoukkueista syyskierroksen avajaisottelussa alnoa varma volttaajachdokas, eikä sähläävän Nurmon nujertaminen tuottanutkaan sille loppujen lopuksi mitään vaikeuksia, vaikka pari ensimmäistä vuoroa lupasikin sekä tasaista että jännittävää kamppallua. Tasoltaan heikoksi jäänyt ottelu ratkesi kuitenkin oikeastaan jo kolmannessa vuoroparissa, jossa sattunut yliheitto antoi HoNsU:lle lupaavan johdon ja tempasi nurmolaisilta jalat alta. Sen jälkeen oli pohjalaisporukka täysin kesy ja lopputulokseksi muodostui murskaava 20—5.

HoNsU:n paremmuus tässä pelissä perustui nimenomaan ulkopeliin, sillä sisällä ei joukkue kummia esittänyt. Perin suuri osa juoksuista tuli yli- tai harhaheitoilla tai sitten Nurmon ulkokentän suoranaisten sähläysten seurauksena. Ulkokenttä HoNsU:lla kyllä piti hyvin — jollei nyt järin kovalle koetukselle joutunutkaan, sillä varsinkin pelin loppupuolella olivat vastustajat jo niin tappioonsa alistuneita, etteivät juuri koppeja kummempia yrittäneetkään. Ja mikäli yrittivät, eliminoi Eikka Kaakkolahti yritykset lyhyeen. Eikka olikin erinomainen niin sisällä kuin ulkonakin, eikä suotta saanut kentän parhaan yleispelaajan palkintoa. HoNsU:n parhaan sisäpelaajan palkinnon sai Maanola ja ulkopelaajan Rautiainen, joka oli tällä kertaa pirteällä tuulella ja onnistui hyvin sisälläkin. Sisäpelistä kannattaa edellämainittujen lisäksi todeta Matti Kaakkolahden jatkuva vaihtolyöntivarmuus ja se, että HoNsU:n lyöntijärjestykseensä tekemä muutos on onnistunut. Ulkopelistä pisti silmään, että keväällä erinomaista kuntoa esittänyt Yli-Jaskari tuntui nyt usein »pelaavan viimekesäisen seuransa hyväksi». Haparointia näkyi tavalista enemmän, mutta heitot olivat sentään entiset.

Nurmo putoaa sunnuntaisen kaltaisella pelillä varmasti. Alku tosin näytti hyvältä, sillä kaikki sujui siinä kuin HoNsU:itsikin, sisäpeli jopa paremminkin, mutta sitten tuli törkeä harhaheitto, sitä seurasi pari kehoa palautusta ja sitä menoa meni koko joukkueen peli yhdeksi sähläykseksi. Tämä koskee nimen-

omaan ulkopeliä, sillä sisäpelissä oli sentään jonkinlaista yritystä, vaikka viimeisissä vuoroissa loppui usko jo siinäkin suhteessa. Parasta työtä tekivät ulkona Mannila, Risku ja Rasku, sisällä taas Risku ja Martikkala. Ulkopelaajan palkinnon sai ansiosta hyvin varmistellut ja heikon kolmospuolen pelastajaksi monta kertaa kohonnut Mannila, mutta sisäpelaajan palkinto annettiin jostakin — useimmille kai täysin käsittämättömästi — syystä Latikalle. Sen pahemmin vikaan se tuskin olisi voinut mennä.

TASAINEN ALKU

Pelin kulusta mainittakoon lyhyesti, että Rasku voitti hutunkelton. HoNsU sai ajon yhdellä kuolleella, siipari ei saanut Maanolan näpystä hyppysiinsä ja peli oli 1—0. Ajon jatkuessa Oksala sivalsi taakse, josta yritettiin turhaan suoraa palautusta. Nurmon tasoitavalta iski Risku hienosti läpi 2:ita ja sama mies jatkoi seuraavassa vuorossa — HoNsU:n sisävuoron kuituttua juoksuitta — samaan tapaan. Nyt meni pallo vain kolmospuolelta. Ajon jatkuessa vei Martikkala vielä Nurmon johtoon 3—2.

NURMO POLTTI »PROPPUNSA»

Kolmannessa vuorossa onni kääntyi. HoNsU sai ajon kuolleita ja purkamassa ollut Eikka Kaakkolahti sivalsi takakentälle. Selvässä tappotilanteessa paiskasi Risku pallon törkeästi ohi kotipesän ja HoNsU pääsi johtoon 5—3. Jatkossa löi Hovila ajolla taakse — ja jälleen yritettiin tappoheittoa suoraan kotiin, mutta aivan turhaan. Siihen pelin tasaisuus ja mielenkiinto sitten loppuikin. HoNsU kasvatti juokсутiliään jatkuvasti ja varmasti. Nurmo toholoi ulkona yhtenäen, eikä sisävuoroillaankaan saanut miestä kolmesta pitemmälle lukuunottamatta viidettä vuoroa, jolloin Risku yliheiton turvin livisti kakkoselta kotiin, ja viimeistä, jolloin sama mies iski kolmospuolelta läpi ja juoksi kunnarin. —

HoNsU: 2-0-4-4-2-0-3-1-4=20.

NuJy: 1-2-0-0-1-0-0-0-1=5.

Hongikon juoksut: Maanola 4, Hovila 3, Oksala 3, E. Kaakkolahti 2, Rautiainen 2, Yli-Jaskari 2 sekä harhaheitoilla tuli 4. Nurmo: Risku 1+2, Martikkala 1 ja harhaheitoilla tuli 1. Mainittakoon, että Jussi Kitinoja ei ollut kentällä. Katsomossa 1.111 maksavaa.

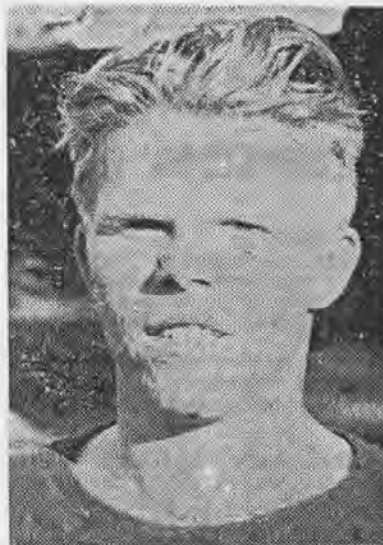
IP-V vei pinnat PeVeltä yliheittojen ottelussa

Imatran Pallo-Veikot voittivat eilen Tainionkosken Maneesin kentällä suoritettussa tasoltaan heikohkossa pesäpallon mestaruussarjan ottelussa Jyväskylän Pesä-Veikot juoksuin 6—5. Yliheitot olivat ottelussa kovasti

muodissa, sillä tehdyistä yhdestätoista juoksuista kokonaista kuusi tuli epätarkoista heitoista. IP-V sai näistä neljä ja vieraat kaksi. Yleisölle, jota oli 1280 maksanutta, olisi ottelusta jäänyt huono maku suuhun elleivät lop-

puvatheet olisi olleet niin jännittävä, Imatra johti ennen Pesä-Veikkojen viimeistä vuoroa otte-lua 6—3, mutta sitten epätarkka heitto kolmospesälle, josta tuli PeVe:lle kaksi juoksuja, saattoi niin pelaajien kuin katsojienkin hermot äärimmäisen kireälle, sillä vieraat pelasivat tällä hetkellä ilman kuolleita. Jatkossa IP-V kokosi kuitenkin voimansa ja selvitti täpärästi voiton.

IP-V meni ottelun kolmannessa vuoroparissa 2—0 johtoon L. Oinosen lyötyä Heinon sisään ja saatua itse yliheiton avustamalla kunnarin. Viidennessä vuorossa IP-V:n ulkokentän vuoro oli möhläillä, ja PeVe tasoitti ottelun 2—2. Juoksuista vastasivat Laukkanen ja Kovanen. Kuudennessa vuorossa Pesä-Veikot heitteli kerrassaan avutomasti, sillä IP-V:n saamista neljästä juoksuista tuli kolme harhaheitolla. Reilusta juoksuista vastasi Tyyskä. Kahdeksannessa vuorossa kavensi PeVe isäntien johtoa Salon toimesta. Viimeisen vuoron alkaessa oli IP-V:llä näin ollen varmalta näyttävä 6—3 johto. Kuitenkin PeVen sisävuorolla heti kärkeen heitettiin kolmospesävahdin ohi. Kaksi juoksuja eli tuloksena ja tilanne hermoja kutkuttava 6—5. Tämän jälkeen Pesä-Veikot sai vielä keran miehen kolmoselle, josta yritettiin Paavolan hyvällä näpäyksellä saada miestä kotiin. Tämä kuoli kuitenkin metrin päähän päämäärästään.

Lauri "Lake" Oinonen

IP-V:n parhaana yleispelaajana palkittiin niin sisällä kuin ulkonakin hyvää työtä tehnyt L. Oinonen. Hän sai myös parhaan sisäpelaajan palkinnon. Ulkopelistä palkittiin varmasti pelannut kakkospesä Tyyskä. Muiden suoritukset olivat tasaisen heikkoja. Pesä-Veikoista palkittiin yleispelaajana Paavola, sisäpelistä Pollari ja ulkopelistä Salo. Tuomarina toimi Reinikainen Helsingistä ja syötönvalvojana Pasi Lauritsalasta. — P.O.

ViVe - Kiri 3 - 2

Vimpelin Veto oli saanut seuransa 25-vuotisjuhlaotte- luun vieraakseen viime vuo- den mestarijoukkueen Jyväskylän Kirin. Tämä juhlaotte- lu muodostuikin ainutlaatuis- sen jännittäväksi ja tilanne- rikkaaksi alusta loppuun saakka. Ottelun voitti Veto juoksuin 3-2. Ottelua oli saa- punut seuraamaan n. 1.500 henkeä. - Ennen ottelun al- kua seurojen pelikapteenit Niemi ja Jaakkola luovuttivat toisilleen seurojensa viirit.

Lyöntijärjestyksessä: ViVe: Eero Vilevaara, Markus Lakaniemi, Vil- le Niemi, Rauno Latvala, Paavo Mäkelä, Veikko Latvala, Jaakko Nygård, Väinö Lillstrang, Kalervo Havinen ja varalla Kyösti Latvala. Kiri: Matti Hautamaa, Reijo Salo, Erkki Rautiainen, Pertti Jaakkola, Risto Parviainen, Pentti Paavola, Seppo Suuronen, Seppo Helkala, Pentti Harju sekä varalla J. Suu- ron. Ottelun tasaisuutta kuvaa se, että Vedolla oli lyöjiä 65 sekä Kirillä 63. Peli kesti 1 tunti 40 mi- nuuttia ja maksaneita katsojia oli 944 plus muut vapaalippulaiset.

Ajoittain kova vastatuuli nosti monissa ratkaisevissa tilanteissa lyönnit kopiksi, joten juokset olivat kiven alla. Tästä näytti enemmän kärsivän lujalyöntinen

Vimpelin joukkue, jonka taka- kenttälyönnit Kirin hyvin pelan- nut ulkokenttä nappasi usein ko- piksi. Varsinkin Paavola teki monta loistokauhaisua.

Ottelu alkoi vauhdikkaasti. Si- sällä aloittanut Veto sai heti ke- hitettyä ajon, mutta Kiri katkai- si etenemisen. Samoin kävi Vim- pelille 2 sisävuorolla. 2:ssa vuo- rossa Kirin Hautamaa pääsi kol- moselle, mutta oli siellä liian herkkänä, jolloin Vimpelin hyvin taktikoitunut syöttäjä Lakaniemi otti hänestä "kärpäsen".

Kiri pääsi avaamaan juoksu- tilinsä 3:ssa vuorossa Salon lyön- nillä ja nopean Helkalan tuo- mana. Yleisön suosikiksi kohosi Vimpelin Lillstrang, joka 5:ssä vuorossa ja viimeisenä lyöjänä kierrätti Nygårdilla kentän ja näin Vimpeli sai tasoitettua 1-1.

6:ssa vuorossa Kirin kärki- mies, Hautamaa, pääsi hyvällä onnella kolmoselle ja yliheiton ansiosta tuomaan johtajuoksun. 8:s vuoro toi ratkaisun otteluun. Varmaa lyöntikuntoa esittänyt Vimpelin Lillstrang sai maanuo- liaisen menemään 2-rajasta ulos ja sillä Mäkelä toi tasoitusjuok- sun. Katsomon riemuitessa Laka- niemi löi kaaripallon polttajan yli ja sillä pitkän syöksyn koti- pesään tehnyt Lillstrang toi Vedolle 3-2 johdon. Viimeisellä sisävuorollaan Kiri sai miehen kolmoselle. Sitä Kirin voimalyö- jät yrittivät väen väkisin kotiin.

Lakaniemen syötöt olivat kui- tenkin tarpeeksi korkeita, joten hyvää lyöntiä ei tullut. Kun Hel- kalan viimeisen lyönnin Niemi nappasi kiinni ja antoi hyvän pa- lautuksen Lakaniemelle, ei koti- tiin yrittänyt Kirin Jaakkola saanut tasoitusjuoksuja. Näin vii- meiseen lyöntiin saakka yleisöä jännittänyt ottelu päättyi Vedon voittoon ja samalla Veto nousi 25-vuotisjuhlaansa kunniaksi mes- taruussarjan johtoon.

Väinö Lillstrang

Yleisö arvosteli kentän par- haaksi pelaajaksi Vimpelin Väi- nö Lillstrangin. Ulkopelistä pal- kittiin Vimpelin polttaja Niemi ja Kirin 2-pesä Hautamaa. Sisä- pelin pytyt saivat Lillstrang ja Kirin Salo.

ViVe 0 0 0 0 0 1 0 2 0 = 3
Kiri 0 0 1 0 0 1 0 0 0 = 2

Hesperian taika särkyi Kouvola löi PuMu:n 10-8

Helsinkiläisjoukkueet ovat puo- lustaneet tänä kesänä kunniaka- asti Hesperian koskematto- muutta eikä yksikään vierailija poistunut kevätierroksella siel- tä voittajana. Kouvolan Pallon- lyöjät, joka otti sunnuntaina mit- taa Puna-Mustista, viittasi kui- tenkin kintaalla tällaiselle perin- teelle ja otti vaiherikkaitten ja tasapäisten pelitapahtumien jäl- keen 10 - 8 voiton. Ottelu kesti 2½ tuntia ja kutitteli sopivasti yleisön ja myös pelaajien hermo- ja kohoten selvästi yli keskitason. Noin 800 nouseva yleisömäärä kannusti molempia joukkueita. Ottelu saatiin suorittaa tuulisen sekä koleahkon sään vallitessa.

Sutinen maan paras vaihtolyöjä

Kouvolan joukkue on melko ta- sainen ja se pelaa viisasta pesä- palloilua. Etukenttä on luoteettava, polttolinja pallovarma, mutta ta- kakolmikkoa, ja erikoisesti Etelä- pään, heikkoo pallon vastaantuloa ihmeteltiin. Sisäpelin avainmiehet ovat Sutinen, Viherkenttä ja Har- lin. Sutinen on todella taitolyöjä, jonka veroista koko maasta tuskin löytyy. Eilen hän älytti kerta ker- ran jälkeen PuMu:n ulkokentän mitä erilaisimmilla lyönneillä.

Oiva "Sutki" Sutinen

Suotta ei häntä arvosteltu jouk- kueensa parhaaksi sisäpelaajaksi. Viherkenttä taas edustaa voima- lyöjiä, tehden kuitenkin myös ko- ko ajan täydellistä tarkkuustyötä. Kauaksi edellämäintuista ei jää myöskään Harlin, joka hyvänä si- joittelijana on mies paikallaan. Vi- herkenttä vastaanotti parhaan yleispelaajan palkinnon ja hänelle se kuuluikin, sillä myös lukkari- touhu sujui häneltä mallikelpoisesti. Polttaja Pauli Larimo teki var- minta työtä ulkopelissä. Hyvin hoi- tivat tehtävänsä myös kärkeästä liikkuva sieppari Jaakkola ja Suti- nen. Juoksuista löi Viherkenttä 5, Eteläpää ja Harlin 2 ja Vuorinen.

Punamustien peli on keväästä parantunut, mutta voittoon se ei siitä huolimatta yltänyt. Helsinki-

läiset saivat useita "ilmaisia" juok- suja ja pystyivät vieraiden painos- tuksesta huolimatta pitämään pel- in koko ajan tasaisena. Viherken- tän korkeat syötöt tuottivat paljon hallaa ja myötätuulen avustamana melkein joka mies veteli taka- laittomia - useimmiten viimeisel- lä lyönneillä. Jos takapesien varti- jat - Linden ja Ahlgren olisivat pystyneet yhtä hyvin suorituksiin kuin polttaja Koukku, olisi poltto- linjalle muodostunut vaikeasti murrettava muuri. Kun pallo sitä- vastoin poltti heidän hyppysissään meni monta tilannetta harmittavan tuntuiseksi vastustajan eduksi. Etu- kenttä joutui tavallista vaikeam- man tehtävän eteen, eikä se saa- kaan työstään täysin puhtaita pa- pereita. Takakenttä ei pahemmin vuotanut, mutta ei loistanutkaan. Halonen harjoittelemtomanakin paras, Raukon sisäpeli on täysin tuloksetonta ja Lindenille tuottaa vaikeuksia pitää pallo rajojen si- säpuolella. Palkituiksi tulivat Koukku ulko-, Liukkonen sisä- ja Pauloff yleispelistä. Yleisö taas nä- ki kotijoukkueen parhaaksi yleis- pelaajaksi Liukkonen. Juoksuista vastasivat Liukkonen 3, Linden 1 + 1, Koukku ja Pauloff 1 ja har- haheitolla syntyi 1.

KPL 0 0 3 0 1 3 1 2 0 = 10
PuMu 0 2 2 0 0 2 0 2 0 = 8

Pesäpallo verraton
suomalainen peli on,
suomalainen myöskin on
autohuolto UNION

UNION-OLJY AB

Oulun Lippo – Sotkamo 2 – 10

Hakkarainen ja Hietanen loistivat Oulussa

Sotkamon Jymy esitti mainiota kuntoa sunnuntaina Oulun keskuskentällä suoritetussa mestaruussarjan ottelussa sen kohdatessa Oulun Lipon. 1537 oululaista Lipon kannattajaa sai nähdä suosikkiensa vetävän lyhyemmän korren. Jymy oli joka suhteessa kiistatta Lippoa parempi ja ansaitti voittonsa, joka tuli juuksuin 10–2. — Ottelun tuomitsi T. Saha Kauhajoelta ja syöttöjä valvoi J. Tuomikoski Limin-gasta.

Jymy onnistui mainiosti. Lyönnit suuntautuivat useimmiten polttolinjan taakse vara-vahtien eteen, Lipon takakentän osoittautuessa hitaaksi. Vaihtolyönnit sujuivat erinomaisesti, koko joukkueen tehdessä tasaisen vaikutuksen mailan varressa. Ulkona Jymy oli liikkuva, eikä suonut yllätysmahdollisuuksia oululaisille.

Erinomaisen ottelun suoritti sieppari Jarmo Hakkarainen, polttolinjan pelatessa loistavasti. 'Vaihteleva' taktiikka sekoitti Lipon laskelmat ja kotijoukkue ei kyennyt vastamaan sotkamolaisten iskutehoon.

Paavo Hietanen vastasi paikallaan syöttäjänä tehokkaasta panoksesta, joka oli eräs pelin ratkaisevimpia.

Jymy otti 2. sisävuorollaan johdon. Yliheiton turvin kiersi Jarmo Hakkarainen kunnarin hyvän lyöntisijoituksensa jälkeen ja Reinikainen löi kotiin Hietasen. 2–0. 4. vuoroparissa Jymy lisäsi johdonsa 4–0. Tauno Korhonen löi lujan 2-pesän taakse suun-

natun läpilyönin, jolla M. J. Korhonen tuli kotiin. Viime-mainittu puolestaan kotiutti T. Korhosen. Lippo sai kuparisen rikki Tykkyläisen saadessa 3:lla kärkkyneen Junttilan sisälle.

5:ssä vuorossa Paavo Hietanen sai 2-pesän ohi lyödyllä lujalla laa'alla Kempvaisen koti-piiriin. 5–1. 6:ssa Hakkarainen sijoittui tarkasti Kempvaisen juostessa ja Hietanen näpäytti tolpan M. J. Korhosen pinkoessa. Tilanne oli jo 7–1.

7:ssä Hietanen oli jälleen asialla saaden Korhosen sisälle. Lippo sai toisen juoksunsa Olankedon toimitettua Hietamäen sisälle.

Viimeisessä vuoroparissa Jymy sai vielä kaksi juoksua. Y. Huusko löi M. J. Korhosen juostessa ja Hakkarainen Antero Niemelän pinkoessa kotitai-paleen. Loppunumeroiksi tuli siten 10–2 sotkamolaisille.

Jymy: 0-2-0-2-1-2-1-0-2 = 10
Lippo: 0-0-0-1-0-0-1-0-0 = 2

Jarmo Hakkarainen

Jymyn parhaana yleispelaajana ja sisäpelaajana palkittiin tasaista työtä vuorevarmaan tapaan tehnyt lukkari Paavo Hietanen. Ulkopelaajan palkinnon sai Jarmo Hakkarainen. Liposta sai yleispelaajan ja ulkopelaajan palkinnon 1-pesä Sallinen ja sisäpelaajan Ollanketo.

● Sotkamon Jymy teki Lipon oltavat kuumaksi kotiluolallaan. Jymy ei antanut "hegemoniakamppailussa" Pohjois-Suomen moraalista mestaruudesta yllättää itseään, vaan voitti kuin voittikin. Lippo ei saanut kuin kahdesti miehen koti-piiriin pelätyllä ruohokentällä.

Jymyn oman lyöjätilaston kärki kauden mestaruussarjaotteluista sunnuntain jälkeen on: Lauri Reinikainen 1+10, Paavo Hietanen 10, Tauno Korhonen 1+8, Y. Huusko ja M. J. Korhonen 5, J. Hakkarainen 4.

Rauman Fera – Ilmajoki 1 – 10

Syyskierros alkoi pyörintänsä sunnuntaina Raumalla, jolloin Fera kohtasi pelätyn Ilmajoen, joka osoittautui Feralle liian kovaksi palaksi. Ottelu saatiin suorittaa hyvissä olosuhteissa ja kentän laidalla oli 232 maksanutta. Fera sortui taas heikkoon lyöntipeliin.

I. vuorossa Fera sai heti miehen kolmoselle, mutta kotiutuksessa ei ollut onnea mukana. IK puolestaan teki heti pari juoksua. Nuori Leppäniemi tempaisi voimalla 2-rajasta ja Lammi sekä Koivu kirivät kotiin. Tilanne oli 2–0.

II. vuorossa lukkari Törmä lahjoitti juoksun vieraille kahdella väärrällä.

III. vuorossa Kiikeri löi ja palautuspallo meni yli Törmän ja juoksu oli selvä. Lammi toi numeroiksi 4–0.

IV: vuorossa Fera sai juoksunsa ja senkin lahjaksi. Ajosta Haukkala löi suoraan polttajan kouraan, mutta Lintala oli liian ahne kun yritti polttaa ensin Haukkalan ykköselle, mutta Törmälä oli niin nopea, että ehti ennen kotiin ja juoksu oli valmis. Peli 4–1.

Kaksi seuraavaa vuoroparia olivat juoksuttomia, vaikka yritystä kyllä oli.

VII. vuorossa Kiikeri löi Yli-Toralan

sisään ja heti perään Kivistö Kiikerin, joka muutti numerot taululla 6–1:ksi.

XIII oli juoksuton, mutta viimeisessä sai IK puoleksi lahjaksi neljä juoksua. Ensimmäisen Kivistön läpilyönti toi Kiikerin alas. Lammi löi takanurkasta ulos ja Yli-Toralan pinkaisi kotiin ja Lammi teki kunnarin. Viimeisen juoksun lyöjänä oli jälleen Kivistö ja tuojana Lintala.

Aatto Koivu

Pyttykerho palkitsi Ilmajoen parhaana ulkopelaajana 1-pesä Koivun, sisä-

pelaajana Kiikerin Jussin ja yleispelitä nuoren lukkari Erkki Leppäniemen. Feran sisäpelipalkinto kuin myöskin yleispelipalkinto annettiin kakkosvara Seppo Haukkalalle. Ulkopelipalkinto luovutettiin Arne Heinolle, mutta yhtä hyvin se olisi voitu ojentaa Jouni Jokelalla taikka Matti Kuortille.

MESTARUUSSARJA

Hongikko—Nurmo 20— 5
Imatra—Pesä-Veikot 6— 5
Vimpeli—Kiri 3— 2
Puna-Mustat—Kouvola .. 8—10
Oulu—Sotkamo 2—10
Rauma—Ilmajoki 1—10

Sarjatilanne 2.8.

Vimpeli	8	7	0	1	93—	28	14
Kouvola	8	7	0	1	68—	34	14
P-Toverit	..	7	6	1	0	75—	29	13
HoNsU	8	5	1	2	67—	43	11
Imatra	8	5	0	3	52—	62	10
Ilmajoki	8	4	1	3	51—	35	9
Sotkamo	8	4	1	3	52—	56	9
TMP	6	4	0	2	52—	36	8
Lahti	7	3	0	4	61—	31	6
Kiri	8	2	1	5	48—	38	5
PuMu	8	1	2	5	46—	46	4
Nurmo	8	2	0	6	45—	102	4
Oulu	8	1	2	5	27—	104	4
PeVe	8	1	1	6	29—	59	3
Fera	8	1	0	7	31—	94	2

Ainoat voittamattomat koko maassa —
MÄNTYNEN, KUISMANEN, SALMINEN,
LIGNELL'it, HALONEN, HAKALA, JO-
KINEN, STÄHLHAMMAR, TIKKANEN.

PT—TMP

SM-sarja

Pesäpallostadionilla
huomenna
klo 17.30

PT SÄILYI yhä voittamattomana pesäpalloturnauksen mestaruussarjassa viemällä torstaina pisteet TMP:ltä numeroin 4—3. Kuvassamme syntyy PT:n toinen juoksu Halosen tuomana. Lukkari Kekkonen odottaa vielä kaukana olevaa palloa, ja oikealla etualalla oleva selkä kuuluu PT:n Martti Jokiselle.

Pomppaava pallo säilytti yhä PT:n voittamattomana

Pallo-Toverien laiva seilaa edelleen tuurilla. Oranssipal-
laiset kiersivät eilen illalla
Hesperiasa pahan karin ja
jatkavat täten sarjaa edelleen
häviöttä. PT otti siten jälleen
SM-sarjan johtopaikan. Voitto,
joka sinetöityi vasta viimeisel-
lä sisävuorolla, ratkesi haapa-
niemeläisille perin ikävällä ta-
valla. Takapesät olivat täynnä
ja Halonen mailanvarressa.
Merkitty lyönti meni suoraan
polttoiviivalla pelanneelle 3-
vara Kyntölälle, joka sieppasi
sen varmasti hypypysinsä. Kuis-
manen lähti hidastellen koti-
polulle, eikä ollut päässyt vie-
lä täyteen vauhtiinkaan kun
pallo oli jo matkalla kohti
lukkari Kekosta. Heitto ei
kantanut kuitenkaan ilmassa
kotiipiiriin saakka, joten Kek-
konen valmistautui ottamaan
pallon pompusta. Kaikki näyt-
ti sujuvan suunnitellulla ta-
valla, mutta pahaksi onneksi
pallo osuikin pieneen kuop-
paan, josta se kikkahti yli

lukkarin ja vieri pitkälle mä-
keen. Kuismasella ei näin olen
ollut hätäpäivää, mutta
häntä selvästi hitaampi Haka-
la ahnehti voittojuoksua ja
lähti tavoittelemaan sitä uh-
karohkeasti, Kekkonen rava-
tessa nopeimmalla mahdollisella
tavalla palloa kiinni. Jäl-
leen pelikentälle palannut
"Spike" Lindholm oli tällä vä-
lin tullut kakkospesältä koti-
piiriin tuhotakseen Hakalan,
joka hirvittävässä huutomyr-
kyssä ottaa viimeisiä, jo hie-
man kangistuvia askeleitaan.
Hänen tehtävänsä on kuiten-
kin helpompi kuin Kekkonen,
joka puiden välillä joutuu vie-
lä hieman etsimään heittokoh-
detta, Hakala oli turvassa ja
molemmat sarjapisteet P-T:n
tilille merkittävissä. Tämän
jälkeen lyö Ståhlhammar vielä
Halosen kotiin ja sinetöi lop-
punumeroiksi 6—4.

TMP: 1-1-0-0-0-0-1-0-1 = 4
P-T: 0-2-0-0-0-0-0-1-3 = 6

Sisäpeli sekaisin

Vaikka P-T saikin voittojuoksut onnekaasti oli se hienoksestaan niskan päällä koko ajan. Epäon-
nistuneet kotiinlyönnit ja sekai-
nen merkkipeli aiheuttivat kuit-
tenkin sen, että painostuksesta
huolimatta ei juoksua saatu syntymään. Harden oli nyt poissa en-
simmäisen sarjaottelunsa louk-
kaantumisen jälkeen, ja tämä an-
toi aiheen koota lyöntijärjestyksen
uuteen uskoon. Tunteamatta tark-
kaan joukkueen taktiikkaa, jätti
peli sellaisen kuvan, että lyönti-
järjestyksestä muuttamalla saadaan
sisävuoroihin enemmän tehoa.
Myös pelaajien keskinäiset sopi-
mukset tuntuivat sotkevan mer-
kinnäyttäjän suunnitelmia.

3-vara Uuri Ståhlhammar pal-
kittiin sekä kentän parhaana vir-
suilla että P-T:n parhaana sisäpe-
laajana. Yhdessä hän Matti Joki-
sen kanssa vastasikin parhaista
suorituksista lyöntivuorolla ja te-
ki monta "naakkaa" hirmulujilla
heitoillaan. Kuitenkin jäi ottelusta
sellainen kuva, että virsujen
piti mennä TMP:n varakapteeni
Pauli Vainion kaappiin. P-T:n
keskeisimmät ulkopelaajat olivat
monia korvakuulokoppeja hakenut
polttaja Halonen sekä varavahti-
pari. Mäntynenkin tuhosi tuttuun
tapaansa, mutta ei saa korkeita
syöttöjään putoamaan lautaselle.
Esko Lignell tuli palkituksi. Kop-
parina pelannut Taisto Tikkanen
selvisi hyvin ensimmäisestä mes-
taruussarjaottelustaan kriittillisen
pääkaupunkisyleisön edessä. Juok-
suista vastasivat Ståhlhammar 2,
Jokinen ja Mäntynen 1 ja harha-
heitolla tuli 2.

Pesonon sivussa

Mailapojat joutui tuleen ilman
kapteeniaan Jaakko Pesosta, joka
pötee vielä Maakuntacupissa louk-
kaantunutta olkapäätään. Mutta
heikko mies ei ollut häntä tuuraa-
massakaan. "Spike" Lindholm oli
seuralleen uskollisena unohtanut
lujat päätöksensä ja vartioi tun-
netulla taidollaan 2-pesää. Kiitettä-
västi hän tehtävästään selvisi,
vaikka tulikin peliin ilman ainut-
takaan erikoisharjoitusta. Jouk-
kueen paras pelaaja oli eilen var-
malyöntinen Pauli Vainio, joka
osoitti luotettavuutensa kaikissa ti-
lanteissa. Pomppuja lyövä ja pit-
källä polttoiviivan takana pelannut
Anssi Jokinen vei kuitenkin sekä
parhaan ulko- että sisäpelaajan
palkinnot. Suurta virhettä tässä ei
tapahtunut, sillä nyt ei Jokinen
heittänyt edes tavanomaisia harha-
heittojaan. Tonttulakistakin hän
pääsee tämän onnistuneen pelin
jälkeen eroon. TMP:n monet sisä-
vuorot sortuivat siihen, että Ka-
tainen on menettänyt täysin lyönti-
kuntonsa. Yksi lyönti häneltä on-
nistui ja sillä tuli johtajuoksu vii-
meisessä pelivuorossa. Vielä on syy-
tä kiittää Junttoa liikkuvasta ulko-
pelistä ja Kekosta onnistuneista
vaihtelyönnistä. Juoksu syntyivät
Kyntölän (näpäys), Jokisen, Vai-
nion ja Kataisen lyönneillä.

Hesperiasa istui 667 maksanutta
katsojaa ja tuomaripari Heikkilä—
Leino teki tarkkaa työtä.

Mailapoikien takakenttäpommitus nujersi Imatran murskaavasti 15-3

Imatran Pallo-Veikoilla oli runsaasti kovaäänisiä ystäviä eilen Hesperiaassa, mutta heidänkään tukensa ei pelastanut heikkoina vierailijoina tunnettuja imatrankoskelaisia suurtaappiosta. TMP pamautti kovalla alkuvauhdilla vieraille jauhot suuhun, näpertele sitten tuttuun tapansa neljä vuoroa ja innostui lopussa vielä kaunistelemaan loppunumeroiksi 15 - 3. Helsingiläiset pelasivat ajoittain hyvin innokkaasti ja pyrkivät ehdoin tahtoin ajotilanteisiin, jotka eilen tuottivatkin hyviä tuloksia. Maksaneita katsojia oli seuraamassa 646 henkeä.

Imatran ulkokentän heikkoudet paljastuivat jo ensimmäisessä vuorossa ja niitä hyväkseen käyttäen syntyikin sitten valtaosa Mailapoikien juoksuista. Ensi kertaa mestaruussarjalaisena Hesperiaassa otellut IPV oli selvästi jännittynyt, eikä pystynyt vastaamaan niitä odotuksia, joita siihen oli menestyksellisen kevätkierroksen jälkeen kiinnitetty. Joukkue on miellyttävä, ei purnaa eikä pulise, mutta kaipaa vielä taitoa ja kokemusta noustakseen maan parhaiten joukkueitten kastiin. Heittopeliä on kuitenkin tuntuvasti tehostettava

ja nopeuttakin pitäisi muutaman miehen saada kinttuihinsa.

Imatra pettymys

Vieraiden harmittavan heikko alku pilasi ottelun ja jännitysmomentit puuttuivat siitä täysin. Joukkueessa on taitoa ja tehoa varmasti enemmän mitä se nyt pystyi helsinkiläisyleisölle esittämään. Pahimmin pettivät joukkueen nimimiehet, ennenkaikkea polttaja Lauri Oinonen, jota ei ollut uskoa samaksi mieheksi, joka herätti huomiota Riihimäen PPL-Lehdistö ottelussa. Velimies Pentti muistelee vastenmielisesti ensimmäistä vuoroparia, jolloin haapaniemeläiset useita kertoja vetivät pallon hänen tontiltaan pitkälle märkeen. Lappalainen ei teknillisesti ole mikään korkean luokan lukkari ja korkeat syötöt puuttuvat häneltä täysin. Joukkueen parhaimmista suorituksista vastasi 2-vara Esko Heino, koppari Mölsä ja sieppari Ensio Purovaara, jonka ulkopeli oli täysipainoista. Mölsä löi tuskin kertaakaan yli polttolinjan, mutta kuitenkin hänet palkittiin parhaana sisäpelajana. Hän löi vain näpäksiä. Purovaara sai parhaan ulkopelaajan palkinnon ja suureksi yllätykseksi Lauri Oinonesta tehtiin paras yleispelaaja. Vaikuttivatkohan hänen aikaisemmat suorituksensa arvostelussa. Juoksuista vastasivat Lappalainen, L. Oinonen ja Mölsä.

TMP pirteänä

Mailapojat ottelivat nyt monta luokkaa paremmin kuin torstaina Pallo-Tovereita vastaan ja mieleen tuli sarjan avauskierroksen juoksujuhla, jolloin Nurmo oli pahasti jyrän alla. Lyönnit osuivat nyt napakasti, joskin hyvänlainen myötätuuli lisäsi tuntuvasti pallon vauhtia ja lentomatkaa. Sisäpelissä kiintyi huomio Pauli Vainion varmuuteen ja Lindholmin vaarallisuuteen. Kekkonen ja Katainen ovat sitävastoin menettäneet tuntuman lyöntijyvään, joskin moukaroivat voimalla vaarallisesti takakenttää. Vainio palkittiin ansaitusti. Juoksuista löi Lindholm 1 + 2, Vainio 3, Jokinen ja Pesonen 2, Junto, Kekkonen, Katainen ja Manner 1, yhden syntyessä Purovaaran harhaheitolla. Ulkopelissä teki varminta työtä koppari Junto, joka oli itse varmuus. Häntä ei pystytty kertaakaan yllättämään, vaikka lyöjillä oli vielä tuulikin apunaan. Myös Manner pelasi hyvin, ehkä yhden kauden parhaimpina. Etukenttä oli koko ajan helteessä eikä se voikaan nostella rintojaan saavutuksillaan. Pesonen oli taas pelissä mukana, mutta toipilas kun on, ei peli vielä kulje parhaalla tavalla. Kyntölä puuttui, hän pelasi seuransa nuorten joukkueessa Loimaalla.

TMP: 6-1-0-0-0-0-4-4-0 = 15
Imatra: 0-0-0-2-0-0-0-0-1 = 3

**Kesän tähän asti "kuumin" ottelu
VOITTAJASTA EHKÄ MESTARI
KPL - PALLO-TOVERIT**
pesäpalloilun mestaruussarjan ottelussa
Kouvolan urheilukentällä ensi sunnuntaina 9.8.-59 klo 17

KPL taistelee kullasta SM-sarjassa Voittamaton PT lyötiin 8-5

KPL osoitti olevansa oikea perinteiden murskaaja, sillä viikko sitten he ensimmäisenä vierailijana toivat pisteet kotiin Hesperiaasta ja nyt KPL löi ainoan voittamattomana säilyneen joukkueen Pallo-Toverit Kouvolaissa pelatussa kauden kuumimmassa mestaruussarjan ottelussa. Peli oli suurimerkityksellinen kummallekin joukkueelle, siinä oli jo kullankiiltoa pelaajien silmissä. Katsomo oli ennätysellinen lukumääränsä, 2.671 maksaneen, sekä äänensä ansiosta. Vieraitten

urhea huutosakki ei kertaakaan saanut ääntään kuuluville vaikka oli varustautunut 25 iskuvärsyllä matkaan. Kouvola ansaitsi voittonsa, sillä oli huomattavasti enemmän kotiin juoksuuryityksiä sekä lyöjiä ottelun aikana.

Kouvolan paras pelaaja oli ottelussa lukkari Antero Viherkenttä, joka jätti maan parhaaksi mainostetun PT:n Rauno Mäntysen oppilasasteelle. Vipunen on maan paras lukkari, sehän on täälläpäin tiedetty jo kauan. KPL:n varavahdeilla Arposella sekä Vuorisella oli

myös hyvä päivä. Polttolinja ei sen sijaan onnistunut niin hyvin kuin saattoi toivoa. Sieppari Jaakkolassa oli tarpeen tullen sähinää riittävästi, mitä ei luonnonvetelästä miehestä uskoi. Sisäpeli meni kenenkään erikoisesti loistamatta.

Pallo-Tovereilla on erinomainen takakenttä, joka ei juuri vuotanut. Polttaja Esko Halonen pelasi erinomaisesti ollen joukkueensa paras ulkomies. Sisällä taas vanhat tekijät Uuri Ståhlhammar, Eko Salmi ja Rauno Mäntynen saivat näkyvää tulosta aikaan eniten.

Kouvolan Pallonlyöjät on pelannut tällä yhdeksiköllä kaikki ottelut, ensimmäistä lukuun ottamatta. Vasemmalta: Pasi Vuorinen, Pauli Larimo, Oiva Sutinen, Antero Viherkenttä, Erkki Arponen, Ossi Nuuttila, Jorma Harlin, Paavo Jaakkola ja Ahti Eteläpää. Tämän voitokkaan ottelun jälkeen KPL ilmoitettiin viralliseksi Suomen mestaruuden tavoittelijaksi ja innostusta paikkakunnalla tuntuu riittävän.

Pallo-Toverit on kova joukkue ja heidän kyntensä eivät vielä kullan reunasta irronneet, sillä pisteen jäljessä olo voi helposti muuttua sarjan vanhetessa mihinkä vaan.

KPL voitti hutun ja juoksi ulos. PT:n sisävuoro oli tulokseton. KPL avasi juoksutilinsä. Viherkenttä järjesti Larimon kolmoselle ja syntyneestä ajosta Jaakkola tempaisi hänen kotipiirin turvaan 1 - 0.

Toisessa Viherkenttä näppäröitsi PT:n miehistä kolme kuollutta noitaniksellaan. Tasoittavassa Harlin järjesti Arponen kolmoselle. Eteläpää oli viimeinen lyöjä ja viimeisellä hän löi polttolinjan väliin ja Arponen toi 2 - 0. Suurin tekijä oli tässä juoksussa katsomon melu.

3. vuorossa Viherkenttä taas pelasi PT:n aivan alakertaan. KPL:n Eteläpää pääsi kolmoselle. Larimo löi laittomaksi menevän pallon, josta kuitenkin Lignell meni koskemaan ja 3 - 0 taululla oli selviö.

4. vuorossa PT:n peli luisti oikein mukavasti. Lignell keploteltiin kolmoselle, Mäntynen yritti lyödä hänet kotiin, mutta epäonnistui. KPL aloitti komeasti. Sutinen pinkaisi suoraan kakkoselle, mutta paloi kolmostaipaleella. Viherkenttä selvisi ja Eteläpää löi 4 - 0. Sutinen iski vielä Jaakkola alas. Peli 5 - 0.

Tilanne oli 4 vuoroparin jälkeen lohdullinen. Juoksuja näytti tulevan sillä yksinkertaisella konstilla, että ratkaisulyönti iskettiin polttolinjaan katsomon samaan aikaan huutaessa sekä PT:n hermoillessa. Pallo-Toverit eivät kuitenkaan tunteet itseään lyödyiksi. Maisku Kuismanen selvisi kolmoselle. Viimeistä edellinen lyöjä oli Ståhlhammar. Uuri löi kakkospuolelle ja Kuismanen kotiutui. Ajolähdöstä Mäntynen löi Jokisen alas 5 - 2.

Kaksi seuraavaa vuoroparia eivät antaneet juoksuja kummalekaan.

7. vuoro sai KPL:n kannattajat katsomossa värisemään muustakin kuin kylmästä. PT:n Mäntynen pääsi kolmoselle ja Hakala löi hänet kotiin 5 - 3. Lignell puolestaan toimitti Hakalan turvaan 5 - 4 selviytyen itse kolmoselle. Syntyi ajo, Ståhlhammar tuli mailanvarteen. Viherkenttä pelasti tilanteen narraamalla Lignellin ulos. Tämä teko oli ratkaiseva Pallo-Tovereille.

Ottelu oli siinä vaiheessa, jolloin ratkaisu häälyi puoleen ja toiseen. Tasoittavallaan Kouvolan Eteläpää pääsi kolmoselle ja Arponen järjesti hänet sieltä kotiin 6 - 4.

8. vuorossa Kouvolan ulkokenttä yritti kaikkensa. Jaakkola poltti etenijän Eko Salmisen näpäyksellä. Sutinen järjesti toisen kuolleen hyvällä heitolla kakkoselle, mutta hetken kuluttua kakkosella oli Hakala. Tämä oli välttämättä poltettava ja se poltettiin tavalla, josta Pallo-Toverit tekivät protestin. KPL ei saanut tasoittavalla mitään aikaa ja niin viimeinen vuoro alkoi.

Pallo-Toverien Tikkanen saatiin kakkoselle. Hänen taivaltaessaan kolmoselle heitti Harlin ottelun ainoan yliheiton ja Tikkanen jatkoi suoraan kotiin 6 - 5. Kolmosella Nuuttilan kauhausu onnistui ja mies kuoli. Eko Salminenkin yritti vielä kakkoselle, mutta Jaakkola otti näpyn kiinni ja heitti, kolmas kuollut ja voitto. KPL:n viimeisellä sisävuorolla Larimo sekä Arponen löivät varmistelujuoksut ja ottelu oli päättynyt KPL:n voittoon 8 - 5.

KPL:n parhaina palkittiin yleispelaajana Erkki Arponen, ulkopelaajana Antero Viherkenttä, joka sai myös Avun palkinnon, sisäpelaajana Ahti Eteläpää. PT:n palkitut olivat yleis- ja sisäpelaajana Uuri Ståhlhammar sekä ulkopelaajana Pekka Hakala.

PALLO-TOVERIT TEKI PROTESTIN

KPL - PT ottelun seitsemännessä vuoroparissa PT:n Hakala oli kakkosella ja kaksi kuollutta. Pallo oli 1-pesä Sutusella. Lukkari Viherkenttä ja 3-pesä Nuuttila siirtyivät ykköselle, jos sa he muodostivat kehän ja piilottivat pallon. Jokainen piti käsiänsä siten kuin räpylässä olisi ollut pallo ja kakkosella oleva pelaaja ei tiennyt kenen hallussa pallo oli. Hänen oli pakko vaihtaa, koska oli ajon jatkotilanne ja lyöjällä viimeinen lyönti. Hakala riskeerasi ja kärkeä. Nuuttila näytti palloa kolmosella, tuomari vihelsi vuoronvaihdon. PT protestoi tapauksesta väittäen tapahtunutta pallon keinotekoiseksi kuljettamiseksi. Tapaus oli niin "kiinalainen", että sellaista ei ole tapahtunut kuin muutaman kerran Suomen pesäpallokentillä. Pesäpalloliitto tulee käsittelemään protestin ja antamaan asiasta päätöksen.

PT:N PROTESTI HYLÄTTIIN

PPL:n työvaliokunta on 17.8. käsitellyt ja hylännyt Pallo-Toverien tekemän vastalauseen Kouvossa pelatusta ottelusta KPL - PT. Perusteena päätökseen on, ettei valitukseen mainittua menettelyä voida ainakaan ehdottomalla varmuudella pitää urheiluhengen vastaisena eikä sitä ole säännöissä kielletty.

Ilmajoki paransi asemaansa Voitti HoNsUn 4-2

Ilmajoki ja Hongikko taistelivat tasapäisesti mestaruussarjan pisteistä Ilmajoella. Ottelu oli todella herkullista katseltavaa pesäpallon ystäville. Koitos oli ennennäkemättömän kova ja hyvätaisoinen. Molemmat joukkueet olivat todella taisteluvireessä. Hongikko hieman voimakkaampi sisäpelissä, kun sen sijaan Ilmajoen ulkopeli oli vuorevarmaa. Ottelun lopputulos vastaa pelin kulkua. Ottelu saatiin aloittaa melko koleassa säässä. Sade taukosi neljänten vuoroon päästäessä eikä se kovin paljon pelin kulkua haitannut. Ainoa, joka siitä kärsi oli Kisailijain kassa, sillä tavanomainen yleisömäärä puuttui kentän reunamilta. Vain noin 650 kaikkein innokkainta katsojaa oli seuraamassa ottelua.

Hongikko aloitti sisällä saaden syntymään ajotilanteen, mutta Ilmajoen ulkokenttä esti tämän alku-tulikokeen. IK vuorollaan vastasi samalla mitalla. Ajora ryhtyi purkamaan Kiikeri, mutta kotiintulolyönti ei täysin onnistunut. Kivistö lyöntivuorollaan löi ensin näpäyksellään Väinö Lintalan kotiin ja heti pe-

rään kolmospuolelle menneellä välilyönnillään pinkoi Koivu kotiin. Toisessa vuorossa Hongikko järjesti jälleen kotiintulotilanteen, mutta Ilmajoen lukkari Leppäniemi otti kauniin "kärpäsen" E Kaakkolahdesta. Myöskin Ilmajoella oli tässä vuorossa hyviä kotiintuloyrityksiä, mutta lyönnit nousivat kopeiksi.

Kolmas vuoro meni molemmilta lyhyeen. Neljännellä sisävuorolla Hongikon Maanola viimeisellä lyönnillään onnistui toimittamaan Puttonen kotiin.

Viidennessä vuorossa Hongikko painosti kovasti saadenkin tasoittamaan pelin Oksalan toimitaessa E. Kaakkolahden kotiin. Seuraavat kaksi vuoroa menivät molemmilta kovan yrityksen merkeissä, mutta lyöntipeli ei ollut yhtä tehokasta kuin alkuvuoroissa. Ehkä osuutensa oli siihen kummankin joukkueen lukkarien tehokkaalla syöttöpelillä.

Kahdeksannessa oli Hongikko onnistua juoksunteossa, mutta koti-piiriä lähestyvä juoksija kuoli kuitenkin selvästi. Myöskin Ilmajoen tasoittava alkoi lupaavasti. Kärki eteni helposti kolmoselle ja syntynyt ajotilanne ryhtyi purkamaan Yli-Torala, joka kuitenkin ei onnistunut. Sen sijaan Lammi

onnistui Kaakkolahden korkeasta syötöstä sivaltamaan läpi polttolinjan, jolla Lähdesmäki pinkoi kotiin ja onnistuneesti syöksymällä vei joukkueensa johtoon 3-2.

Yhdeksännessä ei Hongikko saanut enää miestä kolmoselle. Ilmajoki puolestaan kehitti jälleen hyvän tilanteen ja Leppäniemen keskikentälle mennyt laakalyönti palautettiin syöttäjä Kaakkolahdelle hiukan ylös menen läpi räpylän ja Lauri Lintala pinkoi neljännen juoksun. Näin päättyi tämä hyvätaisoinen ja tilannerikas ottelu 4-2.

Mikko Kivistö

Ottelussa palkittiin vierailevista sisällä Maanola ja ulkona Oksala ja yleispelistä E. Kaakkolahdi. Ilmajoen vastaavat Kivistö, Kiikeri ja Lammi.

Jymyille niukka 3-1 voitto Ferasta

Tasaväkinen mestaruussarjan ottelu Sotkamossa

Sotkamon Jymy joutui tiukalle sunnuntaina kotikentällään Rauman Feran kanssa. Isäntäjoukkue peri niukan voiton 3-1. Kovassa mysrskytuulessa seurasi ottelua 931 maksanutta katsojaa ja sen tuomitsi Heino Hanski Oulusta. Syötönvalvojana oli hra Rissanen Nurmeksesta.

Kieltämättä Jymy oli ahtaalla ottelussa. Lyönteihin vaikutti kova vastatuuli. Fera lähti otteluun sillä mielellä, että sillä ei ole mitään menetettävää. Jymyn otteissa alussa kuului 'jännittäminen'. Feran lyöntipeli oli vaarallisempaa ja sen johto 0-1 aina 5:teen vuoropariin kuvasti tilannetta. Jymyllä oli tosin hyviä juoksunsaantitilanteita, mutta ne kuivuivat epäonnisiin lähtöihin. 5:ssä vuoroparissa Jymy sai aikaan tasoituksen. Senkin jälkeen jatkuivat Feran hyvät yritykset, mutta lopun ottelusta hallitsi kuitenkin Jymy, joka sai ratkaisun aikaan 7:n tasoittavalla sisävuorollaan.

Fera oli tasainen yhdeksikkö. Jymy ei ollut vireessä, mutta se ei himmennä raumalaisten itsestään antamaa kuvaa. Fera venyi parhaaseen pelisuorituksensa.

Kokoonpanot:

Mainittakoon, että Fera oli varamiehinen. Puuttuivat Esa Härkälä, Jouni Jokela sekä Hannu Petrell.

Fera: syött. K. Lehtonen — 1-pesä S. Lehtonen, siepp. S. Erko, 2-pesä Haukkala — polttaja I. Vuorinen — 3-pesä J. Liesmäki, 3-vara M. Kuortti — 2-vara P. Jyräkoski, koppari A. Heino.

Jymy: P. Hietanen — T. Korhonen, J. Hakkarainen, A. Niemelä — E. Kemppainen — M. M. Korhonen, Y. Huusko — M. J. Korhonen, L. Reinikainen.

Vierailija osasi käyttää tehokkaasti '4 miehen' polttolinjaa ja vaihteli ulkokenttäjärjestystä onnistuneesti. Takakentältä voidaan mainita erikoisesti kovanäppinen koppari Heino. 2-pesä Haukkala oli varmaotteinen. Ulkokenttä oli saumaton kokonaisuus. Vain harvoin pääsivät — jos ollenkaan — Jymyn lyönnit täysin yllättämään sitä. Lyönneissä Fera oli alussa tehokas, mutta ei kestänyt loppuun saakka.

Niemelä kunnossa

Jymyn ulkopelistä jäi mieleen 2-pesän Antero Niemelän varmat suoritukset, syöttäjä Paavo Hietasen erinomainen lukkarityöskentely ja takakentältä Martti J. Korhosen 2-vara- sekä Lauri Reinikaisen koppariesitykset.

Välähdyksittäin — etenkin ottelun loppuvuoroissa — loisti Jarmo Hakkarainen siepparina ja polttaja Erkki Kemppainen paransi loppua kohden. Alku oli haparointia, varsinkin kolmospuolen vuotaessa uhkaavasti ajoittain.

Vaihtelyöjänä onnistui mainiona sijoittelijana Martti J. Korhonen. Hietanen oli varmin lyöjänäkin. Paljon puhuttu peruslyönti — yli polttajan takakentän keskelle — ei koko joukkueelta ottanut onnistuakseen,

vaikka sitä yritettiin nyt eniten. Feran ulkokentän liikkuva sijoittuminen eliminoi myös lyönneistä yllätysmahdollisuuden. Hyvää lyöntikunnon nou-

sua osoittivat Hakkarainen, Huusko ja Niemelä, mutta epävarmuutta oli heilläkin.

Fera painosti

Fera voitti hutunkeiton, valitun sisävuoron! Se sai aikaan kaksi kotiinjuoksuyritystä. Peruslyöntejä viljeltiin onnistuneesti, mutta Jymyn takakenttä piti pienistä lipsahduksista huolimatta. — Jymyn päästes- sä lyömään asetti Fera koulitun tuntuisen ulkokenttäpelijärjes- tyksen vastaan. Reinikainen sai Hietasen kolmoselle ja T. Kor- hosen kakkoselle, mutta Hietanen paloi kotitaipeleella. Lyöjät lopuivat.

2. vuoroparissa Fera kehitti kovan pommituksen, lyöntien ollessa löysän näköisiä, mutta "väljinä" tehokkaita. 3:lla ollut Lehtonen paloi kotiinjuostessa, mutta sen jälkeen Kuortti toimitti kauniilla lyönnillä Haukkalan kotipiiriin. Lyönti tuli polttolinjan eteen mennessä läpi kolmesta miehestä! Tilanne 0—1.

3:ssa vp:ssa Jymy aloitti kovan takaa-ajon. Neljä miestä joko kuoli tai haavoittui kotiin- yrityksissä.

4:ssä Antero Niemelän loistavat kauhausut tappoivat Feran kärjen kahdesti, mutta sen jäl- keen syntyneessä ajossa oli raumalaisilla tilaisuutensa. 3- pesää kohti suunnattu lyönti meni Matti Korhosen pelasta- vaan kauhausuun ja kotiin juoksija kuoli. Kotitaipeleella tuli vielä haava, mutta Hietanen sai väärällä K. Lehtosen irti 3:lta ja Feran ankara painostus päättyi.

Ote Jymyn käsiin

5:ssä ote alkoi hiljalleen siirtyä Jymylle. Yrjö Huus- kon lyödessä ehti 3:lle saatu Matti Korhonen kotiin heiton epäonnistuessa. Tilanne 1—1. M. J. Korhonen sivalsi hyvin ja Niemelä pääsi 3:selle. Ajossa Jarmo Hakkaraisen lyödessä paloi syötöstä lähtenyt Niemelä.

7:ssä Jymy pääsi viimein nis- kan päälle. Saatiin ajo, jota purkamaan asetui Matti Kor- honen. Hänen lyönnillään tuli M. J. kotiin 2—1. Toinen ajo seurasi, jonka päätteeksi Huus- ko sivalsi johdon 3—1. Reini- kainen toi pinnan.

8:ssa Feran kotiinjuoksija kuoli polttaja Kemppaisen lois- tokauhausuun. — Jymyn vuorol- la Jarmo Hakkarainen vaihtoi nättisti. Syntyneessä ajossa Tau- no Korhonen ei onnistunut, vaan M. J.:stä tuli haava.

Viimeisellä sisävuorolla Fera ei onnistunut. Jymyn asetelma ulkona ei ollut yllätettävissä. Sieppari Hakkarainen loisti eli- minoiden heittäytymisillä kah- desti läpilyönnin yritykset!

Fera: 0-1-0-0-0-0-0-0 = 1
Jymy: 0-0-0-0-1-0-2-0 = 3

Jymy ei vakuuttanut, mutta sen rutiini riitti keski- iältään varsin nuoren Feran kukistamiseen. Kaksi sarja- pistettä tuli.

Parhaina palkittiin Ferasta Kuortti (sisäpelit) sekä Hauk- kala (ulkopelit ja yleispelit). Jymystä vastaavasti Hietanen (sisä- ja yleispelit) sekä Hak- karainen ulkopelit.

Sotkamolle voitto tiesi melkoisen varmaa sarjapaikkaa. Kyllähän pinna tai pari tekisi vielä hyvää, mutta Jymyllä on kova loppuoh- jelma. Vieraisissa Lahti, Ilmajoki ja Vimpeli sekä kotona Kouvola ja Hongikko. Heikkona vierailija- na tunnettu Jymy tuskin matka- otteluista paljonkaan pistepussia lihottaa, mutta kotikentällään voi hyvinkin yllättää vastustajansa.

Sotkamon pelaajat seuraavat hutunkeittoa, jonka Fera voittaa. Pitkä mies keskellä on Antero Niemelä, hänestä oikealla Lauri "Lare" Reinikainen, Tauno Korhonen ja lukkari Paavo Hietanen.

Feran "Kikke" Lehtonen syöttää ja Jymyn "Anders" Niemelä lyö.

Paavo Hietanen noutaa palkintonsa, takana Feran poikia.

LMV – ViVe 2 – 6

Virtanaan solui sade sunnuntaina Lahden pesäpallostadionilla, jolloin Lahden Mailaveikot sekä Vimpelin Vedon pelaajat juokisivat kiilaan. Sadetta riitti aina neljän pelivuoron ajan, mutta sitten sää selkeni ja loppuvuorojen aikana aurinkokin jo pilkisteli. Vimpelin pojat eivät peljänneet vettä vaan kävivät päättäväisesti otteluun. Kisapuistoon oli saapunut vain parsisensataa henkilöä, jotka totesivat Vimpelin vieneen molemmat tärkeät sarjapisteet.

Lahti alkoi sisällä, mutta ei saanut mitään aikaan. Vimpelille alkoi ottelu heti lupaavasti. Lujalyöntinen Rauno Latvala osoitti jälleen voimansa. Hänen nasevan sivalluksensa ansiosta kärkimies Vilevaara toi ensimmäisen pinnan.

Toinen vuoro muodostui ratkaisevaksi. Lahti yritti jatkuvassa ajo-tilanteessa tasoitusta, mutta juok-

sijat paloivat aina kolmospöörin rajoilla. Vimpeli sen sijaan sai heti pelinsä luistamaan. Rauno mailan varressa ja Nygård juoksijana toi Vimpelille toisen juoksun. Veikko Latvala löi Lakaniemen ja Havinen V. Latvalan kotiin, joten toisen vuoron päättyessä tilanne oli 4–0 Vimpelin hyväksi.

Seurasi Lahden ankara painostuskausi. Neljäs vuorokin päättyi vielä juoksuilla, mutta viidennessä Lahden Paavolan onnistui saada Nyman kotiin ja Hanski löi Vuoren kotiin. Tähän päättyikin sitten Lahden juoksut vaikka monta kiperää tilannetta vielä oli. Mutta Vimpeli pelasi ulkopelinsä varmasti ja Lakaniemi lukkaroi hyvin.

Vimpeli lisäsi vielä juoksujaan seitsemännessä vuorossa. Kahden palon jälkeen asettui Rauno Latvala jälleen lyöjän paikalle. Hänen hirmuluja laakansa meni perästä läpi ja Lillstrang sai helpon juoksun ja Rauno itse kunnarin.

Vimpelin joukkueen parhaana palkittiin Rauno Latvala, ulkopelistä Vilevaara ja sisäpelistä lisäksi Rauno Latvala, Lahden parhaat olivat Hanski, Kajander ja Paavola.

Kiri – Puna-Mustat 6 – 14

Jyväskylän Kirin haaveet mestaruussarjassa säilymisestä kärsivät kovan kolauksen, sillä helsinkiläinen Puna-Mustat murskasi Kirin voitontoiveet viemällä tärkeät pisteet sunnuntaina Harjulla melkein näytöstyylillä. Sateisessa säässä suoritettua ottelua oli seuraamassa vain noin 500 katselijaa ja tuomitsi sen hyvin Sauli Ojajärvi Seinäjoelta.

Lyöntijärjestyksessä Kiri: Hautamaa, Salo, Jaakkola, Parviainen, Karjalainen, Paavola, Korhonen, Suuronen, Pollari sekä vaihtopelaajina Harju ja Helkala. Kiriltä puuttui Erkki Rautiainen, jonka lomalittera RUK:sta tuntuu vaikealta. PuMu: Halonen, Rauko, Pauloff, Liukkonen, Kimpimäki, Koukku, Kujala, Ahlgren sekä Lindén. Puna-Mustilla oli lyöjiä 81 ja Kirillä 65. Ottelu alkoi klo 17.00 ja kesti 1 tunti 50 minuuttia.

Kiri voitti teikkauksen ja PuMu aloitti pääsemättä juoksujen makuun. Kiri sen sijaan sai vuorollaan jatkuvan ajon, josta Korhonen löi Parviaisen kotiin. Toinen vuoro meni juoksuilla, mutta kolmannessa PuMu siirtyi johtoon. Halonen saatiin kolmoselle ja sieltä Pauloff kotiutti hänet ja perään Liukkonen löi ja Rauko toi 2 – 1. Tasoittavalla vuorolla Kiriltä loppuivat lyöjät.

Neljännessä PuMu lisäsi johtoaan Ahlgrenin lyötyä Karjalaisen eteen ja nopea Koukku tuli turvaan. Jatkossa saatiin Kimpimäelle ajo ja Hautamaalle suunnattu lyönti, jonka hän palautti heikonlaisesti Salolle tuotti Pauloffin tuomana 4 – 1. Tasoittavalla Kiri kavensi. Jaakkolalle saatiin ajo ja hieno sijoitus kolmospuolelle toi Hautamaan

kotiin. Tässä vaiheessa kannattaa mainita Halosen loistokoppi. Peli oli 4 – 2. Viidennessä Pauloffille saatiin ajo kahden kuolleen tilanteessa ja onnistunut maalyönti kotiutti Lindenin. Kiri ei tasoittavallaan saanut mitään aikaan.

Pelin ratkaisu tapahtui kuudennessa. Liukkonen saatiin heti kolmoselle ja perään ajo Kujalalle. Pate Pollari pudotti ja Liukkonen pinkoi 6 – 2. Sitten Ahlgren löi Paavolan eteen ja Kimpimäki tuli alas. Pauloffille järjestettiin uusi ajo ja juoksu tuli jälleen, tuojana Linden. Liukkonen sivalsi ensimmäisellään Halosen kotipöörin ja Kimpimäki sai vielä purkaa ajoa ja Rauko toi taululle jo 10 – 2. Katsomon mieliala oli varsin matalalla. Kirin tasoittavalla tunnelma kuitenkin vähän nousi, sillä Hautamaa löi mainiosti ja kun kotiin suuntautunut heitto meni Kujalan yli, oli tuloksena Paavolan juoksu ja yliheiton turvin tuli Pollari alas ja Hautamaa kiersi kunnarin. Tilanne 10 – 5. Hyvät jatkumahdollisuudet hupenivat Karjalaisen poltettua itsensä ykköselle.

Seitsemännessä PuMu sai Liukkosien lyönnillä, jolloin pallo kimposi Jaakkolan hyppysistä tilanteen muuttamaan Raukon juostessa 11 – 5. Koukku sekä Kujala totesivat Peten epävarmuuden ja toimittivat Pauloffin ja Liukkosien turvaan. Kun Pauloff löi vielä Halosen kotipöörin oli tilanne 14 – 5. Kiri ei saanut tasoittavallaan aikaan mitään.

Kahdeksannessa PuMu:ta loppuivat lyöjät. Kiri kavensi yhdellä Suupon lyötyä hyvin läpi kakkoselta ja Paavola toi 14 – 6, mitkä jäivätkin loppunumeroiksi, sillä viimeisessä vuoroparissa ei kumpikaan enää saanut juoksuja.

PuMu : 0 0 2 2 1 5 4 0 0 = 14.
Kiri : 1 0 0 1 0 3 0 1 0 = 6.

Puna-Mustien juoksuista vastasivat: Pauloff 4, Liukkonen 3, Kimpimäki 2, Kujala 2, Ahlgren 2 sekä Koukku yksi. Kiri: Hautamaa, Jaakkola, Korhonen ja Suuronen kukin yksi. Harhaheitolla 2.

Täytyy ihmetellä Kirin nykykuntoa. Ulkopeli oli varsin avutonta ja helposti löysivät vieraat aukot kentältä ja saivat vaivattomasti syntymään ajotilanteita ja ainakin mies kolmoselle saatiin joka vuorossa. Luotettavalla Jaakkolalla oli heikko päivänsä ja hän saakin ottaa tililleen joitakin juoksuja. Kirin parhaaksi katsottiin lukkari Salo, joka kylläkin jäi täysin kollegansa Kujalan varjoon. Parhaan sisäpelaajan paikinto annettiin Suuroselle.

PuMu oli nopea ja liukasliikkeinen joukkue. Ulkopelissä oli lukkari Heikki Kujala korkeineen erinomainen, mutta loistavimman työn teki 2-vara Ossi Halonen, joka todella otti kiinni useita vaikeita palloja. Kujala sai kuitenkin ulkopelipalkinnon. Sisäpelissä parhaaksi katsottiin Yrjö Pauloff.

MESTARUUSSARJA

PT – TMP	6 – 4
TMP – Imatra	15 – 3
KPL – PT	8 – 5
Ilmajoki – HoNsU	4 – 2
Sotkamo – Fera	3 – 1
LMV – Vimpeli	2 – 6
Kiri – PuMu	6 – 14

9. 8.

Vimpeli	9 8 0 1 99	– 30 16
Kouvola	9 8 0 1 76	– 39 16
PT	9 7 1 1 86	– 41 15
HoNsU	9 5 1 3 69	– 47 11
Ilmajoki	9 5 1 3 55	– 37 11
Sotkamo	9 5 1 3 55	– 37 11
TMP	8 5 0 3 71	– 45 10
Imatra	9 5 0 4 55	– 37 10
Lahti	8 3 0 5 63	– 77 6
Puna-Mustat	9 2 2 5 60	– 52 6
Kiri	9 2 1 6 54	– 52 5
Nurmo	8 2 0 6 45	– 102 4
Oulu	8 1 2 5 27	– 104 4
Pesä-Veikot	8 1 1 6 29	– 59 3
Fera	9 1 0 8 32	– 97 2

Lyöjättilasto: 1) Väinö Liukkonen, PuMu 0+18=18; 2) Leevi Nyman, LMV, 4+13=17; 3) Rauno Latvala, ViVe 3+13=16; 4) Osmo Oksala, HoNsU 2+14=16; 5) Jaakko Nygård, ViVe 0+16=16; 6) Veikko Latvala, ViVe 2+13=15; 7) Ismo Maanola, HoNsU 0+15=15; 8) Eero Vilevaara, ViVe 4+10=14; 9) Esa Risku, NJ 1+12=13; 10) Heikki Lappalainen, IPV 3+9=12.

Syyskierrosta on pari viikkoa takana. Kärkikolmikko on jo selvästi erotunut muista ja yksi mitaliottelu on jo pelattu, kun KPL voitti Pallo-Toverit kotonaan. Kaikki kärki joukkueet joutuivat edellisellä kierroksella koville ja pienellä onnellakin tuli voitot kotiin. Tuntuu oudolta, että Kiri, joka edellisenä sunnuntaina piti Vimpeliä tosi tiukoilla saarikentällä hävisi nyt kotonaan Puna-Mustille selvästi. Onko PuMu nyt löytänyt kuntonsa, sillä se pelasi tiukan ottelun Kouvolan kanssa Hesperiaassa. Seuraava koetinkivi on Nurmo Hesperiaassa ja PuMu on selvä ennakkosuosikki, sillä hävisihän Nurmo suurinumeroisesti Hongikolle Jyväskylässä. Oulu lähtee etelän turneelle ja KPL sekä IPV lyövät lujaa.

KPL murskaava Lippo kukistui 21-2

Pesäpallon mestaruussarjajoukkueiden välinen tasoero on syystä tai toisesta tänä vuonna osoittautunut luvattoman suureksi. Tästä ovat osoituksena suuret juoksuluvut monissa otteluissa. Erittäin epätasaisesta ottelusta saatiin esimerkki sunnuntaina Kouvolan urheilukentällä, missä KPL vakuuttavalla tavalla päihitti tämän vuoden sarjatulokkaan Oulun Lipon. Kouvola hallitsi ottelua miten tahtoi, ulkopeli oli lähes 100-prosenttisen varmaa ja lyöntipelikin sujui mainiosti joukkueen yrittäessä pirteästi juoksua koko ottelun ajan. Ottelua oli seuraamassa noin 900 katselijaa, olosuhteet olivat mainiot ja tuomarina oli Lauri Pasi Lauritsalasta sekä syötöt valvoi Jaakko Nenonen Myllykoskelta.

KPL:n polttaja Larimo on päässyt elämänsä kuntoon lyöntipelissä, sillä hänelle ei sattunut koko ottelun aikana kuin yksi lipsahdus. Vaihtolyöjänä hän tarttui mailanvarteen yhdeksän kertaa kaikkien lyöntien onnistuessa ja lisäksi hän vastasi kolmesta juoksesta vain yhden juoksulyöntiyrityksen epäonnistuessa. Oiva Sutisen sisäpeli oli samaa luokkaa, neljä juoksua, seitsemän onnistunutta vaihtolyöntiä ja yksi epäonnistunut. Sutinen kuitenkin turvautui viidesti koppilyöntiin Larimon tehdessä saman tempun ainoastaan kerran. Kaikki muutkin tekivät lyöntipuolella tasaisen varmaa työtä ja ottelun perusteella on sanottava, että KPL ei varmasti ole milloinkaan ollut lähempänä Suomen mestaruutta kuin tänä vuonna, jos yrityshalu ja kunto pysyvät samanlaisina.

Ulkopelistä kaikki kouvolaalaiset selviytyivät puhtain paperein, ellei oteta lukuun Arposen ja Ete-läpään yhtä kompuromista, mutta tällaista on pakko sattua joka pelissä. Parhaiten ulkopelissä onnistuivat 2-pesä Harlin ja sieppari Jaakkola, varsinkin viimeainnitu suoritti loistavia kiinniottoja ja polttoja muutaman lipsahduksensa vastapainoksi.

Oululaisilla oli epäkiittolinen ensiesiintymisen kouvolaalaisyleisön edessä, sillä heidän lyöntinsä kilpistyivät kerta kerran jälkeen KPL:n raudanlujaan ulkokenttään. Sisäpelissä ei kukaan päässyt loistamaan, ulkopelissä erotuivat sieppari Tykkyläinen ja 3-vara Junttila, jotka tekivät tasaisen varmaa työtä. Heittopeli vierailulla oli melko surkeaa, sillä huolimattomien heittojen ansiosta KPL lisäsi juoksuutiliään peräti viidellä juoksulla.

KPL : 1 2 0 4 0 5 1 2 6 = 21.
Lippo : 0 0 0 1 0 0 1 0 0 = 2.

Kotijoukkueen juoksujen syn-tyessä olivat mailanvarressa Sutinen 1+3, Larimo 1+2, Vuorinen 1+2, Viherkenttä ja Arponen 2, Harlin ja Jaakkola 1. Viisi juoksua syntyi yliheittojen ansiosta. Oululaisten ensimmäinen juoksu syntyi Ollanketon lyömänä ja toisesta vastasi Sallinen.

Pauli Larimo

Kotijoukkueen parhaina pelaa-jina palkittiin sisäpelistä Sutinen, ulkopelistä Jaakkola ja yleispelaa-jana Larimo. Kotijoukkueen yllät-tävimmän pelisuorituksen palkinto meni Nuutilalle. Lipon sisäpeli-palkinnon sai 2-vara Ollanketo, ulkopelipalkinnon 3-vara Junttila ja yleispelipalkinnon 2-pesä Aho.

Ilmajoki voitti Kirin 8 - 5

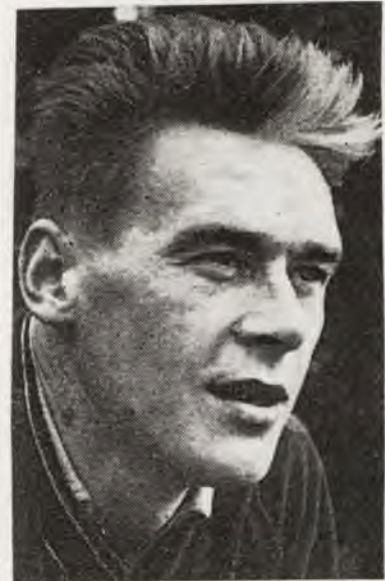
Ilmajoen Kisailijain ja Jyväskylän Kirin välinen ottelu sunnuntaina Ilmajoen urheilukentällä kokosi tavanomaisen yleisömäärän, runsaasti yli 1.000 henkeä. Kuumassa helteessä suoritettu ottelu oli erittäin pirteä pitäen yleisön mielenkiinnon koko ajan vireillä. Kotijoukkue oli ennakkosuosikki, mutta sai voittonsa vain kovan loppukirinsä ansiosta

Kiri aloitti sisällä saaden aikaan kaksi kotiintuloyritystä. Toisessa Kirin painostus jatkui ja nyt Parviainen onnistui toimittamaan Salon kotiin. Kolmas vuoro meni samaan tyyliin. Korhonen löi kolmospuolelle, josta pallo polttolinjan takaa palautettiin heikosti syöttäjä Leppäniemelle ja Salo toi taas juoksun. Neljäskin meni kiriläisten merkeissä. Jaakkolan lyönnillä eteni Hautamaa kolmoselle, jolloin suoritettiin yliheitto ja Hautamaa juoksi kotiin sekä Jaakkola toi kunnarin. Viidennessä Ilmajoki sai kuparisen rikki. Kivistö löi kakkospuolelta läpi juosten kunnarin 4 - 1.

Seitsemännessä osat vaihtuivat Ilmajoen siirtyessä tahdin määrääjäksi. Kivimäki, joka pelasi poissa olevan Yli-Toralan tilalla löi kakkosnurkasta läpi ja Lähdesmäki tuli kakkoselta suoraan kotiin. Kiikeri löi keskeltä lujan laaän ja Lammi tuli sisään. Kivistö heti perään samanlaisella lyönnillä tasoitti Kivimäen ollessa juoksijana. Painostus jatkui kovana. Lammi löi kakkosnurkkaan ja Leppäniemi teki helpolla 5 - 4.

Kahdeksannessa Kiikeri löi kakkosrajalta läpi, jolloin Koivu tuli suoraan kakkoselta kotiin ja Jussi teki kunnarin. Kun Lammi vielä kovalla laakalyönnillä toimitti Leppäniemen turvaan alkoi pelin viimeinen vuoro Ilmajoen johtaessa 8 - 4. Kiri sai syntymään vaarallisen tilanteen. Ajosta Parviainen sivalsi yli polttolinjan ja Salo pinkoi kotipiiriin. Kirin jatkuva ajotilanne päättyi Kiikerin loistokoppiin, joka tyhjensi kentän. Lopputulos 8 - 5.

Kentän näkyvimmiä hahmoiksi kohosivat Ilmajoen Kiikeri ja Kirin Pete Jaakkola. Kiikeri esitti ulkopelissä sellaista nähtävää, joihin toiset pesäpallit eivät tällä hetkellä maassamme pysty. Jaakkola oli mailan varressa vuorevarma järjestelijä. Pukoilla hän vei miehen ykköseltä kolmoselle helposti.

Jussi Kiikeri

Ilmajoen parhaina palkittiin yleis- ja ulkopelaaajana Kiikeri sekä sisäpelaaajana Kivistö. Kiristä yleispelistä Jaakkola, ulkopelistä Hautamaa ja sisäpelistä Parviainen.

Puna-Mustille Hesperiaassa kirvelevä tappio Nurmolta

Nurmon Jymyn puolesta ei varmasti monikaan niistä neljästä sadasta katsojasta, jotka kansoittivat Hesperian katsomot, olisi lyönyt vetoa siniasuisten juostessa kiilaan Puna-Mustien kanssa. Olihan kotijoukkue edellisenä sunnuntaina saavuttanut suurvoiton Kiristä Harjulla ja vieraat puolestaan kulkeneet tappioitten teitä. Toisin kuitenkin kävi, sillä kaksituntisen hikisen urakan jälkeen matkasivat tuiki tärkeät sarjapisteet Etelä-Pohjanmaalle.

Nurmo : 3-1-0-1-1-0-2-1-2=11.

PuMu : 0-0-2-1-0-0-1-0-0= 4.

Kotijoukkueen voitto olisi merkinnyt PuMu:n aseman helpottumista miltei ratkaisevasti, mutta tappio taas tiesi taistelun jatkumista uhanalaisuudessa. Voittonsa ansiosta ei Nurmokaan paljoa parantanut asemaansa, mutta saavutetut kaksi pistettä antavat kuitenkin uskoa tuleviin otteluihin, joista tarvittava pistelisyys vielä hyvinkin voidaan napata.

Latikalla loistopäivä

Nurmon Jymy ansaitsi voiton. Sen lyöntipeli oli huomattavasti voimakkaampaa ja vaihtelevampaa kuin vastustajalla. Tilanteita saatiinkin näinollen syntymään yllättävän helposti, sillä vaikka hitaus häittäkin yhdeksikköä, niin millimetrin tarkalla lyöntipelillä löydettiin kuitenkin sellaiset aukot helsinkiläisten ulkokentästä, että hitaammatkin pääsivät turvallisesti vaihtamaan pesävälejä. Tätä todistaa sekin, että joukkue kahta vuoroa lukuunottamatta lisäsi kaikissa juoksuutiliaan.

Voittaneen joukkueen ja koko kentän parhaaksi pelaajaksi kohosi kakkosvara Armas Latikka. Eillisellä suorituksellaan häntä saattaisi hyvällä syyllä suosittelua Lännen joukkueeseen, mutta varavahviparin Kiikeri—Ståhlhammar sivuuttamiseksi tarvittaisiin ilmeisesti vieläkin enemmän. Ulkopelissä hän "neljän miehen polttolinjan" neljäntenä uurasti vuorenmästä ja sisäpelissä ratkaisevana kakkoslyöjänä järjesteli kauniisti nopeaa Saarikoskea eteenpäin. Latikan rinnalla on mainittava lukkari Kustaa Rasku, joka "parisonsa" toisen osapuolen Kitinojan menetettyään on hankkinut itselleen uuden asean — tolpat, jotka erehtymättömällä varmuudella täpätelivät lautaselle. Kokonaisuudessaan joukkue muutetussa ulkokenttärjestyksessään pelasi yllättävän tiiviisti.

Pesä-Veikot piti Pallo-Tovereita tiukalla vaikka hävisikin 6 – 16

Pesä-Veikot saa heittää hyvästi mestaruussarjalle melko varmas ti. Vain ihme voi sen pelastaa puotamasta sarjaa alemmaksi, sillä eilen lupaavasta alusta huolimatta ratkaisevissa tilanteissa möhlittiin niin pahasti, että voiton-toiveet hupenivat. Pesä-Veikoilla

Neljä lyöjänimeä

Lyöntipelissä joukkue ei ole yhtä yhtenäinen. Raskun ja Latikan ohella kannattaa kuitenkin huomioda Martikkalan ja Riskun sivallukset, joissa oli todella "ruutia". Kitinojan leveistä hartiosta lähtee myös viuhuvia laakoja, mutta niiden osoite on useimmiten tuntematon, Saarikoski kärkimiehenä oli yllättävän varma kentälle menijä. Useimmilla joukkueillaan kärkimies tahtoo tavata kohdallensa jo ensimmäisen juoksuvalin päätepesässä hyvin monesti.

Palkitut: sisällä Martikkala, ulkona Rasku, yleispeli ja kentän paras Latikka.

Juoksuista löivät Risku ja Martikkala 3, Rasku, Saarikoski ja Kitinoja yksi sekä harhaheitolla 2.

Tolpat sotkivat

Raskun tolpat sotkivat Puna-Mustien lyöntipelin aivan sekaisin. Muutenkaan ei pelaajien huomiokyky sisävuoroissa vaikuttanut niin valppaalla kuin olisi SM-sarjassa odotanut. Lieneeköhän pitkällinen hellekausi vaikuttanut lamaanuttavasti, mutta jossakin oli eilen mätää. Lyöjäkuninkuutta kärkkyyvän Väinö Liukkonen muuttamat kauniit piikkisivallukset tuottivat sisäpeliluskien, mutta häntä varmempaan työskentelyyn pystyi Yrjö Pauloff. Muihin osalta sisäpeli oli perin köyhää. Ulkopelissäkin on PuMu:n nähty esittävän varmempaa kuin eilen. Heikki Kujalan tolpat alkavat myös pysyä lautasella, mutta aikaisempien ottelujen sähinä ei hänkään otteisiinsa eilen saanut. Polttolinja kärsi Lindenin poissaolosta, mutta sieltä löydettiin kuitenkin paras ulkopelaaja — polttaja Matti Koukku. Tämänkin palkinnon kohdasta voitaisiin olla eri mieltä, vaikka Kujalan miinukseksi onkin asetettava liian hätäisellä syöttämisellä annettu "vapaajuoksu". Takakentällä Yrjö Pauloff — Ossi Halonen — Pekka Rauko uurastivat tasaisen varmasti, joskaan Halonen ei eilen ollut kaikkein ripeimmällä pelipäällä.

Palkitut: sisällä Liukkonen, ulkona Koukku, yleispeli Kujala ja yleisön äänestys Pauloff.

Juoksujen lyöjät Pauloff, Liukkonen, Koukku ja Kujala.

Kalevi Ahonen Tervakoskelta pelituomarina ja Jaakko Varo Helsingistä syötönvalvojana selvisivät tehtävistään suuremmita moitteita. Latikan tappaminen kolmoselle vapaataipaleen päätteeksi vain jäi ihmetyttämään vaikkakin kolmospesävalvoja näytti ristiä ja Latikka tämän erehdyttämänä irtosi pesästä.

oli mahdollisuus jopa voittoonkin, mutta kuudennessa vuorossa sattuneet lipsahdukset, joista ensisijaisesti vastasi Ami Paavola veivät voiton avaimet. Täällöin PeVe oli nimittäin vielä johdossa 4 – 3, mutta Pallo-Toverien tasoitavalla Paavola erehtyi anta-

maan juoksun kahdella väärällä ja perään heikko kiinniotto vei PT:n johtoon, jota PeVe ei enää tavoittanut. PeVe:n viimeisen sisävuoron jälkeen oli peli 7 – 6 ja PT:n voitto varmistunut. Pojat pistivät aivan "lekkeriksi" ja PT tehtiin lopuksi vielä 9 juoksua.

PT voitti hutunkeiton ja PeVe aloitti sisällä. Laukkasen lyönnillä Lehto toi 1 – 0. PT:n tasoitava meni nollaan.

Toisessa PeVe ei saanut mitään mairittavaa aikaan, mutta PT tasoi. Hakala veti hyvin maihin ja Mäntynen pinkaisi 1 – 1. Kolmas oli juoksuuton.

Neljännessä PeVe jäi nolville, mutta PT meni johtoon. Ajo saatiin Seppo Lignelille ja Salo päästi läpi ja Mäntynen toi johtajuoksun 2 – 1.

Viidennessä Kovanen veti kakkospuolelta hyvin lävitse ja Esko Lignell kaatui maapalloa tavoitellessaan 2 – 2. Kahden tuloksettoman ajon jälkeen saatiin Pollarille ajo ja Leminen pinkoi hyvästä lyönnistä PeVe:n johtoon 3 – 2. PT ei moimesta antautunut vaan tuotapikaa järjestettiin ajo kuolleita. Kuismanen ei onnistunut, mutta Hakala vetäisi 3 – 3. Ståhlhammarille saatiin vielä ajo, mutta tulosta ei syntynyt.

Kuudennessa Laukkanen löi Paavolan kotiin ja PeVe johti 4 – 3. Tasoitavallaan PT sai juoksun kun Paavola antoi kaksi väärää ja Ståhlhammar käveli kotiin. Jatkoissa Seppo Lignell löi juoksun ja PT johti 5 – 4. Tässä vuorossa Dufva aiheutti liikaa yrittäessään polttaa kahta miestä. Tämän johdosta Ståhlhammar pääsi kolmoselle, minne hän suoralla poltolla olisi kuollut.

Seitsemäs meni PeVe:ltä aivan poniin, mutta PT lisäsi johtoaan Kuismanen lyönnillä numeroihin 6 – 4.

PeVe:n kahdeksas oli nippu tyrimisiä mutta PT lisäsi edelleen johtoaan Halosen hyvällä lyönnillä 7 – 4.

Viimeisessä PeVe yritti tosissaan ja tasoituskun oli lähellä. Heti kärkeen tosin tuli kaksi kuollutta, mutta Salolle saatiin ajo ja Esko Lignelille suuntautunut pallo lipsahti ja tilanne oli 7 – 5. Jatkoissa Leminen kotiutti Pollarin ja peli oli huippujännittävä 7 – 6. Valitetavast Ami Paavolan huono tuuri jatkui tässäkin ja vuoro vaihtui. PT tuli viimeiselle sisävuorolleen hermopaineesta vapautuneena ja PeVe meni ulos myytyinä miehenä. Niinpä PT teikaisikin kokonaista yhdeksän juoksua. Lyöjinä olivat Hakala 1+1, Ståhlhammar 2, Esko Lignell, Mäntynen, Tikkanen, Jokinen ja yksi tuli harhaheitolla.

Pallo-Toverien juoksuista vastasivat: Hakala 1+4, Ståhlhammar 2, Seppo Lignell 2, Esko Lignell, Jokinen, Kuismanen, Mäntynen, Halonen, Tikkanen kukin yksi ja harhaheitolla yksi. Ahkerammin kenttää kiersi Mäntynen 4:sti. PeVe: Laukkanen 2, Kovanen, Pollari, Leminen ja Salo kukin yksi.

PT parhaina palkittiin yleispeli Mäntynen, ulkopeli Ståhlhammar ja sisäpeli Kuismanen. PeVen vastaavat olivat Reiju, Kovanen sekä Dufva.

Ottelua oli seuraamassa helteisessä säässä vain 628 maksanutta katsojaa.

Imatra varmisti paikkansa Oulun Lippo hävisi 12—2

Imatran Pallo-Veikot uudisti paikkansa pesäpalloilun SM-sarjassa tänään voittamalla kotikentällään etelän turnettaan jatkaneen Oulun Lipon selvästi juoksuin 12—2. Ottelua, joka saatiin suorittaa todellisessa hellesäässä, oli seuraamassa 1.062 maksanutta katsojajaa.

Ottelu, mikä joukkueitten välillä nyt käytiin, oli tasollisesti tyydyttävän alapuolella. IP-V:n pirteät kolme ensimmäistä sisävuoroa tuottivat, tosin Lipon melkoisella avustuksella, kahdeksan juoksua ja peli oli jo näin ratkennut. Sen jälkeen nähtiinkin muutama vuoro hyvin mautonta peliä, eikä suurempia ilonaiheita ollut loppupuolellaakaan, ottelua, muuta kuin se, että IP-V:n varma ulkopeli pystyi mainiosti tyrmäämään Lipon vähäisimmät juoksuyritykset.

IP-V aloitti sisällä ja meni heti 2—0 johtoon. P. Oinonen löi hidastetulla Mölsän ja Tyyskä kovalla keskikenttällyönillä Heimon koti-piiriin. Lipon puolella kokeili viisi miestä mailan vartta, sen jälkeen tuli vuoron vaihto. Toisessa vuorossa alkoi Lippo ulkokentällä tunaroida ja etenkin heikosti tähdätytjen heittojen ansiosta sai IP-V hyviä tilanteita aikaan. Tyyskä sivalsi jälleen keskikentälle ja nopea Mölsä toi 3—0 johdon. Karstemäki auttoi tämän jälkeen kolmoselle ehtineen Tyyskän kotiin ja heti perään toi Purovaara harhahetjällä 5—0 johdon. Lippo aukaisi juoksu-tilinsä tasoittavalla vuorolla Ahon lyötyä mainiosti läpi ykkösräjasta, josta Junttila tuli sisään. Kolmannessa vuorossa jatkui Lipon avuton heittelemisen ulkona ja IP-V lisäsi johtonsa 8—1:ksi. Takapesät saatiin Tyyskän lyömävuoron alettua täyteen. Merkitty lyönti meni polttolinjan neljännelle miehelle 2—vara Ollankedolle, jonka voimakas tappoheitto meni yli lukkari Okko-

sen. Mölsä ehti näin ensimmäiseksi reilusti sisään, mutta jatkossa Lipon toiset ulkomiehet nukkuiivat ja kotipesän takaa tullut heitto meni jälleen maiseisiin. L. Oinonen ehti sen turvin kolmoselta kotiin ja Tyyskä kiersi rauhassa kunnarin. Lipon sisävuoro tuotti joukkueen toisen juoksun, jonka löi Hietämäki ja juoksi Okkonen. IP-V:n puolelta olivat seuraavat kaksi sisävuoroa avuttomia esityksiä, sillä miestä ei saatu kakkosta pidemmälle. Lipon puoleltakaan ei nähty mitään erikoista kerrottavaa, vaan sisäpeli oli tuollaista seinään lyömistä. Kuudennesta vuorosta alkaen loppua kohden teki IP-V jokaisessa sisävuorossa juoksun, jotka syntyivät osittain Lipon avustuksella. Tyyskä löi ensin L. Oinosen kotiin, seitsemännessä Mölsän nimiin tuli Karstemäen tuoma juoksu, kahdeksannessa Tyyskä oli jälleen asialla, Mölsä juoksi ja yhdeksännessä tempaisi Korhonen tyhjään kenttään kunnarin.

Lauri Tyyskä

IP-V:n yhdeksiköstä erottautui tällä kertaa selvästi muita yleisemmäksi 2—pesä Tyyskä, joka oli niin sisällä kuin ulkonakin joukkueen tuloksellisin. Turhaan ei hänelle mennyt sekä yleispelaajan että parhaan ulkopelaajan palkinto. Sisäpelistä palkittiin hyviä tilanteita järjestellyt polttaja L. Oinonen, joka lisäksi sai PeVe-ottelusta yleisön äänestämän palkinnon. IP-V:n lyöntipeli oli keväisiin otteluihin verrattuna nyt huomattavasti heikentynyt. Ajoittain näperreltiin nautittavastikin, mutta voimalyönnit puuttuivat tyystin. Ulkokentällä sen sijaan löytyi enemmän kehumisen arvoista, tosin myös vastustaja oli heikkolyöntinen. Purovaara siepparina oli erehtymätön ja kuului Tyyskän ohella parhaimmista. Lappalainen nosteli muutamia korkeita polttopia ja neljän miehen polttolinja oli nyt onnistunut veto.

Lipon parhaana sisäpelaajana palkittiin sieppari Keskitalo ja hän olikin 1—pesä Ahon ja 2—vara Ollankedon kanssa joukkueen ainoa ilonaihe. Ulkopelistä palkittiin kovahetjainen 2—vara Ollanketo ansaitusti ja hänen ohellaan maininnan ansaitsee koppari Tykkyläinen. Yleispelin palkinto annettiin 1—pesä Aholle.

Kouvola—Oulu	21—2
Ilmajoki—Kiri	8—5
Puna-Mustat—Nurmo	4—11
Pesä-Veikot—PT	6—16
Imatra—Oulu	12—2

SARJATAULUKKO 17.8.

Kouvola	10 9 0 1	97—41	18
PT	10 8 1 1	102—47	17
Vimpeli	9 8 0 1	99—30	16
Ilmajoki	10 6 1 3	63—42	13
Imatra	10 6 0 4	67—79	12
Hongikko	9 5 1 3	69—47	11
Sotkamo	9 5 1 3	55—57	11
TMP	8 5 0 3	71—45	10
Lahti	8 3 0 5	63—37	6
PuMu	10 2 2 6	64—63	6
Nurmo	9 3 0 6	56—106	6
Kiri	10 2 1 7	59—60	5
Lippo	10 1 2 7	31—137	4
PeVe	9 1 1 7	35—75	3
Fera	9 1 0 8	32—97	2

TMP kukisti PuMu:n 14—10

Tavallista dramaattisempien vaiheitten jälkeen päästiin eilisessä SM-sarjan paikalliskamppailussa Puna-Mustien ja TMP:n välillä lopputulokseen, joka kertoi sarjataulukossakin korkeammalla olevien "yksiväristen" voitaneen runsasjuoksuisten kamppailun 14—10 ja Puna-Mustien juuttuneen entistä tiukemmin putoamiskamppailuihin. Neljännes vuoroparin lopussa PuMu:n kakkospesä Reijo Linden sai Paul Vainion lyönnin kasvoihinsa, ja mies oli talutettava kentältä. Hetkisen levähdettyään hän saattoi kuitenkin jälleen palata peliin. Kolme vuoroa myöhemmin näyteltiin harvinainen näytelmä.

2 ½ tuntia kestäneessä ottelussa tehtiin kaikkiaan 24 juoksua. Lindenin loukkaantumisen ja eräs takarajan ylittänyt Lindholmin lyönti,

jonka epävarma takarajavalvoja näytti kuitenkin oikeaksi, lisäsivät otteluaikaa parillakymmenellä minuutilla. TMP:n 14—10 voitto oli ansaittu, joskaan haapaniemeläisetkään eivät nyt onnistuneet normaalisti ulkopelissään. Asiallisena tuomarina toimi Risto Haapakoski Hyvinkäältä. Laimeata ottelua seurasi 528 maksanutta katsojajaa.

TMP ansaitsi voittonsa, vaikka reilun 7—1 johdon turvin ryhdyttiinkin "lorvailemaan" ja päästettiin pelin puolivälissä vastustaja parin juoksun päähän hermostuksen punan alkaessa kohota pelaajien poskille. Hermot hallittiin kuitenkin, ja yliote säilytettiin loppuun saakka. Ennen kaikkea on ratkaisevaksi laskettava joukkueen

onnistuneempi vaihtolyöntipeli sekä ulkokentän suurempi varmuus kuin vastustajalla. Positiivisimmin yllätti koppari Osmo Juntto, joka muutamien haamukoppiensa lisäksi myös mailanvarressa esitti odotamattoman täysipainoisia suorituksia. Hän nousikin vakavaksi uhaksi polttaja Anssi Jokiselle yleispalkinnon suhteen. Jokinen sen tosin vei, vaikka erältä vaihtotilanteita hassasikin. Sisäpelin vahvin valtti oli tällä kertaa —

Paul Vainio, ikää 30 v. palkittiin sisäpelistään.

— Paul Vainio, mutta myös Pentti Katainen osoitti voimakkailla sivalluksillaan vaarallisuutensa. Samoin Pesonen ja Manner tekivät tasaisen varmaa työtä. Ulkopelistä palkittiin ansaitusti polttaja Anssi Jokinen, joka pelasi jälleen kerran erittäin varman ottelun. Pahimmin petti etukenttä, jossa Vainio ja Katainen olivat voimattomia näpertelyä vastaan.

Kärjen eteenpäin avustaminen oli Puna-Mustille vaikeaa, ja vaikka juoksua pystyttiinkin tekemään runsaasti, niin sittenkin vaihtotilanteissa jäätin ratkaisevasti vastustajasta jälkeen. Ulkopeli ei myöskään sujunut yhtä kitkattomasti kuin aikaisemmin, vaan yllättävän helpolla löytyi sieltä aukkoja, joitten hyväksikäyttämisessä TMP ei suinkaan sumeillut. Heikki Kujala lukkarina oli ulkopelissä ainoa, joka selvisi puhtain paperein. Useat vapaataipaleet tosin pudottavat hieman arvosanaa. Pauloff ottaa näpäkset hyvin,

eiä Liukkonenkaan ulkopelissä pahemmin hassannut. Sisäpelissä hän sen sijaan on menettänyt aikaisempaa tarkkuuttaan. Polttolinja pelasi tasaisesti kolmospesä Ahlgrenin yllättäessä positiivisimmin. Takakentällä ei ollut parhain päivänään eilen, ja sieltä useimmat pinnat lyötiin. Sisäpelin parhaimmat olivat tällä kerralla Ossi Halonen ja Yrjö Pauloff ensinmainitun kunnostautuessa kotiinlyönä ja jälkimmäisen taas vaihtotilanteissa. Ulkopelin parhaaksi arvosteltiin Kujala, ja yleiselistä vei palkinnon Pauloff.

Juoksulistat:

PuMu: 1-0-0-2-0-3-1-1-2 = 10

TMP: 0-2-5-0-1-1-4-0-1 = 14

TMP:n juoksuista löivät Jokinen ja Junto 3, Kekkonen 2 sekä Vainio, Katainen, Hintikainen ja Pesonen kukin yhden. Kaksi syntyi lisäksi harhaheitoilla. Puna-Mustien vastaavat Halonen 4, Liukkonen ja Kimpimäki 2, Rauko ja Kujala yksi.

HoNsU löi Imatran 13—10 todellisessa yleisöottelussa

Sunnuntaina oli Hongikon saanut vieraakseen Harjun kentälle Imatran Pallo-Veikot, joka oli ottanut luulot pois isänniltä jo toisessa vuorossa, jolloin Hongikon sähläminen antoi vieraille jo niin vakuuttavan johdon kuin 7—1. Tämän jälkeen HoNsU:n peliin alkoi vähin erin tulla suunnitelmallisuutta ja niinpä saatiin tilanne seitsemännessä vuorossa numeroihin 9—10. Viimeisessä saatiin ratkaisu HoNsU:n hermojen pitäessä. Oksala löi Maanolan suoraan ykköseltä kolmoselle ja Pulli vetäisi hänet alas 10—10. Kansan riemulla ei ollut rajoja, mutta vielä valtavammaksi meteli nousi, kun Yli-Jaskari iski komeasti keskeltä läpi ja tuloksena oli kaksi juoksua ja kunnari.

Olosuhteet olivat melko hyvät ja yleisöä katsomossa noin 1300 henkeä. Ottelun tuomaristo, Kauha-joen K. Aaltonen johdolla, jätti työstään hyvin sekavan ja epävarman kuvan.

HoNsU:n PELI SEKAISIN
— IP-V JOHTI 7—1

Jo ottelun ensimmäisessä vuorossa oli IP-V:llä hyvät tilaisuudet mennä johtoon. Ajolähdössä ei kuitenkaan onnistuttu. HoNsU sitä vastoin sai tilinsä aukaistua harmittavan helpolla. Kenttä oli tyhjä ja viimeinen mies mailan varressa. Lyönnit torjuttiin helposti, mutta palautusheitto viimeisellä kerralla pomppasi Lappalaisen edestä sivulle ja niin Hovilan tilille tuli kunnarimerkintä. Toisen vuoron aloitti IP-V mallikkaasti Mölsä sivalsi kolmospuolelta läpi, josta Karstemäki livisti sisään. Sitä seurasi yliheitto, jolla P. Oinonen ja Heino toivat juoksut. Purovaara pamautti tämän jälkeen takakentältä läpi ja

tilanne oli jo 5—1 ja isäntien peli melkoisen sekaisin. Harhaheitto tuli jälleen Heinoon kotiinjuostessa ja sillä ehti myös Mölsä tuomaan 7—1 johdon. Tasoittavalla Pulli sivalsi HoNsU:n toisen juoksun. Kolmannessa jatkui IP-V:n hyvä tahti ja tuloksena oli 9—2 johto. Tyyskä löi Mölsän ja Karstemäki L. Oinosen sisään. Kolmannella lyöntivuorolla alkoi myös HoNsU:n sisäpeli päästä oikeisiin uomiin. Kaksi juoksua syntyi Maanolan ja Oksalan toimesta. IP-V:n sisäpelissä tuli neljännessä vuorosta alkaen viimeistelyn puutetta. Syytä oli myös HoNsU:n huippulukkarissa E. Kaakkolahdessa, joka alkoi lämmitä parhaaseen vauhtiin. Viidennessä muuttui taululle numerot 9—6 ja HoNsU:n tiliä kohensivat E. Kaakkolahti ja Oksala. Seitsemännessä vuorossa Mölsä livahti harhaheitoilla jälleen kotipiiriin turviin ja numerot IP-V:n eduksi 10—6.

Tasoittava vuoro oli kuitenkin HoNsU:lle mitä merkittävin. IP-V:n ulkokenttä toimitti ripeästi kaksi kuollutta, mutta sitten se tuli. Etupesät täynnä ja mailan varressa kentän ylivoimaisesti vaarallisin tykki, Oksala. Kova laaka 2-vara Heino editse maisemiin. Tulos: Kaakkolahdelle ja Maanolalle juoksu sekä lyöjälle kunnari. Tilanne IP-V:n 10—9 johto. Se säilyi mitä jännittävimmässä vaiheissa kahdeksannen vuoron ylitse. Yhdeksännessä oli IP-V:llä kerran mies kolmosella asti, mutta ei enempää. HoNsU jatkoi kovaa taitiaan. Ajolähdöstä Pulli sivalsi 10—10 tasoituksen, jonka jälkeen Yli-Jaskari pamautti erinomaisesti IP-V:n takakentän tyhjiin aukkoon. Oksala ja Pulli toivat juoksut ja lyöjälle merkittiin ansaittu kunnari. IP-V oli voitettu 13—10 ottelussa, joita harvemmin näkee.

HoNsU: 1 1 2 0 2 0 3 0 4 = 13.

Imatra: 0 7 2 0 0 0 1 0 0 = 10.

Niin kuin alussa tuli mainittua, oli ottelu IP-V:n puolelta kesän paras vierailukoitos. Sisäpeli etenkin ottelun alkuvaiheilla melkein täysipainoista. Jokainen pelaaja löi kovaa ja vaihtelevasti. Lasku-kausi oli pelin keskivaiheilla, mikä auttoi HoNsU:n kovaa yritystä. Ulkokentällä oli ottelun ratkaisulyönnit jotenkin torjuttavissa, ja häviökin siten pelastettavissa, mutta jännityksellä on aina oma osuutensa. Muuten peli oli melko ehyttä ja mallikasta katseltavaa. Sisällä kuului kolmikko L. Oinonen — Tyyskä — Purovaara parhaiten muistettaviin ja heidän mailloistaan lähtivät vaarallisimmat lyönnit. Myös Karstemäki oli sisällä maininnan arvoisen.

Martti Yli-Jaskari

Hongikon parhaina palkittiin ulkona Martti Yli-Jaskari ja sisällä Osmo Oksala. Imatran sisäpelipalkinto meni Lauri Tyyskälle ja ulkopelipalkinto polttaja Lauri Oinonelle, joka palkittiin myös kentän parhaana yleispelaajana. Viimeksi mainittu palkitseminen oli vikaan osunut, sillä ylivoimaisesti koko kentän parhaaksi ulkopelaajaksi kohosi IPV:n 2-vara Esko Heino, joka loistavalla pelillään hallitsi koko takakenttää.

Lahti vahvisteli asemiaan lyömällä Sotkamon 12 - 4

Pisteet olisivat kullan kalliita, todettiin eilen Kisapuiston pesäpalloareenalla Lahden Mailaveikkojen valmistautuessa taistelemaan pesäpallolun mestaruussarjassa Sotkamon Jymy vastaan. Niitä hartaasti toivottiin — mutta toisaalta niiden menettämistä vieraiden käsiin pelättiin. Alku näytti ankealta Jymyn juostessa ensimmäisen vuoroparin tasoitavallaan 2—0 johdon, mutta jo heti seuraavassa vuoroparissa kirkastui taistelu, ja kun kotijoukkue neljännessä juhli viiden juoksun voimalla, kallistui vaakakuppi selvästi toiveitten mukaisesti. Keväällä LMV sai taistella tosissaan maakuntacupissa Sotkamo vastaan, mutta nyt se oli huomattavasti vastustajaansa parempi joukkue ja ansaitsi täydellisesti kohtaan 12—4 voiton. Pisteet viedään tyytyväisyydestä myhällen sarjataulukkoon, jossa jo putoamispeikko alkoi LMV:n kohdalla uhkaavasti kurkistella.

Ottelua juhlisti se, että koko idän valitsemiskomitea oli kentällä seuraamassa kamppailua ja ottamassa vihjeitä valintaansa varten.

Lahti joutui pelaamaan varamiehenä Pauno Paavolan poissa ollessa. Hänen paikkansa täytti hyvin Mikko Kajander, jonka tilalla siepparina esintyi Veikko Kokko.

Joukkueet pelasivat seuraavissa kokoonpanoissa:

LMV: Parkkonen, Kokko, Hahl, Hanski, Elomaa, Kajander, Vuori, Nyman, Hauta-aho.

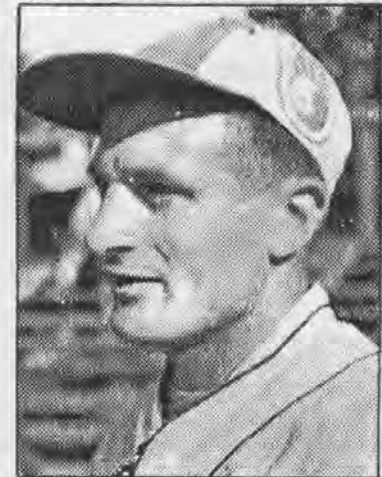
Jymy: Hietanen, Hakkarainen, T. Korhonen, Niemelä, Kempainen, M. Korhonen, Reinikainen, Huusko, M. J. Korhonen.

Ottelu aloitettiin jo klo 16, jolloin kuumuus tuntui liiallisena. LMV hävisi hutunkeiton ja joutui aloittamaan sisällä. Alku meni tuloksettomaan tunnusteluun. Sotkamo sen sijaan repäisi heti kärkeen pelit auki. Niemelä vetäisi Reinikaisen kotiin 0—1 ja Kempainen M. Korhosen 0—2. Toisessa vuoroparissa LMV kuitenkin tasoi. Hahl löi takaa läpi, ja Kajander juoksi 1—2. Kajander ei omalla lyöntivuorollaan ollut pekkaa pahempi, vaan järjesti Hahlin kotipesään 2—2. Ajo kahdella kuolleella kuivui koppelhin.

Kolmas vuoropari sujui molemmilta tuloksitta, mutta neljännessä kotijoukkue repäisi tukevan johdon. Elomaa löi ensin Vuoren 3—2. Hahl tuli yliheitolla kakkoelta asti 4—2 ja toinen yliheitto merkitsi kunniajuoksua Elomalle sekä tilannetta 5—2. Vuori pehmitti auki takarajan, ja Hanski juoksi 6—2 sekä Hanski itse kunnarin 7—2. Viidennessä vuoroparissa Jymy pääsi kaventamaan kahdella juoksulla. Reinikainen löi Hakkaraisen 7—3 ja Huusko Reinikaisen 7—4. Mutta

sihenpä Jymyn »tehtailu» sitten lopahtikin, kun sensijaan LMV jatkoi neljällä juoksulla kuudennessa sekä yhdellä seuraavassa vuoroparissa. Kuudennessa Kokon kolmosnurkkalataus antoi 8—4 Kajanderin juostessa. Hanski asettui sitten mailanvarteen, löi kotiin Hauta-ahon ja Nymanin sekä kiersi itse kunnarin. Tilanne 11—4. Seitsemännessä vuoroparissa Nyman muutti kahden väärän syötön avulla loppunumeroksi 12—4.

LMV oli eilen sekä saumattonmampi ulkona että voimakkaampi sisällä. Parhaana yleispelaajana palkittiin syöttäjä Parkkonen, jolla todella olikin mainio päivä. Ulkopelistä meni lusikka polttaja Elomalle sekä sisäpelistä Hanskille. Jymyn parhaaksi yleispelaajaksi arvostettiin 2-pesä Niemelä, ulkopelaajaksi Reinikainen ja sisäpelaajaksi Tauno Korhonen.

Antti Elomaa

Lahden juoksuista löi Olli Hanski 1+2, Vuori 1+1, Elomaa, Hahl, Kajander ja Kokko kukin yhden. Harhaheitoilla syntyi kaksi juoksua ja vapaataipaleesta yksi. Sotkamon juoksuista vastasivat Reinikainen, Huusko, Kempainen ja Niemelä.

Nurmon Jymy iski jälleen

Nyt sortuivat Kisailijat juoksuin 5—1

Kahden vanhan kiistakumppanin Nurmon ja Ilmajoen välinen mestaruussarjan pesäpallo-ottelu suoritettiin eilen Nurmon »haalilla». Vielä pari viikkoa sitten Ilmajoki oli selvä suosikki ja vaikka Nurmon voitto edellisennuntaina Hesperiaassa oli nostanutkin sen osakkeita, niin ainoastaan aniharvat uskalsivat veikata ennen ottelua Nurmon puolesta. Ottelusta odotettiin kuitenkin kireää ja tasaväkistä, kuten näiden joukkueiden pelit ovat jokseenkin aina olleet. Jokainen nurmolainen tiesi, että voitto antaisi hyvin suuret taaket sarjapaikan uusimiseen, mutta pelättiin suuren »riskin» painavan voiton Ilmajolle.

Nurmon ulkokenttä pelasi kuitenkin loppuun saakka tasaisen varmasti eikä Ilmajoen heikko lyöntipeli ollutkaan vaikeasti

torjuttavissa. Ilmajoen ulkopeli oli kyllä varmaa ja vallankin takakenttä, Kiikeri ja Lähdesmäki pelasivat hyvän ottelun. Nurmon lyöntipeli oli luokkaa parempaa kuin Ilmajoen, vaikkei sitäkään voida kokonaisuutena korkealle arvostaa. Päivä oli ehdottomasti Nurmon Sakari Mannilan, sillä hän löi joukkueelleen neljä juoksua, joista yksi kunnari ja pelasi ulkonakin kiitettävästi. Täysin ansaitusti hän sai johtaja Erkki Kurikan lahjoittaman kunniapalkinnon parhaana nurmolaisena.

Ilmajolta puuttui arnejissa oleva 2-pesä Yli-Torala ja hänen tilalleen oli »raahattu» jo lopettamispäätöksen tehnyt »Pinski» Mäntylä.

Ilmajoki voitti hutunkeiton ja Nurmo aloitti sisällä. Kohta al-

kuun saatiin takapesät täyteen ja Mannila iski kolmospuolelta sellaisen läpilyönnin, jolle ulkokenttä ei voinut mitään. Saarikoski ja Martikkala toivat juoksut ja Mannila itse teki kunnarin. Ilmajoilta ehti käydä lyömässä ainoastaan viisi miestä.

Kolmannessa Nurmo lisäsi juoksujaan yhdellä Martikkalan iskiesä Riskun kotiin. Vasta viidennessä vuorossa sai Ilmajoki miehensä ensi kertaa kolmoselle sekä samalla ajotilanteen. Lähdesmäki yritti sitä purkaa, mutta Kivistö paloi kotipesän tuntumassa. Ajon jatkuessa Lammi juoksuutti Mäntylän kotipesän turvaan. Seuraavat vuorot olivat lyhyitä, mutta kahdeksannessa Mannila löi jälleen kolmospuolen maanuolaisella Paskin kotiin. Tässä vuorossa nurmolai-

silla oli hyviä mahdollisuuksia kartuttaa enempiin juoksu-tiliään, mutta merkkilyönnit eivät onnistuneet. Ilmajoki yritti loppuun saakka ja viimeisessä sisävuorossaan oli saada jo ajon syntymään, mutta Nurmon ulkokenttä piti ja niin ottelu päättyi Nurmon ansaittuun voittoon juoksuin 5—1. — Ottelun tarkkoina tuomareina toimivat Erkki Heikkilä Parkanosta ja Heikki Joensuu Alajärveltä.

Parhaina palkittiin sisäpelissä Nurmon Sakari Mannila ja Ilmajoen Koivu sekä ulkona vastaavasti syöttäjä Rasku ja Ilmajoen 2-vara J. Kiikeri.

Ilmajoen Metsä-Ketelä oli lahjoittanut sadetakit kummankin joukkueen ensimmäisen juoksun tuojalle lähinnä kait siinä mielessä, että näissä otteluissa on vuosien kuluessa niin monta takkia revitty, milloin ilosta,

milloin harmista. Nyt ei niin tapahtunut, sillä yli 2.000 hengen yleisö saa arvosanan: asian-tunteva. Ottelua ei häirinnyt mikään muu kuin toisen vuoroparin alussa kentän poikki kulkenut pyörremyrsky. Sadetakit joutuivat Ilmajoen Mäntylälle ja Nurmon Saarikoskelle.

★★★

Nurmon Jymy voitokkaan ottelun jälkeen. Takana vasemmalta: Sakari Mannila, huoltaja Erkki Kurikka, Veikko Hemminki, Armas Latikka. Keskellä vasemmalta: Jussi Kitinoja, Auvo Paski, Esa Risku. Edessä vasemmalta: Veikko Martikkala, Kustaa Rasku ja nuori 17-vuotias kärki Seppo Saarikoski palkintosadetakkeineen.

Vimpelissä "uimalla" pisteet kotiin

Vimpelin Veto — Työväen Maila-Pojat otteluun eilen Vimpelin saarikentällä liittyi kaikki mahdolliset tilanteet ja tapaukset, mitä huippujännittävä mestaruussarjan pesäpallo-ottelu voi tarjota. Yleisö ja pesäpalloliijat hikoilivat ja hermoilivat paahattavassa auringon paisteessa (28 astetta varjossa). Hellesäästä johtuen sisäpeli ei tahtonut kummaltakaan luistaa toivottuun tapaan. Maksaneita katsojia 1.208.

TMP juoksi kiilaan ilman "Spike" Lindholmia, joka tuntui tehoissa.

Tuntui siltä, että Vimpelille oli onneksi, kun se sai alkaa sisäpelillä. Kahden palon jälkeen pääsi Niemi kolmoselle ja Mäkelän peruslyönnillä tuomaan juoksun. Tämä innosti yrittämään lisää. Vasuri Veikko Latvalan rajalyönnillä kolmoselle pääsi velimies Rauno Latvala kotiin. Kun vielä Havisen näpäyksellä pääsi Mäkelä kotiin, oli Vimpelillä heti kärkeen 3—0 johto.

Kuten saattoi arvata, ottelu kiristyi ja tiivistyi. Tämän jälkeen olivatkin juoksut kiven alla. Vimpelin pojat yrittivät rajalyönnillä repeämää, mutta Junto kopparina, Manner kakosvarana ja Kyntölä kolmosvarana vartioivat takakentän hyvin. Kakkospesä Pesonen piti yllä myöskin tappotahtia. Syöttäjä Kekkonen koreat syötöt veivät myöskin osan Vimpelin voimalyöjien tehosta.

Sisäpelissä Maila-Poikien työskentely oli tehotonta ja ajoittain tohelointia. Monia hyviä tilanteita, jotka johtuivat Vimpelin hermostuneen ulkokentän yliheitoista, päästettiin livahtamaan sivu suun. Vimpelin ulkokenttä pelasi muuten hyvin. Erikoisesti takakentän nuoret pelaajat ottivat alkupelissä monta loistokoppia, jotka tyhjensivät kentän. Huolimattomat heitot olivat kovia kuitenkin Vimpelin tuhoksi, mutta niistä eivät Maila-Pojatkaan tohelointiansa takia päässeet sanottavammin hyötymään.

Vimpelin syöttäjä Markus Lakaniemi ja kolmospesä Jaakko Nygård kohosivat yleisön suosi-

keiksi joken hyppyillä, joilla pelastivat yliheitojen uhkaamat vaaralliset tilanteet. Heidän lisäksi polttaja Niemi ja kolmosvara Havinen kunnostautuivat. Latvalan veljekset tuttuun tapaan löivät hyvin, samoin Mäkelä ja Vilevaara vaihtolyönnit.

Vimpelin neljäs juoksu syntyi kolmannessa vuorossa Veikko Latvalan lujan laakalyönnin ansiosta, jolla hyvin aavistanut nopea Lakaniemi ehti kotiin. Neljännessä vuorossa Vimpeli johti jo 5—0. Nygård viimeisenä lyöjänä viimeisellä lyönnillään sai Vilevaaran kotiin.

Neljännessä vuorossa Maila-Pojat sai ensimmäisen kerran miehen kolmoselle ja saman tien ajotilanteen, mistä Junton lyönnillä ja Kataisen tuomana tuli kavennusjuoksu. Koko loppupelin ajan Maila-Pojat painostivat, heidän ulkopelinsä oli tiivistä ja lyönteihinkin tuli enempi kovuutta. 6. vuorossa sai TMP toisen juoksuistaan harhaheiton ansiosta, juoksijana Manner. Maila-Pojilla oli 8. vuorossa vaarallinen jatkuva ajotilanne, mutta

Vimpeli sai kolme kertaa poltettua juoksijat kotiin.

Viimeisessä sisävuorossa TMP vielä yritti rajusti. Yliheittoa jokeen hyväksi käyttäen yritti Hintikainen kunnaria, mutta Nygårdin tyyli puhdas uimahypyä ja onnistunut pallon sieppaus joesta sekä heitto kolmoselle tuhoasi juoksijan. Kun TMP:n enemmän juoksunteko-rytykset kuivuivat heti alkuunsa, niin Vimpeli sinetöi

tämän monivaiheisen pelin voitokseen juoksuin 5-2.

Tuomari Seppo Ristomalle Keljosta yleisö suotta tarjosi "kukkia". Syöttöjä valvoi Heikki Keltto Lapualta. Parhaina ulkopelaajina palkittiin Vimpelin syöttäjä Lakaniemi ja Maila-Poikien 2-pesä Pesonen sekä sisäpelaajina Vimpelin Niemi ja TMP:n Juntto. Yleispelaajana Vimpelin Niemi sai palkinnon.

Kirin ote ei kestänyt PT voitti niukasti 6-4

Hesperiaassa Kiri painosti alkupelin ja oli jo 3-0 johdossa, kun kolme vuoroparia oli tätä melko mielenkiintoista koitosta pelattu. Kuin yhteisestä sopimuksesta loptahti joukkueen peli viidennen vuoroparin jälkeen täysin ja alun melko löysästi ottanut PT pääsi määräämään pelitahdin. Tavoilleen uskollisina oranssipaidat vetivät nytkin voittojuoksut ottelun viimeisissä vuoroissa ja joukkue on edelleenkin hyvissä asemissa taistellakseen maan parhaan tittelistä. Kirin puolestaan joutui yhä pahempaan asemaan ja sen sarjapaikka on kiinni kolmesta viimeisestä ottelusta. Kampppailua seurasi 739 maksanutta katsojaa.

Kiri väsyi

Jos Kiri onnistuu tänä vuonna hankkimaan sarjapaikan uusimiseen tarvittavat pisteet, saadaan varautua siihen, että se tullaan lähivuosina näkemään jälleen yhtenä kärkijoukkueista. Nyt koossa olevassa nuorekkaassa yhdeksikössä on näet mitä parhaita aineita ja teknillinen pohjakoulutus on hoidettu huolellisesti. Jokainen pelaaja tietää myös, että loppuun saakka yrittäen saadaan usein mahdollistakin mahdollinen. Eilen kiinnityi tässä suhteessa huomio erityisesti nuoreen ykkösesänsä Harjuun, jonka pelissä oli riuskuutta ja peräänantamattomuutta. Joukkueen omalaatuinen taktiikka niin ulko- kuin sisäpelissäkin pisti myös silmään. Alkutilanteessa pelaa ykkösesä polttolinjassa kiinni ja täten saadaan aikaan neljän miehen muuri takakenttää heikentämättä. Sisäpelissä ei sallita ajolähdön syntymistä — eilen niitä ei tullut edes vahingossa — ja näin pyritään välttymään turhilta kuolemilta. Taktiikan onnistumisen edellytyksenä on kuitenkin varma lyöntipeli, joka nykyisellä Kirillä vielä ontuu. Tuskaa tuotti loppupään miehille jo kentälle pääsy ja juuri tähän loptahti peli loppuvuoroissa. "Pete" Jaakkola ei ole enää entisensä, vaikka hän lyö vieläkin ihailtavalla varmuudella pomppuja. Lukkari Salo ei ole mitään Kaakkolähtea, mutta hänestä tuntuu silti kasvavan Kirille luotettava ja pitkäaikainen lukkari. Parhaista suorituksista vastasivat ulkopelissä 3-pesä Parviainen, joka palkittiin, 3-vara Suuronen ja 1-pesä Harju Sisäpeliläisikän sai ansaitusti Jaakkola, 2-vara Paavolan ja koppari Reutiainen pelissä on näkyvissä pienoista huolimattomuutta. Se

maksoi eilenkin useita juoksuja, mm. Ståhlhammarin molemmat kunnarit. Juoksuista löi Jaakkola 2, Harju ja Korhonen 1.

Venyvä P-T

Pallo-Toverit lähti peliin laiskasti ja tuntui jo ettei se pääsisi lainkaan normaaliin peliryhtiinsä. Ståhlhammarin kaunis läpilyönti pelin neljännessä vuorossa tyhjäan kenttään herätti kuitenkin helsinkiläiset ja pian oli peliote jo oranssipaitojen hallinnassa. Eko Salmisen poissaolo oli pakottanut eräisiin muutoksiin niin ulko- kuin sisäpelissäkin. Hakala nähtiin liian hitaana siepparina ja Seppo Lignell jälleen tutulla paikallaan kakkosella. Ulkopelissä tekivät varminta työtä lukkari Mäntynen, 3-pesä Jokinen, 3-vara Ståhlhammar ja polttaja Halonen. Jokinen palkittiin. Ottelun ratkaisevista suorituksista vastasi jälleen kerran Uuri Ståhlhammar, joka voimakkaalla sisäpelillään avaisutti useasti vieraitten kenttää. Hän vei jo toistamiseen kentän parhaalle lahjoitetut virsut ja tietenkin myös varmmimman sisäpelaajan palkinnon. Juoksuista löi Ståhlhammar 2+2, Esko Lignell ja Hakala 1. Juoksuista:

P-T: 0-0-0-2-0-2-0-1-1=6.

Kiri: 2-0-1-1-0-0-0-0=4.

Fera - PeVe 4-4

Surmuntaina pelattiin pallokentällä jännittävä mestaruussarjan ottelu Feran ja Jyväskylän Pesä-veikkojen välillä. Melkein koko ottelun ajan oli Fera niskan päällä ja vasta viimeisessä vuoroparissa pystyi PeVe kahdella kuolleella tasoittamaan pelin. Yleisöä oli kentän laidalla 232 maksanutta.

1. vuoro: Fera sai kahdella lyönillä S. Lehtosen kolmoselle. Ami Paavola antoi kaksi vääriä ja juoksu oli valmis. Liekö Amilla ollut täysparta tiellä, kun sellaisen erehdyksen teki. PeVe aloitti heikosti, sillä kolme miestä paloi ykköselle.

3. vuoro: Fera tekaisi heti ajon ja saman tien juoksun. Jyräkoski sivalsi mainiosti ja Jokelalla ei ollut kiirettä. Nyt sai PeVe myös juoksu-tilinsä avattua. Ajotilanteesta Keijo Salo löi helpomaisesti ja Ami Paavola toi juoksun, tilanne 2-1.

Kolme seuraavaa vuoroparia olivat tuloksettomia. Feralla oli tilanteita enemmän, mutta ei onnea.

7. vuoro: PeVe kehitteli ajon. Pate Reiju oli kolmosella ja Dufva löi helpomaisesti hänet kotiin 2-2.

8. vuoro: Fera teki kaksi juoksu Ensin PeVen ykkösesä Dufva heitti voimalla kakkoselle juoksevaa Jyräkoskea selkään ja pallo poukkasi katsomoon, Heino tuli helposti alas. Toinen juoksu syntyi myös harhaheitolla. "Simppa" Lehtonen kipitti kolmoselle. Huono heitto jota Matti Pollari ei täysin tavoittanut ja saman tien Lehtonen jatkoi kotiin ja juoksu tuli. Tilanne 4-2.

9. vuoro: Fera yritti ensin väellä ja voimalla, mutta ei saanut tulosta syntymään. Sitten pääsi PeVe viimeisen kerran yrittämään. Kaksi kertaa oli jo mies melkein kotona, mutta Vuorisen mainiot taittoheitot tappoivat täpärästi. Nyt oli ykkösellä ja kakkosella mies ja Ami Paavola viimeisenä lyöjänä mailan varressa. Kahdella palolla ja viimeisellä lyönillä sekä Feran ulkokentän toheloinnilla saatiin tilanne muuttamaan 4-3. Vielä toisenkin saivat jyväsyläläiset tehdyksi. Pollari sivalsi kakkosnurkkaan ja Feran ulkokentän avustamana tuli tasoittava juoksu. Vihdoinkin saatiin kolmas palo syntymään ja taululle jäivät loppunumeroin 4-4. PeVe sai juoksuensa lyönneillä, Fera sai kolme lahjaksi.

Feran parhaana yleispelaajana palkittiin lukkari "Kikke" Lehtonen Sisä- ja ulkopeliläisikä annettiin sieppari "Patu" Jyräkoskelle, joka pelasikin elämänsä ottelun. PeVen yleispalkinto kuului Reijulle. Sisällä oli paras Pollari sekä ulkona 2-pesä Salo, joka ei kertaakaan erehtynyt kiinnitöissään pelin aikana.

Lippokin taistelee paikastaan TMP kukistui yllättäen 16-10

Oulu, maanantaina.

Oulun Lippo aloitti tänään muiden tyvijoukkueen tavoin viimeisen taistelunsa sarjapaikan uusimisen puolesta. Sarjan alussa Lippo yllätti monasti myönteisesti, mutta syyskierroksella ovat sen otteet olleet löysääkin löysemmät. Yhdeksikkö menetti itsekkin uskonsa säilymismahdollisuuksiin ja tuloksena oli useita murskatappioita. Tänään joukkue yllätti itsensä ja myös ne 989 maksanutta katselijaa, jotka olivat

saapuneet seuraamaan TMP:n »oppituntia». Vieraat pelasivat kuitenkin niin epävarmasti, että kotijoukkueella oli helppo tehtävä koota sarjan suurin juoksuasiinsa.

Lippo, jota viimeaikaisissa peleissään on moitittu yrityshalun puutteesta ja väitetty joukkueen jo alistuneen putoamiseensa, yllätti tänään positiivisesti. Lyöntipeli sujui paremmin kuin koskaan aikaisemmin tänä kesänä ja ennenkalkkeaa yhdeksikkö oli tasainen sisällä,

eikä vastuu juoksuista jäänyt muutamien harvojen tehtäväksi kuten tavallisesti on ollut asianlaista. Lukkari K. Okkonen pelasi erittäin tasaisesti sekä sisällä että ulkona ja hänet palkittiinkin joukkueensa parhaana yleispelaajana. Lyöjävaltiit olivat tällä kertaa Jorma Ollanketo, joka palkittiin, Kaino Aho ja Paavo Junttila. Ulkopelistä, joka sujui koko joukkueen osalta tasaisen varmasti, palkittiin koppari Aimo Miilumäki.

TMP oli pettymys oululaisille. Ulkopelissä pudoteltiin palloja helpoissakin tilanteissa ja annettiin siten tilaisuuksia oululaisille pesien täyttämiseen. Sijoittautuminenkaan ei ollut parhainta mahdollista, sillä polttolinjan taakse sivalletuilla lyönneillä Lippo teki suurimman osan juoksuistaan. Sisäpelissä elätettiin vain kärkeä ja näin ollen juoksumäärä jäi vähäiseksi. Vasta loppupelissä intouduttiin yrittämään, mutta Lipon johtosessa oli turvallinen ja niin jäivät pisteet kotijoukkueelle täysin ansaitusti. Helsinkiläisten parhaimmaksi arvosteltiin kolmospesä Tauno Hintikainen, kun taas sisäpelistä palkittiin Reijo Manner ja ulkopelistä polttaja Anssi Jokinen.

Juoksulistat:

Lippo: 3-0-0-3-5-1-4-0-0 = 16
TMP: 0-0-1-1-1-3-0-3 = 10

1. vuoro: TMP voitti hutunkeiton ja Lippo aloitti sisällä. Kaino Aho tempaisi pari kertaa takakentälle ja Miilumäki sekä Maaninen kotiutuivat ja lyöjälle kunnari 3 - 0. TMP:n hermoilu saa kärjen vaan kakkoselle.

2. vuoro: Ottelun heikotimmat sisävuorot kummallakin joukkueella.

3. vuoro: Lipon merkkipeli pilaa hyvän juoksuyrityksen. TMP:n Pesonen tuo vieraille ensimmäisen juoksun Ollankedon heittäessä ohi Sallisen.

4. vuoro: Lippo lisää juoksujaan kolmella. Ollanketo iskee kakkosrajasta läpi ja Okkonen tulee kotiin ja lyöjälle kunnari. Junttila toimittaa Ahon kotipiiriin. TMP:n Katainen kotiuttaa puolestaan Mannerin. Tilanne 6 - 2.

5. vuoro: Sisävuoro on Lipon paras, missä se tekee viisi juoksuja seuraavasti: Sallinen lyö Ollankedon, Junttila Maanisen, Ollanketo Sallisen, Aho Okkosen ja Junttila Ahon. TMP saa jälleen kavennusjuoksun Mannerin ollessa mailanvarressa ja Jokisen juoksijana. Lippo johtaa jo 11 - 3.

6. vuoro: Kumpikin saa yhden juoksun. Maaninen lyö Miilumäen ja TMP saa pinnansa Mannerin toimittaessa Vainion turvaan. Tilanne 12 - 4.

7. vuoro: Lippo lisää jälleen juoksujaan. Ollanketo lyö Hietamäen kotiin, Ahon avustaessa Okkosen, Junttila sivaltaa Maanisen ja vielä Keskitalon lyönneistä pääsee Aho ennen palloa kotiin. TMP vastaa seuraavasti: Katainen lyö Kyntölän ja Mannerin sekä Jokinen Hintikaisen. Tilanne 16 - 7.

8. vuoro: Otteen lopahtaessa molemmilta ei juoksuja saada syntyään.

9. vuoro: Lipon pelissä ei enää ole terää eikä juoksujaakaan saada. TMP piristyy uhkaavasti ja tekee vielä kolme juoksuja. Lyöjinä ovat Vainio, Kekkonen ja Pesonen sekä tuojina Kyntölä, Jokinen ja Vainio. Loppunumeroina jäävät siten Lippo 16 - TMP 10.

Voittaneen joukkueen juoksuista löi Aho 5 (kunnari), Ollanketo 4 (kunnari), Junttila 4, Maaninen, Sallinen ja Keskitalo kukin yhden. TMP:n juoksuista vastasivat Kekkonen 2, Manner 2, Katainen 3, Jokinen, Pesonen ja Hintikainen kukin yksi.

TMP - Puna-Mustat	14-10
HoNsU - Imatra	13-10
Lahti - Sotkamo	12-4
Nurmo - Ilmajoki	5-1
Vimpeli - TMP	5-2
PT - Kiri	6-4
Fera - PeVe	4-4
Oulu - TMP	16-10

24.8.	
Pallo-Toverit	11 9 1 1 108 - 51 19
Vimpeli	10 9 0 1 104 - 32 18
Kouvola	10 9 0 1 97 - 41 18
Hongikko ..	10 6 1 3 82 - 57 13
Ilmajoki	11 6 1 4 64 - 47 13
TMP	11 6 0 5 97 - 76 12
Imatra	11 6 0 5 77 - 92 12
Sotkamo ..	10 5 1 4 59 - 69 11
Lahti	9 4 0 5 75 - 41 8
Nurmo	10 4 0 6 61 - 107 8
Puna-Mustat	11 2 2 7 74 - 77 6
Oulu	11 2 2 7 47 - 147 6
Kiri	11 2 1 8 63 - 66 5
Pesä-Veikot	10 1 2 7 39 - 79 4
Fera	10 1 1 8 36 - 101 3

Lyöjätilasto

1) Osmo Oksala, HoNsU 3+18=21; 2) Väinö Liukkonen, PuMu 0+21=21; 3) Uuri Ståhlhammar, PT 2+18=20; 4) Pekka Hakala, PT 2+16=18; 5) Leevi Nyman, LMV 4+13=17; 6) Veikko Latvala, ViVe 2+15=17; 7) Veikko Martikkala, NJ 1+18=19; 8) Jaakko Nygård, ViVe 0+17=17; 9) Rauno Latvala, ViVe 3+13=16; 10) Esa Risku, NJ 1+15=16.

Epävirallinen etenijätillastokin oli. 1) Veijo Mölsä Imatra 25, 2) Uuri Ståhlhammar PT 20, 3) Pasi Vuorinen KPL 18, 4) Yrjö Pauloff PuMu 18, 5) ihme kyllä Eino Kaakkolahti HoNsU 18, 6) Ossi Halonen PuMu 17, 7) Tauno Hintikainen TMP 16.

Samat ongelmat vaivasivat pesäpalloa kuin nykyisinkin. Helsingin piirin puheenjohtaja toi julki ajatuksen, että ottelut supistettaisiin seitsemään vuoropariin. Prusteenä ottelujen venyminen liian pitkiksi. Tosiasia on, että tänä kesänä ei montaakaan ottelua ole saatu läpiviedyksi kahta tuntia lyhyemmässä ajassa, vaan keskimääräinen ottelujen kestoaika lähenteleekin siinä 2 tuntia 15 minuuttia. Tuli mieleen laskea millaiseksi tämän hetkinen sarjataulukko muodostuisi, jos ottelut olisivat päättyneet seitsemännen vuoroparin tilanteeseen. Eniten heittoa tulee sarjaa johtavan Pallo-Toverien pisteisiin, joka on ratkaissut, kuten hyvin muistetaan, monta ottelua kahdessa viimeisessä vuoroparissa.

Kouvola	10 9 0 1	73 - 33 18
Vimpeli	10 8 0 2	78 - 25 16
PT	11 6 2 3	76 - 41 14
Ilmajoki	11 6 2 3	47 - 36 14
TMP	11 7 0 4	72 - 63 14
Hongikko	10 5 2 3	68 - 45 12
Sotkamo	10 6 0 4	52 - 62 12
Imatra	11 6 0 5	59 - 74 12
PuMu	11 4 1 6	63 - 60 9
Lahti	9 4 0 5	66 - 33 8
Kiri	11 3 2 6	59 - 54 8
Nurmo	10 4 0 6	49 - 76 8
Lippo	11 2 1 8	40 - 118 5
PeVe	10 1 1 8	26 - 55 3
Fera	10 1 1 8	27 - 80 3

TMP iski kolmannessa vuorossa Ilmajoen toiveenriipeet tuuleen

Kuin kostoksi viime viikonvaihteen epäonnistuneesta turneestaan murjoi TMP eilen syksyisessä Hesperiaissa Ilmajokea, jonka peliesityksestä kuului läpi selvä taantuminen. Hopeamitalle puolustava vihreäpukuinen pohjalaisyhdeksikkö pelasi vuosi sitten syyskierroksen läpi tappiolla, mutta tänä vuonna on tahti tullut huomattavasti epätasaisemmaksi. TMP hallitsi kaikki tilanteet ja teki jo kolmannelle lyöntivuorollaan niin monta juoksuja, että pelistä oli paras maku pois. Lopputulos 10-0 kertoo korutonta kieltä siitä, missä merkeissä peliä käytiin.

776 maksanutta katselijaa pelillä koleassa säässä, eivätkä pelaajien otteet heitä paljon lämmittäneet. Lännen välisemiskomiteakin, joka suoritti viimeisen pelaajatarkkailun ennen joukkueen lopullista nimemistä, oli pettynyt näkemäänsä, varsinkin niiden ilmajokelaisten suorituksiin, jotka vielä olivat ehdokaslistalla. Tuomariparin Kluru-Vanhainen ilmoitukseksi on laskettava se, että TMP:n kapteeni Pesonen sai jatkuvasti häiritä näpöyksensä jälkeen ulkopelaajia, lähtemättä kuitenkaan etenemään. Muuten sujui oikeudenjako mallikkaasti.

TMP esitteli yleisölle jälleen parhaita puoliaan, vaikka se selvinkin tehtävästään odottamattoman helpolla. Sisäpeli sujui ilmajokelaisten suosiollisella avustuksella ajoittain mallikkaasti, joskin on sanottava, että joukkue pystyi eilen myös tavallista tarkempiin lyöntisuorituksiin. Pauli Vainio oli tässä suhteessa ehdoton ykkönen ja ansaitusti hän saikin parhaan sisäpelaajan palkinnon. Olisipa hän hieman liukkaampi liikkeissään, niin Lännen siepparia ei pitämältä tarvitsisi etsiä. Matkustamisesta tarpeekseen saanut "Spike" Lindholm oli jälleen mukana ja joukkue myös parhaine voiminen kentällä. Harjoittelemattomanakin

TMP herkutteli Ilmajoen kustannuksella ja paikkaili hieman viime aikoina kolhiintunutta mainettaan. Luonnonpalloilija Lindholm on työnyt, turvatakseen Kataisen kotitaipaleen, mutta pallo onkin palautettu tavallista nopeammin lukkari Erkki Leppäniemelle. Hän on hyppynsä jälkeen vielä ilmassa, mutta saavuttaa maanpinnan ennen kuin Katainen kotiپیirin rajan.

Lindholm tekee tuloksellista työtä, joskin arastelee vielä heitoissa ja maalyönneissä. Anssi Jokinen on saanut lyöntityyliään vaihtamalla tarkkuutta sivalluksiansa, mutta hän sijoittaa ne yksipuolisesti kakkosvaralle. Ulkona Anssi pelasi laajalla säteellä, joskin usein liian kaukana. Yleispelipalkinto kuului eittämättä hänelle. Kekkonen on edelleen kiltti lukkari. Korkeat puuttuvat ja kaavamaisuus lyö leimansa ylösantoihin. Eilen hän onnistui kuitenkin väärillään pilasemaan Ilmajoen peliä niin tuntuvasi, että hänet arvosteltiin parhaaksi ulkopelaajaksi. Takakolmikko pääsi helpolla. Juoksuista löi Vainio 3, Jokinen, Katainen ja Kekkonen 2 ja Lindholm 1.

Ilmajolle ei maistunut peli

Ilmajoen pojille ei peli eilen maistanut ja tuntui siltä, kuin he olisivat halunneet mahdollisimman nopeasti saada vetää päälleen siviilikampeet. Ei edes Jussi Kiikeri pystynyt hänelle ominaisiin pelisuorituksiin, mutta siitä huolimatta hän vei parhaan yleispelaajan palkinnon. Puhtaat paperit eilisistä touhuista voisi antaa vain sieppari Aatto Koivulle ulkopelista. Hän veikin ulkopelipalkinnon. Sisäpeli ontui joka suhteessa ja vain harvoin pystyttiin kärkimiehen eteneminen turvata kolmospöydälle saakka. Muutaman kerran oli mies kotipolulla, mutta perille saakka ei yksikään päässyt. Leppä-

niemeä on kovasti ylistelty, mutta hän jää vielä paljon jälkeen maan parhaista lukkareista. Mäntylän mukaanotto osoittautui epäonnistuneeksi samoin kuin Lammenkin siirtäminen kakkospesälle. Lähdesmäki ei vaikuttanut enää yhtä varmalta kuin aikaisemmin ja hän jäi selvästi Juntton varjoon. Leppäniemelle annettiin parhaan sisäpelaajan palkinto ja se voitiin hyvin ratkaista kruunaa ja klaavaa heittämällä.

Ilmajoen pojilla oli todella musta päivä. Joukkueen "tuki ja turva" Jussi Kiikerin epäonnistui pahanlaisesti.

TMP : 0 0 5 2 1 0 0 0 2 = 10
 IK : 0 0 0 0 0 0 0 0 0 = 0

NURMO VARMISTI PAIKKANSAA VOITTI RAUMAN FERAN 10 - 0

Nurmon Jymy voitti odotetusti eilen kotikentällään Rauman Feran juoksuin 10-0 ja varmisti tällä kolmannella perättäisellä voitollaan jo lähes lopullisesti sarjapaikan. Kylmä ja tuulinen sää vaikutti pelisuorituksiin eikä ottelusta muodostunut tasoltaan kuin keskinkertainen. N. 300 henkeä seurasi viluisena ottelua, josta Nurmon ylivoimaisuuden vuoksi puuttui jännitysikin.

Isäntäjoukkue oli tässä ottelussa koko ajan tahdin määrääjänä eikä Raumalla ollut kuin kolmessa vuorossa mies kolmo-

sella. Itse asiassa Rauma ei kuitenkaan ole niin heikko joukkue kuin mitä sen sarja-asema ja tämänkinkertainen häviö osoittavat. Joukkue pelaa ulkona tiivistä peliä ja lyöntipelikin on voimakasta, mutta koppilyönnit ratkaisevissa tilanteissa olivat aivan yleisiä.

Nurmo aloitti juoksujen teon jo ensimmäisessä vuoroparissa, jolloin Kitinoja löi näpäyksellä Saarikosken, Risku 3-pesän läpilyönnillä Latikan ja Latikka vielä Mannilan kotipesään. Kolmannessa vuorossa oli asialla Mar-

tikkala, joka ajotilanteesta juoksuutti Saarikosken ja Latikan kotipesään. Seuraavassakin vuorossa Martikkala löi viimeisenä lyöjänä Paskin kotiin ja tilanne oli nyt 6-0. Kuudennessa tehtiin kaksi juoksua, joiden lyönneistä vastasivat Kitinoja ja Paski, tuojina Rasku ja Martikkala. Viimeisessä vuorossa Martikkala jälleen löi juoksun, samoin teki Kitinoja, tuojina Risku ja Rasku. — Parhaina palkittiin sisäpelistä Rauman I. Vuorinen ja Jymyn V. Martikkala sekä ulkona vastaavasti sieppari P. Jyräkoski ja polttaja A. Paski.

Voittajien juoksuista vastasivat Veikko Martikkala 4, Jussi Kitinoja 3 sekä Armas Latikka, Auvo Paski ja Esa Risku kukin yhden.

KPL LÖI JYMYN 2-3 SOTKAMOSSA VIIMEISEN LYÖJÄN JA KAHDEN KUOLLEEN TILANNE TUOTTI KPL:LE KAKSI VOITTOON JOHTANUTTA JUOKSUA

Kouvolan Pallonlyöjien sarjajohto toteutui äärettömän täpärästi sunnuntaina Sotkamon kentällä. Jo lauantai-aamuna Vuokattiin saapunut KPL ei riskeerannut mitään, vaan valmistautui kohtamaan Jymyn kovassa ottelussa. Sellaiseksi peli muodostuikin, Jymyn antaessa mestari-ehdokkaille lujan vastuksen. Vain onnella korjasi KPL kaksi onnistunutta voittoa 2-3. Maksaneita katsojia oli 982. Pelituomarina oli Heino Hanski Mubokselta ja syötönvalvojana Olli Hyttinen Paltamosta.

Ulkonaiset olosuhteet olivat vastaan kylmän ilman ja voimakkaan tuulen haitatesa pelisuorituksia. Siitä huolimatta nähtiin kahden trimmatun yhdeksikön välinen hyvätasoinen koitos, jossa lukemattomat täpärät palot pesille ja kotipolulla estivät yhdessä korkeatasoiseksi muodostuneen ulkopelin kanssa juoksujen syntyminen.

Lopputulokset 2-3 kuvaa ottelun kireyttä. Kummankin joukkueen ulkopeli kohosi tasoltaan loisteliaaksi. Loistavia yksilösuorituksia nähtiin kautta linjan.

Jymy 'tasavahva'

KPL oli vaarallisempi lyönneissä. Varsinkin tarkat rajalaa'at sekä sijoittelun Jymyn ristiviitostilanteissa olivat kaunista katseltavaa. Myös Jymyn etukenttä oli lujilla, mutta

piti. Polttaja Erkki Kempainen paria lipsahdusta lukuunottamatta pelasi mainiosti. Erinomainen sijoittumisvarmuus eliminoi useat KPL:n ratkaisevat lyöntitilanteet. Tehokkaan panoksen Jymyn peliin toi lukkari Paavo Hietanen. Hänellä oli loistopäivänsä ja erikoisesti 'tolpat' muodostuivat vastustajan lyöntipelille ratkaiseviksi. Kaikin puolin onnistunut esitys, jota säästi etukenttä Hakkarainen — Tauno Korhonen varmojen pelisuorituksin. Takakenttä piti hyvin — L. Reinikainen on kuntoutunut ja hänen rinnallaan Y. Huusko ja M. J. Korhonen olivat piltävät lenkit. Keskilinjan polkittais-suunnassa Antero Niemelä — Kempainen — Matti Korhonen teki varmaa työtä.

KPL:n näkyvät hahmot olivat syöttäjä Antero Viherkenttä — joka ei Hietasesta kuitenkaan eroittunut — 1-pesä Suttinen ja polttaja Larimo. Muu joukkue oli tasaista ja teki huippuun treenatun yhdeksikön vaikutuksen. Nuori sieppari Jaakkola, 2-pesä Harlin sekä takakenttä Eteläpää — Nuutila — Arponen ja sotkamolaistunut Pasi Vuorinen olivat tasaista ja vaikeasti yllätettävää. Niinpä Jymyn suhteellisen hyvä lyöntipeli ei tuonut tarvittavia onnistumisia Kouvolan tarkkuuden oltua ratkaisevaa.

Lyöjänä kohosi päivän parhaaksi KPL:n Eteläpää ja hänen ohellaan ovat mainittavimmat Larimo, mainio vaihtolijä Viherkenttä sekä Jymyn Reinikainen, T. Korhonen ja vaihtolijävaltti M. J. Korhonen.

KPL: 0-1-0-0-2-0-0-0-0-0-3
Jymy 1-1-0-0-0-0-0-0-0-0-2

I vp:ssa Jymy otti johdon Lauri Reinikaisen lyötyä Hakkaraisen kotiin. Kouvola joutui ensin sisälle, mutta ei pystynyt

yllättämään hyvistä etenemismahdollisuuksista huolimatta Jymyn ulkokenttää.

II vp:ssa Eteläpää pääsi 3:lle, josta livahti kotiin epäonnistuneen heiton avulla. Jymyn taasoittavalla Reinikainen sivalsi Huuskon kotiin ja Jymy johti jälleen. Tilanne 2-1.

Ratkaisujuoksut

Kolmas ja neljäs menivät ankarassa, molempien tarkasti ottamassa yrityksessä juoksuilla. V vp muodostui ratkaisevaksi. KPL sai kaksi juoksua kahden kuolleen tilanteessa! Kahden ristin koristaessa taulua KPL:n kohdalla joutui Larimo viimeisenä lyöjänä mallan varteen. Hän sivalsi läpilyönnin, jolla Harlin tuli kotiin! Harlin löi vielä Viherkentän kotipesään ennen kuin Jymy sai aikaan kolmannen kuolleen. KPL esitti rutiinilla ihmeitä, joka jäi ratkaisevaksi koko ottelulle.

Jymy oli hivenen painostavampi loppuvuoroissa. Molemmilla oli tilaisuutensa — Jymylä useimmin kotiintuloyrityksiä, mutta KPL oli tarkkana ja piti voiton.

Parhaana yleispelaajana palkittiin Jymystä koppari Lauri Reinikainen, joka löi molemmat juoksut ja otti kerran mm. ihmekopin, jolla kotiin juoksemassa ollut Pasi Vuorinen kuoli. Hän sai myös sisäpelaajan palkinnon. Ulkopelistä palkittiin Antero Niemelä. KPL:n vastaavat palkitut: Pauli Larimo, Ahti Eteläpää ja Antero Viherkenttä.

LIPPO TAISTELI, MUTTA HONGIKKO VOITTI 4 - 5

Harmittavan täpärästi menetti Lippo kaksi sille ehkä ratkaisevaa sarjapistettä sarjapaikan säilymisen kannalta. Voimakas ja kolea kentän pituussuuntaan puhaltava pohjoistuuli vei lyönneistä voiman ja kohmetutti käsiä ulkopelissä, tehden kiinnioista epävarmat. Keskuskentän katsomossa oli 1068 maksanutta katsojajaa, jotka seurasivat vajaat kaksi tuntia kestänyttä Lipon toiseksi viimeistä kotikenttäottelua.

Hongikko pelasi sen verran paremmin, että voitto kuului oikeutetusti heille. Mitään paraatipeliä ei HoNsU tosin esittänyt, mutta oli lähinnä sisäpelissä edellä oululaisia. Lyöjänä teki voimakkaamman vaikutuksen Osmo Oksala, hän oli ainoa, joka kovassa vastatuulella pystyi tehokkaaseen takakenttäpommittukseen. Lähinnä häntä olivat mailan varressa Eino Kaakkolahti, Ismo Maanola sekä Martti Yli-Jaskari. Sisäpelissä kiinnittyi huomio myös vieraiden erikoisen nopeaan kärkeen Pentti Puttonen, Yli-Jaskari, jotka aiheuttivat päänsärkyä Lipon etukentälle tarkoilla näpäyksillä. Ulkona joutuivat vain etukenttä ja eteen työntynyt polttolinja hoitamaan melkein koko ulkopelin. Vain muutama koppilyönti antoi töitä takakentän varavahdeille ja kopparille. Kaakkolahiti syöttäjänä johti tarkasti ulkopeliä ja oli itselkin varma työssään lautasen ääressä. Polttolinjan kakospuoli Puttonen - Yli-Jaskari oli keskikentän paras. Takakenttä teki sen mitä töitä oli erehtymättä.

Lippo pelasi ottelun alkupuolen hermostuneen tuntuisesti, menettäen eräitä maukkaita tilanteita hermoilun ja lyhytsulkujen takia. Sisällä ainakin pari juoksua meni ohi suun aikailun tähden. Alussa lyöntipeli oli heikkoa, mutta loppupuorot korjasivat tilannetta ja viimeisessä sisävuorossa oli vielä kaikki mahdollisuudet tasapeliin ja voittoonkin. "Lorpe" Ollanketo oli jälleen voimana lyöntipelissä kohoten oululaisten parhaaksi sisäpelaajaksi. Maaninen ja Aho onnistuivat myös toisia paremmin.

Ulkona oli etukentällä enemmän liikettä kuin ulkokentän muilla palstoilla. Hongikon runsaasti viljelemät näpäykset pakottivat Lipon vetämään polttolinjan melkoisen eteen, mikä olikin täysin oikein. Koko etukenttä, polttolinjat mukaan lukien ei kuitenkaan onnistunut kuin tyydyttävästi. Epävarmat kiinniotot ja runsaat pudotukset antoivat vieraille tilaisuuden helpoisiin pesään täyttöihin. Kauko Okkonen lukkarina teki jälleen kolme "kärpastä". Hän kohosi ulkokentän parhaaksi. Polttolinjassa Olavi Maaninen ja Jor-

ma Ollanketo epäonnistuivat Ahoa ja Hietämäkeä harvemmin. Takakentän miinukseksi jäi Hongikon voittojuoksu. Miilumäki ja Junttila törmäsivät ottamaan samaa koppia, eikä sitä saanut kumpikaan. Tämä oli ratkaisevaa koko ottelun lopputuloksen kannalta.

Lippo voitti hutunkeiton ja Hongikko aloitti sisällä tehden kaksi juoksua. Maanola löi Puttonen kotiin sekä Pulli Maanolan. Lippo ei saanut mitään aikaan. Toinen oli tulokseton molemmin puolin. Kolmannessa Kaakkolahti kotiuttaa Puttonen ja HoNsU johtaa kolmen vuoron jälkeen 3 - 0. Vielä neljännessäkin saavat vieraan juoksun parin Oksala - Yli-Jaskari toimesta. Lipon yhä haparoidessa ovat numerot taululla Hongikolle 4 - 0.

Viidennessä avaa Lippo juoksutinsä. Ajotilanteesta Junttila lyö ja

Aho juoksee. Kuudennessa Lippo jatkaa. Ollanketo mailan varressa tulee Hietämäki alas ja Ahon lyödessä Okkosen on tilanne Hongikon hyväksi enää 4 - 3. Seuraavat kaksi ovat juoksuttomia, mutta viimeisessä lyö Hongikon Puttonen Jussilaisen kotiin Lipon takakentän pudottaessa selvän kopin. Lipolla on vielä tilaisuus tasoiittaa ja siltä näyttääkin kun Maaninen on ensin sivaltanut Okkosen sisään ja tilanne kuoilleita mies kolmosella. Hidastelut lähdoissä kakkoselta kolmoselle tuo Ahon muodossa ristin taululle ja samoin kolmoselta myöhään irronnut Ollanketo palaa kotipesän äärelle. Tykkyläisen palaessa jäävät numerot kertomaan Hongikon voittoa 5 - 4.

HoNsU: 2 0 1 1 0 0 0 0 1 = 5
Lippo : 0 0 0 0 1 2 0 0 1 = 4

Hongikon parhaana sisäpelaajana palkittiin Osmo Oksala, ulkopelaajana Martti Yli-Jaskari sekä yleispelaajana syöttäjä Eino Kaakkolahti. Lipon vastaavat Jorma Ollanketo, syöttäjä Kauko Okkonen sekä kolmospesä Olavi Maaninen.

PeVe luovutti pisteet Lahdelle

Pesä-Veikkojen tie näyttää väistämättömästi kulkevan kohti Suomi-sarjaa. Joukkueelta lienee mennyt jo itseltäkin usko omiin voimiin, sillä Lahden Mailaveikot ei joukkueena ollut parempi, mutta nappasi kuitenkin 6 - 4 juoksuin molemmat pisteet kotijoukkueen hermoilla. Noin 600 katsojajaa oli seuraamassa ottelua.

Olosuhteet olivat kaikkea muuta kun suopeat, sillä navakka vastatuuli heikensi lyöntipelin tehoa ja koleus sekä liukkaaksi liettynyt kenttä puolestaan tekivät niin ulkokentän kuin juoksijainkin mahdollisuuksille hallaa. Ottelussa tapahtui ikävä loukkaantuminenkin Pesä-Veikkojen kakkospesän Keijo Salon venäytyessä selkensä ja on epävarmaa pystyykö mies enää tänä kesänä pelaamaan. Hänen tilalleen tuli Pohjolainen, joka oli tuurannut jo Dufvaakin, jonka Laukkasen kova vatsanpohjaan kimmonnut heittopallo poisti yhdeksi vuoroksi kentältä.

PeVe voitti hutunkeiton. Lahden ensivuoro oli tulokseton, mutta PeVe meni johtoon Laukkasen toimittaessa Lehdon kotiin. Toisessa LMV tasoiitti ja meni neljännessä 2 - 1 johtoon. Peli ratkesi kuudennessa. Ensin löi Panta Paavola miehen alas ja Levi Nymanin läpilyönti kakkosrajasta toi kaksi juoksu, peli 5 - 1. Kahdessa seuraavassa vuorossa ei saatu tulosta aikaan, mutta viimeisessä Lahti tekaisi juoksun kun palautuspallo ei pysynyt lukkari Ami Paavolan käsissä, 6 - 1. Nyt PeVe heräsi. Takapesät täytettiin ja Paavola paukautti kakkoselta läpi 6 - 2. Pohjolainen sivalsi kakkospuolen aukkoon ja taululla nähtiin numerot 6 - 3 ja kun Laukkanenkin oli asialla oli peli 6 - 4. Tilanteet jatkuivat suotuisina, mutta Lahti kokosi kenttensä ja toisaalta lop-

sahti PeVen painostus lyöntipelin mennessä jälleen läpsyttelyksi.

PeVe: 1-0-0-0-0-0-0-0-3 = 4
LMV: 0-1-0-1-0-3-0-0-1 = 6

Lahden juoksusta löivät Panta Paavola 2, Nyman 2, Kajander ja Vuori 1. Toivat Elomaa, Hahl, Hanski, Nyman, Kajander ja Paavola. PeVen lyöjät Olli Laukkanen 2, Paavola ja Pohjolainen 1 Lahden parhaina palkittiin yleispelistä Hanski, sisällä Paavola ja ulkona Eero Parkkonen. PeVe vastaavasti Olavi Dufva, Ami Paavola ja Erkki Kovanen.

SM-sarja 30. 8:

TMP—Ilmajoki 10—0
Nurmo—Fera 10—0
Sotkamo—Kouvola 2—3
Lippo—HoNsU 4—5
PeVe—Lahti 4—6

Kouvola 11 10 0 1 100— 43 20
Pallo-Toverit 11 9 1 1 108— 51 19
Vimpeli 10 9 0 1 104— 32 18

Hongikko .. 11 7 1 3 87— 61 15
TMP 12 7 0 5 107— 76 14
Ilmajoki 12 6 1 5 64— 57 13
Imatra 11 6 0 5 77— 92 12
Sotkamo 11 5 1 5 61— 72 11
Lahti 10 5 0 5 81— 45 10
Nurmo 11 5 0 6 71—107 10
Puna-Mustat 11 2 2 7 74— 77 6

Oulu 12 2 2 8 51—152 6
Kiri 11 2 1 8 63— 66 5
Pesä-Veikot 11 2 1 8 43— 85 4
Fera 11 1 1 9 36—111 3

SM-sarjan lyöjättilasto:

1) Osmo Oksala, HoNsU 3+19=22; 2) Veikko Martikkala, NJ 0+21=21; 3) Väinö Liukkonen, PuMu 0+21=21; 4) Uuri Ståhlhammar, PT 2+18=20; 5) Leevi Nyman, LMV 4+15=19; 6) Pekka Hakala, PT 2+16=18; 7) Anssi Jokinen, TMP 2+16=18; 8) Pentti Katainen, TMP 0+18=18; 9) Veikko Latvala, ViVe 2+15=17; 10) Esa Riisku, NJ 1+16=17.

Kotipesän takaa

Kolmesta suureta oli eilen pesäpallollun mestaruussarjassa tullessa ainoastaan Kouvolan Pallonlyöjät Fallo-Tovereiden ja Vimpelin Vedon odotellessa mielenkiinnolla tietoja Sotkamon koleudesta. Äärimmäisen tiukalla hyvänä kotijoukkueena tunnettu Jymy mestarikandidaatteja piti, mutta kelloseppämäisen tarkka lyöntipeli takasi kuitenkin pisteiden matkaamisen etelään vieraitten mukana. Kouvola nousi sarjan kärkeen, mutta oleellisesti kolmen parhaan keskeinen asema säilyi ennallaan — Kouvolalla ja Vimpelillä kaksi miinusta PT:n kolmea vastaan. Ensi sunnuntaina saadaan mitaliehdokkaitten keskinäisiin voimasuhteisiin lisävalaistusta vimpeliläisten ottaessa mittaa Kouvolasta. Voitto kotijoukkueelle — ottelu pelataan Kouvolassa — tietäisi Vimpelin aseman hienoista heikkenemistä, kun taas KPL astuisi askeleen lähemmäksi kultamitaleja. Pahana karikkona sillä on kuitenkin vielä mm. matka Nurmoon, jossa syyskuntoutunut Jymy saattaa hyvinkin aiheuttaa ikävän yllätyksen. Eikä Lahdenkaan tappio ole kirkossa kuulutettu viimeisenä sarjasunnuntaina.

Kun toteamme Vimpelin saavan vastaansa Sotkamon sekä suorittavan kaksoismatkan Helsinkiin — PuMu ja PT — sekä Helsingin mestaritoivojen kohtaavan vielä Feran ja Vimpelin Hesperiaa sekä IPV:n vieraisa voimmekin sanoa kärkiryhmiä jäähyväiset ja odottaa ratkaisua vasta syyskuun 27. päivän seutuille. Kaikki on mahdollista siihen mennessä.

Tyvipuoleessa Nurmon Jymy ja Lahden Mailaveikot nousivat 10 pisteeseen, joka riittänee sarjassasäilymiseen, vaikka teoreettisesti vielä 12 pisteelläkin tällä hetkellä on mahdollisuus pudota. Oulun Lipon hyvät yritykset pistetilinsä kartuttamiseksi jatkuvat ja vain yhden juoksun erolla sai Hongikko eilen voiton Pohjolan valkeasta kaupungista. Fera puolestaan ei Nurmossa pysynyt tasapaisesta ulkopelistään huolimatta pisteitä noukkimaan, vaan Jymy ne vei selvällä 10—0 erolla. Pesä-Veikkojen ote lienee myös jo lopahtanut, sillä suorastaan harmittavan helposti LMV mitään vakuuttavaa esittämättä Harjulla voitti. Lippo, Fera ja Pesä-Veikot lienevät jo valmiita matkamaan takaisin Suomen sarjaan, mutta neljänestä putoojasta voidaan vielä olla eri mieltä. Kiri ja Puna-Mustat ovat pahimmassa vaaravyöhykkeessä. Torstaina Puna-Mustat saa vastaansa Lahden ja jos se sen voittaa niin mahdollisuudet säilymiseen ovat melkoisen hyvät, sillä Raumalta irronnee kaksi pistettä lisää. Tappio taas tietää tilanteen edelleen tiukkenemista, sillä tuskinpa Kirikään nykyisiin viiteen pisteeseensä tyytyy.

PeVe yllätti HoNsU:n syyspimeässä illassa 10 – 5

Illalla klo 17.10 alkaneen mestaruussarjan ottelun HoNsU:n ja Pesä-Veikkojen kesken odotettiin ilman muuta päättävän Hongikon voittoon. Sitä näyttivät odottavan myös itse honsulaisetkin, mutta havaitsivat sitten katkerasti, jotta ei se niin selvää ole kuin Manulle illallinen ja 1000 katsojaa naureskeli ja ihmetteli heidän möhläyksensä sekä välillä hurrasi PeVe:n pirteille ja onnistuneille yrityksille. Sade kasteli välillä kaikki, kura roiskui ja lopussa haittäsi pimeys, mutta kaikesta huolimatta on sanottava, että PeVe hallitsi peliä täysin. Paikallisotteluissa ei sarjatilanteella tunnu olevan paljonkaan merkitystä, sillä PeVe on keskenäisten ottelujen perusteella Jyväskylän paras, lyötyään Kirin jo aikaisemmin sarjaottelussa.

Eilinen peli

ei kohonnut tasoltaan juuri minkäänlaiseksi, siksi paljon siinä oli möhläyksiä. PeVe:ltä

puuttui Salo ja Leminen, mutta Käkä Lahtinen piti paikkansa kakkosella viransijaisena hyvin. HoNsU:n Pulli ei ollut päässyt opettajatoimestaan Hämeenlinnasta tulemaan, mutta Stendahl hoiti paikan moitteitta. Ok-sala ei saanut lyöjätilastotililleen yhtään lisää.

1. vp: HoNsU aloitti Maanolan epäonnistuneella juoksu yrityksellä. PeVe:n tasoitavalla vuorolla täytettiin ajo Pollarille, joka sivalsi hienosti taakse ja Ami Paavolan kotiin (1—0). Pollarin kolmannella lyönnillä kotiutui vielä Reiju (2—0) ja takapesät täyttyivät. Vielä oli kaksi ajoa, joissa »käry kävi» kotipesään.

2 vp: HoNsU ei saanut miestä kolmoselle ja lyöjät loppuivat. PeVe:n sisävuorolla alkoi sataa. Reiju ennätti mainiosti aavistaen kotiin Dufvan lyönnistä, peli 3—0. »Johtaja» Kovanen vilisti sitten kolmoselle. Dufva oli viimeinen lyöjä ja näpäyksellä hän yritti. Kovanen liukui kovan ravauksen jälkeen mahallaan kurassa kotipiiriin ja PeVe:n johto oli 4—0.

3 vp: Hongikko ei saanut taaskaan mitään aikaan ja lyöjät loppui. PeVe:n sisävuorolla tuli ensin kaksi paloa ykköselle, mutta sitten seurasi Hongikon Rautiaisen ohiheitto kolmoselle, jolloin Laukkanen pyyhkäisi kotiin. PeVe:n 5—0.

4 vp: Hongikko sai ajon kuolleita ja Matti Kaakkolahti asettui mailan varteen. Tämän jälkeen oli taululla kaksi kuollutta ja kenittä tyhjää. Lyöjät loppuivat. PeVe:n vuorolla Yli-Jaskari nakkasi ohikakkoselle ja Reiju pinkoi suoraan kakkoselta kotiin. Peli 6—0.

5 vp: Kaakko-Eikka löi pompulla Puttosen kolmoselle, mutta Osku Oksalan lyömään koppiin lörähti juoksuyritys. Jälleen loppuivat lyöjät Stendahlin yrittäessä viimeisenä yksin kunnaria, vaikka kuolleita ei ollut yhtään! PeVe:n sisävuorolla Pollari iski Yli-Jaskarin sormien lomitse taakse ja Lehto pinkaisi 7—0.

6 vp: HoNsU sai viimeinkin jotain aikaan. Kaakko-Eikan hyvä vetäisy kotiutti Yli-Jaskarin (7—1). Sitten oli ajo Osku Oksalalle, joka löi kopiksi. Stendahl purki tämän jälkeen syntynyttä yhden kuolleen ajoa. Lyönti ei ollut erikoisempi, mutta »Käkä» Lahtinen palautti pallon pahasti yli kotipesään, jolloin Kaakko-Eikka ja Maanola toivat juoksut. Peli 7—3. Hovilan takarajalyönnillä toi vielä Stendahl Hongikolle juoksun, jolloin peli oli 7—4. PeVe:n sisävuorolla tuli ajo kahdella kuolleella, Lahtinen purki, lukkari-Eikan jalka oli irti kurkottaessa ja juoksu tuli: 8—4. Sitten seurasi Yli-Jaskarin ohiheitto kolmoselle, Pohjolainen kotiin: 9—4. Hongikko möhläsi vielä ajoksi, mutta Kaakko-Eikka keinotteli Dufvan kolmosella karpäseksi.

7 vp: Hongikko ei saanut miestä kolmoselle. Lyöjät loppuivat. PeVe:n vuorolla oli hyvä juoksuyritys. Dufvan lyönnillä Ami Paavola syöksyi kotiin kuraa roiskuttaen, mutta täpärä palo tuli.

8 vp: HoNsU ei saanut mitään aikaan. PeVe:n Ami Paavola iski vuorollaan kakkosen takaa läpi maisemiin ja Lehto juoksi suoraan kakkoselta kotipiiriin. PeVe:n johto 10—4.

9 vp: HoNsU yritti nyt toisaan. Tuli ajo kuolleita, mutta Matti Kaakkolahti ei onnistunut näpäyksellä, Stendahl paloi. Uusi ajo, Kaakko-Eikka löi, mutta Hovila ei ehtinyt kotiin ajoissa. Kolmas ajo, jota purki Maanola. Puttosen salamastartti toi viimein yhden juoksun tasoitusta ja taululla olivat numerot 10—5. Palo kolmoselle sinetöi siten PeVe:n voiton. PeVe:n täyttävällä vuorolla ei enää liikoja yritetty, vaikka Pollari olikin kerran kotitapaleella. Lopputuloksiksi jäivät siis 10—5.

PeVe : 2 2 1 1 1 2 0 1 0 = 10
HoNsU: 0 0 0 0 0 4 0 0 1 = 5

PeVe:n juoksut: Matti Pollari 3, Olavi Dufva 2, Ami Paavola 1, Raimo Lahtinen 1 ja harhaheitoilla 3. HoNsU: Seppo Stendahl 2, Tauno Hovila, Eino Kaakkolahti ja Ismo Maanola kukin yksi. PeVe säilytti voitollaan vielä teoreettisen mahdollisuuden taistella sarjapaikastaan.

PARHAINA PALKITTIIN sisällä PeVe:n Dufva ja HoNsU:n Seppo Stendahl, ulkona PeVe:n sieppari Pohjolainen, HoNsU:n kolmosvara Osku Oksala sekä kentän parhaana yleispelaajana PeVe:n Dufva. Pyttykerhon haarikan n:o 2/59 ojensi johtaja P. Barck PeVe:n Dufvalle. —

Ei kannettu vesi kaivossa pysy ...eikä PuMu mestaruussarjassa

Puna-Mustien Reijo Lindenä yritetään tuhota kolmospesälle eilisessä mestaruussarjan ottelussa Hesperiaassa, mutta juoksija on jo paljon yli pesän Lahden Mailaveikkojen pesävahti Mikko Kajanderin ollessa vielä ilmassa tavoittelemassa korkeuksiin noussutta heittoa. Lahtelaiset voittivat ottelun 7 - 4.

Puna-Mustilla oli erinomainen tilaisuus lisätä laihaksi jäänyttä pistetililiään, kun vieraaksi saapunut Lahden Mailaveikot suhtautui hieman "kevytmielisesti" tähän varsinkin PuMu:n kannalta hyvin tärkeään sarjakamppailuun. Helsingiläiset joutuivat ottehuun ilman kapteeniaan Väinö Liukkosta, joka oli venäyttänyt oikean käden olkajanteensä. Tämä laskee silmin nähden joukkueen peli-intoa. Siepparin paikalla pelasi nyt "Väiskin" tilalla Eljas Alikoski. Ottelu oli koko ajan tasaista ja molemmilla oli suunnilleen yhtä paljon juoksuntekotilanteita. LMV oli lopussa vahvempi ja voitti 7 - 4 jättäen PuMu:n yhä tukalampaan tilanteeseen putoamiskuilun suulle. Ei Lahdenkaan sisäpelissä hurraamista ollut. Tuntuu kuin merkkipelissä muutamilla kavereilla oli pari tolpanväliä ilman lankoja. Noin 400 henkeä oli marsinut suoraan töistä seuraamaan tätä tasoltaan melko köyhää peliä.

Parkkonen kentän paras

Mailaveikkojen lukkari Parkkonen osoitti, että hyvää pesäpallolua voi pelata pienikin mies kunhan omaa vaan hyvän tekniikan ja riittävästi järkeä. Mitenkähän eilisenkin ottelun olisi käynyt, jos lukkarina olisi ollut Ventola, kevään odotettu tähtilöytö. Parkkonen oli joka suhteessa joukkueensa paras ja olisi ansainnut yleis- ja sisäpelipalkintonsa lisäksi myös parhaan ulkopelaajan lusikan, joka nyt annettiin Olli Hanskille. Loppupelissä Hanski pelasikin entisaikojensa malliin, mutta heitot suuntautuivat usein liian alas. Viikon kuluttua hänen on kuitenkin pelattava vieläkin paremmin, sillä vastassa on silloin Lännen liukkaat etenijät. Vuori oli Parkkonen jälkeen joukkueen tehokain lyöjä, mutta voi sitä merkin seuraamista. Elomaakin erehtyi pariin otteeseen luottamaan liian kiintujensa nopeuteen eikä hänen "liimanäppinsäkään" pitänyt yhtä hyvin kuin vielä vuosi sitten. Pitkään lyöjätilastoa johtanut Nyman ei mitenkään eroittautunut ja Paavola on ehdottomasti väärällä paikalla kun hän pelaa 1-pesässä.

Taistelutahto tipotiessään

Puna-Mustien olisi odottanut panevan kaikki voimat eiliseen otteluun, sillä nyt on jo totinen tosi edessä. "Väiski" Liukkosen poisjäänti vei uskon ja loppuvuorossa oli joukkue jo täysin tarmoton. Sisäpelissä on kärki vaarallinen kun onnistuu, mutta siltä voi odottaa myös millaisia päättömyyksiä hyvänsä. Rauko näpäteli muutaman kerran tehokkaasti ja hänet arvosteltiin sisäpelin parhaaksi. Ensimmäisessä vuorossa hän käytti hyväkseen Koukulle osoitettua merkkiä ja toi näpäksellä juoksun. Raukon lisäksi kannattaa sisäpelistä puhuttaessa mainita nimet Kimpimäki ja Pauloff. Ulkopelissä häiri polttaja Koukku tuloksellisesti ja arvosteltiin parhaaksi ulkopelaajaksi ja yleisö äänesti hänestä kotijoukkueen parhaan. Kujala oli paras yleispelaaja. PuMu:lla on vielä ottelut Feraa vastaan Raumalla ja Vimpeä vastaan Helsingissä.

LMV 2-0-1-1-0-0-1-2-0 = 7
PuMu: 1-2-0-0-0-0-1-0-0 = 4

Juoksujen lyöjät: Lahti: Vuori 3, Hanski 2, Parkkonen 1 ja harhaheitolla syntyi 1. PuMu: Kimpimäki 2, Alikoski ja Kujala 1.

LMV saavutti vakuuttavasti voiton Imatrasta juoksuin 14—3

Tavallista runsampi yleisöjoukko oli eilen toteamassa LMV:n vakuuttavan voiton Imatran Palloveikoista. Voitto tuli yleisölle odotusten mukaisesti, ja selvästi parempi LMV olikin. Lahtelaisten joukkueen saavutukset jatkautuivat sikäli tasaisesti, että juoksua kertyi jokaisen lahtelaisen tilille ja melkein niin oli juoksuun johtaneiden lyöntienkin laita. Vaikutti siltä, että LMV:n pelaajat, voiton ollessa jo turvattuina, olisivat yrittelleet järjestellä Nymanille hyviä tilaisuuksia, jotta hän nousisi lyöjätilastossa ellei nyt kärkipaikalle, niin ainakin ylemmäksi. Kolmeen juoksuun johtaneeseen lyöntiin Nymanin yritykset kuitenkin jäivät, vaikka hän Vuoren ohella olikin LMV:n »kanuuna» ellen.

LMV teki toisessa vuoroparissa 4 juoksua, mikä ikäänkuin otti luonnon imatralaisilta. Vieraiden akilleen kantapääksi osoittautui kolmosvara, joka toisessa vuoroparissa »vuoti» kohtalokkaalla tavalla. Mahdollisesti auringollakin oli osuutensa. Mitään epäselvyyttä siitä kumpi ottelun tulee voittamaan ei enää sen jälkeen ollut, sillä LMV kartutti tasaisesti juoksujensa määrää ja taisipa hieman jo ottaa saamattomastikin ottelun loppuvaiheet. Mitenkään heikko ei Imatran joukkue ollut, eikä ehkä niin paljon alakynnessäkään kuin juoksuero 14—3 osoittaa. Lahtelaisten hyvät lyöntien sijoitukset tekivät kuitenkin tuhoisaa jälkeään ja toisaalta Imatran yritykset kilpistyivät LMV:n varmaan ulkopeliin.

Veikko Kokko

Voittaneen joukkueen parhaana yleispelaajana palkittiin Kokko, ulkopelaajana Hanski ja sisäpelaajana Vuori. Viimeksimainittu teki erinomaista työtä myös varavahtina, mutta sen ei katsottu riittävän kentän parhaan yleispelaajan mainintaan. Imatran parhaana sisäpelaajana sekä yleispelaajana palkittiin erinomainen kakkosvara

ja kahden juoksun lyöjä Heino. Parhaana ulkopelaajana palkittiin polttaja L. Oinonen, joka tosiaankin teki erinomaista työtä.

Ensimmäisessä vuoroparissa LMV pääsi 1—0 johtoon. Paavola löi kolmosrajalle, joka pudotti ja Hauta-aho kipitti kotiin. LMV sai vielä ajolähdön, mutta sen purkaminen epäonnistui. Imatra sai puolestaan myös ajolähdön, mutta Elomaa katkaisi kotiin yrittävän miehen aikomukset. Toisessa vuoroparissa oli LMV:n viimeinen mies lyömässä. Polttaja päästi ohitseen Kokon lyönnin ja tilanne oli 2—0. Imatran kolmosvara pudotti sitten jälleen kohtalokkaan pallon eikä vaivautunut edes perään lähtemään. Parkkonen melkein käveli kotipesään ja Kokko selviytyi heittäytymällä. Siinä ohessa sai Vuori kunniajuoksun, joten peli oli 5—0. Imatran kolmospesä pudotti vielä kerran, mutta Hahl alkaili liikaa menettään mahdollisuutensa. Imatra kehitti myös ajon, mutta juoksija kuoli kotipesän läheisyyteen. Kolmannessa vuoroparissa Parkkosella oli ajolähdön purkaminen, mutta Nyman kuoli kotiin yrittäessään. Hauta-ahon onnistunut lyönti toi kuitenkin kaksi juoksua. Tuojina Hanski ja Paavola. Imatra sai ensimmäisen

juoksunsa Heimon lyömänä ja Oinosen tuomana. Neljännessä vuoroparissa lahtelaiset eivät päässeet kakkoselle eivätkä imatralaiset ykköselle, mutta viidennessä Elomaa löi kakkosvaran ohii ja Hanski tuli kotiin. Imatran Heino puolestaan löi L. Oinosen kotiin ja tilanne oli 8—2. Kuudennessa vuoroparissa Nyman löi ajotilanteesta Hahlin kotiin sekä Paavola Elomaan, Kokko löi edelleen ajotilanteesta Nymanin kotiin, mutta LMV:n lyöjät loppuivat. Imatran Oinonen löi tässä vuoroparissa E. Korhosen kotiin ja tilanne oli 11—3. Seitsemäs ja kahdeksas vuoropari sujuivat juoksuitta. Ottelu olikin jo ratkennut. Viimeisessä vuoroparissa Vuori löi Paavolan kotiin, Nyman ajolähtötilanteesta Parkkosen ja Kokon, joten pelin tulokseksi tuli 14—3, sillä Imatra jäi tässäkin vuoroparissa »kupariselle».

LMV: 1 4 2 0 1 3 0 0 3 = 14
IPV: 0 0 1 0 1 1 0 0 0 = 3

Lahden juoksuista löi Vuori 1+3, Nyman 3, Hauta-aho 2, Kokko 2, Elomaa 1, Paavola 1 ja yliheitolla tuli yksi. Imatra: Esko Heino 2 ja Lauri Oinonen 1. Yleisöä hyvässä säässä 712 maksanutta katsojaa.

Kirille oljenkorsi Harjulla Nurmo kukistui juoksuin 13—4

Kiri oli eilen ainoana jyväskyläläisjoukkueena tulella pesäpallon mestaruussarjassa. Vastustajakseen se oli saanut viime aikoina lujaa kuntoa esittäneen Nurmon Jymyn, joka ei nyt kuitenkaan pystynyt esittämään mitään erikoista ja kun Kirin veto jaksot pitää loppuun asti, ei sen voitto mikään ihme ollut, vaikka monet Kirin ystävät kipusivat eilen Harjulle pahojen saavistusten vallassa. Voitonnumerot 13—4 ovat ehkä liian mairittelevat Kirille, mutta joka tapauksessa se ansaitsee kirkkaasti voittonsa tässä tasoltaan melko keskinkertaisessa pelissä. Kiri pääsi nyt 7 pisteeseen ja sillä ovat vielä vastassa sellaiset kuuluisuudet kuin LMV ja TMP, joilta ei suinkaan helpolla pisteitä lohkea. Putoamisvaara on siis edelleenkin ilmeinen, mutta voitto tässä ottelussa on joka tapauksessa oljenkorsi, jonka varaan Kiri voi edessä olevat otteunsa rakentaa.

Nurmo voitti hutunkeiton ja Kiri aloitti. Harju saatiin kakkoselle ja Jaakkolan läpilyönnillä hän yritti suoraan kotiin, mutta paloi nipin napin. Hautamaa kerkisi kuitenkin

tässä kahinassa ykköseltä suoraan kolmoselle ja Pete kakkoselle. Perään saatiin Paavolan Pennalle ajo. Maalyöntiä seurannutta matalaa palautuspalloa ei Rasku saanut kiinni ja tilanne oli 1—0. Nurmo puolestaan sai tasoittavallaan Saarikosken kolmoselle, mutta ei alas.

Toisessa Kiri lisäsi johtoaan. Heti saatiin ajo Parviaiselle, mutta Mannilan mainio koppi haavoitti kotinyrittäjän. Perään saatiin uusi ajo Paavolalle, joka vetäisi Hautamaan kotiin. Sitten Jaakkola lähti kotiin yrittämään, mutta kuoli täpärästi heittäytyessään kotipiiriin. Vielä saatiin ajo Korhoselle, jonka mainio sijoitus kolmospuolelle muutti numerot 3—0. Nurmo sai tasoittavallaan pään auki. Hautamaan hyppyset eivät pitäneet Martikkalan maalyönissä ja nopea Saarikoski toi 3—1.

Kolmannessa vuorossa Kiri lisäsi johtoaan kahdella juoksulla. Rautiainen pääsi yliheitolla kolmoselle ja sieltä Hautamaan kolmospuolen sijoitus toi hänet kotiin. Hautamaa saatiin vielä kolmoselle ja jälleen kolmospuoli vuoti Korhosen lyönnillä ja tilanne oli jo 5—1. Nurmon yritys kuivi Kirin tiiviiseen ulko-entätyöskentelyyn. Kitinoja saatiin kolmoselle, mutta Jaakkolan luja palautus tappoi hänet kotipiiriin ääreen.

Neljännessä Kiri tekaisi jälleen kaksi juoksua. Harjun lyönnillä

Rautiainen pääsi kolmoselle ja Hautamaa veti kolmosen taakse ja peli oli 6—1.

Sitten Pete Jaakkola esitti vä-
lähdyksen entisestä loistokunnos-
taan, joka lienee palautumassa
ratkaiseviin otteluihin yhtä ehok-
si. Jaakkola veti ensin Harjun
pompulla kolmoselle ja sitten hy-
vällä sijoituksella kotiin. 7—1.

Mainita kannattaa tästä vuorosta
vielä se tilanne, jossa tuomarina
toiminut Joensuun Vakkuri jätti —
aivan oikein — viheltämättä kol-
mospesätuomarin näyttämää kuol-
lutta. Vielä saatiin jatkossa kaksi
ajoa Paavolalle ja Salolle, mutta ei
tullut enää lisää juoksua. Nurmo
puolestaan meni puskasta poikki,
joskin Martikkalan kuoleminen yk-
köselle oli peräti kyseenalainen.
Parviainen tosin tuli paikalle kuin
salama, mutta katsomosta näytti ai-
nakin siltä, että juoksija ennätti.

Viidennet vuorot menivät kum-
maltakin juoksuilta, mutta kuuden-
nessa Kiri sai jälleen kaksi. Kahden
kuolleen tilanteessa Suuronen pääsi
yliheiton turvin kolmoselle ja Hau-
tamaa löi hänet sieltä kotipiiriin
turviin. Sitten jälleen Pete Jaakko-
lan näytös: Rautiainen ensin kol-
moselle ja sieltä kotiin.

Nurmo piristyi hieman tasoittaval-
laan. Ajolähdöstä Latikka löi Paskin ja
perään Rasku Hemminkin kotipiiriin
Kirin poikien hermoilla. Peli 9 - 3.

Seitsemännessä olivat kiriläisten her-
mot edelleen tiukalla ja Nurmo tuli si-
sään yrityshalua uhkuen. Martikkalal-
le saatiin jälleen ajo ja maalyönti tuot-
ti Mannilan tuomana 9 - 4. Rasku saa-
tiin kolmoselle, mutta vuoro päättyi
Kitinojan Jussin lyhytsulkuun hänen
jäädessä viimeisen lyöntinsä jälkeen
seisomaan kotipiiriin.

Kahdeksannessa vuorossa Kiri
varmisti johtoaan. Paavola vetäisi
Jaakkolan kotiin ja jatkossa Salo
vetäisi Parviaisen kotipiiriin ja ti-

lanne oli jo 11—4. Hyvät jatkotilan-
teet menivät sitten möhlimisten an-
siosta pilalle. Nurmo yritti taas ko-
vasti ja Paski saatiin kolmoselle ja
perään ajotilanne, mutta Parviai-
sen hyvä palautus esti juoksun syn-
tymisen. Ratkaisevassa tilanteessa
Saarikoski oli Jaakkolan kopin ai-
kana irti kolmoselta ja siihen päät-
tyi Nurmon yritys.

Kirin viimeinen sisävuoro tuotti vielä
kaksi juoksua. Korhoselle saatiin ajo ja
maalyönnin palautus Raskulle meni
mihin ja sen tien katsomoon ja Hau-
tamaa sekä Paavola juoksivat kotiin.
Vielä saatiin ajo Rautiaiselle, mutta tu-
lostta ei syntynyt. Nurmo ei enää jak-
sanut yrittää viimeisellään ja kun
Ripa Parviainen oli mainiussa vedossa
tappoi hän kolme etenijää kakkoselle.

Kirin juoksuista vastasivat Hautamaa
3, Korhonen 3, Paavola 3, Jaakkola 2,
Salo 1 sekä harhaheitolla yksi. Nurmo:
Martikkala 2, Latikka sekä Rasku yksi.

Kiri: 1-2-2-0-2-0-2-2=13

NJ: 0-1-0-0-0-2-1-0=4

Lyöntijärjestykset: Kiri: Harju, Hauta-
maa, Jaakkola, Parviainen, Paavola,
Salo, Korhonen, Suuronen, Rautiainen
ja vm. Karjalainen, Helkala ja Hakala.
Nurmo: Saarikoski, Latikka, Rasku,
Martikkala, Mannila, Kitinoja, Paski,
Risku, Hemminki ja vm. Ylä-Autio.
Kirillä oli lyöjiä 72 ja ihme kyllä Nur-
molla 75, vaikka tulosta ei kovinkaan
paljon syntynyt. Ottelu kesti reilut pari
tuntia ja sitä oli hyvässä pelisäässä
seuraamassa noin 1.000 päinen yleisö.

Kiri pelasi normaalissa kokoon-
panossaan — Pate Pollari oli pois-
sa — ja onnistui melko mukavasti
ulkopelissään, joskin samalla on to-
dettava, että Nurmon lyöntipeli oli
melko kesy. Sisäpelissä neljän en-
simmäisen vuoroparin rynnistys toi
jo melko turvallisen johdon 7—1 ja
kun yritystä riitti, oli voitto taattu.

Kirin ja koko kentän parhaaksi
hahmoksi kohosi eittämättä Pete
Jaakkola, jonka vaihtolyönnit oli-
vat petteämättömiä ja joka kaksi
kertaa toi miehen kakkoselta ensin
kolmoselle ja sitten kotiin.

Perti "Pete" Jaakkola

Ansaitusti hänet palkittiinkin
Kirin parhaana sisäpelaajana ja
kentän parhaana yleispelaajana.
Kirin ulkopelipalkinto meni Ripa
Parviaiselle, joka pelasi todella
hyvän pelin ja poltti nurmolaisia
kakkoselle tuhkatihään.

Nurmon parhaaksi sisäpelaajaksi
katsottiin Latikka (2), joka olikin
ainoa, joka pystyi vaihtolyönteihin.
Lukkari Rasku taas katsottiin ulko-
pelipalkinnon arvoiseksi ja kohdal-
laan tämänkin palkitseminen käsit-
täkseni oli.

KPL kullan tuntumassa

Vahva Vimpeli kaatui 8—3

3.300 katsojaa näki suuren ottelun

Kouvola tiukensi otettaan kullan
reunasta sunnuntaina urheiluken-
tällä, jossa 3300-päisellä ennätys-
katsomolla oli ilo olla mukana
eräissä pesäpallokauden suurta-
pahtumassa. KPL voitti 8—3, mi-
kä numeroiden valossa vaikuttaa
varsin vakuuttavalta. Totuus oli
kuitenkin toinen, sillä Vimpelin
Veto tarjosi vähintäänkin miehen
vastuksen ja olisi ansainnut vain
parin juoksun tappion, jos pelin
kulkua pidetään mittaajana. KPL
oli monesti henkensä hädässä
pohjalaisten riehuessa sisällä ja
ulkona, mutta loistava seitsemäs
vuoropari, jossa KPL meni kah-
della kuolleella tilanteesta 2—3

johtoon 7—3, ratkaisi tämän ko-
van ottelun. Kouvolan mestaruus-
mitalien edessä on nyt enää kaksi
kantaa Nurmon Jymy sekä LMV.
Toivottavasti ne eivät kaada tä-
hän asti hienosti seilannutta purt-
ta. Eilinen ottelu kuuluu jännittä-
vyytensä ja korkeatasoisuutensa
puolesta suurimpiin tällä vuosi-
kymmenellä pelattuihin. Aikai-
sempina vuosina Suomen mesta-
ruus on selvinnyt jo hyvässä ajoin
ennen sarjakauden päättymistä,
nyt joutuu KPL nähtävästi yrittä-
mään viimeisen ottelun viimeisen
vuoroparin viimeiseen lyöjään
saakka. Loppuhuipennuksesta tu-
leekin varmasti huippujännittävä.

Kouvola pystyi hankkimaan voiton,
mutta tämä ottelu silti osoitti, että ih-
misiä hekin ovat. Numerot 8—3 eivät
anna täysin oikeata kuvaa voimasuh-
teista jos oikein rehelliseksi ruvetaan.
KPL pystyi varmuudellaan ja tilantei-
den hyväksikäyttämiskyvyllään otta-
maan 7 vuoroparissa kaiken ottettavan
ja Vimpeli palasi sisälle hävinneenä
tämän vuoron jälkeen. KPL:n ulkope-
lin voima oli tällä kertaa takakentässä
Arposen, Vuorisen ja Eteläpään tilille
ei voida laskea ainuttakaan juoksua.
Lukkari Viherkenttä teki jälleen totut-
tua työtä, karpäsiä, korkeita ja häirit-
si heitoillaan vastustajan sisäpeliä.
Polttoilija Harlin—Larimo—Nuuttila
jäi loistavasti pelanneen takakentän

varjoon, sillä jokaisella heistä sattui pieniä lipsahduksia, jotka näin suuressa ottelussa otetaan raskaasti. Sutinen pelasi ykkösellä tavalliseen tyyliinsä. Sieppari Jaakkola ei kunnostautunut heitoillaan ja Vimpeli käytti häntä hyväkseen lyömällä paljon näpäksiä vaihtolyönteinä. Sisällä Vimpelin luja ulkokenttä otti lähes kaiken mahdollisen, joten KPL:n alkunelikko ei saanut oikein rullausta käyntiin. Eteläpää löi lujia takakenttälyöntejä, vaikka ei juoksua lyönytään. Viherkenttä oli nyt tehokkain sisäpelaaja.

Vimpeli oli luja joukkue ulkona ja sisällä. Sisällä viljeltiin voimalyöntejä ja yllätyssivalluksia juuri siihen kohtaan, jota vähimmin odotettiin. Jos Vimpelin pelaaja oli yrittämässä kolmoselle suuntautui toinen lyönti varmasti kohti kolmospesää. Vaihtolyöjänä kunnostautui Ville Niemi ja voimasta vastasivat puolestaan Rauno Latvala, Mäkelä sekä Nygård.

Ulkopelissä Vimpelin neljän miehen polttolinja oli ainutlaatuinen. Reunamiehenä kolmosella ja kakkosella olivat Nygård ja R. Latvala, jotka ovat tunnetusti aivan maan parhaita. Keskuksmiehinä kaksi entistä Lännen polttajaa, Ville Niemi ja Eero Vilevaara. Tästä linjasta pallo ei vähällä mene lävitse. Vilevaaralla oli kuitenkin huono päivänään ja Niemelle sattui ratkaisevassa kohdassa heikko hetkensä. Kolmospesä Jaakko Nygård pelasi mielestämme täydellisen ulkopelin tällä tontilla. Vimpelin poikien heitot olivat lujia ja etukenttää ei petetty näpyillä. Veto oli paras joukkue, mikä tänä kesänä on Kouvolassa vierailut.

Vimpeli aloitti terävästi

Vimpeli aloitti sisällä, Vilevaara meni kevyesti ykköselle ja edelleen kakkoselle. Kolmostaipaleella katkesi tie, kuten Lakanien ja vielä Villenkin. Tasoittavalla KPL järjesti Sutisen kolmoselle, mutta Nuuttila löi laittoman ja siihen loppui vuoropari.

Toisessa Nygård löi läpi Harlinista ja takapesät täyttyivät. KPL teki tahallisen ajon, jota Vimpelin Havinen purki ensin, yksi risti, sitten purki Vilevaara, kaksi ristiä ja sitten Lakanieni, kolme ristiä. Kolmannen kuolleen tekemisessä lankeaa kunnia Arposelle joka palautti pallon mainiosti.

Pasi Vuorinen löi 2 - 0

Tasoittavassa Harlin paloi heti kärkeen. Eteläpää löi Jaakkolan kakkoselle, mutta tämä teki poikkipolulla toisen kuoleman. Arponen selviytyi kakkoselle, lyömään Vuorinen. Hän löi maata pitkän keskelle, neljä Vimpelin poikaa tarjosi hanskaansa, mutta läpi meni. Arponen ravasi kotiin ja Vuorinen teki kunnarin. Peli oli 2 - 0.

Kolmannessa Veto yritti taas reipasti, mutta Viherkenttä antoi väärän psykologisesti oikealla hetkellä ja Lakanieni irtoosi kolmoselta, vaihto.

Neljännessä Vimpelin Niemi järjesti takapesät täyteen ja meni itse vapaaehtoisesti ykköselle, olihan lyöjänä Vimpelin lukko, Rauno Latvala, Harlin poltti, mutta ajo jatkui ja Mäkelä löi Lakanien kotiin 2 - 1. Vimpeli hyökkäsi lujasti ja toista kierrosta lyötyessä Niemi järjesti hyvät mestat. Rauno Latvala iski Arposelle, joka palautti komeasti ja kun Vimpelin poika ei syöksynyt, niin seurasi kolmas risti tasoitusjuoksun asemasta. Kouvolan sisävuoro oli tulokseton.

Viidennessä Latvala meni suoraan kakkoselle, mutta siihen lysti loppui. KPL järjesti Vuorisen kolmoselle, mutta huutokaan ei autanut häntä kotiin, sillä Vimpelin ulkokenttä piti.

Kuudennessa Vilevaara löi Mäkelän kotiin 2 - 2. Kouvolan sisävuorolla ei tapahtunut juuri mitään mainittavaa.

Seitsemännessä Vimpeli kehitti ajon kuoilleita. Vilevaara purki ja nopea Paavo Mäkelä toi 3 - 2. Lakanienellä oli ihanat mahdollisuudet, takapesät täynnä. Vedon huoltaja pisti merkin päälle, Lakanieni tempaisi hutin, kotiinjuoksija paloi ja Lakanieni kaupan päälle, vuoronvaihtohan siitä tuli.

7 vuoro ratkaisi ottelun

Seitsemännessä Kouvola teki ihmeitä. Tuli ajo, jonka Harlin epäonnisesti purki. Jaakkola tempaisi puolihuolimattomasti puoli metriä vaille takarajasta ja Arponen ravasi 3 - 3. Ajolähtö - Viherkenttä. Niemi kauhausi tyhjää keskikentällä 4 - 3. Ajolähtö - Arponen 5 - 3. Ajolähtö - Sutinen. Lukkari Lakanieni haparoi 6 - 3. Viherkenttä löi vielä Vuorisen 7 - 3. Tämä riitti Vimpelin Vedolle, peli oli pelattu.

Kahdeksannessa ei kumpikaan joukkue saanut juoksuutiliinsa lisäystä.

Viimeisessä vuorossa käytti Vimpeli kaikki lyöjänsä, mutta juoksut jäivät tulematta. Kouvolan Arponen teki vielä pisteen seitsikon päälle lyömällä Sutisen kotiin. Loppunumerot 8 - 3.

Sisäpelipalkinnot menivät Vimpelin Vilevaaralle ja Kouvolan Viherkentälle. Ulkopelistä palkittiin Vimpelin Nygård ja Kouvolan Arponen. Yleispelistä Vimpelin Nygård ja Kouvolan Vuorinen. Kentän parhaan palkinnon sai Antero Viherkenttä ja yllätyspalkinto ojennettiin Paavo Jaakkolalle. Virallisesti maksaneita katsojia 3320.

KPL: 0-2-0-0-0-0-5-0-1=8

ViVe: 0-0-0-1-0-1-1-0-0=3

Fera oli yritteliäs, mutta PT kuitenkin selvästi parempi - 8-2

Pesäpalloilun Suomen mestaruusmitalien tuntumassa on edelleenkin tiukasti kiinni Pallo-Toverit, joka eilen Hesperia voitti raumalaisen Fera vakuuttavasti 8-2. Maksaneita katseilijoita oli 606 ja hyvän tuomari-parin muodostivat Leo Hannula Lahdesta ja Eino Jokinen Helsingistä. Feralle tappio merkitsi melkoisen varmasti Suomen-sarjaan putoamisen lopullista sietämättä, sillä joukkueella ei enää ole teoriassakaan muuta mahdollisuutta kuin päästä uusinnan kautta takaisin SM-sarjaan.

Tasollisesti ei ottelu kohonnut erityisemmäksi molempien sisäpelin ollessa suhteellisen vaatimatonta. PT:n esitys oli kuitenkin sen verran parempi, että sen voitto oli täysin ansaittu ja selvä. Fera ansaitsee kuitenkin tunnustuksen yritteliästä pelistään. Huomattavaa edistystä on havaittavissa raumalaisessa pesäpalloilussa niiltä ajoilta, jolloin RU puolusti satakuntalaista pesäpallomainetta pääsarjassa. Suurimmat puutteet ovat löydettävissä sisävuoroista, joissa lyöntipelin heikkouden ohella pistivät silmään lukuisat törmäilyt juoksupelissä. Kokemusta ei vielä ole joukkueella riittävästi. Ulkopelissä uhkarohkea sijoittuminen hirvitti, mutta pahempia repeämisiä ei kuitenkaan päässyt tapahtumaan PT:n sisäpelin ollessa odotettua heikompa. Lukkari Keijo Lehtonen osoittautui yllättävän näppäräksi pelaajaksi, jonka tolpissa PT-läisille oli puremista. Etukenttä Törmä-Liesmäki on hieman kankea ja polttolinja voimavalluksilla helppo läpäistä. Kakkospesä Simo Lehtonen var-

manäppisin. Takakentällä Haukka-la ja Kuortti positiivisimmat, mutta Heino kopparina ei vakuuttanut. Sisäpelin vahvimmat olivat Liesmäki, joka palkittiin, sekä Kuortti. Ulkopelistä palkittiin oikeutetusti lukkari Lehtonen, Juoksut syntyivät Simo Lehtosen ja Jouni Jokelan lyönteillä.

Ståhlhammar loisti

Pallo-Toveriden pelissä ilahdutti erityisesti Lännen paitaan ensi sunnuntaina pukeutuvan kakkosvara Uuri Ståhlhammarin vuorenvarma peli. Sisäpelikin luisti jälleen entiseen malliin ja hänen sivalluksissaan oli tuttua osoitetta sekä ruutia. Ties monenhenko kerran Uuri vei palkintovirsut joukkueensa parhaana yleispelaajana sekä lisäksi sisäpelistään. Muiden osalta eivät lyöntisuoritukset kohonneet aikaisempien ottelujen tasolle ja ennenkaikkea Lännen lukkari Mäntynen taantuminen ihmetyttää. Ulkopelissä joukkue pääsi helpolla, sillä vastustajan lyöntimyllyn jauhanta oli kovin verikkaista. Mäntynen lukkaroi totuttuun tapaan aiheuttaen raumalaisille vaikeuksia jo ykkösellekin päässä. Etukentällä Kuismanen oli pelihaluon, mutta Hakala yllätti muutamalla ällikkäköpillaan. Polttolinjan varmin oli polttaja Halonen, joka palkittiinkin ulkopelistä. Jokinen pompotteli oudokuttavasti, mutta Seppo Lignell kakkosella pelasi hyvän pelin. Takakentän lukko oli kuten mainittiin Ståhlhammar, mutta hyvin pelasi myös kakkosvara Esko Lignell. Taisto Tikkanen kopparina ei sen sijaan vakuuttanut. Vahinko, että PT on saanut pelata viimeisimmät ottelunsa il-

man Hardenia. Hänen nopeuttaan ja ulkopelivarmuuttiaan tarvittaisiin ratkaisutoetuissa.

PT: 0-0-3-1-1-0-2-0-1 = 8

Fera: 0-0-0-0-0-0-1-1-0 = 2

PT:n juoksuista löi Seppo Lignell kaksi sekä Esko Lignell, Ståhlhammar, Kuismanen, Halonen, Jokinen ja Tikkanen kukin yhden. Harhaheitolla syntyi yksi.

SM-sarja 6. 9.

HoNsU—Pesä-Veikot ...	5-10
Puna-Mustat—Lahti	4-7
Lahti—Imatra	14-3
Kiri—Nurmo	13-4
Kouvola—Vimpeli	8-3
PT—Fera	8-2

Kouvola ..	12	11	0	1	108	—	46	22
PT	12	10	1	1	116	—	53	21
Vimpeli ...	11	9	0	2	107	—	40	18
Hongikko ..	12	7	1	4	92	—	71	15
Lahti	12	7	0	5	102	—	52	14
TMP	12	7	0	5	107	—	76	14
Ilmajoki ..	12	6	1	5	84	—	57	13
Imatra	12	6	0	6	80	—	106	12
Sotkamo ...	11	5	1	5	61	—	72	11
Nurmo	12	5	0	7	75	—	120	10
Kiri	12	3	1	8	76	—	70	7
Puna-Mustat	12	2	2	8	78	—	84	6
Pesä-Veikot	12	2	2	8	53	—	90	6
Oulu	12	2	2	8	51	—	152	6
Fera	12	1	1	10	38	—	119	3

Lyöjättilasto:

1. Veikko Martikkala, Nurmo, 1+22=23, 2. Leevi Nyman, Lahti, 4+18=22, 3. Osmo Oksala, HoNsU, 3+19=22, 4. Uuri Ståhlhammar, PT, 2+19=21, 5. Väinö Liukkonen, PuMu, 0+21=21, 6. Anssi Jokinen, TMP ja Pekka Hakala, PT, 2+16=18, 8. Pentti Katainen, TMP ja Ismo Maanola, HoNsU, 0+18=18, 10. Veikko Latvala, Vimpeli, 2+15=17.

Kouvolassa aletaan jo valmistella mestaruusjuhliä. Tosin kaksi ottelua on vielä pelaamatta ja toinen niistä on Nurmossa, jossa KPL ei ole koskaan menestynyt. Toiveita voitosta antaa se, että Nurmo oli aika saamaton Jyväskylässä Kiriä vastaan. Vielä Nurmollakin on teoreettinen mahdollisuus sekaantua putoamiskamppailuihin, joten yritystä varmasti löytyy. Viimeisessä ottelussa tulee Lahti Kouvolaan ja kotivoittoa pidetään selvänä. Kouvolalla on ollut paras otteluohjelma, sillä se on kohdannut ja voittanut kotonaan molemmat muut mestaruuden tavoittelijat. Pallo-Toverit matkustaa Imatralle ja on kovilla. Vaikka Imatra on ollut vieraskentällä melko surkea on se Maneesilla lyönyt viisi viimeisintä vastustajaansa. Imatralle ei ole panosta ottelussa, mutta kotikenttä velvoittaa. Viimeisessä ottelussa PT saa Hesperiaan Vimpelin ja jonkin mitalin väri ratkeaa. Vimpelin piinaviikot alkoivat. Vedolla on heikoin ohjelma. Molemmat muut ovat vieraisissa. KPL jo vei pisteet. Seuraavaksi Sotkamo tulee Saarikentälle ja heikkona vierailijana jättäneen pisteetkin sinne. Helsingissä kohdataan PT ja PuMu. Voitot kotiin niin mestaruuskin on mahdollinen. PT:n kanssa tulee varmasti hermo-ottelu, eikä Puna-Mustatkaan luovu pisteistä helpolla kun taistelee sarjapaikastaan.

Ilmajoki ja Sotkamo ottivat löysin rantein Ilmajoella

Lauantai-iltapäivänä kohtasivat Ilmajoen keskuskentällä koleassa syysäässä Kisailijat ja Sotkamon Jymy. Peliä oli saapunut seuraamaan vain n. 600 pesäpallon ystävää saaden todeta kotijoukkueen 5 - 2 voiton laiskahkossa ja leppoisan tuntuisessa ottelussa. Molemmat olivat jo sarjapaikkansa varmistaneet, eikä mitaleille ollut asiaa, joten taisteluhalu puuttui.

Sotkamo aloitti sisällä. Mies saatiin kolmoselle, mutta kotiinlyöjää ei löytynyt. Ilmajoelle kävi samalla tavalla, vaikka sillä olikin useita kotiutusyrityksiä. Toinen vuoro toi jo tulosta Ilmajoelle. Lauri Lintala löi mainion näpäyksen, jolla Kiikeri juoksi kotipesään, jatkossa Yli-Toralan kakkosvaralle mennyt sivallus toi Väinö Lintalan alas. Kun vielä Kivistö löi mainiosti keskeltä läpi tuli Koivu helposti kotiin 3 - 0. Kolmannessa jatkui Ilmajoen painostus. Lammin kakkosnurkkaan mennyt lyönti kartutti juoksuiläiä

Lauri Lintalan ollessa juoksijana. Neljännessä avasi Sotkamo tilinsä. Tauno Korhonen löi mainiosti kolmospuolelle ja Matti Korhonen tuli kotiin. Tasoittavallaan Ilmajoki lisäsi juoksuiläiään. Leppäniemen laakalyönti toi Yli-Toralan sisään ja Kisailijat johti 5 - 1. Viidennessä T. Korhonen löi jälleen mainiosti ja Hietanen juoksi taululle 5 - 2. Korhonen oli sen sisävuoron viimeinen lyöjä ja uskaliaasti hän löi viimeisen lyöntinsä aivan takarajalle kun Ilmajoen takakenttä tuli liian rohkeasti eteen. Tämä juoksu olikin ottelun viimeinen. Sotkamo yritti kyllä kovasti loppuvuoroihin saakka, mutta Ilmajoen peli lopahdi pahemman kerran. Varsinkin sisäpeli tuli tehottomaksi. Lyönnit nousivat kopeiksi ja alkuvuoroissa ollut yritteliäisyys oli tipo-tyissään. Ottelussa palkittiin Sotkamosta lukkari Hietanen, ykköspesä Tauno Korhonen ja kolmospesä Matti Korhonen sekä yritteliämpänä pelaajana Hietanen. Ilmajoen vastaavat pelaajat olivat: Kiikeri, Leppäniemi, Lammi sekä Koivu.

Vimpeli jyräsi Sotkamon 14 - 5

Kaunis aurinkoinen syysää suosi Vimpelin Vedon ja Sotkamon Jymyn välistä mestaruussarjan ottelua eilen Vimpelissä. Kesän viimeistä kotikenttäottelua seuraamaan oli saapunut 601 maksanutta, jotka saivat todeta Vedon poikien korjaavan helpon voiton Sotkamosta, juoksuin 14-5.

Sotkamo voitti teikkauksen valiten ulkopelin. Vimpeli avasi heti juoksuilänsä kun Lillstrangin hidastettu keskikentälle toi Lakaniemen kotiin. Kolmannessa Mäkelä täytti hidastetulla pesät ja auttoi Lillstrangin kotiin. Niemi käytti tavanomaista näpäystä ja Haverinen toi juoksun. Rauno Latvala löi vielä Mäkelän kotiin, tilanne 4 - 0. Sotkamon Hietanen iski onnistuneen läpilyönnin ja yritti kunnon, mutta kuoli kolmoselle.

Viidennessä Havisen näpäys täytti takapesät ja pomppo toi Veikko Latvalan kotiipiiriin, jonne kiirehti vielä Haverinenkin Rauno Latvalan takakenttälyönnillä. Sotkamokin avasi juoksuilänsä. Ensimmäisen toi Tauno Korhonen Rauno Latvalan harhaheitolla ja perään hyvin pelannut Hakkarainen löi takakentälle ja Huusko juoksi pelin 6 - 2.

Kuudennessa Rauno Latvala viimeisellä lyönnillään takarajalle antoi Lakaniemelle turvaton kotimatkan. Vilevaara jatkoi takanurkasta läpi ja Niemi ja Rauno Latvala juoksivat. Tasoittavalla Sotkamon Tauno Korhonen huitaisi

kakkosrajalle ja Hietanen juoksi ja perään Martti J. Korhonen sekä Reinikainen toivat juoksut harhaheitolla. Vimpeli johti 9 - 5.

Seitsemäs antoi edelleen Vimpelille juoksuja. Lyöjänä oli Havinen ja juoksijana Veikko Latvala sekä Lillstrang, joka käveli kotiin kahdella väärrällä tilanteeksi 11 - 5.

Kahdeksannessa Rauno Latvala löi Mäkelän kotiin. Seurasii ajotilanne, aluksi Veikko Latvala paloi, mutta Nygårdin lyönnillä Rauno Latvala lisäsi Vimpelin juoksuiläiä.

Viimeisessä Veto sai vielä ajon ja Lakaniemi viimeisenä lyöjänä viimeisellä lyönnillä sivalsi Niemen kotiin. Vimpeli oli voittanut 14 - 5.

ViVe : 1 0 3 0 2 3 2 2 1 = 14
SoJy : 0 0 0 0 2 3 0 0 0 = 5

Ottelu oli rauhallinen, mutta silti kova. Jo heti ensivuorossa näki Vimpelin ottavan lujin ottein pelin ohjat. Markus Lakaniemen sukellussyöksy kotipesään toi Vimpelille ensimmäisen juoksun ja se ennakoii jo ottelun kovuutta ja tärkeyttä erikoisesti Vimpelille mitalitaistelu ajatellen.

Molemmat joukkueet ovat tunnetusti kovalyöntisiä. Vimpelin etuna oli lisäksi lyöntien monipuolisuus, jopa niinkin, että Vimpelin näpäysspesialisti Niemi toimitti miehen kotiin uskalletulla näpäyksellä. Saman teki myöskin tunnettu voimalyöjä Rauno Latvala, joka löi yhteensä 4 juoksuja. Vilevaara ja Havinen lisäsivät juoksuilänsä

kahdella, Mäkelä, Lakaniemi, Niemi, Nygård ja Lillstrang saivat tiliinsä jokainen yhden löydystä juoksuista.

Sotkamo yritti alkuvuoroissa näpäyksillä pesävaihtoja, mutta kun kolme perättäistä yrittystä Vimpelin ykköspesä Mäkelä hyvillä sieppauksillaan ja heitoillaan torjui, luopui Sotkamo näpertelyistä ja siirtyi kovien lyöntien taktiikkaan. Tämän jälkeen olivatkin lyönnit kovia, mutta Lakaniemi korkeilla syötöillään teki kuitenkin lyönnit epätarkoiksi.

Vimpelin ulkokenttä piti hyvin. Kauneustahra ulkopeliin tuli kuitenkin parista karkeasta harhaheitosta, joiden seurauksena Sotkamo sai viidennessä yhden ja kuudennessa kaksi juoksuja. Hakkarainen ja Tauno Korhonen saivat tililleen kumpikin yhden löydystä juoksuista, nekin viidennessä ja kuudennessa vuorossa. Lakaniemen lukkaripeli ansaitsee kiitosmaininnan, samoin Mäkelän työskentely yksökosella. Heikkoo kohtaa Vimpelin ulkopelissä ei tällä kertaa löytynyt.

Viljo Niemi

Tuomari Antero Ristonmaa Jyväskylästä selvisi moitteetta, samoin syötönvalvojana toiminut Gunnar Peltomäki Alajärveltä. Kentän parhaan pelaajan palkinnon sai kotijoukkueen Paavo Mäkelä. Ulkopelissä palkittiin Vimpelin polttaja Niemi, jolla oli eilen myöskin hyvä päivä, sekä Sotkamon kolmosvara Huusko. Sisäpelilusikat saivat Rauno Latvala ja Sotkamon Hakkarainen.

PeVe löi Lipon 10-4 kotikenttätötelussa

Jyväskylässä nähtiin eilen PeVe:n viimeinen esilntyminen tämän kauden mestaruussarjassa. Vastustajakseen se oli saanut Oulun Lipon, joka ei pystynyt tarjoamaan kotijoukkueelle vastusta, vaan sai polstua kotitahuvillean tappionumerot 4-10 mukanaan. Koleahkossa säässä, mutta muutoin melko hyvissä olosuhteissa suoritettua ottelua oli seuraamassa vain 738 maksanutta.

Veikot pelasi ilman Lemistä. Siepparin paikalla nähtiin "Käkä" Lahtinen, joka Laukkasen venähdettyä jalkansa siirtyi 3-varan tontille Pohjalaisen tullessa sieppariksi viidennessä vrp:ssa. Muutoin kokoonpano oli normaali. Oulun Lippo pelasi myös vakiokokoonpanossaan: Hietämäki, Miilumäki, Okkonen, Ollanketo, Maaninen, Aho, Sallinen, Tykkyläinen ja Juntila.

Veikot voitti teikkauksen ja Lippo aloitti. Alku näytti heiveröiseltä, sillä vasta viidentenä lyönyt Maaninen pääsi kentälle, mutta sitten tahti muuttui ja tuotapikaa tehtiin ajo Tykkyläiselle, joka sivalsi maalyönnin Kovaselle, jonka räpylästä pallo kirposi ja Maaninen pinkaisi kotiin. Peli 1-0.

Pesä-Veikot ei tätä säikähäntänyt, vaan aloitti railakkaasti. Kovanen saatiin nopeasti kolmoselle ja perään Pollarille ajo. Hän vetäisi voimalla maihin ja Kovanen kipitti tasoituksen.

Jatkossa Lipon lukkari Okkonen (3) erehtyi antamaan kaksi väärää ja niin PeVe siirtyi johtoon 2-1.

Toinen vuoro meni kummaltakin nollaan. Maininnan ansaitsee Paavolan hyvä lukkarityöskentely. Mies teki pari nättiä kärpistä kakkoselle.

Kolmannessa vuorossa ei Lipon löynteissä ollut osoitetta ja PeVe pääsi nopeasti tasoittavalleen. Laukkanen vetäisi kakkosrajasta läpi ja Lehto pinkaisi taululle numerot 3-1.

Neljännessä vuorossa Lipolta loppuivat lyöjät, mutta PeVe lisäsi johtoaan. Kahden kuolleen hinnalla saatiin Ami kolmoselle, mistä Pollari sivalsi hänet kotiin. Peli 4-1.

Viidennessä yritti Lippo lujasti, mutta jatkuvista ajoista huolimatta ei juoksujakaan syntymään. Ei käynyt viuhkaa myöskään PeVe:n pojilla.

Nurmo-Kouvola 7-4

Nurmo-kauhuinen Kouvola hävisi jälleen, otsikoivat lehdet ja se piti paikkansa. Nurmo nousi SM-sarjaan vuonna 1955 ja siitä lähtien se on kohdannut Kouvolan viidesti ja aina selviytynyt oteluista voittajana. Sarja on kaurua luettavaa KPL:n kannalta: Nurmo 6-3, Kouvola 5-3, Nurmo 3-2, Kouvola 4-3 sekä nyt Nurmossa 7-4. Voitollaan Jymy varmisti sarjapaikan 110 %:sti.

Nurmon urheilukentällä eilen suoritettua SM-sarjan pesäpalloottelussa oli kotijoukkue kiistatömmästi parempi ja voitti ottelun juoksuin 7-4. Samalla se var-

Lipon kuudes vuoro alkoi synkästi, sillä heti tuli kaksi kuollut-ta, mutta sitten alkoi peli sujua ja Aho saatiin kolmoselle, mistä Okkosen sivallus toi hänet kotipiiriin turviin. Juoksun saa ottaa Lehto tililleen.

Kotvasen kuluttua Okkonen saatiin kolmoselle ja Juntila iski taululle numerot 4-3 ja yleisö alkoi lämmetä.

Vuoro vaihtui kuitenkin ja PeVe aloitti voimallisen lyöntipelin kakkospuolelle, mikä ei kestänyt painetta. Kovanen saatiin kakkoselle ja Paavolan luja rajasivallus toi hänet sieltä suoraan kotipiiriin turviin. Paavola ennätti itse kakkoselle ja heti perään Pohjalainen iski jokseenkin samanlaisen lyön-nin ja Paavola teki saman kuin Kovanenkin. Peli 6-3. Jatkossa seurasi yliheitto 1:lle ja kolmosella ollut Reiju pinkaisi kotiin. Pollari pääsi kolmoselle ja Paavola pommitti jälleen kakkospuolta ja tilanne oli 8-3. Pollari vetäisi puolestaan takarajalle ja juoksu oli selvio. Vielä saatiin kahden kuolleen tilanteessa ajo Salolle, mutta hän ei onnistunut ja vuoro vaihtui numeroiden ollessa taululla 9-3.

Lipon seitsemäs vuoro meni kuiviin. Vuoron aikana Reiju sai Lipon juoksijan polvesta potkun vatsaansa vaihdettuaan tappotilanteessa Salon kanssa paikkaa ja peli oli vähän aikaa keskeytyksissä. PeVe puolestaan lisäsi juoksu-tiliään yhdellä Reijun lyötyä Kovasen kotipiiriin.

Kahdeksas vuoro meni kummaltakin nollaan, vaikka PeVe:llä oli kaksi ajoakin. Lehto ja Kovanen epäonnistuivat löynteissään kumpikin.

Viimeisessä vuorossa Lippo sai vielä yhden juoksun Hietämäen vetästyä ajotilanteessa numerot 10-4:ksi.

PeVe ei tasoittavallaan yrittänyt-kään enää mitään. Tosin Paavola saatiin kolmoselle ja Salo purkamaan ajoa, mutta siihen peli päättyikin.

Lipon parhaana sisäpelaajana palkittiin Tykkyläinen (8) ja PeVe:sta Ami Paavola. Ulkopelipalkinnot menivät Lipon 1-pesä Sallille ja PeVe:n polttaja Kovaselle. Parhaan yleispelaajan palkinnon vei ansaitusti Ami Paavola.

misti nyt lopullisesti sarjapaikkansa sekä tarjosi voittonsa ansiosta Vimpelille täydet mahdollisuudet mestaruuteen. Jymyn Veikko Martikkala löi joukkueensa juoksuista neljä ja kilvoittelee edelleen voitollisesti löjäkuninkaan tittelistä.

Eilinen ottelu oli tasollisesti paras, mitä Nurmon kentällä on viimeisen syyskierroksen aikana pelattu. Kummankin joukkueen ulkokentät pelasivat moitteettömästi, mutta lyöntipelissä Nurmon joukkue oli kokonaisuudessaankin ja varsinkin Martikkalan ansiosta, selvästi voimakkaampi Kouvolan joukkueen "käräjäin-ti" kuudennessa vuoroparissa jossa Nurmo otti ratkaisevan joh-

don, jätti arvosteluun oikeuttavan sivumaun.

Nurmo aloitti sisällä ja sai Kouvolan tarkoituksellisella avustuksella, ajon, jota purkamaan asettui Martikkala. Ensimmäisellään hän löi Saarikosken kotiin ja viimeisellään Kitinojan, Tasoittavallaan Kouvola sai yliheiton ansiosta takapesät täyteen ja Eteläpää viimeisenä lyöjänä juoksutti Arposen tuomana taululle numerot 2—1. Toinen vuoropari oli molemmille juoksuton, mutta Nurmolla olisi ollut hyvä tilanne, ellei tuomari olisi polttanut Saarikoskea aiheettomasti kolmoselle. Tämä olikin ainut harhautuminen muuten hyvin johdetussa pelissä. Kolmannessa Nurmo lisäsi juoksuutiliaan yhdellä, Riskun viimeisenä lyöjänä lyödessä Riskun sisään.

Neljännessä Kouvola sai kavenusjuoksun. Harlin löi ja Larimo ehti, kun Riskun näpit eivät pitäneet palautuspallossa. Peli 3 - 2. Viides oli jälleen juoksuton, mutta kuudennessa Nurmo teki ratkaisevan eron ottamalla neljä juoksua. Tästä Kouvolan pojat hermostuivat pariinkin otteeseen alussa mainittuun "käräjöintiin". Nurmolla oli yhdellä kuolleeella ajo, jota purki Martikkala. Ensimmäinen Riskun sisä-

mealla syöksymisellä juoksun ja viimeisellä lyönnillä vielä Kitinoja. Ajo uudelleen ja Latikka löi Riskun kotiin, Kouvolan ulkopeli meni sekaisin ja Mannila toi Helposti Hemmingin lyönnillä taululle numerot 7—2. Sisävuorollaan Kouvola yritti kuitenkin kovasti ja onnistuikin saamaan juoksun, Paskin hieman heikon palautuksen johdosta. Loppuvuorot olivat Nurmolle juoksuuttomia, vaikka hyviä yrityksiä oli useitakin. Viimeisessä sisävuorossa Kouvola sai vielä Nuutilan lyönnillä yhden juoksun ja ottelu oli päättynyt kotijoukkueen ansaittuun voittoon 7—4.

NJ: 2 0 1 0 0 4 0 0 0 = 7
KPL: 1 0 0 1 0 1 0 0 1 = 4

Kauniissa syössäässä suoritettua ottelua oli seuraamassa n. 600 henkeä. Ottelun tuomarina toimi Simo R i s t o n m a a Jyväskylästä, jonka hyvää suoritusta vain yksi lipsahdus rasittaa. Syötönvalvojana oli Mauno Nyrhinen Ylistarosta varma.

Parhaina palkittiin ulkopelistä Nurmon A. Latikka ja Kouvolan P. Larimo sekä sisäpelistä vastaavasti Veikko Martikkala ja A. Viherkenttä, joka lukkarina pelasi myös hyvän ulkopelin.

RÄIKEÄ TUOMARIPELIÄ NURMOSSA OTSIKOI KOUVOLAN SANOMAT PELISTÄ

Nurmo järjesti kylmän suihkun mestaruutta kärkevälle Kouvola-le voittamalla ottelun 7 - 4. Voitto vei Jymyn kuiville ja sekoitti pahasti KPL:n mestaruushaaveet. Kouvola sisäpeli ei kulkenut odotetusti varmojenkin renkaiden pettäessä pahasti. Ulkopelissä sattui yllättävän paljon haparointeja maapallojen kiinnitoissa. Nurmon kenttä on epätasainen ja siinä on turpeita-kin siellä täällä, joten tässäkin oli osasyy Kouvola heikkoihin suoriutuksiin. Ossi Nuutilalla oli kolmospesällä heikko päivä. Arposen käsi oli kipeä, mutta hän pelasi silti ottelun loppuun. KPL:n juoksuista vastasivat Ahti Eteläpää, Joppe Harlin, Oiva Sutinen ja Ossi Nuutila. Tuojina Larimo, Sutinen, Arponen ja Eteläpää. Ottelun pesätuomarit olivat luku sinänsä. Kaikki täpärät pesäkilvat ratkaistiin armotta kotijoukkueen eduksi. Kakkospesällä ollut tuomari erotettiin tehtävästään kesken ottelun. Tässä pelin tärkeimmät kootut selitykset.

HoNsU huonon onnen ja TMP:n vainoamana viimeisessä erässä

Oltuaan kahdeksan ensimmäistä pelivuoroa selvästi alakynnessä sai TMP onnettaren puolelleen ja onnistui tämän turvin kääntää ottelun lopputulos pelin kulkua vastaamattomaksi. Kun TMP tuli viimeiselle lyöntivuorollean johti ottelua vieraileva Hongikko 5 - 3. Tilanteita pilattiin koppilyönneillä ja pian oli Katainen viimeisenä lyöjänä mailanvarressa ja kärkimies Kekkonen vasta ykköspesällä. Kataisen jokainen lyönti tuotti kuitenkin tuloksen ja Kekkonen pääsi kun pääsikin ehjin nahoin aina kotipiiriin saakka. Katainen saatettiin sitten ripeässä tahdissa kolmoselle ja ensimmäistä mestaruussarjaotteluaan pelaavan Simo Lytsyn lyönnillä hän sai kävelyvahtiin tuoda tasoituksen 5 - 5 pallon ponnahdettua Yli-Jaskarista katsomon taakse. Mutta TMP ei tyytynyt vielä tähänkään, vaikka pian asetettiin jo toinen risti taululle. Kyntölä hoiteli onnistuneilla sijoituksilla Pesosen kolmoselle ja Mannerin tehtäväksi annettiin kapteenin kotiin toimittaminen. Merkitty lyönti epäonnistui pahasti ja pallo putosi keskelle 1-pesää. Matti Kaakkolahti ja Puttonen lähtivät tavoittelemaan sitä mahanalus kinttuja täynnä. Mutta kun molemmat yrittivät ottaa pelivälineen haltuunsa, kävi niin kuin usein ennenkin, ettei sitä saanut kumpikaan. Kun TMP riemuitsi voittojuoksun syntymistä istui Puttonen Kaakkolahden olkapäillä ja tämä vuorostaan maassa. Voitto oli jo Mailapoikien, mutta se ilahdutti yleisöä vielä yhdellä juoksulla, jonka löi jälleen Lytsy ja toi Kyntölä, viisaitten etenemisen ja vieraitten velttouden ansiosta. TMP oli voittanut 7 - 5.

Pelkkiä voittoja

TMP on tarjonnut kannattajilleen pelkkiä voittoja ja on osoittanut olevansa Hesperiaissa varmin helsinkiläisjoukkue. Eilen ei peli kyllä kulkenut yhtä hyvin kuin kauden muissa kotiotteluissa, mutta arvosteluissa on myös huomioitava se, että yhdeksiköstä puuttuivat nyt sekä Spike Lindholm että Hinttikainen. Juniorijoukkueesta poimitut Kyntölä ja Lytsy osoittivat kuitenkin miehen otteita ja varsinkin ensinmainittu oli eilen yksi joukkueen parhaista. Polttaja Jokisen ja nyt 2-pesää pelanneen Pe-

sosen epävarman työskentelyn johdosta sai HoNsU useimmin miehiä kolmoselle, mutta kotiinlyöntiyrityksissä epäonnistulivat vieraatkin luvattoman usein. Haapaniemeläisten takakolmikko Juntto, Manner, Kyntölä teki varminta työtä ja polttolinjan neljäntenä miehenä paikkaili Kyntölä tuon tuosta Jokista ja Pesosta. Etukenttä oli voimaton HoNsU:n näpöyksien edessä ja Kekkonen kaipaa edelleenkin riipeyttä syöttötyöskentelynsä. Sisäpelissä erottautuivat varmaa sijoitteluaiaa osoittanut Vainio, Manner ja Katainenkin tuntuu kauden lopussa saavan mailansa osumaan

keskelle palloa. Juoksuista löi Jokinen 1+1, Manner ja Lytsy 2 ja Katainen 1. Parhaina palkittiin Katainen yleis-, Manner sisä- ja Kyntölä ulkopelistä.

"Eikka" K. kaikki kaikessa

Pesäpalloilussakin käy joskus niin, että parempi joukkue häviää ja eilen sai tämän osan kantaakseen HoNsU:n nimivahva yhdeksikkö. Joukkueella on selvä ylote peräti kahdeksassa vuorossa, mutta kun se ei tilanteista huolimatta pystynyt toimittamaan kuin viidesmi mies kotiin, sai se pettyneenä todeta joutuneensa viimeisen pelivuoron sotkujen jälkeen niin selvästi alakynteeseen, että voitto luisuikin vastustajalle. Koettua katastrofia olisi tuskin sattunut, jos ei jo Itän paitaan puukeutunut "Osaku" Oksala olisi jälleen osoittanut epävarmaa ja ylimielistä peliä. Hän sijoittui väärin - useimmiten liian eteen - ja vaikeutti näin myös muiden takamiesten peliä. Jokinen pamautti kerran malliksi hänen ylitseen ja juoksi kepeästi kunnarin. Kaakkolahti lukkaritontillaan osoitti jälleen kerran kuuluvansa yhä edelleen maan parhaimmistoon. Lyöjänä hän oli eittämättä ottelun paras ja lukkaripelistäkään ei häntä kukaan neuvoamaan lähde. Joukkueen parhaan yleis- ja sisäpelaajan palkinnot hän kävi syvään kumartaen noutamassa ja Pyttykerhokin lahjoitti hänelle haarikkansa kentän hyödyllisimmistä pelistä. Parhaimmistoon kuuluivat myös polttaja Yli-Jaskari, joka palkittiin parhaana ulkopelaajana, sekä Matti Kaakkolahti ja Pentti Puttonen. Juoksuista löi Eino Kaakkolahti 2, Maanola ja Hovila 1 ja harhahetillä syntyi 1.

Ottelun tuomitsivat kiitettävästi Eino Maaranen Kouvola ja Raimo Leino Helsingistä. Hesperiaissa oli 874 maksanutta katselijaa.

TMP: 1-0-0-0-0-0-2-4=7
HoNsU: 0-0-0-2-0-0-2-0-1=5

Imatran 6. kotikenttävoitto Pallo-Toverit lyötiin 7 — 5

Hyvä maku suuhun ensi kesää ajatellen jäi syksyn viimeisestä mestaruussarjan ottelusta sunnuntain Maneesilla, kun IP-V vastoin ennako-odotuksia pystyi lyömään erään mestarikandidaatin, Helsingin Pallo-Toverit, numeroin 7—5. Voitto kuului IP-V:lle lähinnä paremman sisäpelin ansiosta, mutta osuutensa sen menestykseen oli myöskin vieraitten huolimattomuudella neljännessä vuoroparissa. Siinä PT:n 2-pesävahti S. Lignell heitti kaksi kertaa huolimattomasti ohi kolmospesästä ja näistä tuli IP-V:lle helposti neljä juoksua, joiden ansiosta se pääsi kääntämään tappiollisen 1—3 tilanteen omaksi edukseen. Vaikka PT tämän jälkeen kuroi vielä pelin tasoihin, ei se pystynyt vastaamaan isäntien hyvään loppukiriin, mikä tuotti kaksi juoksua ja samalla voiton.

Jos tappio PT:tä kirveli ottelun jälkeen, niin vielä enemmän se tuntui sitten, kun saatiin tietää tulos Nurmosta, jossa pisteen helsinkiläisiä edellä ollut Kouvola kärsi 7—4 häviön. Voitto IP-V:stä olisi vienyt PT:n sarjan johtoon ja ensi sunnuntain viimeisellä kierroksella sen panos Vimpelä vastaan pelattavassa ottelussa olisi ollut Suomen mestaruuden arvoinen. Nyt säilytti Kouvola IP-V:n paukulla asemansa kärjessä ja on vielä täten mestariehdokas numero yksi. IP-V matkustaa ensi sunnuntaina Raumalle, jossa se päättää sarjakauden nyt jo varman suomensarjalaisen Feran kanssa.

Ottelu saatiin pelata hyvissä olosuhteissa ja noin 1500 maksaneen yleisöjoukon läsnäollessa. Tuomarina toiminut J. Haapanen (Hamina) ei ollut selväpiirteinen pelinjohtaja, vaan jätti toiminnastaan epävarman kuvan.

IP-V meni ottelun ensimmäisessä vuorossa 1—0 johtoon P. Oinosen lyötyä viimeisenä miehenä Karstemäen kotipiiriin. PT:n toinen lyöntivuoro oli hyvä vastaus IP-V:n johtajuuteen. Stålhammar räväytti kakkosrajasta läpi ja Jokinen ehti reilusti kotiin. Toisen kerran mailan varressa ollessaan uusi Jokinen Stålhammarin tempun ja auttoi tämän kakkoselta suoraan sisään. PT johti 2—1 ja peliohjekset hienokseltaan sen hallussa. Neljännessä sisävuorollaan PT muutti johtonsa 3—1 v. -54:n lyöjäkuninkaan Kuismasen vetäistyä näitisti IP-V:n takakenttään ja S. Lignell toi juoksun. Tasoittavalla vuorolla näytteli sitten alussa kerrottuun

tapaan tuuri IP-V:lle aurinkoista puoltaan. IP-V:llä oli viimeinen mies mailan varressa, kun L. Oinonen juoksi kolmospesälle. Lyönti meni nopeassa tempossa 2-pesä S. Lignellille, joka huolimattomasti sinkosi pallon yli 3-pesä Jokisen ja niin IP-V sai juoksun ja pääsi edelleen jatkamaan. Etupesät täyttyivät ja Lappalainen asettui mailan varteen. Jälleen lyönti meni Lignellille, joka nyt vuorostaan heitti alhaalta ohi pallon mennessä yleisömuurin taakse ja saavuttamattomiin. Tyyskä ja Purovaara toivat tavalliset juoksut ja Lappalaiselle merkittiin kunnari. Viidennessä vuorossa PT:n «huippu» Stålhammar sivalsi kolmospesän takaa ulos ja Mäntynen juoksi 4—5. Myös kuudennessa vuorossa PT:n sisäpeli tuotti tuloksen ja samalla tasoituksen Stålhammarin oltua jälleen juoksun isäntänä. Aina tähän vuoroon saakka oli PT esittänyt sisällä tarkempia otteita ja sen saamat juoksut tehtiin hyvillä lyön-

neillä. Mutta IP-V tasatuloksesta lämmentyään alkoi sisällä hyvän yrityksen lyöntien onnistuessa jokaiselta ja niin peliohjat olivat sen hallussa. Hyviä tilanteita saatiin tukuttain aikaan, mutta harmittavan usein niitä pilattiin turhilla häitäilyillä. Kuudennessa vuorossa P. Oinosen lyönti kimmahti polttaja Halisen jalasta saavuttamattomiin ja Karstemäki juoksi yleisön riemuksi 6—5 johdon. Kun PT:n melkoisen valitut yritykset loppuvuoroissa tulivat IP-V:n taholta tyrmätyiksi, oli IP-V:n voitto jo ennen sen viimeistä lyöntivuoroa selvä. Ajolähdöstä tuli Purovaaran epäonnistuneella lyönnillä kuitenkin seitsemäs juoksu, jonka Karstemäki juoksi.

IP-V:n seitsemän kotiottelua on nyt sarjassa pelattu ja tulos niistä on sarjatulokkaalle kaunis: kuusi voittoa. Vain kerran poistui joukkue Maneesilta hävinneenä ja se tapahtui sarjan avauksessa, jossa Kouvola selvisi tuurivoittajaksi.

Imatran Pallo-Veikkojen ensimmäinen kesä mestaruussarjassa on päättyvässä. Sunnuntaina oli viimeinen kotiottelu, joka vietettiin yleisön suureksi riemuksi onnekkaaseen voittoon. Ottelun jälkeen riitti palkintojenjako tavallista pitempään. — Kuvassamme pankinjohtaja Viljo Timonon luovuttaa PYP:n Vuokseniskan konttorin lahjoittaman kiertopalkinnon kuluneen pelikauden aikana eniten pisteitä haalineelle polttaja Lauri Oinoselle.

Pallo-Toverien vakava ilmeinen joukkue ottelun jälkeen. Valuivatko mestaruushaaveet Maneesin hiekkaan? Pelaajat vasemmalta: Martti Jokinen, Taisto Tikkanen, Rauno Mäntynen, Uuri Ståhlhammar, Olavi Kuismanen, Esko Lignell, Esko Halonen, Unto Harden. Kuvasta puuttuu (9) Seppo Lignell.

Imatran juoksut: Laappalainen 1+2, Pentti Oinonen 2, Purovaara 1 ja harhaheitolla 1. Pallo-Toverit: Ståhlhammar 3, Jokinen ja Kuismanen 1. Mainittakoon, että PT oli saanut mukaan koko syyskierroksen sairastelleen Unto Hardenin, mutta varovaisuussyistä hänet otettiin peliin vasta kuudennessa vuoroparissa.

PT: 0-2-0-1-1-1-0-0-0 = 5
IPV: 1-0-0-4-0-1-0-0-1 = 7

OTTELUN PÄÄTTYTTYÄ OLI TAVALLISTA JUHLAVAMMAT PALKINTOJENJAKO-SEREMONIAT,

sillä tavallisten palkintojen jälkeen IP-V:n parhaimmista muistettiin arvokkailla esineillä. Tästä ottelusta palkittiin IP-V:n parhaana yleispelaajana Laappalainen, jonka korkeat syötöt häiritsivät tuntuvasti PT:n lyöntipeliä. Sisäpelistä paltittiin näpäs-spesialisti Mölsä ja ulkopelistä 2-pesä Tyyskä. Palkittujen lisäksi ansaitsevat maininnan »Jenkki Korhosen peli niin sisällä kuin ulkonakin ja Purovaaran näppärä siepparityöskentely. PT:n parhaana yleispelaajana ja sisäpelaajana palkittiin varavahtikuuluisuus Ståhlhammar, joka löi kolme juoksua ja väläytti ulkokennällä loistavia kykyjään. Ulkopelin palkinto annettiin 1-pesä Kuismaselle, mutta paremmin sen olisi ansainnut aluksi kopparin ja Lignellin munausten jälkeen 2-pesälle siirtynyt Tikkanen. Parhaimmista kuuluivat myöskin näppärä polttaja Halonen ja tarkka lukkari Mäntynen.

IP-V:n tämän vuoden parhaana yleispelaajana palkittiin polttaja L. Oinonen, joka sai Pohjoismaiden Yhdyspankin lahjoittaman arvokkaan pytyn. Lisäksi hänet palkittiin Kellosepänliike Rudolf Piilin pytyllä parhaista sisäpelisuorituksista. Ulkopelistä palkittiin sieppari Purovaara, yleispelistä lukkari Laappalainen ja lisäksi parhaana juoksujen tuojana koppari Mölsä.

Imatralaiset palkintosateessa. Pyttyä tuli tästä ottelusta sekä koko kauden suorituksista. Pokkaamassa Heikki Laappalainen.

MANEESIN SUOLA

Olisi sangan mieluista (ottaen huomioon pääkaupunkilaisen pesäpalloyleisön kultivoidun käytöksen), jos voisimme paikallisista oloista puheen ollen todeta, että tilaisuudessa nähtiin kauppalan johdon lisäksi alan asiantuntijoita ja kansakoululaisia, jotka käyttäytyivät maltillisesti eivätkä turhaan korottaneet ääntään syyskylmässä ilmassa. Se olisi ylen hienoa.

Nyt ei voida näin todeta, sillä yksi ja toinen repi äänensä maahan viime sunnuntaina, kun laskukuntainen IP-V yliheittojen avulla rääväsuinen kotiyleisönsä edessä peittoosi PT:n kuulun yhdeksikön. Huolimatta siitä, että ex-lyöjäkuningas Kuismanen, Uuri Suuri (Ståhlhammar) ja läpikiero lukkari Mäntsä Mäntynen heiluivat vastapuolella.

Mutta sellaista se vain on. Sanovat asiaa tuntevat, että kotijoukkueen ei tarvitse edes yrittää ja voitto tulee. Mutta siihen tarvitaan ehdottomasti rääväsuinen yleisö. Juuri sellaisia yksilöitä, joita löytyy vain Imatralta. Näillä maamme syrjäkulmilla on hiukan sellaista ja tällaista sen opillisen sivistyksen ja silauksen kanssa. Puuttuvat korkeammat oppilaitokset ja niinpä ollaan sitten liian välittömiä, kuten luonnonvaraisen kasvatuksen saaneet aina ovat. Saatetaan huutaakin kotijoukkueen saavutuksille ja riemastua vierailijoiden yliheitoista. Mikä ei tietenkään ole kau-

nis tapa. Sen nyt arvaa, kun on mitaleista kysymys ja kotijoukkue pelaa ilman painetta vain ilmanpaineella. Katsomossa ei pysyttyä peittämään rinnassa riehuvia tunteita naamarin taa, kuten Helsingin Hesperiaassa tehdään. Helsingin on sellainen paikkakunta, jossa linja-autossakaan ei puhuta vieruskaverin kanssa sanan sanaa (ellei tämä satu kuulumaan perheeseen). Tuijotetaan vain arvokkaasti edessä istuvan niskaan — ikkunoista ei sovi vilkuilla, kuten tekevät maalaismoukat kun ovat päässeet käymään sivistyksen kehossa. Tässä nyt mentiin vähän asian viereen. Mutta totuuden nimessä on sanottava, että kyllä matka mukavammin taittuu, jos hiukan jutellaan. Kuten on tapana Puumalan autossa. Miten sen Kaukopään kohdankaan puhumatta voi sivuuttaa — ellei halua vapaaehtoisesti syytä omalle kontolleen.

Hiukan sama asetelma on pesäpallo-ottelussakin. Kalkkiivivojen ulkopuolella. On melkoisen hölmöä mennä istumaan kolmatta tuntia kylmään syysilmaan, ellei lämpimikseen jouta mölähtelee. Jokaisella kutsuvieraalla ja pääsylipun lunastaneella on tilaisuudessa rajoittamaton äänioikeus. Niin kauan huudetaan kuin kaula kestää ja loppu alka ollaan sitten hiljaa. Ja annetaan kaverin huutaa. Jos nimittäin ilmaantuu huutamisen aiheita.

Maneesilla sitä onkin tänä kesänä ollut. Kouvola pääsi Imatran räävysuut keväällä yllättämään. Se oli tietenkin yleisön puolelta harjoituksen puutetta, kun niin monta vuotta oliin välillä ilman tätä mestarinen sarjaa. Nyt se on siitä silautunut ja huutoa on tullut tiettävästi tarpeeksi, koska se Helsingissäkin on aiheuttanut lievän shokkitilan.

Pesäpalloilun hermotekijöiden luonteeseen kuuluu, että vieraille-va joukkue kantaa helteen kiljuvan joukon edessä. Mutta myös kotijoukkue kuulee katsomosta kunniansa, jos möhläyksiä tapahtuu. Sillä asiantuntijoita istuu myös katsomossa, koska joukkueeseen ei mahdu kuin yhdeksän räpylän kantajaa. Näin lankeaa alvan luonnostaan, että neuvoja satelee tuhkatihheään. Turha niitä on partaansa mutista — ne täytyy huutaa julki. Eikä nykymaailmassa enää pieni huuto autakaan. Moni suurempikin tekijä on äänellään luonut mainetta ja kunniaa ja edesauttanut suurissa pulmakysymyksissä kamppallevia. On suuri tappio ihmiskunnalle, jos asiantuntijat vaikenivat. Silloin pääsevät asiaa tuntemattomat asiomaan. Kuten on hiljan tapahtunut:

Toissapäivänä kulki Imatralla juttu, joka — kuulemma — on lähtöisin Rautatehtaalta. Sen mukaan PT oli tarjonnut Lauri Oinoselle yhdestä nasevasta yliheistosta 20.000 mk. Noin niinkuin kipurahoina. Sellaista totalisaattoria eli tuotantolisää. Jymyjuttu! Olin eilen tilaisuudessa varmistamaan tiedon todenperäisyyttä itseltään maksuosoituksen vastaanottajalta. Kiusallinen tilanne! Nimittäin jutun ensimmäiselle kertojalle. Polttajalla nimittäin on vakituinen työmaa — kuten IP-V:n muidenkin kenttävakanssien haltijoilla — ja hän kertoi saavansa työstään kohtuulliseksi katsomansa korvauksen. Polttajan homma on hänellä harrastuksena, kuten sieppaaminen Purovaaralla. Ja jos yliheistoista ylimalkaan olisi maksettu, ei hänen töissä huolisi käydäkään. PT-ottelun tilipussi huhun mukaisella palkkatariffilla ei kuitenkaan olisi pitänyt sisällään ropoakaan. Urheilijoiden esiintymispalkkioista puhuttaessa on jätettävä pesäpallolijat säädyn ulkopuolelle — kiivailijathan ovat heitä maininneet yleisurheilun tuhoilaisiksi. Ne urheilijat, jotka saavat rahaa kuntonsa huippukausina, eivät käy kiilaan pesäpalloukkueissa. He kiilaavat omaan laskuunsa.

Edellisen huhun alkuunpanijalle sopii muistuttaa sunnuntapäivän asetelma: Tilanne oli 6—5 IP-V:lle, kun PT kävi viimeiseen mailanheilutusvuoroonsa. Ne 1500 maksanutta, jotka kentän laidalta näkivät kotijoukkueen viimeisen ulkovoiron, voivat em. alkuunpanijalle pettymykseksi kertoa, että IP-V sulki kentän niin tarkkaan, että PT:n lyöjät kuivuivat kokoon. Ja sinne kuului se kertojan 20.000 markaakin, ellei hän itse sitä käynyt kuittaamassa.

PT oli kova vierailija. Yleisö sai mitä halusikin. Enkä yhtään ihmettele, vaikka tuo samainen PT veisi tämän vuoden yhdeksän kultaista mitalia. Se pystyy siihen ilman rahaakin.

LMV – Kiri 3 – 3

Mailaveikkojen lupaavat esitykset viimeisissä SM-sarjan koitoksissa riittivät nostamaan yhdeksikön melko selväksi suosikiksi Jyväskylän Kiriä vastaan. Olihan Kiri sarjan häntäpään joukkueiden ryhmään tuomittuna. Kiri oli kuitenkin yllättävä. Joukkue pelasi sisukkaasti ja rohkeata sisäpeliiä käyttäen ja olisi ansainnut aktiivisuusvoiton pelissä. Yleisöä oli katsomossa ehkä monista yhteensattumista johtuen yllättävästi vain 403 maksanutta.

Lyöntijärjestyksessä LMV: Hahl, Hauta-aho, Elomaa, Nyman, Hanski, Paavola, Parkkonen, Kajander, Vuori ja vaihtomiehenä oli Kokko. Kiri: Salo, Hautamaa, Jaakkola, Parviainen, Karjalainen, Korhonen, Suuronen, Harju, Rautiainen sekä vaihtomiehenä Helkala. Kiriltä oli poissa valtiokokoonpanosta Pentti Paavola. Tasaista oli lyöjärintamalakin, kun kerran tasapeliin päädyttiin, niin miehiäkin kävi mailan varressa molemmilta 67. Peli kesti 1 tunti 40 min. Tuomarina Toivo Vanhanen Helsingistä hyvä.

1. vuoro. Kiri voitti hutunkeiton ja LMV aloitti sisällä muiluttaen Hahlin kakkoselle. Elomaan ollessa lyöjänä innostui Kirin syöttäjä Salo tarjoamaan vääriä ja tällöin Hahl vaihtoi kolmoselle, josta käveli lahjajuoksun 1 – 0. Kiri aloitti lupaavasti kehittämällä ajon kuolleita. Hanskin loistava kiinniotto ja tarkka palautus tuhosi kuitenkin Salon. Korhonen lyöntivuorolain iski kopin ja kenttä tyhjäksi.

2. vuoro. LMV sai Elomaan kolmoselle, mutta valmista ei syntynyt. Kiri järjesti jälleen ajon kuolleita. Hanskin ja Elomaan palautukset tekivät kuitenkin tyhjäksi Salon ja Hautamaan kotiintuloyritykset. Jaakkola taas oli kolmosella niin herkässä, että erehtyi Parkkosen väärellä irti pesästä.

3. vuoro. Lahden sisävuoro odottamattoman heikko. Elomaastakin tehtiin karpänen Nymanin vedotessa vääran. Kirin yritys jatkui lujana. Onni vaan ei ollut myötäinen. Harju pelastui hienolla syöksyllä kolmoselle ja jälleen oli ajo kuolleita. Salo ja Hautamaa paloiivat kotitaipaleella ja Hanski järjesti vaihdon tuhoamalla juoksijan ykköspesälle.

4. vuoro. LMV:n Nyman saatiin kolmoselle, mutta Elomaan ratkaiseva lyönti nousi kopiksi. Kirin kohdalla heikkoho sisävuoro.

5. vuoro. LMV:n sisävuoro kuivui juoksuita. Rautiaisen syöksy aitoon baseball-tyyliin kakkospesälle, jolloin Elomaa täpärästi kuoli oli mieleenpainuvuin suoritus. Lahden ulkokenttä pelasi moitteettomasti ja Kirin sisävuoro oli laimea.

6. vuoro. LMV:n kohdalla yritys loppui lyhyeen. Kiri hyökkäsi tarkkokaasti ja siirtyi johtoon. Parviainen ja Karjalainen takapesillä. Suuronen sivalsi tarkasti Elomaan taakse, mutta Vuori syöksyi vauhdilla alle, koppasi pallon kopiksi ja tuhosi komealla palautuksellaan Parvisen. Takapesät taas miehitettynä. Salo löi voimakkaan laaään kohti 2-varaa ja Karjalainen lähti merkillä. Vuori ei tavoittanut palloa ja kun Hauta-aho nohti varmistamisen livahti pallo tavoittamattomiin ja Karjalaisen lisäksi vielä Rautiainen toi juoksun Salon kiertäessä kunnarin. Peli oli 3 – 1.

7. vuoro. LMV:n Parkkonen eteni kolmoselle. Nyman sivalsi vihasen nuoliaisen yllättävästi pitkin täysin varmistamatonta 1-rajaa ja juoksu oli valmis. Vahinko, että pallo pysähtyi katsomoon, sillä Nyman olisi helposti ehtinyt kiertää kunnarin. Tilanne 3 – 2. Kiri rynnisti jälleen tasoittavallaan rohkeasti, mutta polttolinjalla käytiin arnotonta tuhoamissotaa Hanski-Elomaa ja kun Kajanderin näpit kolmosella pitivät hyvin löysivät kaikki vieraiden etenijät matkansa pään tällä pesällä.

8. vuoro. LMV sai aikaan ajon ilman kuolleita. Hauta-aho asettui purkamaan ja kun Jaakkola kakkospuolella joutui hetkisen hamuilemaan palloa toi Kajander tasoituksen 3 – 3. LMV oli saada johto-

juoksunkin, mutta Vuori aikaili turhaan 3-pesällä tuhoutuksen lentävästä syöksystään huolimatta täpärästi kotipesään. Kirin aikaan saannoksena oli jälleen ajolähtö, mikä kuitenkin kuivui heikkoihin keskikentän lyönteihin.

9. vuoro. Heikkoa peliä. Kolmospesällä ei saatu yhtään juoksijaa.

LMV: 1-0-0-0-0-1-1-0 = 3
Kiri: 0-0-0-0-0-3-0-0 = 3

Olli Hanski osoitti olevansa erinomaisessa syyskunnossa ollenkin ottelun ehdottomasti paras pelaaja. Kakkospesällä hän kauhoi tuttuun tyyliinsä sekä sisäpelissä oli yhdeksikkönsä varmimpia järjestelijöitä. Palkittiin parhaana yleisjä ulkopelaajana. Sisäpelipalkinto annettiin Esa Hauta-aholle. Kirin parhaana sisäpelaajana palkittiin Reijo Salo, ulkopeliluisikan vei kakkosvara Erkki Rautiainen. Yleispe-
lipalkinto meni Pertti Jaakkolalle.

PuMu:lle helpolla pisteet

Rauman Feran vierailu mestaruussarjassa muodostuu ranskalaisellaiseksi, sillä raumalaisen putoaminen Suomen sarjaan sinetöitiin tänään, jolloin Puna-Mustat nappasi Raumalla molemmat pisteet selvällä 7-1 juoksuerolla. Ottelua oli seuramassa ainoastaan 198 maksanutta katselijaa, joten raumalais-yleisökin näyttää jo heittäneen toivonsa suosikkiensa säilymisestä. Heikkona tuomarina toimi H. Uusitalo Turusta, kun sensijaan V. Hulpio Porista oli hyvä syötönvalvoja.

PuMu voitti hutunkeiton ja Fera sai aloittaa sisällä, mutta ei tullut tulosta. PuMu sai heti 4 juoksua ja ottelu oli ratkaistu. Ensin Liukkonen löi nykyään harvinaisen 2-raja piikin ja Pauloff kiri kakkoselta kotiin. Heti perään Kujala löi Liukkosien sisään. Pauloff onnistui ajotilanteessa ja Kujalalla ei

ollut suurempia kiireitä tuoda juoksu. Vielä kun Kujala oli pamauttanut kakkosnurkasta maisemaan ja Alikoski juossut oli saatu taululle tilanne 4 - 0. Toisessa Kujala toimitti Halosen turvaan ja vieraiden johto oli 5 - 0. Kolmannessa Fera sai ainoan juoksunsa, senkin PuMu:n hyvällä avustuksella. "Simppa" Lehtonen löi polttaja Koukun käsiin, joka heitti tappoheiton ohi kakkospesän ja Lehtonen kiersi kunnarin pallon ollessa katsomon alla. Viidennessä Pauloff löi Alikosken kotiin 6 - 1. Kahdeksannessa Liukkonen löi selvän laittoman kolmospuolelle, mutta tuomari oli suosiollinen ja Ossijussi Halosella ei ollut kiirettä tuoda 7 - 1, joka jäi ottelun lopputulokseksi.

PuMu:n joukkueesta puuttui Rauko, mutta mukaan oli jälleen saatu pitkän aikaa kättään potanut Väiski Liukkonen, joka kaikkien yllätykseksi juoksi 3-varaksi. Myös vastakkaisella tontilla nähtiin uusi mies, sillä Halonen ja Linden olivat vaihtaneet paikkoja. Liukkonen onnistui jälleen erinomaisesti kaikissa yrityksissään ja hänet arvosteltiin joukkueen parhaaksi yleispelaajaksi. Ottelu ottelulta peliään parannellut lukkari Heikki Kujala vei vaarallisuuden koti-joukkueen lyöntipeliltä ja tämän ansiosta hänet palkittiin joukkueensa parhaana ulkopelaajana. Yhdessä Pauloffin kanssa muodosti tämä pari myös PuMu:n sisäpelin parhaan osan ja vastasi kaikista lyödyistä juoksuista.

Fera sai ainoan juoksunsa harhaheitolla polttaja Koukun lingotessa tappopallon yli 2-pesä Halosen. Palkituiksi tulivat Simo Lehtonen yleispelistä, Jokela ulkopelistä ja Vikatmaa sisäpelistä.

Jos sarja menee jännittävämmäksi se on pilalla! Kolmen kopa taistelee mestaruudesta ja kolme putoamista vastaan. Mestaruustaistot on selvitetty alla, mutta kahta lähtijää haetaan triosta Kiri, PuMu ja PeVe. Kiri kohtaa kotonaan TMP:n, joka tuskin lähtee matkalle ihan kovimmalla porukallaan, kun sillä ei ole mitään panna otelussa. PuMu kohtaa Vimpelin

Hesperiaassa ja sekin vaikuttaa miten käy Vedon lauaintana Pallo-Tovereiden kanssa. Jos Vimpeli häviää molemmat ottelut jää kateen pronssi. PeVe matkustaa Nurmoon, jossa Jymyllä ei ole muuta voitettavaa kuin Martikkalan Veikon lyöjäkuninkuus, joten ainakin kovaa lyödään. Tasa-pisteissä kolmikko ratkaisee paremmuutensa uusintaottelulla, jossa huomioidaan myöskin keskinäisten sarjaottelujen tulokset. Tämä on uutta käytäntöä. Muut ottelut Sotkamo - HoNsu, Lippo - Ilmajoki ja Fera - Imatra ovat sinänsä merkityksellisiä joukkueille, mutta vaikuttavat henkilökohtaisiin meriteihin kuten lyöjätilastoon.

Mestaruussarja 20. 9.

Ilmajoki - Sotkamo	...	5-2
Vimpeli - Sotkamo	..	14-5
Pesä-Veikot - Lippo	..	10-4
Nurmo - Kouvola	7-4
TMP - HoNsu	7-5
Imatra - PT	7-5
Lahti - Kiri	3-3
Fera - PuMu	1-7

Kouvola	..	13	11	0	2	112-	53	22
PT	13	10	1	2	121-	60	21
Vimpeli	..	12	10	0	2	121-	45	20

TMP	13	8	0	5	114-	81	16
Lahti	13	7	1	5	105-	55	15
Hongikko	..	13	7	1	5	97-	78	15
Ilmajoki	..	13	7	1	5	69-	59	15
Imatra	13	7	0	6	87-	111	14
Nurmo	13	6	0	7	82-	124	12
Sotkamo	..	13	5	1	7	68-	91	11
Kiri	13	3	2	8	79-	73	8

PuMu	13	3	2	8	85-	85	8
PeVe	13	3	2	8	63-	94	8
Oulu	13	2	2	9	55-	162	8
Fera	13	1	1	11	39-	126	3

Lyöjätilasto:

1. Veikko Martikkala, Nurmo, 1+26 = 27; 2. Uuri Ståhlhammar, PT 2+22 = 24; 3. Leevi Nyman, Lahti 4+19 = 23; 4. Väinö Liukkonen, PuMu 0+23 = 23; 5) Osmo Oksala, Hongikko 3+19 = 22; 6. Anssi Jokinen, TMP ja Rauno Latvala, Vimpeli 3+17 = 20; 8. Ismo Maanola, Hongikko ja Pentti Katainen, TMP 0+19 = 19; 10. Eero Vilevaara, Vimpeli 4+14=18.

Kouvolan, PT:n ja Vimpelin mitalien väri vielä epäselvä UUSINTAOTTELUJA ODOTETTAVISSA

Taistelu pesäpalloilun mestaruussarjan kärjessä ja tyvessä jatkuu entisellään. Ratkaisu siitä, minkäväriset mitalit Kouvola, PT ja Vimpeli tulevat saamaan, siirtyi viimeiselle sarjakierrokselle. Kouvola ja PT kompastuivat eilen, edellinen jälleen kerran Nurmoon ja jälkimäinen Imatran sarjatulokkaaseen joten vain Vimpelin onnistui ainoana "kolmesta suuresta" lisätä pistetiliään. Kouvolan asema on tappiosta huolimatta paras, sillä se on kilpakumppaneitaan — PT:ta yhden ja Vimpeliä kaksi pistettä edellä ja saa pelata viimeisen ottelunsa omalla kentällään. Vimpelillä on teoriassa mahdollisuudet päästä myös 24 pisteeseen, mutta sen on otettava voitot Pallo-Tovereista ja Puna-Mustista vieraan yleisön edessä. PT:n mahdollisuudet ovat Lahden käsissä. Vaikka oranssipaidat voittaisivatkin Vimpelin, karkaa Kouvola pisteen päähän, ellei Lahti tule ja lyö isompaa valttia pöytään. Uusintakaan ei Kouvola ja Vimpelin kesken ole kaukana, sillä PT ei ole nyt parhaassa kunnossaan.

Sekaista on vielä tyvipäässäkin, sillä vain kahden putoajan nimet voidaan toistaiseksi julistaa. Kiri, PuMu ja Pesä-Veikot ovat tasapisteissä ja ratkaisua on näidenkin kohdalla vielä odotettava. Kirin ohjelma on helpoin. Lippo ja Fera eivät jaksaneet vuotta enempiä kilpailu samassa sarjassa maan parhaiten kanssa.

Kilpailussa lyöjäkuninkuudesta repäisi Nurmon Martikkala yllättävän selvän johdon. Myös Ståhlhammar, Nyman ja Liukkonen ohittivat kärjessä olleen Oksalan.

Ratkaisutapahtumien sunnuntai pesäpalloilun mestaruussarjassa

Pesäpallon sarjakaudelle pannaan ensi viikonvaihteessa piste — tai ainakin puolipiste, sillä sekä mestaruus että yksi putoajista saattaa vielä sunnuntai-iltana roikkua ilmassa. SM-sarjan laittajat ovat tänä vuonna ehkä onnistuneet paremmin kuin aikoihin, sillä vielä viimeisen kierroksen kahdeksasta ottelusta on viidellä erittäin merkittävä panos.

Ratkaisujen sunnuntai on edessä pesäpalloilun mestaruussarjassa. Toukokuun 10. p:n aloitettu kamppailu pisteistä saataan nyt päätökseen, joka jännittää kaikkien kansallispeleimme ystävien mieliä. Onhan asetelma viimeiselle "kierrokselle" lähdettäessä mahdollisimman mielenkiintoinen niin kärjessä kuin tyvessäkin. Kouvolan, PT:n ja Vimpelin mitalienvärit ovat vielä epäselviä, kun taas kolmikko Kiri, PuMu ja PeVe taistelee putoamista vastaan yhden selvityskäytännön. Penkkijännäreille riittää siis tänä pyhäseutuna veikkauskohteita, joitten ympärillä on enemmän tai vähemmän "tulikivenkatkua".

Kaikkilla joukkueilla on Vimpeliä lukuunottamatta vielä ottelu jäljellä, eteläpohjalaiset asettuvat nimittäin sekä lauantaina että sunnuntaina Hesperian kilaan. Sillä onkin kärkijoukkueista ehkä vaikein osuus vielä taivallettavanaan, Kouvolan ja PT:n saadessa kamppailu viimeisensä kotikentillään.

Sarjan kärki on tällä hetkellä seuraava:

Kouvola	13	11	0	2	112—53	22
PT	13	10	1	2	121—60	21
Vimpeli	12	10	0	2	121—45	20

Mitalikamppailut

Vimpeliläiset siis tulevat pääkaupunkiin kohdatakseen lauantaina PT:n ja sunnuntaina Puna-Mustat. Edellisellä ottelulla on suuri merkitys: Jos PT sen häviää, se jää auttamatta pronssille, tasapelikään tuskin pitää helsinkiläisiä muuta kuin teoriassa paremmassa asemassa. Toisaalta Vimpelille voitto merkitsee melkein puusintakamppailua SM:stä, tasapelikin luonee samat mahdollisuudet, mutta tappio pudottaa sen kullan syrjästä. — Merkittävää on, että Vimpeli ei Hesperiasa ole koskaan oikein ollut "kotonaan". Olympiavuonna -52, jolloin PT putosi sarjasta, pystyi ViVe kukistamaan oranssipaitaiset viimeksi pääkaupungissa. Viimeksi kuluneena kuusi vuotiskauteen on pääkaupunkilaisista hävinneet vimpeliläisille kotonaan vain Haukat (-58 1—2) ja PuMu (-57 4—5). — Sunnuntaina on mielenkiintoinen kamppailu, sillä silloin putoamaan tuomittu PuMu pyristelee vimpeliläisiä vastaan. Evakkojen voitto antaa heille ilmeisen uusintamahdollisuuden sarjapaikasta, joten on kysymys sekä kullasta (?) että putoamisesta samassa ottelussa.

Kouvolassa eletään tulisilla hiihillä viime sunnuntaisen Nurmotappion jäljiltä. Tappio lienee paikattavissa ensi pyhänä, jolloin Lahti tulee vieraillemaan uudessa kaupungissa. Yleensä näiden naapurusten ottelut ovat päättyneet viime vuosina kotivoittoihin, mutta poikkeus löytyy tästäkin vuodelta -54, jolloin LMV oli ilkeä vieras voittaan 3—2, pudottaen sillä isäntänsä kullasta pronssille. Eipä

taida tällä kerralla kuitenkaan näin tapahtua, sillä vierailija ei ole mitään menetettävänä eikä mitään muuta kuin "päänahka" tavoittelavana, sillä tuskinpa kanuuna-Nyman tässä ottelussa kruunautuu lyöjäkuninkaaksi.

Vaaravyöhyke

Aivan selvä putoaja on jo Fera eikä Lipollakaan ole enää kuin minimaalinen teorisuus uusia sarjasopimustaan: Sen olisi lyötävä Ilmajoki noin sadalla juoksulla... Sensijaan seuraavasta kolmikosta yksi säilyy sarjassa, joko suoraan tai uusinnan kautta:

Kiri	13	3	2	8	79—73	8
PuMu	13	3	2	8	85—85	8
PeVe	13	3	2	8	63—64	8

Tasaista siis, vaikkakin Pesä-veikoilla on kiistatta huonoimmat juoksuluvut. — Kiri saa näistä kotiinsa Harju-kammosen TMP:n, jolla ei ole mitään menetettävää ottelussaan. Kun koripalloilun SM-sarja alkaa samana päivänä lienee helsinkiläisten jätettävä kotiin "koriksen" sarjapaikasta taistelemaan ainakin Lindholm ja todennäköisesti Katainen, sillä joukkue on menettänyt täyden viisikon loukkaantumisten vuoksi. — PuMu kamppailee puolestaan — kuten jo on mainittu edellä — mitali-Vimpeliä vastaan ja ilmeisesti "hampaat irvessä". Kun Liukkonenkin on käsiavannastaan huolimatta mukana saattaa PuMu:kin olla sini-valkoisille vimpeliläisille kova pala. — Pesä-veikot matkustaa Nurmooon, missä KPL viikko sitten palautettiin päiväjärjestykseen. Silloin olivat nurmolaiset vielä putoamisuhan alaisina — eivät enää — joten ote on saattanut hervota muilta paitsi lyöjätilastoa johtavalla Veikko Martikkalalta. PeVe on venvyvä joukkue, joka saattaa pahan paikan tullen esittää ihmeitäkin, joten...

"Mitään sanomattomat"

Muissa kierroksen otteluissa nähdään seuraavat kamppailut: Lippo—Ilmajoki, Sotkamo—Hongikko ja Fera—Imatra, joilla ei ole sarjatilanteeseen nähden muuta merkitystä kuin loppuselvitys sijoista 4—10. — Ilmajoki on osoittautunut heikoksi vierailijaksi, joten Lippo saattanee ilahduttaa kotiyleisönsä toistaiseksi viimeisessä SM-sarjaottelussaan, Sotkamo tuskin enää esiintyy parhaassa kokoonpanossaan ja Imatra lienee Raumalla matkaväsynyt Etelä-Suomen poikki ulottuvasta taivalluksestaan.

Mahdolliset uusinnat

Mainittakoon vielä väärikkäistysten välttämiseksi, että Suomen mestaruudesta uusitaan vain siinä tapauksessa, että vähintään kaksi joukkuetta saavuttaa saman pistemäärän, jos joukkueita on kolme, uusivat vain ne kaksi, joilla on paras juoksuo. — Uusinta suoritetaan jo seuraavana viikonvaihteena ja puolueuttomalla kentällä, ehkäpä tällä ilahdutetaan pääkaupungin pp-yleisöä? — Viimeksi suoritettiin SM-uusinta 1950, jol-

join Hamina ja Lahti kamppailivat kerrassaan kolmasti — keskimmäisen ottelun tultua mitätöidyksi. Silloin oli periaatteena suorittaa ottelu kummankin kotikentällä.

Putoamis-uusinta suoritetaan huomoin toisin: Mikäli lopusta lukien neljännellä ja viidennellä on sama pistemäärä, uusivat ne keskenään sen joukkueen kotikentällä, joka varsinaisessa sarjassa matkusti. Näiden kahden ottelun yhteistulos ratkaisee putoajan. — Mainittakoon vaarakolmikoon juoksuedut siinä järjestyksessä kuin ne uusinnassa tulisivat kysymykseen:

PuMu—Kiri	14—6
PeVe—PuMu	0—8
Kiri—PeVe	4—10

Näin ollen olisi siis PuMu:lla kahdeksan juoksun etu kummassakin, PeVe:lla etunaan Kirin voitto kuudella juoksulla ja Kirillä tappiojuoksua molemmissa tapauksissa jo ennen ensimmäistä vuoroparia.

Asetelmat ovat siis mitä jännittävämmät ja kuten mainittiin sarjaohjelman tekijät ovat onnistuneet aivan loistavasti. Ainoa mistä voi jupista on ottelujen ajankohta 26—27 päivänä syyskuuta, joka on jo aika myöhäinen ja ollaan huonolla tuurilla sään armoilla. Kylmyys on jo karkottanut aikaisemmissa otteluissa yleisöä katsomoista. Saa nähdä nyt miten käy viikonloppuna. Ainoa mahdollisuus saada kautta lyhemmäksi on lyhentää kesätaukoa, joka nyt on viitisen viikkoa. Arki- ja kaksoisotteluja on käytetty kiitettävästi, joten niitä ei voi paljon enää lisätä.

SM-TILANNE

KOUVOLA	22 p
PT	21 p
VIMPELI	20 p

RATKAISUOTTELU
HESPERIASSA
TÄNÄÄN

PT klo 15.30

Vimpeli

Viekö Vimpeli voiton
— KULLAN?

Vimpeli hermoili Hesperiaassa PT löysi kuntonsa ja voitti 9-7

Rauno Mäntyselällä oli valtit käsissään

Lauantaina pelattiin pesäpallolun ratkaisuoitelluista ensimmäinen Pallo-Toverien ja Vimpelin Vedon välinen mitalitaistelu. Otelu kohosi tasollisesti kauden parhaaksi ja kaikesta huomasi, että kentällä oli kaksi todella hyvää ja parhaaseen taisteluvireeseen latautunutta joukkuetta. Pallo-Toverien kunto ei viime aikoina ole ollut vakuuttava, ja siksi oli Vimpeli veikkauksissa selvä suosikki, vaikka tiedettiinkin sen kautta vuosien vähän oudoksuneen Hesperian kaukaloa.

Vimpelistä oli saapunut runsaasti innokkaita pesäpalloilun ystäviä kannustamaan suosikkien kamppailua ja helsinkiläisistäkin löytyi paljon valko-siniasuisten Pohjanmaan poikien kannattajia. Oranssipaidat tukivat kuitenkin kauniilla pelillään vastustajien kannattajien suut ja päättivät virallisen sarjakauden osaltaan todella mallikkaasti voitonumeroihin 9 - 7.

Ottelussa seurasi jännitysmomentti toistaan ja vielä viimeisessä vuorossa viimeisen lyöjän ansiosta oli Vimpeli tasoittoa pelin. Nygård löi komeasti 3-pesän takaa lapi ja ykkösellä ollut Veikko Latvala ja lyöjä itse lähtivät etenemään. Ainoa mahdollisuus oli, että ainakin Latvala pyrkii kotipiiriin saakka, jotta tilanne jatkuisi. Jostakin käsittämättömästä syystä hän jäi kuitenkin kolmoselle, ja kun pallo toimitettiin Mäntyksen haltuun tuli peliä hyvin johtaneen Riihimäen Pentti Niemen tehtäväksi päättää tämä hyvässä hengessä käyty peli.

Imatra tappion jälkeen Pallo-Toverit rustasi lyöntijärjestyksensä uuteen uskoon tähän "viimeiseen taistoon" kun Hardenkin oli täyspäiväisesti mukana. Unto Harden, Taisto Tikkanen, Martti Jokinen, Uuri Ståhlhammar, Olavi Kuismanen, Esko Lignell, Rauno Mäntynen, Pekka Hakala ja Esko Halonen.

PT nyt sarjajohdossa

Voitto johdatti PT:n jälleen ohii Kouvolan, jolla on kuitenkin huomenna tilaisuus kotikentällään merkityttää nimensä ensimmäistä kertaa mestareitten luetteloon. Mikäli sen ja Lahden välinen ottelu päättyisi tasan, jouduttaisiin PT:n ja Kouvolan välillä suorittamaan ylimääräinen ottelu Helsingissä kun taas Lahden voitto pysyttäisi PT:n loppuun saakka kärkiasemassa.

Vimpelin merkki PT:n tiedossa

Pallo-Toverit pelasivat erittäin tehokasta sisäpeliä ja uhkasivat melkein joka vuorossa Vimpelin kahden miehen takakenttää. Taisto Tikkanen, joka yritettiin varsinkin ulkovuorojen aikana tehdä huudoilla "kuumaksi", nousi nyt joukkueensa parhaaksi lyöjäksi.

Tehokasta työtä tekivät myös Mäntynen ja lyöjätilastossa toisena ollut Ståhlhammar. Ulkopelissä kiintyi huomio siihen, että Mäntynen heitteli väärä aina kun Vimpelin kärkimies oli saanut etenemismerkkin. PT:n huoltaja oli onkinut jo ensimmäisessä vuorossa tietoonsa Vimpelin pelinjohtajan ja "sähkötti" hänen ajatuksensa Mäntyselälle, jolla olikin täten pelin ohjaukset käsissään. Hän hoiteli niitä kaikkien taiteen sääntöjen mukaan ja moni vimpeliläinen sotki konseptinsa mailanvarressa ollessaan. Ei ihme, että Mäntynen loppukillassa palkittiin joukkueensa parhaana ulkopelaajana, kentän parhaana virsuilla, ratkaisevimmasta peliteosta ja Pyt-tykerhon haarikalla kentän hyödyllisimpänä.

Ulkopelistä on kiitettävä myös varmanäppistä polttaja Halosta sekä 3-vara Ståhlhammaria, joka varsinkin kovien heittojensa ansiosta näytti tuhoa. Sieppari Hakala syylistyi harvinaisen huonoon heittopeliin, mutta onneksi joukkueelle ei mitään ratkaisevaa silti päässyt syntymään. Kuismanen oli myös tavallista pirteämmällä pelipäällä.

Epävarma takakenttä

Jo ottelun ensimmäinen vuoropari paljasti, ettei Vimpelin takakentän parivaljakko tule selviytymään kunnialla ottelusta. Varsinkin 3-vara Havisen epäonnistumiset antoivat heti alkuun PT:lle lisää uskoa ja joukkue pääsikin seläiseen johtoon, jonka onasteltiin jo ratkaiseen pelin. Vieraat kuitenkin osoittivat hienoa keskittymiskykyä ja pystyivät tasoitamaan ja siirtymään hetkeksi jopa johtoonkin. Merkittävin osa tässä vaiheessa vei 2-pesä Rauno Latvala, joka oli ainoa, johon Mäntyksen tempuillut eivät päässeet vaikuttamaan. Hänet palkittiinkin oikeutetusti sisäpelin parhaana. Myös Markus Lakaniemi, joka syöttötyöskentelyssään "matkii" Nurmon Raskua, kunnostautui erikoisesti vaihtolyöjänä. Ulkopelissä yllätettiin myös koko kauden varmasti pelannut 4-miehinen polttolinja, jossa erikoisesti polttaja Niemi ei vastannut odotuksia. Palkituksi tullut 3-pesä Nygård pelasi, lukuunottamatta kahdeksatta vuoroparia, jolloin PT tehtiin 5 juoksuja, varmaotteisesti samoin kuin ajoittain hieman työttömäksi jäänyt 1-pesä Mäkeläkin. Latvalan veljesten vartioma kakkoslinja ei ollut uhattuna, mutta varsinkin 2-pesällä pelannut Rauno pomputteli jo helppojaakin palloja.

PT:n juoksuista löi Tikkanen 3, Mäntynen ja Ståhlhammar 2 sekä Hakala ja Kuismanen 1. Vimpelin vastaavat miehet olivat: Rauno Latvala 3, Lakaniemi, Havinen, Lillstrang ja Nygård 1.

Juoksuja toivat: PT: Jokinen 2, Tikkanen 2, Mäntynen, E. Lignell, Hakala, Harden ja Kuismanen kukin yhden. ViVe: Lakaniemi 2, Mäkelä 2, V. Latvala, R. Latvala sekä Lillstrang yhden. Koleassa ja tuulisessa säässä kamppailua oli seuraamassa 1.029 maksanutta.

PT: 3-0-1-0-0-0-0-5-0 = 9
Vimpeli: 0-1-0-0-3-0-1-2-0 = 7

Haran mietteitä Vaasan sivuilta.

VIMPELIN turhaan tappioon tekisi mieleni jossitellen kajota. Jos mm. Havinen olisi taittanut heti alussa Niemen Vilelle käsiin, olisi juoksu jäänyt tulematta. Jos Havinen ei olisi uskonut pudotuskehutusta (jonka kuultuaan PT:n Mäntynen lähti ennen kiinnittoa kotitaipaleelle) tai olisi onnistunut taittoheittosaan, olisi PT:n toinenkin juoksu jäänyt tulematta. Jos Lillstrand olisi vaivautunut ottamaan kyykkykopin 3. vuorossa, olisi taas yksi juoksu vähemmän. Ellei PT:n lukkari Mäntyksen ihmekauhaisu kotipesässä olisi onnistunut, olisi "pajatso tyhjentynyt". Ellei Lillstrand olisi pudottanut selvää koppia ja taittoheitto olisi onnistunut, olisi jälleen yksi juoksu tullut vähemmän.

JOS NYGÅRD olisi viimeisessä vuorossa viimeisenä lyöjänä malttanut odottaa (lyönti jäljellä), niin... Nyt tapahtui seuraavaa: Jaskan rajalyönti ujeli ulos kolmospuolelta. Veikko Latvala lähti 1-pesältä ja ehti hyvin kolmoselle. Tällöin oli pallo jo tulossa takaa, eikä hän näinollen uskaltanut suoraan jatkaa. Jaska ei pannut jarruja päälle, eikä tässä vaiheessa ollut aihettakaan, koska lyöjiä ei ollut, mutta laskuvirhe hänelle tuli. Ilman muuta pallo tässä tapauksessa taitettiin 3-pesän kautta ja vielä Ståhlhammarin katapultin sinkoamana. Vaikka Veikko olisi jatkanut suoraan kotiin, olisi Jaska itse kolmantena palanut kolmoselle ennen juoksun syntymistä. Siksi sanon, että Nygårdin olisi pitänyt lyödä viimeinenkin lyönti ja turvata sillä jatko.

NELJA TURHAA juoksuja annettiin siis "möhläyksillä". Ilman niitä olisi parempi voittonut. Tosin Havisen ja Lillstrandin puolustukseksi on sanottava, että Hesperian kaukalo on vaikea, etenkin ensikertalaisille.

Nurmo - Pesä-Veikot 11 - 4

Noin 300 henkeä oli saapunut seuraamaan Nurmon Jymyn ja Pesä-Veikkojen välistä ottelua, joka jouduttiin suorittamaan kolessa syyssäässä. Alkuvuoroissa PeVe pelasi erittäin yritteliäästi ja lyöntipelikin oli suhteellisen voimakasta. Neljännessä vuorossa pääsivät myös Jymyn pojat juonestakiinni ja olivatkin loppupelin ajan selvästi niskan päällä. Jymyn ulkopeli oli koko ajan huomattavasti tiiviimpää kuin vastustajan. Kovan lyöntipelin ja tiiviin ulkokentän ansiosta Jymy täysin ansaitsi voittonsa.

Hutunkeiton voitti Jymy ja meni ulos. PeVe aloitti yritteliäästi. Kovan pääsi helposti kolmoselle, Paavola löi hyvin kakkospuolelta läpi ja vieraat johtivat 1 - 0. Nurmon pojat vuorollaan eivät saaneet juoksutiliään avatuksi. Latikka tosin paloi aivan kotipiirin rajalla.

Toisessa PeVe sai ajon kulleilta, mutta juoksija paloi aivan kotipiirin rajalla. Jatkossa Paavola toimitti Dufvan kotiin ja kun Jymy tuli nopeasti kolme kuollutta johtivat Pesä-Veikot 2 - 0. Kolmas oli molemmille joukkueille juoksuton.

Neljännessä PeVe edelleen lisäsi juoksutiliään Pollarin ollessa juoksijana, Ami Paavolan lyödessä jo kolmannen juoksun. Myöskin Jymyn pojat pääsivät juonestakiinni. Martikkala löi Latikan kotiin ja Risku pääsi läpiheitolla turvaan. Kehittyi ajotilanne, jota Risku ryhtyi purkamaan. Hyvin suoritettu näpäs saatteli nopean Saarikosken kotiin ja peli oli tasan 3 - 3.

Seuraavat kaksi vuoroparia olivat juoksuttomia vaikka Jymy oli painostavana osapuolena selvästi.

Seitsemäs vuoro päättyi jyväs kyläisiltä nopeasti, mutta Jymyn pojille oli vuoro tuloksekas. Syntyi ajo ilman kuolleita. Risku ryhtyi purkamaan. Hän löi ensin Mannilan ja sitten Paskin alas. Ajon jatkuessa sivalsi Risku Saarikosken ja sen jälkeen vielä Saarikoski etu-

kenttällyönillä Riskun, joka hyvin aavistaen ehti reilusti kotiin. Kun Martikkala oli vielä komealla keskeltä suoritettulla läpilyönillä turvannut Riskun kotitaipaleen, johti Jymy vuoron päättyessä jo 8 - 3.

Kahdeksannessa vuorossa PeVe kartutti vielä juoksutiliään yhdellä Reijun toimittaessa Lehdon kotiin. Jymyn pojat vuorollaan saivat jälleen ajon ilman kuolleita. Riskun onnistui lyödä Saarikoski sisään ja ajotilanteen jatkuessa Martikkala turvasi Riskun kotitaipaleen. Jymy johti juoksuin 10 - 4.

Viimeisessä PeVe ei enää pystynyt lisäämään juoksutiliään, Jymy vuorollaan varmisti voittoa. Riskun ollessa kakkosella, suoritti Martikkala lujan lyönnin takakentälle Riskun edetessä kolmoselle. Häntä yritettäessä polttaa pallo meni kuitenkin läpi ja Risku ehti hyvin kotiin. Lopputilanne 11 - 4.

Jymy: 0 0 0 3 0 0 5 2 1 = 11
PeVe: 1 1 0 1 0 0 0 1 0 = 4

Nurmon juoksuista löivät Martikkala 3, Risku 3, Risku 2, Saarikoski 1 sekä harhaheitoilla tuli 2. PeVe: Paavola 3 ja Reiju löi yhden.

Parhaina palkittiin sisäpelaajina Pesä-Veikkojen Paavola ja Nurmon Martikkala. Ulkopelaajina PeVe:n polttaja Erkki Kovanen ja Nurmon sieppari Seppo Saarikoski. Yleisö äänesti parhaaksi kotijoukkueen pelaajaksi Veikko Martikkalan.

Erkki Kurikkaa muistettiin

Ottelun päätyttyä oli Jymyn johto järjestänyt pelaajille päättäjäistilaisuuden kahvitarjoiluineen kirkonkylän kansakoululle. Tilaisuudessa luovutettiin Jymyn mestaruussarjajoukkueen pitkäaikaiselle huoltajalle Erkki Kurikalle sekä seuran, että pelaajien muistolahja. Seuran puolesta esitti kiitokset joht. Olavi Mäenpää ja pelaajien muistolahjan ojensi Kustaa Risku kiittäen joht. Erkki Kurikkaa, joka on muuttanut Suolahteen, erittäin hyvästä ja asiallisesta toiminnasta joukkueen hyväksi.

Kiri löi TMP:n 5-3

Kiri oli saanut viimeiseksi vastustajakseen mestaruussarjassa Työvän Mailapojat, joka joutui matkustamaan Jyväs kylään kuten ennakkoon arveltiin varmiehisenä. Koripalloilun mestaruussarjan avauksessa tarvittiin Lindholmia ja Kataista. Tuskin "Spike" olisi muutenkaan lähtenyt, kun ottelussa ei ollut Mailapojilla mitään panosta. Kirillä oli ottelu hallussaan alusta lähtien ja juoksuuhde olisi voinut olla Kirille edullisempikin. Ottelu kesti 2 tuntia 5 min. Kirillä kävi lyömässä 77 ja TMP:llä 75 miestä. Maksaneita katsojia oli 841.

TMP pelasi seuraavassa lyöntijärjestyksessä: Laakkonen (kopp), Pesonen (2-pesä), Vainio (siepp.), Manner (1-pesä), Hintikainen (3-pesä), Junto (2-vara), Jokinen (poltt.), Kyntölä (3-vara) ja Kekkonen (syött.). Kiri pelasi muutoin normaalissa kokoonpanossaan, mutta sairaslialla olleen Penna Paavolan palkan täytti Rautiainen ja kopparina oli Karjalainen. Kirin lyöntijärjestys oli seuraava: Salo, Hautamaa, Jaakkola, Rautiainen, Parviainen, Suuronen, Karjalainen, Korhonen, Harju.

TMP voitti teikkauksen ja Kiri joutui aloittamaan saamatta mitään alkaen. Jaakkola tosin järjesti Hautamaan kolmoselle, mutta H. lähti liian myöhään kuullen nipin

napin kotipiiriin ääreen. TMP ei tasoittavallaan saanut miestä edes kakkoselle. Toinenkin vuoro meni Kiriltä juoksuilta, vaikka kaksi peräkkäistä ajoa olikin. Hautamaa ja Jaakkola olivat purkajina, mutta kummallakin kerralla etenijä tuhoutui. TMP sai tasoittavallaan Hintikaisen kolmoselle, mutta lyöjä - joka oli viimeinen - poltti itsensä ykköselle.

Kirin kolmas vuoro ei sekään tuottanut tulosta, vaikka saatiin syntymään ajokin, mutta Karjalainen ei purkuyrityksissään onnistunut. TMP:itä meni vuoro myöskin nollaan. Jokinen oli viimeisenä lyöjänä mailan varressa, mutta etenijä poltettiin kotipiiriin ääreen.

Kirin neljäskin vuoro meni juoksuilta, sillä Korhonen lähti suotta Salon lyönillä ja Salo puolestaan päästyään kolmoselle oli kopilla irti. TMP ei saanut tasoittavallaan mitään aikaa.

Viides tuotti Kirille 3 juoksuja. Hautamaalle järjestettiin ajo, mutta Rautiainen kuoli kotitaipaleella. Jaakkola oli viimeinen lyöjä. Taakse vetäytynyt TMP:n kenttä sai todeta, että näpäyksellä Harju toi juoksun. Toisella sivalsi Jaakkola kovaa maihin ja Salo pinkaisi kotiin. Vielä Parviainen löi Hautamaan alas 3 - 0.

Kuudes vuoro meni kummaltakin nopeasti ilman juoksuja, mutta seitsemännessä Kiri jälleen repäisi. Salo saatiin kolmoselle ja Jaakkola vetäisi komeasti hänet sieltä kotipiiriin turviin ja peli oli 4-0. Jaakkola pääsi kolmoselle ja Salon hieno sijoitus kolmospesän taakse toi hänet sieltä kotiin ja peli oli jo 5-0. TMP:n tasoittava päättyi jälleen nollaan.

Kahdeksas vuoro meni Kiriltä juoksuilta, vaikka Harju saatiinkin kolmoselle. Karjalainen viimeisenä lyöjänä ei pystynyt saamaan häntä kotipiiriin. - TMP puolestaan intoutui hyvään vetoon tasoittavallaan. Hintikainen saatiin kolmoselle ja perään ajo, jota Kyntölä asettui purkamaan. Parvlaiselle suuntautunut maalyönti saatiin hyvin kiinni, mutta Ripa palautti heikosti ja juoksu tuli. Vainiolle tuli sitten ajonpurkamisvuoro, mutta juoksija tuhoutui. Mannerille tehtiin uusi ajo, ja maalyönti tuotti toisen juoksun.

Hintikainen oli sitten vuorossa ja jälleen Parviainen heitti palautuksen malhin eikä Salo saanut kiinni ja niin oli peli 5-3. Kiri ei saanut viimeisessä vuorossa enää mitään ja TMP:nkin yritys oli heikonlainen, sillä Vainio jäi lyömään viimeisenä miehenä tyhjään kenttään.

TMP:n parhaana sisäpelaajana palkittiin polttaja Jokinen ja ulkopelistä sai palkinnon ansaitusti 3-vara Kyntölä. Kirin parhaana sisäpelaajana palkittiin Pete Jaakkola ja ulkopelistä 2-vara Erkki Rautiainen. Kentän parhaan pelaajan palkinto annettiin Kirin polttaja Hautamaalle, mutta tämä olisi ehdottomasti kuulunut Pete Jaakkolalle. Pyttykerhon haarikan 3/59 sai Kirin syöttäjää Reijo Salo.

LMV — KPL 8 — 7 sensaatio-ottelussa Pronssi Kouvolaan laihaksi lohdutukseksi

Lahden Maila-Veikkojen puheenjohtaja Taka-Sihvola oli ostanut LMV:n puolesta ruusukimpun ja jopa lahjan-kin heidän saapuessaan rakkaan vastustajansa suurille syntymäpäiväjuhlille. LMV:n tarkoituksena oli tervehtiä pesäpalloesityksellä Kouvolan Pallonlyöjiä ja tällä tavalla onnitella ensi kertaa Suomen mestareiksi selviytyviä KPL:n poikia. Viiden pelivuoron jälkeen KPL johti 5—0 ja LMV ei vielä ollut kertaakaan edennyt kakkosta pidemmälle. 7 pelivuorossa LMV tekaisi noin vaan 7 juoksua maankuulun KPL:n ulkokentän ollessa täydellä miehistöllä torjuntatehtävissä. Tilanne oli kuitenkin uskomaton ja tähän KPL heräsi. LMV ryhtyi kuitenkin samaan aikaan pelaamaan voittaakseen ja sai aikaan loppunumerot LMV 8 — KPL 7. Tämä tulos vei KPL:n kultamitalien kyljessä olleen joukkueen pronssille ja on sanottava KPL:n loppukiihlissä olleen Suomen pesäpallohistorian tyytymättömmimmän mitalijoukkueen.

KPL innoton, LMV huoleton

KPL ei ollut latautunut tähän otteluun samalla ponnella kuin muihin kesän otteluihin. LMV tiedettiin kovaksi joukkueeksi mutta silti pelaajien alitajunnassa liikkui usko voitosta, joka tulisi tavalla tai toisella järjestymään. Peli-into oli kokonaan poissa, samoin taistelutahto ottelun alkuvaiheissa. LMV:n suorittaessa ylättävän iskunsa 7 vuorossa jouduivat KPL:n pelaajat yrittämään voittoa väkisin ja liian raskaan hermopaineen alla. Kuten tavallista, silloin ei onnistuta kun liikkeitä häiritsee onnistumisen pakko. Yleisön tukikin oli lopuksi häiritsevänä tekijänä ja hermostuttajana. Yksityiskohtaiseen pelaaja-arvosteluun ei tässä tapauksessa tee mieli lähteä, sillä jokainen pelaaja oli osasyylinen tappioon.

LMV:n oli helppo pelata ja he ottivatkin ottelun huolettomasti. 2-pesän Hanski oli jälleen vuerenvarma tappaja ja häntä saavat Pallo-Toyerit kiittää mestaruusmitaleistaan. LMV oli tässä ottelussa todella parempi ansaiten voittonsa. LMV:n otteet alkupelissä hypnotisoivat KPL:n uskomaan, ettei tässä ole oikein mistään kysymys ja tämä kostautui. LMV:lle on annettava tunnustus urheilijamaisesta esiintymisestä. He olisivat mielellään suoneet KPL:lle mestaruuden, mutta todellisina urheilijoina he pelin sääntöjä kunnioittaen yrittivät voittoa kuten pitääkin urheilussa, vaikka olisi oma äiti vastapuolella. He veivät KPL:ltä mitalit vasten tahtoaan.

Alku oli mukava — KPL johti 5—0

Hutun voitti KPL ja siitä leikki alkoikin. Ulkopelaajien sormet olivat kohmeessa ja jopa Pasi Vuorisenkin oli pari kertaa turvaututtava vartalokuoletukseen. 5 lyöjää kävi LMV:ltä mailan varressa.

Toista oli KPL:n tullessa sisään. Kävi juuri toivotulla tavalla. Vuorinen meni ykköselle, Larimo järjesti hänet kakkoselle ja Sutinen järjesteli sitten ajon kuoleita. Viherkenttä tuli lyömään ja jokainen siirsi ajatuksissaan tulostaululle numerot 1—0. Tuli-kin yksi risti, Arponen tuli jatkamaan ajon purkamista, tuli toinen risti ja sitten kolmas Arposesta ykköselle.

2. vuorossa LMV:llä kävi neljä miestä mailanvarressa eikä Kouvolakaan viihtynyt sisäpuolella.

3. vuorossa LMV:n Nyman seikkaili ykkösellä ja sitten kakkosella järjestäen törmäilyllään kuolleet.

KPL:n vuorolla Harlin järjesteli takapesät täyteen, ajo tuli Vaski-Jaakkolalle. Jaakkola löi, Hahl heitti yli Parkkosesta 1—0.

4. vuorossa Viherkenttä ja Harlin järjestelivät kolme ristiä LMV:n taululle. Hanski huiski taas kakkosella kaksi kuollutta KPL:n pojista. Vuorinen selvisi kolmoselle, Viherkenttä oli viimeinen lyöjä ja Vuorinen kuoli askelta vaille.

Neljä ensimmäistä pelivuoroa kuuluivat merkillisessä tunnelmassa. LMV:lle ei näyttänyt ottelun lopputus merkittävään mitään, he pelasivat niinkuin harjoitusvastustajaa vastaan, kauhoivat huolettomasti ja onnistuivatkin. KPL:llä oli pelissä kultamitalit, joiden paino jo tuntui taskun pohjassa, olivathan ne tunnin matkan päässä.

Vaikka tilanne oli 1—0, ei kukaan osannut aavistella pahaa, odotettiin vain sitä vuoroa, jossa peli sitten repeäisi lopullisesti.

Sitten tulikin viides vuoropari. KPL kehitti ajon. Purkajaksi tuli Sutinen. Kellosepän lyönti kolmosvaran eteen toi Jaakkolan kotiin. Nyman rävytti ohj Parkkosesta, joka ei viitsinyt lähteä pallon perään. Näin tuli kolme juoksua sovinnolla. Viherkenttä löi vielä Larimon yliheiton avustuksella kotiin. Ottelu oli 5—0.

Tähän mennessä ei yhdenkään lahtelaisen juoksijan jal-ka ollut koskettanut kolmospesää, heitä ei ottelu kiinnostanut paljonkaan. Katsomosta poistui muutamia onnellisia henkilöitä, jotka veivät viestiä KPL:n 5—0 johdosta ja selvästi pelistä kauppalaan.

KPL teki nopeus- ennätyksen

6. vuoroparissa kulutettiin aikaa pesäpalloa pelaamalla. LMV:n Paavola ilmestyi kolmoselle ja teki peräti juoksun 5—1.

KPL tyytyi saaliiseensa ja kukaan ei selviytynyt ykkösellekään kolmesta yrittäjästä. Tämä sisävuoro oli KPL:n nopeusennätys.

Painajaisuni todelli- suutta

KPL:n sisävuoro oli maansa myyneen sisävuoro ja se kostautui kamalalla tavalla. LMV tuli sisään, Hanskin riivattu mailanvarteen, lyönti suuntautui kakkospuolelle, kakkosella ollut juoksija kipitti kotiin 5—2 ja takapesät täyttyivät.

Parkkonen, joka oli antanut sovinnolla KPL:lle parisen juoksua, tuli ajoa purkamaan. Hän löi Larimolle pomppivan maapallon, tämä koppasi sen vuorenvarmasti ja palautti ärsyttävän hitaasti Viherkentälle. Viherkenttä joutui ottamaan pallon ensi pompostista ja se putosi. Tilanne oli 5—3.

Viherkenttä nosti tolpan Parkkoselle, joka oli näistä lyönyt siihen saakka heikosti. Hanski riskeerasi ja lähti kolmoselta, oli jo puolivälissä mailan osuessa pallon. Selvä juttu 5—4. Kajander juoksi kohti kolmosta, paniikin aikana Viherkenttä heitti kolmoselle, tämä meni Nuuttilan kainalon alitse 100 metrin suoralle, Kajander jatkoi kotiin 5—5.

Nyt kävi köpelösti! Ajo taas. Kuolleita yksi, Hauta-aho, lyönti, Arposen lipsaus — 6—5. Nyman löi ja taas tuli 7—5. Tähän aikaan kaikki seurasi niitä tapahtumia, joita kentällä sattui. Kajander pamautti ohj kovanonnen Arposesta ja 8—5. Kajander ja Hanski kiersivät peräkkäin kohti kolmosta, pallo lensi kohti kolmosta. Hanski odotti askelta vaille. Ensimmäinen pallo Nuuttilalle, sitten löivät kaksi miestä jalkansa pesään sekunnin murto-osaa myöhemmin.

LMV JOHTI 8—5 JA OLI
MENOSSA 7:s VUOROPARI!

KPL tasoitti, kärki-Vuorinen meni kentälle. Vuorinen kuoli, Larimo kuoli — SUTINEN KUOLI. Yhteensä siis kolme kuollutta väärässä paikassa, väärällä hetkellä ja väärässä vuorossa.

8. vuorossa LMV ei saanut mitään aikaan. KPL yritti henkensä edessä. Ajo tuli. Larimo tuli lyömään. Kuollut tuli kotiin. Sutinen tuli lyömään, tarkka sijoitus 8—6. Viherkenttä löi, 8—7. Vielä järjestyy, vielä järjestyy. Arposen ajo, Hanskin kauhausu, kolmas kuollut.

Lahti löi viimeisessä vuorossa viimeiseen mieheen.

MILLOINKAAN ENNEN EI PESÄPALLOKATSOMO MISSÄÄN MAAMME KOLKALLA OLE NIIN JUOKSUNALKAISENA ODOTTANUT KUIN KOUVOLAN KATSOMO SILLOIN KUN KPL TULI VIIMEISTÄ KERTAA SISÄLLE. KAKSI JUOKSUA LISÄÄ OLISI TIENNYT KULTAA JA YKSIKIN JUOKSU UUSINTAOTTELUA.

Nuuttila yritti kakkoselle, kuoli täpärästi. Pasi Vuorinen kuoli kakkoselle, painostava tunnelma levisi kentälle. Larimo löi laitto-man — kolmas kuollut. LMV oli voittanut 8—7. KPL oli saavuttanut pronssimitalit.

Lahden juoksuista löivät Parkkonen 2, Hanski, Hauta-aho, Kokko, Kajander, Nyman kukin yksi. Yksi harhaheitolla. Tuojina Paavola 2, Nyman 2, Hanski, Kajander, Kokko sekä Vuori kukin yksi.

Kouvolan juoksuista löivät Sutinen 2, Viherkenttä ja Jaakkola 1. Kolme tuli harhaheitolla. Tuojina Vuorinen 2, Eteläpää, Jaakkola, Larimo, Sutinen sekä Viherkenttä.

Pilvipoutaisessa ja koleassa säässä oli eri lähteiden mukaan yleisöä 2.100 – 2.500 henkeä. Tuomarina Kosti-Heikki Lahti Imatralta.

LMV: 0 0 0 0 0 1 7 0 0 = 8
KPL: 0 0 1 0 4 0 0 2 0 = 7

Lahtelaiset pelasivat ilman Antti Elomaata, mutta silti olivat joukkueena tasaisempi kuin Kouvola. Voittaneen joukkueen ja koko kentän ylivoimaisesti paras pelaaja oli jälleen 2. pesä Olli Hanski. Kouvola yritti kovasti hänestäkin läpi, mutta se oli nyt turhaa. Hanski sai joukkueensa parhaan sisäpelaajapalkinnon, parhaan ulkopelaajapalkinnon ja parhaan yleispelaajapalkinnon. Lukkari Parkkosella oli tällöin epävarmuutta kiinnioissa, joiden ansiosta Kouvola sai muutamia juoksua.

Kouvolan Pallonlyöjien paras yleispelaaja oli tälläkin kertaa Antero Viherkenttä, sisäpelaajana Oiva Sutinen, joka yliheiton avustamana teki 3 juoksua ja itselleen kunnarin. Haparoivista ulkokentän pelaajista palkittiin 2-pesävah-ti Harlin.

Olli Hanski on 48-vuoden jälkeen palannut "rikospaikalle". Kouvolan Itä-Länsi ottelussa 1.7.2007 kohtasivat ottelun parhaat. Vasemmalla 80-vuotias Olli ja oikealla Kouvolan lukkari Antero Viherkenttä. Oli se Olli ihme vempula. Suurten ottelujen mies, mitä kovempi oli koitos, sitä paremmin vaan peli kulki.

PUNA-MUSTIEN KOHTALO SINETÖITYI NELJÄS JUOKSUN TAPPIO – S-SARJAAN

Kolea aurinkoinen sää kehysti pääkaupungissa suoritettua viimeistä SM-sarjan ottelua, missä ennakkolta tiedettiin olevan kyseessä molemmille osapuolille paljon. Vaikka ajateltiinkin Vimpelin hopean roikkuvan "teorian köydessä" — niin näin olikin, sillä Lahti ryösti Kouvolalta mestaruuden ja tiputti sen peräti pronssille. Puna-Mustilla oli sarjapaikka panoksenaan ottelussa ja kauden neljäs yhden juoksun tappio muodostuikin tien-

viitaksi Suomi-Sarjaan. PuMu on kärsinyt 4—5 tappiot Oulun Lipolle, Ilmajoen Kisailijoille ja eilen Vimpelin Vedolle, sekä nyt mestariksi leivottulle Pallo-Tovereille 3—4.

Eilisessä kamppailussa oli Puna-Mustilla kaikki mahdollisuudet, mutta kaksi kerrassaan silmitöntä heittoa ja pari "hasardikiinniottoa" kostautuivat loppunumeroissa tulostaululla. Muutamia minutteja ottelun jälkeen tiedettiin Hesperia-ssakin, että PT oli mestari.

PuMu aloitti sisällä ja sai keinoiteltua näpertelyillään nopean Raunkonsa kolmoselle, jonne kuitenkin kuivui, Kujalan kuoltua kolmantena ykköselle. ViVen Vilevaaran voimasivallukset — kaksi perättäistä — täyttivät ensin takapesät ja heti perään Niemi pinkoi eteläpohjalaisille 1—0 johdon PuMun 2-vara Lindenin hiukan toheloidessa kiinniotossaan. — Toisessa vuorossa PuMu sai koko ottelun ajan mainiota vaihtolyöntejä esittäneen Pauloffinsa ansiosta ajotilanteen, mikä kuitenkin hajosi Vilevaaran kauniiseen koppiin. Toisen tasoitavassa oli Havinen ViVen "sankari". Viimeisenä lyöjänä viimeisellä lyönnillään hän sivalsi kohti polttaja Koukkuja ja Rauno Latvala lähti pinkomaan kotiin. Koukun heitto suuntautui lukkarin yli takana olevan lehmukseen kylkeen ja Latvala toi 2—0, jolloin Havinen kurvasi suoraan kakkoselle, jonne Kujala yritti häntä tuhota. Mutta jälleen tuli yliheitto ja Havinen kiersi kunnarin ja numerot 3—0. Seuraavat pelivuorot eivät tuottaneet tulosta, joskin Vimpelillä oli neljännessä ja viidennessä herkkullisia tilanteita.

Kuudennessa Vimpeli kasvatti etumatkansa 4—0:ksi Lakaniemen ollessa mailanvarressa. Mutta kahdessa seuraavassa vuorossa kotijoukkue ryhtyy tositoimiin: Ensin Linden sivaltaa kovan laa'an Rauno Latvalan käsiin, mistä pallo kimpoaa kentälle ja Pauloff tuo kavennuksen. Seitsemännen tasoitavassa on PuMu:lla tosiaan "henki päällä", sillä Vimpeli saa vain 3 miestä lyömään. Kahdeksannessa Pauloff käyttää mailaansa jälleen mallikkaasti: Ajotilanteessa kunnis kääntölyönti hidastettuna 2-pesävahdin ohi Vimpelin pelätyn neljän miehen polttolinjan etäisimmälle miehelle Vilevaaralle, jolta heitto irtoaa ihmeen hitaasti ja Koukku tuo 4—2. Perään käsivainainen Liukkonen käyntelee samanpuoleista "ränniä" ja Halonen tuo 4—3 ja edelleen Kimpimäen puoliksi epäonnistunut laiskan vauhtinen pallo menee Latvaloiden ja Vilevaaran käsistä karkuun, nopea Rauko on tuonut taululle numerot 4—4. Jatkossa ei PuMu:n ote ole enää yhtä hanakka, sillä Vimpelin Havisen sivallettua normaalin lyönnin 2-varalle Linden kauhoo — ohi, lyöjä kipaisee suoraan kakkoselle ja jatkossa edelleen kolmoselle, mistä Rauno Latvalan voimasivallus takakentälle tuo Vimpelille ottelun viimeisen juoksun ja Vimpelille hopeaa SM-sarjassa 1959.

Markus Lakaniemi

Vimpelin tasaisesta yhdeksiköstä palkittiin polttolinjan "neljäs" mies Eero Vilevaara ulkopelaajana, mainio vaihtolyönti Jaakko Nygård sisäpelaajana ja "liian" kauniita syöttöjä nosteleva lukkari Markus Lakaniemi yleispelaajana. Puna-Mustien vastaavat olivat polttaja Matti Koukku, Pekka Rauko ja Ossi Halonen. Vimpelin palkinnot menivät ehkä suurin piirtein oikeaan, mutta kotijoukkueessa taisi arvostelulautakunta haksahda. On-

neksi yleisöäänestys toi Pauloffille kynttilänjalan, mikä oli varmasti oikeaan osunut, sillä ent. lukkarisuuruutta ja lyöjäkuningasta oli tosiaan hauska seurata mailanvarressa.

Vimpeli ansaitsi täysin voittonsa siksi tehokasta sen työskentely oli, joskaan ei läheskään samaa tasoa kuin lauantaina PT:tä vastaan. PuMu taisteli kaikella kunnialla sarjapaikastaan ja ehkäpä edellä jo pariinkin kertaan mainitut harhaheitot ottelun alussa veivät joukkueelta yrittämisen halut sen keskiarvoilla — ja ehkäpä joukkueen uusinoita sarjaporrasta alemmaksi.

PuMu: 0-0-0-0-0-1-3-0-0 = 4
ViVe: 1-2-0-0-0-1-0-1-0 = 5

Voittaneen joukkueen juoksuista löivät Vilevaara, Havinen, Lakaniemi ja Rauno Latvala yhden. Havinen juoksi lisäksi kunniajuoksun harhaheitolla. Puna-Mustien lyöjät olivat Kimpimäki, Liukkonen, Linden sekä Pauloff.

Pelituomari Hans Porras Tampeleelta — muuten ent. Kirin SM-sarjapelaaja — onnistui tehtävissään moitteitta, kun taas syötönvalvoja Urpo Laxlin oli joissakin piikki- ja pomppulyöntien ratkaisuisaan kumman hidas, muuten ei hänessäkään olisi ollut moittimista. Yleisöä n. 800. — KK.

Lähellä oli lakeuksien ensimmäinen mestaruus. Hopea nyt vähän lämmitti, mutta PT ottelu tuntui Haraa vieläkin kismittävän ja hän tuo julki aatettaan: Onnetar on ollut Pallo-Tovereille suosiolinen koko kesän, eikä se unohtanut heitä lopussakaan. Mutta ilman eteläpohjalaisapua heidän kädessään komeilisi nyt himmein mitali. Taisto Tikkasen panos tässä oli ratkaiseva. Hänen läpilyöntinsä onnistuminen kriittisellä hetkellä oli kertakaikkiaan nasta ja tätä seinäjokelaispoikaa saa PT kiittää mestaruudesta.

*

Jos käytetään Elon laskuoppia, niin saadaan PT - ViVe ottelun lopputulokseksi aivan jotain muuta kuin mitä Hesperian tulostaulu näytti. Neljän lahjajuoksun lisäksi Tikkasen kolme juoksu pitää hylätä, koska hänellä on väärä jäsenkortti. Vimpeli olisi lisännyt tiliään neljällä, jos "Mäntsän" kauhaisu ei olisi onnistunut ja vielä yhdellä, jos Jaska olisi maltnut lyödä viimeisen lyöntinsä ja Veikon kotiin. Lopputuloksen olisi täten pitänyt olla Vimpelin ylivoimainen voitto 2 - 12.

SOTKAMO - HONGIKKO KESÄN VIIMEISESSÄ 3 - 5

Jymyn ja Hongikon NsU:n välinen kauden päätösottelu pesäpallon mestaruussarjassa saatiin suorittaa koleaan ja pilvisen syyssään vallitessa Sotkamossa. Katsojamäärä jäi kesän pienimmäksi, vain n. 700 henkeä oli läsnä. HoNsU oli ottelussa vahvempi — varsinkin lyöntipelissä se erottui Jymystä selvästi — mutta vei kaksi pistettä vain 5—3 voitolla. Ottelun tuomitsi J. Tuomikoski Limingasta ja syötönvalvojana oli V. Junkkari.

Sotkamolaisten lyöntipeli oli epätasaista, ainoastaan Lauri Reinikaisen, Paa-vo Hietasen ja Jarmo Hakkaraisen tavoittaessa tavanomaista Ala-arvoista lyöntipelillä oli niin paljon, että sen johdosta kotijoukkueen esitys muodostui epätasemmaksi kuin vielä yhdessäkään kotona käydyssä mestaruussarjaottelussa. Se, että ulkoinen joukkue menestyi hyvin suurelta osaltaan ei korvaa lyöntipelin kehnoutta.

HoNsU oli tasaisuudessaan eräs parhaita Sotkamossa nähtyjä. Lukkari Eino Kaakkolahti kohosi päivän suurhahmoksi. Hänen syöttäjätyöskentelynsä oli mallikasta ja mailan varressa hän oli päivän ehdoton ykkönen.

HoNsU:n kokoonpano: Eino Kaakkolahti—Matti Kaakkolahti, Hovila, Pulli—Yli-Jaskari—Oksala, Rautiainen—Stendahl, Puttonen.

Jymy: Hietanen—T. Korhonen, Hakkarainen, Matti Korhonen—Kempainen—Huusko, S. Mustonen—M. J. Korhonen, Reinikainen.

Hongikon etukentällä sieppari Hovila ja 1-pesä Matti Kaakkolahti muodostivat Eino Kaakkolahden sekä tasaisen polttolinjan kanssa kokonaisuuden, jota Jymyn oli vaikea yllättää. Takakenttä ei jäänyt jälkeen paljoakaan. Lyöntivoimaa on joukkueella, heikkoa rengasta ei ollut.

Matti Korhonen "kauhoi" 2-pesällä

Sitäkin suuremmin on mainittava Jymyn varma ulkopiesitys. Matti Korhonen 2-pesälle vedettynä täytti paikkansa erinomaisesti. Takakentältä kohosi Lauri Reinikainen liikkuvana ja sijoitusvarmana loisteliain esityksin joukkueen tukipylvääksi. Seppo Mustosen ja M. J. Korhosen täyttäessä paikkansa. Myös vaihtelut sujuivat hyvin HoNsU:n kehitellessä lujia ja jatkuvia läpilyöntiyrityksiä.

Polttajana teki varmaa työtä muutamain näyttävien suoritusien aivan Matti Korhosen peliesityksen tasolle kohoten Erkki Kempainen, mutta mailan

varressa heillä oli heikko päivänsä. Paljon saavat 5—6 miestä joukkueesta parantaa lyöntipeliä, nyt nähtiin todella avuttomia esityksiä, joissa oli myös taktillisia "munauksia" ratkaisevissakin tilanteissa.

Lukkarina Paa-vo Hietanen oli jälleen avainasemissa, onnistuen mainiosti. Mm. kolme karpästä nopeitten heittojen ja taktillisesti oikeasuuntaisen lukkaroinnin ohella olivat ratkaisevia Jymyn onnistuneelle ulkopelille. Mailan varressa Hietanen kohosi Lauri Reinikaisen jälkeen Jymyn varmmimmaksi.

Juoksulista:

Jymy: 0-0-0-2-0-0-1-0-0=3
HoNsU: 0-1-1-0-0-2-1-0-0=5

I vuoroparissa Jymystä pääsi lyömään seitsemän miestä, kolmen käryn tullessa 3:lle. HoNsU:sta kävi 8 miestä mailanvarressa tuloksetta. — 2. vp:ssa Jymy sai ajon, mutta viimeisenä lyöjänä ollut mies löi korkeita koppilyöntejä! Tällaisia taktillisia heikkouksia paljastui ottelun vanhetessa usein, missä lie vika! HoNsU:n vuorolla Hovila pinkoi kunnarin takakentän pienellä "tunaroinnilla". Tässä vaiheessa kiintyi huomio E. Kaakkolahden loisteliaaseen lukkarityöskentelyyn ja komeaan lyöntipeliin. Jymystä Hietasen ja Reinikaisen pitävyyttä, Hakkaraisen loistavat heitot 3:lle — jotka tappoivat HoNsU:n etenemisen kärjen — sekä vielä HoNsU:sta Yli-Jaskarin polttajatyöskentelyä sekä Rautiaisen, Matti Kaakkolahden ja Osmo Oksalan varmuus jäivät mieleen. M. Kaakkolahti lähti 3:lta kerran noususta, mutta L. Reinikaisen "alletulo" vaikeassa kierteessä tappoi kotiintulijan. — 3:ssa vp:ssa Jymyn lyöjät — M. Korhonen, Huusko, Kempainen ja Mustonen — esittivät alle arvostelun menevää lyöntipeliä huteineen. 4 kävi lyömässä! HoNsU:n vuorolla Eikka Kaakkolahti löi nopean kärjen, Puttosen kotiin. Tilanne 0—2.

4llä sisävuorollaan Jymy ta- soitti pelin 2—2. Lauri Reinikainen oli mallan varressa. Hän löi mainion läpilyöntin, jolla Hakkarainen pinkoi kotiin ja lyöjä itse kiersi kunnarin kak- koselle suunnatun heiton men- tyä yli.

5:ssä Matti Korhosen loista- va kauhaisu poltti HoNsU:n koti- injuoksijan. Jymyn ulkope- li oli mainiota ja varsinkin Rei- nikaisen varmuus oli ratkaise- vaa Hongikon yrittäessä lujasti.

6:lla sisävuorollaan HoNsU otti johdon 2—4. Matti Kaak- kolahden lyödessä petti kolmos- puoli toistamiseen ja Stendahl sekä Puttonen tulivat kotiin.

7:ssä Reinikaisen vaihtolyö- nit onnistuivat ja jatkossa Tau- no Korhonen löi Hietasen koti- in. Tilanne 3—4. HoNsU:n vuorolla Matti Korhosen ilmiö- mäinen kiinniotto tuhosi jäl- leen kotiinjoukesevan Rautiai- sen. Jatkossa oli ajo Matti Kaakkolahden lyödessä Hovilan kotiin 3—5. Loppuvuoroissa ei erikoisempaa tapahtunut.

Hongikon juoksut: Matti Kaakko-lahti 3, "Eikka" löi yhden ja Tauno Hovila kunnarin. Sotkamo: Tauno Korhonen löi yhden ja kaksi tuli harhaheitolla. Mainittakoon, että Jymyltä puutui Antero Niemelä, joka oli siirtynyt jo etelän maille. Ottelun virallinen katsojamäärä oli 352 maksanutta, joten ei siinä "kasöörin" kirstu paljon täyttynyt.

HoNsU : 0 1 1 0 0 2 1 0 0 = 5

Sotkamo: 0 0 0 2 0 0 1 0 0 = 3

Palkitut: Jymystä sai sisäpeli-palkinnon Paavo Hietanen, ulkopelin Matti Korhonen ja yleispelin Lauri Reinikainen. Hyvästä pelisuorituksesta palkittiin vielä Erkki Kempainen. Hongikon parhaina palkittiin Puttonen, E. Kaakkolahti ja Hovila.

Pentti Puttonen

Reinikainen, T. Korhonen ja Hietanen v. 1959 parhaat

Sotkamon pesäpallolistävien palkinnolla palkittiin kauden parhaana lyöjänä Lauri Reinikainen, joka sai myös II klinniktyksen lyöjämäljään, Tauno Korhonen palkittiin kesän tuloksekkaimpana pelaajana. Lyöjäkilvassa hän sai II ja Hietanen III palkinnon. Nuorten Itä-Länsi merkki luovutettiin Osmo Määtälle.

Ilmajoki järjesti Lipolle jäähyväistappion 6 — 3

Sen jälkeen kun Lipon Ilmari Tykkyläinen oli viimeisessä oululaisten sisävuorossa sivaltanut ja Aaro Sallinen paloi kakkoselle, päättyi Oulun Lipon taival mestaruussarjassa. Keskusken-tällä pelattu ottelu Lipon ja Ilmajoen Kisailijain välillä pani pisteen kotijoukkueen "pikavisiitille" tämän vuoden SM-sarjassa. Koleassa, mutta muuten kohtalaisen hyvissä olosuhteissa pelatua ottelua oli seuraamassa vain 315 uskollisinta maksavaa katselijaa.

Lipon hävittyä hutunkeiton joutui se aloittamaan sisällä. Vuoro oli kuitenkin täysin tulokseton samoin kuin vieraillekin. Toisessa onnistui Maaninen lyönnissään kakkospesän taakse lähelle rajaa. Pallon mennessä maisemiin ehti Keskitalo kolmoselta ja Okkonen kakkoselta helposti kotiin Maanisen kierteessä kunnarin. Ilmajoki kavensi heti perään Leppäniemen lyödessä L. Lintalan turvaan. Tilanne oli 3 - 1.

Vasta viidennessä saatiin lisää juoksua. Junttilan haparoidessa takakentällä Kivistön lyömän pallon kanssa,

pääsi Kiikeri muuttamaan tilanteeksi Lippo 3 - Kisailijat 2. Kuudennessa lisäsvät vieraat tiliaan kahdella. Kivistön lyödessä keskelle taakse ehti Koivu heittäytymällä kotipesään. Vähän myöhemmin tuli heitto kotipesään, jota ei kuitenkaan Okkonen saa kiinni, pallon vieressä kauas kentän päähän kiertää viimeksi mailanvarressa ollut V. Lintala kaikki pesät ja kunnari on tosiaan. Ilmajoki johtaa 4 - 3.

Vielä kahdeksannessa saavat vieraat kaksi juoksua lisää. Kiikeri lyö taka-

kentälle kolmospesän taakse ja Lammi pinkoo kotiin. Myöhemmin Jussi uusia tempunsa. Keskelle taakse kova sivallus ja V. Lintala ehti kotipiiriin. Viimeinen on tulokseton molemmin puolin ja Kisailijat on voittanut 6 - 3.

Ilmajoen paras oli Jussi Kiikeri, joka vei sekä ulko- että yleispelipalkinnon. Aatto Koivu palkittiin parhaana sisäpelaajana. Lipon parhaaksi katsottiin sisä- ja yleispelistä Olavi Maarinen ja ulkokeiluliskan sai Jorma Ollanketo.

Fera - IPV 2 - 8

IP-V:n viimeinen mestaruussarjaoittelu sunnuntaina Raumalla Feraa vastaan lukeutui niihin, joilla ei ollut sanottavampaa merkitystä tällä sarjan päätöskierroksella. Olihan isäntäjoukkue saanut matkapassit suomensarjaan jo aikaisemmin ja IP-V:n puolelta oli sarjapaikka uusittu reippaasti ennen viimeistä kierrosta. Vaikka IP-V:n tämän kertainen matka ulottui läpi etelä-Suomen, ei se haitannut sanottavampain joukkueen iskukykyä ja niinpä tilille merkittiin kauden toinen vierasvoitto, jonka numerot olivat 8-2.

Ottelun alku oli aina kuudenteen vuoroon saakka tasaväkinen ja juoksut olivat tähän saakka kummaltakin kuparisella. Ulkokentät pitivät vaisun lyöntipelin johdosta helposti kutinsa, ja niinpä juoksujen teko oli tavallista vaikeampaa. Kuudennessa vuorossa IP-V:n taholta tuli kuitenkin lyöntipeliin sähinää ja tuota pikaa oli turvallinen 3-0 johto hallussa. Siihen ei Fera pystynyt vastaamaan ja koko pelin loppu oli IP-V:n selvää ylivoimaa. Juoksut tehtiin yhtä lukuunottamatta kaikki mainioilla lyönneillä, joita Feran ulkokenttä ei pystynyt torjumaan.

Taloudellisestikaan ei Feran menestys sarjassa ole ollut keuhuttava, ja kaikista voiton vei tämä »matkapassi-ottelu». Vain 113 maksanutta katselijaa oli vaivautunut Pallokentän penkeille, eikä heilläkään ollut paljoakaan ilon aiheita omiensa puolesta. Sää oli aurinkoinen, mutta kylmä vastatuuli häit-täsi huomattavasti lyöntipeliä. Ottelun tuomitsi moitteetta T. Rautalin Turusta.

Ottelun ensimmäiset viisi vuoroa kulkivat ennätysmäisen nopeassa tempossa, sillä kumpikin joukkue yritti neljän miehen polttoinjan rikkomista, mutta siinä ei onnistuttu. Kuudennessa vuorossa L. Oinonen vetäisi näitisti kolmospesän takaa ulos ja Heino ehti kakkoselta suoraan sisään. Korhonen sivalsi kakkosnurkkaan, josta aukeni Mölsälle kotitaival. Heino kova keskikenttälyönti vei imatralaiset 3-0 johtoon L. Oinosen juostessa sisään. Isäntien juoksutili aukeni seitsemännessä vuorossa Jokelan lyönnillä. Tasolltavalla vuorolla jatkui IP-V:n sisäpelin ylivoima ja johto muuttui 7-1:deksi. Purovaara sivalsi Mölsän, Lappalainen L. Oinosen ja Lappalainen toistamiseen L. Oinosen sisään.

Neljäs juoksu tuli harhaheitolla ja Lappalaisen tuomana. Kahdeksannessa vuorossa Feran Haukkala löi joukkueensa toisen ja samalla viimeisen juoksun. Myös IP-V:n viimeinen juoksu syntyi tässä vuorossa. Lappalainen oli kolmannen kerran mailan varressa ja L. Oinonen neljännen kerran kotitaipaleella.

Fera: 0-0-0-0-0-1-1-0 = 2
IPV: 0-0-0-0-0-3-4-1-0 = 8

Imatran juoksuista löi Lappalainen 3 sekä Heino, Lauri Oinonen, Purovaara ja Korhonen kukin yhden. Harhaheitolla syntyi lisäksi yksi juoksu. Feran lohdutuspinnoista vastasivat lyöjinä Seppo Haukkala ja Jouni Jokela sekä tuojina Jouni Liesmäki ja Matti Kuortti.

Feran jäähyväisottelusta palkittiin IP-V:n parhaana yleispelaajana polttaja L. Oinonen, parhaana sisäpelaajana 2-vara Heino ja parhaana ulkopelaajana sieppari Purovaara. Lappalainen kuului palkittujen lisäksi parhaimmiston. Mölsän tuotujen juoksujen tili kasvoi kahdella ja tulos on paras m-sarjassa. Feran palkituiksi tulivat polttaja Jokela, 2-vara Haukkala ja 3-vara Kuortti.

Kun nyt IP-V:n ensimmäinen kausi mestaruussarjassa on päättynyt, voidaan mielihyvällä todeta joukkueen saavutukset. Sarjapaikan säilyttäminen oli ensimmäisen vuoden pääasia, ja se tehtiin vakuuttavasti. Kuusitoista pistettä ja tasaisen keskiryhmän kahdeksan sija on hyvä saavutus. Kun lisäksi edellälueteltuihin ansioihin lisätään maukkain pala, nimittäin tämän vuoden Suomen pesäpallomestarien (Pallo-Toverit) lyöminen, on siinä sarjatulokkaalle tarpeeksi meriittiä.

Pallo-Toverit – Vimpeli	9 – 7
Nurmo – Pesä-Veikot	11 – 4
Kiri – Mailapojat	5 – 3
Puna-Mustat – Vimpeli	4 – 5
Kouvola – Lahti	7 – 8
Sotkamo – Hongikko	3 – 5
Lippo – Ilmajoki	3 – 6
Rauma – Imatra	2 – 8

Lopputilanne 27. 9. 1959

Pallo-Toverit	14	11	1	2	130 – 67	23
Vimpelin Veto	14	11	0	3	133 – 58	22
Kouvolan Pallonlyöjät	14	11	0	3	119 – 61	22
Lahden Mailaveikot	14	8	1	5	113 – 62	17
Hongikon Ns. Urheilijat	14	8	1	5	102 – 81	17
Ilmajoen Kisailijat	14	8	1	5	75 – 62	17
Työväen Mailapojat	14	8	0	6	117 – 86	16
Imatran Pallo-Veikot	14	8	0	6	95 – 113	16
Nurmon Jymy	14	7	0	7	93 – 128	14
Sotkamon Jymy	14	5	1	8	71 – 96	11
Jyväskylän Kiri	14	4	2	8	84 – 76	10
Puna-Mustat	14	3	2	9	89 – 90	8
Jyväskylän Pesä-Veikot	14	3	2	9	67 – 105	8
Oulun Lippo	14	2	2	10	58 – 168	6
Rauman Fera	14	1	1	12	41 – 134	3

JÄNNITYSTÄ LOPPUUN SAAKKA

Kerrassaan yllätyksellisesti päättyi pesäpalloilun SM-sarja. Viimeisenä sarjasunnuntaina oli 14 joukkuetta tulella, mutta ainoa levännyt – Pallo Toverit otti mestaruuden vahvimman kandidaatin hävittyä kotonaan. KPL hävisi LMV:lle, joka uusi tempunsa viiden vuoden takaa. Silloin syksyn alkukahinoissa 14.8.1954 LMV matkusti kuten nytkin ”tuomittuna” Kouvolaan ja toi sieltä voiton 3 – 2 kotiin. Historia toisti itseään, sillä KPL putosi jälleen saman yhdeksikön toimesta pronssille. Pääkaupunki sai kullaan 21 vuoden jälkeen, sillä edellinen tuli 1938 Helsingin Pallonlyöjien toimesta. LMV:n voitto tiesi myöskin Vimpelille ylennystä hopealle. Vaaravyöhykkeen kolmesta kahdeksan pisteen joukkueesta vain Kiri pystyi hivuttautumaan kuiville voitettuaan TMP:n Harjulla. Ihmetteä tullut uusintaottelua kärki-kolmikon tai putoamistaistelussa olevien kolmen joukkueen kesken.

Pallo-Toverien mestaruusmiehistö. Takana vasemmalta: Uuri Ståhlhammar, Unto Harden, Esko Lignell. Keskellä vasemmalta: Martti Jokinen, Esko Halonen, Taisto Tikkanen, Esko Salminen. Edessä vasemmalta: Olavi Kuismanen, Rauno Mäntynen sekä Pekka Hakala. Lisäksi joukkueessa on esiintynyt Seppo Lignell. Otteluja pelasivat: Harden (9), Tikkanen (9), S. Lignell (7) ja Salminen (5). Muut pelasivat täydet 14-ottelua.

PT:nä tunnetuksi tullut U.s. Pallo-Toverit r.y. kehkeytyi siitä poikajoukosta, joka "neljän slaagin" parissa varttuneena oli kerääntynyt Kaisaniemeen lyömään palloa. Perinteellinen pallonlyöntimme oli tuolloin muodostunut pesäpalloksi. Niinpä sitten 3. 10. 1922 päätös oman seuran perustamisesta nuijittiin kiinni Etelärannan puutalon kahvilassa. Jäsenkirjan nimilehdelle päätettiin ylväästi painattaa seuran erikoisluonnetta osoittamaan "pesäpalloseura". PT on Suomen toiseksi vanhin pesäpalloilun erikoisseura Helsingin Pallonlyöjien jälkeen. PT hankki baseball-puvut, ensimmäiset maassamme ja ne otettiin käyttöön 18. 5. 1950 mestaruussarjan ottelussa Toijalan Pallo-Veikkoja vastaan Hesperiaassa. Näistä kovasti mainostetuista "NEW LOOK" asuista tuli 50-luvulla melkein kaikkien seurojen pelipuku. Tosin HP protestoi värivalintaa, sillä heidän mielestään tavaramerkki "oranssipaidat" kuuluu Haminan Palloilijoille.

MIESTEN TIE

UKA/JORMA JOKINEN

LOKAKUUSSA VUOSI SITTEEN kokoontui Pallo-Toverien ykkösjoukkue silloisen sarjakauden päättäjäisiin. Iloisin mielin keskusteltiin karvaista yhden juoksun tappioista, sillä olihan niistä huolimatta varmistettu mestaruussarjapaikka vuodeksi 1959. Illan kuluessa kuitenkin todettiin, että sahanjauhut on jo kerran sahattu, niitä ei kannata toistamiseen sahata. Tällä tarkoitettiin sitä, ettei menneistä kannata enempää puhua, vaan katseet tulisi suunnata tulevaisuuteen – kesään 1959. Pelaajien siirtopörssi oli silloin alkanut jo toimintansa, ja erään seuran oli onnistunut napata joukkueessamme syyskierröksellä mukana ollut Pekka Rauko. Tämän nopeajalkaisen nuorukaisen poismeno hidasti tuntuvasti yhdeksikköämme. Mutta samalla kun naapurien kuiskuttelu muidenkin pelaajiemme päämenoksi voimistuivat, alkoi oman joukkueemme henki kohota. Ja kun eräiden vanhojen tähtipelaajiemme vetäytyminen syrjään oli väistämätön tosiasia, oli se omiaan innostamaan nuorempia seuramme kasvatteja. Niinpä sitten pelaajat totesivat: Kaikki me oikeastaan olemme hyviä poikia, mitähän jos ottaisimme ensi kesänä mitalit mestaruussarjassa. Ennen kuin tämä asia tahdottiin saattaa julkisuuteen, päätettiin kokoontua kuukauden kuluttua uudelleen samaan paikkaan pohtimaan, miten aloitetaan valmentautuminen korkealle asetetun päämäärän saavuttamiseksi. Tässä toisessa palaverissa oli mukana seuraamme siirtynyt "kovanaama" Uuri Ståhlhammar. Joukkueen mieliala oli korkealla ja oltiin pääsemässä suunnitelman erääseen tavoitteeseen: saada mestaruussarjan paras takakenttä. Eso Lignell – Ståhlhammar – Harden oli suunniteltu peräkkäin lukoksi levennettyä pelikenttää vastaan. Kun lisäksi pelaajiin kaikissa tilanteissa uskoa ja rauhallisuutta luova taiteilija Rauno Mäntynen vakuutti olevansa seuraavana kesänä syöttölautasen ääressä uusin lääkkein, oli saatu paljon aikaa joukkuehengen luomiseksi. Kuin hyviä pelaajia oli muillekin pelipaikoille, rohkenimme ottaa itsellemme Helsingin suosikkijoukkueen aseman. Sen velvoittamana päätimme lopullisesti, että yhdeksikkömme valloittaa seuraavana kesänä mitalisijan mestaruussarjassa. Mitalin väri jätettiin vielä kuitenkin varmuuden vuoksi onnettaren – ja tulevaisuuden – ratkaistavaksi.

Tammikuussa alkoi sitten pelaajiemme valmentautuminen. Kaksi kertaa viikossa olimme tiukasti johdetuissa voimisteluharjoituksissa ja sunnuntaina vapaaehtoisilla hiihtolenkeillä. Pienempiä neuvotteluja joukkuehengen vahvistamiseksi pidimme jatkuvasti, ja erään sellaisen seurauksena päätimme antaa ensi kesän kotiotteluille "PT-virsuottelu 1959" nimen. Päämäärämme oli, että kotiottelut olisi voitettava ja että voitaneen joukkueen parhaalle pelaajalle jaettavat tuohivirsut olisi jäävä pintojen keralla Helsinkiin. Ja näinhän kesän aikana melkein kävikin. Emme hävinneet yhtään kotiottelua. Tulos: "Stålu" saa hiippailla monta vuotta kuin Väinämöinen. Lisäksi liiton ansioitunut päävalmentaja Tauno Luomi valisti – pyynnöstämme poikiamme taktillisilla ja teknillisillä tiedoilla.

Keväällä Pesäpalloliiton taholta suhtauduttiin seuraamme kohtaan keljuhkösti. Liiton toimeenpanevien elinten saamattomuuden seurauksena menetimme mestaruussarjan avausottelun, joissa isäntinä ovat Helsingissä viime vuosina toimineet seuraavat seurat: 1956 TMP, 1957 PuMu, 1958 Haukat ja 1959 jälleen TMP. Seuramme kantaa asiassa ei tahdottu kuulla, kirjeisiimme on annettu hyvin lyhytsanaiset, virastomaiset vastaukset. Emme ole voineet välttyä ajatukselta, että Pesäpalloliitossa vallitsee nykyisin sellainen henki, jonka mukaan seurat ovat liittoon, eikä liitto seuroja varten. Poikiemme luontoa se vain terästi ja innoitti heidät suunnittelemaan raisua avausta muualla.

Kun sitten lumet sulivat ja monivuotinen harjoituspaikkamme oli kuivahtanut, alkoivat lyönti-, kiinniotto-, juoksu- ja heittoharjoittelut, joita pidettiin kolme kertaa viikossa. Miellyttävänä piirteenä mainittakoon, että Ilmari Tikkanen oli monivaiheisen tapahtumasarjan jälkeen tuonut nuoremman veljensä Taisto Tikkasen seuramme harjoituksiin. Jälleen puuttuivat ulkopuoliset leikkiin mukaan ja saivat aikaan sen, että Taisto Tikkaselle annettiin kahden kuukauden pelikielto. Tuskinpa Taisto-poika oli mitään suurempaa rikkomusta tehnyt, sillä häntä rangaistiin vain siinä tapauksessa jos hän pelaa Helsingin alueella. Mutta muualla ollessaan hänellä ei olisi pelikieltoa! Helsingin pesäpallopiirin olisi käsittääksemme pitänyt reagoida tällaisen tuomion johdosta. Liitto siis jatkoi keljuiluun seuraamme kohtaan – mutta onneksi avausottelut maan eri puolilla jo lähestyivät. Olimme varautuneet siihen, että tappioitakin kauden aikana kohdallemme tulisi, mutta päätimme ottaa ne sovinnolla vastaan ja jatkossa yrittää vaan kovemmin.

Hesperiaassa huhtikuun lopulla pelatut Mailakilpailut olivat tärkeitä hetkiä kunnan silauksen sekä joukkueen kokoonpanon tarkastuksen kannalta, ja niihin suhtauduimmekin suurella vakavuudella. Osakkeemme olivat näiden koitosten jälkeen korkealla, sillä peittosimme heti alkajaisiksi ex-mestarin Jyväskylän Kirin, voitimme jatkossa helposti heikommät joukkueet. Niinpä pelaajamme tekivät pesäpallohistoriaa viemällä Mailakilpailut nimiinsä ensimmäisen kerran sitten vuoden 1931. "Saviseudun" kisoissa ajoimme hieman pienemmällä vaihteella. Jäimme toiseksi juoksuerolla hävittyämme Nokian Urheilijoille, mutta kukistimme toki voitaneen joukkueen Loimaan Palloilijat 5 – 2.

Mestarit m. -59

Hakala, Pekka, opiskelija. Synt. 3. 5. 1936. Aloittanut pesäpalloilun 1947 ja edustanut Karkkilan Sisua vsta 1948. Pelannut PT:n edustusjoukkueessa kaksi vuotta.

Halonen, Esko, operatööri. Synt. 12. 6. 1936 Mikkelissä. Aloittanut pesäpalloilun 1947 Asikkalan Raikkaassa. Edustanut PT:ta kaksi vuotta.

Harden, Unto, autonkuljettaja. Synt. 8. 11. 1933 Helsingissä. Aloittanut pesäpalloilun 1945 ja pelannut PT:n edustusjoukkueessa vsta 1955.

Jokinen, Matti, opiskelija. Synt. 23. 5. 1934 Helsingissä. Aloittanut pesäpallolistin uran 1950 ja pelannut PT:n edustusjoukkueessa 1952 lähtien.

Kuismanen, Olavi, vakuutusvirkallija. Synt. 6. 11. 1928 Viipurissa. Aloittanut pesäpalloilun 1945, pelaten ensimmäisen ottelunsa edustusjoukkueessa KPL:ssa 1949. Edustanut tämän jälkeen Katajanokan Haukkoja ja Pallo-Tovereita 1956 lähtien. Lyöjäkuningas 1954 ja pelannut Lännen joukkueessa kaksi kertaa.

Lignell, Esko, voimistelunopettaja. Synt. 21. 4. 1934 Sul-kavalla. Aloittanut pesäpalloilun 1950 ja pelannut PT:n edustusjoukkueessa vuodesta 1952 alkaen. Joukkueen kapteeni.

Lignell, Seppo, opiskelija. Synt. 11. 9. 1935 Sul-kavalla. Aloittanut pesäpalloilun 1950 ja pelannut PT:n edustusjoukkueessa vuodesta 1952 alkaen. Pelannut tänä vuonna ainoastaan syyskierröksellä.

Mäntynen, Rauno, taideopiskelija. Synt. 19. 3. 1932 Myllykoskella. Aloittanut pesäpalloilun 1946, ja pelannut ensimmäisen ottelun edustusjoukkueessa 1948 MyKV:ssa. Edustanut tämän jälkeen KooPee:ta ja PT:ta vuodesta 1957. Valittu vuoden lukkariksi 1958 ja ollut Lännen lukkariksi 1958—59.

Salminen, Esko, voimistelunopettaja. Synt. 6. 7. 1920 Helsingissä. Pelannut pesäpalloa vuodesta 1932 alkaen ja PT:n edustusjoukkueessa 25 vuotta. Lännen joukkueessa kolme kertaa.

Ståhlhammar, Uuri, myyjä. Synt. 29. 5. 1935 Helsingissä. Aloittanut pesäpalloilun 1947 ja pelannut ensimmäisen ottelunsa 1950 Tervakosken Padon joukkueessa. Edustanut tämän jälkeen Katajanokan Haukkoja ja tämän kevään alusta Pallo-Tovereita. Lännen joukkueessa kolme kertaa.

Tikkanen, Taisto, 20 v. varastoapulainen. Nuorten Itä—Länsi ja Itä—Länsi 1958 SMJ:ssä pikkupojasta lähtien. Pelaa mitä paikkaa hyvänsä.

Joukkueen keski-ikä oli hieman korkea, 26-vuotta. Sitä nostivat Eko Salminen 39 v. ja Olavi Kuismanen 31 v. Tikkanen 20 v. nuorin, muut 23—27 vuoden välillä. Huoltajana oli Onni Ratilainen.

HOPEAA VIVE

Vimpelissä kohosi eilen illalla pimeälle taivaalle kaksi valorakettia. Tämä tarkoitti, että pitäjän mainehikas pesäpalloukkue Veto on ylätänyt tähän saakka korkeimpaan saavutukseensa hopeatilaan, mestaruussarjassa. — Joukkueen esittely:

Lukkari Markus Lakaniemi, synt. 1939 Vimpelissä. Vimpelin yhteiskoulun VII luokkalainen. Toimi kesällä postiauton rahastajana. Pelannut 2 vuotta mestaruussarjassa.

Sieppari Veikko Latvala, syntynyt 1933 Vimpelissä, rakennusmestari TVH:n Vaasan piirissä, naimisissa 1 lapsi, 4 vuot. mestaruussarjassa.

Ykköspesä Paavo Mäkelä, syntynyt 1939 Vimpelissä. Vimpelin yhteiskoulun VII luokkalainen. Pelannut 2 vuotta mestaruussarjassa.

Kakkospesä Rauno Latvala, syntynyt 1939 Vimpelissä, kansakoulun opettaja Vetelin Pulkisen koululla. Lähes 10 vuotta ykkösjoukkueessa, naimisissa ja yksi lapsi.

Polttaja Ville Niemi, synt. 1928 Vimpelin Sääksjärvellä, merkonomi, leipuriliikkeen omistaja, on tilapäisesti Järvisseudun Perunan konttorinhoitajana, naimisissa 2 lasta. 10 vuotta ykkösjoukkueessa.

Kolmospesä Jaakko Nygård, syntynyt 1936 Vimpelissä, valmistui keväällä kansakoulunopettajaksi, pelannut 4 vuotta mestaruussarjassa, naimisissa, sekä yksi lapsi.

Kakkosvara Eero Vilevaara, synt. 1938 Loimaalla, fil. maisteri, toiminut Vimpelin yhteiskoulun luonnontieteiden opettajana, naimisissa yksi lapsi. Pelasi jo 1945 mestaruussarjassa Loimaan Palloilijoiden joukkueessa. Siirtyi syksyllä uuteen toimipaikkaan Hyvinkäälle.

Kolmosvara Kalervo Havinen, syntynyt 1937 Vimpelissä, toimessa Uusituvan suksitehtaalla, ensimmäinen vuosi mestaruussarjassa.

Koppari Väinö Lillstrang, s. 1931 Vimpelissä, autonapumies, ensimmäinen vuosi mestaruussarjassa.

Jokainen oli mukana kaikissa 14 pelissä. Martti Södervik vaihdettiin yhteen otteluun. Eero Vilevaara lukuun ottamatta kaikki muut olivat oman kylän poikia. Joukkueen keski-ikä on 25,4 vuotta. Huoltajana on toiminut Jaakko Männikkö.

*

Kesän mestaruussarjan otteluisa tehtiin yhteensä 1.387 juoksua, joka jää kolme juoksua vaille edellisen kesän lukemien. Juoksumäärän voidaan siis sanoa pysyneen ennallaan. Kunniajuoksua lyötiin kaikkiaan 87 ja harhaheitoilla merkityttiin pöytäkirjoihin ristejä 90 sekä kaksoisristejä 31. Tavallisista lyönneistä syntyneitä juoksua kerätyi siis yhteensä 1.165. Syöttölautasen siirto koupesän sisään sekä polttolinjan leventäminen eivät vaikuttaneet juoksulukuihin, vaikka etenkin piikit jäivät melkein pois.

Veikko Martikkala lyöjäkuningaksi

1. Veikko Martikkala, Nurmo	1 + 28 = 29
2. Uuri Ståhlhammar, PT	2 + 24 = 26
3. Leevi Nyman, LMV	4 + 20 = 24
4. Rauno Latvala, ViVe	3 + 21 = 24
5. Väinö Liukkonen, PuMu	0 + 24 = 24
6. Osmo Oksala, HoNsU	3 + 20 = 23
7. Esa Risku, Nurmo	1 + 20 = 21
8. Anssi Jokinen, TMP	3 + 17 = 20
9. Pentti Katainen, TMP	1 + 19 = 20
10. Eero Vilevaara, ViVe	4 + 15 = 19
11. Pekka Hakala, PT	2 + 17 = 19
12. Ismo Maanola, HoNsU	0 + 19 = 19
13. Jaakko Nygård, ViVe	0 + 19 = 19
14. Heikki Lappalainen, IPV	4 + 14 = 18
15. Veikko Latvala, ViVe	2 + 14 = 16
16. Mikko Kivistö, Ilmajoki	1 + 15 = 16
17. Oiva Sutinen, KPL	1 + 15 = 16
18. Eino Kaakkolahti, HoNsU	0 + 16 = 16
19. Antero Viherkenttä, KPL	0 + 16 = 16
20. Yrjö Pauloff, PuMu	0 + 16 = 16
21. Pertti Jaakkola, Kiri	0 + 16 = 16
22. Pauli Vuori, LMV	3 + 11 = 14
23. Erkki Arponen, KPL	2 + 12 = 14
24. Olavi Kuismanen, PT	2 + 12 = 14
25. Olli Hanski, LMV	2 + 12 = 14

ETENIJÄTILASTO (EPÄVIRALLINEN)

1. Veijo Mölsä, IPV	27
2. Uuri Ståhlhammar, PT	22
3. Pasi Vuorinen, KPL	22
4. Pentti Puttonen, HoNsU	22
5. Markus Lakaniemi, ViVe	21
6. Paavo Mäkelä, ViVe	21
7. Ossi Halonen, PuMu	21
8. Yrjö Pauloff, PuMu	20
9. Eino Kaakkolahti, HoNsU	19
10. Tauno Hintikainen, TMP	18
11. Ahti Eteläpää, KPL	18
12. Reijo Salo, Kiri	18
13. Leevi Nyman, LMV	17
14. Seppo Saarikoski, Nurmo	17
15. Anssi Jokinen, TMP	16

LYÖJÄKUNINGAS

Vuoden 1959 lyöjäkuningas Veikko Martikkala on syntynyt Nurmossa joulukuun 28. päivänä 1933, joten hän täyttää piakkoin 26 vuotta. Ammatiltaan hän on maanviljelijä hoitaen 22 hehtaarin suuruisia tilaansa yhdessä vaimonsa kanssa, jonka päiväskareissa kahdeksan lypsävää näyttelee huomattavaa osaa.

Jymyn SM-sarjaan nousseella naisjoukkueella ei liene tulevaisuudessa reservipulaa, sillä Martikkalaksakin on kasvamassa kolme tytärtä, joista isä-Veikko varmasti kouluttaa kaltaisiaan kansallispelin taitajia.

Martikkalalla 1 + 15, viikko myöhemmin Martikkala putosi portaan alemmas lyötyään Ilmajoki-ottelussa vain yhden juoksun HoNsU:n Oksalan ollessa ensimmäisenä 21 pisteellä. Fera-ottelu 30. 8 tuotti Martikkalan tilille 4 pistettä ja nurmolainen nousi »perintöprinsiksiksi» Oksalan jälkeen honsulaisen ollessa vain pisteen edellä. Itä-Länsi-ottelun aattosunnuntai nosti Martikkalan nimen lyöjätilaston kärkeen miehen lyötyä Kiriä vastaan kaksi juoksua samanaikaisesti kuin pahimmat uhkaajat saivat »nuolla näppejään». Etumatkaa toiseksi nousseeseen Nymaniin oli kuitenkin vain piste, mutta tuleva lyöjäkuninkuus turvattiin seuraavassa ottelussa KPL:n ulkokentän saadessa antautua neljästi. Toiseksi kohonnut Uuri Ståhlhammar oli kolme pistettä jäljessä. Viimeisenä sarjasunnuntaina Martikkala varmisti kuninkuutensa lyömällä PeVe:n kentästä kolme juoksua Ståhlhammarin jäädessä saman verran jälkeen. Värikäs kamppailu vuoden lyöjäkuninkuudesta oli päättynyt — kuten edellisenäkin kilpailukautena — etelä-pohjalaisen hyväksi.

Veikko Martikkalan ansioksi on laskettava tasaisuus ja tulokset myös kovia vastustajia vastaan. Joskushan on lyöjäkuninkuuskilpailu vähän menettänyt arvostustaan, kun joku on iskenyt heikkoa joukkuetta vastaan toistakymmentäkin juoksua. Lisäksi kun on huomattu, että kaaverilla on mahdollisuuksia kuninkuuteen ovat joukkueoverit petanneet paikkoja, joskus jopa niin, että muilta on alaslyönti melkein kielletty.

VEIKKO MARTIKKALA

ON SYNTYNYT

VIATTOMIEN

LASTEN PÄIVÄNÄ

Leevi Nymanin sivallettua toukokuun 25. päivänä Lippo-ottelussa 11 juoksua ja saatua selvän johtoaseman lyöjätilastossa uskottiin kuninkuuden ratkenneen lahtelaisen hyväksi jo sarjan alkuvaiheessa. Näin ei kuitenkaan käynyt, sillä vielä kevätkierroksen aikana onnistui takaa-ajajien kaventaa Nymanin etumatka miltei olemattomiin. Tässä vaiheessa ei kukaan liene osannut kiinnittää mitään huomiota leveäharteiseen nurmolaiseen, jolla kuuden kamppailun jälkeen oli tilillään vasta 6 lyötyä juoksua Nymanin komeillessa kärjessä 14 pisteellä. Kevätkierroksen viimeinen sunnuntai muutti kuitenkin huomattavasti tilannetta Martikkalan sivaltaessa PT-ottelussa kotikentällään viisi juoksua ja noustessa jo kymmenen parhaan tuntumaan saaliillaan 1 + 10. Nymanilla oli kuitenkin vielä 6 pisteen etumatka. Kahden ottelun, ViVe ja SoJy, kohdalla Martikkalan tili oli jäänyt lisääntymättä, mutta nämä jäivätkin koko kauden ainoiksi kauneusvirheiksi, sillä syyskierroksen kaikissa otteluissa syntyi tulosta.

HoNsU-ottelu 2. 8 nosti miehen kymmenennelle tilalle — Nyman 4 + 13, Martikkala 1 + 11, seuraavana sunnuntaina Nurmo »huilasi» ja kunnareittensa vähennytydellä Martikkala putosi listoilta, 16. 8 PuMu-ottelussa lyödyt kolme juoksua nostivat tulevan lyöjäkuninkaan kuudennelle tilalle — viikkoa aikaisemmin kärkimieheksi noussut Liukkonen johdossa 19 pisteellä ja

VUODEN LUKKARI

ANTERO VIHERKENTTÄ synt. Hartolassa 28.12.1933. Täyttää siis pian 26-vuotta. Oli mukana 1949 Myllykosken Kilpa-Veikkojen juniורי-joukkueessa, joka voitti nuorten Suomen mestaruuden 15 vuotiaana. Silloin oli lukkarina Rauno Mäntynen. 1951 ja 1952 MyKV:n Suomensarjan joukkueessa, joka sitten nousi SM-sarjaan vuodeksi 1953. 1954 oli "Vipunen" lukkarina ja mestaruus oli hyvin lähellä. Pari vierastappiota lopussa ja neljäs sija. 1955 putosi MyKV Suomen sarjaan, jossa kulhi kesä 1956. Yrjö Pauloffin lähtö Kouvolasta avasi lukkaripaikan ja vuodesta 1957 on Antero hoidellut kiittävästi tätä postia.

Tämän vuoden lukkarilautanen ojennettiin Kouvolan Pallonlyöjien Antero Viherkentälle, joka läpi kauden esitti varmaa työskentelyä lautasen ääressä. Tästä todistuksena monet ottelupalkinnot. Häntä pidetään melkein ainoana maamme huippulukkarista, joka pystyy jatkuvasti käyttämään hyväkseen korkeita syöttöjä vastapuolen sisäpelin sekoittamiseksi. Tämä taito ei ole yksimomaan jumalanlahja, vaan sen saavuttamiseksi on tarvittu paljon monelle kuivannaukuista erikoisharjoittelua.

UURI STÅHLHAMMAR—
vuoden 1959 paras pesäpallolijja

POLTTAJAN PAIKALTA VARAVAHTI-ILMIÖKSI

Pespalloväen Joululle

Kalle Kärpänen

Tervakosken Padon Suomen sarjan yhdeksikössä herätti tämän vuosikymmenen alkupuolella huomiota nopealiikkeinen ja pallovarma polttaja, joka näytti omaavan erityisesti salamannopean ja voimakkaan heittokäden. Tästä pelaajasta, Uuri Ståhlhammarista, kehittyi tämän jälkeen — hänen siirryttyään vuonna 1957 Helsinkiin ja päästyään Haukkojen yhdeksikössä näyttämään taitojaan mestaruussarjassa — vakituinen varavahti kesän arvo-otteluihin. Kulunutta kilpailukautta voidaan hyvällä syyllä pitää Ståhlhammarin kolmantena kesänä, jona hän kiistattomasti osoitti kuuluvansa huippupelaajiemme eturiviin. Tästä syystä ei ihmetyttänytäkään hänen valintansa vuoden parhaaksi pelaajaksi anno domino 1959.

Kuten edellä tuli jo mainituksi on Ståhlhammar saavuttanut paikkansa tähtipelaajiemme eturivissä lähinnä erinomaisen heittotaitonsa ansiosta. Pesäväliä taivaltavan vastustajan ei tosiaankaan ole aihetta lönnkötellä pallon suuntautuessa kohti kolmosvaran tonttia, sillä vihainen heitto saattaa hyvinkin useassa tapauksessa merkitä ristiä liian varomattomalle juoksijalle. Ståhlhammarin varmaan ulkopeliin ovat niin seura- kuin muutkin joukkueet tottuneet luottamaan ja huolimatta hänelle useinkin jätetyistä monesta suorastaan uhkarohkeilta näyttävistä »ränneistä» ei tämä venyvä ja loistavalahjainen pelaaja ole yllätettävissä.

Mutta tämän vuoden parhaan pesäpallolijan avut eivät pysähdy ulkopeliin, vaan myös oman joukkueensa ollessa hyökkäämässä hän on vaarallinen. Varomaton ulkokenttä saa helposti todeta pallon viilettävän vihaisten rajanuolijaisien tai voimalla sivallettujen kumurien seurauksena kauas pelikentän ulkopuolelle Ståhlhammarin ollessa mailanvarressa. Ja pesäväleillä mies on vaikeasti pidäteltävissä hyvänä etenijänä, joka nopeudellaan ratkaisee monet pesäkiistat edukseen — ellei muu auta niin syöksymällä. Tämän kesän SM-sarjasta pidetyt tilastot kertovat tästäkin omaa kieltään — lyöjätilastossa Ståhlhammar sijoittui Martikkalan jälkeen toiseksi vain kolme pistettä heikomalla tuloksella ja epävirallisessa etenijätilastossa hän niinkään oli toinen tuotuaan mestarijoukkueelle 22 juoksua.

Tervakosken Padossa pesäpallolun aakkoset opittuaan Ståhlhammar siirtyi pääkaupunkiin, jossa Alkoholiliikkeen palveluksessa ollen edusti kaksi vuotta Katajanokan Haukkoja siirtyäkseen tämän vuoden alusta Pallo-Toveriden

riveihin. Hieman toista vuotta sitten perustamansa perheen elatuksen hän tällä hetkellä hankkii Keskon palveluksessa, urheiluvälineiden myyjänä. Ja lehtemme ulostulon aikoina odotellaan Ståhlhammarin perheessä haikaran vierailua ja arvata sopii, että perheen esikoisesta tulee aikanaan myös innokas urheilija, sillä ainakin isä on urheilukärpäsen pahasti puraisema.

Pesäpallolun ohella Uuri Ståhlhammar harrastaa myös keilailua ja tennistä. Edellisessä lajissa hän on päässyt jo siksi pitkälle, että B-luokasta puuttuu yksi priikki. Jälkimmäistä hän taas toistaiseksi pelaa vain harrastusmielessä, mutta lahjakkuus tällakin alalla on ilmeinen. Keilailusta puheenollen Ståhlhammar toteaa, että monet saattavat sitä pitää helppona urheiluna, mutta parin tunninkin aherrus lajin parissa saattaa jo harrastajansa toisiin ajatuksiin. — Tiedustellessamme Ståhlhammarin heittokäden tuntien, onko hän kokeillut keihäänheittoa, hän tunnustaa sitäkin harrastavansa. — En vain opi keihäänheiton konstikasta vauhdinottoa, vaan vauhti pysähtyy heiton tapahtuessa täysin. Vaatimattomuus kaunistaa, sillä tästäkin huolimatta on »keppi» lentänyt yli 67 metriä, jota jo »harrastelijalle» voidaan pitää kunnioitettavana. Paljoakaan ei varmasti tarvittaisi erikoisharjoittelua, kun maamme olisi saanut uuden 70 metrin miehen.

**Monipuolisen urheilijanuorukaisen harrastuspiiriin lu-
keutuvat luonnollisesti myös kori- ja lentopalloilu, jotka
ovat kuitenkin enemmän liikunnanpuutteen torju-
miseksi ohjelmassa. Talvisiin harrastuksiin kuuluvat
jäähypallo sekä hiihto, josta on tullut piirinmestaruuskin.**

**Tiedustelemme vielä miehen erikoisen nimen syntyä.
Nimi on minulle annettu erään Amerikassa elävän su-
kulaiseni mukaan, toteaa Ståhlhammar nauraen.**

Ja lopuksi vähän numerotietoja tämän vuoden parhaasta pesäpallolijastamme: syntynyt 29.5.1935 Helsingissä, pituus 175 cm, paino 73 kg, kengän n:o 41, mailan paino 670 g, aloittanut pesäpallolilemisen 1947, pelannut ensimmäisen kerran ykkösjoukkueessa 1950 (Tervakosken Pato) ja mieliruoka: siskonmakkarakuitto.

**PS. Lehtemme ollessa painoon menossa saimme
kuulla, että Ståhlhammarin perhe oli lisääntynyt poika-
kalapsella, joka näki päivänvalon 12. 11. klo 17.00, pi-
tuus 52 cm ja paino 3.740 grammaa. Nimeksi on kaa-
vailtu Timo Uuri. Isä voi jo hyvin . . .**

XXV

ITÄ-LÄNSI

25.

kerran

13. 9

HELSINGISSÄ

Kansallispeleimme juhlapäivä

Pesäpalloulu, maamme laajimmalle levinnyt ja eniten harrastettu palloilu-muoto, viettää tänään juhlapäivää. Suoritetaanhan nyt 25. kerran ottelu, joka pallonlyöjillä korvaa kansainvälisten urheilumuotojen maottelut. Parin vuosikymmenen takaiset Eesti-maottelutkaan eivät ole voineet syrjäyttää Itä-Länsi ottelun asemaa pelikauden huomattavimpana kilpailutilaisuutena ja viime vuosina sille ei ole ollut ainoatakaan vakavampaa kilpailijaa tässä mielessä harrastuksen supistuessa yksinomaan kotimaamme rajojen sisäpuolelle pienosta suomalaisen siirtokunnan Ruotsissa saavuttamaa "sil-lanpääasemaa" lukuunottamatta.

Näinollen pesäpalloulu Itä-Länsi ottelusta on muodostunut vuosien ku-luessa se tavoite, johon jokainen aktiivipelaaja pyrkii. Mutta vain pienelle osalle yrittäjistä se kunnia suodaan taidoista ja kyvyistä riippuen. Olla Itä-Länsi pelaaja merkitsee pesäpallolijalle paljon, sillä koska ottelussa pelaa vuosittain vain parikymmentä maan parasta kymmenien tuhansien jou-kosta, voidaan joukkueisiin pääsemistä pitää jonkin muun lajin huipputu-lokseen verrattavana saavutuksena.

1930-luvun alkuvuosina Lahden Mailaveikot hallitsi pesäpallokenttiä mel-koisen suvereenisesti. Voimiensa tunnossa joukkue keväällä 1932 haastoi Muun Suomen yhdistetyn joukkueen vastaansa ja — kärsi musertavan 17—3 tappion. Mutta ottelu herätti kuitenkin ajatuksen jonkin vastaavanlaisen arvokamppailun perustamisesta, kamppailun, jossa maamme parhaimmisto iskisi yhteen. Koska mainittuna ajankohtana Suomen mestaruus ratkaistiin itä- ja länsilohkoon jaetun suursarjan lohkojen parhainten keskeisissä lop-puotteluissa välähti luonnollisesti kuin itsestään mieleen tätä jakoa hyväksi-käyttäen muodostaa joukkueet pelikauden suurkampailuun. Ajatus hyväk-syttiin ja koska Pesäpalloliitto samaisena vuonna vietti 10 vuotisen ole-massaolonsa juhlaa se toteutettiin vielä kyseisenä syksynä. Lokakuun 2. päivänä 1932 juoksivat ensimmäiset Itä-Länsi joukkueet sateisessa Hesper-riassa kiilaan aloittaakseen näiden ottelujen katkeamattoman sarjan.

Tällaiset ovat kaikessa lyhykäisyydessään nyt 25. kerran suoritettavan kansallisen pallonlyöntiurheilumme suurottelun syntyvaiheet.

Itä-Länsi ottelu suoritetaan luonnollisesti voimassaolevien pelisääntöjen mukaisesti. Tällä hetkellä ei ottelun suhteen ole olemassa minkäänlaisia erikoismääräyksiä. Aikaisemmilta vuosilta tapaamme kuitenkin tällaisia, etupäässä joukkueitten valintaperiaatteisiin kohdistuvia, säännöksiä. Niinpä aikoinaan on samasta seurasta valittavien pelaajien lukumäärä ollut rajoi-tettu kolmeen varsinaiseen ja yhteen vaihtopelaajaan. Tällä hetkellä PPL:n liittokouksessa nimettävät valitsemistoimikunnat saavat suorittaa valintansa vapaasti käytettävissään olevasta pelaajamateriaalista. Maan jako "idän" ja "lännen" välillä taas perustuu SVUL:n piirijakoon siten, että kummallekin puolelle tulee yhdeksän mainituista 18 piiristä.

Ottelun traditioihin kuuluu myös jonkin julkisuuden henkilön suorittama avausheitto. Erityistä juhlavuutta tähän saatiin vuonna 1949, jolloin ottelu avattiin ensimmäisen kerran "Marskin pallolla", jossa on kullattuna Suomen Marsalkan nimikirjoitus. Kansallispeleimme isä, koko Suomen kansan tun-tema "Tahko", suorittaa siis edessäolevassa juhlaottelussa avausheiton yh-dennentoista kerran tällä pallolla. Ottelujen väliaikana palloa säilytetään Suomen Urheilumuseossa rautaan valetulla jalustalla, jota koristavat tyylitellyt marsalkansauva, lyöjä ja koppaaja sekä lehväkiekukurat.

Helsinki on pääasiassa ollut ottelujen näyttämönä. Seitsemästi on kuiten-kin maaseutu saanut kamppailun järjestääkseen. Vuonna 1945 nimittäin tehtiin päätös, että ottelu pelataan vuorovuosin Helsingissä ja maaseudulla. Sotavuonna 1943 oli Seinäjoki jo saanut "ennakkoa", mutta vuonna 1957, jol-loin varsinainen Itä-Länsi sai rinnalleen Itä-Länsi B:n ja vuotta myöhem-min nuorten Itä-Lännen, päätettiin, että miesten kamppailu tästä lähtien aina suoritetaan Helsingissä.

Ottelun urheilullisesta arvokkuudesta kertoo allaoleva taulukko tähän mennessä suoritetuista otteluista. Kuten siitä ilmenee on Idällä toistaiseksi 11 ja Lännellä 10 voittoa kolmen kamppailun päätyttyä tasatulokseen. Län-nen voitot ovat olleet sen verran suurempia, että sillä on niukka 117—115 johto yhteenlaskettujen juoksujen määrässä.

2. 10. 1932 Helsinki, Hesperia	Länsi	11—4
1. 10. 1933 Helsinki, Hesperia	Länsi	3—2
7. 10. 1934 Helsinki, Hesperia	Itä	6—3
6. 10. 1935 Helsinki, Eläintarha	Itä	3—1
4. 10. 1936 Helsinki, Hesperia	Länsi	3—2
19. 9. 1937 Helsinki, Hesperia	Länsi	6—2
25. 9. 1938 Helsinki, Stadion	Itä	5—4
1. 10. 1939 Helsinki, Stadion		4—4
22. 7. 1940 Helsinki, Stadion	Länsi	6—5
10. 10. 1943 Seinäjoki	Itä	5—2
27. 10. 1945 Hamina	Länsi	9—0
9. 9. 1946 Helsinki, Kaisaniemi	Länsi	7—4
21. 9. 1947 Lahti	Itä	14—9
26. 9. 1948 Helsinki, Pallokenttä	Itä	6—5
11. 9. 1949 Jyväskylä		9—9
10. 9. 1950 Helsinki, Hesperia	Länsi	5—4
9. 9. 1951 Oulu	Itä	7—1
7. 9. 1952 Helsinki, Hesperia	Itä	10—2
6. 9. 1953 Outokumpu	Itä	7—5
12. 9. 1954 Helsinki, Hesperia		0—0
3. 7. 1955 Seinäjoki	Itä	6—5
9. 9. 1956 Helsinki, Hesperia	Länsi	9—4
8. 9. 1957 Helsinki, Hesperia	Itä	5—4
7. 9. 1958 Helsinki, Pallokenttä	Länsi	4—1

ENSIMMÄISET

Lokakuun 2. päivänä 1932 Hesperian pesäpallokentällä Helsingissä suoritettussa ensimmäisessä Itä-Länsi ottelussa pelasivat joukkueet seuraavissa kokoonpanoissa:

Itä: Olli Veijola, Paavo Nuotio — Olavi Paavola, Veikko Vapalahti — Heikki Loikkanen — Viljo Pyykkö, Ahti Hakalainen — Tauno Alhava — Gösta Hartala. Joukkueenjohtaja: Osmo Kupiainen.

Länsi: Pasi Harvela, Paavo Rekula — Eino Pikkarainen, Leo Hannula — Klaus Karvonen — Jaakko Aalto, Eino Helin — Kalevi Ihalainen, Tauno Aho. Joukkueenjohtaja: Yrjö Heikkinen.

Ottelun pelituomarina toimi J. V. Nordström ja syötönvalvojana V. Lindström.

Ennen tämän ottelun alkua esitellään yleisölle ne edelläluetelluista, jotka ovat olleet tilaisuudessa noudattamaan Suomen Pesäpalloliiton esittämää kutsua saapua seuraamaan juhlaottelua.

Ennen ottelua esiteltiin yleisölle vuonna 1932 suoritettujen ensimmäisen Itä-Länsi ottelun miehiä ynnä sellaisia pp-tähtiä, joilla on tilillään vähintään 10 »kansallista maaottelua». Heidän ryhdykseen rivistönsä muodostivat oikealta vasemmalle lueteltuina seuraavat pp-kentiltä tutut nimet: Osmo Kupiainen (Idän huoltaja 1932), Heikki Loikkanen (Idän polttaja), Paavo Nuotio (Idän sieppari), Pasi Harvela (Lännen hukkar), J. V. Nordström (pelituomari 1932), Elmer Meilahti (11 ottelua), Eero Haukiala (10 ottelua), Leo Hannula (Lännen 2-pesä, 11 ottelua), Paavo Rekula (Lännen sieppari), Eino Helin (Lännen 2-vara), Eino Pikkarainen (Lännen 1-pesä) ja Kalevi Ihalainen (Lännen 3-vara, 13 ottelua).

ITÄ

Ahti Eteläpää
KPL

Pasi Vuorinen
KPL

Osmo Oksala
HoNsU

Risto Parviainen
Kiri

Lauri Oinonen
IPV

Olli Hanski
LMV

Oiva Sutinen
KPL

Ensio Purovaara
IPV

Antero Viherkenttä
KPL

Vaihtopelaajat: Eino Kaakkolahti, HoNsU.
Jorma Harlin, KPL ja Lauri Reinikainen,
SoJy.

Johtaja: Paavo Kalla

Huoltaja: Pentti Teno

LÄNSI

Eero Vilevaara
ViVe

Uuri Ståhlhammar
PT

Jussi Kiikeri
IK

Jaakko Nygård
ViVe

Anssi Jokinen
TMP

Ville Lehmus
SMJ

Paavo Mäkelä
ViVe

Yrjö Pauloff
PuMu

Rauno Mäntynen
PT

Vaihtopelaajat: Markus Lakaniemi, ViVe,
Esko Halonen, PT ja Osmo Juntto, TMP.

Johtaja: Topias Pohjonen

Huoltaja: Erkki Heikkilä

LYÖNTIJÄRJESTYKSET ITÄ/LÄNSI

1. Pasi Vuorinen
2. Lauri Oinonen
3. Oiva Sutinen
4. Antero Viherkenttä
5. Risto Parviainen
6. Osmo Oksala
7. Ahti Eteläpää
8. Olli Hanski
9. Ensio Purovaara

- Paavo Mäkelä
Anssi Jokinen
Yrjö Pauloff
Jussi Kiikeri
Uuri Ståhlhammar
Rauno Mäntynen
Eero Vilevaara
Ville Lehmus
Jaakko Nygård

Lännen lyöntivaltit eivät pitäneet Hanskin esimerkki Idän kannustimena

Pesäpalloilun XXV Itä—Länsi ottelu sai hieman odottamattoman päätöksen. Vahvana ennakkosuosikkina ollut Länsi joutui ottelun viimeisessä pelivuorossa luopumaan johtoasemastaan kun Itä teki viimeisenä lyöjänä olleen Sutisen toisella lyönnillä tasoittavan juoksun. Vuosina 1939, -49 ja -54 on ottelu päätynyt myös ratkaisemattomana. Tämänkertainen lopputulos merkittiin numeroin 3—3.

Ottelun avajaisseremoniat olivat tällä kertaa tavallista juhlavammat. Yleisölle esitettiin kaikki ensimmäisen Itä—Länsi ottelun elossa olevat pelaajat, huoltajat ja tuomaristo sekä vähintään kymmeneen kansallispelimme "maaotteluun" osallistuneet pallonlyöjät. Rivissä nähtiin 25 vuoden takaista tähtikaartia, jota nykyinen pelaajapolvi on tuskin koskaan nähnyt mailanvarressa tai pesiä kiertämässä. Sellaiset nimet kuin Pasi Harvela, Heikki Loikkanen ja Pepe Hannula sai monen vanhemman pesäpalloilun ystävän hetkeksi pelaamaan muistoissaan neljännesvuosisadan taakse päin.

Itä—Länsi ottelulle omniaisen pelaajaesittelyn jälkeen kehitettiin huttua ja siinä Idän Viherkenttä osoittautui paremmaksi ja sai kunnian ottaa vastaan pesäpalloprofessori "Tahko" Pihkalan heittämän avausheiton, joka suoritettiin "Marskin pallolla". Heitto meni oikeaoppisuuden vastaisesti hieman alas, mutta hyvin sen "Vipunen" hankaansa otti.

Tasollisesti ei ottelu kohonnut kovinkaan korkealle, tosin ajoittain nähtiin sentään loistaviakin suorituksia. Mihin kukaan ei pääse siitä ajatuksesta, että Itä on hienokselemaan parempi, vaikka tasatulokseenkin pääsemisen tuotti sille jo suuria vaikeuksia. Länsi oli joukkueena epätasaisempi ja varsinkin sen avainasemassa olevat lyöjät pettivät pahasti.

Ottelun tuomaristo — Onni Paavola Haminaasta ja Aatto Tuomikoski Ilmajosta — selviytyi tehtävästään moitteitta. Ottelua seurasi 4.045 maksanutta katselijaa.

3—3 syntyy

1 vrp. Länsi aloitti sisävuoron hennosti ja viiden miehen käytyä lyömässä ei kukaan päässyt 1-pesää pidemmälle. Itä löi koppeja ja kun Purovaara tuli viimeisenä miehenä mailanvarteen oli kenttä tyhjä.

2 vrp. Mäntyselästä ja Vilevaarasta tehtiin ripeässä tempossa kaksi kuollutta, mutta Nygård toimitti Lehmuksen hyvällä lyönnillä ykköselä suoraan kolmoselle. Kiikeri löi kuitenkin kopin silloin kun Lehmus pantiin kotitaipeleelle. Idän sisävuoro oli vieläkin avuttomampi ja vain neljä miestä kerkesi käydä huiskimassa Mäntyselän vempautuksista kun jo kolmas risti ripustettiin taululle.

3 vrp. Stålhammar tuhottiin kakkoselle ja Mäntyselän, Vilevaara, Lehmus ja Nygård kaikki haavoituivat. Kärkimies Mäkelä löi korkean lyönnin, jota kakkosvara Oksala lähti vihvasti tavoittamaan kopiksi. Hän ei päässyt pallon alle, mutta tuli kuitenkin niin lähelle, että maahan pudonnut pallo kimmahti hänen ylitseen ja vieräi kaus Hesperian nurmikolle. Mäkelä kier-

si uhatta kunnarin ja Länsi siirtyi näin 1—0 johtoon. Jatkossa teki Stålhammar ajon ja sitä ryhtyi purkamaan Mäntyselän. Hänen lyöntinsä ei kuitenkaan onnistunut ja hyvin kolmoselta lähtenyt Pauloff tapettiin Hanskin toimesta. Vilevaara tuli Mäntyselän jälkeen mailanvarteen ja hän löi merkityn lyönnin 2-vara Oksalalle, joka jälleen törmäili eikä saanut pelivälennettä haltuunsa. Kiikeri toi helposti Lännen toisen juoksun. Vilevaara löi viimeisen lyöntinsä laittomaksi ja Itä tuli lyöntivuoroon. Maukkaita tilanteita syntyi alusta asti ja Vuorinen purki kuoilleita syntynyttä ajoa, mutta tuloksetta. Ajo kuitenkin jatkui ja Oinonen löi voimalla Kiikerin jalkoihin ja Hanski toi Idän kavennusjuoksun. Länsi oli voimakkaan painostuksen alla, mutta koppiyönnit pilasivat Idän tasotusmahdollisuudet.

4 vrp. Reinikainen juoksi 2-varan tontille ja Oksala oli otettu vaihtomiehistöön kun Länsi tuli neljättä kertaa sisään. Pauloff saatiin kakkoselle asti, mutta kaukana pelannut Oinonen teki selvää jälkeä eikä tulosta syntynyt. Lehmus tappoi heti Oinosen ykköselä, mutta Sutinen kosti ja veti kakkosrajasta läpi, päästen kuitenkin vain ykköselä. Ajo syntyi, ja ensimmäistä kertaa lyömävuoroon tullut Reinikainen sai purkuuhoimat suoritettavakseen. Nygård teki kuitenkin ihmekauhaisun ja tuhosi Sutisen kotiin ja samalla lyönnillä kakkoselle pyrkivä Parviainenkin poltettiin.

5 vrp. Länsi sai hienoille lyönteillä miehiä eteenpäin, mutta liikaa kärkkyneestä Vilevaarasta tehtiin kärpänen. Jatkossa mies saatiin kolmoselle, mutta Jokisen ratkaiseva lyönti meni Olli Hanskille. Idän vuorolla Reinikainen ja Eteläpää tapettiin Jokisen toimesta 1-pesälle sekä Oinonen kolmoselle.

6 vrp. Heti kärkeen suoritettiin useita vaihtoja. Viherkentän ja Purovaaran tilalle otti Itä Kaakkolahden ja Harlinin ja Lännen lukkariksi vedettiin Vimpelin nuori Lakaniemi. Sini-valkoisten sisävuoro jäi tuloksettomaksi. Stahl-

hammar tappoi lyöntivuorollaan 2 miestä ja pian syntyi kolmaskin "raato". Itä sai muutamia miehiä kakkoselle ja Eteläpään taival turvattiin kolmosellekin, mutta Kiikeri teki hänestä "naakan" kovalla heitollaan.

7 vrp. Oinonen pudotti helpon pallon ja Länsi sai takapesät täyteen. Jokinen löi kakkosvaralle eikä Reinikainen saanut palloa haltuunsa. Lakaniemi tuli viimeiset viisi metriä mahallaan ja lisäsi Länsi en johdon 3—1:een. Itä kuitenkin kuitenkin tämän juoksun sisävuorollaan kun Lehmus alkoi matkimaan Reinikaista pompotelussa. Oinonen kerkisi tällöin koptiiriin turvaan. Idällä oli vielä useita miehiä kotitaipeleella, mutta ratkaisulyönnit epäonnistuivat.

8 vrp. Hanski parantaa yhä peliään eikä yksikään Lännen mies pääse ykköstä pidemmälle. Itä onnistui hieman paremmin, mutta tulosta ei sekään saanut syntymään. Vuoro päättyi kun Lakaniemi otti Sutisen väärrällä ulos pesältä.

9 vrp. Länsi painosti vielä ja yritti lisätä etumatkaansa, mutta heikolla menestyksellä. Pauloff pääsi Hanskin yliheitolla kolmoselle, mutta syntynyt ajo jäi tuloksettomaksi. Itä uhkaa ensin Vuorisen pitkällä takakenttalyönnillä, mutta Kiikeri pelastaa tilanteen kopillaan. Nopea Reinikainen toimitetaan kolmoselle ja Sutinen tulee viimeisenä miehenä lyömään. Ratkaisulyönti suunnataan Lehmukselle, jonka hermot eivät kestä. Hän menettää tuntuuman pallon ja syntyy helposti tasoitus. Oinosesta tehdään kuitenkin pelin viimeinen kuollut ja taululla koreilevat numerot 3—3 kun tuomari puhalttaa pelin päättyneeksi.

Epätasaista

Lännen nimivahva ja nopea joukkue ei vastannut huoltajansa ylistelyjä ja se saa olla tyytyväinen tasatulokseenkin, vaikka johtikin ottelua 3. vuoroparista alkaen. Epätasaisuus löi leimansa sekä sisä- että ulkopeliin ja ai-noassa kokeilussakin epäonnistuttiin. Kiistakysymys Mäntyselän ja Lakaniemen paremmuudesta ratkesi heinsinkiläisen eduksi, joskaan prillipäistä vimpeliläistään ei ole moitittava debyyttistään. Etukenttä pääsi nyt ihmeellisen helpolla ja Pauloff oli suorastaan työttömänä valtaosan ulkovooroistaan. Mäkelä pelasi ripeästi, mutta se, että hänet arvosteltiin PPL:n pyttykerhon toimesta Lännen parhaaksi, oli kuitenkin käsittämätöntä. Mahtoikohan Itä—Länsi otteluissa niin harvinainen kunnari, joka syntyi vastustajan munauksesta, sokaista. Polttolinja piti Nygårdin ja Jokisen osalta kiitettävästi, mutta linjan ensikertalainen, Ville Lehmus, petti. Itä käyttikin hänen epävarmuuttaan pelin loppuvaiheissa erinomaisesti edukseen ja saavutti ainakin osittain päämääränsä. Jokinen arvosteltiin Lännen toiseksi parhaaksi pelaajaksi. Polttolinjan välittömässä läheisyydessä pelannut Vilevaara oli Nygårdin jälkeen tuloksellisin lyöjä ja hän hoiti ulkopeliehtäväänsäkin kiitettävästi. Pyttykerho

Imatran pojat Lauri Oinonen vasemmalla ja Ensio Purovaara oikealla. Keskellä "Maestro" Olli Hanski, joka pitkään vaikutti myöskin Imatralla Jääsken Kirijoissa ja Tainionkosken Urheilijoissa.

onneksi huomioi Nygårdin monet ratkaisevat pelisuoritukset ja palautti tämän sinnikkään vimpeliläisen juhlaaariakallaan. Takakentän liikkuva parivaljakko, Ståhlhammar ja joukkueen kapteeni Kiikeri, pelasi ulkovoivot varmaan tapaansa, mutta lyöntitouhu ei nyt luistanut. Varsinkin "Uka" on kotiossa Hesperiaassaan pelannut monia parempia pelejä. Nyt puuttui lyönneistä luonnollisuus ja voima.

Hanski loisteliäs

Nyt kahdennentoista Itä-Länsi ottelunsa pelannut Olli Hanski käänsi varmalla pelillään kaiken huomion puoleensa. Hän osoitti ulkovoivoissa oivallista pallovarmuutta ja ripeyttä sekä löi oivallisesti sijoittaen. Hän vei kirkkaasti kaappiinsa kentän parhaan, kentän tuloksekkaimman ja Viktor-tehtaan lahjoittaman kunnia-palkinnon. Lukkareista on vaikea asettaa Viherkenttää tai Kaakkolahtea toisensa edelle. Kaakkolahti löi kyllä paremmin, mutta Viherkentälle annettiin lähinnä parhaan Idän pelaajan palkinto. Jonkinlaista tasapuolisuutta tuokin. Viherkentän ansioksi on laskettava sekin, että hän johti joukkueensa merkkipeliä silloin, kun huoltaja nappaili valokuvia. Etukentän paras oli Imatran Purovaara, mutta jo ennakkoon tehdyn päätöksen mukaan hänet "vapautettiin" pelistä kuudennessa vuoroparissa. Harlin oli arka ja karttoi vastuuta. Sutinen sai yleisön nauramaan ääneen astuessaan "esiin", ja tuloksia syntyiikin riittävästi. Hanskilla oli rinnallaan "vuoden löytö", joka loppukeisestä on kuitenkin jälleen katoamasta kuvasta. Oinosen hypypysissä eivät pallot pysyneet, harmi, sillä se olisi tiennyt melkein pä varmasti musta-punaisten voitoa. Parviainen oli Idän parhaimmistoa, liikkuva ja harkitsevasti toimiva pesävahti. Takakentällä ei juuri ihmesuorituksia tarvittu, mutta parhaimmaksi kuitenkin

osoittautui tulevan mestarijoukkueen Pasi Vuorinen. Lyöjätilastoa johtava "Osku" Oksala oli pettymys ja turhaan odotettiin myös Eteläpään voimalyöntejä.

Kiertopalkinto tuomarille

Pelin päätyttyä tasan, mietittiin pitkään, kenelle annetaan kiertävä "Lyöjäpatsas", johon Idällä on toistaiseksi yksi kiinnitys enemmän kuin vastapuolella. Ratkaisu tehtiin sopuisasti ja yksimielisesti. Patsas ojennettiin pelin ohjat hyvin hallussaan pitäneelle pelituomarille, joka vakuutti toimittavansa sen vuodeksi PPL:n haltuun.

Idän lukkarit Viherkenttä sekä Kaakkolahti pelasivat molemmat tehokkaasti. Viherkentän taito perustuu suurimmalta osaltaan kovavauhtisen karusellin pyörytyk-

seen, kun Kaakkolahti puolestaan pelaa maltillisemmin ja ajatellen. Vaikeaa on ulkopelityöskentelyssä kumpakaan asettaa paremmaksi, mutta sisällä oli Kaakkolahti ennenkaikkea vaihtolyöntiensä ansiosta varmempi. Eikka löi hirmu pomppuja, vaikka syöttölautasta onkin siirretty taaksepäin.

Kouvolan miehet Sutinen ja Vuorinen pitivät täysin ne odotukset, jotka heille oli asetettu. Imatran miehet Purovaara ja Oinonen työskentelivät myös melkoisen varmasti, vaikka pieniä lipsahduksia sattuikin. Parviainen kolmosella haperoi jonkin kerran, vaikkakaan ei missään ratkaisevassa tilanteessa. Oksala takakentällä siirrettiin syrjään jo muutaman vuoron jälkeen. Eteläpää kopparina selviytyi kyllä ulkopelissä jokseenkin moitteitta, mutta sisäpeli oli tällaiseen arvotteluun liian heikkoa.

Omituinen Länsi

Lännen sisäpeli kulki alle arvoitelun. Lyönit eivät tahtoneet juuri mennä ohi polttolinjan, ja milloin menivät, nousivat kopeiksi. Varsinkin Ståhlhammar ja Pauloff, joita lyöjinä odotettiin paljon eivät saaneet mitään aikaan. Ulkopelissä sentään sujui kohtalaisesti. Ainoa suomensarjalainen Lehmus petti ulkona, ja saa laskea kaksi juoksuja tililleen. Molemmat lukkarit Mäntynen ja Lakaniemi pelasivat hyvin. Jaska Nygård oli loistava.

Kaikkiaan 176 pelaajaa on ollut mukana Itä-Länsi otteluissa. Ennen mukana olleita: Kallari Ihalaisten 13, Olli Hanski 12, Pepe Hanula 11, Elmer Meilahti 11, Eero Haukiaka ja Eino Kaakkolahti 10.

TUSINA-OLLI

ei ole

TUSINA-OLLI

Tuskin monikaan arvasi, että siinä klaffihousuisessa poikajoukossa, joka kolmisensikymmentä sitten seuraili isoisten touhuja pesäpallon parissa Jääsken urheilukentällä, telmiä myös pojanviikari, jonka nimi runsaan vuosikymmenen myöhemmin olisi tuttu jokaiselle pesäpalloilua seuraavalle suomalaiselle. Poikaviikari, joka tulisi aikanaan vakiinnuttamaan nimensä arvo-ottelujen joukkueisiin kenties pitemmäksi ajaksi kuin yksikään hänen edeltjistään.

Kukapa vielä tuolloin olisi osannut kiinnittää suurempaa huomiota Olavi-poikaan, jonka päivät kuuluivat tovereiden kanssa kisailla. Mutta pesäpallokärpänen puraisi ennen pitkää nuorukaiseksi varttunutta poikasta ja pian oli hän itse yrittämässä haapapuisellaan palloon osumista. Iän mukana karttui taito ja jo juniorina hän omalla kulmakunnallaan herätti huomiota erityisesti loistavalla ulkopelitaidollaan. Ja kun Tainionkosken Urheilijat nousi vuonna 1948 mestaruussarjaan tuli tarinamme poikaviikari koko pesäpalloilulle Suomen kansalle tutuksi. Olli Hanski oli suorittanut läpimurtonsa pallonlööjiemme eturiviin.

22 vuotiaana — Antti Olavi on syntynyt lokakuun 5. päivänä 1926 — nuorukaisena hän jo läpimurtokesänään valloitti kakkospesävahdin paikan niin liittojoukkueessa kuin Idänkin yhdeksikössä. Kaakkoiskulmalta kantautuneet huhut miehen erinomaisuudesta vahvistuivat ensin Lappiin suoritettulla invaasiomatkalla, jolla siihenastiset tekijämiehet saivat ihmetellen todeta uuden kiintotähden synnyn. Ja kun portti suoritteuihin näin oli auennut ei Olli paikkaansa toisille luovuttanutkaan. Vuodesta 1948 lähtien on hänen valintansa kesän arvo-otteluihin ollut milteipä itsestään lankeava asia. Kaikissa liitto- ja Itä-Länsi-otteluissa on Ollin kumimaista kauhomiata kakkosella saatu ihailia —

Tainionkosken Urheilijoissa Olli ensimmäiset »kannuksensa» hankki, mutta toimipaikkansa siirryttyä Lahteen hän vuonna 1951 oli mukana hankkimassa mestaruutta radio-kaupunkiin LMV:n paidassa. Seuraavana kesänä Olli palasi takaisin isiensä maille ja edusti Helsingin olympiakesän Jääsken Kirijöitä siirtyäkseen sitten lopullisesti LMV:n riveihin, missä hän sen jälkeen onkin vakituisesti pelannut.

Vuonna 1952 Olli olisi voittanut toisen Suomen mestaruutensa, mutta hän lähti hoitamaan äitiään Imatralle ja edusti sen kesän Jääsken Kirijöitä. Lahtihan voitti sinä pelikautena neljännen perättäisen mestaruutensa.

Hanskin Ollin vahvimpana valttina on aina ollut, ja edelleenkin on, vuorenvärma ulkopeli. Hänen kauhaisujaan voidaan hyvällä syyllä pitää hasardimaisina »huitaisuina», mutta kerran toisensa jälkeen pallo liimautuikin miehen räpylään. Kakkosrajan pitävyyttä ei sovi epäillä silloin, kun Olli pipolakissaan on sitä vartioimassa. Lyöntipeli on aina ollut heikompaa, joskin siinäkin on ollut välähdyksittäin näkyvissä suurpelaaajan leima. Voimalyöjäksi ei Ollia voi nimittää, mutta taitosivaltelijana täyttää hän paikkansa siinä kuin toisetkin. Etenkin tänä vuonna näytti Ollin lyöntipeli huomattavasti terävämmältä kuin aikaisemmin. Lieneekö iän karttuessa löytynyt myös oikea lyöntirata.

Suurimpana puutteena Ollin taidoissa on pidetty juoksunopeuden puutetta. Luomen Tauski on moniaat kerrat manaillut, kun »Ollin polvi ei nouse kuin muutaman sentin». Tätäkin puolta Olli on pyrkinyt tietoisesti kehittämään ja tulokset ovatkin olleet nähtävissä. »Taapertelijaksi» ei häntä enää nykyisellään voi sanoa, vaan lukeutuu Olli pesäpalloilijain keskitason miehiin.

Luonteeltaan Olli on harvinaisen »tasainen» karjalaiseksi. Montaakaan sanaa ei miehestä irti saa — suuret silmät vain pyöristyvät, kuin hämmästyksestä, jotakin häneltä tiedustellessasi. Kaikkinainen omien taitojen tietoinen »ulospäinnäyttäminen» on Ollille vierasta, ennemminkin hän kätkee vaatimattomana luonteena »kynttilänsä vakan alle». Joukkuevalinnoistaan ei hän myöskään suurempia numeroita tee ja elävästi muistuu tässä mielessä mieleen pari vuotta sitten pelattu Itä-Länsi. Ollilta ei nimittäin ollut tullut mitään ilmoitusta, onko hän tilaisuudessa otte luun saapumaan. Joukkueet olivat jo Pallokentällä treenaamassa ja joukkueen johto suunnitteli varamiehen mukaantottoa. Silloin ilmaantui Olli kentälle kuin näkymättömän taikurin esillemanaamana ja tuumaili veitikka silmäkulmassaan: »Hei pojat, mie tulii jo».

Jokapäiväisessä työssään Valubetoni Oy:n rakennusmestarina Olli varmasti, kuten pelaajanakin, on vaatimaton mies, joka vaatii itseltään enemmän kuin alaisiltaan ja tovereiltaan, mutta joka osaa antaa myös näitten suorituksille niille kuuluvan arvon.

Rakennusmestari Olli Hanski työnsä ääressä. Korkealle on Olli kohonnut pesäpalloilijainkin arvostustalla, mutta korkealla joutuu hän olemaan myös jokapäiväisessä työssään. Kuwamme, jossa mestari tutkii rakennuspiirustuksia, on näpätty erään g-kerroksisen talon katolta.

Pelikauden aikana ei Ollilla varmastiakaan ole montakaan kertaa tilaisuutta viettää rauhallista perheiltaa kodin ja herttaisen vaimon seurassa, sillä ottelumatkat riistävät suuren osan vapaasta ajasta.

Ja lopuksi vielä osoitus Ollin vaatimattomuudesta — kuin sattumalta paljastui tätä juttua tehdessämme, että hän on naimisissa ja muutaman kuukauden ikäisen poikalapsen onnellinen isä. Tähän saakka olemme olleet siinä käsityksessä, että Olli on vielä »vapaan».

PT
1959

VIRSU ottelu

Muu Suomi sortui lyöntipeliinsä Pallo-Toverit voitti Hesperiasa 4-3

Tämänvuotinen mestarijoukkueemme Pallo-Toverit sai lisähohtetta kruunuunsa kukistamalla sunnuntaina Hesperian pesäpallokentällä Muun Suomen yhdeksikön ansaitusti 4-3. Seurajoukkueen yhtenäisyys oli valttia tässä pesäpallokauden päätösottelussa, joka saatiin suorittaa syksyisen koleissa, mutta kutakuinkin siedettävissä olosuhteissa noin 700 katselijan läsnäollessa. Muun Suomen joukkue vaikutti paperilla ehdottomasti voimakkaammalta, mutta voimaton lyöntipeli oli päässyynä siihen, ettei odotettua voittoa tulutkaan. Pallo-Tovereilla oli ylivoimaisesti enemmän tilanteita ja yllättävän helposti saatiin takapesät täyteen tal ajotilanne syntymään. Muun Suomen joukkueelle tuotti sitä vastoin suuria vaikeuksia saada mies kakkoselle, puhumattakaan, että olisi saatu aikaan vaarallisempia tilanteita.

Toisessa vuoroparissa Vilevaara löi lujan laakalyönnin kakkospuolelle, jossa pallo ei pysynyt varavahiti Esko Lignellin hypypysissä ja Martikkala toi helposti Muun Suomen ensimmäisen juoksun. Tasoittavalla vuorolla PT:n Halosen helpomnäköinen maalyönti meni läpi polttajana pelanneen Vilevaaran ja Martti Jokinen toi tasotusjuoksun. Kolmannessa vuoroparissa Muun Suomen ulkokentän haparoidessa kolmoselle päässyt Ståhlhammar oli tarkkana ja tuli pyrynä kotipiiriin

vieden seuransa johtoon 2-1. Neljäs vuoro toi jälleen tasoituksen, kun lyöjäkuningas Martikkala näytti taitoaan saattelemalla viimeisenä lyöjänä Kiikerin kolmella lyönnillä ykköseltä kotipiiriin.

PT:llä oli jälleen seuraavissa vuoropareissa voimakkaita painostuskausia, mutta täysosumia ei saatu syntymään ennen kuin kuudennessa, jolloin PT siirtyi 4-2 johtoon. Seppo Lignell löi kevyen maapallon kolmospuolelle, mutta kun Parviaisen heittoyritys epäonnistui, pääsi Ståhlhammar sillä välin turvaan. Omalla lyöntivuorollaan Ståhlhammar löi komeasti takakentälle eikä Hakalalla ollut hätäpäivääkään juostessaan PT:n neljännen juoksun.

Kahdeksannessa vuoroparissa Muu Suomi rynnisti lujasti. Kiikeri löi kakkoselta läpi, jolloin Vuorinen ehti kotiin ja Kiikeri itse kakkoselle, joutuakseen sieltä kohta kuitenkin karpäsenä poistetuksi. Näin oli PT saanut yllättävän, mutta ansaitun voiton.

Eko Salmisella juhlavuosi

Lukkareiden työskentelyä verrattaessa vaikutti Mäntynen hienokeltaan Kaakkolahtea paremmalta. Ansiolistalle on vietävä karpänen itse Kaakkolahdesta ykkösellä ja eräät kierot muljaukset. Kuismänen oli lujassa lyöntikunnossa, vaikkei saanutkaan miestä kotipiiriin. 25-vuotisjuhluvuottaan pesäpalloilijana

PT joutuu puntariin

Pesäpalloilun virallisen sarjakauden päättäjäksi kohtaa vastaleivottu Suomen mestari, Pallo-Toverit, ensi sunnuntaina Hesperiasa Muun Suomen. Kuten tunnettua on tämä ottelu muodostunut viime vuosina kunnonpuntariksi ja nyt tarjoutuu helsinkiläisyleisölle tilaisuus verrata suosikkien taitoja maamme toisten huippupelaajien kesken. Samalla tämä tilaisuus on ainoa, jossa mestarijoukkue esittäytyy suurelle yleisölle, sillä vielä lauantaina ei PT voitostaan huolimatta ollut varma mestaruudestaan.

HELSINKI 4.10.1959

Muu Suomi: Pasi Vuorinen, KPL, Anssi Jokinen, TMP, Eino Kaakkolahti, HoNsu, Jussi Kiikeri, IK, Veikko Martikkala, NJ, Olli Hanski, LMV, Eero Vilevaara, ViVe, Lauri Reinikainen, SoJy, Risto Parviainen, Kiri ja Yrjö Pauloff, PuMu.

jana viettävä Eko Salminen onnistui erinomaisesti siepparina sijoitetun tarkasti ja ottaen muutamia yllättäviä palloja. PT:n polttolnja vaikutti tiivistä ja varsinkin kolmospesä Martti Jokinen ei epäonnistunut juuri kertaakaan. Polttaja Halonen liikkui tapansa mukaan laajalla säteellä, mutta pallovarmuus ei ollut entinen. Kakkospesä Seppo Lignellillä ei ollut paljoa tehtävää. Varavahdit Ståhlhammar ja Esko Lignell loistivat oivalla sijoittumisellaan sekä lujilla ja tarkkoilla heitoillaan. Koppareina toimineiden Tikkasen ja Hardenin pallovaisto oli hyvä ja lisäksi Tikkanen oli vaihtolyöjänä joukkueensa paras.

Heikko sisäpeli

Muun Suomen yhdeksikkö sortui heikkoon sisäpeliinsä. Juoksijan saaminen kakkoselle oli työn ja tuskan takana. Kaakkolahti teki luotettavaa työtä, vaikkakaan ei tuntunut täysin sopeutuvan aisapariinsa Nurmon Martikkalaan. Viimeksi mainittu oli maineensa veroinen voimakas lyöjä ja kun lisäksi ulkopeli ykkösellä oli yritteliästä on miehessä ainesta jatkuvasti edustustehtäviin. Sieppareina pelanneet Anssi Jokinen ja Pauloff olivat tassaia sekä sisä- että ulkopelissä. Hanski ja Parviainen pesävahteina olivat liikkuvia ja lujahaittoisia, ja Vilevaarakin tuntui sopeutuvan hyvin hänelle oudolle polttajan paikalle ollen lyöjänä joukkueensa vaarallisimpia. Takakolmikko Vu-

YLLÄTTÄVÄ YKKÖNEN

Ykköselle selviytyminen on mestaruussarjankin asteella yllättävän vaikeata ainakin pöytäkirjojen merkintöjä tarkastellessa. Kaiken kaikkiaan löytyy nimittäin 105 ottelun pöytäkirjoista yhteensä 1.602 merkkiä siitä, että lyöjän taival on katkennut jo juoksutalpaaleen ensimmäiselle etapille. Tämä merkitsee siis sitä, että ottelussa tehtävistä 54 kuolleesta 15 eli lähes kolmasosa syntyy jo ykköspesälle.

Seuroittain mestaruussarjaa tältä kannalta tarkastellen ovat HoNsU ja Kowola selvinneet kaudesta parhaiten, sillä molemmilla on kaksi puolipitkää vihelletty 92 lyöjän kohdalla ykkösellä. Ruumalaiset taas ovat olleet huono-onnisimpia, sillä kuolemisia yllöselle on tapahtunut 127 eli ottelua kohti miltei tasan 9. Siis kolmen vuoron kuolemiset joka ottelussa ovat tapahtuneet tälle pesälle. Eri seurojen osalta näyttää tilasto ykköselle tapahtuneiden kuolemisten kohdalla seuraavalta: 1) HoNsU ja KPL 92, 3) Kiri 93, 4) LMV 96, 5) PT 100, 6) ViVe 104, 7) TMP 105, 8) IPV 106, 9) NJ ja PeVe 108, 11) PuMu 114, 12) IK ja SoJy 117, 14) Lippo 123, 15) Fera 127.

Yksityisistä pelaajista — kaikissa otteluissa mukanaolleista — on vähimmillä ykköselle kuolemisilla selviytynyt HoNsU:n Eino Kaakkolahti, jolle kolmesti tapahtui tällainen »vahinko». Lähinnä parhaat ovat PeVe:n Olavi Dufva 4, lyöjäkuningas Veikko Martikkala, IPV:n Lauri Oinonen ja Kirin Risto Parviainen 5 sekä kuudesti ykköselle kuolleet KPL:n Erkki Arponen, ViVe:n Kalervo Havinen, SoJy:n Matti Korhonen, PT:n Esko Lignell ja Rauno Mäntynen. Listan päinvastaisessa »kärjessä» ovat IPV:n Erkki Korhonen ja NJ:n Kustaa Rasku, joitten kohdalla kuoleminen ykköselle on tapahtunut 22 kertaa. Lähinnä ovat IK:n Unto Lammi, 21, Ossi Halonen, PuMu, Paavo Hietanen, SoJy ja Aimo Paavola, PeVe 20, Lipon Olavi Maaninen 19 sekä 13 ottelua pelannut HoNsU:n Matti Kaakkolahti, Fera:n Simo Lehtonen ja ViVe:n Eero Vilevaara 17 kertaa. Kahdelle pelaajalle on samassa ottelussa viidesti tapahtunut tällainen »vahinko» — nimittäin PT:n Taisto Tikkaselle Fera- ja TMP:n Paul Vainiolle Kiri-ottelussa. Eräänlaisia kesän ennätyksiä nämäkin.

Muun-Suomen miehet katselevat vähän huolestuneina kentälle. Vasemmalta lukkari Eino Kaakkolahti, huoltaja Pentti "Kobra" Paavola sekä Jussi Kiikeri.

rinen — Reinikainen — Kiikeri ei täysin onnistunut ja oli joka tapauksessa heikompi PT:n vastavaa. Kiikerin lyöntikunto on kadonnut johonkin ja miehelle sattui sisäpelissä pari valittavaa haksahdusta kakkospesällä.

Mestarit: 0-1-1-0-0-2-0-0-0 = 4
Muu Suomi: 0-1-0-1-0-0-0-1-0 = 3

Juoksujen lyöjät. PT: Seppo Lignell 2 ja Ståhlhammar ja Halonen 1. Muu Suomi: Kiikeri, Martikkala ja Vilevaara 1.

Palkitut. PT: ulkopeli, Mäntynen (lukkari), sisäpeli Tikkanen, yleispeli, Ståhlhammar. Muu Suomi: ulkopeli, Vilevaara, (polttaja), sisäpeli, Martikkala, yleispeli, Vuorinen. Tuomaripari Vili Suominen, Keijo Takamäki, teki tarkkaa työtä.

Ennen ottelua Pesäpalloliiton puheenjohtaja, ekon. Erkki Kivelä jakoi Pallo-Toveriden pelaajille v. 1959 mestaruusmitalit. Juhlaotteluun osallistuneille ojennettiin lisäksi muistolautaset.

Tilinpäätös

Viidestoista sotien jälkeinen mestaruussarja on saatu päätökseen. Kaikkiaan 177 pelaajaa kävi kentällä. Fera käytti eniten miehiä 14, mutta yleensä pelattiin 10-11 miehellä. Jännittävän sarjan vei lopuksi Pallo-Toverit yhdellä pisteellä.

MESTARIENTIE:

10. 5. HoNsU—PT	3—14
18. 5. PT—LMV	9—1
31. 5. PT—SoJy	19—5
3. 6. PuMu—PT	3—4
14. 6. PT—Lippo	5—5
27. 6. IK—PT	5—6
28. 6. NJ—PT	7—18
4. 8. PT—TMP	6—4
9. 8. KPL—PT	8—5
16. 8. PeVe—PT	6—16
23. 8. PT—Kiri	6—4
6. 9. PT—Fera	8—2
20. 9. IPV—PT	7—5
26. 9. PT—ViVe	9—7

Vimpelin mestaruustoiveet olivat kahden juoksun päässä. Tasapeli PT:n kanssa olisi tuonut kultaa. Ensi kesänä on Vedolla parempi ohjelma, se saa PT:n ja KPL:n kotikentälleen. Joukkueessa tapahtuu ainakin yksi muutos kun Eero Vilevaara siirtyy historian vanhemmaksi lehtoriksi Hyvinkään Yhteiskouluun. Ei Vimpelillä pelaajista tule puutetta, sillä juniorityö on ollut esimerkillistä viime vuosina.

Kouvolassa oltiin niin pettyneitä, että paikallislehdessä julkaistiin joukkueen kuvakin negatiivina. KPL menettää ainakin Pasi Vuorisen, joka jo opettaa Sotkamossa.

LMV oli suuressa roolissa kun mitaleja jaettiin. Joukkue oli sarjan aliarvostetuin. Edes kotilehdeltä ei tahtonut kiitosta saada. Syyskierroksella Vimpeli voitti Lahdessa, mutta lopuista tuli 5 voittoa ja 1 tasapeli. Voitoista kolme tuli vieraskentiltä, mikä oli harvinaista herkkua mille tahansa joukkueelle. Elomaan siirto Kiristä aiheutti vähän skismaa, mutta Antti lähti syksyllä takaisin Keski-Suomeen.

Hongikko täytti ainakin minimi-toiveet, vaikka mitaliakin uumoiliin, sillä joukkueen saamat vahvistukset Eino Kaakkolahti sekä Martti Yli-Jaskari olivat sitä luokkaa. Alku oli hieman hakusessa, mutta lähtihän se peli kulkemaan.

Ilmajoki menetti vanhemmasta päästä muutamia miehiä ja nuoren Jussi Leppäniemen Laihialle. Joukkue on keski-ikänsä kuitenkin melko nuori, joten jatkossa voidaan odottaa koviakin suorituksia, jos yhdeksikkö pysyy vain kasassa.

Työväen Mailapojat on laatinut oikein tilaston kesän koitoksista. Pelatut ottelut, lödyt, tuodut, kuollut 1-pesälle ja haavoit. 1-pesälle.

Jokinen	14	20	16	15	31
Junnto	14	5	11	14	26
Vainio	14	13	12	12	31
Kekkonen	14	13	11	10	46
Manner	14	11	13	7	39
Katainen	13	20	10	13	21
Hintikainen	13	5	18	7	25
Pesonen	13	11	15	9	29
Kyntölä	12	7	5	8	37
Lindholm	4	4	5	6	10
Lytsy	1	2	0	1	4
Laakkonen	1	0	1	3	2

Lisäksi harhaheitoilla on tuotu 5 ja vapataipaleella 1 juoksu. Ykköselle kuoli 105 ja kaikkiaan soi pilli kaksi puolipitkää 369 kertaa. Haavoittuneita oli otteluissa ykköselle 301 ja yhteensä 449 kertaa. Mainittakoon, että ykköselle kuoli vähiten miehiä Kouvolasta ja Hongikosta 92 ja eniten Liposta 123. Kaakkolahti kuoli ykköselle koko kesänä vain 3 kertaa, kun taas Nurmon Rasku ja Imatran Korhonen kärsivät eniten, 22 kertaa.

Imatra oli Maneesilla kova. Kuusi voittoa ja yksi tappio. Vieraisissa ei kovemmille pärjätty, mutta voitettiin alussa aivan sekaisin oleva Kiri ja lopussa jo luopunut Fera.

Nurmolla alku lähti nihkeästi ja muutamia suur tappioita kärsittiin. Syyspuoli oli parempi ja otettiin 5 voittoa. Nurmassa kaatuivat Ilmajoki, KPL ja PeVe. Nuori kärkimies Seppo Saarikioski oli lupaava ja kauden kruunasi Veikko Martikkalan saavuttama lyöjäkuninkuus.

Sotkamo oli kotikenttävetoinen. Ainoa vierasvoitto tuli Oulussa jossa on vierailtu niin paljon, että paineet eivät ole samat kuin etelässä. Antero Niemelä lähti takaisin Haminaan, mutta Kouvolasta saatiin ensi pelikaudeksi Pasi Vuorinen.

Nuorenetun Kirin taival oli tuskin kainen ja vasta viimeinen ottelu antoi varmuuden sarjapaikasta.

Puna-Mustat oli kovan onnen soturi, neljä juoksun tappiota ja kaksi tasapeliä. Muutkin ottelut olivat tiukkoja, sitä osoittaa yhden juoksun miinus juoksuerotaulukossa.

Pesä-Veikot oli Jyväskylän mestari, sillä voittiin se Kirin ja Hongikon sarjassa, mutta se ei riittänyt. Vuonna 1951 Veikoista alkanut 9 vuoden putki katkesi nyt.

Oulun Lippon ja Feran putoaminen selvisi jo ennen sarjan loppua.

IKÄMIESTEN MESTARUUS 1959

Ikämiesten SM-cup ratkaistaan 11 piirinmestarin voimin. Mestaruutta puolustavan Pallo-Toverien lisäksi leikkiin lähtivät: Porin Veto (PoVe), Kauhajoen Karhu (KaKa), Messukylän Nuoriseseuran Urheilijat (MeNsU), Jyväskylän Kiri (Kiri), Haminan Palloilijat (HP), Loimaan Palloilijat (LP), Pieksämäen Palloilijat (PP), Riihimäen Pallonlyöjät (RPL), Jääsken Kirijät (JäKi) sekä Karjalan Maila (KarMa) Joensuu. Osallistujat eivät olleet ihan puhdaita seurajoukkueita, vaan lähiseudun Kontiot ovat yhdistyneet.

Karjalan Maila voitti Pieksämäen 14 - 7

Ikämiesten SM-cup alkoi eilen ja Joensuussa pelasivat helle-säässä Karjalan Maila ja Pieksämäen Palloilijat. Peli ratkesi oikeastaan jo ensimmäisessä vuorossa KarMa:n paukutellessa sisävuorollaan peräti 8 juoksua, johon PP vastasi vain yhdellä. Loppupeli oli tasaisempaa ja KarMa voitti lopuksi 14-7.

Ikämiesten joukossa nähtiin vanhoja pesäpallokenttien taitureita. Niinpä KarMa:n yhdeksikössä ent. nokiainen Timo Hirsitie pelasi hyvän pelin ja palkittiin. Itä-Länsi pelaaja Tope Sariola väläytti entisaikojen kuntoaan ja myös seuran puheenjohtaja Ville Tarvainen saa puhtaat paperit työskentelystään. Ikämies tulokas Esko Raasio osoittautui erittäin varmaksi pesäpalloilijaksi siepparin tontillaan.

Pieksämäki pelasi ensimmäistä vuoroa lukuunottamatta melko hyvin. 58-vuotias Jukka Puusaari lukkaroi nuoremmillekin malliksi. Vasuri Repe Salovaara lihoneenakin oli vaarallinen lyöjä ja joukkueen parhaana palkittu kakkosvara Eliala pelasi kerrassaan erinomaisen pelin varsinkin ulkona. Oli PP:lläkin Itä-Länsi miehensä, aina nuorekas ja tasaisen varmasti pelaava Rainer Nuutinen kolmosvaralla. Kuului joukkueen parhaimpiin eilenkin.

KarMa pääsi jatkamaan sarjassa ja seuraavana vastustajana on viimevuosien suvereeni ikämiesmestari Pallo-Toverit ensi sunnuntaina Hesperiaassa.

Imatralla Jääsken Kirijät taistelivat tasapäisesti Pallo-Toverien kanssa ja vaivoin PT pääsi jatkokoon 10 - 8. JäKi: Unto Hanski, Pentti Jyrkinen, Martti Kesto, Paavo Kytösalmi, Pentti Pajunen, Waltter Piili, Einari Rönkkönen, Väinö Suikkari sekä Lauri Valtonen.

PoVe - LP	12 - 0
MeNsU - Kiri	8 - 11
HP - JäKi	10 - 13
KarMa - PP	14 - 7
RPL - PoVe	5 - 3
JäKi - PT	8 - 10
Kiri - KaKa	1 - 18

Kauhajoen "ukot" jälleen SM-otteluun

Kauhajoen Karhun ikämiehet raivasivat jälleen eilen ties kuinka monennen kerran paikan ikämiesten SM-otteluun voittamalla kotonaan Riihimäen Pallonlyöjät ylivoimaisesti juoksuin 20-0. Tuulinen ja erittäin kolea sää oli heikentämässä ottelua, joka suoritettiin kirkonkylän kentällä. Yleisöä oli n. 200.

Kauhajoen »ukot» olivat jälleen oivassa vireessä. Riihimäen oli alistuttava heti ensi vuoroissa Karhun kovaan »syleilyyn», joka kesti ottelun loppuun saakka. Kauhajoki tehtiin juoksua tasaisesti jokaisessa vuorossa ja ottelun päättyessä komeili taululla numerot 20-0. Riihimäen »ukkojen» esitys oli aivan avuntonta. Heillä oli vain pari kolme kotiintuloyritystä. Nekin kuivuivat karhulaisten mainioon ulkopeliin. Tuntuukin, että nyt Karhu on lähempänä Suomen mestaruutta kuin koskaan aikaisemmin. Voittaneen joukkueen parhaina palkittiin sisäpelissä Matti Kallionpää ja ulkona 3-pesävahti Mauri Nyrhinen. Riihimäen joukkueen parhaat olivat vastaavasti Nikander ja polttaja Lempiäinen. —

Välierät:

PT - KarMa	21 - 3
KaKa - RPL	20 - 0

Loppuotteluun selvisivät samat joukkueet Pallo-Toverit ja Kauhajoen Karhu, kuin viime vuonnakin. Ottelut pelataan 6.9 Kauhajoella ja 13.9 Helsingissä. Ottelujen yhteistulos ratkaisee mestaruuden.

Karhun ikämiehet "kullassa" kiinni

Suuren jännityksen vallassa asetuivat kiilaan Kauhajoen kirkonkylän kentällä Karhun ja Pallo-Toverien "vaarit" ensimmäisessä ikämiesten Suomen mestaruusottelussa. Yleisön suuresti kannustamana venyivät Karhun pelaajat ylivoimaiseen voittoon 19 - 4.

Hutunkeiton voitti Karhun pelipäällikkö Topi Saha, vaikka Eko Salminen yritti vielä »kai-vaa». Karhu aloitti lupaavasti heti ensimmäisessä vuorossa saaden kaksi juoksua. Tähän kuitenkin PT vastasi seuraavassa vuorossa kolmella kotiintulolla Karhun poikien söhlätes-sä pahasti. Seuraava vuoro meni juoksuilta ja vaihdot tulivat nopeasti. Neljännessä vuorossa tapahtui ottelun ratkaisu. Karhun »vaareilta» onnistui kaikki. Topi Sahan erinomaisilla kak-kosen takaa ulos menneillä lyön-neillä saatiin peli kunnolla käyn-tiin. Kun hyviä lyöjiä oli muitakin, saatiin taululle tässä vuorossa komeat numerot 10-3. Karhu tehtiin tasaisesti juoksua kaikissa sisävuoroissaan ja tilanne oli viimeisen vuoron päättyessä 19-3. PT oli jäässä saaden loppuvuoroissa vain yhden juoksun.

Karhusta palkittiin parhaana ulkopelaajana Taavi Kuutti ja sisäpelistä Topi Saha sekä yleis-pelaajana Jaakko Harju. Pallo-Toverien vastaavasti parhaina oli ulkona 3-vara Alopaeus, sisällä Liukkonen ja yleispelaajana syöttäjä Ratilainen.

Kauhajoen ikämiehet veivät mestaruuden

Kauhajoen Karhun ikämiesjoukkue löi selvästi Pallo-Toverien yhdeksikön Kaisaniemen pallokentällä jo klo 9 alkaneessa pelissä 18 - 11. Isä-Karhut hallitsivat pelikenttää ja varhaisesta aamuhetkestä huolimatta oli yleisöä parisensataa henkeä, joista suurin osa oli pohjalaisia. Aamutorkut helsinkiläiset eivät saaneet juuri nimeksikään kannustusta omiltaan, kun sen sijaan Karhujen peliä huudot koko ajan kannustivat ja tuloksena oli Suomen mestaruus, jonka he viime vuonna hävisivät samalle vastustajalle. Usean vuoden uurastus toi Karhulle vihdoin ansaitun mestaruuden ja se meni varmasti oikeaan paikkaan, sillä tämä Karhun joukkue on pelannut niin monta vuotta samalla yhdeksiköllä ikämies-sarjassa.

Karhun syöttäjä Topi Saha onnistui kiinnitoissaan, mutta aivan erikoisen hyvin onnistui myöskin polttaja Taavi Kuutti, joka ei laskenut ainoatakaan palloa lävitse. Myös 1-pesä Lammi pelasi mainiosti lyöden eniten juoksua. Kakospesää pelasi Nyrhinen, halliten tonttinsa erinomaisesti ja sieppari Kallionpäästä on sanottava samaa kolmospesällä Unto Saha varma. Pallo-Toverit pommittivat kovasti takakenttää, mutta turhaan, sillä siellä 2-vara Harju, 3-vara Pulkkinen ja koppari Rautakoura ottivat pallot kiinni ja palauttivat kuin tykin piipusta. Hutunkeiton voitti Pallo-Toverit ja valiten ulkopelin ja ottelu voitiin aloittaa.

Karhut aloittivat hurjasti. Nyrhinen pääsi helposti kolmoselle ja Kuutin lyönti polttolinjalle toi pelin ensimmäisen juoksun. Kuutti sai vielä ilmaisen kotimatkan Kal-

Karhun joukkue lyöntijärjestyksessä oikealta: Jaska Harju, Mauno Nyrhinen, Taavi Kuutti, Topi Saha, velimies Unto Saha, Olavi Rautakoura, Urho Pulkkinen, Matti Kallionpää sekä Samppa Lammi.

larin antamalla kahdella väärellä. PT vastasi samalla mitalla. Liukkonen löi Haikaraisen ja Salminen Saarron ja tilanne oli tasan 2 - 2.

Toinen vuoro oikeastaan ratkaisi jo pelin. Aluksi Rautakouran kova takakenttälyönti toi juoksun, tuojana Topi Saha. Sitä seurasi ajo. Kallionpää huitaisi vasemmalta läpi ja Unto Saha tuli alas. Seurasi huolimaton palautus ja Rautakoura ehti kotiin, samoin Pulkkinen ja Kallionpää toi kunnarin. Kun vielä Nyrhinen teki yksinäisenä sutena kunnarin johti Karhu 7 - 2. PT:n vuoro oli lyhyt, vain kolme lyöjää.

Kolmannessa Karhu sai ajon ja Harju löi Pulkkisen kotiin. Pallo-Toverit vuorollaan tasoihi yhdellä, Ojanen lyöjänä ja Alopaeus toi.

Neljännessä Karhut saivat heti kärkeen ajon ja jälleen repesi. Yleisö sai jälleen huutamisen aiheita. Kuutti toi aluksi juoksun yliheitol-

la, jota pitkä Ihalainenkaan ei taivoittanut ja kun karusellista seurasi jälkitilanteesta Sahan veljesten kotiin juoksu oli peli jo 11 - 3.

Viides vuoro päättyi kauhajokisille lyhyeen. PT kavensi yhdellä.

Kuudennessa Unto Saha huitaisi Nyrhisen kotiin ja vastaavasti Eko Salminen löi Ojasen. Ja kun mentiin viimeiseen vuoroon oli tilanne Karhulle jo varma 12 - 5.

Viimeisessä Karhu lisäsi etumatkaansa. Kuutti löi Lammin, Sahan ja Harjun, Rautakoura Kuutin ja loppujen lopuksi Lammi tempaisi Pulkkisen ja juoksi itse kunnarin. Mutta sisälle päästyään PT innostuivat tavattomasti. Aina luotettava Ihalainen löi Ojasen kotiin ja Alopauksen kotiin. Haikarainen löi Lammista läpi ja Salminen sekä Ihalainen juoksivat ja Haikarainen sai kunnarin. Ja kun jatkossa löi Liukkonen vielä Salmisen sisään, niin loppuvihellys tarkoitti sitä,

että Kauhajoen Karhu oli Suomen ikämiesmestari. Ensimmäinen ottelu päättyi Kauhajoella murskaavasti Karhun voittoon 19 - 4 sekä tämä 18 - 11, joten Karhun yhteisjuoksut ovat komeat 37 - 15.

Parhaina palkittiin yleispelaajina Karhun Topi Saha ja PT:n Eko Salminen, sisäpelaajina Karhun Kallionpää ja PT:n Kaarlo Haikarainen ja ulkopelaajina Karhun Harju ja PT:n Yrjö Saarto. Ottelun jälkeen Karhulle luovutettiin komea kiertopalkinto, mutta mestaruusmitaleja ei ainakaan kentällä jaettu, eikä niistä kukaan tuntunut tietävän mitään.

Samana päivänä Hesperiasa pelattavan Itä-Länsi ottelun tähden oli tämä ottelu aloitettu aikaisin ja pohjalaisten mielestä "aamuyöstä". Sinä samassa hässäkässä on varmasti liiton johdolla kiirettä ja mitalit sekä jakajat taisivat unohtua.

Kauhajoen Karhun mestarimiehistö: Takana vasemmalta: Urho Pulkkinen, Olavi Rautakoura, Helge "Jaska" Harju. Keskellä vasemmalta: Unto Saha, Taavi Kuutti, Mauno Nyrhinen. Edessä vasemmalta: Samppa Lammi, Toivo Saha ja Matti Kallionpää. Kuvasta puuttuvat varamiehet Ilmari Kuja-aro sekä Tapani Nevala. Nyrhinen on Ylistaron miehiä. Baseball-puku on vihreä, aluspaita oranssin värinen.

NAISTEN MESTARUUSSARJA 1959

LOPPUTILANNE 1958

Pallo-Toverit	10 (P T)
Jyväskylän Kiri	6 (Kiri)
Loimaan Palloilijat	6 (L P)
Vaasan Maila	6 (V M)
Lahden Mailaveikot	6 (LMV)
Lapuan Kiri	4 (LaKi)
Helsingin Veto	4 (Veto)

Sarjaan nousivat viime syksyn karsinnoissa Tampereen Pyrintö (T P) sekä Kuopion Keltamustat (KeMu). Sarjaa päätettiin kuitenkin laajentaa kahdella joukkueella seitsemästä yhdeksään. Määrätyttiin keväällä suoritettavaksi karsintaottelut sarjaan noususta. Putoamaan tuomitut Veto ja Lapua kohtaavat viime syksyn karsinnoissa toiseksi sijoittuneet joukkueet. Lapuan Kiri säilyi, kun Ylihärman Junkkarit luopui karsinnasta. Veto voitti Kouvolan Pallonlyöjät Helsingissä 14 - 6 ja Kouvolassa 11 - 4 varmistaen sarjapaikkansa yhteisjuoksuin 25 - 10.

Naisjoukkueen kokoamisessa on enemmän vaikeuksia kuin miehillä. Avioliitto, lapsien hankkiminen ja opiskelukin vievät pois kentältä. Usein kuitenkin vietetään onneksi vain "sapattivuosi" ja nykyin paluumuuttajia on tullut paljon mukaan. Pelaaminen tällä tasolla aloitetaan miehiä nuorempana. Joukkueissa on runsaasti 14-15 v. ikäisiä tyttöjä.

Vähän joukkueista!

PALLO-TOVERIT lähti mestaruuttaan puolustamaan joukkueella: Tytti Kaija, Sinikka Karjala, Seija Knuuttila, Leena Liimatainen, Marja Muukkonen, Anja Rummukainen, Sinikka Takasalo ja Liisa Varo. Anja Terho oli hengessä mukana vaihtopelaajana ja Aili Nieminen siirtyi Helsingin Vetoon. Lisäksi mukaan tulivat ennenkin pelanneet Irmeli Krogerus, Auli Liesto sekä Riitta Vihuri. Uutena 14-vuotias Tuula Rantanen, jonka perhe muutti Loimaalta Helsinkiin. Huoltajana toimii tietysti Eko Salminen. Peliasu oranssin värinen paita ja vihreät housut.

KYVÄSKYLÄN KIRI menetti muutaman tytön. Vanhoista jatkoivat: Raija Geijer, Sirkka-Liisa Harju, Saara Koivunen, Kyllikki Koponen, Terttu Kuisma, Aune Malmivaara, Kaarina Pauni, Solja Pynnönen, Tuulikki Strandén, Ritva Vehkala ja vaihtopelaajana Anna-Maija Sallinen. Uusina Auli Suonerä ja Riitta Vehkala. Peliasuna oli beesvärinen baseball-puku, sinisillä raidoilla.

LOIMAAN PALLOILIJAT joutui tulemaan toimeen tänä kesänä ilman vanhaa Pallo-Toverien taituria Urpu Karankoa ja Kaija Mäkitä. Vastavasti saatiin mukaan välivuoden pitänyt Ilmi Haimi ja Kuopion Keltamustista siirtynyt Vuokko Jokinen. Viime kesän tytöistä olivat mukana: Tuulikki Ahokas, Aira Hoikka, Soile Koskinen, Sylvi Lehtisalo, Kaarina Lehtonen, Eija Mattila, Liisi Mäkelä, Marja-Liisa Niemi ja Irmeli Väinölä. Joukkueen baseball-puku oli väriltään vihreä ja aluspaita punainen.

VAASAN MAILA aloitti viidennen kautensa naisten mestaruussarjassa, eli on ollut mukana alusta asti, kun sitä on sarjaluotoisena pelattu. Vanhoista mukana olivat: Toini Flinkkilä, Pirkko-Liisa Hautamäki, Kirsi Honkasalo, Rauni Kivistö, Margit Ortamo, Pirkko Saarimäki, Liisa Taipalus, Salme Tokola, Tarja Vuorinen sekä uusina Riitta-Maija Hautamäki, Ritva Silén ja ennenkin pelannut Lilja Suurholma. Mailattarien peliasuna oli viininpunainen paitapusero sekä mustat housut.

LAHDEN MAILAVEIKOT ei menettänyt ketään viime kesän pelaajataristaan. Mukana olivat: Anja Eskola, Sinikka Laaksonen, Tuula Laurén, Aune Linnä, Paula Riihelä, Virpi Siljander, Maija Sinkkonen, Raija Tuusjärvi, Eeva-Liisa Uronen, Kaisa Vikman, Elli Virlander ja uusina Marja Kosola, Kouvolasta tullut Hilma Laaksonen ja Tuulikki Laaksonen. Joukkueessa oli 14 pelaajaa, joten kokoonpanoa vaihdettiin joka peliin. Peliasu oli sininen.

LAPUN KIRI säilytti viime kesän pelaajansa melkein kokonaan. Saara Fränti, Raili Karvala, Hilla Koivisto, Aisa Nikkola, Raija Panula, Ritva Pekkala, Anneli Perälä, Tellervo Peräsalo, Liisa Pöntinen, Aune Teikari ja Liisa Tienhaara esiintyivät tummanvihreissä pelipaidoissa kuten viime kesänäkin. Uutena nuori Anneli Fränti. Hallamaan flikkojen sielu, Saara Fränti 32 v. taitaa olla koko naisten sarjan ikäpresidentti.

HELSINGIN VETO säilytti sarjapimuksensa kuten Lapuakin, kun joukkueäärää lisättiin. Kouvola ei pystynyt uhkaamaan karsintaotteluissa. Neljä viime kesän pelaajaa oli poissa. Viime kesän tytöistä jatkoivat: Leena Ahvenainen, Tellervo Haapaniemi, Tyyne Huttunen, Maija Lempeä, Aili Renman, Agda Tiilikainen, Maire Wiberg, Anni Väisänen sekä uusina Pallo-Tovereista tulleet Aili Nieminen ja Leena Pakkanen sekä englannista palannut Hilve Suomalainen. Baseball-puku oli sininen ja aluspaita valkoinen.

KUOPION KELTA-MUSTAT nousi vuoden tauon jälkeen SM-sarjaan. Joukkue koostui enimmäkseen koulutyttöistä ja sitä mainostettiinkin "Maailman nuorimmaksi" tämän tason joukkueeksi. Kun vielä "Sipa" Jokinen meni Loimaalle oli Ruotsalainen 26 v. ainoa suuruuden ajan pelaaja ryhmässä. Pelaajat: Anneli Auer, Irmeli Auer, Birgitta Flink, Anja Henttonen, Marketta Lindholm, Marjukka Parkkinen, Enna Penttilä, Anja Rissanen, Terttu Rvirtanen, Asta Ruotsalainen ja Mirja Ruvaniemi. Pelipaita kelta-musta ruutuinen.

TAMPEREEN PYRINTÖ toi hämäläistä naiskauneutta kentille. Joukkueessa pelasivat: Eija Boman, Ritva Helin, Katri Korteniemi, Helena Laurila, Sirpa Pajunen, Airi Pitkänen, Ritva Rautio, Eila Savola, Liisa Silius ja Maija Silius. Pyrinössä ei naispesäpallolua kovin korkealle arvostettu ja välillä olivat pelimerkit vähissä, mutta aina Kalle Kaihari matkarahat antoi. Baseball-puku on punainen, aluspaita valkoinen.

SARJA ALKAA 31.5.1959

PT - Lapuan Kiri 30 - 3

Lapuan Kiri aloitti naisten mestaruussarjakautensa etelänkiertueella. Sunnuntaina oli Hesperiaassa vastassa viime vuoden mestarit Pallo-Toverit ja maanantaina Lahdessa Mailaveikkojen tyttäret, Helsingin ottelusta ei ole paljon lapsille kertomista, sillä niin ylivoimainen Pallo-Toverit oli runnomalla Etelä-Pohjalaiset seitsemän pelivuoron jälkeen juoksuin 30 - 3. Taitaa olla Eko Salmisella taas kova porukka.

Kemuttarien yllätys: hopea-Kiri kaatui 4-2

Eilinen valumasade Kuopiossa keskeytyi kuin tilauksesta niiksi kolmeksi tunniksi, jotka tarvittiin naisten mestaruussarjan avausottelun KeMu-Kiri läpiviemiseksi. Sen sade kuitenkin sai aikaan, että kenttä oli kauttaaltaan kuravellinä, ja kentän laitamia reunustivat kaikkein uskollisimmat naispesäpalloilun tärkeitä ystävä, Tuskin nämäkään KeMu:n

pelaajamenetykset tuntien odottivat omiltaan edes tasapäistä vastusta toissa vuoden mestareita ja viime vuoden kakkosta vastaan pelatessa, mutta riemu oli sitä suurempi, kun KeMu:n taktiikka osoitautui ottelussa ylivoimaiseksi olosuhteet huomioiden, ja kun onneakin oli hivenen mukana, tulivat molemmat pisteet Kuopioon juoksuin 4-2.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: KeMu: Rouvinen, Penttälä, Henttonen, Irmeli Auer, Ruotsalainen, Parkkinen, Lindholm, Anneli Auer ja Rissanen. Vp. oli Birgitta Flink. Kiri: Kuisma, Vehkala, Koponen, Geijer, Malmivaara, Suonperä, Harju, Koivunen ja Pauni. Vaihtopelaajina Pynnönen, Sallinen sekä Heikkinen. Pynnönen vaihdettiin Harjuun. Lyöjiä: KeMu 49, Kiri 43.

Pesäpalloilusta ei juuri voinut puhua eilisissä olosuhteissa. Maalyönnit takertuivat kenttään kuin tää tervaan, ja tähän KeMu perustikin pelinsä. Etukenttää hoiteli kokonaista kuusi tyttöä vain kahden jäädessä taakse. Normaalisti tämä olisi ollut erittäin uhkarohkeata, sillä Keskuskentällä tunnetusti riittää pallolle vierimistilaa, mutta nyt saivat kiriläiset vain pari läpilyöntiä takaa, ja nekin pysähtyivät jo ennen maalilinjaa. Sen sijaan KeMu:n neljän pelaajan polttolinja tappoi kiriläisiä tukuttain jo etupesille, mikä muodostuikin ratkaisevaksi sikkäli, että pahempia tilanteita ei juuri päässyt syntymään. Sisäpelissä molemmat olivat jokseenkin samanveroiset. Kirin vaihtolyönnit olivat kauniimpia, mutta KeMu osasi tässäkin käyttää kosteaa kenttää enemmän hyväkseen, ja uloslyöntejä oli kuopiolaisilla pari, kolme enemmän, lähinnä kakkospuolelta.

Ulkopelissä Kiri noudatteli vanhoja linjoja, ja se ratkaisikin ottelun, joka muutoin olisi ollut hyvin lähellä tasapeliä. KeMu loi tukuttain tilanteita jyväskeleläisten liian kaukana pelaamisen ansiosta, ja väkisinikin tuli juoksu sieltä toinen täältä. KeMu:n parhaana palkittiin ensimmäisen virallisen ottelunsa pelannut 13-vuotias "kolmospolttaja" Anja Rissanen, joka jatkoi jo koululaispeleissä alkamaansa kainostelematonta linjaa. As-

ta Ruotsalaisen ja Enna Penttälän esitys oli myöskin vakuuttava, eikä ensikertalaisten sieppari Terttu Rouvisen eikä kolmospesä Anneli Auerin suorituksissakaan ollut moitteita sijaan. Sisäpeliä kaipaa koko joukkueelta vielä lisää terävyyttä, mutta ulkona joukkue on jo nuoruudestaan huolimatta perin vaarallinen.

Kirin esitys oli hämmästyttävän vaisu. Kakkospesä Kaarina Pauni oli selvästi paras niin sisällä kuin ulkonakin pelätyn luttari Raija Geijerin pelatessa huomattavasti alle normaalin. Piskuinen kakkosvara Terttu Kuisma uurasti takana näkyvästi pelastaen monta jo "varmalta" näyttäneitä tilannetta.

Ottelun vaiheet olivat melko lyhyet ja selväpiirteiset, mutta silti jännittävät. Kirin jäätyä ensimmäisellä sisävuorollaan nollaan löi Asta Ruotsalainen sijoituksellaan heti Enna Penttälän sisään ja KeMu:n yllättävään 1-0 johtoon, joka IV vuorossa kasvoi juoksulla Anneli Auerin lyöressä polttajan yli ja Irmeli-sisaren kiirehtiessä sisään. Odotettu kavennus ja tasoitus tulivat kuitenkin viidennessä ja kuudennen vuoron alussa Kaarina Paunin ja Solja Pynnösen lyönneillä, mutta tasoittavallaan KeMu säikähtämättä veti raon entiselleen Anja Rissanen pamauttaessa hyvin kakkosesta ulos Marjukka Parkkisen juostessa ja viimeksimainitun lyödessä pitkällä ilmalyönnillään ajosta Anja Henttonen kotiin 4-2. Väsymys rajoitti molemmien puolin juoksut tähän.

Ottelun tuomaristo Korhonen-Ollonqvist onnistui muuten hyvin, paitsi siinä, että muotiin tullut "kakoissyöttö" oli molemmille outo ja niinollen väärä, vaikkakin se esim. etelässä hyväksytään suoraksi.

Lahti - Lapua 5 - 6

Lahden Mailaveikot ja Lapuan Kiri kohtasivat maanantaina Kirsapuistossa. LMV joutui luovuttamaan sarjapisteet lapualaisille lupaavasta 3 - 0 johdosta huolimatta. Ottelu saatiin suorittaa pääosin pitvipuenteissa välissä ukkoskuurojen ripotellessa välillä vettä pelaajien ja noin 200 katseilijan niskaan. Ottelun tuomitsi moitteettomasti Matti Savolainen, joka joutui pari kertaa hillitsemään Lapuan huoltajan liian äänekkääksi käyvää pelinjohtoa.

Ensimmäinen vuoropari sujul alkujäykkyyden ja -tunnustelun merkeissä. Lapuan tyttärillä oli tosin yksi epäonnistunut kotlinjuoksuyritys. LMV:n saatua vain takapesät täyteen ennen kolmannen kuolleen tuloa.

Toisessa vuorossa kotijoukkueen tiivis ulkopeli esti vieraiden aikeet tuhoamalla kolme ensimmäistä lyöjää jo ykköspesälle. Nopeasti kehitetystä ajotilanteesta onnistui Sinikka Laaksosen lyödä LMV:n ensimmäinen juoksu Sinkkosen pinkomana.

Kolmannellakaan sisävuorollaan lapualaiset eivät kyenneet avaamaan juoksutiliään ajolähdön huvetessa tyhjiin. Sinikka Laaksosen lisäksi puolestaan lahteleisten johdon 2-0:ksi yliheittokunnarillaan. Edettyään ensin mainiolla kakkospesän läpilyönnillään suoraan kakkoselle Raija Tuusjärvi lisäsi kotijoukkueen johtoa yhdellä juoksulla Hilma Laaksosen hyvän sivalluksen turvatussa hänen kotitalpaleensa.

Seuraavalla lyöntivuorollaan Kiri sai kuparisena rikki, kun Nikkola ajolähtötilanteessa löi kolmosvahti Viikmanille tämän erehtyessä tuhoamaan kolmoselle etenijää, tällä välin Panula ehti kotipesän turvaan. Lapuan kavennuksen juoksi Fränti Karvalan lyönnillä.

Viidennessä vuorossa kirittäret aloittivat voimaakkaan loppurynnistyksensä. Ensin Teikari pamautti kolmoskulmasta läpilyönnin, tuloksena kunnari ja tasatulos 3-3. Mutta Fränti ei ollut tyytyväinen tähänkään, vaan pinkoi Tienhaaran lyönnillä joukkueelleen johtajuuskun. LMV:n hyvä tasoitusyritys sortui Lapuan luttarin Siljanderista kolmospesältä nappaamaan kärpäseen.

Kuudes vuoro muodostui tulokselliseksi painipitäjän tyttärille. Fräntin lyönnillä Panula vei Kirin jo kahden juoksun johtoon. Lahden pelaajattaret aloittivat puolestaan nyt vimmatun takaa-ajon. Ensin Uronen toi Riihelän lyönnillä kavennuksen ja Tuusjärvi tasoitti pelin 5 - 5 Hilma Laaksosen kovalla maanuolaisella.

Viimeisen vuoroparin alku antoi aiheen olettaa, etteivät lapualaiset pysty enää lisäämään juoksujaan,

Pyrinnön naiset aloittivat täpärällä voitolla SM-sarjan

Pesäpalloilun naisten SM-sarjan avaus Tampereella tapahtui eilen Tampereen Pyrinin ja Loimaan Paloilijain keskeisellä ottelulla. Ottelu saatiin suorittaa hyvissä olosuhteissa ja yleisöäkin oli kentän reunamilla n. 300 henkeä. Ottelun tärkeys tuntui painavan kumpaakin joukkuetta, joten peli oli ajoittain hermostunutta. Pyrintö oli sen verran parempi, että vei voiton juoksuin 14-13. Loimaa voitti hutunheiton valiten ulkopenlin. Pyrinntäriärien hyvät lyönnit toivat pian kaksi juoksuja, joista toinen Sirpa Pajusen tekemä kunnari. Ilo oli kuitenkin lyhyttä, sillä tasoittavalla vuorolla loimaalaiset tekivät kuusi juoksuja osittain TP:n luttarin avustuksella. Jatkossa peli tasaantui, ja vasta viidennessä vuoroparissa Pyrinin peli alkoi luistaa. Tuloksena oli 6 juoksuja ja siirtyminen johtoon juoksuin 11-8. Kuudes vuoropari meni tasoihin 1-1 ja TP:n voitto

alkoi hämmöittää, kun viimeinen sisävuoro toi vielä kaksi juoksuja. Loimaalaiset alkoivat kovan painostuksen päästessään sisään ja jälleen TP:n syöttäjä Eija Boman antoi liian paljon väärää ja vapaitalpaaleen vastustajalle. Loimaa teki sisävuorollaan neljä juoksuja, mutta TP:n polttajan Liisa Siliuksen loistotempaus katkaisi yritykset.

TP:n pelaajista mainittakoon parhaina palkitut Sirpa Pajunen ja Katri Korttesniemi. Lisäksi mainittakoon 3-pesällä pelannut Ritva Rautio ja koppari Ritva Helin hyvänä lyöjänä. Kummankin joukkueen luttarit kunnostautuivat hyvinä lyöjinä. Loimaan joukkueesta palkittiin parhaana sisäpelaajana Eija Mattila ja ulkopelaajana polttaja Vuokko Jokinen. Myös 3-pesän Kaarina Lehtosen lyöntipeli oli maininnan arvoista.

TP: 2 0 1 2 6 1 2 = 14

LP: 6 1 1 0 0 1 4 = 13

sillä polttaja Siljanderin loistokoppi tuhosi kolmoselta liian herkästi irronneen juoksijan ja heti perään saatiin toinen kuolnut hudin lyöneestä juoksljasta ykköselle. Täytettyään ihmeteltävän helposti takapesät Lapua sai voittojauksunsa Nikkolan lyödesä Tienhaaran kotiin. Mailaveikkottaret eivät omalla sisävuorollaan pienen hermostuneisuuden vuoksi saaneet aikaan mitään näkyvää, vaan loppuvihellyksen kaituttua voitiin todeta Lapuan vieneen sarjapisteet juoksuin 6—5.

LMV:n naisjoukkueen otteista kuului selvästi kokemuksen puute. Tämä epäkohta on korjattavissa vain entistä lukulsammilla harjoitusotteluilla, joista saatua

rutiinia ei mikään muu harjoitus pysty korvaamaan. Joukkueen pelaajattarista parhaimman vaikutuksen tekivät sisäpelipalkinnon saanut Sinikka Laaksonen, joka hoiteli moitteettomasti myös kopparin tontin, ulkopelistä palkittu polttaja Siljander sekä Kouvolasta siirtynyt Hilma Laaksonen, joka on tuonut kipeästi kaivatua lyöntivoimaa uudelle joukkueelleen.

Lapuan Kiri ansaitsi eillisen voittonsa hyvän loppuvetonsa ansiosta. Joukkueen parhaimmiston muodostivat lukkari Fränti, liikkuva polttaja Tienhaara sekä ulko- ja sisäpelistä palkitut kakosvara Peräsalo ja ykkösvahti Nikkola.

HYVÄ ALKU TOI LAPUAN KIRILLE 6-3 VOITON HELSINGIN VEDOSTA

Naisten mestaruussarjan ottelu Lapuan Kiri—Helsingin Veto pelattiin lauantaina Lapua keskustakentällä. Lujan kamppailun voittivat Kirin tytöt juoksuin 6—3. Innostunutta yleisöä oli 300-400.

Hutunkeiton voittivat vieraat Kirin tyttären asettuessa ensin sisälle. Tämä sisävuoro näytteli melkein ratkaisevaa osaa koko ottelulle, sillä kirittäret hankkivat heti kärkeen kolmen juoksun johdon Raija Panulan tuodessa yliheitolla kunnarin. Toisen juoksun toi Anneli Perälä Tellervo Peräsalon lyönnillä ja kolmannen Saara Fränti Liisa Tienhaaran lyömänä. Tähän eivät vieraat pystyneet vastamaan. Jo viiden lyöjän jälkeen alkoi toinen vuoropari kuparisen merkeissä.

Toinen vuoropari meni molemmilta juoksuilta, mutta 3:nnessa Saara Fräntin hyvä läpilyönti toi hänelle kunnarin Raija Panulan tuodessa samasta lähdestä juok-

sun. Ja niin 4. vuoroparin alkaessa peli oli kirittärien hyväksi 5—0. 4:nnessä vuoroparissa jo vieraatkin onnistuivat Anni Väisänen tuodessa Tyyne Huttusen lyönnistä juoksun. 5. ja 6. vuoropari meni jälleen molemmilta juoksuilta. Viimeisessä vuoroparissa Kiri sai vielä Liisa Tienhaaran lyömänä ja Anneli Perälän tuomana juoksun. Tilanne oli 6—1 helsinkiläisten asettuessa viimeiseen sisävuoroon. He onnistuivat kaventamaan juoksueroa tässä vuorossa kahdella Agda Tiilikaisen kovan lyönnin ja kirittärien takakentän sähläyksen ansiosta. Näin peli päättyi Kirin hyväksi tulokseen 6—3. Parhaina palkittiin Vedon sisäpelissä Agda Tiilikainen, ulkopelissä syöttäjä Tyyne Huttunen, Kiristä vastaavasti Saara Fränti ja Liisa Tienhaara. Voittaneen Kirin joukkueen muodostivat lyöntijärjestyksessä Anna Teikari, Raija Panula, Anneli Perälä, Saara Fränti, Alisa Nikkola, Tellervo Peräsalo, Liisa Tienhaara, Ritva Pekkala ja Raili Karvala.

Kirittäret voitti Pyrinnön 7-3 eilen

Puistokoulun kentän paahattavassa helteessä eilen pelatussa naisten SM-sarjan ottelussa voitti Kirittäret Tampereen Pyrinnön juoksuin 7—3. Lopputulos ei anna oikeaa kuvaa ottelun kulusta, sillä TP oli koko ajan hienokseltaan painostavana puolena ja vasta Kirittärien vapautunut viimeinen sisävuoro toi voiton kotiin.

Lyöntijärjestykset: Kiri: Kuisma, Pau-ni, Geijer, Koponen, Stranden, Malmivaara, Koivunen, Suonperä, Vehkala. Pyrintö: Liisa Silius, Sirpa Pajunen, Katri Korteniemi, Ritva Helin, Eija Boman, Eila Savola, Helena Laurila, Airi Pitkänen ja Maija Silius. Kirillä oli lyöjiä yhteensä 45 sekä Pyrinnöllä 42.

Pyrinnön suurikokoisemmat tyttäret olivat etevämpiä etenkin sisäpelissä, jossa lyönnit koko ottelun ajan sujuivat tasaisen varmasti. Niissä oli myös monipuolisuutta ja ulkopelikin oli varsinakin alkupuolen varmaotteisempaa kuin kotijoukkueen, jonka heittopelel tuntuu aluksi haparovalta. Lyönnit eivät myöskään otaneet sujuakseen ennenkuin kahdessa viimeisessä vuorossa, jolloin nähtiin muutamia hyviä sijoituksia, mallikkaita näpäyksiä ja ruudikkaita sivalluksia.

Pyrinnön parhaana sisäpelaajana palkittiin koko ajan tasaista työtä tehnyt koppari Helin, jonka ohella myös ulkopelin palkinnon vienyt lukkari Boman löi hyvin, mm. joukkueen ainoan »oikean» juoksun. Kirittärien sisäpeliläisikän vei 1-pesä Kyllikki Koponen ja ulkopelipalkinnon korkeillaan tuhoa tehnyt lukkari Geijer. Yleispelaajana palkittiin 2-pesä Kaarina Pauni, joka kurotteli mallikkaasti ja ratkaisi ottelun lujalla lyönnillä.

Pelin kulusta mainittakoon, että TP voitti hutunkeiton ja aloitti

sisällä tekaisten heti juoksun. Omalla vuorollaan Kirittäret taasoittivat Geijerin pinkoessa kotiin Strandenin lyönnillä. 3. vrp:ssa sai TP 3—1 johdon yliheittoilla ja painosti sitten jatkuvasti kehittäen tässä ja seuraavissa vuoroissa useita ajoitilanteita, jotka kuitenkin jäivät tuloksettomiksi. 6. vrp:ssa juoksutti Stranden sitten jälleen Geijerin kotiin ja kun yliheitolla tuli tasoitava juoksu, laukesivat Kirittärien hermot. TP:n viimeisen sisävuoro loppu lyhyen ja Paunin lyönnin ponnahdettua yli 3-varan muuttui tilanne 6—3:ksi. Kirittärien viimeisen juoksun löi Vehkala kauniilla kakkosrajasijoituksella.

Pyrinnön juoksut tulivat seuraavasti: Boman löi Pajusen kotiin ja harhaheittolla juoksivat Pajunen ja Korteniemi.

Vaasa - Veto 8 - 7

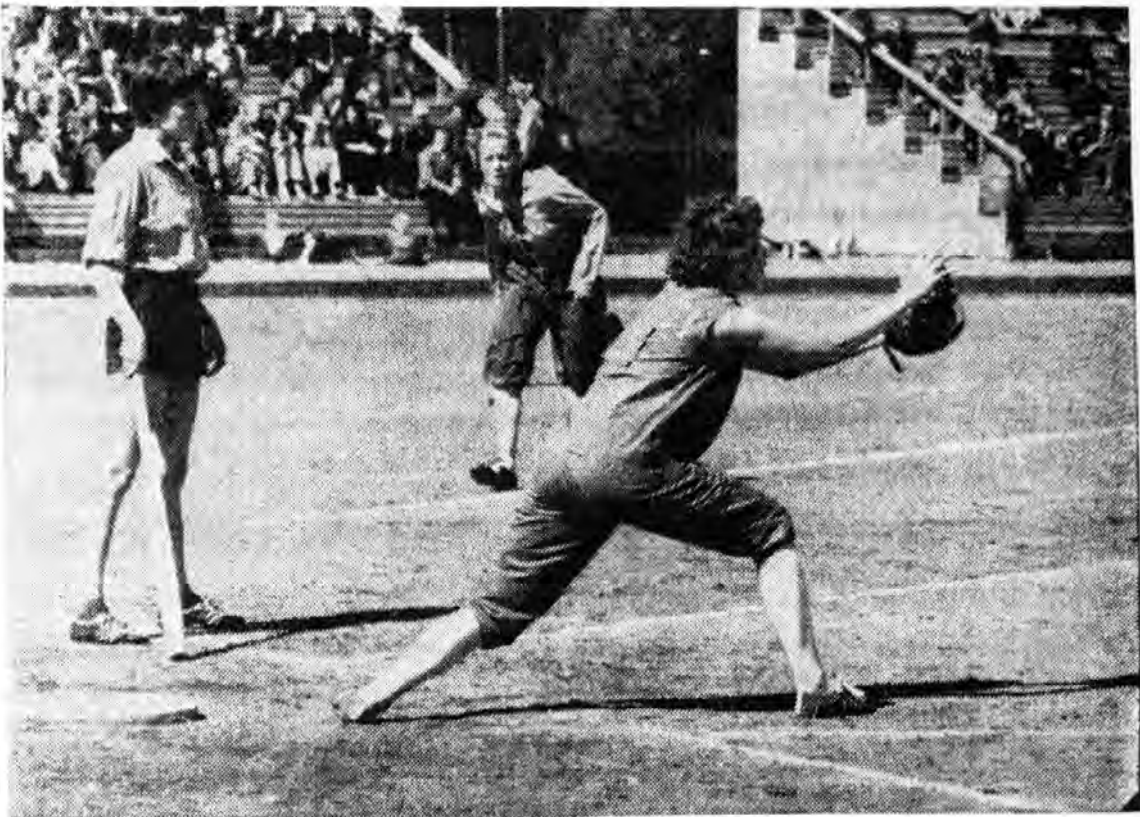
Helsingin Veto ei suinkaan hävinnyt nolouttaan Vaasan Mailalle eilen täällä pelatussa naisten SM-sarjassa, sillä joukkue oli parempi kuin Mailan joukkue. Kuudennes-sa vuoroparissa Maila muutti Vedon 7—3 johdon omaksi hyväkseen 8—7 ja voitti tällä juoksueroilla. Hyvänä tuomarina toimi Vilho Viitala Ilmajolta.

Maila aloitti sisällä eikä saanut juoksuja aikaan. Veto tasoitavassa vuorossa sensijaan tekaisi heti kaksi juoksuja. Toisessa vuoroparissa Mailan mörssäri Kirsti Honkasalo sai lyöntinsä läpi kakkoselta ja tuloksena oli kunnari. Tasoitavassa vuorossa Veto sai niinikään juoksun. Kolmannessa vuoroparissa Maila kartutti edelleen tilään juoksu-la ja Veto sai peräti kolme juoksuja. Tilanne oli Vedon hyväksi 6—2. Neljäs meni juoksuilta. Viidennessä kumpikin sai juoksun.

Kuudennesta vuoroparista tuli sitten Mailan onnekas vuoropari. Kirsti Honkasalo tekaisi jälleen kunnarin ja kun tämän lisäksi muut toivat vielä neljä juoksuja, oli Maila siirtynyt johtoon 8—7. Nämä luvut jäivät Mailan voitotoluviiksi, sillä seitsemäs vuoropari oli juoksuuton.

Veto oli joukkueena yhtenäisempi niin ulkona kuin sisälläkin, mutta huonolle onnelleen ei mitään mahda. Kentän suureksi hahmoksi nousi Vedon polttaja Aili Nieminen, joka palkittiin parhaana niin sisällä kuin ulkonakin. Mailan parhaina palkittiin ulkona Rauni Kivistö ja sisällä Kirsti Honkasalo, joka kunnostautui hyvänä lyöjänä. Mailan on tehostettava huomattavasti lyöntipeliään sekä heittoja, jotka eilen olivat ajoittain aivan avuttomia.

Lahden Mailaveikkojen lukkari Paula Riihelä on saamassa pallon räpylänsä. Kotipesään pyrkivä PT:n neitonen palaa eikä juoksua tässä vaiheessa pääse syntymään.

PT:n mestarittarilla helppo työ lyödä LMV:n tytöt 18-2

Naisten pesäpallolun seitsemäntoista Suomen mestari Pallo-Toverit ei antanut Lahden Mailaveikkojen tytölle Kisapuiston tiilimurskalla eilen mitään mahdollisuuksia pisteiden kalastukseen mestaruussarjassa. Peli ratkesi oikeastaan jo kolmannessa vuoroparissa, jossa pääkaupunkilaisyhdeksikkö helpolla tavalla tekaisi viisi juoksua kasvattaen johtonsa 6-0:ksi. Seitsemännessä eli viimeisessä vuoroparissa PT merkitytti peräti 8 juoksua, ja ottelu päättyi helsinkiläisten ylivoimaiseen sekä ansaittuun voittoon 18-2.

Vieraileva yhdeksikkö loisti koti-joukkueen tyttäriin verrattuna ennen kaikkea huomattavasti voimakkaammalla lyöntipelillään sekä tehokkaammilla heitoilla. Nämä aseet riittivät mainiosti LMV:n eliminoimiseen. Voittaneesta joukkueesta palkittiin parhaana sisäpelaajana Liisa Varo sekä ulkopelistä polttaja Anja Rummukainen, joka kunnostautui myös sisällä lujilla sivalluksillaan. LMV:n vastaavat palkinnot ojennettiin Sinikka Laaksoselle ja Elli Virlanderille.

PT : 1 0 5 0 2 2 8 = 18.
LMV: 0 0 0 0 2 0 0 = 2.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä:

LMV: Sinikka Laaksonen, Raija Tuusjärvi, Paula Riihelä, Virpi Siljander, Hilma Laaksonen, Elli Virlander, Maija Sinkkonen, Kaisa Vilkmän, Eeva Uronen (4 vrp alkaen Aune Linna).

PT: Selja Knuuttilla, Liisa Varo, Sinikka Takasalo, Anja Rummukainen, Tytti Kaija (6 vrp alkaen Auli Liesto), Sinikka Karjala, Irmeli Krogerus, Maija Muukkonen, Tuula Rantanen.

PT otti 1-0 johdon 1. vuoroparissa Varon juostessa harhaheiton turvin kotiin. 3. vuoroparissa Varo löi Karjalan 2-0. Takasalon ollessa lyöntivuorolla juoksivat yliheitolla sisään Knuuttilla ja Varo Takasalon saadessa itse kunnarin. Heti perään Kaija sai lyöntinsä onnistumaan ja järjesti kunnarilla 6-0. 5. vuoroparissa Rantanen teki läpilyönnillä kunnarin ja vetäisi myöhemmin Takasalon kotiin 8-0. LMV sai tasoittavallaan ottelun ainoat juoksunsa. Yliheiton turvin kipaisti Linna kotiin ja Laaksonen kiersi kunnarin. 6. vuoroparissa Knuuttilla löi Krogeruksen 9-2 ja Varo Muukkosen 10-2. Viimeisessä vuoroparissa PT tehtiin LMV:n tasoittavan varalle turvallisen johdon. Rummukainen löi Varon 11-2 ja Krogerus Takasalon 12-2. Knuuttilla veti läpi kolmosen kohdalta, jolloin Muukkonen ja Rantanen juoksivat sisään ja Knuuttilla itse kunnarin. Anja Rummukainen löysi aukon

kakkosrajalta ja kiersi kunnarin. Vielä vastasi kunnarista Karjala, ja saman tien tuli kotiin Liesto, joten tilanne oli 18-2, mikä sitten kiteytyi loppunumeroiksi.

Pallotoverit - Lapua 30 - 3
Kuopio - Jyväskylä 4 - 2
Tampere - Loimaa 14 - 13

Lahti - Lapua 5 - 6

Lapua - H. Veto 6 - 3

Jyväskylä - Tampere 7 - 3

Vaasa - H. Veto 8 - 7

Lahti - Pallotoverit 2 - 18

Tilanne 7.6.1959

Pallotoverit	2	2	0	0	48	-	5	4
Lapua	3	2	0	1	15	-	38	4
Kuopio	1	1	0	0	4	-	2	2
Jyväskylä	2	1	0	1	9	-	7	2
Vaasa	1	1	0	0	8	-	7	2
Tampere	2	1	0	1	17	-	20	2
Loimaa	1	0	0	1	13	-	14	0
H. Veto	2	0	0	2	10	-	14	0
Lahti	2	0	0	2	7	-	24	0

Pallo-Toverit tuntuu olevan edelleen iskussa, sitä osoittaa juoksueroikin. Lapua sai taipua suurinumeroisesti Helsingissä ja Mailaveikot Lahdessa. Muut joukkueet vaikuttavat tasavahvoilta ja ilahduttavaa on, että nousijat KeMu sekä Pyrintö löivät kotonaan viime vuoden hopea ja pronssijoukkueen. Etenkin KeMun "tyttöjoukkueelle" voitto vähän varanaisesta Jyväskylästä antaa uskoa omiin kykyihin. Lapua oli eniten tulla ja vaikka PT:ltä tuli pattiin reilusti niin kaksi voittoa takaa jo melkein sarjapaikan. Veto teki pelätyn Pohjanmaan lenkin ja hävisi molemmat pelit niukasti, mutta eiköhän Reinikaisen "ruusutkin" reipastu.

Maailmanmestariitaret lakaisiin maankamaralle

Pesäpalloilun maailmanmestariitaksi joitakin päiviä sitten leimatut kalakukkokaupungin Keltamustat pudotettiin pilvistä takaisin maanpinnalle eilen Hesperiaassa oikein kouriintuntuvalla tavalla ex-mestari Pallo-Tovereiden nuijissa suurinumeroin 30—1 voiton. Itäisen kulkumakuntamme naispesäpalloilu astelee toistaiseksi vielä ilmeisesti lastenkengissä — ellei suorastaan uinahtele vauvankehässä — kemuttarien ellisen esityksen perusteella ME:tä arvostellen.

Vuoden 1955 mestarijoukkueemme on kokenut täydellisen pelaajavaihdoksen ja ainoastaan kolmosvara Asta Ruotsalainen on enää vanhasta kaartista mukana. Pelaajattaret ovat nuoria, kehityskykyisiä "taimia", jotka kuitenkin toistaiseksi istuvat vielä pesäpallokoulunsa aluokilla. Kakkosvara Marketta Lindholm oli eilen ainoa, joka selviytyi ulkopelistään suhteellisen puhtain paperein toisten syyllistyessä tuon tuostakin käsitämättömiin kömmähdyksiin. Sisäpelissä nähtiin vain vähähyksittäin parempia suorituksia jo pääsyn ykköspesälle tuottaessa kaikille suuria vaikeuksia. Irmeli Auer palkittiin parhaana.

Pallo-Toverilla on myös joukkueessaan uusia nimiä, jotka näyttävät kuitenkin sopeutuvan hyvin vanhaan "runkoon". Joukkueella on nopeutta enemmän kuin ehkä yhdelläkään toisella naisyhdeksiköllämme ja kun lisäksi liikehtely ulkokentällä samoin kuin lyöntipeli ja ulkopelivarmuuskin ovat toisille esimerkiksi kelpaavia uskaltaisi jo tässä vaiheessa taata "Ekon suoja-telle" jälleen tänäkin vuonna kultaiset mitalit. Naispesäpalloilu on kuitenkin arvaamatonta "leikkiä", joten ei nuolaista ennenkuin..... Ulkopelissä eroittuivat polttaja Anja Rummukainen ja lukkarit Sinikka Karjala tasaisilla suorituksillaan toisten yläpuolelle. Viime-mainittu palkittiin. Sisäpelin parhaimmiston muodosti parivaljakko Selja Knuutila — Irmeli Krogerus, joista ensinmainittu sai lusikan.

PT: 11—3—3—5—2—6—0=30

KeMu: 1—0—0—0—0—0—0=1

Loimaa voitti Mailan 12—6

Loimaa, lauantaina

Matkaväsynyt Vaasan Mailan naisjoukkue jaksoi pitää hyvin puoliaan neljä vuoroparia eilen Loimaan uudella, mutta kovalla pp-kentällä suoritetussa naisten mestaruussarjaottelussa Loimaan Palloilijoita vastaan. Lopussa kuitenkin kahdeksan tunnin junassa istuminen kostaui ja LP vei voiton sekä sai ensimmäiset sarjapisteensä 12—6 numeroin.

Ottelua suosi kaunis sää. Vastatuuli häittäsi kuitenkin lyöntipeliä. Varsinkin vaasalaisten lyönnit tahtoivat nousta kopeiksi, ratkaisevissakin tilanteissa. Joukkueiden ulkopeli oli tasaväkistä, mutta vaasalaiset hakasivat harhaheittoihin ja antoivat siten helppojaakin tilan-

teita. Loimaalaisten lyöntipeli oli senverran terävämpää, että voitto oli ansaittu. Parin kolmen juoksun ero olisi paremmin vastannut voimasuhteita.

LP: 1340112 = 12

VM: 1230000 = 6

Parhaana yleispelaajana palkittiin Loimaan kuopiolainen polttaja Vuokko Jokinen ja Vaasan 3-vara Rauni Kivistö.

Oikeutta jakoivat turkulais-loimaalais-näkemyksen mukaan Heikki Uusitalo ja Toivo Meskanen (syötönvalvoja) Turusta. Varsinkin teknillisesti vääristä syötöistä sekä pesätuomioista joutuivat vieraat kärsimään.

KeMu:ttarille toinen tappio Helsingissä

Eivät riittäneet vielä eilenkään KeMu:n tyttöjen voimat Helsingissä, missä nyt Haapaniemen kentällä oli vastassa nollakerholainen Veto. Tosin nyt oli jo nukkutu kunnolla, mikä näkyi ottelun alkuvaiheissa selvästi KeMu:n siirtyessä kevyesti ansaittuun 5—2 johtoon, mutta katsomonkaan innokas kannatus ei auttanut jolloin viimeisessä vuorossa, jolloin 8—8 tasatilanne muuttui 12—8 tappioksi onnettomien harhaheittojen ansiosta. Parhaina palkittiin sisäpelistä Vedon Huttunen ja KeMu:n Asta Ruotsalainen, ulkopelistä vastavasti 1-pesä Tiilikainen ja 2-pesä Enna Penttilä sekä yleispelistä lukkarit Huttunen ja Irmeli Auer. PuMu:n Auvinen tuomitsi moitteetta, ja innokaasti nuoria kuopiolaisia kannustavia katsojia oli parisensataa.

Pyrintö — Vaasa 11—4

Eilen pelattiin Tammelan kentällä hyvissä olosuhteissa naisten pesäpallon mestaruussarjan ottelu Vaasan Mailan ja Pyrintön välillä. Maila aloitti tuloksettomalla sisäpelillä. Pyrintö sen sijaan avasi juoksutilinsä, kun Katri Korteniemi löi onnistuneesti läpi kakkopuolelta. Liisa Silius ja Sirpa Pajunen juoksivat sisään ja lyöjä teki kunnarin. Samassa vuorossa tehtiin vielä onnistuneilla lyönneillä kolme juoksua, joten Pyrintö johti ensimmäisen vuoron päätyttyä 6—0. Maila ei alussa saanut lyöntipeliään luistamaan. Vaasan ensimmäinen juoksu syntyi vasta kolmannessa vuorossa, jolloin Ritva Silen löi Liisa Taipaluksen sisään. Lopussa Mailan lyöntipeli parani yhä ja viimeinen vuoro toi joukkueelle kolme juoksua, joista yksi tuli vapaataipaaleella. Pyrintö oli kautta linjan parempi lyöntijoukkue ja hankki molemmat sarjapisteet tuloksella 11—4.

Kummankin joukkueen parhaat sisä- ja ulkopelaajat palkittiin lusikalla. Ne annettiin Mailan Ritva Silenille ja Lilja Suurholmalle.

Pyrintöstä palkittiin neljä juoksua lyönyt Katri Korteniemi ja ulkopelaajista polttaja Liisa Silius.

Kahdesta Kiristä Jyväskylä voittaja

Pesäpallon naisten mestaruussarjassa kohtasivat eilen toisensa Lapuan Haapakosken kentällä kahdet Kirittäret, nimittäin Jyväskylän ja Lapuan Kirin joukkueet. Navakka vastatuuli häittäsi jonkin verran tehokasta lyöntipeliä, mutta muuten olivat olosuhteet kohtalaiset. Vieraillevat kirittäret voittivat ansaitusti paremman lyönti- ja tiiviimmän sisäpelinsä ansiosta, vaikka varsinainen ratkaiseva juoksuero syntyi parissa minuutissa Lapuan tyttöjen menettäessä hetkeksi tuntu- man pelin kulkuun.

Klo 13 juostiin kiilaan seuraavassa järjestyksessä: LaKi: Aune Teikari, Raija Panula, Anneli Perälä, Saara Fränti, Aliisa Nikkola, Tellervo Peräsalo, Liisa Tienhaara, Ritva Pekkala, Raii Karvala. Varala Liisa Pöntinen ja Hilla Koivisto. JyKi: Kuisma, Koivunen, Geijer, Koponen, Stranden, Malmivaara, Suonperä, Vehkala, Pauni ja varala Pynnönen. Jyväskylä voitti huttunkeiton ja aloitti tietysti ulkona.

Ensimmäisessä vuoroparissa Jyväskylän tytöt toivat kotiin yhden juoksun, mutta lapualaisille sisäläolo muodostui tuloksettomaksi. Toinen oli molempien osalta juoksuton ja kolmannessa molemmat kartuttivat juoksumääräänsä yhdellä. Neljäs vuoropari muodostuikin ratkaisevaksi. Jyväskyläläisen Kaarina Paunin lyödessä erinomaisen maapallon läpi kakkoselta ja tämän seurauksena syntyneessä yliheittely- ja muuta sähläystä sisältäneessä tilanteessa saivat vierailijat viisi juoksua, Paunin itsensä tuodessa kunnarin. Tilanne oli 7—1 Jyväskylän tyttöjen hyväksi. Viides ja kuudes vuoropari olivat jälleen juoksutomat ja viimeisessä molemmat saivat yhden lisää. Lopputulos oli 8—2 jyväskyläläisten hyväksi.

Juoksut syntyivät seuraavasti:

JyKi: 1015001 = 8

LaKi: 0010001 = 2

Stranden — Geijer	1—0
Tienhaara — Nikkola	1—1
Vehkala — Stranden	2—1
Vehkala — Koponen	3—1
Pauni — Stranden	4—1
Pauni — Suonperä	5—1
Stranden — Vehkala	6—1
Pauni harhaheitolla	7—1
Panula — Karvala	7—2
Malmivaara — Geijer	8—2

Parhaina palkittiin Jyväskylän Kirin joukkueesta sisäpelistä Kaarina Pauni ja ulkopelistä Raija Geijer, Lapuan Kiristä Liisa Tienhaara ja Tellervo Peräsalo. Yleisöä 200—300 henkilöä.

Pallotoverit - Kuopio	30 - 1
Loimaa - Vaasa	12 - 6
H. Veto - Kuopio	12 - 8
Tampere - Vaasa	11 - 4
Lapua - Jyväskylä	2 - 8

Tilanne 14.6.1959

Pallotoverit	3	3	0	0	78 - 6	6
Jyväskylä	3	2	0	1	17 - 9	4
Tampere	3	2	0	1	28 - 24	4
Lapua	4	2	0	2	17 - 46	4
Loimaa	2	1	0	1	25 - 20	2
H. Veto	3	1	0	2	22 - 22	2
Vaasa	3	1	0	2	18 - 30	2
Kuopio	3	1	0	2	13 - 44	2
Lahä	2	0	0	2	7 - 24	0

Kiri - Loimaa 7 - 4

Jyväskylässä ottelivat viime vuoden hopeajoukkue Kiri sekä pronssiyhdeksikkö Loimaan Palloilijat.

Lyöntijärjestykset: Kiri: Kuisma, Pauni, Geijer, Koponen, Stranden, Pynnönen, Suonerä, Koivunen ja Vehkala. Loimaa: Tuulikki Ahokas, Ilmi Häimi, Vuokko Jokinen, Eija Mattila, Kaarina Lehtonen, Liisi Mäkelä, Irmeli Väinölä, Soile Koskinen ja Marja-Liisa Niemi. Varalla Aira Hoikka, joka vaihdettiin viidennessä Väinölään sekä Kaija Mäkinen. Kirillä kävi lyömässä 55 tyttöä, kun niitä Loimaalla oli 45. Otelu kesti 1½ tuntia.

Kirin voitettua hutunkiteon Loimaa aloitti sisällä. Kolmen lyöjän jälkeen tuli vaihto. Kiri avasi juoksuutilinsä Pynnösen toimittaessa Paunin kotiin 1 - 0. Toisessa Kiri jatkoi tehtävuään. Geijer löi Kuisman ja Pynnönen Paunin, joten tilanne oli 3 - 0. Kolmas oli juoksu-ton, mutta neljännessä LP tasoitti kun Mattila löi Häimin ja seuranneesta harhaheitosta Jokinen pinoi alas ja Mattila teki kunnarin. Kun Kirin ei vuorollaan saanut mitään aikaan oli peli 3 - 3. Neljännessä Kiri ratkaisi ottelun. LP:n tyhjän sisävuoron jälkeen sivalsi Pauni Koivusen, Geijer Vehkalan, Stranden Paunin sekä Suonerä Geijerin ja tilanne oli 7 - 3. Siihen Kirin juoksu loppuivatkin, mutta Loimaa kaunisteli kuudennessa loppunumeroiksi 7 - 4 Ahokkaan lyödessä Koskisen turvaan.

Parhaina palkittiin sisäpelaajina Kirin Solja Pynnönen ja Loimaan Eija Mattila. Ulkona Kirin Raija Geijer ja Loimaan Vuokko Jokinen

Kelta-Mustat yllätti Tampereen 7 - 5

Naisten otelu alkoi nuorekkaal-le KeMu-kaartilte synkeästi. Poltta Anja Rissanen heitti aivan seisovassa tilanteessa pallon kevyessä kaaressa lukkarin yli kauas jalkapallokentän viherölle, ja aiheeton 3 - 0 johto vieraillevalle Tampereen Pyrinnölle oli valmis.

Tasoituksessa Marjukka Parkkinen varmasti otti Anja Hentosen kotiin. Jatkossa toinen vuoro meni vierailta nollaan, mutta KeMu:n sisävuorolla Pyrintö

maksoi potut pottuina, kun ajolähdössä polttaja heitti pallon vähintään yhtä kauas taakse, jolloin "pajatsot" tyhjjeni ja numerot olivat 6-3. Molemmat yliheitot olivat lähinnä varomattomuudesta johtuneita, sillä myötätuuli oli erittäin voimakas. Viidennessä KeMu varmisti voittonsa Marjukka Parkkisen ja Anneli Auerin kotiuttaessa Anja ja Irmeli Auerin, sillä Pyrintö ei lopussa hyvistä yrityksistään huolimatta aikaansaanut kuin Bomanin lyömän ja vapaataivaljuoksun, joten jo toinen Keltamusta-voitto tänään jäi numeroihin 7-5.

Keltamustat parantaa ulkopeliään ainakin kotonaan kerta kerralta, ja nyt ulkokenttä jo oli jokseenkin tiivis. Irmeli Auer lukkarina ja Marjukka Parkkinen ykkösellä ovat hyvä ja runsaasti tuhoa tekevä aisapari sieppari Rouvisen estäessä hyvin näpertelyn ja neljän tytön polttolinjan Enna Penttilä, - Anja Rissanen - Anja Henttonen - Anneli Auer pelatessa kaultaaltaan tylykkäästi. Takakenttä oli vastatuulen takia jokseenkin työtön.

Sisäpeli kaipaa huomattavasti lisää voimaa ja rohkeutta, joita joukkueelta vielä mitalisijoja ajatellen puuttuu. Anja Henttonen näyttää juuri nyt joukkueen parhaalta lyöjältä, mutta tarkkuutta alkaa jo olla muillakin. Anneli Auer ilahdutti esityksellään ja Irmeli-sisko oli kentän paras etenijä sotkien siinä sivussa vastustajien lyöntipelin perusteellisesti. Makuasia, kuka palkittiin, ja nyt sen kunnian sai nuorimpiin kuuluva Marjukka Parkkinen.

Tampereen Pyrinnöllä oli ennestään neljä pistettä, mutta ihmeeltä se tuntuu. Ilmeisesti KeMu:lla on mitä parhaat mahdollisuudet voittaa niin Loimaa kuin Vaasakin, sillä nämä ovat selvästi kukistuneet Tampereella. Joukkueen kaikki kaikessa olivat varavahdit Katri Korteniemi ja Ritva Helin, joiden liikkumista ja lujia heittoja oli ilo katsella. Korteniemi palkittiin ansiosta. Lukkarit samoin kuin koko muu joukkue oli perin kesy.

Kaunis iltasää oli tuonut katsomoon n. 160 henkeä, ja Pentti Kuosmanen jatkoi menestyksekkästä tuomaritoimintaansa kaikkien tyydytykseksi.

Veto nappasi pisteet lahdettarilta 6-5

Tasapäisesti kamppailivat Helsingin Veto ja Lahden Mailavelkot eilen Haapaniemen kentällä naisten SM-sarjan pisteistä pesäpallolussa. Lahtelaisvieraitten hallittua hienokseltaan ottelun alkupuolen pääsi Veto 5. vuorossa puolestaan "niskan päälle" ja onnistuikin - osaksi LMV:n avustuksellakin - vetämään vastustajattarien etumatkan kiinni ja siirtymään johtooskiin. Loppuun saakka johtoasema säilyikin, sillä loppunumerot 6-5 jäivät kertomaan kotijoukkueen paremmuudesta.

Tasatulokset olisi ehkä paremmin vastannut yhdeksikköjen voima-suhteita. Vedon sisäpeli onnistui kuitenkin kolmessa viimeisessä

vuorossa sen verran paremmin, että se pääsi tilanteen herraksi ja osasi myös käyttää tätä edukseen. Lahti aloitti pirteästi sisällä, mutta loppuvuoroissa eivät vaihtelyöntit enää onnistuneetkaan. Ulkopelissä molemmilla joukkueilla nähtiin sekä hyviä että heikkoja suorituksia. Voittaneen joukkueen parhaaksi yleispelaajaksi arvosteltiin sieppari Maija Lempeä, joka varsinkin ulkopelissä onnistui hyvin eliminoimaan paljon käytettyjä näpäyksiä. Koppari Leena Ahvenainen arvosteltiin parhaaksi ulkopelaajaksi, vaikka ei suoremman paineen alaiseksi joutunutkaan. Hänen ohellaan kannattaa mainita lukkarit Tyyne Huttusen ja kakkospesä Leena Pakkaisen uurastukset. Sisäpelissä joukkue oli tasaisempi. Palkitukseksi tuli Maija Lempeä, mutta vakavan uhan hänelle muodostivat Leena Ahvenainen sekä Anni Väisänen.

LMV: joukkueessa kiinnitettiin huomio ennen kaikkea kolmosvara Maija Sinkkosen varmaan ulkopelityöskentelyyn sekä Hilma Laaksosen voimakkaaseen sisäpeliin, johon yhdistyi myös oikeaoppinen eteneminen pesältä toiselle. Nämä palkittiinkin. Tasaista työtä niin sisällä kuin ulkonakin tehnyt polttaja Virpi Siljander palkittiin yleispelaajana.

Juoksulista:

Veto: 0 - 0 - 1 - 0 - 3 - 2 - 0 = 6

LMV: 2 - 0 - 1 - 0 - 1 - 1 - 0 = 5

Leena Ahvenainen löi kaksi, Maija Lempeä ja Aili Renman yhden Vedon juoksuista kahden tullessa harhaheittoilla. LMV:n juoksuista löi Elli Virlander kolme, Raija Tuusjärvi ja Aune Linna kumpikin yhden.

PT mestaruuden väarti

- voitti Mailan 18-4

Helsingin Pallo-Toverit esitti eilen Vaasassa Hieta-lahden kentällä todellisia mestarin otteita. Joukkue on niin hyväkuntoinen, että tuskin sille kukaan tänä kesänä mitään mahtaa. Mestaruus on PT:n "heiniä".

Mailattaret aloittivat sisällä surkeasti. Parempaa ei seurannut tasoitavassakaan vuorossa, jossa PT:lle "lahjoitettiin" heikkojen heittojen vuoksi turvallinen 5-0 johto. Siitä oli hyvä jatkaa. Kielämättä PT oli kaikessa osavampi ja voitto selvä, mutta 4-18 ei ehkä tee täyttä oikeutta Mailattarille. Hyviä tilanteita saatiin kehitetyksi, mutta pistettä ei saatu iin päälle.

Mailattaret sortui ensi kädessä heikkoihin heittoihin, heikko-osoitteisempiin lyönteihin, hitauteen ja yhteispelikin "klikkasi". Nämä kaikki PT taisi hyvin.

Juoksutaulukko:

Maila: 0 0 1 3 0 0 0 = 4

PT: 5 2 4 2 1 0 4 = 18

PT:n tasaisesta joukkueesta palkittiin parhaana sisäpelaajana Seija Knuutila ja ulkopelaajana uljaasti kauhova polttaja Anja Rummukainen sekä Mailasta ulkona koppari Rauni Kivistö ja sisällä Pirkko Saarimäki.

PT:n juoksuista löi Anja Rummukainen ja Sinikka Karjala 3, Liisa Varo ja Tytti Kaija 2, Seija Knuutila, Sinikka Takasalo, Irmeli Krogerus ja Tuula Rantanen kukin yhden, harhaheittoilla 4, sekä toi Seija Knuutila, Liisa Varo ja Auli Liesto 3, Anja Rum-

SORMET MENIVÄT SUUHUN PT:n lyöjältä, syöttäjä Sinikka Karjalalta. Niin jännittäväksi ja täpäräksi muodostui juoksuntulo. Liisa Varon jalka sattui hyvin nurkkaan ja juoksu tuli, vaikka Mailattarien syöttäjä Ritva Silén kurotti hyvin.

mukainen, Sinikka Karjala, Irmeli Krogerus ja Tuula Rantanen 2 ja Tytti Kaija 1.

Mailattarien juoksuista löi Tarja Vuorinen yhden. Kirsti Honkasalon sivalluksella ja sitä seuranneilla yliheitoilla syntyi kaksi tavallista ja kunnari. Juoksuista toi Pirkko Saarimäki 2, Toini Flinkkilä ja Kirsti Honkasalo yhden.

Nyt saavat tyttäret huilata kuutisen viikkoa. Pallo-Toverit on ollut aivan suvereeninen, kotikentällä on tehty 30-juoksua ja vieraisissa 18. Tosin vastuskin on ollut sarjan alapäästä. Saapi nähdä sitten

kun vastaan tulevat Kiri ja Loimaa onko kyyti yhtä hurjaa. Muut porukat ovat pelanneet keskenään tasaisia kamppailuja. KeMu on ollut eittämättä kevään yllätys. Ainakin kotonaan se on varteenotettava tekijä. Lahti on ainoa nollakerholainen, mutta silläkin on ollut kaksi 6 - 5 tappiota, jotenka mikään heittopussi ei LMV suinkaan ole. Vielä on viisi ottelua jäljellä, joten mahdollisuuksia on kerätä tarvittavat pinnat. Jyväskylän Kiri oli alussa vähän talvihorroksesta, mutta nyt alkaa jo peli kulkea. Loimaa on ollut ihmeen kesy.

Jyväskylä - Loimaa	7 - 4
Kuopio - Tampere	7 - 5
H. Veto - Lahti	6 - 5
Vaasa - Pallotoverit	4 - 18

Tilanne 28.6.1959

Pallotoverit	4	4 0 0	96 - 10	8
Jyväskylä	4	3 0 1	24 - 13	6
Tampere	4	2 0 2	33 - 31	4
H. Veto	4	2 0 2	28 - 27	4
Lapua	4	2 0 2	17 - 46	4
Kuopio	4	2 0 2	20 - 49	4
Loimaa	3	1 0 2	29 - 27	2
Vaasa	4	1 0 3	22 - 48	2
Lahti	3	0 0 3	12 - 30	0

KESÄTAUKO 28.6 - 9.8.

Syyskierros alkaa

Loimaa - Lahti 15 - 4

Uudella pesäpallokentällä valitsevan tungoksen tähden oli naisten SM-sarjan ottelu LP-LMV pelattava vanhalla kentällä. Loimaan tytöt pitivät pintansa kotikentällään lyöden lahtelaiset juoksuin 15-4. Peli kulki aluksi tasaisen tunnustelun merkeissä, kunnes puollivälissä LP:n tytöt repäisivät LMV:n antautuessa paremmilleen.

Kirin naiset löivät Vaasan Mailan 7-2

Puistokoulun kentällä Kiri voitti sunnuntaina Vaasan Mailan 7 - 2. Ottelun alkuvuorot menivät tasaväkisyyden merkeissä, mutta neljännessä Kiri sai pelinsä kulkemaan. Peli sinänsä oli varsin laimea. Lyöntipeli ei kummallakaan ollut erikoista, mutta Kirin tyttäret osasivat tämän taidon sen verran paremmin, että ansaitsivat voittonsa.

Lyöntijärjestykset: Kiri: Ritva Vehkala Pauni, Geijer, Koponen, Stranden, Pynnönen, Suonperä, Koivunen sekä Kuisma. Maila: Rauni Kivistö, Liisa Taipalus, Ritva Silen, Salmi Tokola, Toini Flinkkilä, Kirsti Honkasalo, Pirkko Saarimäki, Tarja Vuorinen ja Lilja Suurholma. Ottelu kesti 1½ tuntia.

Vaasa voitti huturkeiton ja Kiri alkoi sisällä. Kolme ensimmäistä vuoroparia pelattiin juoksuittomana. Kirillä kaikissa viisi lyöjää. Neljännessä Kiri sai pään auki, kun Koivunen löi Pynnösen kotiin. Viidennessä oli ratkaisun makuu. Stranden toimitti Geijerin alas, Suonperä Koposen sekä Kuisma Pynnösen. Tasoittavalla Mailan Silen löi ja Kivistö toi 4 - 1. Kuudennessa Stranden sivalsi Vehkalan kotiin 5 - 1. Viimeisessä Kiri lisäsi tiliään. Stranden iski Koposen kotipiiriin ja Vehkala Suonperän. Tasoittavalla löi Mailan Silen vielä Tokolan turvaan ja saatiin taululle loppunumeroiksi 7 - 2.

Vieraiden parhaana ulkopelajaana palkittiin 3-vara Silen ja Kirin 1-pesä Koponen. Sisäpelipalkinnot menivät Mailan koppari Kivistölle ja Kirin sieppari Suonperälle. Kirin Kyllikki Koponen palkittiin koko kentän parhaana.

Helsingin Veto ylivoimainen

Tammelan pallokentällä eilen suoritettussa naisten pesäpalloilun SM-sarjan ottelussa Helsingin Veto voitti Tampereen Pyrinnön ansaitusti juoksuin 13-4. Ottelu jouduttiin keskeyttämään parinkymmenen minuutin ajaksi rankkasateen takia. Veto oli selvästi parempi, ja kun TP:n tytöt sähläsivät liikaa, ei tamperelaisilla ollut mahdollisuuksia tasaista vastustajaa vastaan. Voittajajoukkueen parhaimpina mainittakoon 2-vara Aili Nieminen ja polttaja Hilve Suomalainen, Pyrinnön joukkue oli tasanen heikko. Ritva Helinin ja Maija Siliuksen suoritukset mainittakoon.

Loimaa - Lahti	15 - 4
Jyväskylä - Vaasa	7 - 2
Tampere - H. Veto	4 - 13

Tilanne 9.8.1959

Pallotoverit	4	4 0 0	96 - 10	8
Jyväskylä	5	4 0 1	31 - 15	8
H. Veto	5	3 0 2	41 - 31	6
Tampere	5	2 0 3	37 - 44	4
Loimaa	4	2 0 2	44 - 31	4
Kuopio	4	2 0 2	20 - 49	4
Lapua	4	2 0 2	17 - 46	4
Vaasa	5	1 0 4	24 - 55	2
Lahti	4	0 0 4	16 - 45	0

Pallo-Toverit kyni Kirin 14 - 3

Hesperiaassa kohtasivat viime vuoden mestari Pallo-Toverit ja hopeajoukkue Jyväskylän Kiri. Mitään suurta urheilujuhlan tuntua ei ollut ilmassa, sillä PT ratkaisi pelin jo käytännössä ensi vuorossa. Sen kova lyöntipeli ei antanut Kirittärille nyt mitään mahdollisuuksia.

Joukkueet killassa: Pallo-Toverit: Seija Knuuttila, Liisa Varo, Sinikka Takasalo, Anja Rummukainen, Sinikka Karjala, Irmeli Krogerus, Leena Liimatainen, Tuula Rantanen, Tytti Kaija. Varalla Auli Liesto, Marja Muukkonen ja Anja Terho. 5 vp:ssä Liesto vaihdettiin Liimataiseen ja Muukkonen Kaijaan. Kiri: Ritva Vehkala, Saara Koivunen, Raija Geijer, Kyllikki Koponen, Tuulikki Stranden, Solja Pynnönen, Auli Suonperä, Kaarina Pauni, Terttu Kuisma sekä varalla olivat Anna-Maija Sallinen, Sirkka Harju ja Riitta Vehkala. PT:llä oli lyöjiä 63, kun Kirillä niitä oli 45.

PT voitti teikkauksen ja Kiri aloitti sisällä tekaisten juoksun Paunin toimittaessa Strandenin kotipiiriin. Tasoittavalla PT näytti pahan luontonsa. Ensin iski Rummukainen Knuuttilan alas, sitten Karjalasta kajahti ja Varo sekä Takasalo pinnoivat turvaan. Liimatainen sivalsi

Rummukaisen, Kaija Krogeruksen ja Knuuttila Rantasen, peli 6 - 1. Toisessa Rummukainen löi Varon kotiin ja taululla numerot jo 7 - 1. Kolmas oli molemmille juoksuuton. Neljännessä Rummukainen turvasi taas Varon kotitaipaleen ja Karjalan lyönnillä Takasalo toi 9 - 1. Viidennessä Suonperä juoksi yliheitolla vähän lohtua Kirille. PT ei saanut vuorollaan mitään aikaan. Kuudennessa Vehkala iski Kuisman kotiin ja kun PT ei tasoittavallaan saanut juoksuja oli peli 9 - 3. Viimeisessä Kirillä kävi neljä tyttöä yrittämässä ja sitten vaihto. PT paranteli juoksuutiliään vielä viidellä. Karjala kotiutti Knuuttilan, Rantanen sivalsi läpilyönnin ja Karjala sekä Liesto juoksivat alas ja lyöjälle kunnari. Krogerus iski Knuuttilan kotiin ja loppunumerot Pallo-Tovereille ylivoimaiset 14 - 3.

PT: 6 1 0 2 0 0 5 = 14
Kiri: 1 0 0 0 1 1 0 = 3

Pallo-Toverien parhaina palkittiin ulkona Anja Rummukainen ja sisällä Sinikka Karjala. Kiristä ulkona Kaarina Pauni ja sisällä Terttu Kuisma. Otelun tuomitsi Ensi Tervapuro ja syötöt valvoi Seppälä.

LMV:n naiset avasivat m-sarjan pistetilinsä Vaasan Maila kukistui 13 - 6

Lahden Mailaveikkojen naisten onnistui vihdoinkin avata pistetilinsä mestaruussarjassa. Kisapuiston pesäpallokentälle se sai vastaansa toisen tyvipään joukkueen, Vaasan Mailan, jonka lahtelaiset voittivatkin selvästi juoksuin 13 - 6. Olosuhteet pelin aikana olivat erinomaiset. Yleisöä oli otella seuraamassa vain kourallinen.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä:

LMV: Sinikka Laaksonen, Aune Linna, Paula Riihelä, Hilma Laaksonen, Elli Wirlander, Raija Tuusjärvi, Kaisa Vilkmän, Maija Sinkkonen ja Tuulikki Laaksonen.

Vaasan Maila: Rauni Kivistö, Lilja Suurholma, Ritva Silen, Salme Tokola, Pirkko Saarimäki, Kirsti Honkasalo, Liisa Taipalus, Tarja Vuorinen ja Riitta-Maija Hautamäki.

Hutunkeiton voitti Lahti. Ensimmäisessä vuorossa Vaasa avasi pistetilinsä yliheiton ansiosta, tuojana Suurholma. Lahden tasoittava oli tulokseton, mutta toisessa tasoitettiin 1 - 1. Kolmannessa Vaasa tekaisi kolme juoksua, viimeisen löi Tokola Kivistön juostessa. Tasoittavalla Lahden Tuusjärvi löi ensin itsensä kakkoselle Kaisa Vilkmän löi mainiosti 2-pesän ja varavahdin väliin. Tuusjärvi pinkoi

juoksun ja Vilkmän teki itse kunnarin. Tässä vaiheessa pelitilanne oli 3 - 4. Neljännessä vuorossa Lahti tasoitti ensin 4 - 4 (Sinkkonen & Wirlander) ja siirtyi sitten johtoon Paula Riihelän ollessa purkamassa ajoa ja Sinkkosen ollessa juoksljana. Viides vuoropari oli kummallakin joukkueella tulokseton. Kuudennessa peli oli jälleen tasan ja Vaasa siirtyi uudelleen johtoon. Lyöjinä olivat Suurholma ja Hautamäki. Toinen juoksu syntyi LMV:n takakentän sählätessä pahasti. Tilanne 5 - 6. Tasaväkisyys jatkui vielä, sillä Lahti teki kuudennen tasoittavassa kolme juoksua. Laaksonen löi takakentältä läpi. Linna juoksi kotiin ja Laaksonen itse kunnakierroksen. Ajotilanteessa Tuulikki Laaksonen löi Elli Wirlanderin kotiin, jolloin peli oli 8 - 6. Viimeinen vuoropari oli Vaasalle tulokseton, mutta lahtelaiset intoutuivat lyömään vielä viisi pinnaa. Hilma Laaksonen löi Sinikka Laaksonen kotiin, Wirlander Linnan, Tuusjärvi Riihelän, Sinkkonen Hilma Laaksonen ja viimeinen juoksu tuli yliheitosta.

Parhaina palkittiin Mailaveikoista ulkopelistä syöttäjä Paula Riihelä ja sisäpelistä Hilma Laaksonen. Vaasan parhaat olivat vastaavasti syöttäjä ja kolmosvara.

KELTA-MUSTILLE tappio Loimaalla

Kelta-Mustat joutui yllättäen luovuttamaan molemmat sarjapisteet kotijoukkueelle Loimaalla pelatussa pesäpallo-ottelussa tuloksella 11 - 4. Peli kulki tasaväkisenä neljanteen vuoropariin saakka, jolloin Tuulikki Ahokkaan 2-pesän taakse suunnattu läpilyönti toi LP:lle kaikkiaan 3 juoksua, joista yksi kunnari. Loimaa lisäsi tiliaan tasaisesti joka vuorossa Kelta-Mustien pystymättä kuitenkaan vastaamaan. 6-vuorossa LP:n Lehtisalo käytti myöskin hyväkseen 2-pesän takana olevaa aukkoa, josta olivat tuloksena kunnari ja 2 juoksua.

Loimaalaisten parhaaksi kohosi kopparina pelannut Tuulikki Ahokas, joka löi kunnarin ja 3 juoksua. Kelta-Mustien ripeäheittoinen heittäjä Auer pelasi myös mainiosti, mutta hän ei kuitenkaan pystynyt estämään LP:n selvää voittoa monista karpäisistään huolimatta. Hyvää ulkokenttätyöskentelyä esitti myös 3-vara Ruotsalainen, vaikka hänet palkittiinkin sisäpelistä.

Parhaana pelaajana saivat luikkansa voittajajoukkueessa sisäpelistä Ahokas ja ulkopelistä Mattila, vierailijoiden parhaat olivat vastaavasti Ruotsalainen ja Auer.

Lapua heräsi liian myöhään Tampere vei pisteet 13 - 15

Sunnuntaina nähtiin Lapuan keskuskentällä jännitystäyteinen ja varsin hyväntasoinen ottelu. Kirin tyttävät olivat saaneet vieraakseen Tampereen Pyrinnön, joka tasaväkisessä kamppailussa kykeni riistämään sarjapisteet.

Pelin alkuvuorot olivat lapualaisittain murheellista katsottavaa, kun Pyrinnön tytöt kipittivät juoksuja kotiin lakkaamatta. Kirin hermoilusta johtuvista yliheitoista ja muista sähläilyistä tuli lahjajuoksuja luvattoman paljon. Myöskin lyöntipeli oli aluksi avutonta. Pyrinnön syöttäjä Eija Boman sitävastoin löi miesten tapaan ja pallo oli joskus etsittävä kaukaa. Toisessa vuorossa hän löi kunnarin ja kaksi tavallista ja tilanne oli vuoron vaihtuessa 1 - 8.

Vähitellen kirittäretkin alkoivat saada tuntuman peliin ja lyönnitkin alkoi luistaa. Varsinkin Anneli Perälä ja Ritva Pekkala tekivät varmaa työtä.

Kun viimeinen vuoropari alkoi oli tilanne 8 - 15. Sisällä käväisy oli Pyrinnölle tulokseton ja Haapakosken tytöt aloittivat raisun kirin. Vaikka loppurynnistys sitten kartuttikin juoksuutiliä viidellä, ei se kuitenkaan riittänyt ja loppunumeroiksi jäi 13 - 15. Oli siis pakko todeta, että loppukiri alkoi liian myöhään ja pisteet meni Tampereelle.

Parhaina palkittiin sisäpelistä Pyrinnön Eija Boman ja Kirin Ritva Pekkala sekä ulkopelistä Pyrinnön Katri Korteniemi ja Kirin Anneli Perälä.

Helteestä sekä maatalousnäyttelyistä huolimatta oli yleisöä puolisentuhatta.

Veto - Kiri 1 - 9

Maanantaina kohtasivat Hesperia-ssä syyskauden hyvin aloittanut Helsingin Veto ja eilen Pallo-Tovereille hävinnyt Jyväskylän Kiri. Vedon mitalitoiveet saivat kolauksen, sillä vieraat olivat selvästi parempia. Vedottarien sisäpeli oli aivan saamatonta ja heittopeli surkeaa, sillä Kiri sai neljä juoksua lahjaksi harhaheitoilla. Joukkueet lyöntijärjestyksessä: Veto: sieppari Maija Lempeä, 1-pesä Anni Väisänen, 2-vara Aili Nieminen, polttaja Hilve Suomalainen, lukkari Tyyne Huttunen, 3-vara Maire Wiberg, 3-pesä Aili Renman, 2-pesä Leena Pakkanen, koppari Leena Ahvenainen ja varalla oli Agda Tiilikainen. Kiri: Koivunen, Pauni, Vehkala, Geijer, Stranden, Pynnönen, Suonperä, Koponen ja Kuisma. Varalla olivat Riitta Vehkala sekä Sallinen. Kirillä oli lyöjiä 59 ja Vedolla 43.

Veto voitti hutun ja Kiri aloitti sisällä tempaisten heti pari juoksua. Pynnönen löi Paunin kotiin ja harhaheitoilla Suonpää kipitti sisään. Vedon tasoittava oli tulokseton. Toisessa Kirin Koponen löi Geijerin ja toi itse harhaheitoilla 4 - 0. Kolmannessa Kirillä kävi 5 lyöjää ja vaihto. Veto avasi tilinsä Huttusen kotiuttaessa Väisäsen. Neljäs oli juoksuton vaikka Kirillä kävivät kaikki lyömässä. Viidennessä löi Pynnönen Paunin ja Stranden toi taas harhaheitoilla taululle 6 - 1. Kuudennessa Kiri kaunisteli numeroita Paunin toimittaessa Suonpään kotipiiriin. Viimeisessä Kuisma lönnkötteli harhaheitoilla kotiin ja Vehkala löi Koivusen, joten lopputulokseksi saatiin Kirille 9 - 1.

Parhaina palkittiin Kiristä yleispelaajana Saara Koivunen, ulkona Solja Pynnönen ja sisällä Raija Geijer. Vedon vastaavat olivat Renman, Wiberg sekä Suomalainen.

Naisten SM-sarja

Pallotoverit - Jyväskylä	14 - 3
Lahti - Vaasa	13 - 6
Loimaa - Kuopio	11 - 4
Lapua - Tampere	13 - 15
H. Veto - Jyväskylä	1 - 9

Tilanne 17.8.1959

Pallotoverit	5	5 0 0	110 - 13	10
Jyväskylä	7	5 0 2	43 - 30	10
Loimaa	5	3 0 2	55 - 35	6
H. Veto	6	3 0 3	42 - 40	6
Tampere	6	3 0 3	52 - 57	6
Lapua	5	2 0 3	30 - 61	4
Kuopio	5	2 0 3	24 - 60	4
Lahti	5	1 0 4	29 - 51	2
Vaasa	6	1 0 5	30 - 68	2

Keltamustat kukisti LMV:n naisjoukkueen

Juoksuluvut 11—4

Sunnuntaina pelattiin Kuopion keskus kentällä putoamisen kannalta tärkeä kamppailu Keltamustat ja Lahden Mailaveikot. KeMu otti kolmannen kotivoittonsa ja voi jo huokaista helpotuksesta. Katselijoita oli vain kourallinen 26 asteen helteessä.

Eiliseen otteluun Lahden Mailaveikkoja vastaan mentiin hieman sekavin tuntein. Kakkospesä Enna Penttilä oli vielä Saksan matkallaan ja joukkueen "sielu" Asta Ruotsalainen sairastolistalla. Uusittuna kokoonpano lienee nuoruudeltaan maailmanennätyksiä lähentelevä keski-ikäitään ottaen huomioon, että kyseessä oli mestaruussarjan ottelu. Onneksi vastassa oli tänä vastoin käymisten päivänä sarjan ilmeisesti heikoin joukkue, ja toisaalta tyttärillemme onnistui eilen likimain kaikki.

KeMu: 2-3-2-2-1-1-0=11
LMV: 1-0-1-0-1-0-1=4

Kuten kuvasta näkyy KeMu hallitsi koko ottelua suvereenisesti. Sitä kuvaa myöskin se, että KeMun juoksut syntyivät lyönneillä. Lahti sai juoksunsa seuraavasti. Anja Eskola harhaheitoilla, Virpi Siljander harhaheittokunnari, Raija Tuusjärvi löi kakkoslaidalta läpi juosten kunnarin ja viimeisen juoksun toi Elli Virlander harhaheitoista. Parhaana palkittiin Virpi Siljander. KeMu antoi siis kolme juoksua harhaheitoilla! Olisiko syytä parempaan lyhyiden heittojen harjoitteluun, kuopiolaiset? Lähinnä siksi, että pitkissä heitoissa joukkue nuorekkuudestaan huolimatta on eittämättömästi kakkonen SM-sarjassa PT:n jälkeen. Polttaja Anja Rissanen oli loistava ja palkittiin, mutta paljoakaan hänestä ei varmasti jäänyt juonikas lukkari Ilmi Auer, ja myös Terttu Rouvisen ja Marjukka Parkkisen edistys on ilahduttavaa. Ensikertalaisena nähtiin kolmosella Mirja Virtaniemi, jolla kuitenkin on vielä melkoisesti opittavaa lähinnä ulkopelin kannalta.

Kuopiolaisten juoksut syntyivät lähinnä kolmella rajalyönneillä, joista Irmeli Auerin lyönneillä tuli 1+2, Anja Rissanen lyönneillä samoin 1+2, ja Terttu Rouvisen lyönneillä 1+1. "Hajajuoksut" löivät Birgitta Flink, Marjukka Lindholm.

Lapuan tytöt kuiville? Mailattaret hävisi 6—9

Lapuan Kirin tyttäret voittivat eilen Hietalahden »kammon» ensikerran ja veivät niin myös naisten SM-sarjan tuiki tärkeät pisteet mennessään. Luultavasti Kiri nyt kipusi kuiville ja lunasti siten jo sarjapaikkansa. Aivan varmaa se vielä ei ole, mutta todennäköistä.

Mitenkään valmista peliä eivät Lapuan tyttäretkään esittäneet.

He löivät kuitenkin paremmin ja »tyrivät» vähemmän kuin Mailattaret ja niin kääntyi alkuvuorojen tappioluvut voitollisiksi 9—6.

Mailattaret sortui ennenkaikkea heikkoihin heittoihin. Lyöntipelistä otti Kirin lukkari Saara Fränti (palkittiin ulkopelistä) tolpillaan hieman tehoa pois. Hänen ohellaan lapualaisista on mainittava 2-vara Anneli Perälä, joka palkittiin ulkopelistä, joukkueen kuopus, sieppari Anneli Fränti ja 2-pesä Raili Karvala.

Mailattarista kannattaa mainita 2-pesä Ritva Silen, joka palkittiin ulkopelistä, koppari Rauti Kivistö ja lukkari Salme Tokola sekä sisäpelistä palkittu Kirsti Honkasalo.

Juoksutaulukko:

Kiri: 2 0 5 0 2 0 0 = 9
Maila: 2 2 1 0 0 0 1 = 6

Oikeutta jakoi Jouko Ala-Reini Ilostakyröstä ja syötönvalvojana toimi Olavi Kuntsi Ylistarosta. Hellesään ottelua seuraamassa oli noin 150 henkilöä.

Pallo-Toverit määräsi tahdin

300-henkinen yleisjoukko sai eilen pettymyksekseen todeta heikosti pelanneen Tampereen Pyrintöön naisjoukkueen häviävän helsinkiläiselle Pallo-Tovereille peräti 4—12 Tammelan pallokentällä suoritettussa naisten SM-sarjan ottelussa.

Vieraat olivat kaikessa selvästi parempia ja kahden vuoroparin jälkeen heillä oli jo neljä juoksua. Jatko oli samanlaista. Vasta viimeisellä sisävuorollaan pyrintöläiset innostuivat yrittämään ja tuloksena olikin kolme juoksua.

Pallo-Toverien parhaana sisäpelaajana palkittiin 3-vara Irmeli Krogerus ja ulkopelaajana polttaja Anja Rummukainen. Lisäksi kannattaa mainita 1-pesä Tytti Kaija. Pyrintöstä palkittiin parhaana yleispelaajana 3-vara Ritva Helin. Parhaan sisäpelaajan lusiikan sai lukkari Eija Boman ja ulkopelaajan palkinnon polttaja Liisa Silius.

PT 2-4-0-1-1-4-0 = 12
TP 0-0-0-1-0-0-3 = 4

Veto - Loimaa 12 - 13

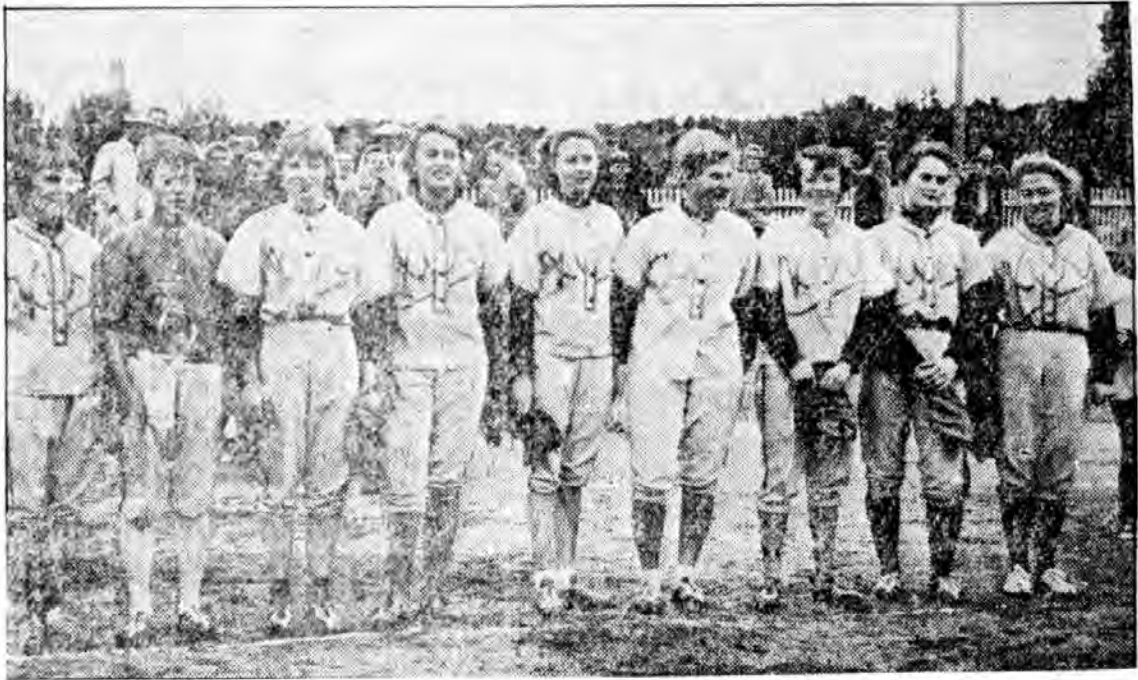
Loimaan Palloilijat ilmoittautui mitalien tavoittelijaksi voittamalla Helsingissä Vedon tytöt niukasti.

Naisten SM-sarja

Kuopio - Lahti	11 - 4
Vaasa - Lapua	6 - 9
Tampere - Pallotoverit	4 - 12
H. Veto - Loimaa	12 - 13

Tilanne 23.8.1959

Pallotoverit	6	6 0 0	122 - 17	12
Jyväskylä	7	5 0 2	43 - 30	10
Loimaa	6	4 0 2	68 - 47	8
H. Veto	7	3 0 4	54 - 53	6
Tampere	7	3 0 4	56 - 69	6
Lapua	6	3 0 3	39 - 67	6
Kuopio	6	3 0 3	35 - 64	6
Lahti	6	1 0 5	33 - 62	2
Vaasa	7	1 0 6	36 - 77	2

Vähän huonolaatuisessa kuvassa Kirin voittoisa joukkue. Vasemmalta: Terttu Kuisma, Riitta Vehkala, Auli Suonperä, Solja Pynnönen, Kyllikki Koponen, Raija Geijer, Ritva Vehkala, Kaarina Pauni ja Saara Koivunen. Keskisuomalainen julisti jo Kirin hopeajoukkueeksi, mutta Loimaalla pelataan ottelu LP - PT. Jos Loimaa voittaa Pallo-Toverit, mikä tuntuu epätodennäköiseltä, sillä niin vakuuttavia ovat "Ekon enkelit" olleet sekä viikon päästä Lapualla, matkaavat hopeamitalit Saviseudulle juoksuerolla.

Kirin tyttäret löivät LMV:n 9-5

Sunnuntaina suoritettiin Puistokadun kentällä naisten SM-sarjan ottelu Kirin ja Lahden Mailaveikkojen kesken. Kamppailu oli Kirin viimeinen tämän kesän sarjassa. LMV lyöntijärjestyksessä: Marja Kosola, Auni Linna, Elli Virlander, Virpi Siljander, Hilma Laaksonen, Raija Tuusjärvi, Eeva-Liisa Uronen, Maija Sinkkonen, Tuulikki Laaksonen ja varalla oli Tuula Laurén.

Kirillä oli lyöjiä 54 ja Lahdella 45. Ottelu kesti 1 tunti 25 minuuttia.

Hutunkeiton voitti LMV ja Kiri aloitti sisällä. Ensi vuoro oli juoksuton, mutta toisessa Kirin Koivunen toimitti Suonperän alas 1 - 0. Neljännessä Geijer iski Koivusen kotipiiriin 2 - 0. Viidennessä Kiri repäisi viisi juoksua. Koivunen löi Riitta Vehkalan kotiin, Geijer Koivusen ja Paunin, Riitta Vehkala Geijerin sekä Kuisma Suonperän. Tasoittavallaan Lahtikin sai pään auki. Sinkkonen löi Hilma Laaksonen sisään ja Tuulikki Laaksonen Tuusjärven. Kiri johti 7 - 2. Kuudes oli emännille juoksuton, mutta Lahden Linna toi yliheitolla 7 - 3.

Viimeisessä Kirin Pynnönen sivalsi Ritva Vehkalan ja Riitta Vehkala Koposen. Lahti ei ollut huonompi, Siljander - Tuulikki Laaksonen ja Hilma Laaksonen - Kosola tekivät taululle loppupinnat Kirille 9 - 5.

Kirin parhaana ulko- ja yleispelaajana palkittiin Raija Geijer, joka korkeilla syötöillään teki pahaa jälkeä lahtelaisten joukossa. Kirin parhaana sisäpelaajana palkittiin Tuulikki Strandenin varamies, yksökösellä pelanut pikkutyttö Riitta Vehkala. LMV:stä palkittiin parhaana sisäpelaajana lukkari Hilma Laaksonen ja ulkopelaajana erinomainen polttaja Virpi Siljander.

Loimaan tyttäret löivät yllättäen Pallo-Toverit 8-7

Helsingin Pallo-Tovereitten naisjoukkue, joka on jo varmistanut Suomen mestaruuden tältä vuodelta, oli eiliseksi saapunut Loimaalle ja sen odotettiin vievän voiton ylivoimaisesti, kuten on muitten joukkueitten kohdalla käynyt. Suureksi yllätykseksi se saikin tällä kerralla poistua kentältä hävinneenä, sillä Loimaan tyttäret veivät erittäin jännittävän ottelun jälkeen voiton yhden juoksun marginaalilla 8-7.

Kolmisensataa henkeä oli saapunut seuraamaan ottelua ja he saivat katsottavaa koko rahan edestä. PT aloitti hyvin, sillä heti

ensimmäisessä vuoroparissa se sai kolme juoksua Loimaan ollessa nolilla. Kolmannessa vuorossa kotijoukkue tasoitti, mutta seuraavassa vierailijat menivät taas johtoon juoksuin 4-3. Viidennessä vrp:ssa peli ratkesi Loimaan tyttären tekaistessa viisi juoksua ja saadessa 8-4 johdon. Kotijoukkueen pinnat jäivätkin tähän, mutta PT aloitti ankaran takaa-ajon: kuudennessa vuorossa tuli yksi juoksu ja viimeisessä kaksi. Lopputulokset muodostuivat siis numerot 8-7 Loimaan hyväksi.

Loimaan parhaina palkittiin ulkona Ilmi Haimi ja sisällä Soile Koskinen. Pallo-Tovereista vastaavasti palkittiin Auli Liesto sekä Sinikka Takasalo.

LAPUA VOITTI KEMUTTARET

Keskuskentällä iskivät eilen yhteen KeMu ja Lapua kovan vastatuulen vallitessa. Lapuan tytöt pystyivät suuremmalla rutiinillaan lyömään Kuopion ihmeen haparoivasti pelanneen yhdeksikön. Koko pelin kulku vaikutti tuuli tekemällä heitot epävarmoiksi molemmilla puolilla. Numerot 3-0 Lapualle.

Lapua hallitsi ottelua alusta alkaen, ja voidaan sen voittoa pitää täysin ansaittuna. Pelin kulku käy selvälle juoksulistoilta, jotka muodostuivat seuraaviksi:

KeMu: 0 0 0 0 0 0
Lapua: 0 2 1 0 0 0

Lapua riisti siis ottelen peliin aivan alussa, saaden KeMu:n tyttäret haparoimaan. Sitten pääsi KeMu:kin kiinni juonesta ja peli tasoittui huomattavasti, Lapuan alussa saamaan etumat-

kaan eivät Kuopion tytöt kuitenkaan pystyneet vastaamaan ja niin tuomarin viheltäessä joukkueet loppukilpailaan saattoi hän ilmoittaa lopputulokseksi Lapuan voiton 3—0.

Ottelussa jäi varmin kuva mieleen Lapuan puolelta lukkari Saara Fräntistä (palkittiin) sekä kakosvara Anneli Perälästä. Koko Lapuan polttolin-

ja ansaitsee maininnan varmuutensa vuoksi. KeMu:n tytöistä oli ehdoton ykkönen lukkari Irmeli Auer, joka myös ansaitusti palkittiin. Muista tytöistä nousi hyvän ulkopelin ansiosta näkyviin taas kotiutunut Enna Penttilä.

Yleisöä kylmästä ilmasta johdettiin vain "kaksi kourallista".

Pallo-Toverien pelaajattaret voittivat jälleen mestaruuden VETO ANTOI TIUKAN VASTUKSEN

Ei vähäisempi tavoite kuin Suomen mestaruus oli kysymyksessä sunnuntaina Pallo-Toverien ja Helsingin Vedon naisyhdeksikköjen juostessa kiilaan Hesperiaassa. Seitsemkertaisten mestarijoukkueen PT:n kärsittyä viime sunnuntaina Loimaalla yllätyksellisen tappion oli joukkueen yllettävä viimeisessä ottelussaan vähintään tasapeliin ottaakseen kahdeksannen kerran kultaiset mitalit 10 vuoden aikana. Tässä joukkue odotetusti onnistuikin, mutta täysin arvoisensa vastuksen se kuitenkin sai Vedolta, joka kukistui kireiden pelitapahtumien jälkeen niukasti 6—5. Noin parisataa kansallispelimme innokkainta kannattajaa oli saapunut kentälle ottelua seuraamaan.

Pallo-Toverien kunto on puodonnut alkukesästä vai lieenekö ottelun tärkeys painanut suorituksia alaspäin. Joka tapauksessa etenkin sisäpeli ontui pahanlaisesti ja pelätty lyöntimylly jauhoi varsin epävarmasti. Lukuisilla koppilyönneillä pilattiin erinomaisia tilanteita ja varsinkin kotiinlyönneistä puuttui tavanmukaista puhuttia. Parhaaksi arvosteltiin hyviä vaihtolyönnejä suorittanut Sinikka Karjala. Hänen pahimmat kilpailijansa olivat Auli Liesto ja Sinikka Takasalo.

Ulkopeli sensijaan sujui kitkattomammin, mutta siinä ei pahempaan puristukseen jouduttukaan, sillä myöskin Vedon sisävuorot supistuivat lyhyiksi ja koppivoitto-

siksi. Kolmosvaran "saparopää" Irmeli Krogerus palkittiin ansaitusti onnistuneista yhden käden kiinnitoistaan. Kakosvara Seija Knuutila ja polttaja Anja Rummukainen kannattaa mainita hänen ohellaan.

Kuten sanotti myöskin Veto esitti kesyä sisäpeliä. Viimeisten vuorojen painostuskauten aikana ei olisi paljoakaan tarvittu, kun vanhan kiistakumppanin voittamattomuuden lumous olisi särjetty. Tinpalla se oli tällä kerralla, mutta vielä eivät voimat riittäneet voittoon saakka.

Ulkopelissä ei paljoakaan jääty vastustajasta jälkeen, mutta suurimmat puutteet esiintyivät sisäpelissä, jossa tosin ei hävitty mestarittarille, joilla tässä suhteessa oli kerta kaikkiaan "musta päivä". Parhaaksi ulkopelaajaksi arvosteltiin kakkospelejä Maija Lempeä tasapaisina kilpailijattarinaan lukkari Tyyne Huttunen, polttaja Hilve Suomalainen ja kakosvara Aili Nieminen. Sisäpelin kovan kolmikun muodostivat Tyyne Huttunen, Aili Nieminen ja Hilve Suomalainen, joista ensimmäin palkittiin.

Veto: 1—0—0—1—2—0—1 = 5
PT: 3—2—0—0—1—0—0 = 6

PT:n juoksuista löi Auli Liesto 2 sekä Seija Knuutila, Sinikka Takasalo, Anja Rummukainen ja Tuula Rantanen kukin yhden. Vedon juoksuista löi Anni Väisänen 2, Hilve Suomalainen ja Tyyne Huttunen kumpikin yhden. Yksi tuli lisäksi harhahetillä.

Ottelun päätyttyä PPL:n puheenjohtaja, toimitusjohtaja Erkki Kivellä jakoi PT:n tytöille mestaruusmitalit sekä sarjan mestaruuskiertopalkinnon "Kisailevat pääskyt".

LMV:n naisjoukkueelle voitto jäähyväisiksi

Lahden Mailaveikkojen naisten pesäpalloyhdeksikkö yllätti eilen korjaamalla niukan 4—3 voiton ja pelipisteet Tampereen Pyrinnöltä, mutta valitettavasti ei tilin kasvattaminen enää auta. Edessä on armotta lähtö mestaruusarjasta, jolle kuitenkin sanottiin jäähyväiset voiton muodossa. Toivottavasti hyvästelytapa on omiaan kannustamaan LMV:n tyttöjä uuteen tulemiseen ensi pelikaudella.

Tasollisesti ellen Kisapuiston pesäpallokentällä suoritettu yhteenotto oli varsin keho. Molemmin puolin tunaroiittiin sekä ulkona että sisällä luvattomassa määrin. Näyttää siltä, että edes jonkinlaisella harjoituksella on täydet mahdollisuudet menestyä naispesäpalloilun pääsarjassa.

Joukkueet pelasivat seuraavassa lyöntijärjestyksessä: LMV: Marja Kosola, Sinikka Laaksonen, Elli Virlander, Virpi Siljander, Hilma Laaksonen, Raija Tuusjärvi, Eeva-Liisa Uronen,

Maija Sinkkonen, Tuulikki Laaksonen. — Tampereen Pyrintö: Sirpa Pajunen, Eila Savela, Katri Kortenniemi, Eija Boman, Ritva Helin, Liisa Silius, Helena Laurila, Airi Pitkänen, Marja Silius. Viilmemainittu loukkasi kätensä kuudennessa vuoroparissa ja joutui jättämään kentän. Ottelun tuomarina toimi E. Kulmala.

LMV otti kahden juoksun johdon aloittaessaan pelin sisävuorolla. Hilma Laaksonen kakkosrajaa pitkin suunnatulla lyönneillä tulivat Kosola ja Sinikka Laaksonen kotiin. Kolmannessa vuoroparissa juoksi Siljander Tuusjärven lyönneillä 3—0, mutta tasoittavallaan Pyrintö kavensi numeroiksi 3—2. Viidennessä vuoroparissa Pyrintö tasoitti pelin, ja tilanne näytti jo lahtelaisten kannalta uhkaavalta, sillä sisävuorot päättyivät lyhyeen. Viimeisessä vuoroparissa löi Tuusjärvi kuitenkin Siljanderin kotiin, ja kun Pyrintö ei pystynyt tasoittavallaan vastaamaan, jäivät pisteet isäntäjoukkueelle numeroin 4—3.

Kotijoukkueesta palkittiin parhaana sisäpelaajana lukkari Hilma Laaksonen ja ulkopelistä polttaja Virpi Siljander. Pyrintöläisistä saivat vastaavat palkinnot 2-vara Katri Kortenniemi ja polttaja Liisa Silius.

Mailattaret—KeMu 3—3

Mailattarien nuorennettu joukkue kamppaili eilen Hiatalahdessa naisten SM-sarjan pisteistä. Vastassa oli Kuopion Kelta-Mustat. Kummallekaan ottelu ei merkinnyt mitään, Kuopio oli jo aikaisemmin lunastanut sarjapaikkansa ja Mailattaret saaneet sieltä "hädän". Lepoisa ottelu, jossa tosin yleisö "pelasi" täysin palkein mukana, päättyi tasatulokseen 3—3.

Mailan nuorennetun joukkueen uudet "kasvat" onnistuivat melko mukavasti. Pelikokemusta vain lisää, niin hyvää tulee. Nyt vielä ratkettiin yliheittoihin, joilla "lahjoitettiin" vieraille kaksi juoksuja. Tosin vastineeksi saatiin yksi. Joukkueen vanhat pelaajat vastasivat lyöntitehosta ja juoksuista.

Kelta-Mustat aloitti sisällä. Irmeli Auer pinkoi yliheitolla juoksun. Mailattaret vastasivat samalla mitalla. Kirsti Honkasalo sivalsi ja Lilja Suurholma pinkoi kakkoselta saakka tasoituksen. KeMu Anja Rissanen löi toisessa Teritu Rouvisen koptesän turviin. Kolmannessa Mailan Tarja Vuorinen sivalsi ja Pirkko Saarimäki pinkoi tasoituksen. Seuraavassa Mailan Rauni Kivistö livisti yliheitolla 3—2 johdon, jonka KeMu Irmeli Auerin toimesta viidennessä harhahetillä tasoitti. Muita juoksuja ei syntynyt.

Mailan parhaana sisäpelaajana palkittiin Kirsti Honkasalo ja ulkopelaajana polttaja Riitta-Maija Hautamäki sekä KeMusta vastaavasti Anja Rissanen ja lukkari Irmeli Auer. — Oikeutta jakoi Keijo Komsi ja syötönvalvojana toimi R. Teppo. Yleisöä puolentoistasataa.

Lapuan tytöille niukka häviö

Niukkaan häviöön päättyi Lapuan Kirin tyttärien tämän pelikauden viimeinen ottelu, joka eilen pelattiin Lapuan keskuskentällä. Vastassa olivat Loimaan Pallonlyöjien tytöt, joilla myöskin oli viimeinen koitos tältä kesältä. Ottelu oli erittäin tasaväkinen, oikea yleisöottelu ja lähes koko ajan nähtiin taululla tasanumerot. Lapualaiset johtivat yhdellä juoksulla vielä aivan viime vaiheessa, numerot

8-7, mutta Loimaan tyttärien kova läpilyönti kolmoselta toi ennen kolmatta paloa kolme juoksua ja niin loppunumeroiksi jäi lapualaisten häviö 8-10. Kirin tyttärien sarja-asemaan ei häviö tuonut muutoksia. Pelin tuomitsi Väinö Latvala Vimpelistä. Tällä kertaa hän ei antanut aivan vakuuttavaa kuvaa tarkkuudesta. Syötön valvojana Vilho Peltola niinikään Vimpelistä.

Parhaina palkittiin loimaalaisista Vuokko Jokinen ja Eija Mattila sekä lapualaisista Anneli Perälä ja Saara Fränti. Yleisöä oli n. 400 henkeä.

Jyväskylä - Lahti	9 - 5
Loimaa - Pallo-Toverit	8 - 7
Kuopio - Lapua	0 - 3
Pallo-Toverit - H. Veto	6 - 5
Lahti - Tampere	4 - 3
Vaasa - Kuopio	3 - 3
Lapua - Loimaa	8 - 10

Lopputilanne 6.9.1959

Pallo-Toverit	8	7	0	1	135 - 30	14
Loimaan Palloilijat	8	6	0	2	86 - 62	12
Jyväskylän Kiri	8	6	0	2	52 - 35	12
Lapuan Kiri	8	4	0	4	50 - 77	8
Kuopion Keltamustat	8	3	1	4	38 - 70	7
Helsingin Veto	8	3	0	5	59 - 59	6
Tampereen Pyrintö	8	3	0	5	59 - 73	6
Lahden Mailaveikot	8	2	0	6	42 - 74	4
Vaasan Maila	8	1	1	6	39 - 80	3

Naisten mestaruussarja on saatu päätökseen. Pallo-Toverit Helsingistä on hallinnut 50-luvulla naisten pesäpalloilua suverenisesti. Tämä oli kahdeksas mestaruus tällä vuosikymmenellä. Vain kahdesti se on mennyt muualle, Kelta-Mustille 1955 ja Jyväskylän Kirille 1957. Ei joukkue yksin helsingittäristä ole koottu. Maakunnista on tullut tyttöjä pääkaupunkiin opiskelemaan sekä työhön ja useimpien lupusten tie on vienyt Pallo-Tovereihin, kuten viime vuosina Anja Rummukaisen ja Tuula Rantasenkin. Nimestään huolimatta ei PT ole työväen seura ja Seija Knuutilan isä painottikin tyttärelleen, että Pallo-Toverit on SVUL:n seura. Tämän vuoden sarjan PT aloitti murskaluvuilla, mutta lopussa vauhti jostakin syystä hiipui ja meinasi tulla jopa kiire. Loimaan Palloilijat kirkasti pronssinsa hopeaksi, vaikka alku näyttikin heikolta. Kahden tappion jälkeen kokenut joukkue sai rytmistä kiinni ja voitti kaikki syyskierroksen ottelunsa. Tiukoilla kyllä oltiin Helsingissä Vedon kanssa sekä Lapualla Kiriä vastaan. Kuitenkin yllätysvoitto Pallo-Tovereista 8 - 7 Loimaalla antoi eväät hopeisiin mitalieihin. Jyväskylän Kirille tuli pronssia, sillä Loimaan juoksuero oli parempi. Lapuan Kiri yllätti myönteisesti eikä tänä kesänä tarvinnut kipristellä putoamispeikon kanssa. Keväällä saadut 4 pinnaa rauhoittivat kummasti ja vierasvoitot Vaasassa ja Kuopiossa varmistivat sarjapaikan. Kelta-Mustat nousi sarjaan tosi nuorella joukkueella eikä sille povattu kovinkaan suuria, mutta tyttöjen taidot riittivät. Kiri, Pyrintö ja Lahti jättivät pinnat Kuopioon. Kovin kotikenttävetoinen KeMu oli. Tosin merkityksettömässä viimeisessä ottelussa pelattiin tasan Vaasassa. Helsingin Veto sai hyviä vahvistuksia jaa olikin selvästi kovempi kuin viime kesänä. Kevään niukat tappiot Pohjanmaan kierteella paikkailtiin hiljalleen ja lopussa Loimaa ja PT voittivat vain yhdellä juoksulla. Tampereen Pyrintö pelasi keväällä pirteästi, mutta syyskierros oli jo heikompi. Syyskierroksella voitto 15 - 13 Lapualla pelasti sarjapaikan. Lahden Mailaveikot pysyi viime kesänä sarjassa kotivoittojen ansiosta. Sama tahti oli tänäkin kesänä, mutta tappio 5 - 6 Lapualla Lahdessa sekoitti kuvion. Pallo-tovereille ei luonnollisesti voitu mitään, mutta Vaasa ja Pyrintö jättivät pisteet Lahteen. Vieraskentillä ei ollut menestystä vaikka Helsingissä hävitettiin tiukassa ottelussa Vedolle juoksulla. Vaasan Mailan pitkä tie naisten huipulla katkesi. Kauden saalis oli juoksun voitto Vedosta keväällä ja tasapeli viimeisessä ottelussa Kelta-Mustia vastaan. Mailan historiassa todetaan, että nuorennettu joukkue ei menestynyt, mutta ei se leikkaus kovin suuri ollut, joten putoamisen syyt kyllä löytyvät muualta. Ehkä vain harjoitteluinto puuttui. Maimittakoon, että kaikkiaan 107 naista kävi kentällä kauden aikana.

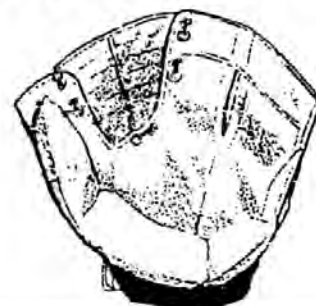

Pallo-Toverit istuu vankasti naispesäpalloilumme valtaistuimella tällä hetkellä. Huoltaja Esko Salminen edustaa tässä mestariyhdeksikön kuninkuutta.

Seurojen tulisi omaksua naispesäpallolu omakseen, jotta se pääsisi lapsipuolen asemastaan miesten toimintaan verrattuna. Entistä enemmän olisi syytä kiinnittää huomiota naispesäpallolijoihin tason kohottamiseksi. Valitettavasti vielä nytkin sängen monissa seuroissa pidetään naispesäpallolu yksinomaan taloudellisena painolastina ja unohtetaan täysin, että naiset yleensä vastaavasti ovat enemmän mukana seuratoiminnassa ja tekevät työtä sen hyväksi suuremmissa mittakaavassa kuin miehet kollegansa.

Naisten mestaruussarjan otteluista selostuksia löytyy yleensä melko hyvin. Helsingissä puuttuu joitakin otteluita, mutta siellä tarjonta onkin kovaa kun miesjoukkueita oli SM-sarjassa kolme ja yksi Suomen sarjassa. Loimaa tekee poikkeuksen. Vaikka naiset voittivat hopeaa, niin siitä ei juurikaan mainittu, kuvasta puhumattakaan. Jos LP:n miesjoukkue olisi voittanut vastaavat mitalit miesten mestaruussarjassa olisi paikallisen "nyrkkipostin" etusivulla ollut otsikot kissankokoisilla kirjaimilla ja joukkueesta potretit.

Naisille haluttaisiin lisää toimintaa, sillä heiltähän puuttuvat arvo-ottelut kokonaan. Ehdotetaan piiriotteluita ja naisten Itä-Lännestäkin on jo keskustelu pitemmän aikaa. Nähtävästi se lähivuosina toivottavasti toteutuukin. Toteutettu sarjauudistus, jossa lisättiin joukkueäärää kahdella oli hyvä ratkaisu. Tasoa tuntuu riittävän yhdeksällekin joukkueelle, eikä sarjassa ollut heittopusseja, vaikka joissakin otteluissa juoksuerot olivatkin suuret.

Naispesäpalloilun mestaruusmitalit valloitti jälleen yllä hymyävä Pallo-Toverien tyttöyhdistelmä. Yläriivi vasemmalta: Irmeli Krogerus 3-vara, 22-vuotias voimistelulaitoksen opiskelija, 4. mestaruus. Auli Liesto koppari, 21-vuotias voimistelulaitoksen opiskelija, 2. mestaruus. Seija Knuutila 2-vara, 24-vuotias voimistelun opettaja, 8 mestaruus. Kolmas rivi vasemmalta: Tuula Rantanen 3-pesä, 14-vuotias koululainen, 1. mestaruus. Anja Rummukainen polttaja, 20-vuotias koululainen, 2. mestaruus. Sinikka Takasalo 2-pesä, 21-vuotias opettajakorkeakoulun opiskelija, 6. mestaruus. Toinen rivi vasemmalta: Tytti Kaija 1-pesä, 20-vuotias harjoittelija, 3. mestaruus. Sinikka Karjala lukkari, 18-vuotias koululainen, 2. mestaruus. Liisa Varo sieppari, 16-vuotias koululainen, 2. mestaruus. Eturivi vasemmalta: Marja Muukkonen, 22-vuotias kauppakorkeakoulun opiskelija, 4. mestaruus. Esko Salminen, PT:n naisjoukkueen huoltaja ja valmentaja vuodesta 1946 lähtien, 39-vuotias voimistelunopettaja, joka tänä vuonna saavutti itse miesten Suomen Mestaruuden ja kontiohopeaa. Kuvasta puuttuu Leena Liimatainen, 22-vuotias voimistelulaitoksen opiskelija, 3. mestaruus. Voimistelulaitos tuntuu olevan monen tytön ammatinvalinnassa ykkösenä. Joukkueen keski-ikä on tasan 20-vuotta.

KARSINTA NAISTEN MESTARUUSSARJAAN

Perinteiseen tapaan naisten mestaruussarjan karsinnat oli jaettu kahteen osaan. Maa oli jaettu Pohjoiseen ja Eteläiseen alueeseen ja aluekarsintojen voittajat nousivat.

POHJOINEN ALUE:

Keski-Suomen, Kainuun, Keski-Pohjanmaan, Länsi-Pohjan ja Lapin piireistä ei osallistunut joukkueita karsintoihin, joten vain neljä naisyhdeksikköä karsii paikasta vuoden 1960 mestaruussarjaan. Pohjois-Karjalan Joensuun Mailapojat voitti kotona Pohjois-Savon edustajan Pörön Urheilijat 13 - 5, selviten siten Oulun Lipon ja Nurmon Jymyn kanssa 30.8 pelattaville loppumarkkinoille Nurmoon.

Joensuu - Oulu 8 - 6

Jo klo 9 aamuvirkut Joensuun ja Oulun tyttaret aloittivat ottelunsa, jonka Joensuu voitti 8 - 6. Parhaina palkittiin JMP:n tytöistä sisäpelissä Pirkko Keski-Raasakka ja ulkona Aune Piironen. Vastaavasti Lipon Vappu Jukola ja Maija Reinilä. Tuomarina A. Koski Lapualta.

Nurmo - Oulu 19 - 15

Klo 12 asettuivat kiilaan Nurmo ja Oulu. Varsin tilanne- ja juoksurikkaan ottelun voittivat Nurmon tytöt 19 - 15. Parhaina palkittiin Nurmon sisäpelissä Raija Kitinoja ja ulkona lukkari Aulikki Pihlajamäki. Oulun vastaavasti samat tytöt kuin edellisessä ottelussakin.

Nurmo - Joensuu 11 - 6

Klo 16 alkoi ratkaisuoottelu Nurmon ja Joensuun kesken. Ennakkosuosikkeina pidettiin Joensuun tyttöjä, mutta toisin kävi. Kotijoukkue aloitti varsin ripeästi johtaen jo neljän vuoroparin jälkeen 11 - 0. Joensuulaiset saivat lyöntipelinsä luistamaan viidennessä vuorossa, jolloin he tekivät kaikki 6 juoksuun, muiden vuorojen päättyessä juoksuuttomina. Täten olivat Jymyn tyttaret nousseet ensi vuodeksi mestaruussarjaan. Parhaina palkittiin Nurmosta Aulikki Pihlajamäki sisäpelistä sekä ulkopelistä Saara Vedenjuoksu. Vastaavasti Joensuun joukkueesta Auli Kahila ja Aune Piironen.

Nurmo 2 2 0 0 30 - 21 4
Joensuu ... 2 1 0 1 14 - 17 2
Oulu 2 0 0 2 21 - 27 0

Nurmon Jymyn nousu tiesi sitä, että Etelä-Pohjanmaan edustus pysyi kahtena naisten mestaruussarjassa vaikka Vaasan Maila putoisikin. Etelä-Pohjanmaa oli niitä virkeimpiä piirejä naispesäpallotun saralla, sillä 8 joukkuetta osallistui piirisarjaan. Nurmon lohkon lisäksi II-lohkossa pelasivat Vaasa, Seinäjoen Maila-Jussit ja Peräseinäjoen Toive, joten helpolla ei piiristä kukaan karsintoihin pääse.

Sarjan nuorin

Toisena uutena tulokkaana naisten ensi kesän SM-sarjassa nähdään Nurmon Jymyn yhdeksikkö, joka jo kolme vuotta sitten suoritti ranskalaisvisiitin tähän sarjaan. Sen jälkeen on yhdeksikkö kokenut lähes täydellisen nuorennusleikkauksen ja mukana on enää ainoastaan yksi silloisista mestaruussarjattarista. Piirisarjassa Jymy voitti Lappajärven Veikottaret 21 - 1. Ylihärän Junkkarit 19 - 16, Lapuan Virkiän 14 - 10 ja vaikka hävisikin Lapuan Kiville 9 - 8 oli loh-

kovoitto selvä. Loppuottelussa voitti SMJ ensin 10 - 6, mutta toinen ottelu oli 10 - 2 juoksuin NJ:n ja samalla mestaruus. Karsintaotteluissa hävisi sitten Oulun Lippo 19 - 15 ja Joensuun Mailapojat 11 - 6, joten Nurmosta oli tullut ainoa maaseutupaikasta, josta on joukkue sekä naisten että miesten SM-sarjassa. Kuussa nousijattaret, jotka muodostavat sarjan nuorimman yhdeksikön tämänhetkisen keski-ikä ollessa 16 vuoden tienoilla: takana vas. Leila Kapela, Raija Kitinoja, Raija Hippi, Terttu Välimaa, Aulikki Pihlajamäki, Saara Autio, huoltaja Paavo Pihlajamäki sekä eturivissä vas. Aila Fränti, Arja Luukko ja Saara Vedenjuoksu.

ETELÄINEN ALUE:

Etelässä osanotto oli jo vilkaampaa. Kahdeksan naisyhdeksikköä lähti tavoittelemaan nousua. Vain Satakunnasta ja Kymenlaaksosta ei ollut edustajaa. Kouvolan Pallon-lyöjillä on ollut Kymessä hyvä joukkue, mutta sen pelaajat ovat kelpanneet niin Lahden Mailaveikkojen kun Pallo-Toverienkin rinkiin.

Kolmella paikkakunnalla lähdetiin hakemaan joukkueita loppumarkkinoille. 16.8. Toijalassa Pallo-Veikot löi Lännen Pallon 19 - 7 ja samana päivänä Helsingissä voitti Työväen Mailapojat Viuhdin Viestin 28 - 0 sekä Heinolan Iskun 33 - 0 mennen jatkoon komealla juoksueroilla 61 - 0. Heinola voitti Viuhdin 19 - 3 numeroin. 23.8. Lauritsalassa Pieksämäen Palloilijat löi Kisan tyttaret 18 - 9 ja pääsi loppumarkkinoille, jotka se saakin pelata kotikentällään Pieksämäellä 30.8.59.

Ottelujen aikana vallitsi huono sää, sillä koko ajan kestänyt tiheä sade piti pelaajattaret aivan märkinä. Otteluita seurasi n. 250 henkeä.

TMP - Toijala 16 - 2

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: TMP: Leena Laitinen, Anja Ilonen, Sirkka Kämäräinen, Tuula Tukia, Tuula Torvelainen, Sirpa Ikonen, Marjatta Lepistö, Anja Forsberg, Terttu Kämäräinen ja vaihtopelaajina Raili Manninen ja Anja Niemi. TPV: Marja Leppä, Liisa Matomäki, Asta Alha, Pirkko Majuri, Maija-Liisa Lehtonen, Tuula Rauko, Leena Yli-Rekola, Raija Miekka, Toini Miekka ja varalla Pirkko Impponen.

Heti aamulla ensimmäisinä kohtasivat toisensa vieraat TMP ja TPV. TMP otti heti alussa ohjauksen käsiinsä tekemällä ensimmäisessä vuoroparissa 7 juoksuja. Tämän jälkeen se löysäsi otettaan säästään itseään viimeiseen peliin. TMP voitti ottelun 16 - 2. Erotuomarina toimi I. Laaksonen Pieksämäeltä.

TMP: 7 3 1 4 0 1 0 = 16.
TPV: 0 2 0 0 0 0 0 = 2.

TMP:n juoksuista vastasivat Torvelainen 2, Ikonen 2, Forsberg 2 ja Laitinen, Ilonen, S. Kämäräinen, T. Kämäräinen, Lepistö sekä Tukia kukin yhden. Väärillä tuli 2 juok-

sua sekä harhaheitoilla samoin 2. TPV: Lehtonen löi Matomäen sekä Rauko toimitti Alhan kotiturvaan.

Toijala – Pieksämäki 3–3

Ennakolta tiukkimpana pidettiin TPV:n ja PP:n ottelua, joka suoritettiin kello 12. Ottelusta muodostuikin jännittävä molempien hermoillessa liikaa. Ottelu päättyi tasatulokseen 3–3.

TMP – Pieksämäki 16–0

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: Pieksämäki: Leena Laitinen, Marjatta Laitinen, Helvi Kolehmainen, Ulla Laakkonen (Lindblom), Marja Partanen, Marjatta Kemiläinen, Anna-Liisa Pekkala, Marja Pirhonen ja Anja Hämäläinen. TMP pelasi samassa kokoonpanossa kuin edellisessä Toijala ottelussaankin.

Pieksämäen ja TMP:n ottelu oli jo etukäteen selvä, mutta alussa koti-joukkueen tyttävät yllättivät positiivisesti pitämällä helsingittäriä lujilla. Vielä viidennen vuoron jälkeen oli tilanne 7–0, mutta lopussa väsymys vaikutti "emäntiin" ja TMP vei vakuuttavan voiton 16–0.

Voittajien juoksut syntyivät seuraavasti: Tukia 1+4, Ikonen 1+2, Forsberg 2 ja S. Kämäräinen, Torvelainen sekä Lepistö kukin yksi. Harhaheitoilla niitä syntyi kolme. Eniten kenttää kiersivät Tuula Tukia 4 kertaa ja Leena Laitinen 3.

TMP: 0 3 1 3 0 4 5 = 16.

Palkintoja

TMP:n nuori joukkue oli aivan eri luokkaa kuin vastustajansa. Heitot olivat loistavat ja muutenkin koko pelityyli erinomainen. Joukkueen ja markkinoiden paras pelaaja oli polttaja Tuula Tukia, hän palkittiinkin niin sisä-, ulko- kuin yleispalkinnollakin. PP:n parhaana yleis- ja sisäpelaajana palkittiin 2-vara Marja Partanen, ulkona polttaja Helvi Kolehmainen. TMP lahjoitti parhaalle PP:ttärelle, Marja Partaselle, lusikan. TPV:n parhaana yleispelaajana palkittiin koppari Pirkko Majuri, joka sai myös TMP:n tahjoittaman lusikan. Sisällä palkittiin lukkari Raija Miekka ja ulkona 2-vara Maija-Liisa Lehtonen.

TMP	2	2	0	0	32	-	2	4
TPV	2	0	1	1	5	-	19	1
PP	2	0	1	1	3	-	19	1

TYÖVÄEN MAILAPOJISSA on naispesäpalloa harrastettu pitkään, mutta suurempaa menestystä ei tullut. Vuoden 1957 syksyllä tapahtui täydellinen suunnanmuutos, josta "kiitos" kuuluu kilpailevan pesisseuran huoltajalle, joka heitti todella piristävän "herjan" TMP:n naisjoukkueen synkstä tulevaisuudesta. Tämä teho- ja valmentaja- pelinjohtajan hommat otti haltuunsa Kalevi Äijälä, jolloin vuosia pelannut naisjoukkue koki täydellisen nuorennusleikkauksen muuttuessaan tyttöjoukkueeksi, jossa keski-ikä oli 14-15 vuotta. Alkuvuodesta 1958 aloitettu määrätietoinen ja tehokas harjoittelu tuotti jo syyskesällä tulosta, sillä voitokkaan alkukarsinnan jälkeen joukkue taisteli kovasti pääsystä SM-sarjaan Tampereen loppumarkkinoilla. Tampereen Pyrintö, joka nousi ja Kouvolan Pallonlyöjät olivat parempia. TMP:n tytöt sortuivat vielä kokemattomuuttaan hermoiluun. Oli hyvä ettei noustu, muistelee "Kale", sillä joukkue oli vielä liian nuori. Tämän vuoden tavoite olikin jo sarjapaikan lunastaminen naisten ylämpään sarjaan. Keväällä aloitettiin harjoitukset tavallista aikaisemmin ja tosimelellä. Ensin salilla sekä sitten Sörnäisten hiihisatama-alueella ja II. pääsiäispäivänä jo Haapiksella. Muistaneekohan kukaan, onko maaliskuussa päästy koskaan harjoittelemaan Haapaniemeen. Pääpaino asetettiin ykkösjoukkueen harjoituksille eikä siten läheskään aina pystytty ohjailemaan kaikkia tyttöjä samanaikaisesti, koska "friiduja" oli kentällä joskus lähes 30. Suurta huomiota kiinnitettiin monipuolisissa harjoituksissa mm. nopeuden kehittämiseen, joka on avainsana naispesiksessä menestymiselle. Sitä saatiin Eläintarhan urheilukentällä ja myös maastossa. Tekniikan kehittäminen kaikilla osa-alueilla erilaisine harjoituksineen ja taktiikka- ym. palaverineen loi pohjan menestykseen. Helsingin piirisarjassa löivät tytöt Suomen mestaritaret Pallo-Toverit 10–6 ja uusinnassa 14–7. Ainoa tappio tuli mestaruussarjalaiselle Helsingin Vedolle juoksuin 7–1. Helsingin karsintasarja jäi melkein olemattomaksi, sillä Katajanokan Haukat luopui – piirisarjan tulos ehkä pelotti ja Käpylän Pallo sai kolmessa pelivuorossa tarpeekseen 23–3. Jatkossa saatiin vieraiksi Vihdin Viesti ja Heinolan Isku. Ensimmäinen koitos tapahtui Vihtiä vastaan ja tyttömme tekivät murskaluvut 28–0, jotka olisivat olleet vieläkin suuremmat, mutta voimia haluttiin säästää jälkimmäiseen otteluun. Ottelussa palkittiin 7 juoksua lyönti Anja "Hymy" Forsberg ja mainiota lukkaripeliä esittänyt 15-vuotias Terttu "Tepa" Kämäräinen. Heinola ottelussa jatkui sama tahti, loppunumerot 33–0 ja palkinnot menivät 9 juoksun äidille Tuula "Tsukka" Tukialle sekä 2-vara Anja "Mandi" Iloselle. Näissä otteluissa "vihkaistiin" komeasti tyttöjen uudet pelipuvut joissa oli väriltään harmaa paitapusero sekä punaiset housut.

Helsingin kolmas

Kolmasosa naisten ensi vuoden mestaruussarjan joukkueista on pääkaupungista, sillä kuluneen kilpailukauden perusteella Helsinki sai sarjaan kolmannen edustajansa TMP:n tyttären noustessa PT:n ja Vedon kumppaniksi. TMP:n naisjoukkueen ottelutilasto viime kesältä on sangen komea, sillä yhdeksikkö kärsi ainoastaan yhden tappion huolimatta siitä, että piirisarjassa olivat vastassa mm. mestaruussarjasta vankiksi tunnetut PT ja Veto. Piirisarjassa muodostui TMP:n ottelulista seuraavaksi: TMP–PT 13–13, TMP–Veto 11–10, TMP–Haukat 28–3, TMP–PuMu 18–1, TMP–PT 10–6, TMP–Haukat 23–3, Veto–TMP 7–1 ja ylimääräisessä loppuottelussa TMP–PT 14–7. Karsintaotteluissa jatkui ylivoimaisen voittojen sarja: TMP–Heinolan Isku 33–0, TMP–Vihdin Viesti 28–0, TMP–Pieksämäen Palloilijat 16–0 ja TMP–Toijalan Palloveikot 16–2. Kahdentoista virallisen ottelun yhteinen juoksuro siis mairitteleva 211–52. — Kwassamme uudet mestaruussarjattaret: takarivissä vas. huoltaja Kalevi Äijälä, Anja Niemi (vaihtopelaaja), Anja Forsberg (3-pesä), Tuula Torvelainen (3-vara), Marjatta Lepistö (koppari), Tuula Tukia (polttaja), Anja Ilonen (2-vara), Sirkka Kämäräinen (2-pesä) ja eturivissä vas. Leena Laitinen (1-pesä), Terttu Kämäräinen (lukkari) sekä Sirpa Ikonen (sieppari). Tulevaisuudessa odottanevat joukkuetta parhaat pelikesät, sillä tämän hetkinen keski-ikä on 17 vuoden tienoilla.

NUORTEN SUOMEN MESTARUUS

110 ilvesjoukkuetta lähti keväällä tavoittelemaan piirin mestaruuksia, jotka voittaneilla olivat edessään cup-ottelut Suomen mestaruudesta. Jatko-ottelut suoritettiin jo vakiintuneen tavan mukaisesti kuudella paikkakunnalla ensin pelatuilla kolmen piirinmestarin välisillä markkinoilla, joilta voittajat kokoontuivat jälleen kolmen joukkueen yksinkertaisen sarjan muodossa kahdelle paikkakunnalle ratkaisemaan loppuottelupaikat. Kullasta pelattiin kummankin kotikentällä ja yhteisjuokset ratkaisivat mestaruuden. Systemi, joka viime vuosina on saanut paljonkin osakseen arvostelua lähinnä alkumarkkinoiden "jäädymisen" vuoksi, mutta johon ei ole keksitty sopivaksi katsottavaa parannustakaan. Valitettavasti siis edelleenkin samat piirit joutuvat vastakkain alkukarsinnoissa ja tällöin on jo toiseksi parhaalla vaara pudota jatkosta. Karsintoihin on joukkueet ryhmitelty maantieteellisen sijaintinsa mukaisesti. Seuraavat piirit osallistuivat cup-kiilpaan. Helsinki, Uusimaa, Lahti, Kymenlaakso, Etelä-Karjala, Suur-Savo, Varsinais-Suomi, Satakunta, Häme, Keski-Suomi, Etelä-Pohjanmaa, Keski-Pohjanmaa, Pohjois-Savo, Pohjois-Karjala sekä Oulu.

ALKUMARKKINAT 2.8.1959

Tervakoskella kamppailivat Tervakosken Pato, viime vuonna hopeaa saavuttanut Työväen Mailapojat Helsingistä ja Lahden Mailaveikot.

TMP - Tervakoski	19 - 4
TMP - Lahti	23 - 6
Tervakoski - Lahti	26 - 8

TMP	2 2 0 0 42 - 10 4
Tervakoski	2 1 0 1 30 - 27 2
Lahti	2 0 0 2 14 - 49 0

Imatralla jatkoa hakivat Jääsken Kirijät, Kouvolan Pallonlyöjät sekä Puurtilan Kisa-Pojat Warkaudesta.

Kouvola - Puurtila	17 - 8
Kouvola - Jääski	24 - 7
Puurtila - Jääski	13 - 11

Kouvola	2 2 0 0 41 - 15 4
Puurtila	2 1 0 1 21 - 28 2
Jääski	2 0 0 2 18 - 37 0

Nokiällä jatkopaikasta kamppailivat Nokian Urheilijat, Parkanon Urheilijat sekä Loimaan Pallolijat.

Loimaa - Nokia	22 - 6
Loimaa - Parkano	43 - 14
Nokia - Parkano	35 - 12

Loimaa	2 2 0 0 65 - 20 4
Nokia	2 1 0 1 41 - 34 2
Parkano	2 0 0 2 26 - 78 0

Jyväskylässä viime vuoden mestari Kiri sai vieraakseen Ilmajoen Kisailijat sekä Haapajärven Kiulat.

Jyväskylä - Ilmajoki	10 - 4
Jyväskylä - Haapajärvi	12 - 0
Ilmajoki - Haapajärvi	12 - 6

Jyväskylä	2 2 0 0 22 - 4 4
Ilmajoki	2 1 0 1 16 - 16 2
Haapajärvi	2 0 0 2 6 - 24 0

Nurmeksessa kohtasivat Sepot ja Sölinjärven Ponnistus. Nurmeksessä oli parempi juoksuin 27 - 6. Kainuun piirinmestaria ei näkynyt kentällä.

Rantsilan Raikas Oulun piiristä pääsi jatkoon kumartamalla, sillä pohjoisimmat piirit Länsi-Pohja ja Lappi eivät osallistuneet kisaan.

VÄLIERÄT 9.8.1959

Loimaalla loppuottelupaikkaa hakivat Loimaan Pallolijat, Kouvolan Pallonlyöjät ja Työväen Mailapojat.

Kouvola - TMP	3 - 1
Loimaa - TMP	6 - 5
Kouvola - Loimaa	4 - 1

Kouvola	2 2 0 0 7 - 2 4
Loimaa	2 1 0 1 7 - 9 2
TMP	2 0 0 2 6 - 9 0

Erittäin tasaisten ja vähäjuoksuisten ottelujen jälkeen pääsivät loppuotteluun Kouvolan Pallonlyöjät.

Rantsilassa kohtasivat vain Raikas ja Jyväskylän Kiri, kun Nurmeksessä Sepot ei lähtenyt jatkoon.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: Raikas: Arvi Kelhä, Jouni Kreis, Mikko Jussila, Pentti Linna, Sulo Kelhä, Heimo Kelhä, Eero Tuokkola, Kauko Salonkari, Tauno Nalkki ja vaihtopelaajana Kalevi Kangas.

Kiri: Liimatainen, Närhi, Hakanen, Sinisalo, Suuronen, Katajamäki, Hirvi, Lindén, Palkola ja vm. Salo.

Peli oli melko tasainen ja lähinnä 3. ja 5. vuoron ansiosta, jossa Kiri teki 3 juoksua molemmissa se sai voiton 8 - 3 ja loppuottelupaikan.

KPL voitti ensimmäisen erän ilvesten finaalissa Kiri hävisi kotonaan 6-10

Jyväskylä 16.8.1959

Jyväskylän Kiri kohtasi Puistokadun kentällä Kouvolan Pallonlyöjät Ilvesten SM-finaalin ensimmäisessä ottelussa, joka päättyi KPL:n voittoon juoksuin 10 - 6, siitäkin huolimatta, että kiriläisillä oli kotikentät. Rotevamat kouvolalaiset olivat alkuvuoroissa alakyntä, mutta kuudennessa vuorossa tapahtui repeäminen joka tuotti KPL:lle tasoituksen tilanteeseen 5 - 5 ja sitten vielä viisi juoksua lisää, jolloin peli olikin ratkaistu. Mestaruus ratkeaa kuitenkin vasta ensi sunnuntaina ja tähän otteluun Kiriltä toivotaan vahvempaa yhdeksikköä kuin nyt sillä osa pojista oli mestaruussarjajoukkueen mukana Ilmajoella.

Lyöntijärjestykset: Kiri: Risto Liimatainen, Matti Närhi, Timo Hakanen, Raimo Sinisalo, Juhani Suuronen, Erkki Katajamäki, Vilho Hirvi, Erik Gustafsson, Juhani Palkola ja varamiehinä olivat Juhani Salo sekä Matti Lindén. KPL: Ilmari Hokkanen, Pertti Väänänen, Hannu Kiuru, Juhani Turtaainen, Esko Näkki, Juhani Pitkänen, Osmo Kiuru, Matti Iipponen, Kari Lehto ja vm. Antti Halinen sekä Pekka Sipilä. Kirillä oli lyöjiä 73 ja Kouvolalla 78.

Ottelun teikkauksen voitti KPL, joten Kiri aloitti saamatta mitään aikaaan. KPL sen sijaan sai Kirin lukkarin E. Katajamäen antamalla kolmella väärällä miehen kaksoselta kotiin ja tilanne oli 0-1. Väliottomästä lämän jälkeen Kiri vaihtoi lukkariksi »Juupo» Suuronen ja Katajamäen ykköselle. - Toisessa vuorossa Kiri meni joutoon Sinisaloon ja Katajamäen lyönneillä ja tilanne oli 2-1. KPL:n tasoittava meni juoksuilta. Kolmas vuoro oli kummallekin tulokseton, mutta neljännessä Kiri lisäsi johtoaan. Hakanen ja Sinisalo muuttivat lyönneillä tilanteen 4-1:ksi, mutta KPL sai tasoittavallaan Näkin lyönneillä juoksun ja peli oli 4-2. Viidennessä Kiri sai yliheitolla juoksun ja tilanne 5-2, mutta KPL kiristi otettaan ja sai vuorollaan Turtaisen ja O. Kiurun lyönneillä kaksi juoksua, joten peli oli kuudenteen vuoroon lähdeittäessä 5-4 Kirin hyväksi.

Ratkaisu

Kiriltä meni kuudes vuoro nolpaan, mutta KPL tasoitti ja meni vakuuttavaan johtoonkin. Ensin Väänänen löi näpäräksellä, jota polttaja Liimatainen ei tavoittanut, tasoittavan juoksun ja sitten alkoi juoksuotteilu. Näkki vetäisi voimalla kolmospuolelta lävitse ja juoksu oli selvä ja tilanne 5-6. Jatkossa Suuronen pudotti hel-

pon palautuspallon ja KPL:n johto vahvistui 7-5:ksi. Lyöjänä oli Pitkänen. Edelleen muuttulvat numerot Iipposen lyönnillä 8-5:ksi ja H. Kiurun lyönnillä, jota seurasi ylihelppo, tuli juoksu ja lyöjälle kunnari. Peli oli 10-5 kouvolalaisten hyväksi. Seitsemäs vuoro, samoin kuin kahdeksaskin, menivät kummaltakin juoksulta ja Kirin epätoivoinen yritys viimeisessä tuotti Katajamäen ollessa viimeisenä miehenä mallan varressa juoksun. Jatkotilannekin oli hyvä, takapesät täynnä, mutta lyöjä paloi ykköselle ja vuoro

vaihtui. KPL:kään ei saanut enää mitään aikaan viimeisellään.

KPL: 1 0 0 1 2 6 0 0 0 = 10
Kiri: 0 2 0 2 1 0 0 0 1 = 6

Kentän parhaana palkittiin Kouvolan 2-vara Esko Näkki ja yleispelaajana polttaja Hannu Kiuru. Kirin parhaaksi yleispelaajaksi katsottiin 2-vara Raimo Sinisalo, joka todella pelasi hyvän pelin loppuun asti. Kakkospesällä Timo Hakanen oli ottelun puolestavälistä erinomainen. Ottelun tuomarina oli Tamminen Hongikosta moitteeton.

KPL:n ilvekset voittivat Kirin ja Suomen mestaruuden

Kouvola 23.8.1959

Kouvolassa suoritettiin nuorten mestaruuden toinen loppuottelu. Kiri ei ollut saanut mukaan miesten mestaruussarjassa pelaavia poikiaan, jotka olivat Helsingissä ottelemassa Pallo-Tovereita vastaan. Kun KPL oli voittanut ensimmäisen osaottelun Jyväskylässä 10 - 6 ja nyt 500 paisen kotiyleisön edessä 10 - 5 otti se Suomen mestaruuden yhteisjuoksuin 20 - 11. Ottelun jälkeen jakoi Risto Haapakoski mestaruusmitalit.

Hannu Kiuru ja Esko Näkki valmiita miesten matkaan

Ottelu oli tasoltaan erittäin hyvä osoittaen kummallakin pesäpalljoukkueella olevan sellaiset reservit, jotka ovat valmiit perimään isoisten mantelit kellon jouskus siten lyödessä. KPL:n joukkue oli varsin tasainen yhdistelmä ulkopelissä, mikään sauma ei ainakaan huomiota herättävästi pettänyt. Joukkueen huoltaja Oiva Kiuru oli hionut joukkueen myös taktillisesti valmiiksi, jokainen tilanne otettiin tarkasti ja suunnitelmallisesti. Neljän miehen polttolinjassa toimi neljäntenä kolmosvara Hokkanen, Näkin ja Iipposen huolehtiessa takakentästä. Jokaiselle KPL:n pelaajalle voi antaa täyden tunnustuksen eilisesellä esityksestään. Polttaja Hannu Kiuru ja kakkosvara Esko Näkki ovat täysin valmiita hyppäämään mestaruussarjan kampeisiin.

Sisäpelissä Kirin heikko kohta

Kirin polttaja Liimatainen oli liimamainen ulkona ja hyvä etenijä sisällä. Koppari Palkola oli ulkopelissä hyvä ja sisällä joukkueen heikoin. Lukkari Katajamäki antoi varsin mukavia syöttöjä ja hänelle

kävi vahinko 7. vuorossa juuri Kirin painostuskautena johtajuoksun jälkeen. Hänen kädestään kohosi pallo irti sen verran, että se katsottiin syötöksi, kun hän otti pallon kopiksi niin KPL:n 1- ja 2 olevat juoksijat saivat vapaatapaaleen tämän auttaessa ratkaisevasti kolmen juoksun syntymiseen. Kiri ei jäänyt ulkopelissä Kouvolaa huonommaksi. Sisäpeli ei kulkenut yhtä hyvin kuin KPL:n poikien ja tämä olikin pääsyy tappioon.

KPL johti 4-1

KPL voitti hutun ja Kiri aloitti sisällä. Kärki ei kuitenkaan selvinnyt ykköstä pidemmälle. KPL kehitti omalla sisävuorollaan ajolähdön, josta Osmo Kiurun lyönti avasi juoksuutilin 1-0. Hetkeä myöhemmin vielä Iipponen tempaisi tilanteen 2-0:ksi. Kirin seuraava sisävuorokaan ei tuottanut tulosta. KPL sai takapesät täyteen, viimeisenä lyöjänä oli Hokkanen, joka kuitenkin sivalsi suoraan polttajalle. 3 vuoro meni molemmilta tuloksettomasti. 4 vuorossa Kirin hyvä etenijä Liimatainen selvisi kolmoselle, KPL:n lukkari Lehto otti huolimattomasti kiinni ja Liimatainen livisti kotiin 2-1. Kiri yritti tässä vuorossa lujasti, mutta juoksuja ei tullut.

KPL:n tasoittavalla ei aluksi tapahtunut mitään, mutta siten pääsi Hannu Kiuru sivaltamaan erikoisyöntinsä, läpi kakkosesta, tuloksena oli kaksi juoksuja ja KPL:n johto 4-1.

Kiri johti 5-4

Seuraavat vuorot eivät lisänneet kummankaan juoksuutilia. Seitsemännessä Kiri järjesti eloa kentälle. Liimatainen selvisi kolmoselle. Karjalainen löi tarkasti väliin ja Kiri kavensi 4 - 2. Tämän jälkeen löi Hirvi kakkosvaran taakse, tu-

loksena oli kaksi tavallista ja kunnari. Kiri johti 5 - 4. Kirin pojat yrittivät lujasti, mutta 3-pesällä tapahtui sellainen pesäkilpa, jossa Kiri näytti kärsineen tuomarikuoleman ja tämä hiukan lamaannutti poikien yrityshenkeä. Katsomosta käsin näytti, että Kirin poika ehti selvästi, mutta hänen jalkansa saattoi mahdollisesti jäädä pesärajan kentän puolelle viimeisessä askeleessa, mikä teki tuomarin näkemys oikeaksi.

KPL voitti 10-5

KPL:n tasoittavassa Kirin lukkari nosti syötön, ennenkuin edellinen syötö oli tuomittu ja tästä seuraa sääntöjen mukaan vapaataival kaikille juoksijoille. KPL sai näin takapesät täyteen ja lyömään tuli Esko Näkki. Näkki löi kakkosvaralle, joka palautti heikosti, pallo vierä ylitse ja tuloksena oli kaksi tavallista ja kunnari. KPL johti 7-5. Kirin pojat yrittivät vielä parhaansa, mutta KPL:n ulkokenttä piti mainiosti. 8 vuoroparissa KPL:n Näkki ja Hannu Kiuru korjailivat numerot 9-5:ksi ja Pitkänen vielä kotiutti Hannu Kiurun, joten loppunumeroiksi tuli 10-5.

Kouvolan pojista palkittiin yleisjä ulkopelistä Hannu Kiuru sekä sisäpelistä Esko Näkki. Kirin sisäpelipalkinnon sai Sinisalo, ulkopelipalkinnon koppari Palkola ja yleispelipalkinnon vei Hirvi.

*

Historia toisti itseään, sillä vuonna 1947 olivat samat joukkueet vastakkain, silloin PPL:n loppuottelussa. Jostakin sääntöpykälästä johtuen eivät mestaruussarjassa esiintyneet nuoret saaneet pelata näissä otteiluissa. Tästä johtuen Kiriltä olivat poissa Eikka Kaakkolahti ja Jaska Lovén, joiden mukanaolo olisi suuresti muuttanut voimasuhteita Kirin eduksi. KPL voitti Jyväskylässä 9 - 6 ja Kouvolassa pelattiin tasan 3 - 3. KPL mestari 12 - 9. Suomen mestaruuden KPL voitti lyömällä TUL:n mestarit Jyväskylän Veikot sen kotikentällä juoksuin 12 - 4.

Samanlainen tilanne oli nytkin. Kirin ykkösjoukkue oli hätää kärsimässä SM-sarjassa ja Reijo Salo sekä Erkki Rautiainen joutuivat uhrautumaan ykkösen eteen. Kumpikin olisi ollut kova sana nuorten joukkueessa. Lukkari oli yksi heikko kohta Kirin pelissä ja "Hepeli" Salo olisi ollut tarpeen kokemuksellaan lautasen takana. Tosin ei siinä mikään jossittelu auta, sillä niillä eväillä on tultava toimeen, mitä johto on reppuun laittanut.

Suomen ilvesmestarit. Edessä vas. Kari Lehto, Osmo Kiuru, Pertti Väänänen, takarivissä vas. Ilmari Hokkanen, Pekka Sipilä, Juhani Pitkänen, Matti Iipponen, Hannu Kiuru, Antti Halinen, Juhani Turtiainen, Esko Näkki ja huoltaja Oiva Kiuru.

Näillä pojilla on ensi vuonna erinomainen tilaisuus yrittää uusia ilvesmestaruuttaan, sillä marraskuinen liittokokouksen muutti ilvesikärajan 19 vuoteen. Tämä merkitsee sitä, että kaikki tänä vuonna ilvesarjassa pelanneet saavat ensi kesänäkin esiintyä edelleen samassa sarjassa.

Nuorten Itä-Länsi ottelu päättyi Lännän voittoon 3-1

Ottelu pelattiin Saarijärvellä 30.8.1959. Joukkueet oli valittu siten, että jokainen piiri sai nimetä yhden edustajan otteluun. ITÄ: Lukkari Reijo Salo Kiri, sieppari Jouko Valkki LMV, 1-pesä Jorma Manninen Ristiinan Urheilijat, 2-pesä Lauri Laitinen Siilinjärven Ponnistus, polttaja Hannu Kiuru KPL, 3-pesä Matti Honkanen Nurmeksen Sepot, 2-vara Arvi Ovaskainen Jääskén Kirijät, 3-vara Pertti Kivitormä Lapin Veikot, koppari Juhani Kaarnijoki Kuhmon Kiva ja vaihtomies Martti Kylmälahti Keljo. LÄNSI: Lukkari Matti Kokkonen Järvenpään Palo, sieppari Raimo Piuva Kemin Kunnan Urheilijat, 1-pesä Erkki Aalto Loimaan Palloilijat, 2-pesä Pertti Kurppa UPV, polttaja Pekka Luhtanen SMJ, 3-pesä Mikko Liedes Kannuksen Urheilijat, 2-vara Jorma Nieminen Nokian Urheilijat, 3-vara Jorma Kyntölä TMP, koppari Pertti Linna Rantsilan Raikas ja varalla Pertti Silen Ilmajoen Kisailijat. Tällä valintajärjestelmällä jää molemmista joukkueista kosolti hyviä poikia pois, sellaisiakin jotka ovat pelanneet miesten mukana aina mestaruussarjaa myöten.

Järjestyksessään toinen nuorten Itä - Länsi ottelu suoritettiin sunnuntaina Saarijärven keskusurheilukentällä. Viime vuoden koitoksessa hävinnyt Länsi oli nyt parempi voittaen epäedullisissa olosuhteissa pelatun ottelun 3 - 1.

Saarijärven kentän uuden nurmimaton olivat sateet pahoin pehmittäneet, mikä teki pelin epävarmaksi ja vauhdittomaksi. Kotipesää kohti puhaltanut tuuli ja kolea ilma kangistivat pelaajia eikä kumpikaan joukkue tahtonut saada sisäpeliinsä tuloksiin johtavaa "sähinää". Joukkueiden esittelyn ja avaussanojen jälkeen suoritetun hutunkeiton voitti Itä ja Länsi aloitti sisävuorolla.

Kaksi ensimmäistä vuoroparia sujuivat juoksuilta Lännän saadessa sentään jonkin juoksijansa kolmospesälle asti. Kolmannessa

vuorossa Lännän onnistui repäistä 3 - 0 johto. Kokkonen löi ensin Luhtasen kotiin, Nieminen toi sitten Linnan lyömänä ajolähtötilanteesta toisen juoksun ja kolmas syntyi Kokkosen heittäytyessä komeasti kotipesään ennen palloa. Lyöjänä oli Aalto.

Yrityksistään huolimatta ei Länsi kyennyt enää juoksusaalistaan lisäämään ja Idän oli odotettava kuparisensa rikkimenemistä kahdeksanteen vuoroon asti. Laitisen ollessa mailanvarressa Salo pinkaisi Lännän takakentän sählätessä kotiin. Kun kaikki yhdeksän vuoroparia oli pelattu, oli aikaa kulunut vajaat puolitoista tuntia.

Kumpikaan joukkue ei kyennyt ehkä juuri huonoista olosuhteista johtuen esittämään erikoisempaa. Lännän yhdeksikössä oli silminnähtävien voimakkaampia pelaajia,

joiden lyöntipeli oli tehokkaampaa ja ulkopelissä oli enemmän jäntevyyttä. Lännän polttolinja oli työskenteli yhtenäisesti katkaisten kerta toisensa jälkeen Idän pelaajien etenemisyrietykset. Molempien joukkueiden syöttäjät olivat hyviä sekä ulko- että sisäpelissä.

Pelin päätyttyä kunnanjohtaja Pauli Korhonen sekä Pullistuksen puh. johtaja Martti Järkkälä luovuttivat parhaiden pelaajien palkinnot seuraaville pojille. Sisäpeli Lännän Pentti Linna ja Idän Lauri Laitinen, ulkopeli Lännän Jorma Kyntölä ja Idän Hannu Kiuru sekä yleispelaajan palkinnot kummankin joukkueen lukkareille Lännän Matti Kokkoselle ja Idän Reijo Salolle. Yllättävimmän pelaajan palkinnot saivat voittajien Kyntölä ihmekopista kotijuoksuutilanteessa sekä Idän Salo, suorituksena kärpänen kolmospesälle.

Ottelu, jota seuraamassa oli yleisöä n. 400 henkeä, sujui hyvässä urheiluhengessä ja Simo Ristomaa pelituomarina suoriutui tehtävästään asiallisesti samoin syötönvalvoja Antero Ristomaa. Pesäpalloliittoa edusti liiton ensimmäinen puheenjohtaja Erkki Aro, joka luovutti ottelun jälkeen Marttalassa pidetyssä kahvitilaisuudessa Itä-Länsi merkin kaikille pelaajille ja Lännän huoltajalle Matti Jaloselle sekä Idän huoltajalle Pentti Tenolle, pelituomareille ja järjestelyistä huolehtineelle Saarijärven Pullistuksen pesäpallojaoston puheenjohtajalle Mikko Riihimäelle.

OPPIKOULUJEN PESÄPALLOCUP

Maan laajimmaksi oppikoulujen palloilusarjoista muodostui tänäkin vuonna pesäpallocup, joka tänä vuonna pelataan kolmannen kerran. Tähän, Uuden Suomen aloitteesta syntyneeseen cup'piin, jonka ensimmäiset ottelut suoritettiin heti Vapun jälkeen, ilmoittautui 102 koulua. Lukumäärä on hieman pienempi kuin vuosi sitten, jolloin vastaavaan kilpailuun osallistui 116 koulua. Mestaruuden ovat toistaiseksi voittaneet Haminan yhteislyseo 1957 ja Vimpelin yhteiskoulu 1958. Piirinmestaruusvaihe pelattiin keväällä ja suurin yllätys koettiin Etelä-Pohjanmaalla, jossa Ilmajoen yhteiskoulu voitti kotonaan mestaruusarjalaisia vilisevässä ottelussa puolustavan mestarin Vimpelin niukasti juoksuin 13 - 12.

Oppikoulujen pesäpalloilussa syyskamppailuihin 15 koulua

UUDEN SUOMEN aloitteesta vuonna 1957 syntyneen, nyt kolmannen kerran suoritettavan, oppikoulujen pesäpallocup'in piirinmestaruusosa on tämän vuoden osalta saatu loppuun suoritetuksi. Syksyllä pääsevät Suomen cupmestaruudesta kamppailemaan seuraavat 15 koulua: Haminan yhteislyseo, Ilmajoen yhteiskoulu, Tehtaanpuiston yhteiskoulu, Nokian yhteiskoulu, Sotkamon yhteiskoulu, Haapajärven yhteiskoulu, Jyväskylän lyseo, Kannaksen yhteislyseo, Muhoksen yhteiskoulu, Nurmeksen yhteiskoulu, Kuopion yhteiskoulu, Rauman lyseo, Varkauden yhteislyseo, Järvenpään yhteiskoulu ja Loimaan yhteiskoulu.

Loimaa - Kannas (Lahti)	17 - 0
Tehtaanp. - Järvenpää	15 - 4
Ilmajoki - Jyväskylä	9 - 2
Nurmes - Sotkamo	5 - 2
Muhos - Haapajärvi	1 - 2
Kuopio - Varkaus	1 - 7
Rauma - Nokia	6 - 9

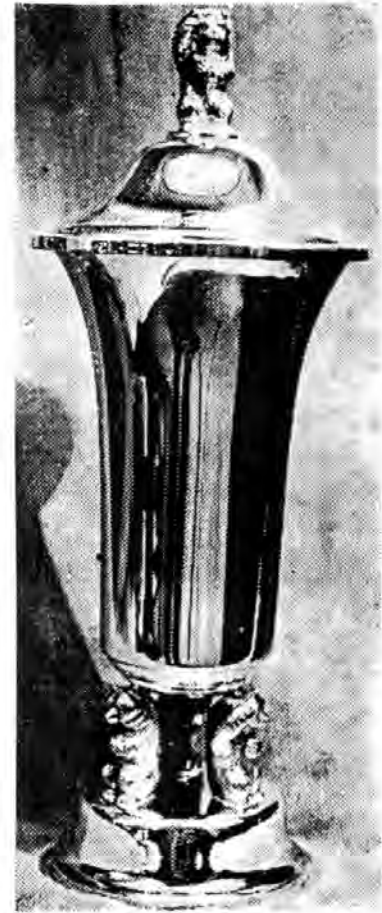
Hamina lepovuorossa.

Varkaus - Nurmes	9 - 2
Haapajärvi - Ilmajoki	2 - 11
Tehtaanpuisto - Hamina	4 - 27
Nokia - Loimaa	1 - 27

VÄLIERÄT:

Ilmajoki - Loimaa	21 - 5
Hamina - Varkaus	13 - 3

Loppuotteluun Ilmajoen yhteiskoulu ja Haminan yhteislyseo. Ottelu pelataan Ilmajoella 4.10.1959. Kun katsotaan otteluohjelmaa on Ilmajoella käynyt hyvä arpa-onni, sillä se on saanut kotiinsa kaikki ennakkoon kovimmat joukkueet, Vimpelin, Loimaan sekä Haminan.

Kuvamme komeasta Kalastava Karhu pokaalista kamppailaan oppikoulujen pesäpallocupissa. Ottelut on helpompi pelata kuin esimerkiksi nuorten Suomen mestaruudesta, sillä ne suoritetaan yleensä lauantaina tai jonain arkipäivänä, joten sarjaottelut eivät estä pelaajien osallistumista. Paljon onkin mukana poikia, jotka esiintyvät mestaruussarjassa ja Suomen sarjan kärkijoukkueissa muista sarjajoukkueista puhumattakaan. He ovat kuitenkin avainpelaajia.

Hamina lähtee matkalle ajoissa Ilmajoella toivotaan kaunista säätä

Kymenlaakson ja Etelä-Pohjanmaan piirit ovat näytelleet merkittävää osaa nyt kolmatta vuottaan pyörivässä oppikoulujen pesäpallocupissa. Uuden Suomen aloitteesta 1957 käynnistetty kilpailuhan päättyi ensimmäisenä vuotenaan Haminan yhteislyseon voittoon Etelä-Pohjanmaan piirimestarin pudottua silloin syksyn jatko-otteluissa, mutta viime vuonna lakeuksien edustajat - Vimpelin yhteiskoulu - olivat täysin suvereneja kilpailussa ja voittivat loppuottelussa Varkauden miten tahtoivat. Kymenlaakson edustaja, Kouvolan lyseo, putosi vuosi sitten semifinaalissa "mustan hevosen" osaa näytelleelle Varkaudelle.

Tämän vuoden kilpailussa ovat niin Etelä-Pohjanmaan mestari Ilmajoen yhteiskoulu kuin Kymenlaakson paras, Haminan yhteislyseokin, kulkeneet voitosta voittoon. Jo syksyn ottelujen alkaessa veikkattiin näiden selviytyvän loppuotteluun, eikä tässä erehdyttykään, sillä sunnuntaina koulujen yhdeksiköt ratkaisevat "Kalastava karhu"-kiertopalkinnon kohtalon Ilmajoella.

Vain kaksi uutta

Haminan yhteislyseon pesäpallojoukkue, joka vuonna 1957 saavutti ensimmäisessä oppikoulujen pesäpallocupissa mestaruus-

den, tähtää tänä vuonna toiseen voittoon tässä kilpailussa. Edellytykset cupmestaruuden uusimiseen ovatkin olemassa, sillä onhan koulu selviytynyt toiseksi osapuoleksi ensi sunnuntaina suoritettavaan loppuotteluun. Abtaimmalle on koulu tämän vuoden kilpailuissa joutunut omassa piirissään, jossa Kouvolaan lyseo keväällä kotikentällään voitti 5—4. Kun Haminassa suoritettu ottelu päättyi kotikoulun hyväksi 9—2 olikin tie jatkoan selvä. Lauritsalan yhteiskoulu sai vielä keväällä tunnustaa haminalaiset ylivoimaisella juoksuerolla 58—0 paremmikseen ja syksyllä sitten kukistui ensin Tehtaanpuiston yhteiskoulu 28—4 sekä semifinaalissa viime vuoden hopeajoukkue Varkauden yhteislyseo 13—3. Tie loppuotteluun oli selvä.

— Pohjanmaalla on vieraan vaikea pelata, lausui koulun voimistelunopettaja Heikki Hattari tiedustellessamme hänen mielipidettään tulevasta ottelusta. — Itse olen aina tuntenut eräänlaista kammoa siellä pelatessani, joten voitonunelmiin tuudittautuneina emme suinkaan matkalle lähde. Parhaamme kuitenkin yritämme, vaikka tiedämmekin, että Ilmajoen yhteiskoulu saa jälkeille vahvan yhdeksikön, jonka nujertaminen ei ole leikinasia. On otettava huomioon myös pitkä ja rasittava matka, joka matkustamaan totuttomille pojille saattaa muodostua ratkaisevaksikin. Tarkoituksenamme onkin lähteä matkalle niin ajoissa, että voimme jo sunnuntain vastaisen yön viettää otelupaikkakunnalla. Näin uskoisin saavamme matkaväsymyksen ja -kankeuden poistetuksi ja joukkueen olevan parhaassa iskukunnossaan sunnuntaina.

— Joukkue pelaa seuraavassa kokoonpanossa: Juhani Leislahti, Ossi Rasinen, Lauri Korhonen, Rauno Mäenpää, Kari Nopanen, Seppo Naukkarinen, Tapio Koskiahho, Asser Skog ja Timo Koskiahho. Vuoden 1957 mestarijoukkue on säilynyt miltei sellaisenaan edelleen mukana, sillä uusina miehinä yhdeksikössä esiintyvät ainoastaan sieppari Rasinen ja kakkospesä Mäenpää. Koskiahon veljekset ja Skog ovat koko tämän kesän kuuluneet HP:n edustusjoukkueeseen muodostaen siten yhdeksikön nimekkäimmän osan. Uskoisinkin näinollen, ettei ainaakaan yhteistuntemuksen puute tule joukkueemme yritystä kaatamaan.

— Ensi kesästä voin kertoa, että joudumme uusimaan koko takakenttämme samoinkuuln "etsimään" uuden miehen ykköspesälle näiden paikkojen pelaajien ollessa tällä hetkellä kahdeksaluokkalaisia. Lopetti Hattari, joka tunnetaan myös itse eturivin pesäpalloilijanamme — HP:n lukkarina.

Mestaruus-sarjalaisia

U. S. — Ilmajoki, 2. 10.

Etelä-Pohjanmaan mainetta oppikoulujen pesäpallocupin loppuottelussa puolustaa Ilmajoen yhteiskoulu, joka keväällä kaikkien yllätykseksi voitti lähes entisellään säilyneen, viime vuonna ylivoimaisesta voitosta toiseen kulkeneen Vimpelin yhteiskoulun. Omassa piirissään Ilmajoen yhteiskoulun yhdeksikkö joutui keväällä kaikkein tiukimmalle, sillä Seinäjoen lyseo voitettiin niukasti 12—9 ja Vimpeli kukistui vielä täpäräm-

min — 13—12. Syksyn ottelut toisten piirien mestareita vastaan ovat sensijaan menneet selvemmin ilmajokisten nimiin — Jyväskylän lyseo voitettiin 9—2, Haapajärven yhteiskoulu 11—2 ja Loimaan yhteiskoulu 21—5. Nämä viisi voittoa ovat oikeutaneet koulun kamppailemaan cup-mestaruudesta vastustajana loppuottelussa vuoden 1957 mestari Haminan yhteislyseo. Arvonnan perusteella määrätty loppuottelupaikaksi Ilmajoki, jossa mestaruudesta taistellaan ensi sunnuntaina klo 12.30.

Joukkueessa pelaavat seuraavat: Pertti Silen, Väinö Lintala, Timo Olli, Erkki Leppäniemi, Pentti Kivimäki, Matti Honkanen, Erkki-Jussi Latvala, Heikki Röyskö ja Urho Rauhala.

Tunnetuimmat nimet ovat Väinö Lintala, Erkki Leppäniemi ja Pentti Kivimäki, jotka kaikki on nähty tänä kesänä puolustamassa Ilmajoen Kisailijoiden mainetta mestaruussarjassa. Toiseksi osapuoleksi nuorten loppuotteluun Suomen mestaruudesta päässeelle Jyväskylän Kirille niukasti hävinneestä IK:n joukkueesta ovat mukana koulujoukkueessa Silen, Olli, Kivimäki, Honkanen, Latvala ja Röyskö. Rauhala on lisäksi mainittu ilvesjoukkueen vaihtopelaajia. Yhteisymmärryksen uskoisi näinollen olevan erinomaisen, sillä onhan yhdeksikkö käytännöllisesti katsoen koko kesän pelannut yhdessä. Kotikenttätua pidetään täällä myös merkittävänä, mutta samalla muistetaan kuitenkin, että Hamina ei ole väheksyttävä vastustaja. Onhan sekin kulkenut tiensä loppuotteluun selvin juoksueroin, joten niin ulkopelivarmuutta kuin lyöntivoimaakin joukkueessa arvattavasti on runsaasti.

Ilmajoki vei "Kalastavan Karhun" löi loppuottelussa Haminan 19 — 12

Suomen oppikoulujen pesäpallocupin loppuottelu pelattiin sunnuntaina Ilmajoella. Sää oli erinomainen. Aurinko paistoi ja mittari osoitti 12 astetta lämmintä. Vastakkain asettuivat Ilmajoen yhteiskoulu ja Haminan yhteislyseo, joiden kamppailua oli saapunut seuraamaan noin 350 pesäpallon ystävää. Kumpainenkin arasteli ja pelkäsi toisiaan tietäen, että oli kysymys kovasta kamppailusta. Hamina vierasti lisäksi niin kuin on luonnollista Ilmajoen nurmikenttää. Kaiken kaikkiaan odotettiin alun alkuaan hyvää peliä tasaväkisyyden merkeissä. Teikkauksen voitti Ilmajoki valiten ulkopelin. Ensimmäinen vuoropari oli hapuilevaa ja tunnustelevaa, mitään erikoista ei päässyt tapahtumaan. Toinen vuoro meni niin ikään Haminan osalta menojaan edeten alkukankeuden merkeissä, johon varmasti vaikutti pitkä matka. Ilmajoen aloittaessa sisävuoroaan oli jännitystä ilmassa ja lukkari Silen pääsi alkuvaiheiden jälkeen livahtamaan kolmoselle ja sitten nimikuulu "Eetu" Leppäniemi pamautti hänet kotiin. Tästä peli repesi ja aivan kohta Ilmajoki johti 7 juoksulla. Se teki neljä viimeistä kahdella kuolleella. Haminan kunniaksi on laskettava, että se pystyi nousemaan neljännen vuoroparin tappioasemastaan 0 — 10 kahdeksannessa vuoroparissa tilanteeseen 12 — 15 tehden pelin täten erittäin mielenkiintoiseksi.

Vasta neljännessä vuoroparissa Hamina sai kaksi juoksua ja sen rohkeus palasi niin, että se alkoi ottaa kiinni Ilmajokea, jonka ulkopeli tuli hataraksi. Kahdeksannessa vuoroparissa oli tilanne jo niin tasaväkinen kuin 15—12 Ilmajoen johtaessa ja Haminalla näytti olevan mahdollisuuksia aina voittoon saakka.

Viimeinen vuoropari muutti kuitenkin Ilmajoen juoksuluvun 19 Haminan 12 vastaan ja Uuden Suomen "Kalastava Karhu" oli jälleen löytänyt tiensä Etelä-Pohjanmaalle. Kummatkin joukkueet pelasivat parhaimmillaan mielikuvitusrikasta ja korkealuokkaista

pelii. Se ei ole ihmekään, sillä esimerkiksi Ilmajoen joukkueessa oli mestaruussarjan miehiä. Kun loppuvihellys kuului, kuului myös Ilmajoen poikien suusta intiaani-kiljunta voiton merkiksi.

Pelitapahtumat

Ensimmäinen vuoropari kului tunnustelun merkeissä juoksuita. Toinen vuoropari: Ilmajoen juoksut tuotiin seuraavasti: Leppäniemi Silenin, Kivimäki Ollin, Röyske Leppäniemen, Silen Latvalan, Leppäniemi Rintalan ja Kivimäki löi vielä kotiin Ollin ja Leppäniemen kauaksi takakentälle karanneella laakalla. 3. vuoropari:

Hamina edelleen juoksuita, mutta Ilmajoki lisäsi juoksutiliään kolmella. Röysky löi Silenin, Olli Kivimäen ja Lintala pääsi väärillä kotiin. 4. vuoropari: Haminan juoksutili avautui. Rasinen löi Koskiahon ja Nopanen Mäenpään kotiin. Ilmajoki sai yhden juoksun Röyskyn lyödessä Ollin kotipesälle. 5. vuoroparissa saivat kummatkin joukkueet kaksi juoksua. Ja peli oli tästä lähtien varsin tasaväkistä. Timo Koskiahho löi kaksosveljensä Tapion ja Tapio puolestaan Nopasen kotiin. Ilmajoen Leppäniemi hoiti Silenin ja Honkasen perille. 6. vuoropari: Hamina sai kolme juoksua. Mäen-

pää löi Skogin, Leislahti Tapio Koskiahon ja Skog Mäenpään kotipesälle. Ilmajoen juoksut tulivat Kivimäen ja Latvalan ansiosta. Lyöjinä toimivat Rauhala ja Lintala. 7. vuoropari oli juoksuton ja lyhyt. 8. vuoropari: Skog juoksutti Korhosen, Naukkarinen Nopasen ja Mäenpää Tapio Koskiahon. Mäenpää sai kunnarin ja sitten hän löi vielä Korhosen kotiin. Ilmajoki jäi juoksuitta. 9. ja viimeinen vuoropari: Hamina kärysi heti alkuun ja Ilmajoki pääsi sisävuoroon ja piteli sitten miten halusi haminalaisia. Leppäniemi löi pallon kakkospesän taakse ja Lintanen ja Silen pääsivät kotiin. Röysky hoiti Ollin ja Leppäniemen senjälkeen. Tämän jälkeen oli haminalaisilla kiire junalle ja kolme väärää miestä kävi lyömässä, joten peli saatiin loppumaan.

Ilmajoki: 0-7-3-1-2-2-0-0-4 = 19
Hamina: 0-0-0-2-2-3-0-5-0 = 12

Pelituomareina toimi Seinäjoen E. Kuusela moitteettomasti ja syötönvalvoja oli A. Tuomikoski.

Parhaat

Parhaina sisäpelaajina palkittiin sekä Haminan että Ilmajoen kakkospesä Mäenpää ja Leppäniemi. Ulkopelin parhaina palkittiin Haminan koppari Timo Koskiahon ja Ilmajoen polttaja Olli. Parhaat yleispelaajat olivat Haminan lukkari Leislahti ja Ilmajoen kolmosvara Kivimäki. Kentän paras mies oli Ilmajoen Kivimäki ja joukkueiden yritteliäimmät pelaajat olivat Haminan Koskiahon ja Ilmajoen ykköspesä Rauhala.

Toimittaja Pauli Hirvonen jätti Uuden Suomen lahjoittaman Kalastava Karhu pokaalin Ilmajoen joukkueen pelinjohtajalle Leppäniemelle, joka sai myös pokaalin jäljennöksen asetettavaksi ikkajoksi koulun palkintokaappiin. Pesäpalloliiton sihteeri Nils Rosenberg jakoi liiton kulta- ja hopeamitalit joukkueille. Voimistelunopettaja Rauli Kivistö ja maisteri Yrjö Laine jättivät henkilökohtaiset palkinnot joukkueiden parhaille.

Ilmajoella oli parempi lyöntivoima

U. S. — Ilmajoki, 4. 10. (R)

Tilasto todistaa Ilmajoen yhteiskoulun paremmasta lyöntivoimasta tämänpäiväisessä oppikoulujen pesäpallocupin loppuottelussa Haminan yhteislyseoon verrattuna, siitä kertovat selväkieltään seuraavat numerotiedot:

Ilmajoella oli lyöjiä yhteensä 105, joista ykköspesälle paloi 15, haavoittui 37 ja pääsi eteenpäin pyrkimään 53. Kakkospesälle näistä haavoittui 11 ja kuoli 6, kaikkiaan 34 päästessä pyrkimään kolmoselle. Tähän tuhoutui heistä 3 ja haavoittui 4, joten kotitapaleelle saatiin 27 miestä. "Ehjänä" pääsi perille 19, haavoittui 1 ja 7 kuoli. Haminan vastaavat luvut olivat: lyöjiä 84; ykköspesälle pääseitä 47, haavoittuneita 27 ja kuolleita 10; kakkospesälle: vastaavat numerot 26, 11 ja 7; kolmospesälle: 21, —, 2 sekä kotipesään: ehtineitä 12, kuolleita 7 ja haavoittuneita 2. Kummallakaan joukkueella ei siis kolmoselle jäänyt ainuttakaan juoksjaa "happanemaan".

Ilmajoen pojista Leppäniemi löi 6, Röysky 5, Kivimäki 3, Silen, Linnala, Olli ja Rauhala kukin yhden. Yksi juoksu tuli yliheitolla.

NUIJASOTA

— Uuden Suomen kirjeenvaihtajalta —

U. S. — Ilmajoki, 4. 10.

Etelä-Pohjanmaan voimakkaan pesäpallopiirin eräs vahvimista linnakkeista on Ilmajoki, Jaakko Pentinpoika Ilkan ja Santavuoren taistelupitäjä. Lähes 400 vuotta sitten heiluivat täällä samoilla seuduilla, joilla nyt kansallispelimme haapapuiset mailat kajahtelevat kymmenien yhdeksikköjen temmeltäessä keltaisen "kuulan kinkereillä", nuijat ja muut kourtiin tempaistut aseet taisteltaessa hallitsevan naapurimaan miellivaltaa vastaan.

Ilmajoen jo aikaisemmin saavuttamat piirin mestaruudet niin miesten kuin nuortenkin sarjoissa saivat tänään lisäyksen, joka ennemminkin on noteerattava näitä arvokkaammaksi kuin päinvastoin. 102 oppikoulujen kolmanteen pesäpallocupiin osaa ottaneen koulun keskuudesta osoittautui kiistattomasti parhaimmaksi Ilmajoen yhteiskoulun rehti yhdeksikkö, jonka selviytymistä piirin mestariksi keväällä pidettiin jo suurelta osalta onnettaren lahjana.

Ei luovutettu

Vastaavassa kilpailussa vuosi sitten suvereeniseksi kilpaveikkojensa keskuudessa osoittautunut Vimpelin yhteiskoulu sortui tänä vuonna jo piirin mestaruusvaiheessa keväällä, mutta "kalastavaa karhua" ei piiristä pois annettu. Sen olinpalkka vain siirrettiin satakunta kilometriä etelämmäksi, ja saattaa hyvinkin käydä niin, ettei sitä ensi syksynäkään täältä pois oteta, sillä seitsemättä luokkaa pitimmällä yksikään nyt oppikoulujen cupmestareiksi leivotuista ei ole opintielään ehtinyt.

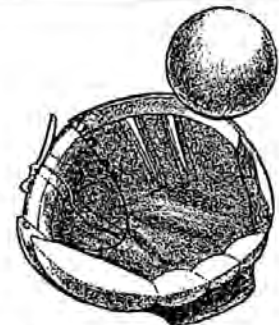
— Oppikoulujen tämän vuotisen mestarin nimi on Ilmajoki, vakuutti eräs ilmajokelainen Itä-Länsi ottelun aikana. Silloin en vielä ottanut lausuntoa niin vakavasti, mutta

nyt on vain todettava sanojan tunteen hyvin "pappenheimilaisensa". Ilmajoki nimittäin ansaitsi mestaruutensa. Lyöntikunto oli "taiteileviin" haminalaisvastustajiin nähden selvästi vahvempaa ja skaala siinä vaihtelevampaa. Juuri tässä suhteessa mestarit paljastivat tiliilmurkakentällään leijonankyntensä.

Oudot olosuhteet

Haminalle on annettava täysi tunnustus venymiskyvystä. Kotijoukkueen toisessa vuorossa tempaisema 7—0 johto antoi jo aiheen odottaa viime vuotisen loppuottelun suurnumeroiden toisintoa, mutta niinpä ei käynytäkään. Voim.op. Heikki Hattari sai pumpatuksi polkiinsa innon puuskan, joka muutti ottelun luonnetta huomattavasti. Viimeisen vuoroparin alkaessa eivät Ilmajoen johtonumerot enää olleetkaan kuin 15—12. — Olen yllättynyt poikien venymiskyvystä vieraisa olosuhteissa tällaisessa tilanteessa, totesi huoltajakin tässä vaiheessa, joukkueen juoksu juoksulta kavennettua isäntien etumatkaa. Viimeisen lyöntivuoron kaksine ykköselle kuolemisineen sortaessa Haminan yrityksen pääsivät tulevat mestarit kuitenkin repäisemään juoksueron lopullisestikin seitsemäksi ja olisivat ilmeisesti vieläkin lisänneet voittomarginaaliaan ellei kolmea kuollutta olisi pitänyt tehdä väärällä vuorolla lyömään menemisellä haminalaisten ennättämiseksi junaan ottelun venähdettyä 2½-tuntiseksi.

Ylivoimaisuuden merkeissä on kaksi ensimmäistä oppikoulujen cup-ottelua viety aikakirjoihin, mutta kolmannessa voitosta taisteltiin. Siitä syystä sitä onkin pidettävä tähänastisista parhaimpina — tasollisestikin. Nyt pystyivät molemmat loppuottelijat korkeatasoisin suorituksiin.

Tarttuu lyönti sekä heitto. kädessä kun on

Pikipeikko

Pellit kiinni Pikipeikolla

KARHU
-pallo

lentää tasaisesti ja kauas voimakkaankin kierteen alaisena.

Urheilutarpeita

HELSINKI

Ilmajoen yhteiskoulun joukkue: Takana vasemmalta: Heikki Rauhala, Pentti Kivimäki, Matti Honkanen, Väinö Lintala ja huoltaja voimistelun opettaja Matti Lähdesmäki, joka oli kertausharjoituksissa. Keskellä vasem. Erkki-Jussi Latvala, Timo Olli, Erkki Leppäniemi. Edessä vasemmalta: Urho Rauhala, Pertti Silen sekä Heikki Röyskö.

CUP-MESTARIT

Uuden Suomen lahjoittaman "Kalastavan Kurhun" vuodeksi haltuunsa voittaneen Ilmajoen yhteiskoulun joukkue on seuraava:

Pertti Silen, lukkarit, syntynyt 1941 Ilmajoella. V-luokkainen. Harrastukset jääpallo, koripallo ja mäenlasku.

Väinö Lintala, kakkosvara, syntynyt 1940 Ilmajoella. VII-luokkainen. Harrastukset jääpallo, koripallo ja yleisurheilu.

Timo Olli, polttaja, syntynyt 1943 Ilmajoella. VI-luokkainen. Harrastukset yleisurheilu ja kori- ja lentopallo. Osallistuu teinotoimintaan. Ollut teinikunnan puheenjohtajana.

Erkki Leppäniemi, kakkospesä, pelipäällikkö syntynyt 1940 Ilmajoella. V-luokkainen. Harrastukset yleisurheilu ja koripallo.

Pentti Kivimäki, kolmosvara, syntynyt 1941 Ilmajoella. VII-luokkainen. Harrastukset koripallo ja yleisurheilu.

Matti Honkanen, koppari, syntynyt 1943 Ilmajoella. V-luokkainen. Harrastukset yleisurheilu ja koripallo.

Erkki-Jussi Latvala, kolmospesä, syntynyt 1941 Ilmajoella. V-luokkainen. Harrastukset partiotyö.

Heikki Röyskö, sieppari, syntynyt 1944 Ilmajoella. V-luokkainen. Harrastukset koripallo ja jääpallo.

Urho Rauhala, ykköspesä, syntynyt 1944 Ilmajoella. VI-luokkainen. Harrastukset jääpallo, hiihto ja lausunta.

Heikki Rauhala, syntynyt 1943 Ilmajoella. VII-luokkainen. Harrastukset koripallo.

Hopeapoijat

Haminan yhteislyseon joukkueen kokoonpano.

Tapio Koskiahho, kakkosvara, syntynyt 1940. Pituus 193 senttiä ja paino 83 kiloa. VIII-luokkainen. Harrastukset pesäpallo ja tennis.

Timo Koskiahho, koppari, syntynyt 1940. Pituus 185 ja paino 77. VIII-luokkainen. Harrastukset pesäpallo ja tennis.

Asser Skog, kolmosvara, syntynyt 1939. Pituus 183 ja paino 77. VIII-luokkainen. Harrastukset pesäpallo ja yleisurheilu.

Juhani Leislahti, lukkarit, syntynyt 1941. Pituus 190 ja paino 75. VII-luokkainen. Harrastukset pesäpallo ja valokuvaus.

Rauno Mäenpää, kakkospesä, syntynyt 1941. Pituus 180 ja paino 74. VII-luokkainen. Harrastukset pesäpallo ja pöytätennis. Toimii Haminan yhteiskoulun raittiusyhdistyksen puheenjohtajana. Harrastaa myös musiikkia ja kansantanssua.

Seppo Naukkarinen, kolmospesä, syntynyt 1941. Pituus 183 ja paino 88. VII-luokkainen. Harrastukset yleisurheilu erikoisesti heittolajit, pesä- ja jalkapallo.

Kari Nopanen, polttaja, syntynyt 1941. Pituus 176 ja paino 69. VII-luokkainen. Harrastukset pesäpallo, pikajuoksu, musiikki ja kansantanssi. Haminan yhteislyseon teinikunnan nykyinen puheenjohtaja.

Ossi Rasinen, sieppari, syntynyt 1942. Pituus 168 ja paino 56. Harrastukset yleisurheilu. Kolmiolikon poikain piirin mestari.

Lauri Korhonen, ykköspesä, syntynyt 1939. Pituus 170 ja paino 62. VIII-luokkainen. Harrastukset pesäpallo, yleisurheilu ja pöytätennis.

Sakari Martamaa syntynyt 1943. V-luokkainen. Pituus 168 ja paino 49.

Kai Lindberg syntynyt 1944. Pituus 154 ja paino 40. V-luokkainen.

*

Oppikoulucup on sinä mielessä vapaampi kilpailu, että iällä ei ole merkitystä. Ikähaitari on sinä noin 4 vuotta. Muutamat uroot saavat anoa lykkäystä asevelvollisuudesta kun keskikoulu on vielä kesken.

Kärppäcup 1959 suoritettiin SVUL:n suurleirillä Vierumäellä 14 – 19.7 piirijoukkueiden keskeisenä kilpailuna.

KARSINTAOTTELUT:

Pohjois-Savo – Lappi 10 – 0
Uusimaa – Keski-Pohjanmaa 7 – 2

I. KIERROS:

Helsinki – Länsi-Pohja 22 – 0
Etelä-Pohjanmaa – Häme 21 – 0
Etelä-Karjala – Lahti 11 – 0
Kymenlaakso – Pohjois-Karjala 11 – 7
Keski-Suomi – Suur-Savo 9 – 1
Pohjois-Savo – Kainuu 6 – 3
Uusimaa – Varsinais-Suomi 3 – 0
Oulu – Satakunta 4 – 3
(Keski-Suomi diskattiin jostakin syystä)

II: KIERROS:

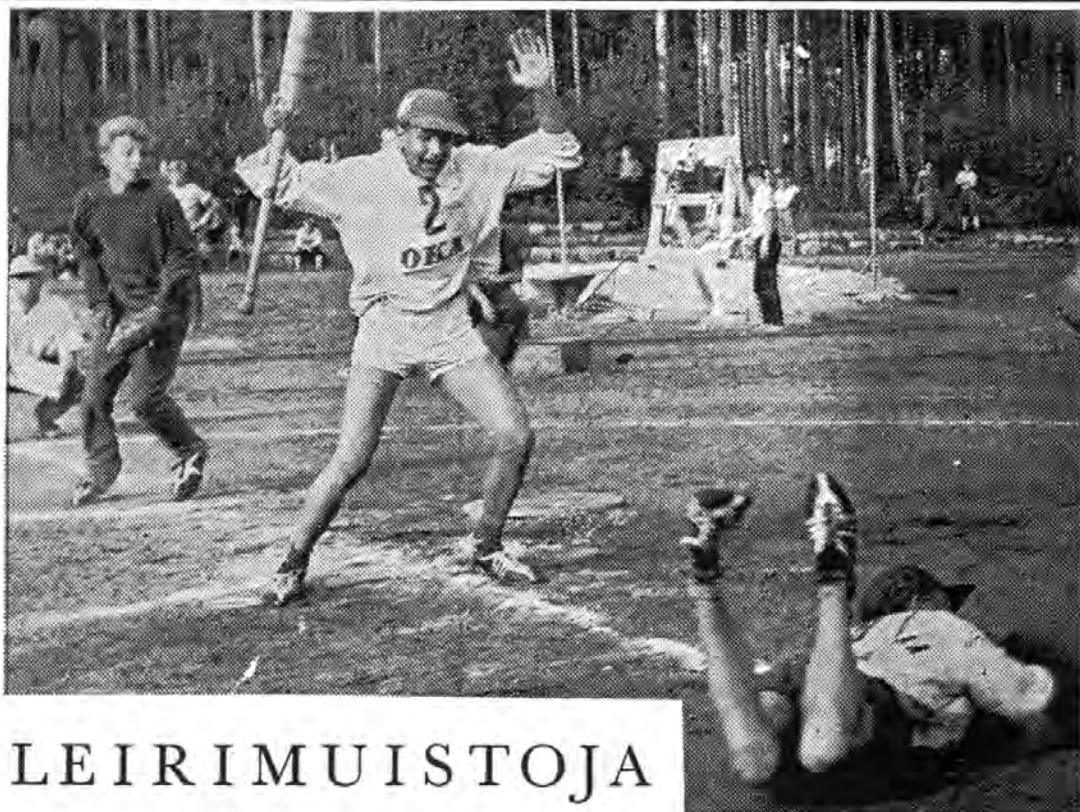
Etelä-Pohjanmaa – Uusimaa 13 – 3
Helsinki – Oulu 13 – 3
Kymenlaakso – Pohjois-Savo 6 – 1
Suur-Savo – Etelä-Karjala 6 – 5

SEMIFINAALI:

Etelä-Pohjanmaa – Helsinki 8 – 7
Kymenlaakso – Suur-Savo 4 – 0

LOPPUOTTELU:

Etelä-Pohjanmaa – Kymenlaakso 9 – 5

LEIRIMUISTOJA

Viimeisimpien vuosien kärppäkaluokat eivät ole päässeet osallisiksi ikiomasta koko maan käsittävistä leiristään, sillä viimeksihän liitto järjesti sellaisen vuonna 1955. SVUL:n Suurleirin yhteydessä 14–19. 7. Vierumäellä kirjoitettiin kärppäleirin historiaan kuitenkin uusi lehti. Kuuden aurinkoisien päivien aikana tämän päivän kärpät läpikävivät siellä saman ohjelman, jonka aikaisempien leirien osanottajat – nyt jo useassa tapauksessa mestaruussarjaankin yltäneinä – ovat tallettaneet muistiinsa lähtemättömästi. Jokaisesta SVUL:n piiristä osallistui leirille joukkue kokonaisvahvuuden ollessa 182 poikaa kaikkiaan 111 seurasta. Pesäpalloilu oli ohjelmassa luonnollisesti vankimmin edustettuna, mutta sen ohella saatiin opastusta myös uinnissa, yleisurheilussa ja suunnistuksessa. Kokonaisuudessaan leiri sai osanottajien varauksettoman tunnustuksen ja sangen merkittävällä tavalla sen onnistumiseen vaikuttivat piirien pp-joukkueitten johtajat innostavalla toiminnallaan.

Tämän aukeaman kuvat pyrkivät tallettamaan joitakin kärppäleirin ikimuistettavista hetkistä. Tarkemmin ei ole syytä puuttua noihin heinäkuun päiviin, sillä jokainen on niistä tallettanut omat muistonsa omalla tavallaan, mutta lukuisten kilpailujen voittajia ei toki tässä yhteydessä ole syytä unohtaa. Piirien välisen 5-ottelun Lyöjäveistoksesta voitti Helsingin piiri 79 pisteellä osoittaututtuaan sen yksityislajeista parhaaksi myös 8 x 100 metrin viestinjuoksussa ajalla 1.43.4 ja viedessä Tahkon pokaalin haltuunsa seuraavaan leiriin saakka, 6 x 25 metrin viestiuinnissa taas oli Satakunnan joukkue nopein ajalla 1.52.2, 60 metrin juoksussa oli Oulun piirillä paras 10 pojan yhteisaika 86.7, Etelä-Pohjanmaa oli paras taitomerkkilyöntisuorituksessa 10 pojan yhteistuloksen ollessa 92 osumaa ja Keski-Pohjanmaa voitti 5-ottelun viimeisen yksityislajin, taitomerkki-

Kärppämestarit:

**Pekka Heikkilä
Ilmari Ylä-Autio
Timo Olli
Oivo Lilli
Veikko Ranta
Mikko Peltola
Matti Honkanen
Veikko Puuras
Urho Rauhala**

SVUL:n Suurleirillä pelatun kärppäcupin jännittävin kamppailu Etelä-Pohjanmaa–Helsinki ratkeaa. Helsingin johdettua viimeisen vuoroparin tasottavan osan alkaessa ja Etelä-Pohjanmaan tullessa sisään 7–4 jälkimmäinen kahdella kuollessa kärjen ollessa kakkosella tasoitti väkisin ja jatkovuorolla syntyi vielä voittojuoksu kuvamme esittämästä tilanteesta. Intiaanitanssia esittävä Ilmari Ylä-Autio on sivaltanut aitoon nurmolaismalliin ja syöksyen tuo Urho Rauhala (Pojanluoman Kisailijat) voittojuoksun palautusheiton ponnahtaessa Helsingin lukkari Jorma Ikosen (Haukat) räpylästä tavoittamattomiin. Voitto avasi piirille tien loppuotteluun ja cupmestaruuteen, sillä Kymenlaakso hävisi finaalissa selvästi 9–5.

heittosuorituksen, 10 pojan yhteistuloksella 57 osumaa. Taitomerkkikolmiottelun (60 m, lyönti ja heitto) voitti Helsinki 46 pisteellä TMP:n Rainer Steniuksen osoittautuessa henkilökohtaisesti parhaaksi 25.5 pisteellä. Yksityislajeista Stenius voitti 60 metrin juoksun ajalla 7.5 Hämeen Raimo Simolan (Nokian Urheilijat) ollessa ainoan maksimisuorituksen päässeistä heitto-osassa. 10 osuman lyöntisuorituksen taas pystyi kaikkiaan 13 poikaa Kymenlaakson saadessa tähän joukkoon 5 ja Etelä-Pohjanmaan 4 edustajaansa.

Kärppäleiri oli kesän leiritoiminnan kohokohta, mutta sen rinnalla piirit järjestivät omilla alueillaan vastaavanlaisia tilaisuuksia ilahduttavan laajassa mittakaavassa. Kaikkiaan pidettiin kesän aikana 18 nuorten leiriä 10 piirissä yhteisen osanottajamäärän ollessa 1.294.